

THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
44, R. H. ROAD, MADRAS - 4
ஸ்ரீ:

32186

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசுரபுரம்

ஸென்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,

மஹாவிதவான், ஸாரசுவதஸ்தாஜரூ, கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ. உ. வே. T V. ஸ்ரீநிவாஸாசாராயர்

அவர்களால் மொழிபெயராகப்பெற்று,

திருப்பனநாளாதினகாததாக்களாக இருந்த

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி - சொக்கலிங்க ததம்பிரான்

அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு,

தம்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மணலூர் - வீரவல்லி

இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை

கமர்ஷியல் பிரஸ்.

விலை ரூபா 3 ' தபால் சார்ஜ் வேறு

1923

(All Rights Reserved.)

ஸ்ரீ : மு க வு ரா .

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், யுத்தபாவங்களுள் மிகச்சிறந்ததான காண்பாவம் இப்போது பூர்த்தியானதைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் அனபாகளுக்குத் தெரிவிக்கலானேன் சிலமாதங்களுக்குமுன்னமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இரதப்பாவம், போதுமான ஸௌகாயங்க ளிலலாமையால் வெளிவராமல், இப்போதாவது வெளிவந்தது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூணகிருபையினாலேயே

கர்ணனுக்கு முன்னும் பின்னும் படைத்தலைமை வஹித்தவா கள், ஷுத்திரியதாமதத்தில் சிறிதுநதவருமல் போசெய்திருநதாலும், பாண்டவாகளபகம் நியாயமிருநததால் அவர்களிடத்து அனபுடைய வாகளாகி, அவர்களோடு நடபுகுகொள்ளும்படி தூயோதனனுக்குப் பலமுறை நற்புத்தி கூறினவாகள காணனே, பாண்டவாகளிடத்து ஆழநத பகைமைகொண்டவனும் அவர்களிடத்துத் துரியோதன னுக்குப் பகைமை மேன்மேலும் வளாச்சியடைவதற்கு முக்யகாரண மாயிருநதவனுமாவான் ஆதலின், அவன படைத்தலைமைவகித்து நடத்திய யுத்தம் இவ்வளவு கடுமையாக இருநதருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும் * அனுகரமணிகாததியாயத்தில, ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஒருவிருக்ஷமாக உருவகப்படுத்தியவிடத்து இரதக காண்பாவம் அதன புஷ்பமாகக் கூறப்படடிருநததலே, இதன பெரு மையை நன்குவிளகுகும்.

பாவஸங்கிரஹாதயாயத்தில், † 'இதில, புத்திசாலியான சல்லி யனை ஸாரதியாக நியமித்ததும், புராதனசரித்திரமாயுள்ள திரிபுரஸம் ஹாரமும், யுத்தப்பிரயாணத்தில் காணனுக்கும் சல்லியனுக்கும் நடநத குரூரமான ஸம்வாதமும், தூஷணமடங்கிய ஹம்ஸகாகீய மெனனும் கதையும், பாண்டியன மஹாதமாவான அஸ்வத்தாமானி னால் கொல்லப்பட்டதும், ‡ தண்டலேனன தண்டன் இவர்களுடைய

* ஆதிபாவம், 11-ம பககம். † ஆதிபாவம் 49-ம பககம்

‡ இவனுடையபெயர் தண்டதாரனெனநே மதற இடங்களில் காணப்படு கிறது.

வதமும், தர்மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் காணனும் இரண்டிதேராளிகளாகச் சண்டைசெய்தபோது விலலாளிகள் யாவரும் பாததிருக்கையில் காணனால் யுதிஷ்டிரருக்கு பராணஸந்தேகமுண்டாக்கப்பட்டதும், யுதிஷ்டிரருக்கும் அாஜுனனுக்கும் பரஸபரம் கோபமுண்டானதும், அநதச சமயத்திற் கிருஷ்ணன் அாஜுனனைச் சமாதானப்படுத்தியதும், பீமஸேனன் பிரதிஜைஞசெய்து யுத்தத்தில் துசாஸனன்மாபைப் பிளந்து ரகதத்தைக் குடித்ததும், காணனும் அாஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச் செய்த சண்டையில் மகாரதனாகிய காணனை அாஜுனன் கொன்றதும் சொல்லப்பட்டன' என்று இதன் கதைச்சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது நன்னட்பின் லக்ஷணங்களையும் பலவகையான தாமங்களை யும் நீதிகளையும் இநதப்பாவத்தில் நன்றாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இநதப்பாவத்தை நான் பரிசோதித்து வருகையில், அசுவது அதயாயத்தின் இறுதியில் *அாஜுனன் திருதராஷ்டிர குமாராகளில் பதினமரைக் கொன்றதாக இருநதது அங்ஙனம் பொருள்கொள்வது, திருதராஷ்டிர குமாராகள் தூறுறுவரையும் தானே கொல்லுவதாகப் பீமஸேனன்செய்த பரதிஜைஞசுக் விரோதமாவதுபற்றி, என்மனத்தில் பெருங்கவலையை உண்டாக்கிறது இநதச சந்தேகத்தைக் குறித்துப் பலபண்டிதர்களிடம் விசாரித்துவருகையில், செனனைப் பரேஷிடெனலி காலேஜ் ஸுமஸ்கிருதபோதகாசிரியராகிய பரம்மபுரீ Prot S குடபுஸவாமிசாஸ்திரிகள், M A, அவர்களிடம் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், 'புனாவில் 'Bhandarkar Oriental Research Institute' என்று டாக்டர் பந்தாககாரபெயரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள கீழநாட்டுப் பாஷா ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார், புரீ மஹாபாரதத்தை ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள் இதுவிஷயமாக அவர்கள் ஒரு நிச்சயம் செய்திருப்பார்கள் அவர்களுக்கு எழுதினால் உண்மை விளங்கும்' என்று சொன்னார்கள் அங்ஙனமே அவர்களுக்கு எழுதலாமென்றெண்ணி, என்னிடமுள்ள வடமொழி மஹாபாரதப் பிரதிகளையெல்லாம் வைத்து ஒப்புநோக்கினேன். எனமொழிபெயர்ப்பிறகு மூலமாயுள்ள கும்பகோணம் பதிப்பில் 'அநயே மூடா' (अनयो मूढा) என்றபாடம் காணப்பட்டது. அப்போது, தற்செயலாக, இதற்கு வேறுபொருள் செய்யலாமே' என்ற ஆலோசனை எனமனத்தில் தோன்றிற்று. பிறகு, முன்பின்சுலோகங்களைப் பல

* இதன் விவரத்தைக் காண்பாவம் 377-ம் பக்கத்தில் காண்க.

முறை படித்துப்பாத்ததில் எனக்குத்தோற்றிய அாததமே சரியான தென்று எனக்கு ஓர் உறுதியுண்டாயிற்று இதனை, ஸ்ரீமான, குப்பு ஸ்வாமிசாஸ்திரிகளவாகளிடம் திருமபவும் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், இந்தப் பொருளே சரியானதென்றும் பொருத்தமான தென்றும் சந்தோஷித்துக்கூறி, அப்படியே பதிப்பித்துவிடலா மென்று மிகவும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அவ்விதமே பதிப்பித்திருக்கிறேன். புனாவிலுள்ள ஷே. கழகத்தாருக்கு இதைப் பற்றி எழுதியதில், அவர்கள், 'இந்த இடம் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை' என்றும் 'இப்பொழுது அவகாசமில்லாமையால் இதைப்பற்றிப் பின்பு தெரிவிப்போம்' என்றும் பதிலெழுதி விட்டார்கள் நீலகண்டியவாகயானபாடத்திற்கும் பரதாபசந்திரராய C. I. F. மன்மதநாதத்ததா இவர்களுடைய ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்புக்கும், நான்கொண்டபொருள் மாறியிருத்தலால், உண்மை ஏதுவாயிருக்குமோவென்று மனம் அஞ்சுகிறது

யுத்தபாவங்கள் ஐந்தினையும் மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்தது எனக்குப் பேருதவிசெய்த துரிசிப்புரம், ஸெண்ட ஜோஸப் காலேஜ், ஸ்மஸ்கிருத கலைமையணத்தா, மஹாவிதவான், கவிசிகாமணி, ஸாஸவத் ஸாஜனா, ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசாயாஸ்வாமிசுவர்கள் இவ்விஷயமாக எடுத்துக்கொண்ட பரிஸரமத்திற்கு நான் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கூடாமையுற்றிருக்கிறேன்

ஸ்ரீமஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பை மிகவும் ஆதரித்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவந்த திருப்பனந்தாள ஆதீனகாததரவாகளாகிய மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி, காசிவாஸி சோமசுந்தரத்தம்பிரானவர்கள் காலஞ்சென்ற பிறகு, அந்த ஸ்தானத்திற்குவந்த மஹாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி, காசிவாஸி சொக்கலிங்கத்தம்பிரானவர்களோடு ஒருஸமயம் நான் ஸல்லாபம்செய்துகொண்டிருந்தபோது, அவர்கள், 'காணபாவத்திற்கு வேண்டிய செலவை நாமே பொறுத்துக்கொள்வோம்' என்று பரிமத்ருபதியோடு கூறி, வேண்டிய பொருந்தவியும் உடனே செய்தார்கள் அல்லாமலும், எனக்கு முட்டிப்பாடி உண்டாருங்காலத்திலெல்லாம் குறிப்பறிந்து வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து அவர்கள் எனனை ஆதரித்துவந்ததாகள் அங்ஙனம் உதவிபுரிந்த அந்தப் பெருந்தகையாளர்களை நான் காணனென்றே நினைத்தேன் அவர்களுக்குப்பின், இப்போது அந்தஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி, காசிவாஸி சொக்கலிங்கத்த

தம்பிரானவர்களும், அவர்களுடைய இளவரசான மகாகனம்பொருந
திய ஸ்ரீஸுரீ, காசிவாஸி சாமிநாதத்தம்பிரானவர்களும், இந்த மஹா
பாரதப்பதிப்புவிஷயத்தில் எனக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து
ஆதரித்துவருகிறார்கள். இவர்களுடைய பெருமைகளை முன்பு
துரோணபாவமுகவுரையில தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த ஆதீனத்தி
லிருந்து நான் அடைகிற உதவிகள் மிகப்பல இந்த ஆதீனம் நீட்டி
தழைத்தோங்கவேண்டுமென்று நெஞ்சார நினைத்தலும் வாயார
வாழ்த்தலுமன்றி யான் செய்யக்கூடிய கைம்மாறு யாதுளது !

இரதப்பாவததையும் முனஸஞ்சிகைகள் பலவற்றின் இரண்
டாம் பதிப்பையும் மிககணக்கத்தோடு நடத்திக்கொடுத்த செனனை
'கமாஷியல்' அச்சுக்கூடத்தாருடைய உதவி மிகவும் பாராட்டற்
பாலது.

இரத மஹாபாரதப்பதிப்புவிஷயத்தில் நான் அடைந்துள்ள
பலவகையான சிரமங்களைச் சுருக்கமாகவாவது இங்கே கூறாமலிருக்க
முடியவில்லை நான் மஹாபாரத கைங்காயத்தைத் தொடங்கியபோது
பதிப்புலேல் நடந்தமாதிரி நடந்துவந்தால் பலவருஷங்களுக்கு
முன்னமே இரத மஹாபாரதம் பூர்த்தியாகியிருக்கும் இரதப்பதிப்பு
லேலையை நான் தொடங்கியபொழுது, இதற்கு வேண்டிய ஸகாயங்
களெல்லாம் செய்வதாக வாக்களித்து எனக்கு ஊக்கமுண்டாக்கிப்
பிறகு ஏனென்று கேளாமையோடு தாம் மறற்சநாதார்களபோல
ஸஞ்சிகைகள் வாங்கிவந்ததையும் நிறுத்திவிட்ட கனவான்கள் சிலர்.
சொல்லளவில் மிகத்தாராளமாகக்கூறி எனக்கு நம்பிக்கையை உண்
டாக்கிப் பலமுறை எனனை அலையச் செய்து என்காலத்தை வீணாக்கி
எனமனத்தைப் புணைக்கியவா சிலர். இரதவேலையை நிறுத்தி
விடலாம் என்று நற்புத்திகூறின பெருஞ்செலவா சிலர் பலவரு
ஷங்கள் புத்தகத்தை விரும்பிவாங்கிவந்து பணம்கேட்டபொழுது
ராமாயணபாரதங்களை இழித்துக்கூறி எனமனத்திற்கு மிக்கவருத்
தத்தை உண்டுபண்ணின கனவான்கள் சிலர் இவர்களுடைய
பழக்கங்களால் எனமனத்திலுண்டானபுண் ஆறுவதற்கு, இள
மைதொடங்கி என்னிடத்தில் மிக அனபுடையவாகளும் இரத
மஹாபாரதப் பதிப்புவிஷயமாக அடிக்கடி என்னைத் தூண்டியும்
பலமுறை விகிதங்கள் எழுதியும் பொருள் உதவிசெய்யும் என்
மனத்திற்கு மிக ஊக்கத்தை அளித்துவருபவர்களும் ஸதாசாரஸம்
பன்னார்களும் ஸத்தாமபரிபாலகாருமான கும்பகோணம் பரம்மஸ்ரீ

Prof. K. சுந்தரராமையர் M A , அவர்களும், வித்வஜ்ஜனபோஷகர்களும்●பரோபகாரசீலாகருமாகிய சென்னை ஹைகோர்ட்டி வக்கீல், ஸ்ரீமான், V. V ஸ்ரீநிவாஸஜயங்கரா B.A., B.L., அவர்களும்போன்ற சில உத்தமபுருஷர்களுடைய இன்சொலலும் நன்றுறறலும் ஸல்லாபமுமே நன்மருந்தாக உள்ளன.

‘கைம்மா றுகவாமற கறறறிந்தோர் மெய்வருந்தித், தம்மாலியலுதவி தாம்செய்வர்’ என்றபடி, சிலநண்பர்கள் புதிய சந்தாதார்களைச் சேர்த்துக்கொடுத்தல் முதலிய பல உதவிகளை இந்நதமஹாபாரதப் பதிப்புவிஷயமாகச் செய்துவருகின்றனர். ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருளால் அவர்களுக்கு எல்லாநன்மைகளும் உண்டாகுக

இந்ந நற்காயம், தக்க உதவியிலலாமையால், நான் எண்ணியபடி விரைவில் நடைபெறாமலிருப்பதைப்பற்றிப் பலமுறை தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ஆதிதொடங்கி இந்ந மஹாபாரதத்தைச் சிரத்தையுடன் வாங்கிப் படித்துவரும் சந்தாதார்களான ஆபதாக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கையொப்பமாவது சோத்துக்கொடுத்து இந்ந மஹாபாரத கைங்கயத்தைப் பூர்த்திசெய்வித்து அந்நாலவரும் புகழ்புண்ணியங்களைக் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களை மீட்டும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இனி வெளிவரவேண்டிய பாலங்களை விரைவில் வெளிவரச் செய்யவும், ஸ்ரீ மஹாபாரத சம்பந்தமாக நான் வெளியிட எண்ணியிருக்கிற ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு அபிதானவிளக்கம் முதலியவற்றை இனிது நிறைவேற்றவும்வேண்டிய எல்லாவித ஆற்றல்களையும் எனக்கு அளித்தருளுமபடி பாண்டவஸஹாயனான ஸ்ரீபாரதஸாரதிப் பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளை எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்

மயிலாபபூர், }
5—1—1923. }

இங்ஙனம்,

ம. வீ. இராமானுஜாசார்யன்.

பிழையும் திருத்தமும்.

ஆதிபாவம், 49-ம் பக்கம் 21, 22-ம் வரி 'பாண்டியன், தண்டஸே
னன், தண்டன் இம்மூவரையும் மகாதமாவான அராவத
தாமா வதம்செய்ததும்' என்பதை, 'பாண்டியன் மகாதமா
வான அராவததாமாவிஞ்ஞல கொல்லப்பட்டதும் * தண்ட
ஸேனன் தண்டன் இவர்களுடைய வதமும்' என்றும்,
துரோணபாவம், 764-ம் பக்கம் 33-ம் வரியில், 'பாண்டவர்களே !'
என்பதை, 'பாண்டவர்களிடமிருந்து' என்றும்,

காணபாவம், 99-வது பக்கம் 27-28-29-ம் வரிகளில் 'அரசாக்களெல
லாரும் மிக்க மதிமயக்கம் உண்டாயவிட்டதென்று நிச
ரயம் செய்துகொண்டு தாமாததங்களுடைய நிச்சயங்க
ளைச்செய்ய முயற்சிசெய்கின்றார்கள்' எனப்பதை, † 'நற்குலத்
தில் பிறந்த அரசாக்களனைவரும் தர்மார்த்தங்களுடைய
நிச்சயத்தைக் கேட்டுத் தெளிந்துகொள்ளாவிட்டால்,
அதுவே பெருங்கலக்கமென்பது நிச்சயம்' என்றும்,

383-வது பக்கம் 23-வது வரி 'ஸுதேவன்' எனப்பதையும் 28-
வது வரி 'ஸுஷேணன்' என்பதையும், ‡ 'பரஸேனன்'
என்றும், 24-வது வரியில் 'கொன்றான்' என்பதை 'அடித்
தான்' என்றும்,

394-வது பக்கம், 2-4 வரி 'அம்பருத்தூணிகளையுடையவர்களும்
கவசம்பூண்டவர்களும் கத்தியுள்ளவர்களும் தண்டங்
களைத் தரித்தவர்களும் விற்பிடித்தவர்களுமான' என்பதை
'நிஷங்கி, கவசி, கடகி, தண்டதாரன், தனுர்த்தரன்'
என்றும், திருத்திக்கொள்க.

ஷை பாவம் 86-வது பக்கத்தில் 21-வது அடியாய்முடிவில் 'பதினாறு
வதுநாள யுத்தம் முடிந்தது' என்று சோதனையுடையவர்களைக்.

* இவ்வுடைய பெயர் தண்டதாரனென்றே மற்ற இடங்களில் காணப்படு
கிறது † வேறுபாடும்

‡ இது நீலகண்டியவ்யாகயான பாடம் ; கிருஷ்ணசாராய பதிப்பில்,
'ஸுதேவன்' 'ஸுஷேணன்' என்றே யிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ மஹாபாரதம்
க ர் ண ப ர் வ ம் .

* விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம்.

பக்கம்.

1	கடவள வாழ்த்து	1
	ஸஞ்சயன், காணனமுதலியவர்களின் வதத்தைத் திருத	
	ராஷ்டிரானுகஞ்ச சுருக்கமாகச் சொல்லியது ..	2 - 4
	காந்தாரிமுதலியோர் அழுத்தும் ஸஞ்சயன் தேற்றியதும் . .	4
	திருதராஷ்டிரன் மூச்சையடைந்ததும் விதூர முதலியோர்	
	தெளிவித்ததும்	4 - 5
2	திருதராஷ்டிரன் போரிலிறந்தவர்களின் பெயர்களைக் கேட்க	
	விரும்பியது	6
	ஸஞ்சயன் போரிலிறந்தவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லியது	7 - 13
3	ஸஞ்சயன் போரில்கொல்லப்பட்ட பகைவார்களின் பெயர்	
	களைச் சொல்லியது	13 - 18
4	ஸஞ்சயன் போரிலிருந்தவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லியது.	19 - 21
5	திருதராஷ்டிரன் காணனுடைய குணங்களை வாணித்துத்	
	துயரமுற்றது	22 - 24
6	திருதராஷ்டிரன் காணனைப்புகழ்ந்து டோரை விரிவாகக்	
	கூறும்படி ஸஞ்சயனை ஏவியது	25 - 32
7	துரியோதனன் யாரை ஸேனாபதியாகக் கலாமென்று அஸ்வத	
	தாமாமுதலியோருடன் ஆலோசித்தது ...	33
	அஸ்வததாமா காணனை ஸேனாபதியாகக் சொல்லியதும்	
	துரியோதனன் காணனை ஸேனாபதியாகக்கூறும் ...	33 - 36
8	காணன் மகர்வியூகமவகுத்துப் போருக்குப் புறப்பட்டது ...	39 - 40
	அர்ஜுனன் அத்தசந்திரவியூகமவகுத்துப் போருக்குப் புறப்	
	பட்டது	40 - 41
9	ஸங்குல யுத்தம்	42 - 44
	சேஷமதுராததியின் யுத்தமும் வதமும் ..	44 - 46
10	தவந்தவயுத்தம்	46
	அனுவிந்தன் (=கேகயன்) வதம் ...	47
	விந்தன் வதம் ..	48
11	சித்ரஸேனன் வதம் ..	50
	சித்ரன் வதம்	51
12	அஸ்வததாமாவுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் ...	51 - 55
13	சலயனலை சுருதகோத்தி தோலவியடைந்தது. .	55 - 56
14	ஸஹதேவனலை துச்சாஸனன் தோலவியடைந்தது	57 - 58
15	காணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தம் .	59 - 62
	காணன் நகுலனைப் பரிஹவலித்தது ..	62

அதிகபாடங்களுக்கு விஷயஸூசிகை எழுதப்படவில்லை.

அத்யாயம்.

பக்கம்.

16	புயுதஸ்ஸுவுக்கும் உலூகனுக்கும் புத்தம் . . .	65
	ஸுதஸோமனுக்கும் சகுனிகுக்கும் புத்தம் . . .	66 - 68
17	கிருபரால திருஷ்டத்யுமனன தோலவியடைந்தது . . .	69 - 70
	கிருதவாமாவால் சிகண்டி தோலவியடைந்தது . . .	70 - 71
18	ஸ்ருதஞ்சயன, ஸௌஸ்ருதி, சந்திரதேவன (=தரிகாததா கள்) இவர்களின் வதம்	72
	ஸதயதேவன, மிதரவாமா, மிதரதேவன இவர்களின் வதம் . . .	73
19	ஸங்குலயுத்த வாணனை	75 - 78
20	புதிஷ்டிரரால் துரியோதனன தோலவியடைந்தது . . .	79 - 81
21	ஸங்குலயுத்தமும், காணனுக்கும் ஸாதயகிகுக்கும் புத்தமும் பாசனைகளில் மந்திராலோசனை . . .	81 - 85 86 - 88
22	காணன தனக்குச் சலயன ஸாரதியாகவேண்டுமென்று துரியோதனனிடம் சொல்லியது . . .	89 - 92
	காணனது விலலின வரலாறு . . .	90
	காணன தனக்கும் அாஜுனனுக்குமுள்ள ஸௌகாயா ஸௌகாயங்களைத் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தது . . .	91 - 92
23	துரியோதனன சலயனைக் காணனுக்குத் தேரோட்ட வேண டினது . . .	93 - 95
	சலயன காணனுக்குத் தேரோட்ட மறுத்தது . . .	96 - 98
	துரியோதனன மறுபடியும் சலயனைத் துதித்துவேண்டின தும் சலயன தேரோட்டச் சமமித்ததும் . . .	98 - 99
24-27	திரிபுராஸுரா கதை . . .	99 - 117
	திரிபுராஸுராகள் வரம்பெற்றது . . .	100 - 101
	மயன திரிபுரங்களை இயற்றியதும் அவற்றின்கீழ்ப்படி . . .	101
	ஹரிஎன்னும் அஸுரன் வரம்பெற்றது . . .	102
	மருதஸுரேவிகுளம் உண்டானது . . .	102
	தேவர்கள் சங்கரரைக்குறித்துத் தவம்செய்து அவரைத் தரி சித்து வணங்கியது . . .	104 - 106
	தேவர்கள் தத்தம் பலத்திற பப்பாதியைச் சங்கரருக்குக் கொடுத்தது . . .	107 - 109
	பசுத்துவம் நீங்கும்வழி . . .	108
	விஸ்வகாமா திரிபுரவத்ததுக்குத் தோமுதலியன அமைத்தது . . .	109 - 112
	சேவர்கள் பிரமமதேவரை ஸாரதியாக வேண்டினது . . .	113 - 115
	தோவீரனிலும் பாகன் சிறந்தவனுயிருக்கவேண்டுமென்பது . . .	114
	பிரமமதேவா தேரோட்டியது . . .	115
	சங்கரா திரிபுரங்களை அழித்தது . . .	116
	சங்கரருடைய கோபாகனி உலகையெரிக்கத் தொடங்கியதும் அவா தடுத்ததும்	117
	துரியோதனன மறுபடியும் சலயனை வேண்டினது . . .	117
28	பரசுராமா அஸுரர்களைக்கொன்று ஈஸ்வரிடம் வரங்கள் பெற்றது . . .	119 - 120
	துரியோதனன, காணன ஸுத்திரியனையென்று காரணத் தோடு கூறியது	120

அத்யாயம்.

பக்கம்.

29	காணனுக்குத் தோஷ்டமும் விஷயத்தில் சலயன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை	.. 121 - 124
30	சலயன் லாரதியாக வீற்றிருந்ததேரினமேல காணன் ஏறிப் போருக்குப் புறப்பட்டது	. 126 - 128
31	தூரிமித்தங்களுண்டானது காணன் தன்னையே புகழ்ந்தது	128 - 129 129 - 131
	சலயன் அாஜுன்னையே புகழ்ந்து காணனையிகழ்ந்தது	131 - 132
32	காணன் தனக்கு அாஜுன்னையேக்காட்டுபவனுக்கு அவன்விரும பும பரிசளிப்பதாகச் சொல்லியது	133 - 135
33	சலயனும் காணனும் ஒருவரைஒருவா இகழ்ந்தது காணனுக்கும் அாஜுன்னையுக்குமுள்ள தாரதமயங்களைச் சலயன் கூறியது	136 - 139 .. 137 - 138
34	காணன் மாமங்களை வெளியிட்டுச் சலயனை நிர்தித்தது மத்திராகளின் இழிவு முதலியன தேளுக்குப் பரிகாரம்	.. 139 - 144 . 141 - 143 .. 142
35	சலயன் அன்னத்தையும் காக்கையையும்பற்றிய கதையைச் சொல்லிக் காணனை இகழ்ந்தது	. 145 - 151 146
36	காணன் தனக்குச் சாபங்களோந்ததைச் சலயனுக்குச் சொல்லியது	151 - 158
	மிதரலக்ஷணம் 155
	சத்ருலக்ஷணம் 155
	பொய்யினிலாவரும் தீமைகள்	.. 157
37	காணன் சலயனைப் பரிகாசத்துடன் இகழ்ந்தது பாஹலீகாமுதலியோரின் தீயொழுக்கங்களை	. 158 - 163 159 - 163
38	காணன் மறுபடியும் பாஹலீகாமுதலிய தேசங்களை இகழ்ந்தது பாஹலீகாளுக்குச் சாபமவந்தது	163 - 166 164
	யாராயாருக்கு எதுவுது பாவமென்பது 165
	யாரினும் யாா மிக்கபாபிகளென்பது 165
	ரக்ஷஸமுதலியவற்றுக்குப் பரிகாரம் 165
	தூரியோதனன் காணனையும் சலயனையும் ஸமாதானம் செய்தது 167
39	சலயனுக்கும் காணனுக்கும் ஸமவாதமும் இரண்டு சேனை களும் யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்	. 168 - 170
40	தூரியோதனன் சேனைகளை உதஸாகப்படுத்தியது மீன தூரியோதனனைவென்று யானைப்படையைக்கொன்றது	... 171 172 - 173
41	இரண்டு சேனைகளும் அணிவகுத்தது காணன் பாஹஸபதயவியூகம் வகுத்தது	... 175 - 177 .. 175 - 176
42-43	ஸங்குல யுத்தம்	. 178 - 187
	பாஹுதேவன், சிதரஸேனன், ஸேனாபிந்து, தபனன், சூர ஸேனன் இவர்களின் வதம் 182
	ஸதயஸேனன் வதம் 183
	ஸாதயகிக்கும் விருஷஸேனனுக்கும் யுத்தம்	... 184

அத்யாயம்.

பக்கம்.

44	காணன் மயங்கிவிழுந்ததும் யுதிஷ்டிரா கொல்லாமல் விட்டதும்	... 189
	சந்திரதேவன தண்டதாரன் (=பாஞ்சாலா) இவர்களின் வதம்	... 189
	காணன் பாஞ்சாலா இருபத்தொருவரையும் சேதிவீரா பதினமரையும் கொன்றது	... 190
	காணன் யுதிஷ்டிரரையென்று, பரிஹஸிததுக கொல்லாமல் விட்டது	... 192 - 193
	ஸங்குல யுத்தம்	... 193 - 196
45	பீமன் காணனைவென்று கொலைக்கருதியதும், சலயன் காரணங்கூறித் தடுத்ததும்	... 200 - 201
46-47	பீமனுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தமும் ஸங்குலயுத்தமும்	... 201 - 211
	விவிதஸுவின் வதம்	... 202
	விகடன் ஸஹன் இவர்களின் வதம்	... 202
	கராதன் வதம்	... 202
	நந்தன் உபநந்தன் இவர்களின் வதம்	... 202
48	அாஜுனனுக்கும் ஸுசாமாவுக்கும் யுத்தம்..	... 211 - 215
49	ஸங்குல யுத்தம்	... 215 - 219
	ஸுகேதுவின் வதம்	... 217
50	ஸங்குலயுத்தமும் அஸ்ரவத்தாமா யுதிஷ்டிரரையென்றதும்.	219 - 222
51	ஸங்குல யுத்தம்	... 222 - 232
	தூயோதனன் தருஷ்டதயுமனனுக்குத் தோற்றது	... 225
	காணனுடைய பராகரமம்	... 225 - 228
	காணனூல வியாகரகேது, ஸுசாமா, சுகரன், சிதராயுதன், கரது, தூஜயன், ரோசமானன், லிமமஸேனன் ஆகிய பாஞ்சாலர்களின் வதம்	... 226
	விஷ்ணு, விஷ்ணுவாமா, தேவாபி, பதரன், தண்டதாரன், சிதரன், சிதராயுதன், ஹரி, லிமமகேது, ரோசமானன், சலபன் ஆகிய சைதயாக்களின் வதம்	... 226
	ஸுதக்ஷிணனது இளையஸகோதரன் வதம்	... 231
52-53	அாஜுனன் ஸம்சபதகாகளோடு போர்புரிந்ததும், அஸ்ரவத்தாமா அாஜுனனைப் போருக்கழைத்ததும்	... 232 - 234
	அஸ்ரவத்தாமாவுக்கும் அாஜுனனுக்கும் யுத்தம்	... 235 - 241
	அஸ்ரவத்தாமா அாஜுனனுக்குத் தோற்றது...	241
54	அாஜுனனூல தண்டதாரன் (=மாகதன்) வதம்	... 243
	தண்டன் வதம்	... 243
55	அாஜுனன் ஸம்சபதகாக்களைக் கொன்றது	... 244 - 250
	உகராயுதன் வதம்	... 245
	மாதவா போக்களத்தை அாஜுனனுக்குக் காட்டியது	... 247 - 249
56	பாண்டியனது பராகரமம்	... 250 - 251
	அஸ்ரவத்தாமாவுக்கும் பாண்டியனுக்கும் யுத்தம்	... 252 - 254
	பாண்டியன் வதம்	... 254
57-58	ஸங்குல யுத்தம்	... 256 - 258

அத்யாயம்.

பக்கம்.

அஸ்வததாமாவகும் தருஷ்டதயும்னனுக்கும் யுததம் ...	258 - 260
அாஜுன்ன திருஷ்டதயும்னனைக காததது...	... 261
அாஜுன்ன அஸ்வததாமாவை வெனறது 261
59 ஸங்குல யுததம் 262 - 265
60 யானைப்போரும் ஸங்குலயுததமும் 265 - 267
அங்கன வதம் 266
61-62 கௌரவாகன யுதிஷ்டிரரைப பிடிக்க முயலவதையும் அவருக்குநோந்த அவமானத்தையும் மாதவா அாஜுன்ன னுக்குக் கூறியது 267 - 270
காணனது போரும் பீமனது போரும் .	.. 270 - 275
63 தவந்தவயுதத்ததுக்காக அரசாகன எதிர்த்தது காணன சிகண்டியை வெனறது .	.. 276 - 277 .. 277
தருஷ்டதயும்னனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுததம் 277 - 278
64 ஸங்குல யுததம் 278 - 281
65 தூயோதனனமுதலியோரா யுதிஷ்டிரரைப பிடிக்கண்ணை கொண்டு அவரைச சூழ்ந்தது 282
யுதிஷ்டிரரது பராகிரமம் 283
66 காணன யுதிஷ்டிரரைபபீடித்தது தூரியோதனனஸமீபம் சென்றது 284 - 287
சலயன யுதிஷ்டிரரையும் இரட்டையரையும் தமையினிலவிட்டு அாஜுன்னை எதிராக்குமபடி காணனுக்குச் சொல்லியது...	285 - 286
காணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரா இளைப்பாறப்போனது 287
67 அாஜுன்ன அஸ்வததாமாவை வெனறது 287 - 290
காணன பாண்டவஸேனையைத் துன்புறுத்தியது 291 - 292
68 அாஜுன்ன யுதிஷ்டிரரைப பாரததுவருமபடி பீமஸேனையை ஏவியது 294
கண்ணபிரான பீமனைப் பகைவாபடையை எதிராக்கஏவித் தாம் அாஜுன்னனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது .	295
69 அாஜுன்ன காணனைக் கொன்றுவிட்டானெனகிற பிரமத்தி னால் யுதிஷ்டிரா அாஜுன்னைப் புகழ்ந்தது 296 - 300
70 அாஜுன்ன தனது போர வரலாற்றைக்கூறிக் காணவத்த தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது 301 - 303
71 காணன மாளவிலையென்றறிந்த யுதிஷ்டிரா அாஜுன்னை நிர்த்தித்துக் காணவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்க ஏவியது 303 - 307
72 அாஜுன்ன யுதிஷ்டிரரைக்கொல்ல முயன்றதும் மாதவா தடுத்தது அவரை நிர்த்திக்கமட்டும் சொல்லியதும் 307 - 315
பொயயினும் கொலை தீதென்பது 309
யாராயாரைக் கொல்லலாகாதென்பது 309
எந்த எந்த ஸமயத்தில் பொய்சொல்லலாமென்பது 310
பலாகன கதை 310 - 311
கௌசிகன கதை 311 - 312

அத்யாயம். -

பக்கம்.

தாமமென்பதன பொருள் 312
எந்தஎந்த ஸமயத்தில் பொய்சொல்லலாமென்பது ...	312
பெரியோர்களை 'நீ' யென்பதே வதமாகுமென்பது ..	315
73 அாஜுனன யுதிஷ்டிரரை நிர்தித்தது ...	315 - 319
அாஜுனன தற்கொலைசெய்துகொள்ள முயன்றதும் மாதவா தடுத்தது தற்புகழ்ச்சிசெய்யச் சொல்லியதும் ...	319 - 320
தற்புகழ்ச்சி மரணத்துக்கொப்பென்பது	320
அாஜுனன யுதிஷ்டிரரை ஸ்மிக்கும்படி வேண்டினது .	321
74 யுதிஷ்டிரா காண்கமசெல்லக் கருதியதும் மாதவா ஸமா தானஞ் செய்ததும் ...	321 - 323
75 அாஜுனன யுதிஷ்டிரரை ஸமாதானஞ்செய்து காண வதத்தைப் பிரதிஜ্ঞைஞ்செய்தது ...	324 - 326
76 'காணனை ஜயித்துவருக' என்று யுதிஷ்டிரா அாஜுனனை ஆசீர்வதித்தது .	327
அாஜுனன தேரேறியதும், சுபநிமித்தங்களும்	327 - 328
மாதவா அாஜுனனுக்கு மிக்கஊக்கத்தை உண்டாக்கியது..	328 - 330
77 வாஸுதேவா, பீஷ்மாமுதலியோரின மரணத்துக்கும் துரியோதனனுடைய அநீதிகளுக்கும் காணனை காரணமென பதைக்கூறி அவனைக் கொல்லும்படி அாஜுனனை வற புறுத்தியது .	330 - 341
78 அாஜுனன, காணவதத்துக்குப்பின் நேரக்கடியவற்றைக் கூறி அவனுடையவதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது ...	341 - 345
79 தவந்துவயுத்தம் ...	346 - 347
ஸுவேணனவதம் ..	347
80 பீமனுக்கும் கௌரவார்களுக்கும் யுத்தம் ...	348 - 349
பீமனுக்கும் விசோகனுக்கும் ஆயுதஇருப்பு முதலியவற்றைப் பற்றிய ஸமவாதம் ...	349 - 352
81 அாஜுனனது பராகரமம் ...	353 - 354
பீமனது பராகரமம் .	355 - 356
துரியோதனன சகுனியைப் போருக்குவியதும் பீமன் சகுனியை வென்றதும் ...	357 - 358
82 காணனது பராகரமம் .	360 - 364
83-85 அாஜுனன வேண்டிக்கொள்ளக் கண்ணபிரான தேரைக் காணனருகிற செலுத்தியது ...	365
சலயன காணனை உதஸாஹப்படுத்தி அாஜுனனைக் கொல்லத் தூண்டியது .	366 - 368
காணன, அாஜுனனையும் கிருஷ்ணனையும் புகழ்ந்து இருவரையும் கொல்வதாகச் சபதங்கூறியது ...	369 - 371
86 ஸங்குல யுத்தம் ...	371 - 386
கேகயராஜ குமாரனான விசோகனவதம்	383
மித்ரவாமாவின்வதம் .	383
பரஸேனனவதம் ...	383
தருஷ்டதயும்புத்ரன வதம் ...	384

அத்யாயம்.

பக்கம்.

- கூணன், தருஷ்டத்யுமன்னமுதலிய ஐவரை வென்றது ... 385
- பீமனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் எதிர்ப்பும ஸமவாதமும் ... 386 - 388
- 87 பீமஸேனன் துச்சாஸனனைக் கீழேதள்ளியதும் இருவரின்
வீரவாதங்களும் 389 - 391
- துச்சாஸனன் வதம் ... 391
- பீமன் துச்சாஸனனது ரதத்ததைக் குடித்தது . 391
- 88-89 பீமன் தீராததராஷ்டிரரில் ஒன்பதினமரைக் கொன்றது 394
- காணன் அஞ்சச சலயன் தேற்றியது 394 - 395
- ஸங்குல யுத்தம் ... 395 - 399
- நகுலன் விருஷஸேனனால் தோற்றது. .. 396 - 397
- குணிரதராஜகுமாரர்களின் வதம் ... 398
- கராதன் வதம் 398
- பபருகுமாரன் வதம் 398 - 399
- விநதகுமாரன் வதம் .. 399
- 90 அரஜுனன் வீரவாதம் . 400 - 401
- அரஜுனன் காணபுதரான விருஷஸேனனைக் கொன்றது 401
- 91 காணாஜுனர்கள் எதிர்த்ததும் ஆகாயத்திலுபோகாணவந்த
தேவா முதலியோர் இரணடுக்களிகளிலும் சாரத்தும் . 402 - 408
- 92 பிரஜாதிபதி, இருவருக்கும் ஸமமானவெற்றியைவிரும்பியது 409
- இந்நிரன் அரஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினது .. 409 - 410
- பிரம்ம மஹேஸ்வரர்கள் அரஜுனனுக்கு வெற்றியையும்
காணனுக்கு ஸவாககத்தையும் கூறியதும், தேவர்கள்
பூமாரி பெய்ததும் .. 411
- 93 காண சலய ஸமபாஷ்டனை . . 413
- கிருஷ்ணாஜுன ஸமபாஷ்டனை 413 -
- அரஜுனன் தன் வல்லமையைக் கூறியது . 413 - 414
- 94 காணலும் அரஜுனனும் போர்தொடங்கியது . 416
- அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் சொல்லியது 417 - 419
- ஆத்மரக்ஷணம் அவசியமென்பதும் உயிரவாழ்பவனுக்கே
எல்லாநன்மையும் உண்டென்பதும் . 418
- ஸநேகம் நான்குவிதமென்பது 418 - 419
- துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின்சொல்லைக் கேளாமல் போ
ருக்கு ஏவியது . 419
- 95 காணனுக்கும் அரஜுனனுக்கும் யுத்தம் ... 420 - 423
- பீமன் அரஜுனனை உதஸாஹப்படுத்தியது ... 423
- 96 வாஸுதேவா அரஜுனனை உதஸாஹப்படுத்தியது .. 423 - 424
- அரஜுனன் போரில் தள்திறமை காட்டியது ... 424 - 428
- ஸேனாபதி வதம் . 425
- 97 அஸ்வஸேனன் காணனது தூணியில் பாணவடிவமாகப் பிர
வேசித்தது .. 429 - 430
- இந்நிரன் பயந்ததும் பிரம்மா தேற்றியதும் .. 431
- சலயன், நாகாலதிரத்தைக் குறிதவருமல பூட்டும்படி சொல்
வியதும், காணன் மறுத்ததும் ... 431

அத்யாயம்.

பக்கம்.

காணன் நாகாஸ்திரம் எய்ததும் வாஸுதேவா தமது தோ	
உருளையைப் பூமியிலழுத்தியதும்	431 - 432
நாகாஸ்திரம் அாஜுன்னகிரீடத்தைக் கவாந்தது	432
அபாவஸேனாகத்தின் வதம்	434 - 435
மாதவா தேருருளைகளை மேலே தூக்கியது	435
காணன் மூாசசித்ததும் அாஜுன்ன அடிக்காமலிருந்ததும்	437
மாதவா காணனைக் கொல்லுமபடி அாஜுன்னை ஏவியது	437
காணனுக்கு அஸ்திரங்கள் தோன்றாமற்போனதும் தோ	
உருளையைப் பூமி விழுங்கியதும்	438 - 439
காணன் தாமத்தை நிர்த்தித்தது	439
காணன் அாஜுன்னைப் பரிஹ்வித்தது	440
காணன் ஒருமுகாததம் போரைநிறுத்த வேண்டினது	441
யாராயாரை அடக்கலாகாதென்பது	441
...	
98-99 மாதவா காணனது தீசசெயல்களை அவனுக்குக் கூறியதும்	
அவன் சமமா இருந்ததும்	442 - 443
அாஜுன்னன் சிறிது களைத்ததும் காணன் தேருருளையைத்	
தூக்கியும் இயலாமற்போனதும்	444 - 445
அாஜுன்னன் உறுதியுரைகளோடு அம்பெய்தது	446 - 447
காணன்வதம்	447
காணனது தேஜஸ் குரியனை அடைந்தது	447
காணன் சாயந்தபின் போரக்களத்தினிலைமை	447 - 450
தூயோதன்னன் தூக்கிக்க, சலயன் தேற்றியது	450 - 451
போரக்களவாணனை	452 - 456
...	
இருதிருத்துச்சேனைகளும் தேவாமுதலியோரும் தத்தம்	
இருப்பிடம் சென்றது	456 - 458
100 காணன் பெருமைமுதலியன்	460 - 461
கிருஷ்ணாஜுனாகள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது	462
101 தூரியோதன்னன் போரை நிறுத்தியதும், கொளவசேனைகள்	
பாசறை சென்றதும்	463 - 464
அாஜுன்னன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியது	464
யுதிஷ்டிரா கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்தது	465
யுதிஷ்டிரரும் மாதவரும் போரக்களம் சென்றதும், யுதிஷ்டிரா	
கிருஷ்ணாஜுனாகளைப் புகழ்ந்ததும்	465 - 466
திருதராஷ்டிரனும் காந்தாரியும் மூாசசையடைந்ததும் விது	
ரா முதலியோர் தெளிவித்ததும்	466
காணபாவ படனபலன்	467
...	

விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

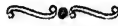
ஸ்ரீ

ஸ்ரீ சுரஷா ராயவரவாஹுணெணை நமঃ

ஸ்ரீ சுரஷா லெஷெ வாயநாயநமঃ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

* நாராயணம் நமஸுரது நரம்வெவ நரொதும் |
ஹேமீ வரவாஹீ வரவாஹீ ததொஜயமஹீரயெசு ||

(ஸந்தியன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரம் சென்று திருதராஷ்டிர
னுக்குக் கர்ணன் முதலானவர்களுடைய வந்தத்தைக் கூறியதும்
அதனைக்கேட்டு முர்ச்சையடைந்த திருதராஷ்டிரன்
ஸந்தியன் முதலானவர்கள் தேற்றியதும்.)

வைசம்பாயனா சொலஸுகிநர் “பாரகரே ! மிக்க புஜபலமுள்
ளவனான ஸந்தியன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து
திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான் ஸுத
புத்ரனான அவன் பாண்டவர்களாலேசெய்யப்பட்ட கோரமான கர்ண

முதலாதியாயம் முதல 20-சுலோகங்களின் ஸதானத்திலிருக்கும்
அதிக பாடம். நீலகண்ட விபாகமானததுனகூடிய பொம்பாய பதிபி
லும் கலகதாப பதிபிலமுள்ள பாடம் இதுவே.

அதிகபாடத்தின் முதலாவது அத்தியாயம்.

(துரியோதனாதிக்கர் கர்ணனுக்குச் சேனாதிபதி ஸ்தானத்தில் அர்ப்பணம்
செய்து அவனுடைய யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர்
கர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் என்ன
செய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனர், “அரசரே ! துரோணா கொல்லப்பட்ட பிறகு, துரி
யோதனனே தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிக மனவருத்தமுற்றாவது

* இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபாவம் முதற்பக்கத்திற் காண்க.

னுடைய வத்கத்தை நினைத்துர சோகததால் பீடிககப்பட்டு மிக்கதுயர முற்று அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தில் பிர்வேசிகதவுடன், கண்களில் நீர் தகும்பியவனுள் அரசர்களுள் சிறந்தவனுள் அரசனை அணுகினை அரசனே! அவன் அரசனருகில் சென்று பெருமூச்சு விடிகொண்டு அங்கு ஸந்தோஷமில்லாத மனத்தை யுடையவனாகிப் பின்வருமாறு வசனிக்கலாண் —

“ மஹாராஜே! நான் ஸந்ஸான் பாகஸ்ரோஷ்டே! ௧ மகத வாகனம் சூரியகுமாரனா கர்ணன் (ஒருவராலும்) செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய் தும் கொல்லப்பட்டான். அநகநகரணன் ஸோமகாகநகரமும் சேதிதேசவீராகநகரமும் காசி தேசவீராகநகரமும் கருரதேசவீராகநகரமும் மச்சநாட்டிவீராகநகரமும் துணிகதையசெய்து காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மரம்போலப் படுகதிருகதிருக பசுககொட்டின்நடுவில் பசுககூட்டங்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்ட ஒரு விருஷமான் து கொடிய பிருகததால் கொல்லப் பிவதிபோல ஒருதந்தானன் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான் அரசனே! சூரியகுமாரனா கர்ணன் ஸாதயகியுடன் கூடின வாகனான பாதண்டவாகனை (ஜயகுதில்) நம்பிக்கையற்றவர்களாகசெய்தும், பாஞ்சாலாகநுடைய ஆயிரகணக்கான தேர்களை நாசஞ்செய்தும், மகாவிலவாளிகளான சூரர்களை ஜயிக தாப தததுதிருகருகனிலும் ஓடிப்படிசெய்தும், (முடிவில்) பாண்டிபுத்திரனா கிரீடியினால் கொல்லப்பட்டான். மஹாராஜே! பாண்டிபுத்திரனா அராஜகனான காணனைகொன்று, துராதமாக்களாலே அடையமுடியாததான பகை முடித்தலெனவும் கடனிலிருந்து விடுபட்டு, மனநகவிலே நீங்கினவனானான். காணன்மரித்ததானது, கடல்கள் வறறிய துபோலவும் சூரியன் பூரியில் விழுநக துபோலவும் மேரு சித்திர துபோலவுரிருகநிற து மன்னரே! அநத யுகத்ததில் ஜயத்தை விருமபிய யுகதவீராகநரும் சூராகநரும் ளாகி அஸ்வத்தாமாவை அடைந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் துரோணரைக குறித்துத் துக்கிப்பவாகநரும் மனக்கலக்கதகினை வலலமையழிந்தவர்களும் துக்கததால் பீடிககப்பட்டவர்களுமாகி அஸ்வத்தாமாவை சூழந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் சாலதிரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களால் ஒரு முகாதத காலம் (அஸ்வத்தாமாவைத்) தேற்றி இரவு வந்தவுடனே, தங்கள் வாஸஸதானங்களை அடைந்தார்கள். கௌரவரே! அநத அரசர்கள் துக்கத்தோடும் சோகத்தோடுக கூடியவர்களாகக கோரமான அழிவை நினைத்துத் தங்கள் வீட்டிலும் சகததை அடையவில்லை. விசேஷித்துச சூதபுத் திரனும் ராஜாவான துரியோதனனும் துச்சாஸனனும் ஸுபலஜுடைய

பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவாகளுமான அரசர்களும் ராஜ புத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் வேரத்தே ! அந்த மஹாயுத தத்தில் பதிக்காளுடைய கூட்டங்களும் காலாட்டபட்டனவும் ஆரீயம் ஆபிரமாதக கொல்லப்பட்டன. அந்த மகாயுதத்தில யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன மஹாராஜே ! இருதிறத்தூர சேனைகளிலும் ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்தவர்களான க்ஷத்திரி யர்களும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொல்லப்பட்டார்கள் மேன மை தங்கியவனும் ஸ்வாயனுடைய குமாரனுமான காணன பகை வர்களைப் பெரும்பாலும் அழித்துப் பாண்டவ சேனையாகிய நதி யைக் கடந்து பாரதகுருகிருகரையை அணுகி (சத்தருவினால்) கொல்லப்பட்டான் அரசரே ! உம்மைச் சோந்தவர்களுக்கு ஜயத் திலுள்ள ஆசையும் வைரத்துக்கு முகமுமாயிருந்ததான (காண ஸகாயமாகிற) அது தாண்டப்பட்டது. மஹாராஜே ! நன்மையில் நோக்கமுள்ள பந்துக்களால் முன்பு உரைக்கப்பட்டதும் நீர் தெரிந்து கொள்ளாததுமான அபபடிப்பட்ட மஹாபயங்கரமான இரத்த துன பம் உமமை அடைந்திருக்கிறது. புத்திரர்களுக்காக ராஜயத்தை விரும்புகிறவரும் நன்மையை விரும்புகிறவருமான உம்மால் தீமை யான காரியங்களே செய்யப்பட்டன. அவற்றினப்பயன் உமக்கு வந்து விட்டது. அரசரே ! பாண்டவனாகிய பீமஸேனனால் அவன் சொற படியே துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டமையால் அவனது பிரதிஜ னையும் படைமுகத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டது. மஹாராஜே ! ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து பாண்டவனாகிய

குமாரனும் மகா பலசாலியுமான சகுனியும் மகாதமாகளான பாண்டவா களுக்கு (தங்களாலுண்டான) கிலேசங்களை நீளேத்துக்கொண்டே துரியோ தனனுடைய பாசமையில் அனதிரவு வாஸஞ்செய்தார்கள். பாண்டவங்கள் சூதாட்டத்தில், தங்களால் வருத்தப்பட்டதையும் தரளபதி ஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதையும் நீளேத்துத் துக்கித்தவர்களும் மிக்க மனங்கெட மடைந்தவாளுமானார்கள். மன்னரே ! அவ்வாறு சூதாட்டத்தால் உண்டு பண்ணப்பட்ட (பாண்டவாளுடைய) அவ்விதமான கிலேசங்களை எண்ணு கிறவார்களான அவர்களுக்குத் துக்கத்தினால் அந்த இரவானது துறுவரு ஷங்களுக்குச் சமமாகச் சென்றது. பிறகு, வெள்ளென விடிந்தவுடன், அவர்களனைவரும் தெய்வத்தினுடைய ஆஜனையினால் நிலைபெற்றவாகளாகிச் சாஸ்திரத்தினால் காணப்பட்ட முறைப்படி அவசியமான நித்திய கருமத் தைச் செய்தனர். பாரதரே ! அவர்கள் அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியங் களைச் செய்து மனத்தில் ஆறுதலை அடைந்து (சேனைகளுக்கு) யுத்தத்திற்கு

பீமனால் உமது குமாரனாகிய துச்சாஸனனுடைய இரத்தமானது ரணக்ளத்தில் பாணம் செய்யப்பட்டது” எனமுன

மகாபாஜே! அம்பி எபுத்தானுன திருதராஷ்டிரன் இந்த வராததையை! கேட்கிச் சொந்ததின் முடிவைகாணுமல தாயோ தனனையும் பாண்டவளுக எண்ணி மனத்தாளாசியனை நது புத்தியை இழந்த யானெபாஸப பூரிசில் வீழத்தான் பாரதாநுநட நிறந்தவன்! அநத பாஜஸ்டிஷ்ட னுன திருதராஷ்டிரன் மனத்தாளாசியடைந்த பூமியில் வீழுத்தவுடனே (மததாரி முதலிய) ஸதிரீகளுடைய அழகுநல மிகுதியாகத் தோன்றியது அநதசாயுதமானது நான்குபக்கங்விழும் பூரிசைய முழுநாட சிபாரியது மகாபொமான் துயராகடலில் மூழ்சிவாநாண பாதகல் ஸதிரீகா வககத்தாலும் சொந்ததாலும் பீழி பாயாடு மனம் பிடிநிவதி அழகுநாரா பாதரி சிறந்தவன்! மததாரியானவன் அபசணிம வந்து அறிவிழந்து பூமியில் வீழுத்தான அநதபாஸதிரீகா அனைவரும் வீழுத்தான வேந்தே! மிகு, ஸஞ்சயன், மனவருத்தமுற்று நோக மடைந்து கண்ணீரை மிகுதியாகச் சொர்க்கின்ற அநத ஸதிரீகளை மனத்தில் தென்தலடை யுமடி ரெய்தான ஹற்றினால் நாரபுறங்கள்ளும் அனைக பபடுகின்ற வாழ்முட பதனப்பால் அடிக்கடி நதிநுகுகின்றவர்களான, அநது பொண்டிபாள மனகிதேதுநலை அடைந்தாரான அமெபாழுக வந்தரும் அறிவே ணைஞகவுள்ளவனும் அபசனும் தலைவனும் குருகுலத்திற் பிறந்தவனுமான திருதராஷ்டிரனை முகத்திலும் அங்குதலும் தண்ணீரைத் தெளித்து பூராளாச ஆயத்தமாகுமபடி உத்தரவட்டத் (தாங்கரும்) புறப்படடார்கள். அரசர்களாணனை ஸேனாபதியாகச்செய்து உககத்தை அளிக்கத்தக்க மங்கள காரயங்களைச்செய்துகொண்டு பிராமமண ஸரேஷ்டர்களைத் தயிப பாததிரங்களாலும் நெய்களாலும் அடித்தவர்களாலும் பசுக்களாலும் குதிரைகளாலும் பொன்னாரணங்களாலும் வலையுயர்ந்த உலதிரங்களாலும் புஜித்து * தாங்களாலும் மாகதர்களாலும் வந்தர்களாலும் ‘ஆய விஜயீபவ’ என்ற ஆரீவாதங்களால் துதிகப்பெற்று புத்தத்திற்குப் புறப்படடார்கள். வேந்தே! அவ்வாறே பாண்டவர்களும் காலையில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச்செய்து புத்தஞ்செய்ய நிச்சயித்துக்கொண்டு (தவகா) பாசரையினின்றும் விரைவாகப் புறப்படடார்கள். பிறகு, பரஸபரம் ஜயத்தில் விருப்பமுறவர்களான கோரவாகாநுக்கும் பாண்டவாளுக்கும் தீடுகடுகட கூடியதும் மயிபொடிக்கச் செய்வதும் புத்தம் ஆரம்பித்தது. அரசே! காணன்

யைத் தெளிவித்ததா ராஜேந்திரரே! அந்தத் திருத்தராஷ்டிர ராஜன்
மெதுவாகப் பிரஜைஞையை யடைந்து அந்த ஸ்திரீகளையும் கவர்நி
டைத்தியும் பிடித்துவனபோலப் பேசாமலிருந்தான் பிறகு செந்
நேரம் சிந்தையுற்று அழகழி பெருவுச்சு விட்டுக்கொண்டு தன்
புத்திரரானை நினைத்தான் பாண்ட வாரனை களமும்திருநலையும்கொண்ட
தான் ராஜாவான் திருத்தராஷ்டிரன் தன் னுடைய புத்திரியையும் ஸ்பல
புக்திரானை எகுன்றின புக்திரியையும் கிந்தித் தனக் கொண்டு சென்றான்
ஆலோசித்து அழகழி நதிக்குமுற்று மீண்டும் வருவியுந் தான்
மனமுதை நிலைத்து நிற்குகொண்டு கவலுண்ணுமா ன்னு
மான ஸஞ்சயனோட டிராந்து மறுபடியும் விண்ணவண்ணை

[illegible]

ஸ்தூபத்தின்மேல், இம்மாதக் கௌரவப் பாண்டவச் சென்களிரண்டிற்கும் ஆசரி யகரமான காட்சியுடைய புத்தமான்து இரண்டுநாடகங் நடந்தது. பிறகு, காண்பு புத்தத்தில் மிகக் பெரிதான சத்துருநாசத்தைச்செய்து கௌரவர்களார் பாத்ததுகொண்டிருக்கும்பொழுது அர்ஜுனனால் தள்ளப்பட்டார். பிறகு, ஸஞ்சயன் விரைவாக ஹஸ்திநபுரத்திற்குச்சென்று குருவேந்திரத்தில் நடந்த எல்லாவற்றையும் திருத்ராஷ்டிரங்கு உரைத்தான்” என்பாரா. ஜன்மேஜயா, “பிராமமனோததமரே ! பிராயமுநீர்நவனும் அம்பிகாபுத்திரனுமான் திருத்ராஷ்டிரரார்ஜுன மகாரதர்களான் கங்காபுத்திரரான் பீட்டமரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்கள்என்பதைக்கேட்டு அதிக துன்பத்தை அடைந்திருந்தான். துககமடைந்துள்ள அவன் துரியோதனர்க்கு ந. ரமைபிலேயே விருப்பமுள்ள காண்பு கொல்லப்பட்டாள்என்பதைக் கேட்டு எவ்வாறு உயித்திரந்தான்? குருவமசத்தினுதித்திருத்ராஷ்டிரரார்ஜுன, எந்தக் காண்பு-தில் தன்புத்திரர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகுமென்று ஆசை வைத்திருந்தானோ அவர் கொல்லப்பட்டவுடன், எவ்வாறு உயிரை வைத்திருந்தான் ? காண்பு கொல்லப்பட்டாள்என்பதைக் கேட்டும் அபசன் உயிரை விடாமலிருக்கிற காரணத்தினால் கஷ்டமாப சினைமென்ற தாலும் மனிதர்களால் மரிக்கமுடியாதே அதே எனதுமேதே. பிராமம

“அரசரே! மகாதனுன காணன் புத்திராகளோடும் மகா வில
லாளிகளும் சரிததைக் குழுகுததுணிந்தவாகளும் ஸுதிபுத்திரர்களு
மான பிதாக்களோடும் கொல்லப்பட்டான். புகழ்பெற்றவனுன
பாண்டவனுல் துரதாஸனனும் கொல்லப்பட்டான் யுத்தத்தில பீம
ஸேனனுல் கொடுத்தான் (துரதாஸனனுடைய) இரத்தமும் குழுகுப
பட்டது” என்று கூறினான் “மகாராஜே! அம்பிகா புத்திரானுன
திருநாஷ்டிரன் திருநாஷ்டிரசபைக் கேட்டு விரிகுப்பாடுகின்றவனாகி
ஸூத்கலாநாது, “நஞ்சாய” ஒரு முகூர்த்ததாலம் இரு அபபா!
என மனம் உல - மடைநதிருக்கின்றது ஒன்றையும் உரைக்க
வேண்டாம்” என்றான் அரசனும் யாதிதானும் சொல்லவில்லை
அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விதாரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை பிறகு,
பூபதியான அரசுத் திருநாஷ்டிரனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து
விட்டான்” என்று கூறினா

இரண்டாவது அத்தியாயம்

(திருநாஷ்டிரன் தன்சேனைபில் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய பெயர்
களைக் கேட்கும்படியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஐனமேஜயா, “பிராமமனோததமபே! காணனிந்ததையும்
தனபுதான ஒழிந்ததையும் கேட்டுத் திருநாஷ்டிரராஜன என்ன
சொன்னான்? புத்திராளுடைய துயரத்தினுண்டானதும் பெரிய
தும் சோமுமான துயரத்தை அடைந்த திருநாஷ்டிரன் அரசம
னோததமரே! அவ்வாறு பிராயமுதிரந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹலீகனும்
துரோணரும் ஸோமதத்தனும் பூரிஸரவஸும் மதற நண்பர்களும் புத்திரர்
களும் பெளத்திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேட்டும் அரசன் உயிரை
விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன்.
மஹர்ஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸதாரமாக எனக்குச் சொல்லி
ராக. பூரவ புருஷர்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்டும் நான் திருப
தியை அடையவில்லை” என்று கூறினா.

அதிகபாடத்தின இரண்டாவது அத்தியாயம்.

(திருநாஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத்
துர்யோதனுத்யநுடைய வாலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினா. “மகாராஜே! கர்ணன்
கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவலகண்குமாரான ஸஞ்சயன் மனத

யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எங்குக் கூற வேண்டும்” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினான்

“மகாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ வாததையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனத்துடன் ஸூத னான ஸஞ்சயனை நோக்கி, “அப்பா! அறபஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொல்லப்பட்டா னென்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது என்மாமஸ்தானங்களை அறுக் கிறது துக்கத்தினுடைய கரையைக்கடக்க எண்ணங்கொண்ட என் னுடைய ஸம்சயத்தைத் தீர்க்கக்கடவாய் கௌரவர்களுள்ளும்ஸருஞ் சயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைந்தார்கள? எவாகள உயிரோ டிருக்கிறார்கள்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் “அர சரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுள்ளவருமான பீஷ்மா பத்துத் தினங்களிலே * ஓர் அர்ப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவா படைபிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்று தாழும் கொல்லப்பட்டார் அவ வாரே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத தே ராணியுமான துரோணர் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தோக்கூட் டங்களை அழித்துப் பின்பு கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மராலும் மகா பஸசாலியான துரோணராலும் கொல்லப் பட்டதுபோக மிகுந்தானான சேனையில் பாதிப்பைக்கொன்று விகாதனகுமாரனானகாணன் மாண் டான் மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபஸசாலியுமான வினிம்சசு ஆனாததவீரர்களை நூறுநூறுக்கொன்று யுத்தத்தில் மாண்டான். அவ்வாரே, உம்முடையபுத்திரனும் சூரனுமானவிகாணன் (தூணிபில்) பாணங்கள் குறைந்ததோடும் கூத்தநிரியவிரதத்தை நினைத்துக் கொண்டு எதிர்த்துநின்று பகைவார்களால் கொல்லப்பட்டான் அவன், மிகக்கொடியவையும் சூரியோதனனால் செய்யப்பட்டவையு மான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜனையையும் நினைக்கின்ற அப்படிப்

தளர்ச்சியுற்ற வேகத்தில் காற்றிறகு ஒப்பான குதிரைகளால் இரவிலேயே ஹஸதினாபட்டணம் சென்றான். அவன் ஹஸதினாபட்டணத்தை அடைந்து மிக மனவருத்தத்துடன், பகைக்கள பெரும்பான்மையாக அழிந்துபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாலஸ்தானத்தை அடைந்தான். அவன், மோகத்தி னால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு முடியினாலே அவனுடைய இரண்டு கால்களிலும் வணங்கினான். அவன் ராஜாவான் திருதராஷ்டிரனை நியாயப் படி பூஜித்தது, ‘ஆ! கஷ்டம்’! என்றுஞ் சொல்லிப் பிறகு வசனிக்கலானான்.

* பத்திக்கோடி.

“அரசரே! மகாரதனுன கர்ணன் புத்திராகளோடும் மகா விலாஸிகளும் சரீரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் ஸலிதபுத்திராகளும, பிரதாங்களோடும் கொல்லப்பட்டான் புருஷபெற்றவனுன பாண்டவனுல துசாஸனனும கொல்லப்பட்டான் யுத்தத்தில பீம ஸேனனுல டோபததால (துசாஸனனுடைய) இரத்தமும் குழிகுப்பட்டது” என்று கூறினான். “மகாராஜரே! அம்பிகா புத்திரனுன திருதராஷ்டிரன இவ்வாறததையைக் கேட்டு எரிக்கப்படுகின்றவனாகி ஸலிதனைப்பாத்தது, “ஸஞ்சய! ஒரு முகூடத்தாலும் இரு அப்பா! என மனம் கலங்க மடைந்திருக்கின்றது ஒன்றையும் உரைக்க வேண்டாம்” என்றான் அரசனும் யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விதுபரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை பிறகு, பூபதியான அந்தக் திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது விசாமலிருந்து விட்டான்” என்று கூறினான்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையிடம் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய பெயர்களைக் கேட்கவரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஐரமேஜய, “பிரதமனோத்தமரே! கர்ணனிறந்ததையும் தனபுத்திரன் குழினை கட்டி கேட்டுக் திருதராஷ்டிரராஜன் என்ன சொன்னான்? பத்திராளுடைய துயரத்தினாலுண்டான தும பெரிய தும் சோமுமான் துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அரசமனோத்தமரே! அவவாறு பிராயமுதிரந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹலீகளும் துரோணரும் ஸோமத்ததனும் பூரிஸராவஸும் மறநண்பர்களும் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் வீழத்தப்பட்டார்களென்று கேட்கும் அரசன் உயிரை விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன். மஹமீர்ப்யே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸலிஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்லீராக. பூவ புருஷர்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்கும் நான் திருபதியை அடையவில்லை” என்று கூறினான்.

அதிகபாடத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனதுநடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினான். “மகாராஜரே! காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவலகண்குமாரனுன ஸஞ்சயன் மனத

யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எங்குக்குக் கூற வேண்டும்” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினான்.

“மகாராஜே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன இவ வாததையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனததுடன் ஸூதனான ஸஞ்சயனை நோக்கி, “அப்பா! அறபஜ்யுயோயுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொல்லப்பட்டான் என்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது என்மர்மஸ்தானங்களை அறுக்கிறது துக்கத்தினுடைய கரையைக்கிடக்க எண்ணங்கொண்ட என்னுடைய ஸம்சயத்தைத் தீர்க்கக்கடவாய் கௌரவாருளுள்ளம்ஸ்ருஞ்சயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைந்தார்கள்? எவர்கள் உயிரோ டிருக்கிறார்கள்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் “அரசரே! ஜபிக்கமுடியாதவரும் பிரகாபமுள்ளவருமான பீஷ்மா புதராக தினங்களிலே * ஓர் அப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவா படைபிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்று தாழும் கொல்லப்பட்டார் அவ்வாதே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத தேராளியுமான துரோணா யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களை அழித்துப் பின்பு கொல்லப்பட்டார் பீஷ்மராலும் மகா பலசாலியான துரோணராலும் கொல்லப்பட்டதுபோக மிகுநதுள்ள சேனையில் பாதுகையசொன்று விகாதனகுமாரனானகர்ணன் மாண்டான். மகாராஜே! ராஜகுமாரனும் அநிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனாததவீரர்களை நூறுநூறுகொன்று யுத்தத்தில் மாண்டான். அவ்வாதே, உம்முடையபுத்திரனும் சூரணமானவிகாணன் (தூணியில்) பாணங்கள் குறைந்தோடையும் க்ஷத்திரியவிரதத்தை கினைக்கக் கொண்டு எதிர்த்துநின்று பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான் அவன், மிகக்கொடியவையும் குரியோதனனால் செய்யப்பட்டவையுமான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜனையையும் கினைக்கின்ற அபபடிப

தளர்ச்சியுறறு வேகத்தில் காற்றிறகு ஒப்பான குதிரைகளால் இரவிலேயே ஹஸதினாபட்டணம் சென்றான். அவன் ஹஸதினாபட்டணத்தை அடைந்த மிக மனவருத்தத்துடன், பந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக அழிந்ததுபோல திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தான். அவன், மோகத்தினால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகளையுங் குவித்துக்கொண்டு முடியினாலே அவனுடைய இரண்டு கால்களிலும் வணங்கினான். அவன் ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப் படி பூஜித்தது, “ஆ ! கஷ்டம்” ! என்று சொல்லிப் பிறகு வசனிக்கலானான்.

* பத்துக்கோடி.

பட்ட பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான். ராஜபுத்திரர்களும் மகா ரதர்களும் அவந்திதேசாதிபாகளுமான விந்தானுவிந்தர்கள் ஒரு வராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள். மன்னரே, விந்துதேசம் முதலான பத்துத்தேசங் கள் எவனுடைய ஆளுகையிலிருக்கின்றனவோ, உம்முடைய ஆஜ் னையில் கட்டுப்பட்டவனும் மகா வீரமுடையவனுமான அந்த ஜயகுரகனைக் கூர்மையான அம்புகளால் பதினோர் அக்ஷௌஹிணி களை ஜயித்து அர்ஜுனன் கொன்றான். அவ்வாறே, வேகமுள்ள வனும் யுத்தத்தில் அடங்காத மகங்கொண்டவனும் பிதாவின் கட் டனையில் நிலைபெற்றவனும் துரியோதனனுடைய புத்திரனுமான லக்ஷ்மணன் ஸுபதராபுத்திரானு அபிமன்யுவினால் வீழ்த்தப்பட் டான் அவ்வாறே, சூரனும் பாசுபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் அடங் காத மகங்கொண்டவனுமான தாச்சாஸனனுடைய புத்திரன் திரௌ பதீபுத்திரனோடு போர்புரிந்து, யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். ஸமுகுத்திரத்தின் அருகிலுள்ள பிரதேசங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற கிரா தர்களுக்கு அதிபதியும் தர்மாத்மாவும் தேவராஜனுக்கு நன்குமதிக்கப் பட்ட அன்புள்ள நண்பனும் எப்பொழுதும் கூடித்தியதாமத்தில் டிற் றுள்ளவனும் ராஜாவுமான பருகத்தன் தனஞ்சயனால் பராக்ரமித்து யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். வேந்தரே! அவ்வாறே, கௌர வர்களுக்குத் தாயாதனும் அஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டவனும் மகா கீததிபொருநதியவனும் சூரனுமான பூரீஸரவஸ் ஸாதயகியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் கூடித்திரியர்களுள் காராயநிர்வாகியும் அம்பாஷ்டதேசாதிபதியுமான சுருதாயுவும் யுத்தத்தில் பயமறறு ஸஞ சரிததுக்கொண்டு ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டான் மகாராஜ ரே! எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டவனும் அஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மகங்கொண்டவனும் உம்முடைய சூமாரானுமான தாச்சாஸனன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான்.

“அரசரே! யான் ஸஞ்சயன். நீர் ஸுகமாக இருக்கிறீரா? உம்முடைய தோஷங்களாலே ஆபத்தையடைந்த இப்பொழுது புத்திமயக்கம் அடையா மலிருக்கிறீரா? விதரராலும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கேசவராலும் சொல்லப்பட்டவையும் உம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலிருந்தவையுமான நல்ல உபதேசங்களைநினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? பாசுராமர், நாரதர், கணவர் முதலானவர்களாலே சபையிள்கண சொல்லப்பட்டதும் உம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததுமான ஸலவார்த்தையை நினைத்து மன வருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? உம்முடைய நன்மையில் முயற்சியுடையவர்

அரசரே! அனேக ஆயிரம் அதபுதமான யானைப்படையுள்ள ஸுதக்ஷிணன் ஸவயஸாசியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் கோஸல தேசாதிபதியானவன் ஸௌயததினால் மதிக்கட்பெற்றவாகளான பகைவாக்களைக்கொன்று பராகிரமத்தைவெளியிட்டு ஸுபத்திராபுத திரனால் யமலோகத்தை அடைவிக் கப்பட்டான் உமதுருமாராண சித்திரஸேனன் மகாரதாண பீமஸேனனைத் திராத்தா பலவாறு போர்புரிந்தும் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான் சூரனும் பகைவா களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனும் ஸௌநதாயமுடைய வனும் கத்தியையும் கேடகத்தையும் தாங்கியவனுமான மதராஜ னுடைய குமாரன ஸுபத்திராபுத்திரனால் கொல்லப்பட்டான் யுத்தத் தில் காணனை ஓத்தவனும் மிகக்கேஜஸுள்ளவனும் விரைவாக அஸ திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் திடமான விகரமமுள்ளவனு மான அந்த விருஷஸேனன், தனஞ்சயனாலே, அபிமனயுவினுடைய வதத்தையும் தனனுடைய பிரதிஜனையையும் நினைத்துக் காண்ப பாத்தகுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, பராகிரமத்தினால் யமனு டைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிக் கப்பட்டான் எப்பொழுதுமே பண்டவர்களோடு வைரமபூண்டிருப்பவனான சுருதாயுள்ளனும் அரச ன பாத்தகனால் வைரத்தைக்கேட்கச் செய்து வீழ்த்தப்பட்டான் பெரியவரே! அரசரே! பராகிரமசாலியும் மைத்தனனும் அம்மானசேயும் சலயபுத்திரனுமான ருகமரதனென்பவன் * ஸஹதேவனால் யுத்தத் தில் கொல்லப்பட்டான் பராகிரமசாலிகளும் பகைவாக்களைத் தாக்கு கின்றவார்களும் மிகுந்த வீரமுடையவாளுமான பாகீரதராஜனும் பிராயம்முதிர்ந்தவனும் கேகயதேசத்தரசனுமான பிரஹதக்ஷத்திர னும் கொல்லப்பட்டார்கள் அரசரே! கற்றறிந்தவனும் மகாபல சாலியுமான பகதத்த குமாரனும் யுத்தத்தில் பருந்துபோல ஸஞ்சரிக ளும் ஸுஹருததுக்களுமான பீஷ்மா, துரோணா முதலானவர்கள் யுத்தத் தில் பகைவாக்களால் கொல்லப்பட்டார்களென்பதை நினைத்து மனவருத்தம் அடையாமலிருக்கிறீரா? ” எனனான். இவ்வாறு, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு வினவுகின்ற ஸஞ்சயனாக குறித்து ராஜாவான திருதராஷ்டிரன் அதிதீவக மாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு இதனைக் கூறலானான்.

“ ஸஞ்சய ! சூரரும் திவ்யாஸ்திரங்களை யுடையவருமான கங்காபுத்திர னும் மகாவிலலாளியான துரோணரும் கொல்லப்பட்டவுடனே எனமனம் மிக

* அபிமனயுவினால் கொல்லப்பட்டதாகத் துரோணபாவம் 45-வது அத் தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. துரோணபர்வம், 164-ம் பக்கம் பாக்க.

கின்றவனான் நகுலனாலே வீழ்த்தப்பட்டான் அவ னாதே உமக்குப் பாட்டனும் மிக்கபலமும் பராக்ரிமமுடையவனுமான பாஹ்லீகன் பாஹ்லீகாகளுடன் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! அவ னாதே, மகாபலசாலியும் மகதநாட்டினைவனும் ஜராஸந்தனுடைய குமாரனுமான ஜயதஸேனன், யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான அபி மன்யுவினால் கொல்லப்பட்டான். மன்னரே! மகாரதர்களும் சூரர்களென்று கர்வங்கொண்டவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களு

யான தாமுகளும் துஸஸஹனும் பீமஸேனனால் கதையினால்கொல்லப் பட்டார்கள். தூமர்ஷணனும் தூர்விஷஹனும் மகாரதனான தூர்ஜய னும் எளிதிற செயயமுடியாத செய்கையைச் செய்தும் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள் பிராதாக்களும் யுத்தத்தில் கெட் டமதங்கொண்டவாகளுமான களிங்கன் விருஷகன் இருவரும் செயற் கரிய செய்கையைச் செய்து சூரியன்மகனான யமனது வீட்டை அடைந்தனர் சூரனும் அஸாதயமான வீரயமுடையவனும் உமக்கு மகதிரியுமான விருஷபர்வா பீமஸேனனால் பராக்ரிமத்தை வெளி யிட்டு யமனுடைய வாஸஸ்கானத்தை அடைவிக்கப்பட்டான் அவ னாதே, பதிஞ்சிரம் ஸானையின்பலமுடையவனும் மகானுமான பெள ரவனென்னும் அரசன் பாண்டிபுத்திரனான ஸவயஸாசியினால் யுத்தத் தில் கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! அடிக்குந்திறமையுடைய வாகளான இரண்டாயிரம் வஸாதிகளும் வீரகிராமமுள்ளவாகளான எல்லாச் சூரஸேனர்களும் யுத்தத்தில் வீழ்த்தப்பட்டார்கள் கவச மணிந்தவர்களும் முடிச்சின்னவர்களும் யுத்தத்தில் மிக்க ஸாமாத் தியமுடையவர்களான அபிஷாகர்களும் அதிக ஸ்ரேஷ்டர்களான சிபிகளும் காளிங்கர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் கோசுலத்தில் எப்பொழுதும் வளாகுகளவர்களும் யுத்தத்தில் மிகக் கோபங்கொண்

வருதத்ததை அடைந்துவிட்டது. வஸுவினிடம்தோன்றியவரும் தேஜஸவியு மான எதப்பீஷமா நான்தோறும் கவசமணிந்தவர்களான பதினாயிரம் ரதி கர்களைக்கொன்றாரோ அவர், பாண்டிபுத்திரனான அர்ஜுனனால் நன்றாகக்காக் கப்பட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனான சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டா ரென்பதைக் கேட்டு இப்பொழுது என்மனம் வருத்தமுற்றிருக்கிறது. எவருக்கு மகாபுத்தத்தில் உததமமான அஸ்திரத்தைப் பரசுராமர் அளித் தாரோ, பாலயத்தில் எவா ஸாக்காத பரசுராமராலே தனுர்வேத்தலில் சிஷயராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாரோ, எவருடைய அனுகரத்தினாலே மகாரதர்களும் ராஜகுமாரர்களுமான பாண்டவர்களும் அவ்வாதே மற்ற அரசர்களும் மகாரதர்களாயிருக்கும் நிலைமையைப் பெற்றார்களோ, ஸத்திய

டவாக ாநம் மிகக வீரயமுடையவாகளுமான அநதக்கோபாலர்கள்
ஸவயஸாசியினுல கொல்லப்பட்டார்கள அனேக ஆயிரககணக
கான சிரேணிகளும் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களும் முழுமை
யும் பார்த்தனை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனா.
மகாராஜரே! உமக்கு மைத்துனர்களும் அரசாக்களுமான விருஷக
னும் அசலனும் உமதுநிமித்தமாக அதிக பராக்ரமத்தை வெளி
யிட்டு ஸவயஸாசியினுல கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, பெய
ரினாலும் செயகையினாலும் உகரகாமாவென்றும் மகாவிலலாளி
யென்றும் பிரவித்திபெற்றவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனுமான
ஸால்வராஜன் பீமஸேனனுல வீழ்த்தப்பட்டான மகாராஜரே! யுத
தத்தில சோநது மிதரனநிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்ட
வார்களான ஓகவானும் பிருகநதனும் வைவஸவதனுடைய வீட்டை
அடைந்தார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனான
சேஷமதூரத்தி யுத்தத்தில பீமஸேனனுல கதையினுல கொல்லப
பட்டான். அரசரே! அவ்வாறே, மகாவிலலாளியும் மகாபலசாலி
யுமான ஜலஸநதன் யுத்தத்தில மிகப் பெரிய துன்பத்தைச்செய்து
ஸூதயகியினுல கொல்லப்பட்டான். (கோவேறுகழுதைகள் பூட்
டிய ரத்ததோடு கூடியவனும் ராஷஸஸரேஷ்டனுமான அலம்புஸன
கடோதகசனுல பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வீட்டை
அடைவிககப்பட்டான். ஸுத்தபுத்திரனான ராதேயனும், மகாரதா
கனும் ஸஹோதராகளுமான கேகயாக்களைவரும் ஸவயஸாசியினுல
கொல்லப்பட்டார்கள். ஐயா! மால்வாக்களும் மதரகாக்களும் உககிர
மானசெயகையுள்ள திராவிடாக்களும் யெளதேயாக்களும் லலித்தா

ஸநதரும் மகாவிலலாளியுமான அநதத் துரோணா யுத்தத்தில திருஷ்டதபும
னனுல கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு எனமனம் மிககவருத்தமடைந
திருக்கிறது. எந்த இருவருக்கும் உலகத்தில் * நான்குவிதமான அஸ்திர
விதைகளில் சமனானமனிதன் இல்லையோ அநதத் துரோணரும் பீஷ்மரும்
கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு எனமனம் வருத்தமடைகிறது.
மூவுலகங்களிலும் எவருக்கு அஸ்திரங்களில் சமமானமனிதன் இல்லையோ
அநதத் துரோணா கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு என்னைச் சோநதவாக்கள் யாது
செய்தனர்? மகாபலசாலியும் பாண்டிபுத்திரனுமான தன்னஞ்சயனுல ஸம்சப
தர்களுடைய படையானது பராக்ரமத்தினுல யமனுடையவீட்டை அடை
விககப்படவும் புத்திமானான துரோணபுத்திரருடைய நாராயணஸ்திரமும்
வீண்க்கப்படவும் ஸைனியங்களுக்கும் ஓடியபொழுது, என்னைச்சோநதவாக்கள் யாது

களும் கூழ்தரகாகளும் உசீனராகளும் மாவேலலகாகளும் துண்டி-
கோராகளும் ஸாவிசிரிபுத்திராகளும் கீழநாட்டிவீராகளும் வடநாட்டி-
வீராகளும் மேனா டிவீராகளும் தென்னாட்டிவீராகளும் அனேக
ஆயிரக்கணக்கான நாடாடகனின் கூட்டங்களும் லக்ஷக்கணக்கான
குதிரைகளும் தேராள்கூட்டங்களும் உத்தமமான யானைகளும் கொல-
லப்பட்டனா அபரதே! எவர்கள், தவஜங்கனையும் ஆயுதங்களையும்
முடையவர்களும் சூரர்களும் கவசங்களையும் வஸ்திரங்களையும்
பூஷணங்களையும் அணிந்தவர்களும் வெகுதூரமாக யுத்தத்தில் பழகி-
னவர்களும் ஸமாததாக்காளல்லவா கப்பபட்டவர்களுமாயிருந்தார்களோ
அவர்கள், யுத்தத்தில் தளாரசிஅடையாத செய்கையையுடைய பாரத-
தனால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, அளவுகடந்த பலத்தை
யுடையவர்களும் பாஸபாம வத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான
மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் மன்னரே! நீர் என்னைக்
கேட்கிறதனால் யான் சொல்லுகிறேன் யுத்தத்தில் இவ்வரசர்களும்
பரிவாரங்களுடன் கூடின மற்ற அனேக அரசர்களும் ஆயிரக்கணக்-
காகக் கொல்லப்பட்டார்கள் காணலும் அாஜுன்னலும் எதிர்த்துப்
போயிரியுங்கால, இவ்வாறாக வீரர்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது.
எவ்வாறு மகேந்திரனால் விருத்திரன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ-
வாறு இராமபிரானால் ராவணன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு
கண்ணபிரானால் நரகாஸுரனும் முருவெனகிற அஸுரனும் யுத்தத்-
தில் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்
கொண்டவனும் சூரனுமான சாரததவீரயாஜுன்னன் பிருகு குலத்-
தில் பிறந்த பாசபாமரோடு மூவுலகங்களுக்கும் மயக்கத்தை உண்டி-

செய்தனா? துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே ஓடுகின்றவர்களை, கப்ப-
லுடைந்து கடலிலமிதக்கின்ற ஜனங்களைப்போல துக்கசமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்-
தவர்களென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஸஞ்சய! சேனைகள் ஓடுங்கால துரியோ-
தனன், காணன், போஜனன் கிருத்வாமா, மதராஜனன் சலயன், துரோண-
புத்திரரான் அஸுவத்தாமா, கிருபா, யிருநதுள்ள எளபுத்திரர்கள், மற்றவா-
கள் ஆகிய இவர்களுக்கு முகத்தினநிறம் எவவிதமாயிருந்தது? கவலகண்-
குமா! இவை எல்லாவற்றையும் பாண்டவர்களும் நமமைச்சோரத்தவர்களும்
காட்டிய வீரசெய்கையையும் உள்ளபடி எனக்குச் சொல்லவாயாக” என்று
வ்னவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ஐயா! உமமுடைய குறத்தினாலே கௌரவவீரர்களுக்கு நேரத்-
தைக்கேட்டு நீர் மனவருத்தமடைதல் கூடாது. தெய்வசெயலால் நேரும்
காரியத்தில் கறமிறந்தவன் மனவருத்தமடையான். ஏனெனில், மனி-

பண்ணக்கூடிய கோரமான பெரிய யுத்தத்தைச் செய்து ஞாதிகளுடனும் உறவினா்களுடனும் கொல்லப்பட்டானே, எவ்வாறு ஸுபரம் மண்யரால் மகிஷாஸுரனும் ருத்ரரால் அநதகாஸுரனும் கொல்லப்பட்டார்களோ, அவ்வாறே அாஜுனனால் திருத்ராஷ்டிரகுமாராக்களுக்கு வெற்றியில் ஆசைவைப்பதற்குக் காரணமாயிருந்தவனும் பகைக்கு முகமாயிருந்தவனும் அடிகிறவா்களுள் உத்தமனும் யுத்தத்தில் கெட்டம்தங்கொண்டவனும் அாசனுமான காணன மந்திரிகளோடும் பந்துக்களோடும் துவந்தவயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். ராஜரே! ஸ்மிதத்தை விரும்புகின்றவா்களான பந்துக்களாலே முன்பு சொல்லப்பட்டதை நீர் அறிந்துகொள்ளவில்லை பாண்டவா்களாலே அவ்வித கஷ்டம் தாண்டப்பட்டது இது உமமால் செய்யப்பட்டதன்று; முன்பே தெய்வ பலத்தால் ஏற்பட்டது. ஆதலால், மிகப் பெரிய கெடுதியைச் செய்கிற இந்த வியஸனம் நோந்தது ராஜரே! ராஜ்யத்தில் விருப்பமுள்ள (உம்முடைய) புத்திரா்களுடைய நன்மையில் விருப்பமுள்ள உம்மாலே தீங்குகளே செய்யப்பட்டன அவைகளுடைய பலன் உமக்கு வந்தது” என்று கூறினான்

முன்னுவது அத்தியாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருத்ராஷ்டிரானுக் த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பகைவா்களுடைய பெயர்களைக் கூறியது.)

திருத்ராஷ்டிரன், “ஐயா! யுத்தத்தில் பாண்டவா்களாலே கொல்லப்பட்ட என்னைச் சோந்தவா்களைச் சொன்னாய் ஸஞ்சய! என்னைச் சோந்தவா்களாலே கொல்லப்பட்ட பாண்டவ ஸேனாவீரர்களை எனக்குச் சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

“யுத்தத்தில் ஸமாததா்களும் பராகரம்முடையவா்களும் மிகுந்தாயமுள்ளவா்களும் மகாபலசாலிகளுமான (பாண்டவ ஸேனாவீரர்கள்) கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரால் பந்துக்களோடும் மந்திரிகளோடும் விரும்பிய பலன் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்; கிடைக்காமலும் போகலாம். ஆதலால், விவேகியானவன் தான் விரும்பியபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வருத்தம் அடையான்” என்று கூறினான். திருத்ராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! எனக்கு அதிகமான ஒருவிதமனவருத்தமும் இல்லை. இது முன்னமே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது நினைக்கிறேன். இஷ்டப்படி உரைக்கலாம்” என்று கூறினான்.

மும் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். (யுத்தத்தில்) பிரீதியுள்ளவர்களான * நாராயணர்களும் † ராமார்களும் வல்லவர்களும் நூற்றுக்கணக்கான மறவர்களும் வீரரான பீஷ்மரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். வீர்யத்தாலும் பலத்தாலும் யுத்தத்தில் கிரீடிக்குச் சமானான ஸதயஜித் என்பவன் ஸக்யஸந்தரான துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் ஸமாததாளுமான எல்லாப் பாஞ்சாலர்களும் துரோணரோடு எதிர்த்துப் போரிட்டு வயவவகஷ்டைய வீட்டை அடைந்தார்கள். அவ்வாறே, மித்திரன் மித்திரமாகப் பாகாமததை வெளியிட்டவர்களும் வயதுசென்றவர்களும் மன்னாளுமான விராடனும் துருபதனும் புத்திராக னோடுகூடவே துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். எவன பாலகை இருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் ஸவயஸாகியோடும் கேசவரோடும் பலாமரோடும் ஒப்பிடப்படவனாகவும் ஜயிக்கமுடியாதவனாகவும் (பகைவாகன) அவமதிக்கின்றவனாகவும் யுத்தத்தில் ஸமாததனாகவு மிருந்தானே அந்த அபிமன்யு பகைவார்களுக்கு மிகக் நாசத்தைச்செய்து, பிபதஸுவை எதிராகச் சகதியற்றவர்களும் பிரதானாளுமான (ஆறுமகாரதாக்களால்) சூழப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டான மகாராஜரே! இரத்ததை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டும் கூடித்திரிய தாமததில் கீழ்ப்பெற்றவனும் வீரனுமான அபிமன்யுவை துச்சாஸனனுடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் கொன்றான் செலவ மிக்கவனும் மித்திரன் மித்திரமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்றவனும் படசசராகளைக் கொல்லுகிறவனுமான அம்பஷ்டனுடைய

அதிகபாடத்தின் முனரூவது அத்யாயம.

(துரியோதனன் துரோணனுடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய குணங்களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருந்தாஷ்டிரனுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞ்சயன, “மகாவில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, மகாரதாக்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் வியஸைமுற்றவர்களும் பிரஜனையை இழந்தவர்களும் முகம்வாடினவாளுமானார்கள். அரசரே! சஸ்திரங்களைத் தரித்தவாளுள்ளவரும் தலைகுனிந்தவர்களும் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் பராக்ரமவாளுமாகி ஒருவரோடொருவர் பேசவில்லை. பாரதரே! துன்பமுற்றதோற்றமுள்ள அவர்களைக் கண்டு உம்முடைய படை

* கிருஷ்ணன்குமாரர்கள். † பலராமன்குமாரர்கள்.

குமாரன் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டவனாகத் தூர்யோதனனுடைய புத்திரனும் ஞானமான லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்க அதிகமான துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை நாடினான். அழகிய பெரிய வில்லையுடையவனும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதம் கொண்டவனுமான பிருஹந்தன் துச்சாஸனனால் பராக்ரமத்தைவெளியிட்டு யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அரசர்களும், யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவர்களான மணிமான், தண்டதாரன் (இவ்விருவர்களும்) மித்திரன் நிமித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். போஜதேசத்தரசனும் மகாரதனுமான அம்சமான் பாரத்வாஜரால் விக்ரமத்தை வெளியிட்டுச் சேனைகளோடு கூட யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் பாரதரே! புத்திரனோடு கூடினவனும் கடற்கரைநாட்டுக்குத் தலைவனுமான சித்ரஸேனன் ஸமுத்திரஸேனனாலே பலத்தால் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அநூபதேசவாலியான நீலனும் வீர்யசாலியான வியாக்ரத்தனும் அஸுவத்தாமாவினாலும் விக்ரணனாலும் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டார்கள். விசித்ரமாக யுத்தம் செய்கிற சித்திராயுதன் கடும்போபுரிநது விசித்ரமான கறியோடு வல்லமையை வெளியிட்டு யுத்தத்தில் விகாணனால் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் விருகோதரனுக்குச் சமானனாக எண்ணப்பட்டவனும் பிரதாபுமான கேகயராஜ குமாரன் பிரதாவான கேகயனால் விக்ரமத்தை வெளிப்படுத்தி யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! கதாயுதம் செய்பவனும் மலைநாட்டுக்குத் தலைவனும் பிரதாபசாலியுமான * ஜனமேஜயன் உமது புத்திரனான தூர்முகனால்

கள் அனைத்தும் துயரத்தால் நடுக்கமுற்றது † ஆகாயத்தையே நோக்கின. ராஜேந்திரரே! யுத்தநகரத்தில் துரோணர் கொல்லப்பட்டதைக்கண்ட இவர்களின் கைநுனிகளினின்று நான்குபக்கத்திலும் ரகதத்தால் நனைக்கப்பட்ட சஸ்திரங்கள் நழுவிக்கீழே வீழ்ந்தன. பாரதரே! பிடிக்கப்பட்டவையும் நழுவுகின்றவைகளான அந்த ஆயுதங்கள், ஆகாயத்திலிருந்து விழுகின்ற வையும் அமங்கள் ததைத் தெரிவிக்கின்றவையுமான நகரத்திரங்கள் போலக் காணப்பட்டன.

* இவன் வேறு.

† 'மேலாகம் செலவதையே கருதினர்; பூமியிலிருக்கவிரும்பவிலை' என்பது பழைய உரை.

கொல்லப்பட்டான். அரசரே! நரசிரேஷ்டர்களும் இரண்டு கிருகங்களப்போல ஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான ரோசமானாகளிருவர்களும் துரோணரால அம்புகளால ஒரேஸமயத்தில் ஸவாக்கத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள் பராக்ரமசாலிகளான அரசர்கள், பூப போபுரிந்து செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள். ஸவயஸாசிகு அம்மான்களான புருஜித்தம் குந்திபோஜனும் போரில் ஜயிக்கப்பட்ட உலகங்களைத் துரோணருடைய அம்புகளால அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள் காசிதேசத்துவீரர்கள் பலரால சூழப்பட்டவனும் காகிராஜனுமான அபிபுவானவன யுத்தத்தில் வஸுகானனுடைய புத்திரானுலே தேகத்தை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டான் அமிதௌஜஸும் யுதாமன்யுவும் வியமுடைவனான உத்தமௌஜஸும் தூறறுககணக்காகச் சூரர்களைக் கொன்று நமமைச சோந்தவர்களால வீழ்த்தப்பட்டார்கள் பாரதரே! மகாவில்லாளிகளும் பாஞ்சாலராஜ குமாரர்களுமான நித்திராவாமாவும் க்ஷத்திரகாமாவும் துரோணரால யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்ஷப்பட்டார்கள் பாரதரே! யுத்தம் செய்கின்றவர்களுக்காகக் கலைவமை சிகண்டியின் புகழ்மூலமான க்ஷத்திரரீதிவன யுத்தத்தில் உமருடைய பேரனை லக்ஷமண்டலம் கொல்லப்பட்டான். மகாதாரனும் மகாவீரர்களும் நன்றாக ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களும் தாபரண பிள்ளைகளான ஸசித்ரனும் சிகிவாமாவும் துரோணரால யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் மகாராஜரே! பாலகாலத்

மஹாராஜரே! அவ்வாறு பலத்தையிழந்து அசைவற்று நிற்கின்ற உம்முடையசேனையைக் கண்டு ராஜாவான துரியோதனன், 'ஸைனிகார்களே! உங்களுடைய பாசுபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே எனனால யுத்தத்திற் காகப் பாண்டவாகா அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்தயுத்தமும் தொடங்கப் பட்டிவிட்டது. இவ்வாறிருக்க, இந்தச் சேனையானது துரோணர் கொல்லப் பட்டவுடனே வியஸனமுற்றதுபோல காணப்படுகிறது. போர்புரிகின்ற யுத்தவீரர்களும் யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் கொல்லப்படுகிறார்கள். யுத்தகளத்தில் போர்புரிகின்றவனுக்கு ஜயமோ அல்லது வதமோ நேரக் கூடும். இதில் என்ன ஆசசரியம்? நாற்புறமும் நின்றகொண்டு யுத்தம் செய்யுங்கள் மகா பலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியும் திவ்யாஸ்திரங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் மிகக்கதாயமுடையவனும் சூரியகுமாரனுமானகண்ணை யுத்தத்தில் பாருங்கள். யுத்தத்தில் எவனிடத்திலுண்டான பயத்தினால யுத்தவீரனும் குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் சிக்கத்தினிடத்தினின்ற அலபயிரகம் திரும்புவதுபோல எப்பொழுதும் திரும்புகிறானே பதின

தில் கொந்தளிக்கின்ற கடல்போன்றவனான வார்த்தகேஷமி ஆயுதங்கள் அநீறவனாகி மரணமடைந்தான் மகாராஜரே! ஸரேஷ்டனும் பகைவர்களை யுத்தத்தில அடிக்கின்றவனுமான வேனாபிநதுவினுடைய புத்திரன் கௌரவசிரேஷ்டனான பாஸ்ஸலிகனால கொல்லப்பட்டான். மகாராஜரே! சேதிதேசத்து வீரர்களுள் உத்தமரதிகளுள் திருஷ்டகேது (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தான் பாண்டவன்ரிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்ற வீரனான ஸத்யதிருதி யுத்தக்ளத்தில பகைவார்களுக்குத் துன்புதேசச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்஑ப்பட்டான் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும் அரசனுமான ஸுகேது பகைவார்களைக்கொன்று துரோணரால யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டான் அவவாறே வீரனான ஸத்யதிருதியும் வீரயவானான மதிராஸவனும் விகரமசாலியான ஸூரியதத்தனும் துரோணருடைய அம்புக்ளால கொல்லப்பட்டார்கள் மதஸயராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஸவாயமுள்ளவனுமான சதானீக்னும் வீழ்த்தப்பட்டான் மகாராஜரே! போரூபுகின்றவனும் பராக்ரமசாலியுமான ஸரேணிமானும் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தும் வைவஸவதனுடைய வீட்டை அடைந்தான் அரசரே! சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் யுத்தத்தில விக்ரமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றவனும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனு

யிரம் யானேபலமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன எவனாலே மனித யுத்தத்திலேயே அவ்விதமான நிலைமையை யடைவிக்஑ப்பட்டானே திவயாஸதிரங்களை அறிந்தவனும் சூரனும் மாயாவியும் பயங்கரமாகக் காஜிகின்றவனுமான கடோத்கசன் எவனாலே அழிவறந்தான் சுகதியாயுத்தத்திலை கொல்லப்பட்டானே அப்படிப்பட்ட மகிமைபொருந்தியவனும் தடுக்கமுடியாத வீரயமுடையவனும் ஸத்திய ஸந்தனும் புத்தியையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணனுடைய குறைவற இருக்கைகளின் பலத்தையும் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பார்க்கப்போகிறீர்கள். விஷ்ணுவும் இந்திரனும்போன்ற துரோண புத்திரர் ராதாபுத்திரனான்கர்ணன் இவ்விருவருடையவல்லமையையும், அந்தப் பாணபுத்திரர்கள் பாகக்஑டும். நீங்கள்வைவரும், தனித்தனியாகவே ஸையங்களுடன்கூடிப் பாணபுத்திரர்களை யுத்தத்தில் கொல்வதற்குத் திறமையுடையவர்கள்; ஒன்றுசோந்தால கேட்க வேண்டுமா? வீரயமுடையவர்களும் அஸ்திரத்தில் விசேஷமான பயிற்சியுடையவா்களுமான நீங்கள் இப்பொழுது பரஸபரம்பார்க்கப்போகிறீர்கள்” எனறுகூறினன. மாசுதவரே! அப்பொழுது மகாவீரமுள்ள உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன், இவ்வாறு

மான மாகதன் அவ்வாறே பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்டு இப்பொழுது பதித்திருக்கிறான். விராட புத்திராகளும் மகாரதர்களுமான சங்கனும் உத்தரனும் மிகப்பெரிதான காரியத்தைச் செய்தும் யமனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள். யுத்தத்தில் அதிகமான ஹிம்ஸையைச் செய்கின்ற வஸுதானன் விரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால் யமனுடைய வீட்டையடையும்படி செய்யப்பட்டான். பாண்டவர்களுக்குள் மகாரதர்களான இவர்களும் இன்னும் மறற அநேக வீரர்களும் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால் கொல்லப்பட்டார்கள். நீர் என்னைக் கேட்டதை உரைக்கலானேன்” என்று கூறினான்.

நானகாவது அத்யாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு பாண்டவர்கள்போக மிகுந்தவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பிரதான புருஷர்களுடைய கூட்டமானது நாசம் செய்யப்பட்டபிறகு, காவத்தை யிழந்த என்னுடைய இந்நகரப்படையில் ஏதேனும்பிரகிருந்நிருக்குமென்று நான்நினைக்கவில்லை. வீரர்களும் மகா வில்லாளிகளும் சூருசிரேஷ்டர்களுமான ஆந்தப் பீஷ்மரும் துரோணரும் என்னிமிந்தமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதைக் கேட்டபிறகும் நான் ஜீவித்திருப்பதினால் யாதுபயன்? எவனுடைய சைகையினுடைய பலமானது பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சமானமோ யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அந்த மாதேயன் கொல்லப்பட்டானென்பதை நான் பொறுக்கவில்லை. ஸஞ்சய! ஸைனியத்தில் உத்தமவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைச் சொல்லியதுபோலக் கொல்லப்பட்டாமல் இந்த ஸேனையில் கூறி, பிறகு பிராதாக்களுடன் சேர்ந்து காணனை ஸேனாபதியாகச் செய்தான். அரசரே! மகாரதனும் மிகக் யுத்தமதமுள்ளவனுமான காணனை சேனைத்தலைமையைப்பெற்று உரக்க ஸிமமநாதம் செய்து கடும்போ புரிந்தான். ஐயா! காணனை எல்லா ஸருஞ்சயர்களுக்கும் பாஞ்சாலார்களுக்கும் கேகயர்களுக்கும் விதேஹார்களுக்கும் பெரிய துன்பத்தைச் செய்தான். அவனுடைய விலலினின்று பாணக கூட்டங்கள், முநதி (விடப்பட்ட பாணங்களின்) புங்கக் கதை தொடர்ந்து வண்டினங்கள்போல நூற்றுக்கணக்காகத்தோன்றின. அவன் பலசாலிகளான பாஞ்சாலார்களையும் பாண்டவர்களையும் பீடித்து ஆயிரக்கணக்கான யுத்த வீரர்களையும் கொன்று அாஜுனனால் தள்ளப்பட்டான்” என்று கூறினான்.

உயிரோடிருப்பவாகளையும் எனக்குச் சொல் எவர்கள்? உன்னால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டார்களோ அவர்கள் மாணடபிறகு, எவர்கள் ஜீவித்திருக்கிறார்களோ அவர்களைவரும் மாணடதற்குச் சமானரென்பதே என்னுடைய எண்ணம்” என்றான்.

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் “வேந்தரே! எந்த வீரருக்குப் பிரம்மனோத்தமரான துரோணராலே ஆச்சரியகரமானவையும் ஒளியுள்ளவையும் * நான்குவிதமானவையும் திவ்யமானவையும் (தனுவேதத்தில்) சொல்லப்பட்டவையுமான மகாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ மஹாரதரும் பயன்தரும் முயற்சியுள்ளவரும் சுறுசுறுப்புள்ள கைகையுடையவரும் உறுதியான ஆயுதங்களை யுடையவரும் திடமான முஷ்டியையுடையவரும் திடமான அம்புகளையுடையவரும் வீரமுடையவரும் வேகமுடையவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் உமது நிமித்தமாக யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்துடன் ஸன்னததராயிருக்கிறார் ஆந்தத் தேசத்தில் வவிகின்றவனும் ஹருதிகனுடைய புத்திரனும் மகாரதனும் ஸாத்வதாசுருள் சிரேஷ்டனும் அஸ்திரவிதையில் ஸாமாத்ரியமுள்ளவனும் போஜனுமான கிருதவாமா உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதற்கு விருப்பத்துடன் ஸன்னதத்தை இருக்கிறான் யுத்தத்தில் அசைக்க முடியாதவனும், உம்மைச் சோந்தவாசுருள் சிறந்த படைத்தலைவனும் பலசாலியும் தன்வாத்தையை ஸத்யமாகச் செய்ய எண்ணங்கொண்டு தங்கை பிள்ளைகளான பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டு, யுத்தத்தில் சூதபுத்திரனுடைய தேஜோவத்தத்தை அஜாத சத்துருவின் முன்னிலையில் பிரதிஜ்ஞை செய்வதனும் எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்க முடியாதவனும், இந்திரனுக்குச் சமமான வீரமுடையவனுமான சலயன் உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்றவனாக இருக்கிறான். அரசரே! மகாபாகுபலமுள்ளவரும் பலவிதமான விசித்திர அஸ்திர யுத்தம் செய்கின்றவருமான சரதவானுடைய புத்திரரும் கௌதமரும், மிகப்பெரிதும் ஆச்சரியமானதும் பாரதத்தை ஸகிக்கக்கூடிய துமான தனுஸைக் கையில்தாங்கி யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவராக ஸன்னததராயிருக்கின்றார் ராஜே! கெட்ட சூதாட்டத்தைச் செய்வதனும் கலகத்தில் பிரியமுள்ளவனுமான காரதாரரான தன் புத்திரர்களுடன் காரதார

*தருடம்=உறுதியாக அடிப்பது ; தூரம்=தூரத்திலுள்ளதை அடிப்பது ; ஸஞ்சயம்=துட்மானதை அடிப்பது ; சபதவேதி=சபதத்தின் வழியேசென்று அடிப்பது. ‘சிதரம், சுபரம், திவ்யம், விகிதம்’ என்றும் கொள்ளலாம். ஆதிபாவம் 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

திரங்ள யுடையவர்களும் கைச்சுறுத்துப்புள்ளவர்களும் பெரும் படைகளில் அதிகமான மனோதைரியத்தையும் வீரத்தையும் உடைய வாகளுமான மறற்க காண்புத்திரர்களிருவரும் உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றோகள மகாராஜரே! குரு ராஜனான துரியோதனன், முக்கியாகளும் யுத்த வீராகளுள் தலைவாக ளும் அளவற்ற பிரபாவமுள்ளவாகளுமான இவாகளோடும் மறறவாக ளோடும் சேர்ந்து யானைக்கூட்டத்தினிடையில் மஹேந்திரன்போல ஜயத்தின்பொருட்டு ஸன்னததனாக இருக்கிறான்” என்று சொன்னான்.

திருதராஷ்டிரன், “(இரண்டு கட்சியிலும்) நெத ஸைனிகாகள பிழைத்திருக்கின்றோகளோ அவாகள உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டா கள் இதுவரையில் அடைந்திருக்கிற நனமைகளால் இனிவரும் ஜயாபஜயங்களை நன்றாக அறிகிறேன்” என்று சொன்னான் அப்பொழுது அம்பிகா புதரான திருதராஷ்டிரன் இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டே தன் சேனையைப் பெரும்பான்மையாகச் சிறந்த வீராகள கொல்லப்பட்டதும் சிறிதே வருந்திவிருப்பதுமாகக் கேட்டுச் சோகத் தினாலே பொறி கலங்கி மூச்சையடைந்தான் மூச்சை யடைந்த திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! ஒரு முகூர்த்த நேரம் பேசாமலிரு. ஐயா! மிகப் பெரிதான அபபிரியத்தைக் கேட்டு என் மனம் வியாகுல முற்றிருக்கிறது. மனம் மயங்குகிறது அவயவங்களும் சோவடை கின்றன நடப்பதற்கும சகதியற்றவனாக இருக்கிறேன்” என்று கூறினான் அம்பிகா புத்திரனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரன், இவ்விதமான வாதத்தையச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு மன மயக்கமடைந்தான்” என்று கூறினான்

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய குணங்களை வர்ணித்துத் துன்பமற்றது.)

ஜனமேஜயா, “பிராம்மணோத்தமரே! யுத்தத்தில காணன கொல்லப்பட்டதையும் தன் புதராகள ஓடியதையுங்கேட்டு (வருந்திப் பிறகு) சிறிது மனம் ஆறுதலுற்ற அரசன் என்ன சொன்னான்? புதராகளுடைய வியஸனத்தினால் உண்டாயிருக்கிறதும் மிகப் பெரிது மான துயரத்தை யடைந்திருக்கிற அரசன் அக்காலத்தில் சொல்லி யதை, கேட்கின்ற எனக்கு உரைக்கவேண்டும்” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத் தொடங்கினான்

“மஹாராஜே! அம்பிகாபுத்திரனும் ஜனங்களுக்கு ஸ்வரணமான திருதராஷ்டிரன், நம்பத தகாததும் ஆச்சரியகரமானதும் பிராணிகளுக்கு மோகத்தை யுண்டிபண்ணுகிறதும் மேரு நகர்ந்தது போன்றதும் பயங்கரமானதும் மகா புத்திமானான * சுக்கிரனுக்கு (நேர்ந்த) தகாததான புத்தி மயக்கம் போன்றதும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள இந்நிரனுக்குச் சததுருக்களிடங்களினின்று உண்டான தோலவி போன்றதும் மகா காரதியையுடைய ஸூரியன ஆகாயத்தினின்று பூமியிலவிழுவது போன்றதும், நீர் நிரம்பிய கடலினுடைய மனத்தினாலும் நீனைக்கத்தகாத வறட்சி போன்றதும் பூமி, ஆகாயம், திக்குக்கள், ஜலங்கள் (இவைகளுடைய) ஆச்சரியகரமான ஸாவாசம்போன்றதும்புண்ணியம்பாபம் என்கிற இருவினைகளுடைய பயனின்மை போன்றதுமான கர்ணனுடைய விநாசத்தைக் கேட்டுப் புத்தியினால் நன்றாக ஆலோசித்துக் காணனுக்கு யுத்தத்தில் வதம் நோநதிராது என்று எண்ணி, ‘பிராணிகளுக்கு இவ்வாறு நேருதல ஸஹஜமாதலால் ஸமாபிததுமிருக்கலாம்’ என்று கருதிச் சோகாவனியினால் எரிக்ஷபடுகின்றவனும் ஹருதயத்தில் அக்ஷயையா சோதது ஊதா படுகின்றவன்போன்றவனும் நிகர தளாசனியடைந்த அங்கட்களோடு கூடியவனும் பெருமூச்சுவிடுகின்றவனும் தைனயமுற்றவனும் ‘ஹா ஹா’ என்று சொல்லி மிகுந்த துயரத்தை யடைந்தவனுமாகிப் புலம்பலானான். “ஸஞ்சய” காணையானது (வேறு)காணையோடுசுண்டை செய்வதில் பின்வாங்காததுபோலச் சததுருவான மஹேந்திரவேமும் போபுரிவதில் பின்வாங்காதவனும் ஸ்ரீரம்போன்ற சரீரமுடையவனும் யௌவனமுள்ளவனும் தனனுடைய நானொலியினாலும் தலதவனியினாலும் சரமாரியின் சபத்ததாலும் ரதங்களும் குதிரைகளும் மனிகாங்களும் யானைகளும் யுத்தத்தில் நிலைபெறாமற் செய்பவனும் மகாபாகுபலமுள்ளவனும் சததுருக் கூட்டங்களை அழிப்பவனும் (சததுரு ஸம்ஹார விரதத்தினின்று) தவருதவனும் தனனை அடித்துத் துரியோதனன் மகாரதாக்களான பாணடிபுத்திரார்களோடு வைரத்தைச் செய்தறருக காரணமானவனும் தோர்ப்பாகனுடைய புத்திரனும் வீரனும் விரிமததையும் யானையையும்போன்ற பராகரமத்தையுடையவனும் எருதினுடைய திமிலபோன்ற தோளையுடையவனும்விருஷபுத்தினுடைய கண், நடை, ஸவரம்போன்ற கண்

* ‘பாக்கவஸய’ என்பது மூலம்; ‘பரசுராமருக்கு’ என்றும் கொள்ளலாம்.

களையும் நடையையும் ஸ்வரத்தையுமுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும், ஸ்ஷிக்கமுடியாத வல்லமையுடையவனுமான கர்ணன் பார்த்தனால எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? தன் பாகுபலத்தால கொழுப்புள்ளவனான எவன் எப்பொழுதும் அச்சத்தையும் தனஞ்சயனையும் ஒன்றுகூட்டின மறற விருஷணிகளையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லையோ, எவன் 'யான் ஒருவனாகவே யிருந்துகொண்டு சராங்கத்தையும் காண்டவதையும் விலலாகவுடையவாகளும் பகைவாகளால் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் ஒன்றுசேர திருப்பவாகளுமான கிருஷ்ணர்ஜுனாகளை யுத்தத்தில் திவ்ய ரதத்தினின்று தளருவேன்' என்று எப்பொழுதுமே மறதனும் பேராசையினால் புத்திமயக்கமுள்ளவனும் சிந்தையினால் தலைகுனிந்திருப்பவனும் "ராஜ்யத்தில் ஆவலுள்ளவனும் மனக்கவலை யுற்றவனுமான தூயோதனனைப் பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தானோ, திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் மகாதேஜனை உடையவனும் கவரத்தையும் குண்டலங்களையும் அறுத்துக் கொடுத்தவனும் ஸுராயனுடைய குமாரனும் ரதிகர்களுள் சிறப்புற்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான எந்த ராதேயன் கழுகு இறகுகள் பூண்டவையும் ஜவலிக்கின்றவையுமான அம்புகளாலே எல்லாக காம்போஜங்களையும் கேகயர்களையும் அவநதி தேசத்தா வீரர்களையும் காரதாரர்களையும் மதரர்களையும் மாஸதயர்களையும் திரிகாததர்களையும் தங்கணர்களையும் சகர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் விதேஹர்களையும் குளிந்தார்களையும் காசிதேசத்தா வீரர்களையும் கோஸலர்களையும் ஸும்மர்களையும் அங்கர்களையும் வங்கர்களையும் நிஷாதர்களையும் புண்டரர்களையும் கீகடர்களையும் வதஸர்களையும் களிங்கர்களையும் தரதர்களையும் அஸமகர்களையும் ரிஷிகர்களையும் சபரர்களையும் ஹாரர்களையும் ஹலிணர்களையும் பரஹலிணர்களையும் ஸரளர்களையும் மிலேச்சதேசத்தா தலைவர்களையும் தூக்கவாலிகளையும் ஆடவிகர்களையும் அவவாறே எல்லாச் சத்துருக்களையும் யுத்தத்தில் ஜயித்துத் தூயோதனனுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுக் கப்பங்கொடுக்கும்படி செய்வித்தானோ, உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸேனாக்கூடனுமான அந்தக் காணன யுத்தத்தில் வீரயசாலிகளும் சூரர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? தேவர்களில் மகேந்திரன் *சிறந்தவன். மனிதர்களில்

* 'வ்ருஷ:' எனபது மூலம்; 'இந்திரன் மதையைப் பொழிபவன், கர்ணன் தனத்தையப் பொழிபவன்' என்றும் கொள்ளலாம்.

கர்ணன் சிறந்தவன். உலகங்களில் சிறந்தவனான மூன்றாமவனை நாம் கேட்டதேயிலலை. குதிரைகளுள் உச்சைஸ்ராவம் சிறந்தது. ஆரசர் களுள் குபேரன் சிறந்தவன். தேவாகளுள் மகேந்திரன் சிறந்தவன். (சத்துருக்களை) அடிகடும் வீரர்களுள் காணன் சிறந்தவன். சூரர்களும் ஸமர்த்தர்களும் வீரயசாலிகளுமான அரசர்களால் ஜயிக்கப்படாதவனும் தூயோதனனுடைய அபிவிருத்திக்காகப் பூமியினைத் தையும் ஜயித்தவனும் மகத்தேசாதிபதியான ஜராசந்தன் தன்னையடித்து ஸமாதான வசனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சினேகிதர்களோடியாதவர்களையும் கௌரவர்களையும் தவிரப் பூமியிலுள்ள எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் ஜயிக்கக் காரணமாயிருந்தவனுமான அபபடிப்பட்ட கர்ணன் தவறாவ யுத்தத்தில் ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டி ஸமுத்திரத்தில் உடைந்தமரக்கலம்போல நான் துக்கஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். ரதிக ஸரேஷ்டனான அந்தக் கர்ணன், தவறாவ யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டி ஸமுத்திரத்தில் தெப்பமில்லாதவன்போல நான் துக்க ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். ஸஞ்சய! இவ்விதத் துக்கங்களாலும் யான அழியாமலிருக்கிற காரணத்தினால் என்மனம் வஜ்ரத்தைக்காட்டிலும் மிக்க திடமானதெனறும் உடைக்க முடியாததெனறும் எண்ணுகிறேன். ஸுத! ஞாதிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் மித்திராருளுக்கும் நோந்த இவ்விதமான அபஜயத்தைக் கேட்டி என்னேத்தவிர வேறு எந்த மனிதன் உலகத்தில் உயிரை இழவாமலிருப்பான்? ஸஞ்சய! விஷத்தையுண்டாவது தீயிலவிழுந்தாவது மலேமீதிருந்து கீழேகுதித்தாவது * மகாபராஸ்தானம்செய்தாவது ஜலத்தில் விழுந்தாவது † பராயோபவேசஞ்செய்தாவது உயிரை விட விருமடிகிறேன். பொறுக்கமுடியாத துயரங்களைப் பொறுப்பதற்குச் சகதியற்றவனாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினான்

ஆருவது அத்தியாயம்.

(கர்ணனுடைய வதந்தைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிரன் கர்ண தூயோதனருடைய ஸ்துதிநீந்தைகளைக்கூறிக் கர்ணர்ஜனர்களுடைய யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஏவியது.)

ஸஞ்சயன், “அரசரே! ஐஸ்வாயத்தினாலும் குலத்தினாலும் கீர்த்தியினாலும் தவத்தினாலும் வேதாத்யயனத்தினாலும் உம்மை இப்

* வடதிசை நோக்கித் திருமபாமல செலவது. † ஆகாரமின்றிப் படுத்து உயிர் துறப்பது.

பொழுது நல்லோர்கள் நகுஷ்குமாரனான யயாதியைப்போல எண்ணுகின்றார்கள். நீ வேதாத்யயனத்தில மகரிஷிக்கு ஒப்பானவர் எண்ணிய காரியத்தைச் செய்துமுடித்தவா மனத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும்; துக்கத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதீர்” என்று கூறினான். திருநாவுக்கரசர், “ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸாலவிருக்ஷத்தாக்கு ஒப்பான கர்ணன் கொல்லப்பட்டமையால், ஆண்மை பயன்றதது; அதனை நிர்திக்கவேண்டும் தெய்வமே சிறந்ததென நான் எண்ணுகிறேன். யுதிஷ்டிரனுடைய ஸேனையையும் பாஞ்சாலாநுடைய தோக்கட்டங்கனையும் நாசஞ்செய்து சரமாரியினாலே எல்லாத் திக்குக்களையுந் தவிக்கச்செய்துவிட்டு வஜ்ரபாணியான இரதிரன் அஸுரர்களை மோகிக்கச்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் பாரததாக்களை மோகிக்கச் செய்த மகாத்மான் அநந்தகாணன் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட மரம்போல எவ்வாறுகொல்லப்பட்டிடுமோ, மிகதான்! கடலுக்கு அககரையைக்காணமுடியாததுபோலத் துக்கத்தின் முடிவை யான காணவில்லை கர்ணனுடைய நாசத்தையும் பலகுணனுடைய ஆயத்தையும் கேட்டு எனக்குக் கவலை மிக விருத்தியடைகிறது மரிககவேண்டுமெனவிற விஞ்சும்முண்டாகிறது ஸஞ்சய! கர்ணனுடைய வத்ததை நம்பத்தகாததென்று நான் எண்ணுகிறேன் ‘புருஷத்புலியான காணன் கொல்லப்பட்டான்’ என்பதைக் கேட்டும் வெடிககாமலிருப்பதால் என் மனம் வஜ்ரமபோல உறுதியானது ‘கர்ணன் மாண்டான்’ என்பதைக் கேட்டும் மிகுந்த துன்பத்தை படைந்து இவவுலகில் ஜீவித்திருக்கிறதினால் என ஆயுள் முன்பே தேவதைகளாலே மிக நீண்டதாக ஏற்படுத்தப்பட்டதென்பது நிச்சயம் ஸஞ்சய! நண்பனையிழந்தவனான எனனுடைய இரத உயிராவாழ்கையானது நிர்திக்கத்தக்கது. ஸஞ்சய! இப்பொழுது நான் நிர்நிருக்ஷபாட இவ்வித நிலைமையை அடைந்துவிட்டேன் மந்தபுத்தியுடையவனான நான் எல்லோராலும் துக்கிக்கப்பட்டதக்கவனாக என்மையுற்றிருக்கப்போகிறேன் ஸூத! நானே முற்காலத்தில் எல்லா ஜனங்களாலும் மரியாதை செய்யப்பட்டிருந்து இப்பொழுது பைவாகளால் அவமதிக்கப்பட்டு உயிருடனிருக்க எவ்வாறு சகதியுள்ளவனாவேன் ஸஞ்சய! பீஷ்ம துரோணாநுடைய வத்ததினாலும் மகாதமாவான காணனுடைய நாசத்தினாலும் மிகப் பெருந்தாயரத்தை அடைந்துவிட்டேனென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு நமது சேனை மிகுந்திருப்பதை யான் காண்கிறேனில்லை மகானான அந்தக் காணனே என குமாராநுக்கு

ஒரு கரையாபிருந்தான். சூரனான அவன் அநேக அம்புகளைப்பிரயோகித்தும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டானல்லவோ? புருஷ சீரேஷ்டனான அவனை விட்டு நான் பிழைத்திருந்ததெல்லா யாதுபயன்? வஜ்ராயுதத்தினுடைய வீழ்தலால் பிளக்கப்பட்ட மலையின் சிகரம்போலக் கர்ணன் நிச்சயமாகப் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் தேரின்னின்றும் கீழே வீழ்ந்தான். மதங்கொண்ட யானையினால் தள்ளப்பட்ட மதங்கொண்ட யானைபோல அநதக்காணன் தள்ளப்பட்டும் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும் நிச்சயமாக யுத்தபூமியை விளங்கும்படி செய்து கொண்டி படித்திருக்கிறான் எவன் என் குமாரர்களுக்குப் பலமோ எவனிடத்தினின்றும் பாண்டவர்களுக்குப் பயமோ எல்லா விலலாளிகளுக்கும் பிரதிநிதியான அநதக்காணன் அாஜுனனால் கொல்லப்பட்டான் வீரனும் சிறந்த விலலாளியும் மித்திரர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கின்றவனுமான அநதக காணன் முற்காலத்தில் இந்திரனால் வீரனான பலாஸுரன் அடிக்கப்பட்டதுபோல அடிக்கப்பட்டுப் படித்திருக்கிறான் ஸஞ்சய! முடவனுடையவழிந்தையும் தரித்திரனுடைய விருப்பமும் துரியோதனனுடையபேராசையும்ஸமமானவைகள்.ஒரு விகமாக சீனைகற்பட்டகாரியம் வேறுவிதமாகிறது;ஆசசரியம்! தெய்வம் பலமுள்ளது, காலமும் தாண்டததகாதது. ஸூத! ஓடுகின்றவனும் கிருபணனும் எளிமையுள்ளவனும் பராக்ரமத்தை இழந்தவனும் என புத்திரனுமான துசசாஸனன் கொல்லப்படாமலிருந்தானா? ஐயனே! யுத்தத்தில் துசசாஸனன் அறபாகா செயயததக்க காரியங்களைச் செய்யாமலிருந்தானா? சூராகளும் சிறப்புற்றவர்களுமான மற்ற ஸூதத்திரியாகளபோலக் கொல்லப்படவில்லையா? எப்பொழுதும் 'யுதகம் வேண்டாம்' என்கிற யுதிஷ்டிரனுடைய வசனத்தை மூடன் பதயமான ஒளஷதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத துபொலத ஆரயோதனன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை சரதலபத்தில் படித்திருக்கின்ற மகாத்மாவானபீஷ்மராலே தண்ணீரை வேண்டப்பட்ட அாஜுனன் பூமியைப் பிளந்தான் அவனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட நீர்த்தாரையைக்கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பீஷ்மா, 'ஐயா! பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் செய்துகொள் நீ தணிர ஆகொள்வதினால் பகைமை தணியும். உங்களுடைய யுத்தம் என்னையே முடிவாகக்கொண்டு நிறுத்தும். பாண்டிபுத்திரர்களுடன் சோதது ஸகோதரபாவத்தோடு பூமியை அனுபவி' என்றா அவருடைய வாரததையைக் கேளாமல் நிச்சயமாக என் புத்திரன் சோகததை அடைகிறான். தீர்க்கதர்சியான அவருடைய அந்தவாரததை இப்பொழுது பவிததுவிட்டது. ஸஞ்ஜய!

மந்திரிகளை இழந்தும் புத்திரர்களை இழந்தும், சிறகு முறிந்த பக்ஷி போலச் சூதாட்டத்தினாலே கஷ்டத்தை அடைந்தாவிட்டேன். ஸஞ்ஜய! பறவையைப்பிடித்து இரண்டு சிறகுகளையும் முறித்து விளையாடுகின்ற சூழ்நடைகள் களிப்புடன் பறக்கவிடுகிறார்கள். சிறகு முறிந்தமையால் அந்தப் பக்ஷிக்குப் பறந்துசெல்வது எவ்வாறு இயலாதோ அவ்வாறே நானும் சிறுகு முறிந்த பக்ஷிபோலாகி கஷ்டத்தை அடைந்தவனும் எல்லாப்பருஷாததங்களையும் இழந்தவனும் ஞாநிக ளற்றவனும் பந்துகளால் விடுபட்டவனுமாயிருக்கிறேன் எளியவனும் பகைவர்களுடைய வசத்தை யடைந்தவனுமாயிருக்கின்ற யான் எந்தத் துகை அடைவேன்? என்று கூறினான் இவ்வாறு, திருத் தாஷ்டியன் அதிக மனவருத்தத்தையடைந்து புலம்பி மறுபடியும் சோகத்தால் மனக்கலகமுற்று ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான் பிரபுவும் யுத்தத்தில் * ஒரு காயத்தின்பொருட்டு எல்லாக் கம்போஜர்களையும் அம் பஷ்டாசனையும் கேகயாசனையும் காந்தாரா களையும் விதேஹர்களையும் ஜயித்தவனும் துரியோதனனுடைய பெருக கத்தின்பொருட்டுப் பூமியை ஜயித்தவனுமான அந்தக் காணன், பாசு பஸுமுள்ளவர்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டான். மகா வில்லாளியான அவன் கிரீடியினாலே யுத்தத் தில் கொல்லப்பட்டபிறகு, எந்த வீரர்கள் நின்றார்கள்? ஸஞ்ஜய! அதனை எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் கொல்லப்படாமல் ஒருவனாவது விடப்பட்டவிலையா? ஐயனே! எவ்வாறு வீரன் தளரப்பட்டானென்பது முன்பே உன்னை சொல்லப் பட்டது. சிகண்டி சஸ்திரதாரிகளான எல்லாவீரர்களுள்ளும் உத்தமரும், தன்னோடு எதிர்த்துப் போரிடவதை அங்கீகரித்தவருமான பீஷ்மரைச் சிறந்த பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் தள்ளினான் ஸஞ்ஜய! அவ்வாறே, 'அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான்' என்கிற தாமராஜனுடைய வாதத்தையெக்கேட்டு யுத்தத்தில் எல்லா ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்தவரும் யோகநிஷ்டையிலிருந்தவரும் சிறந்த வில்லாளியும் அனேக அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவருமான துரோணா துருபத் புத்திரனை திருஷ்டையும்னாலே வாளினையெடுத்துக் கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மரும் துரோணரும் விசேஷித்துத் துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தில் கபடத்தினாலே கொல்லப்பட்டார் களென்பதைக் கேட்டேன் யுத்த முறைப்படி யுத்தஞ் செய்கின்ற வஜ்ரபாணியான இரதிரனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மா துரோணா இரு

* வனபர்வம் 254-255-ம் அதிகாரங்களில் காண்க.

வரையும் கொலவதற்குத் திறமையுள்ளவனாகான். அது ஸத்திய மென்றே நான் உமக்குச் சொல்லுகிறேன். உத்தமமான அனேக அஸ்திரங்களைப் பிப்யோகிக்கின்றவனும் இந்திரனுக்கொப்பானவனும் வீரனுமான காணனை யுத்தத்தில் மிருதயு எவ்வாறு தொட்டான்? இந்திரன் எவனுடைய குண்டலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மின்ன லைப் போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் ஸவா ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பகைவர்களைக் கொலுகின்றது மான சக்தியாயுத்தத்தைக் கொடுத்தானே ஸவாணமயமான பூஷணத் துடன்கூடியதும் ஸாபபத்தினுடைய முகம்போன்ற முகமுள்ள தும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும், யுத்தங்களில் பகைவர்களை அழிக் கின்றதும், இறகுகள் பூண்டதும் கூருளளதுமான அம்பானது எவ னுடைய தூணியில் பதித்துக்கொண்டிருந்ததோ, பீஷமா துரோணர் முதலான மகாபதிகளான வீரர்களை எவன் அலக்ஷியம்செய்து ஜம தகனி குமாபாகிய பரசராமரிடத்தினின்று மகா கோரமான பிரம் மாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டானோ, மகா பாசுபமுள்ளவனான எவன் துரோணா முதலானவர்கள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிப் புறங்காட்டி ஒடுவதைக்கண்டு ஸுபாத்திராபுத்திரனான அபிமன்யுவ் னுடைய வில்லைக் கூரமையான அம்புகளால் அறுத்தானோ, எவன் பதினாயிரம் யானைமுகுளவனும் வஜ்ராயுத்ததின வேகம்போன்ற வேகத்தை யுடையவனும் (ஸம்ஹாப விபத்தினின்று) தவறாத வனுமான பீமஸேனனை விரைவாக உத்தத்தை யிழந்தவனாகச் செய்து பரிஹ்வித்தானோ, எவன் வணங்கின் கண்களுள்ள அம்புக ளாலே ஸஹதேவனை ஜயித்து அவனை உத்தத்தை யிழந்தவனாகச் செய்து கருணையினாலும் தாமசிகதையினாலும் அவனைக் கொல லாமல் விட்டானோ, எவன் ஆயிரக்கணக்கான மாயைகளை வெளி யிடுகின்றவனும் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவனும் ராக்ஷஸ சிரேஷ்ட னுமான கடுபாதகளை இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட சக்தியினால் கொன்றானோ, எவனுடைய யுத்தத்தில் இத்தனைநாள வரையில் வீரனான தனஞ்ஜயன் பயந்தவனாக தவந்தவயுத்தம் செய்ய அனு காமலிருந்தானோ, அவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப் பட்டான்? எப்பொழுதும் 'வேறு பக்கத்தில் யுத்தத்திற்கு அழைக்கிற ஸமஸ்பதகாரிகை கொன்றுவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்தில் விகாதனை குமாபனான காணனை யான் கொல்வேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பாராதன யுத்தத்தில் எந்த ஸூத புரத்திரனைவிட்டு விலகினானோ அப் படிப்பட்ட பகைவீரர்களைக் கொலலுகின்ற வீரனான காணன் பார்த்த

னால எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ரதமானது ஒடியாமலும் வில சிதறாமலும் அஸ்திரங்கள் நாசமடையாமலும் இருந்தால், அந்தக் கர்ணன் எவ்வாறு பகைவாசனால கொல்லப்படுவான்? யுத்தத்தில் பெரிதான வில்லைச் சுழற்றிக்கொண்டு கோரமான அம்புகளையும் திவ யாஸ்திரங்களையும் பிரயோகிக்கின்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் புலி போல வேகமுள்ளவனுமான காணனை யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு எவன வல்லமையுள்ளவன்? 'காணன் கொல்லப்பட்டான்' என்று என னிடம் சொல்லுவதால் நிச்சயமாகவே அவன்விலாவது ஒடிக்கப பட்டிருக்கவேண்டும், அல்லது, ரதமாவது பூமியில் அமுருதயிருத்தல வேண்டும், அல்லது, அஸ்திரங்களாவது நாசமடைந்திருக்கவேண் டும். அந்தக் காணனுடைய நாசத்தில் வேறு காரணத்தை யான் காணவில்லை. 'யான் எவ்வளவு காலம் பலருள்ளைக் கொல்லவில்லை யோ அவ்வளவு காலம்வரையில் யான் காலகளை அலம்புகிறதில்லை' என்கிற மகா கோரமான வரதமானது மகாதமாவான எந்தக் காண னுக்கு இருந்ததோ, புருஷ சிரேஷ்டனும் தாமராஜனுமான யுதிஷ்டிரன் யுத்தத்தில் எவ்விடத்தினின்று பயந்து பதின்மூன்று வருஷ காலம் எப்பொழுதுமே ஆக்கமற்றிருந்தானோ, மகாதமாவும் வீரய முடையவனுமான எவனுடையபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு என புத்திரன் பாண்டவர்களுடைய மனைவியான திரௌபதியைப் பலாத காரமாகச் சபையின்கண் இழுத்துவந்தானோ (அதிலும்) அந்தச் சபையின மத்தியில் கொளவர்களுடைய எதிரில் பாண்டவர்கள் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாஞ்சால ராஜகுமாரியான திரௌபதியைத் 'தாஸபாரியை' என்று சொன்னானோ, (மேலும்) சூத புத்திரனான எவன் பாஞ்சாலியை நோக்கி 'கிருஷ்ணையே' எனக்குப் பாததாக்களில்லை எல்லோரும் என்னுடையபலத்துக்குச் சமானங்கள். உத தமமான தேக்காரதியையுடையவளே! வேறு கணவனை அடைவா யாக' என்று இவ்வாறு முறகாலத்தில் குரூரமான வாதத்தைக்கேள் சபையில் ரோஷத்தினால் (திரௌபதியைக்) கேட்கும்படி செய்வித் தானோ அப்படிப்பட்ட காணன் பகைவார்களால் எவ்வாறு கொல்லப் பட்டான்? 'துரியோதன! யுத்தத்தைப் புகழ்கின்ற பீஷ்மாவது அல்லது யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட துரோணாவது பக்ஷ பாதததால் குந்திபுத்திரர்களைக் கொல்லாமற்போவார்களானால் பாத தர்களனைவரையும் யான் கொல்வேன்' எனக்கு மனக்கவலை வேண் டாம். அழகிய சந்தணத்தால் பூசப்பட்டதும் எதிர்த்துச் செல்லு கின்றதுமான எனனுடைய பாணத்திற்குக் காணவமாவது அழி

ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம்.

வற்ற பெரிய தூணிகளாவது என்ன செய்யும்' என்று எவன் வீர வாதம் செய்துகொண்டிருந்தானோ நிச்சயமாக விருஷபத்தினியைத் திமிலப்போன்ற தோள்களையுடைய அநதக்காண்னன் ஆர்ஜுனனால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஸஞ்சய! எவன் காண்டீவத்தினின்று விரிபட்ட அம்புகளுடைய கொடிய ஸ்பாசத்தை ஆலோசி மாமல் 'தரோபதி' நீ பாததாக்களை இழந்துவிட்டாய்' என்று சொல்லிக் கொண்டி பாததாக்களைப் பாததானோ, எவனுக்குத் தன் பாருபலத் தைப் பறறிப் புத்திரர்களுடனும் ஜனோத்தனனுடனாகூடின பாதத் தனித்தினின்று கூண்டகாலங்கூடப் பயமுண்டாகவில்லையோ அநதக் காண்னை யுத்தத்தில் விரைவாக எதிர்த்துவருகின்ற இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் கொல்லமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன் அவ்வாற்றிருக்க, பாண்டவர்களால் எவ்விதம் கொல்லமுடியும் என்பதில் யாது ஸந்தேகம்ருக்கின்றது காண்டீபிறறை உருகின்றவனும் இரண்டு கையுறைகளைப் பூ தரிக்கின்றவனும் அத்திர புத்திரனுமான காண்னுகெதிலில் ஒருவனாகும் நிற்குமலாது பூமியானது சூரிய சந்திரர்களுடைய ஒளிகளால் விடுபட்டதானாலும் ஆகும், புருஷ ஸரேஷ்டனும் யுத்தங்களில் புறங்கொடாதவனுமான காண்னையுடைய வதம் நேரத்து கெட்டபுத்தியுடையவனும் மந்தனுமான தூரியோத் தன், துணைவனான காண்னாலும் பிரதாபவான துச்சாஸனனாலும் வாஸுதேவனை அவமதிப்பதை உசிதமென்று எண்ணினான் எருதின்திமிலப்போன்ற தோள்களையுடையவனான காண்ன கொல்லப்பட்டதையும் துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டதையும் பாததா நிச்சயமாக அநத என்புத்திரன் மனவருத்தமடைந்திருப்பானென்று எண்ணுகிறேன் துவந்துவயுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்ட சூரியகுமாரனான காண்னையும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றவர்களான பாண்டவர்களுக்கு கண்டு தூரியோத்தனன் யாது மொழிந்தான்? மகாரதர்களால் யுத்ததங்கத்தில் கொல்லப்பட்ட தூமாஷணனையும் விருஷஸேனனையும் மகாரதர்களால் துக்கைகப்படடி வதம்செய்யப் படுகின்ற சேனையையும் புறங்காட்டி ஓடுவதில் நோக்கமுள்ளவாக ளான மன்னார்களையும் ஓடுகின்ற ரதிகாக்கையுங் கண்டு என்புத்திரன் துண்டமடைந்திருப்பானென்று எண்ணுகிறேன் சிக்கிக்கத்தகாதவனும் அகங்காரமுள்ளவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் இந்திரியங் களை அடக்காதவனுமான தூயோத்தனன் ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனையைக்கண்டு என்னசொன்னான்? தாளுகவே பெரும்பகையை உண்டிபண்ணிக்கொண்டு யுத்தத்தில் பெருமபான்மையாக அழிந்து

போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திராவிக்கங்களாலே பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் கேளாத துரியோதனன் அப்பொழுது யாது கூறினான்? யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் பிராகாவான துர்சாஸனன் கொல்லப்பட்டு அவனது இரத்தமானது குடிக்கப்பட்டதைப் பார்த்த துரியோதனன் என்னசொன்னான்? காந்தாரராஜனான சகுனியுடன் சோமது துரியோதனன், 'யுத்தத்தில் காணன் அராஜனைக் கொல்வான்' என்று சபையின்கண் கூறினானல்லவோ? அத்தகைய காணன் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதனன் யாதுகூறினான்? ஐயா! ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனி முற்காலத்தில் சூதாடிப் பாண்டவர்களை வஞ்சித்து ஸந்தோஷமடைந்தானல்லவோ? அந்தச்சகுனி காணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தான்? பெரியயிலைக் கையில் தாங்கிய வனம் ஸாதவதர்களுள் மகாரதனும் ஹருதிசனுடைய குமாரனுமான கிருதவாமா காணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது கூறினான்? ஸஞ்ஜய! தனுவேதத்தைக் கற்கவிரும்புகின்ற பரம்மகூத்தரிய வையசியாகள எவருடைய சிஷ்யையை விரும்புகிறார்களோ, புத்தி மானும் யௌனமுள்ளவரும் நல்ல வடிவத்தையுடையவரும் பார்ப்பதற்கு இனியதோற்றமுள்ளவரும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவருமான அந்தஅஸுவததாமா கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு யாது மொழிந்தார்? ஐயா! தனுவேதத்தில் ஆசாரியரும் ரதிகசிரேஷ்டரும் கௌதம குலத்தவரும் சரதவானுடைய குமாரருமான அந்தக் கிருபாசாரியா காணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தனா? மதரதேசத்துக்கு அரசனும் சிறந்த விலலாளியும் யுத்தத்தில் ஸமாததனும் ஸாரதயம் செய்வதில் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் பலசாலியும் * ஸௌவீரதேசாதிபதியுமான சல்யன் காணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு என்னசொன்னான்? யானேபோல ஜயிக்கமுடியாதவர்களான எல்லா யுத்த வீரர்களும் காணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது சொன்னார்கள்? ஸஞ்ஜய! பூமண்டலத்திலுள்ள எந்தஅரசர்கள் யுத்தஞ் செய்வதற்காக வந்துசோந்தார்களோ அவர்கள் வைகாத்தனன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது உரைத்தனா? ஸஞ்ஜய! வீரரும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவரும் புருஷ ஸரேஷ்டருமான துரோணா கொல்லப்பட்ட பிறகு, பிரிககபட்டிருக்கிற ஸைனியங்களுக்கு எவர்கள் தலைவர்களானார்கள்? ஸஞ்ஜய! ரதிகர்களுள் ஸரேஷ்டனும் மதரதேசத்தரசனுமான சல்யன் காணனுக்கு ஸாரததியும் செய்யும் விஷயத்தில் எவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டான்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக

* 'சிறந்தவீரனும்' என்றும் கொள்ளலாம்.

யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரனான ஸூதபுத்திரனுடைய வலப்பக்கத்திலுள்ள படையை எவர்கள் காப்பாற்றிறார்கள்? கர்ணனுடைய இட பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமுள்ள படையை எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? எந்தச் சூரர்கள் காண்போம்? விவகாமல இருந்தார்கள்? எந்த அறப்புகள அலையாவிட்டி ஓடினார்கள்? நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்பொழுது மகாரதனாகாணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? மகாரதர்களும் வீரர்களும் பாண்டவர்கள் தாங்களாகவே மேகங்கள் மழையைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு எவ்வாறு பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள்? ஸஞ்ஜய! ஸர்ப்பமுக்குமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும் மகிமைதங்கிய பாண்டவர்களுள் சிறந்ததுமான அந்தக் காணனுடைய நாகாஸ்திரமானது அப்பொழுது எவ்வாறு பயனற்றதாயிற்று? அதனை எனக்குச் சொல்லவாயாக ஸஞ்ஜய! உத்தமனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு, மேனமையைபிழந்த என்னுடைய சேனையானது மிச்சமிருக்குமென்று நான் எண்ணவில்லை வீரர்களும் சிறந்த விலலாளிகளும் என்னிமீததம் உயிரைவிடத் துணிந்தவர்களும் அந்தப் பிஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டியான் ஜீவித்திருப்பதினால் யாதுபயன்? எவனுடைய இருகைகளுடைய பலமும் பதினாறாம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சமமானதோ அப்படிப்பட்ட காணன் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டானென்பதை நினைத்து நினைத்து நான் ஸஹிக்கவில்லை. ஸஞ்ஜய! துரோணா கொல்லப்பட்டவுடனே, புருஷ்சிரேஷ்டர்களான கௌரவர்களுக்குப் பகைவர்களோடு யுத்தத்தில் எது நடந்ததோ அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் எவ்வாறு கர்ணன் குந்திபுக்திரர்களுடன் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான்? எவ்வாறு பகைவர்களைக் கொன்று தானும் உயிரை இழந்தான்? அந்த விஷயத்தை எனக்குக் கூறுககடவாய்” என்று சொன்னான்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

(அஸ்வத்தாமாவிறுடைய சோற்பு துர்யோதனன் கர்ணனை ஸேனு பதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கர்ணன் யுத்தத்தின் பொருட்டுச் சேனையை ஏவியதும்.)

ஸஞ்ஜயன், “பாரதரே! மகாராஜரே! அந்தத் தினத்தில் சிறந்த விலலாளியான துரோணா கொல்லப்படவும், மகாரதரான துரோணபுத்திரருடைய சங்கலபம் பயனற்றதாகச் செய்யப்படவும்,

H ⑤

க்கலாநர். 'ஸ்வாமிபக்தி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆனுகூலயம், அவ்வாறே பலம், நீதி ஆகிய (இவைகளை) அர்த்தஸாத கங்களான உபாயங்களென்று பண்டிதர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளோ தெய்வபலத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றன. நம் முடைய (சுகூடில) உலகத்தில் ஒப்பற்ற வீரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவர்களும் மகாரதர்களும் நீதியுள்ளவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் ஸமாத்தாகளும் பிரீதியுள்ளவர்களுமாயிருந்தவர்களனைவரும் கொல்லப்பட்டார்கள். வெற்றியைப்பற்றி நாம் ஒருபோதும் வெறுப்படையத் தகாது. எல்லாக் காரியங்களும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டால் தெய்வமும் அனுகூலமாக்கப்படுகிறது. பாரத! அப்படிப்பட்ட நாம் மனிதர்களுள் உததமனும் யுத்தவீரர்களுக்குரிய எல்லாக்குணங்களுமுள்ளவனுமான காணனையே ஸேனாதிபதியினுடைய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ்செய்விப்போம். அவனைச் சேனாதிபதியாக்கிக்கொண்டு பகைவர்களைக் கொல்லுவோம். இந்தக் காணனே அதிக பலசாலி; சூரன்; அஸ்தரத்தில் தோச்சியுள்ளவன்; யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவன்; யமனைப்போலத் தாங்கமுடியாகவன், யுத்தத்தில் சக்தருக்களை ஜபிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவன்' என்றார். மகாராஜரே! ஆசார்யபுத்திரரிடத்தினின்று இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உமது குமாரனான துரியோதனன் அப்பொழுது மனத்தில் மிகக் பிரீதியையடைந்தான் அப்பொழுது, அவன் பிஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டபிறகு, காணன் பாண்டவர்களை ஜபிக்கப்போகிறுனென்று காணனிடத்தில் அதிக ஆசையைதான். பாரதரே! பிறகு, அவன் அந்த ஆசையை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு சமாதானமடைந்தது இனிமையோடும் மரியாதையோடும் கூடியதும் யதாரதமானதும் தனக்கு நன்மையானதும் மங்களகரமானதும் பிரியமானதுமான அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய அந்த வாததையைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்தான். மகாராஜரே! துரியோதனன் பிரியமானதும் மரியாதையோடுகூடியதும் உண்மையானதும் தனக்கு நன்மை பயங்ககூடியதுமான அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய வாததையைக்கேட்டுத் தன்மனத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிடம் புஷ்பலததை ஆதாரமாகக்கொண்டும் ராதேயனை நோக்கி, 'காண! உனனுடைய வீரத்தையும் என்னிடத்திலுள்ள உததமான நேசத்தையும் அறிவேன மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! அவ்வாற்றிருந்தும், உன்னை நோக்கி ஹிதமான வாததையைச் சொல்லப்போகிறேன். வீரனே! கேட்டுவிட்டு உன்மனத்திற்கு

எது ருசிக்கிறதோ அதனை இஷ்டப்படி செய். நீயோ மிகவுங் கற்றறிந்தவன். எனக்கு எப்பொழுதும் உத்தமமான கதி. என் னுடைய ஸேனாபதிகளும் அதிரதர்களுமாயிருந்த பீஷ்மரும் துரோ ணரும் மாண்டனர். அவ்விருவரைக்காட்டிலும் அதிக பலமுள ளவனுள் நீ ஸேனாபதியாகவேண்டும். சிறந்த விலலாளிகளான அவ்விருவரும் முதியவர்கள்; தனஞ்ஜயனிடத்தில் பறறுதலுள்ள வர்கள். ராதேய! உன் வாரததையினால் வீரர்களான அவ்விருவர்களும் என்னால் நன்குமதிக்கப்பட்டார்கள். பீஷ்மா பாட்டராயிருந் தமைபற்றி அவரால் பாண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் பதவாராள முழு மையும் ரக்ஷிக்கப்பட்டார்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்ட போது, பிதாமகரானபீஷ்மர் மகாயுத்தத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பலகுனனால் கொல்லப்பட்டார். ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! மகாவிலலாளியான அநதப பீஷ்மா கொல்லப்பட்டி அவ விதமான * சரதலபததிற் பதித்திருக்கையில் உன்னுடைய சொற படி துரோணா தலைவரானா அநதத துரோணராலும் பாரததர்கள் சிஷ்யர்களாயிருக்கின்றகாரணத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டார்களென்பது என்னுடைய எண்ணம். பிராயமுதிர்ந்தவரான அநதத துரோணரும் திருஷ்டதயுமனனால் சீக்கிரமாகக் கொல்லப்பட்டார். ஒப்பற்றவலிமை யுள்ளவனே! பிரதானர்களான அவ்விருவரும் கொல்லப்பட்ட பிறகு, நான் என்ன ஆலோசித்தபோதிலும் யுத்தத்தில் உனக்குச் சமமாக வேறொரு போர்வீரனாக காணவில்லை. நீ ஒருவனே நமக்கு வெற்றி யைக் கொடுப்பதில் திறமையுள்ளவன். ஸந்தேகமில்லை முந்தியும் இடையிலும் பிந்தியும் உனனால் நன்மையே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீ பாரததைத் தாங்கும் காளைபோல யுத்தத்தில் பாரத தைத் தாங்குவதற்குத் தகுந்தவனாயிருக்கிறாய் நீ உன்னை நீயாகவே ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்துக்கொள். அழி வற்றவரும் பிரபுமான ஸுபரம்மண்யா தேவதைகளுக்கு ஸேனாபதி யாயிருப்பதுபோல இநதகளுள் ரவசேனைக்கு நீ பதியாயிருந்து வகிக்க வேண்டும். மகேநதிரன் அஸுரர்களைக் கொல்லுவதுபோலப் பகை வர்களுடைய கூட்டங்களை யெல்லாம் நாசஞ்செய் யுத்தத்திலமுயற்சி யுடன் நிறுநின்ற உன்னைக்கண்டு மகாரதர்களான பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் திருமலைக் கண்ட அஸுரபோல ஒடப் போகிறார்கள். ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! ஆதலால், இநதப பெருஞ்சேனையை நடத்த. நீ முயற்சியுடையவனாக நிலைபெற்றிருக்கையில், மந்த

* பாணததாலாங்கிய படுக்கை.

புத்தியுள்ள பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மந்திரிகளுடன் ஓடப்போகிறார்கள். உதிக்கின்ற சூரியன் தன் தேஜஸி னாலே நன்றாகத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு மிகக் இருளை நீக்குவது போலப் பகைவார்களை நீ தபிக்கச் செய்' என்று கூறினான்.

அரசனான துரியோதனன் அரசாளுந்நடைய மத்தியில இவ்வாறு சொல்ல, மிகப் புது பலமுள்ளவனும் மனத்தில் அன்புள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனும் ராதாபுத்திரனுமான கர்ணன் துரியோதனனை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு பின்வரும் வாதத்தையே சொல்லலானான். 'காந்தாரியின புத்திரனாகிய துரியோதனா! மைந்தார்களோடும் ஜனாததனனோடும் கூடின எல்லாப் பாண்டவார்களையும் உன் முன்னிலையில் யான் ஜயிப்பேன் உனக்கு யான் ஸேனாபதியாக ஆகப்போகிறேன் இவ் விஷயத்தில் ஐயமில்லை. மகாராஜனே! 'உறுதியுடனே இரு. பாண்டவார்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணு' என்கிற இந்த விஷயம் உன்னுடைய ஸன்னிதானத்தில் முன்னமே எனனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றான். மகாராஜரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட துரியோதன ராஜன், தேவர்கள் ஸகந்தரை ஸேனாபதியாகச் செய்ததுபோலக் கர்ணனை ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் வைத்து வெகுமானிப்பதற்காகத் தேவர்களோடு சேர்ந்து இந்திரன் எழுந்திருப்பதுபோல அரசர்களுடன் எழுந்திருந்தான் அரசரே! பிறகு, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான துரியோதனன் முதலான மன்னர்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி காணனுகு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். வெண்பட்டினால் மூடப்பட்டுத் தும் அத்திப் பலகையினால் செய்யப்பட்ட துமான பீடத்தில் இனிது வீற்றிருக்கிற காணனை, சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி அபிஷேகத்திற்கு வேண்டியவைகளால் நன்றாக நீர்ப்பட்ட ஸவாணமயமான தீர்த்த கடங்களுக்கும் மந்திரங்களுக்கும் அபிநந்திரணம் செய்யப்பட்ட மண்மயமான தீர்த்த கடங்களுக்கும் ஜலத்தால் நிரப்பப்பட்ட யானைகளுடைய தந்தங்களால் செய்யப்பட்ட பாததிரங்களுக்கும் (தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்ட) கடக மிருகங்களினுடைய கொம்புகளாலும் மகா விருஷபங்களுடைய கொம்புகளாலும் அவ்வாறே இரத்தினங்களோடும் முத்துக்களோடும் கூடியவைகளும் பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடியவைகளுமான மற்ற ஒளஷதங்களாலும் சாஸ்திரத்தில் காணப்பட்டிருக்கிற முறைப்படி அபிஷேகம் செய்தார்கள். பிறகு பீடத்திலவைத்து அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அரசு மகாதமாவான காணனைப் பிராம்

மணர்களும், ஷத்திரியர்களும், வைஸயர்களும், * ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட சூத்திரர்களும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ராஜேந்திரே ! அபிஷேகம் செயவிக்கப்பட்டவுடன், பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவ னான ராதேயன் ஸுவர்ணங்களாலும் பசுக்களாலும் தனத்தினாலும் உத்தம பிராம்மணர்களை (தருபதி செயவிதது) அவர்களால் தனக்கு (ஸ்வஸ்தியயனங்களைச்) சொல்லும்படி செயவித்தான். ராதா புத்திர னான அவன் உதயகாலத்தில் சூரியன் பிரம்மவாதிகளால் ஸ்தோத்திர மும் பண்ணப்படுவதுபோல † ஸூதிரர்களாலும் ‡ மாகதர்களாலும் § வந்திகளாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பெற்று மிகவும் பிரகா சிததான் பிறகு, புண்ணியாஹ மந்திர கோஷங்களும் வாத்ய கோஷமும் சூராகளுடைய ஜயசப்தமும் நிரம்பின அவவிடத்தில் ஒன்றுசோந்திருக்கிற அரசாக்களனைவரும் ராதேயனைப் பார்த்து 'ஜயிப்பாயாக' என்று கூறினார்கள் வந்திகளும் பிராம்மணர்களும் புருஷ சிரேஷ்டனான அவனைப்பார்த்து 'கோவிந்தனேமீம துணை வீரர்களோடுங்கூடின அநதப பாரததர்களை மகாயுத்தத்தில் ஜயிப்பா யாக, ராதேய ! உதிக்கின்ற சூரியன் உக்கிரமான கிரணங்களாலே இந்நூன் எப்பொழுதும் நாசம்செய்வதுபோல நமக்கு ஜயமுண்டாகும் பொருட்டுப் பாஞ்சாலாளுடன்கூடின பாரததர்களைக் கொல்வாயாக ஜவலிக்கின்ற ஸூரியகிரணங்களைக் கோட்டான்கள் பராக்ரமுடியா ததுபோல உன்னால் விடப்பட்ட பாணங்களைக் கேசவனுடன்கூடின பாண்டவர்கள் பராக்ரவும் சகதர்களல்லா யுத்தத்தில் வஜராயுதத் தைக் கையிலகொண்ட மகேந்திரனுடைய முன்னிலையில் அஸ்பா கள் நிற்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகாததுபோல உனக்கு முன்னிலே யில் பாஞ்சாலாளுடன்கூடின பாரததர்கள் நிற்பதற்குச் சகதியுள்ள வர்களாகாக்க' என்று கூறினார்கள் உபசரிக்கப்பட்டவனும்ஸ்தோத் திரம் பண்ணப்படுகின்றவனும் நண்பாளுடைய ஸமூகங்களாலே சூழப்பட்டவனுமான அநத கண்ணன் ரோஷத்தினால் சிரித்துக்கொ ண்டி துரியோதனனைப்பார்த்துப் பிரியமான வாக்கியத்தை உபைகக லானான் 'ஓ! துரியோதன! இப்பொழுது சேனையுடனும் பாண்டவ வீரர்களுள் சிறந்தவாளுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடிய பலரு னனை உனது பிரியத்திற்காக நாசம்செய்யப்போகிறேன் மலைகளை

* 'ஸமமதா:' என்பது மூலம். 'நன்குமதிக்கப்பட்ட' என்றும் கொள்ள லாம். † பெளராணிகர்கள். ‡ வம்சாவளியை வாணிககிறவர்கள்.

§ ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்கள். ஆதிபாவம் 354-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் காணப்ரவம் 14-ம் பக்கத்திலும் காண்க.

யும் கடல்களையும் தீவுகளையுமுடையதும் பாண்டவர்களையிழந்தது
மான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிள்ளைகளிடத்திலும் பேரன்னிடத்
திலும் பேரன்களின் பிள்ளைகளிடத்திலும், (அரசர் செல்வத்தை)
நிலைநாட்டப்போகிறார். பகைவர்களை அழிப்பவனே! உனக்குப் பிரி
யத்தைச் செய்கிற விஷயத்தில் எனக்கு ஸஷிக்கக்கூடாதது ஒன்று
மில்லை ஆதமஜனானமுள்ளவனுக்கு வித்தியுண்டாவதுபோல ஸத்
யத்திலும் தாமதத்திலும் பற்றுதலுள்ள எனக்குக் கரையவித்தி உண்
டாகும்' என்றான். அபிஷேகம் செயலிகடப்பட்ட அந்த ராதேயன்
அளவுகடந்த ஒளியுள்ளவனான வேறொரு ஸூரியன்போல ரூபத்தினு
லும் ஒளியினாலும் மிகவிளங்கினான் உம்முடைய குமாரன் காலத்தி
னால தாண்டப்பட்டு ஸேனாபதி ஸதானத்தில் ராதேயனை அபிஷே
கம் செயலித்ததனால் அப்பொழுது தன்னைக் கிருதாராதத்தை எண்
ணிந்கொண்டான் பகைவர்களை அழிப்பவனான காணனும், அரச
னிடத்தினின்று படைத்தலைமையைப்பெற்று, சூரியன் உதயமான
வுடன், புத்த ஸன்காகததுக்குக் கட்டளையிட்டான். பாரதரே! கர்
ணன் அந்த இடத்தில் உம்முடைய புத்திரர்களால் சூழப்பெற்றுத்
தாபகாஸூர யுத்தத்தில் தேவர்களால் சூழப்பட்ட சுபிரம்மன்யர்
விளங்கியதுபோல விளங்கினான்" என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் வீயூகங்கள் வகுத்து யுத்தத்திற்காகப்
புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸனாஜய! அப்பொழுது சூரியகுமாரனான
காணன் ஸேனாபதி ஸதானத்தைப் பெற்று, ராஜாவான துரியோத
னன் பிரதானைப்போல நேசத்துடன்கூடிய வசனத்தை உரைக்கக்
கேட்டான் என் புத்திரனுக்கு எப்பொழுதும் இனியவனும் பிரியத்
தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனும் பேரறிவாளனுமான கர்ணன்
என்ன செய்தான்? அதனை எனக்குச் சொல்லு” என்று வினவ,
ஸனாஜயன் சொல்லலானான்

“பரதரிற் கிறந்தவரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் காணனுடைய
அபிப்பிராயத்தையறிந்து ஆனந்த வாததிய கோஷத்தை முன்னிட்டு
யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிட்டார்கள். பெரிதான
பின்னரிலே உம்முடைய படையிலே, ‘யுத்த ஸன்காகம், யுத்த ஸன்
காகம்’ என்கிற பேரொலி விரைவாகத் தோன்றியது. அரசரே!

பிறகு, ஸாமர்த்தியமுள்ள சிறந்த யானைகளுடைய முழக்கமும் மூக் கணைகளோடுகூடிய தேர்களினொலியும் ஸன்னகததுடன்கூடிய மனி தர்களின் ஆரவாரமும் குதிரைகளின் கனைப்பும் பரஸபரம் சண் டைக்காக விரைந்து அழைக்கின்ற யுத்தவீரர்களின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்றாலுண்டாகிய நெருங்கிய சபதமானது மிகப் பெருந் ஆகாயத்தை அளாவியதாகத் தோன்றியது. பிறகு, வெண்ணிற முள்ள கொடி துணியுள்ளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளையுடையதும், ஸுவாணமயமான பின்புறமுள்ள வில லோடுகூடியதும், யானைச்சங்கிலியாகிற கொடியோடு கூடியதும், நூறு அம்புகூடுகளால் நிறைக்கப்பட்டதும், கதாயுதங்களையும் ரத குப்திகளையுமுடையதும், சதகணிகளையும் கிங்கினிகளையும் சகதிக ளையும் சூலங்களையும் தோமரங்களையும் தரித்ததும், விறகளோடுகூடி யதும், கிராமலமான சூரியன்போன்ற காரதியுள்ளதும், (காற்றை) எதிராத பதாகையுடன்கூடினதுமான ரதத்தோடு காணன் காணப் பட்டான் அரசரே! ஸுவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய விலலை அசையும்படி செய்துகொண்டு, ஸுவாண ஸமூகங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட சங்கதத்தை ஊதினான் புருஷஸுரேஷ்டரே! பெரி தானவிலலைக் கையில்கொண்டவனும் ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்றவ னும் ரதிகாக்களுள் உத்தமனும், இருளை நாசம்செய்துகொண்டு உதிகுகின்ற சூரியன்போல நெருங்கமுடியாதவனுமான காணனைக் கண்டு, அங்குள்ள சில கௌரவர்கள், பீஷ்மரும், துரோணரும் மறறவர்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினாலுண்டான) வருத்தத்தை நினைக்கவிலலை ஐயா! பிறகு, காணன் யுத்தவீரர்களைச் சங்கததின் ஒலியினாலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு கௌரவர்களுடைய பெரும் படையை யுத்தத்திற்கு இழுத்தான். பகைவர்களை வாட்டிகின்றவ னும் பெரிய விலலைக் கையில்கொண்டவனுமான காணன் மகாவயு கம் வகுத்துக்கொண்டு, வெற்றி பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத் தாலே பாண்டவர்களை அவ்வாறு எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! மகரத்தினுடைய வாயில் காணன் நின்றான் சூரனான சகுனியும் மகாரதனான உலாகனும் அநதவயுகமகாததினுடைய இரண்டு கண்க ளிலும் நின்றாகள துரோணபுத்திரரோ (அநத மகரத்தின்) தலையில் நின்றா. ஸகோதரர்களைவரும் கழுததில் நின்றாகள ராஜாவான தூர்யோதனன் பெருத்த சேனையினால் சூழப்பட்டு மத்தியிலநின்றான ராஜேந்திரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய யுத்தத்தில் வெட்ட மதமுள்ள கோபாலர்களோடு கிருதவாமா இடக்காலில் நின்றான்.

வேந்தரே ! சிறந்தவிலலாளிகளான திருகர்த்தவீரர்களாலும் தென்னாட்சி வீரர்களாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராக்ரமமுள்ள கிருபா வலககாலில் கின்றா மதரதேசத்தினின்று வந்திருக்கிற பெரிய சேனையுடன் சலயன் இடக்காலிறகுப் பின்புறத்தில் கின்ருன். மகாராஜரே ! ஸந்தியபிரதிகைஞளான ஸசேனன ஆயிரம் ரதிகர்களாலும் முகநாயுளையினாலும் சூழப்பட்டு வலககாலின் பின்புறத்தில் கின்றான். மகாவீரபமுள்ளவர்களும் ஸகோதரர்களும் அரசர்களுமான சித்திரனும், சித்திரஸேனனும் அபபொழுது பெரும் படையினால் சூழப்பட்டு வாலில் கின்றார்கள் ராஜேந்திரரே ! புருஷ சிரேஷ்டர்களுள் உததமனான காணன் அவலித ஸன்னகததோடி யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகையில், தாமராஜா தனஞ்சயனே (மலர்ந்த கண்ணால்) பார்த்து, 'பார்த்த' வீரனே ! மகாரதர்களான வீரர்களாலே காககப்பட்டதும் காணனால் அணிவகுக்கப்பட்டதுமான கௌரவ சேனையானது இந்த யுத்தரங்கத்தில் எவலிதமிருக்கிறதென்பதைப் பார மிக்க புஜபலமுள்ளவனே ! உததம் வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் மிச்சமுள்ளவர்கள் வலிமை குன்றியுமிருக்கிற இந்தக் கௌரவசேனையை நான் துருமபுகுச சமமாக கினைக்கிறேன். ஸுதபுத்ரனான காணன் ஒருவனே இந்தச் சேனையில் மகாவிலலாளியாக விளங்குகிறான். மகாபாகுபலமுள்ள பலகுன் ! மகாரதனும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தாவர்களும் கினனரர்களும் சிறந்த உரக்களும் சோந்த சராசர வடிவமான மூவுலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவனுமான அவனை இபபொழுது கொன்று நீ வெற்றிபெறுவாயாக. (அப்படி செய்தால்), பன்னிரண்டுவருஷமாக என்மனத்தில் தைத்திருக்கிற முள்ளானது எடுக்கப்பட்டதாகும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே ! இவ்வாறு அறிந்து விருப்பப்படி அணிவகு' என்று கூறினா. வெண்ணிறமுள்ள குதிரையையுடைய அாஜுனன பிராதாவினுடைய இந்த வராததையைக் கேட்டு அந்தச்சேனையை அாதத் சந்திர வபுகததால் எதிரா அணிவகுத்தான். அந்த வபுகததினிடப்புறத்தில் பீமஸேனன் கின்றான். வலப்புறத்தில் சிறந்த விலலாளியான திருஷ்டத்யுமனன் கின்றான் ராஜாவான தாமபுத்திரரும் பாண்டவனான தனஞ்ஜயனும் கிலில் கின்றார்கள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் தர்மராஜருக்குப்பின்புறத்தில் கின்றார்கள் பாஞ்சாலராஜகுமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உததமௌஜஸும் சக்ரரக்ஷகர்களாயிருந்து கிரீடியினால் காக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அவனை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள், பாரதரே ! வீரர்களான மற்ற அரசர்கள் கவசம்பூண்டு உத்ஸாகத்துடனும்

முயற்சியுடனும் வயுகத்தில் இடம் தவருமல நின்றார்கள் பாண்டவர்களும் மகா வில்லாளிகளாகிய உம்மைச் சோந்தவர்களும், இவ்விதம் இந்தப் பெரிய அணியை வருத்த யுத்தத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினார்கள். யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனால் அணி வகுக்கப்பட்ட உம்முடைய சேனையைக்கண்டு பரதாக்களுடன் கூடின துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினான். அவ்வாறே, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரும் அணிவகுக்கப்பட்ட பாண்டவ சேனையைக் கண்டு காணனுடன் கூடின கௌரவர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினான் அரசரே! பிறகு, இரண்டு சேனையிலும் பெருந்த சபததையுடைய சங்கங்கள் உதப்பட்டன. பேரிகைகளும் பணவாங்களும் ஆனகங்களும் கோமுகங்களும் டிண்டிம வாதியங்களும் ஜாஜ்ரங்களும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அடிகப்பட்டன ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான சூரர்களுடைய வலிமநாதமும் வெளிப்பட்டது வேந்தரே! குதிரைகளுடைய கணத்தலாலுண்டான சப்தங்களும், யானைகளுடைய காஜனைகளும், ரதசக்ரங்களின் ஓரத்தினாலுண்டிபண்ணப்பட்ட கொடிய முழக்கங்களும் தோன்றின பாரதரே! அந்த மகாவயுத்தத்தின் முகத்தில் கவசமணிந்து பெரிய வில்லைக கையில் பிடித்து நிற்கின்ற காணனைக்கண்டு ஒருவனாவது அந்தச் சேனையில் துரோணருடைய நாசத்தினால் உண்டான துயரத்தைப் பாராட்டவில்லை வேந்தரே! மனங்களித்த மனிதர்களால் (நிறைந்த) இருதிருத்ததுச் சேனைகளும் பராகிரமத்தினால் ஒன்றையொன்று வதம் செய்வதற்காக யுத்தம்செய்வதில் நோக்கமுற்றிருந்தன. ராஜேந்திரரே! பரஸபாம் வெற்றியடைவதில் அதிகப் பரப்புடன் நிற்கின்ற இரண்டு சேனைகளையுக்கண்டு காணனும் அராஜனனும் சேனையின் மத்தியில் ஸஞ்சாரம் செய்தார்கள் அந்த இருதிருத்ததுச் சேனைகளும் நாததனம் செய்கின்றவைபோல ஒன்றையொன்று எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிற பரதிகுக்களினிடங்களினின்றும் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் வெளிப்பட்டார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, அனயோன்யம் எதிர்த்து அடிகுகின்ற மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் தோகளுக்கும் யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குல யுத்தமும், பீமனல் கேஷமதூர்த்தியின் வதழம்.)

உள்ளத்தில களிப்பு மிகக் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் நிரம்பியவைகளும் தேவாஸுரசேனைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பெரிய அவ்விரு சேனைகளும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி மோதிக்கொண்டன பிறகு, பறபல ரதிகளாகவும் குதிரைவீரர்களும் யானைவீரர்களும் உக்கிரமான பராக்ரமமுள்ள காலாட்களும் தேகத்தையும் பாவங்களையும் நாசம்செய்யும் தனமையுள்ள யுத்தங்களை அதிகமாகச் செய்தனர். புருஷஸரேஷ்டாகள், காந்தியினாலும் தேஜஸினாலும் வாஸுதேயினாலும் (முறையே) பூண சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் தாமரைப் புஷ்பத்திறகும் ஸமானமான புருஷஸரேஷ்டாகளுடைய (தலைகளால்) பூமியை மூடினார்கள் யுத்தஞ் செய்கின்ற வீரர்களுடைய தலைகள் அந்த சந்திர பாணங்களாலும் பலலங்களாலும் கூசுரபரங்களாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் கோடாலிகளாலும் அறுக்கப்பட்டன புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான வீரர்களுடைய கைகள், ஆயுதங்களையும் தோள்வளைகளையுமுடையவர்களும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான கைகளையுடையவர்களுமான வீரர்களாலே (அறுத்துப்) பூமியில் தள்ளப்பட்டு விளங்கின தடிகுகின்றவைகளும் விரல்களோடும் உள்ளங்கையோடுங்கூடியவைகளுமான கைகளாலே அடையுதத்பூமி, கருடனூல சின்னபின்னம் செய்யப்பட்டவைகளும் கொடியவைகளும் ஐந்தாதேயருடன் கூடியவைகளுமான ஸாபங்களால் சூழப்பட்டதுபோல விளங்கியது. பகைவார்களால் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள், புண்ணியமானது அனுபவித்த முடிந்தவுடன் ஸவாக்கவாஸிகள் விமானங்களினின்று விழுந்துபோல யானைகளினின்றும் தோகளினின்றும் குதிரைகளினின்றும் கீழே விழுந்தார்கள். யுத்தத்தில் அதிக வீரியமுடைய சூரர்களாலே மற்ற வீரர்கள் பெரிய கதாயுதங்களாலும் பரிசங்களாலும் உல்கைகளாலும் அடிக்கப்பட்டு நூற்றுக்கணக்காக விழுந்தார்கள் மிகக் நெருக்கமான அந்த யுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதங்களால் நாசம்செய்யப்பட்டன. மதங்கொண்ட யானைகள் மதங்கொண்ட யானைகளால் நாசம் செய்யப்பட்டன. குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களால் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். ரதங்களாலே மனிதர்களும், யானைகளாலே ரதங்களும், காலாட்களால் குதிரைமீதுள்ளவர்களும், குதிரைக்காரர்களாலே காலாட்களும்,

யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிப் படுததாகள் யானைகளாலே ரதங்களும் குதிரைகளும் காலாட்களும், காலாட்களாலே ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும், குதிரைகளாலே ரதங்களும் காலாட்களும் யானைகளும், ரதங்களாலே மனிதர்களும் யானைகளும் நாசஞ்செய்யப்பட்டன தோகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் கைகாலங்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் ரதங்களாலும் மிகக் துன்பம் செய்யப்பட்டது அவ்வாறு, அநதப்படையானது குராகளாலே வதம்பண்ணப்பட்டு நாசம் அடையும்போது, மீமலேனனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்கள் நம்மை எதிர்த்துவந்தனர் திருஷ்டதயும்னனும் சிகண்டியும் நெரளபதிபுத்திரர்களும் பரபதர்களும் ஸாதயகியும் சேகிதான ஹம திராவிட தேசத்திலுண்டான ஸைனிகர்களுோடு எதிர்த்தார்கள் அகனநமாபையுடையவர்களும் நீண்டகைகளை யுடையவர்களும் உயரத்தவர்களும் அகனந கண்களை யுடையவர்களுமான பாண்டவர்களும் சோழர்களும் கோளர்களும் பெரிய வ்யூகத்தால் சூழப்பட்டார்கள் பூஷணங்களை அணிந்தவர்களும்* சிவந்த பறங்கையுடையவர்களும் மதங்கொண்ட யானைபோல வலலமைபொருத்தியவர்களும் பறபலவிதமான சாயவஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களும் வாசனைப்பொழிகளால் பூசப்பட்டவர்களும் கத்திகளைக் கட்டிக்கொண்டவர்களும் பாசத்ததைக் கையில்கொண்டவர்களும் யானைகளை எதிராகின்றவர்களுமான வீரர்களைவரும் *சமானமான ம்ருதயுவையுடையவர்களாயிருந்துகொண்டு ஒருவரை விட்டு ஒருவர் விலகினார்களிலை பூஷணத்தை அணிந்தவர்களும், விறகளைக் கையில பிடித்தவர்களும், நீண்ட மயில்களையுடையவர்களும், பிரியமான வராதத்தையைச் சொல்லுகின்றவர்களும், கோரமான ரூபத்தையும் பராகரமத்தையுமுடையவர்களுமான காலாட்கள் பாண்டங்களால் அடக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, சேதிதேசத்தவர்களும், பாஞ்சாலர்களும், கேகயர்களும், காஞ்சார்களும், கோஸலர்களும், காஞ்சி தேசத்து வீரர்களும், மாந்தர்களுமான மஹிச குரர்கள் ஒடினார்கள். அவர்களுடைய ரதங்களும், குதிரைகளும், யானைகளும், உத்தமர்களும் பயங்கரர்களுமான காலாட்களும், பலவிதமான பாண்டங்களின் ஒலிக

* 'வெற்றிபையே கருதினவர்களுக்கையால் மரணத்தையும் உயிர்வாழ்வையும் ஸமமாக நினைத்தவர்கள்,' என்றவது 'மாண்டால எல்லாரும் மாணுவோமென்று ஒரே தீர்மானமுள்ளவர்கள்' என்றவது கருத்தது.

ளால் கனிப்படைந்து நாததனம் செய்தார்கள; சிரிக்கவும் சிரித்த
தார்கள் விருகோதாண் யானையின் கழுத்தின்மீதேறி உத்தமர்களாண்
* மகாமாதத்தார்களால் சூழப்பட்டுப் பெரிதான் ஆகாச சேனையின்
நடுவில் உம்மைமேலாகவாகவே எடுத்த தவந்தான் நிகர உத்தம
மானதும் முறைப்படி பழங்கூட்டத்தினான் ஆக உத்தமமான
தானது, உத்தமின்ற சூரியனுடன் கூடிய உத்தமாவதத்தின்
நுனியிலுள்ள ஒருவீதிபோல விளங்கியது சூரியமாய்மான் தாம்
உத்தமமான இரத்தினங்களுடைய அலங்காரங்களால் தமான் ஆகாச
பீமஸேனையுடைய சிறந்த கவர்தானது தந்தேயினால் உத்தத்தினால்
ளால் வியாபிக்கப்பட்ட சாகசத்தின்வாழ் ஆதாரத்தையினால்
விளங்கியது. தோமாதத்தானது உத்தமத்தின் வியாபினை உத்த
யையுடையவனும் அழகிய கிரீடங்களால் உத்தமத்தின் அலங்க
ரிக்கப்பட்டவனும் சாகசத்தின் உத்தமின்ற சூரியனுடைய
காந்திபோன்ற காந்தியைப்போல வந்தான் ஆகாசத்தின் உத்தமின்ற
சத்தருக்களை அத்தமத்தின் உத்தமத்தின் ஆகாசத்தின் உத்தமின்ற
மீதுள்ள கைமத்தாத்தின் உத்தமத்தின் உத்தமின்ற உத்தமின்ற
வேளாறுகளில் அத்தத்தின் அத்தத்தின் உத்தமின்ற உத்தமின்ற
னான் பரிபூரணமான தோமத்தின் உத்தமின்ற உத்தமின்ற
அவ்விருவருக்கும் தமமின்ற உத்தமின்ற உத்தமின்ற
பெரிய பாவதங்களுக்காக சனான் உத்தமின்ற உத்தமின்ற
கேரிட்டது உத்தமின்ற உத்தமின்ற உத்தமின்ற
வாகனம் வீரதனத்தான் அவ்விருவருக்கும் சூரியனாகவந்தான்
பிரகாசிக்கின்ற தோமத்தின் உத்தமின்ற உத்தமின்ற
பிளந்து விம்மத்தின் உத்தமின்ற அவ்விருவரும் விலகியானே
வீருந்து மண்டலத்தாக மனஞ்சரித்தானே இருவரும் விறகளைக்
கையில்கொண்டு பரிபூரண அத்தத்தின் அவ்விருவரும் விம்ம
நாதங்களாலும் தோனைத்தமும் ஒலிக்காலும் பாணசபதங்களாலும்
நாற்புறங்களிலும் ஜனங்களைச் சந்தித்தாங்குமாடி செய்துகொண்டு
விம்மத்தம் செய்தார்கள மகாபலசாலிகளும் ஸமாதத்தானுமான
அவ்விருவரும் உயரத்தாக்கிய கைகளையுடையவைகளும் காற்றினால்
அலைக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளை யுடையவைகளுமான இரண்டு
யானைகளிலிருந்து போய்நிறத்தான மாரிக்காலத்தில் இரண்டு
மேகங்கள் நீரைப்பொழிவதுபோல அவ்விருவரும் சக்திகளையும்
தோமத்தினையும்பொழிந்தும் ஒருவாவிலை மறொருவா துணிததும்

விழ்ந்ததஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது, க்ஷேமதூரத்தி பீமனைத்
தோமரத்தினால் நடுமார்பிலடித்துக் காஜித்ததுக்கொண்டு அறிவேகத்
துடன் வேறு ஆறுதோமரங்களாலும் பிளந்தான் கோத்தாமன்
ஜவலிகின்ற சரீரத்தையுடைய அநதபீமஸேனன் தேகத்திலுடைய
தோமரங்களாலே மேகங்களுடிகூடின கிபணங்களுள்ள சூரியன்
போல விளங்கினான். பிறகு, முயற்சியுள்ளவனான அவன் சூரியன்
போன்றவாண்முள்ளதும் நோக்கச்செல்லுகின்றதும் இரும்புமயமு
மான ஒரு தோமராயுத்தத்தைச் சத்துருவினமீது பிரயோகித்தான்
பிறகு, கருசுதேசாதிபதியானவன் விலலைவளைத்து பத்தாபாணங்
களாலே தோமரத்தையறுத்து அறுபத்துபாணங்களாலே பாண்டவனை
அடித்தான் பிறகு, பாண்டிபுத்திபுண்ண பீமன் மேகநதினிலுடி முழுக
கம்போன்ற சபத்த துடன்கூடின விலலை எடுத்து உருக்கரசபதித்துக்
கொண்டு அமட்களாலே பகைவனுடைய யானையை அடித்தான் பீம
ஸேனனால் யுத்தத்தில் பாணஸமூகங்களால் அடிக்கப்பட்ட அநத
யானை இழுத்தாபரிடக்கப்பட்டும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டமேகம்
போல நிலைபெறவில்லை பெருங்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகமா
னது பெருங்காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகத்தை எதிர்த்ததுபோலப்
பீமஸேனனுடைய பயங்கரமானசிறந்தயானையானது அநதயானையை
எதிர்த்தது பிரதாபசாலியான க்ஷேமதூரத்தி தனனுடைய யானை
யை அடக்கிக்கொண்டு தன்னைநோக்கிவந்த பீமஸேனனுடையயானை
யை அடித்தான் பிறகு, நன்குபிரயோகிக்கப்பட்டதும் வண்ணகின்
கணுக்களுள்ளதுமான பாணத்தினால் பீமன் பகைவனுடையவிலலை
யும் வெட்டி யானையையும் அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்
கொண்ட க்ஷேமதூரத்தி பீமனை மனங்கலங்கச்செய்து அவனுடைய
யானையையும் நாராசபாணங்களாலே எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும்
அடித்தான் பாரதே! பீமஸேனனுடைய அநதமஹாகஜம் கீழே
விழுந்ததுவிடது பீமஸேனன் யானைவிழுவதற்குமுன்பே துள்ளிக்
குதித்துப் பூமியிலின்று கதையினாலே அநதக்ஷேமதூரத்தியினு
டைய யானையை நன்றாக நொறுக்கினான் தவம்ஸமசெய்யப்பட்ட
அநத யானையினிடத்தினின்று க்ஷேமதூரத்தி துள்ளிக்குதித்தது
கூர்மையுள்ள கத்தியை எடுத்துப் பாண்டவனை எதிர்த்தோடினான்
ஆயுதத்தை எடுத்து எதிர்த்தவருகின்ற க்ஷேமதூரத்தியை எருக்கோ
தரன் கதையினால் கொன்றான் அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட க்ஷேம
தூரத்தி வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட ஒருவிமமமானது, வஜரத்தி

* 'க்ஷ-ரேண' என்பது மூலம்; வாளபோன்ற முனையுள்ள ஒருவகை அம்பு.

னா மிகஅழகாகிய மலையினின்று கிழேவிழுவதோ ளு உயிர்
தூறநது கையிலிழிந்து கருகியு ண பரையின் அருகில் விழுந்தான்.
பாதரிற்றிறந்தவனோ! கருகி நின்றது, சிந்தனை உண்டிடுண் ணை
கின்ற அபரணை அங்குஷம உட்கறி கொல்லாது உலக உலகம்
உம்முடையசேனை மனவரு கருகிய உலகம் உலகம் உலகம்

பத்தாவது அத்யாயம்.

(தீவந்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினால் விந்தானுவிந்தர்கள்
கொல்லப்பட்டதும்.)

சிறந்த விலலாளியும் சூரனுமான காணன யுத்தத்தில் பாண்ட
வாக்குளைய சேனையை வணங்கின கணுகருளான அம்புகளாலே
அடித்தான் அபரணை! அவ்வாறே மகாரதர்களான அந்தப்பாண்ட
வாக்குளம் கோபங்கொண்டு உம்முடைய புத்திரனது சேனையை
காணன விக்ரமில அடித்தாரான் காணனம் யுத்தத்தில் சூரியனு
டைய கிரணங்களபோல விளங்குகின்றவைகளும் கருமானால் நன
ருகச ராணையிடு க்கப்பட்டுவைக்களுமான காரணங்களாலே பாண்டவ
சேனையைக் கொன்றான் பாரதனோ! அந்த யுத்தத்தில் காணனனால்
நாரணங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் வீரிட்டுச் சோரநதுவாடின;
பத்தத்திருக்கறிலும் சுற்றின் ஸித்தபுகுதினாலே அந்தப்பாண்டவ
சேனை கொல்லப்பட்டமபோது, நகுலன் மகாயுத்தத்தில் சூதபுத்தி
ரனை கோகுகி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் அவ்வாறே பீமஸேனன்
செயற்கரிய காரியத்தைச் செய்கின்ற துயோனபுத்திரரை எதிர்த
தான் ஸாத்யகி கேகயராஜகுமாரர்களான விந்தானுவிந்தர்களை எதி
ர்த்தான் எதிர்த்துவருகின்ற சுருதவாமாவை அபரணை சித்தரஸே
னன் எதிர்த்தான் அவ்வாறே பிரதிவீரதியன் விசித்திரமான கொடி
யையும் விலையுமுடைய சிந்தனை எதிர்த்தான் துரியோதனனோ
தாமநந்தான் யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்தான் ஸம்சுந்தர்களுடைய
கூட்டங்கள் உதஸாகத்தோடு தனஞ்சயனை எதிர்த்தான் உத்தமாக
ளானவீரர்களுக்கு நாசத்தையுண்டி ண்ணுகிற அந்த யுத்தத்தில் திரு
ஷ்டத்யுமனன் கிருபரையும் சிசுண்டி தவருதவனான கிருதவாமாவை
யும், சுருதகீர்த்தி சலயனையும், மாதீபுத்திரனும் பிரதாபசாலியுமான
ஸஹதேவன் உமது புத்திரனான துசசானனையும் எதிர்த்தான்.
பாரதனோ! விந்தானுவிந்தர்களிருவரும் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற
சரமாரியினால் ஸாத்யகியை எதிர்த்தான் ஸாத்யகியும் கேகய
தேசத்து வேந்தர்களான விந்தானுவிந்தர்களைச் சரமாரியினால் மூடி.

னான். பெரிய காட்டில் இரண்டு யானைகள் எதிராகின்ற ஒரு யானையை இரண்டு கெர்ப்புகளால் அடிப்பதுபோல வீரர்களும் பிரா தாக்களுமான அவ்விருவரும் அந்த ஸாதயகியை ஒழிந்துய்ததில் மிகவும் அடித்தாக்கள் அரசரே! யுத்தத்தில் அம்புகளாலே கவச முடைக்கப்பட்டவர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் பழு தற்றசெய்கையையுடைய ஸாதயகியை அம்புகளாலே அடித்தாக்கள் பாரதரே! ஸாதயகி அட்டகாசம்செய்துகொண்டு அந்த விரதானு விந்தாக்களை எல்லாதிறைகளிலும் சரமாரியினால் மறைத்தது தடுத்த தான். பிறகு, ஸாதயகியினுடைய சரமாரிகளாலே தடுக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் ஸாதயகியினுடைய ரத்தத்தை விரைவாக அம்புகளால் மூடினார்கள் பிறகு, மிக்க புகழுள்ளவனும் சூரகுலத்தில் பிறந்தவ னுமான ஸாதயகி ஆச்சரியகரமான அவ்விருவருடைய விறகளையும் அறுத்துக் கூாமையான அம்புகளால் அவாக்கையும் தடுத்தான் பிறகு, அவ்விருவரும் விசித்திரமான வேறு இரண்டு விறகளையும் பெரிதான பாணங்களையும் எடுத்து ஸாதயகியை மூடிக்கொண்டு விரைவாகவும் அழகாகவும் ஸஞ்சரித்தாக்கள் அவ்விருவராலும் விடப்பட்டவைகளும் கழுகுகளுக்கும் மயிலிறகுகளுக்கும் பூண்டவை களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான பெரிய பாணங் கள் எல்லாத்தகுகளுக்கும் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (ஸாதயகி யின்மீது) விழுந்தன மகாயுத்தத்தில் அவ்விருவருடைய பாணங் களாலும் இருள் உண்டாயிற்று அந்த மகாரதர்கள் பரஸ்பரம் விலலைத் துணித்தாக்கள் மகாராஜரே! பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதங் கொண்டவனான ஸாதயகி கோபங்கொண்டு வேறுவிலலை எடுத்தது யுத் தத்தில் நானேற்றி மிக்க கூாமையுள்ள கூரபரமென்னும் பாணத் தினாலே அனுவிந்ததுடைய தலை" அறுத்தான் அரசரே! குண்ட லங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த அனுவிந்ததுடைய பெரிய தலை கீழேவிழுந்தது மகாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட சமபரனுடைய தலைபோல அது கேகயர்களெல்லோரையும் தாக்கமடையும்படி செய்துகொண்டு விரைவாகப் பூமியை அடைந்தது சூரனான அனுவிந தன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுக்குப்பிராதாவும் மகாராஜ னுமான விரதன் வேறுவிலலை நானேற்றிச் சைனேயனை எதிர்த்தான் அந்தவிரதன் பொன்னாலாகிய பிழிகளையுடையவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அறுபது பாணங்களாலே ஸாதயகியை அடித்து உரக்க லிம்மநாதஞ்செய்தான், 'நில, நில' என்றும் சொன் னான். பிறகு, கேகயர்களுள் மகாரதனானவிரதன் விரைவாக அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ஸாதயகியை இரண்டிகைகளிலும் மாரபிலும்

அடித்தான், எல்லா அங்கங்களும் அம்புகளாலே காயப்படுத்தப்பட்ட வனும், உண்மையான பாரக்ரமமுடையவனுமான ஸாதயகி யுத்த ரங்கத்தில் புகுகாள பலாசமரம்போல விளங்கிணை மகாத்மாவான கேசயவீரனாலே யுகுகத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஸாதயகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபத்தைந்து ராணங்களாலே கேசயவீரனே அடித்தான் தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான அவலிருவரும் யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அழகியவிறகனையறுந்து ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் விரைவாகக்கொண்டு தேரையிழந்து கத்திச்சண்டையின்பொருட்டு யுத்தத்தில் ஒன்றுகூடினார்கள் (வாட்போரில்) நல்ல கைப பழக்கமுள்ளவர்களான அவலிருவரும் சிறந்தவாஸிகளையும் நூறுசுந திரப்பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகங்களையும் பிடித்துத் தேவாஸாயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இந்நிரனும் போல மகாயுத்தத்தில் விளங்கினார்கள் பிறகு, பெரும்போரில் வட்டமாகவஞ்சரிகின்ற அவலிருவரும் ஒருவரையொருவா எல்லாபக கங்களிலும் விரைவாகத் தாக்கினார்கள் ஒருவரையொருவாக்கொல்லும் விஷயத்தில் இருவரும் அதிகமான முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு, ஸாதவதன கேசயவீரனுடையகேடகத்தை இரண்டாக வெட்டி எறிந்தான் அவவாறே, ராஜாவானவிந்தனும் ஸாகயகிபி னுடையகேடகத்தை வெட்டி எறிந்தான் விந்தனே அனேகர்களைத் திரக்கட்டங்களால் சிறைக்கொண்ட ஸாதயகினுடைய கேடகத்தை அறுத்து மண்டலாகாரமான கதிகளையும் போகருவாஸிகளையும் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிகத்தான சிறந்தத்தியைத்தாங்கி மகாயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிகின்ற அந்தவிறகனைச் சேனேயன் விரைந்து குறுக்காக நீட்டப்பட்டகையிலுள்ள கத்தியினால் வெட்டினான் அரசரே! சிறந்தவிலலாஸியான கேசயராஜன் மகாயுத்தத்தில் ஸாதயகியினால் கவசத்துடன் இரண்டாகத் துண்டாக்கப்பட்டு, வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்டமலைபோல விழுந்தான் சதாநுகளைத் தபிநாசெய்கின்ற வனும் அதிகர்களுள் உத்தமனும் ஞானமான ரானேயன் யுத்தத்தில் அந்தவிறகனைக் கொன்று யுதாமன்யுவினுடையதேரில் விரைவாக ஏறினான் பிறகு, ஸாதயகி மறுபடியும் முறைபபடி ஷித்தஞ்செய்யப்பட்டவேறு ரத்ததின்மீதேறிக் கேசயாக்களுடைய பெரிதானசேனையை அம்புரளால் அடித்தான் யுத்தத்தில் ஸாதயகியினால் கொல்லப்பட்ட கேசயாக்களுடைய அந்தப் பெருஞ்சேனை சதாநுவான ஸாதயகியைவிட்டுப் பதகுதகிக்குக்களிலும் ஒழிந்து

பதினோராவது அத்தியாயம்.

(பிரதிவீந்தியனாலும் சுருதகர்மாவிலுமும் மறையே சித்ரனும் சித்ர
ஸேனனும் கொல்லப்பட்டது.)

அரசரே! பிறகு, சுருதகர்மாய் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ராஜாவான சித்ரஸேனனை ஐம்பதுபாணங்களால் அடித்தான். வேந்தரே! சித்ரஸேனனோ அந்தச் சுருதகர்மாவை வணங்கினகண்களுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து ஸாரதியையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, சுருதகர்மா கோபங்கொண்டு படை முனையில சித்ரஸேனனை மிக்கக் கூர்மையுள்ள நாராசத்தினாலே மாமஸ்தானத்தில் அடித்தான். மகாராஜரே! வீரனான சித்ரஸேனன் மகாபலசாலியான சுருதகர்மாவினால் அம்பினால் மிக அடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையை அடைந்தான், புத்தியையும் இழந்தான் இரத்தச்சமயத்தில் மிகக் கோத்தியுடைய வனான சுருதகரே! ராஜாவான இரத்தச்சுருதகர்மாவைத் தொண்ணூறுபாணங்களால் மூடினான் பிறகு, மகாரதனான சித்ரஸேனன் பிரஜைஞாயடைந்து ஒரு பலத்தினாலே சுருதகர்மாவின் விலலைத் துண்டாடி அவனையும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். அந்தச் சுருதகர்மா (சுத்துருவின்) வேகத்தை நாம் செய்யக்கூடியதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வேறுவிலலை எடுத்துச் சித்ரஸேனனைச் சரமாரிகளாலே விசிக்திரமான ரூபத்தைத் தரித்தவனாகச் செய்தான் அம்புகளால் சித்திரவாணமுள்ளவனாகச் செய்யப்பட்டவனும் விசிக்திரமானமலைகளை அணிந்தவனும் அரசனும் யௌவனமுள்ளவனுமான அந்தச் சித்ரஸேனன் பெரிய யுத்தங்களில் முட்களால் நிறைந்த முள்ளம்பன்றிபோல விளங்கினான். பிறகு, சூரனான சித்ரஸேனன் சுருதகர்மாவை நாராசத்தினால் நடிமாபில வேகமாகப் பிரிந்து வேகமாக 'நில, நில' என்றும் சொன்னான். சுருதகர்மாவும் அந்த யுத்தத்தில் நாராசத்தால் அடிக்கப்பட்டு, ஒரு மலையானது தாதுக்களோடு கலந்த அருவியைப் பெருக்குவது போல இரத்தத்தைப் பெருக்கினான் பிறகு, இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவனும், இரத்தத்தால் உண்டிபண்ணப்பட்ட காரதியுள்ளவனும், வீரனுமான அந்தச் சுருதகர்மா யுத்தத்தில் பூக்திருக்கின்ற பலாசவிரூகமும்போல விளங்கினான் வேந்தரே! பிறகு, சுத்துருவினாலே நன்றாக எதிர்க்கப்பட்ட சுருதகர்மா கோபங்கொண்டு, பகைவர்களைத் ததிகுருநிறமையுள்ள சித்ரஸேனனுடைய விலலை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, வில அறுக்கப்பட்ட

வனான சித்திரஸேனனே முந்நாறுநாராசங்களாலே மூடி யுத்தத் தில சிறந்த பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தீட்டப்பட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான வேறொருபலத்தினாலே மகாபலசாலியான அநதச்சித்திரஸேனனுடைய தலைப்பாகையையணிந்த தலையை அறுத் தான் சித்திரஸேனனுடைய காதையுள்ள அந்தத்தலையானது ஆகாயத்தினின்று தறசெயலாக நழுவி விழுந்திற்ற சந்திரன்போலப் பூமியில் விழுந்தது ஐயா! அபிஸாராதிபதியான சித்திரஸேன ராஜன கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுடைய வேறாசிராகள் விரைவாக ஓடினார்கள பிறகு, கோபங்கொண்டவனும் பெரியவில் லாளியுமான சுருதகாமா முடிவுக்காலத்தில் கோபங்கொண்ட யமன் எல்லாப்பிராணிகளையும் நாசஞ்செய்வதுபோல ஓடுகின்ற அசசனி யுதகை அம்புகளால் அடித்து நாசஞ்செய்தான் யுத்தத்தில் உமது பௌத்திரனும் வில்லாளியுமான சுருதகாமாவினாலே வதம்பண்ணப் படுகின்ற அநத வீரர்கள் காட்டுத்தீயினால் தகிக்கப்பட்ட யானைகள் போல விரைவாகத் திகடுக்களில் ஓடினார்கள் சததுருக்களை ஜயிப் பதில் ஊக்கத்தையிழுத்து ஓடுகின்ற அவர்களைக்கண்டு சுருதகாமா கூர்மையான அம்புகளால் துரத்திக்கொண்டு பிரகாசித்தான் பிறகு, பிரதிவிந்தியன் ஐந்துபாணங்களாலே சித்திரனைப் பிளந்து மூன்று பாணங்களால் அவனது ஸாரதியை அடித்து ஒரு பாணத்தால் அவன் தவஜத்தையும் அடித்தான் சித்திரனும் அநதபிரதிவிந்தி யனைப் பொறகட்டுக்களையுடையவைகளும் பளபளப்பான நுனிகளு ளாவைகளும் கழுகிறகுநளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப் பட்டவைகளுமான ஒன்பது பலவங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மா டிலும் அடித்தான் பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் பாணங்களாலே அநதச்சித்திரனுடைய விலையேறுதக கூர்மையுள்ள ஐந்துபாணங் களாலே அவனையும் அடித்தான் மகாராஜரே! பிறகு, சித்திரன் ஸவாணகண்டைகளுடன் கூடியதும் நெருங்க முடியாததும் உயிர் களைத்தேடுகிற துபோலிருப்பதுமான ஒரு சகதியைப் பிரதிவிந்தி யனடீது பிரயோகித்தான் வேகமாகவருகின்றதும் ஆகாயத்தி னுள்ள ஈரி நகரத்திரம் போன்றதுமான அநதச்சகதியைப் பிரதி விந்தியன் யுத்தத்தில் சிரித்துக்கொண்டே இரண்டாக வெட்டினான். பிரதிவிந்தியனுடைய கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே இரண்டாக அறுக்கப்பட்ட அநதச்சகதியாயுதம் யுகாநதகாலத்தில் எல்லாப்பிரா ணிகளையும் பயமடையச்செய்கின்ற இடிபோல விழுந்தது. சித்தி ரன் அநதச்சகதியானது வீணாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு பொன்

னின் தொகுதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கதையை எடுத்துப் பிரதிவீந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் மகாயுத்தத்தில் அந்தக்கதாயுதம் பிரதிவீந்தியனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் பொடிசெய்து விரைவாகப் பூமியை நாடியது. பாரதரே! பிரதிவீந்தியன் இதேஸமயத்தில் ரதத்தினின்று துள்ளிக் குதித்து ஸவாணமயமான தண்டதையுடையதும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சகதியைச் சித்திரன்மீது பிரயோகித்தான் ராஜரே! மிக மனோதேரரியமுள்ள ராஜாவான சித்திரன் வருகின்ற கதாயுத்தத்தைக் கையினால் பிடித்து அதனையே பிரதிவீந்தியன்மீது திருப்பியெறிந்தான் மிகக் ஒளிபொருந்திய அக்கதாயுதம் யுத்தத்தில் சூரனான பிரதிவீந்தியனை அடைந்து வலக்கையைப்பிளந்து பூமியில் விழுந்தது. விழுகின்ற அந்தக்கதாயுதமானது அந்த இடத்தை இடிபோலப் பிரகாசிக்கச் செய்தது அரசரே! பிறகு, பிரதிவீந்தியன் மிகுந்த கோபங் கொண்டு சித்திரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு தோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். அத்தோமரம் அவனது கைக்குள் அணிந்திருக்கின்ற கவசத்தையும் அஷுன மாபையும் பிளந்து பெரிய ஸாபம் புறநில பூசுவதுபோலப் பூமியில் விரைவாகப் புகுந்தது அரசனான அந்தச் சித்திரன் அப்பொழுது தோமரத்தினால் அடிக்கப்பட்டி, பருத்தும் நீண்டும் பரிகாயுத்ததற்கு ஒப்பாயுள்ள இரண்டு கைகளையும் விரித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்தான் சித்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவர்களான உம்மைச்சோரதவீரர்கள் பிரதிவீந்தியனை நோக்கி நான்கு பக்கங்களினின்றும் விரைவாக எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். பறபலவிதமான பாணங்களையும் கிங்கினிகளுடன் கூடிய சதகனிகளையும் அவர்கள் பிரயோகித்துக்கொண்டு சூரியனை மேகக்கூட்டங்கள் மூடுவதுபோல அந்தப் பிரதிவீந்தியனை மூடினார்கள். தோளவலிமை மிகுந்த பிரதிவீந்தியன் யுத்தத்தில் பாணஸமூகத்தினாலே அவர்களை நாசம் செய்து வஜ்ரபாணியான இரந்திரன் அஸுரஸேனையைத் துரத்துவதுபோல உம்முடைய சேனையைத் துரத்தினான் வேந்தரே! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களாலே வதம்செய்யப்படுகின்ற உம்மைச்சோரதவர்கள் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்களபோல விரைவாகச் சிதறினார்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கப்படுகின்ற அந்தச்சைனியம் ஒடவே, துரோணபுத்திரா ஒருவரே மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை விரைவாக எதிர்த்தான். முற்காலத்தில்தேவாஸுர

யுத்தத்தில் விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் சண்டை நேர்ந்தது போல யுத்தத்தின்பொருட்டுக் கோரமான சோக்கையானது அவ விருவருக்கும் விரைவாக உண்டாகியது.

பனனிரண்டாவது அத்தாயம்.

(பீமஸேனனுக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்.)

அரசரே ! பிறகு, துரோணபுத்திரா, மிகக் விரைவுடன் அஸ்த்ரலாகததை வெளியிட்டுக்கொண்டு பாணததினால் பீமஸேனை அடித்தார் பிறகு, எதிரியின் மாமஸ்தானங்களை அறிந்த அஸ்வத்தாமா ஹஸ்தலாகவததுடன் எல்லாமாமஸ்தானங்களையும் பார்த்துக் கூாமையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே மறுபடியும் அநதப் பீமனையடித்தா அரசரே! துரோணபுத்திரரால் கூாமையுள்ள அம்புகளால் இறைக்கப்பட்ட பீமஸேனன் யுத்தரங்கத்தில் கிரணங்களுடன் கூடின சூரியன்போல விளங்கினான் பிறகு, பாண்டபுத்திரனான பீமஸேனன் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயிரம் அம்புகளால் துரோணபுத்திரரைமூடி வலிமநாதஞ்செய்தான் அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரா மததஹாஸததுடன் பாணங்களால் பாணங்களைத் தடுத்த யுத்தத்தில் பாண்டவனை ஒரு நாராசத்தினால் நெற்றியில் அடித்தார். வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவன், வனத்தில் கொழுத்திருக்கிற கட்கமிருகமானது கொம்பைத் தாங்குவதுபோல நெற்றியில் தைத்தபாணத்தைத் தாங்கினான் பிறகு, பராகிரமராலியான அவன் ஆசசரியங்கொண்டு யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள துரோணபுத்திரரை மூன்றுநாராசங்களால் நெற்றியில் அடித்தான் பிறகு, அந்தப் பிராமணரான துரோணபுத்திரா நெற்றியில் தைத்திருக்கின்ற பாணங்களாலே வாஷாகாலத்தில் நனைக்கப்பட்ட மூன்று கொடுமுடிகளுள்ள பாவதராஜன்போல விளங்கினான் பிறகு, துரோணபுத்திரா பாண்டவனை அனேக அம்புகளால் அடித்தார் காற்று மலையை அசைக்க முடியாததுபோலத் துரோணபுத்திரா பீமஸேனை அசைப்பதற்குச் சக்தியற்றவரானா அவ்வாறே, மிகக் ஊக்கமுள்ளவனான பாண்டவன் ஜலப்பிரவாகம் மலையை அசைக்கமுடியாததுபோல யுத்தத்தில் அஸ்வத்தாமாவைக் கூாமையான அனேக அம்புகளாலும் அசைக்கமுடியவில்லை கோரமான அம்புகளாலே ஒருவரை ஒருவா மூடுகின்றவாளும்காரதாளும்காலிமை மிக்கவாளும்கவீரான அவவிருவரும் சிறந்ததோகளிலிருந்து விளங்கினார்கள். உத்தம

மானபாணங்களாலே ஒருவரை யொருவர் தவிக்கும்படிச் செய்கின்ற அவ்விருவரும் தம்கிரணங்களாலே உலகங்களுக்கு நாசத்தையுண்டி பண்ணுகின்றவர்களும் மிகஜவலிகுகின்றவர்களுமான இரண்டிருபிரியர் களபோல விளங்கினார்கள். பிறகு, மகாயுத்தத்தில் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்வதில் முயற்சியைச் செய்கின்றவர்களும் புருஷசிரோஷ்டாகளு மான அவ்விருவரும், செய்ததற்குப் பிரிதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ள வர்களாகவும் பயமற்றவர்களாகவும், அம்புகளாகிற கோரப்பற்களை யுடையவைகளும் ஜயிக்க முடியாதவைகளும் விறகளாகிற வாயை யுடையவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான இரண்டு புலிகள் போலப் போகக்கூடியதில் ஸஞ்சரித்ததாகள ஆகாயத்தில் மேக மண்டலங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரகுரியாகளபோலப் பாண ஜாலங்களால் அவ்விருவரும் நாற்புறங்களிலும் மறைக்கப்பட் டிக் காணக்கூடாதவர்களானார்கள் பகைவர்களை அடக்குகிறவாக ளான அவ்விருவரும் மேகக்கூட்டத்தினால் விடுபட்ட அங்கார களும் புதனும்போலப் பிரகாசித்ததாகள பிறகு, துரோணபுத்திரா, மிககபயங்கரமான அவ்விதயுத்தம் நடக்கையில், மேகம் மழைத்தாரை களைப் பாவத்ததின்மீது இறைப்பதுபோல உக்கிரமான அனேக அம்புகளை இறைத்ததுக்கொண்டு அந்தயுத்தங்களத்தில் விருகோதரனை அப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தா பிமன சததுருவினுடைய வெற றிககுறிப்பான அச்செய்கையைப் பொறுக்கவில்லை வேந்தரே ! பிறகு, பாண்டவனும் அபஸவயமாகச்சுற்றிப் பிரதிசெய்தான் புருஷ ஸரோஷ்டாகளான அவ்விருவருக்கும் பறபலவிதமான மண்டலகதி களாலும் போக்குவரவினாலும் பிரமாதமான யுத்தம் நடந்தது அவ் விருவரும் மண்டல ஸ்தானத்திலேயே பலவிதமான மார்க்கங்களில் ஸஞ்சரித்துக் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் ஒரு வரையொருவர் அடித்ததாகள ஒருவரைஒருவர் கொல்வதிலும் மிகுந்தமுயற்சியைச் செய்ததாகள. அனயோனயம் யுத்தத்தில் தேரை இழக்கும்படி செய்வதிலும் முயற்சிசெய்ததாகள பிறகு, மகாராதான அஸுவத்தாமா மகாஸ்திரங்களை வெளியிட்டா பிறகு, பாண்டவன் யுத் தத்தில் அந்த அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களாலேயே திருப்பியடித்தான். மகாராஜரே ! பிறகு, பிராணிகளை நாசம்செய்யும் காலத்தில் அங்கார கன்முதலான கிரகங்களுக்கு எவ்வாறு கோரமானயுத்தம்நேருமோ அவ்வாறே கோரமான அஸ்திரயுத்தம் நடந்தது பாரதரே ! அவ்விரு வராலும் விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள் எல்லாத்திக்குக்களையும் பிரகா சிப்பித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் உம்முடைய சேனையில்

வந்து பாய்ந்தன. ஆகாயமானது பாணஸமூகங்களால் சூழப்பட்டிப் பயங்கரமாகியது வேந்தரே! பிரஜைகளுக்கு முழுதும் நாசமுண்டாகிற காலத்திலபோல யுத்தபூமியானது விழுகின்ற எரிநகரத்திரங்களால் எல்லாபகநங்களிலும் சூழப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில் பொறிகளுடனும் பிரகாசிகளின்ற ஜவாலைகளுடனுங்கூடியதும் அந்த இரண்டு ஸேனையையுங் கொளுத்துவதுமான நெருப்பானது, பாணங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுவதினால் உண்டாயிற்று. மகாராஜரே! பிரபுவே! யுத்தகளத்தில் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகளின்ற விததாகள், 'இந்த யுத்தம் எல்லாயுத்தங்களைக்காட்டிலும் மேலானது எல்லாயுத்தங்களும் இந்தயுத்தத்தினுடைய பதினாறில் ஒரு பாகத்திற்கும் நிகராகாது, இவ்வித யுத்தம் எங்கும் ஒரு பொழுதும் உண்டாகப்போகிறதில்லை, ஆசசாயம்! பிராம்மணனும் க்ஷத்திரியனுமாகிய இவ்விருவரும் ஞானமுள்ளவர்கள், ஆசசரியமான செளரியமுள்ளவர்கள், இருவரும் உககிரமான பராகிரமமுள்ளவர்கள், ஆசசரியம்! பீமஞ் செய்கரமான பலமுள்ளவன், இந்த அஸுவததாமாவோ அஸுதிரங்களில் நல்ல பாணடித்தியமுள்ளவா, வீரத்தினுடைய ஸாராம்சமானது ஆசசரியகரமானது இவ்விருவரும் அஸுதாங்களைப் பிரயோகிக்கும் அழகானது ஆசசரியகரமானது; இவ்விருவரும் யுத்தத்தில் காலனுகும் அந்தகனுகும் யமனுகும் ஒப்பானவர்கள் யுத்தத்தில் கோரருபிகளும் ஆணமையில் சிறந்தவர்களான இவ்விருவரும் இரண்டுருத்திரர்கள் தோன்றியிருப்பது போலவும் இரண்டு சூரியர்கள் தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இரண்டு யமன்கள் தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். இவ்விதமான விததாகளுடைய வார்த்தைகள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன ஒன்றுகூடியிருக்கிற தேவர்களுடைய விம்மலாத மும்ம்தோன்றியது ஆசசரியகரமும் யுத்தத்தில் நீனைக்கவும் அரிதுமான அவ்விருவருடைய செய்கையையும் கண்டு விதத சாரணர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு ஆசசரியம் உண்டாயிற்று அப்பொழுது, தேவர்களும் விததாகளும் பரமரிஷிகளும் புகழ்நதாகள் 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துரோணபுத்திரரே! நல்லது பீமா! நல்லது' என்றும் சொன்னார்கள்.

ஆசரே! பரஸபரம் அபராதிகளாயிருக்கிற அந்தச் சூரர்களிருவரும் யுத்தத்தில் சினந்தினால் கண்களை நெறித்தது விழித்தது ஒரு வரையொருவா பாததாக்கள் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களை யுடையவர்களும் கோபத்தினால் மிகத்துடிக்கின்ற உதிகளுள்ளவா

களும் கோபத்தினால் பறகளையும் உதிகளையும் நன்றாகக் கடித்துக் கொண்டவர்களும் மகாரதாருமான அவ்விருவரும் அம்புகளாகிற ஜலதையும் சலத்திரங்களாகிற மின்னலொளியையுமுடைய (இரண்டு மேகங்கள் போல) யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா அம்புமழையினால் மூடினார்கள் மகாயுத்தத்தில் அனயோன்யம் ஒருவா மற்றொருவருடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் அடித்து ஒருவா மற்றொருவருடைய குதிரைகளையும் கொன்று ஒருவாமற்றொருவரைப் பிளந்தார்கள் மகாராஜே! பிறகு, இருவரும் மகாயுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இரண்டு பாணங்களை எடுத்து ஒருவரை யொருவா கொல்லவிரும்பி விரைவாகப் பிரயோகித்தார்கள் மஹராஜே! வஜரத்தினுடையவேகமபோன்ற வேகமுடையவைகளும் (ஒருவராலும்) நெருங்க முடியாதவைகளுமான அவ்விரண்டு பாணங்களும் ஸேனாமுகத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டு நன்றாகத்தாக்கி அடித்தன அப்பொழுது, பரஸபரமுள்ள வேகத்தாலும் அம்புகளாலும் அதிகமாகத் துன்பஞ்செய்யப்பட்ட மகாவீரியசாலிகளான அவ்விருவரும் தமது தோஷத்தடிவ விழுந்தார்கள் அரசே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோணமுத்திரா பிரஜைநிழந்திருப்பதை அறிந்து எல்லாச் சேனகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தாங்கத்தை விட்டு விலக்கிக் கொண்டுபோனான் வேந்தரே! அவ்வாறே, விசோகன, யுத்தத்தில் பகைவரை வாடிகிறவனும் அடிக்கடி மூர்ச்சை யடைகின்றவனுமான பீமனைத் தேருடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனான்

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

(சல்யனால் சுருதகீர்த்தி தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜே! பிறகு, கூாமையான பாணங்களை இறைத்துக் கொண்டு வருகின்ற சுருதகீர்த்தியைச் சலயன் மனக்களிப்புடன் தடுத்தான் மகாரதனை 'சுருதகீர்த்தி மதராஜனையடைந்து பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபது பலலங்களால் அடித்தான். பார்த்தே! சுருதகீர்த்தி அந்தச் சலயனை நேராசச் செல்லுகின்ற மூன்றம்புகளாலே விரைவாகத் திருபடியடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் ஒருபலலத்தினால் நன்கு அடித்தான். அந்தச் சுருதகீர்த்தி சரமாரியினால் யுத்தத்தில் சலயனை மூடி அவனுடைய தேரைக் குறித்துக் கூாமையான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான் மகாராஜே! பிறகு, சலயன் யுத்தத்தில் சுருதகீர்த்தியினுடைய கைகளால் விடப்

பட்ட பாணங்களை வணங்கினகணுக்களுள்ள பாணங்களால் துண்டாடினான். பிறகு, சுருதகீர்த்தி சலயனை உருக்குமயமான ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்துச் சலயனை மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். சலயன் அநதச சுருதகீர்த்தியினுடைய விலையுங் கையுறையையும் அறுத்துச் சிறந்தவழிபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அவனையும் விரைவாக அடித்தான். பிறகு, மகாரகணை சுருதகீர்த்தி வேறுதனுளை எடுத்து மதராஜனை அறுபத்துநான்குபாணங்களாலே கைகளிலும் மாபிலும் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, அநதச் சுருதகீர்த்தியினாலே பாணங்களால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட சலயன் கூாமையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே அநதச சுருதகீர்த்தியைத் திருப்பியடித்தான். மதராஜன் மறுபடியும் சுருதகீர்த்தியினுடைய விலைத் துண்டாக்கினான். அறுக்கப்பட்டவிலுள்ளவனான அநதச சுருதகீர்த்தி விரைவுடன் யுத்தத்தில் ஒருகதையைப் பிரயோகித்தான். பாரதரே! பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் பட்டங்கள் கட்டப் பட்டிசு சிறந்தவஸ்தாங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒருஸ்திரீபோல் விளங்குகின்றதும் விரைவாக வருகின்றதும் பிரகாசிக்கின்றவஜ்ரத்தினுடைய கார்திர்போன்றகாரதியுள்ளதுமான அநதகதையை மதராஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுத்தான். வேந்தரே! பிறகு, மிருநதமுயற்சியையுடைய வீரனான சலயன் கதையைத் தடுத்தும் பூமியிலதள்ளிச் சுருதகீர்த்தியையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். திரும்பவும், சுருதகீர்த்தி யுத்தத்தில் சலயன்மீது ஸர்ப்பத்திறகுலப்பான ஒரு சக்தியைப் பிரயோகித்தான். சலயன் அநதச் சக்தியை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். அது பூமியிறசிதறியது ஆண்மையிறசிறந்தவரே! குழந்தையினுடைய கையினின்று தின்பண்டங்களைப் பருந்து கவருவதுபோலச் சலயன் கூறுபரத்தினால் அநதச சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதியின் உடலிலிருந்து தலையை அறுத்தான். பாரதரே! அநதச் சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தோத்தட்டினின்று விழுந்தான். பிறகு, மகாபலசாலியான சுருதகீர்த்தியினுடைய குதிரைகள் யுத்தத்தில் (எல்லாப்பக்கங்களிலும்) ஓடின. மகராஜரே! எல்லாயுத்தவீரர்களும் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சுருதகீர்த்தி, ஓடுகின்ற அநதக்குதிரைகளாலே யுத்தரங்கத்தினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டிப்போகப்பட்டான். பிறகு, மதரதேசாதிபதியான சலயன் ஸந்தோஷத்துடன் தாமரைஒடையில் யானைபுகுவதுபோலப் பாண்டவசேனையில் புகுந்தான். ஸிம்மமானது

மிருகக் கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச் சலயன அந்நகராயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான பாண்டவாந்நடைய சேனையை அலைத்தான். அவன் பாண்டவ வீரர்களையும் பாஞ்சால வீரர்களையும் நாசஞ்செய்து பதைவாபடைகளில் நிலைபெற்றவனாக இருந்தனெனக் கொண்டு புறையிலுள்ள ஜவலிகளினற நெருப்புபோல யுத்தரங்கத்தில் விளங்கினான் ஜவலிகளினற அகனி உலாந்த காடடைந்த கொளுத்தவதுபோலச் சலயன பெரிய சேனையாகிற காடடைந்த கொளுத்தத் திரிபுரங்கை எரித்தது சங்கரா விளங்கியதுபோல யுத்தரங்கத்தில் நிலைபெற்று விளங்கினான்

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

(ஸஹதேவனால் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜே ! அவவாறாகக் கோபங் கொண்டவனும் உமது படையை அழிகின்றவனும் பிராதாவுமான ஸஹதேவனைப் பிராதாவான துச்சாஸனன் எதிராகான மகாராஜே ! அவ்விடத்தில் எதிர்த்திருக்கிற அவ்விருவரையுங் கண்டு மகாராதர்கள விம்மலாதங்களைச் செயதாகள், ஆடையையும் வீரிகளாகப் பார்த்து ரே ! பிறகு, ரோஷமுள்ளவனும் வில்லாளியுமான உமமுடைய புத்திரன் பலசாலியான பாண்டிபுத்திரனை மூன்றுபாணங்களாலே மாப்பில் அடித்தான் வேந்தரே ! பிறகு, ஸஹதேவன் உமது புத்திரனை ஒரு நாசாபாணத்தால் அடித்து எழுந்திராணங்களால் அவனையும் மூன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையும் அடித்தான் பிறகு, துச்சாஸனன் மகாயுத்தத்தில் வில்லை, குணிக் குளம்பு முதலான பாணங்களால் ஸஹதேவனைக் கைகளிலும் மாப்பிலும் அடித்தான் ஸஹதேவனே மிகுந்த கோபங்கொண்டு மகாயுத்தத்தில் வானை எரித்து விரைவாகச் சுழற்றி உமது குமாரனுடைய தேரினமீது எறிந்தான் பெரிக்கானவாள் துச்சாஸனனுடைய வீரிலுட்பாணத்தோடு மகாநகரத்திற்குமிடத்துண்டாகக் கிடைத்ததில்லையென்று நமதுவீரன் ஒருபாணத்தால் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் வேறுவிதமாக எடுத்து நாசத்தை உண்டிப்பண்ணுகிற ஓடிமலைக்கு துச்சாஸனன்மீது பிரயோகித்தான் துச்சாஸனன் (தண்டனநோக்கி) வருகின்ற தம், யம தண்டத்திற்கு ஒப்பானவாந்நியுள்ள துமான அந்நகர பாணத்தைக் கூட மையான துணியுள்ள ஒரு கத்தியினாலே இரண்டாகத் துண்டாகக் குண பிறகு, வீரியமுடையவனான அவன் யுத்தத்தில் கூடையுள்ள

ரகதியைச் சுழற்றி எறிநதுவிட்டு விரைவுடன் வேறுவிலையும்
 ஸ்ரீ ம ஹா அம்பையும் எடுத்தான் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் வேக
 மா ன் அநதககததியைப் புன்னகையுடன் கூாமையான அம்பு
 களாடல் (அயுத்தது) களானின பாரதரே! பிறகு, உம்முடைய
 குமாரனான துசசாஸனன மகாயுத்தத்தில் ஸஹதேவனுடையதேரின்
 மீது அறுபதாநான்குபாணங்களை விரைவாக எய்தான் ராஜரே!
 யுத்தத்தில் வேகத்தோடு வருகின்ற அனேகமான அநதப்பாணங்
 களுள் ஒவ்வொன்றையும் ஸஹதேவன் ஐந்தைநது பாணங்களால்
 அறுத்தான் பிரதாபசாலியான அவன சிறந்த பாணங்களைத் தடுத்த
 துப் பிறகு யுத்தத்தில் துசசாஸனனமீது அனேக பாணங்களைப் பிர
 யோகித்தான் உம்முடைய புகுதிர்னும் அநதப் பாணங்களை ஒவ
 ஒன்றையும் மும்மூன்று பாணங்களால் துணித்தது பூமியை எதி
 ரொலிபிடுமபடி செயதுகொண்டு பெருந்த விரிமநாதம் செய்தான்.
 மன்னவரே! பிறகு, துசசாஸனன யுத்தத்தில் பாண்டிபுகுதிர்னை
 இரண்டு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஒன்பது பாணங்
 களாலும் கிரபிஞ்ஞை மகாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான் ஸஹ
 தேவன் கோபம் மிகுது மிருதயுன்றதும் காலனுகுதம் அநதகனுக்கும்
 லபபான கோரமான அம்பைத் தொடுத்தான் அநத ஸஹதேவன்
 விலலைத் திடமாக இழுத்தது உமதுபுகுதிர்னமீது அகணைப்பிர
 யோகித்தான் அரசரே! அநதப்பாணமானது பெரிதான அவ
 னுடையகவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் அவனையும் பிரதாப
 ஸாபபம் புறநில தழைவதுபோலப் பூமியில் பிரவேசித்தது அரச
 ரே! பிறகு, மகாரதனான உம்முடையகுமாரன மதிமயகமடைந
 தான் மூர்ச்சையடைந்தவனும் கூாமையான பாணங்களால் அடிக்க
 கப்படுகின்றவனுமான அவனைப்பார்த்து ஸாரதியானவன் மிகப்பயந்து
 ரத்தத்தை விரைவுடன் வேறுதிடம் செலுத்தினான் பாண்டிபுகுதிர்ன்
 யுத்தத்தில் அக்கொளவனைத் தோலவியடையசெய்து துரியோதன
 னுடைய சேனையைப் பார்த்து நான்குபுறங்களிலும் அடித்தான்.
 பாரதரே! ஒரு மணிகன் ரோஷத்தினாலே எறுமபுகூடடைத்தேயப்
 பதுபோல அநதக கொளவ சேனையை ஸஹதேவன தேயத்தான்

பதினேந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தமும், கர்ணன் நகுலனை
வேன்று பரிஹாஸஞ் செய்ததும்.)

வேந்தரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு சேனையை ஒடுப்படி
செய்கின்ற நகுலனை சூரியகுமாரனான காணன் ரோஷத்தினால்
தடுத்தான் பிறகு, நகுலனே காணனைப்பார்த்து அட்டஹாஸம்
செய்துகொண்டி, 'அடா! பாவி! யுத்தத்தில் என்னுடைய கண்
ணிற்கு நீ புலப்படாமையால், நான் தோஷமானால் சூரியகுமாரனான
நகுலன் வெகுநகலத்திற்குப் பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பாரக்கப் பட
டேன் அனாதத்தகளுக்கும் வைத்திற்கும் கல்கத்திற்கும் நீ
யல்லவோ மூலம் உனது குற்றத்தினால் குருகுலத்தவர்கள் ஒரு
வரோடு மாறாது எதிர்த்து நாசம் அடைந்தாவிட்டார்கள் உன்னை
இப்பொழுது யுத்தத்தில் கொன்று மணக்கவலை நீங்கிக் காயத்தைச்
செய்துமுடிந்தவன் ஆகப்போகிறேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு
சொல்லியதைக்கேட்டு ஸத்தபுத்திரன் நகுலனைப்பார்த்து 'ஓ!
வீரனே! ராஜகுமாரனும் சிறந்த வில்லாளியுமான உனக்குத் தக்கபடி
எனமீது பாணங்களைப் பிரயோகம்செய் உன் வல்லமையைப் பார்ப்போம்
சூர! யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செயதுவிட்டிப் பிறகு தற்
புகழ்ச்சி செய்துகொள் அப்போதே சூரர்கள் யுத்தத்தில் வாயினால்
சொல்லாமல் சக்தியினால் போராபுரிவார்கள் எனினோடு வல்லமை
யுடன் யுத்தம் செய் உனது கொழுப்பையே நாசம்செய்யப்போகி
றேன்' என்று மறுமொழி கூறினான் ஸத்தபுத்திரன் இவ்விதம்
சொல்லிவிட்டிப் பாணிபுத்திரனை விரைவாக அடித்தான் காணன்
நகுலனை யுத்தத்தில் எழுப்பதுமூன்று பாணங்களால் அடித்தான்
பாரதரே! பிறகு, நகுலனே காணனுடிக் கப்பட்டு ஸாப்பம்மோன்ற
எண்டது பாணங்களாலே அவனை அடித்தான் சிறந்த வில்லாளி
யான காணன் தங்குகடல்க்கையுடையவைகளும் காணைகலையில்
தீட்டாமல் வைக்குமான முடிபது பாணங்களாலே நகுலனுடைய
வில்லையறுத்து அவனையும் அடித்தான் அநகப் பாணங்கள் அவ
னுடைய கவசத்தை உடைத்துப் பிற்களில் விடுத்ததையுடைய ஸாப்ப
ங்கள் பூமியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில்
அவனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்தல் பிறகு, நகுலன் ஸவாண
மயமான பின்புறத்தையுடையதும் நாடமுடியாததுமான வேறு
வில்லை எடுத்து எழுப்பது பாணங்களால் காணனையும் மூன்று பாணங்

களால் அவ்வுடைய ஸாரதியையும் அடித்தான் மகாராஜே! பிறகு, நகரீ பாணைக கொலவகிறவனான நகுலன் கோபங்கொண்டு மிக்க கோபத்துடன் திருநெல் காணனுடையவிலைவெட்டி-ஊன் பிறகு, காண நகுலன் வில் அறுகதப்பட்டவனும் ஸாவலோகமகாரதனுமால் அந்தக் காணனைப் (பார்த்து) அட்டஹாஸம் செய்து கொண்டு முகநாறு பாணங்களை அடித்தான் ஐயா! பாண்டு புத்திரனான பீழகப்பட்ட காணனைகளை நிரிவிக்கும் தேவர்களும் அதிகமான ஆசசரியத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, விகாததன்குமாரனான காணன் அப்பொழுது வேறு விலை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களை மாப்பின் மேற்பக்கத்தில் அடித்தான் மாப்பில் எத்த திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களை மாதத்திபுத்திரன் உலகத்தில் தன்கிரணங்களை ஒளியைப் பிடிச்செய்கின்ற ஸூரியன்போலப் பிரகாசித்தான் ஐயா! பிறகு, நகுலனோ ஏழுபாணங்களை காணனை அடித்து அவனுடைய தலையின் நுண்ணிய மறுபடியும் அறுத்தான் பிறகு, அந்தக் காணன் புத்தத்தின் அருகிலே நகர்தன் வேறு விலை எடுத்துப் பாணங்களை நகுலனுக்கு நான்குபக்கங்களிலும் திசைகளை எழுதினான் மகாரதனான நகுலன் காணனுடைய விஷ்ணின்னது விதிபட்ட அம்புகளாலே விசைவாக எழுட்டிய நிக காணனுடைய பாணங்களை நகுலன் பாணங்களைவெய் விசைவாக வெட்டினான் பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிக்பட்ட அம்புமயமான வலையானது எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கின்ற மின்னிரிணிப் பூச்சிகளுடைய கூட்டமெல்லாம் காண்பாட்டது அந்தே! காணனால் விரிகப்பட்ட அனைக் அம்புகளாலே எழுட்டிய ஆகாயம் அப்பொழுது விட்டில்களுடைய கூட்டங்களாலே எழுட்டிய தோலால் ஆகியது ஸுவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவகளும அடிக்கடி வரிசையாக வருகின்றவைகளுமான அந்த அம்புகள் வரிசையாக வருகின்ற கௌஞ்ச பக்கங்களிலால் விளங்கின ஆகாயம் பாண ஸமூகங்களால் எழுட்டிய ஸூரியனும் மறைந்தபின் வே, ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய திரு பிராணியும் ஸஞ்சரிக்கவில்லை பாணஸமூகங்களாலே நாற்புறங்களிலும் வழி திடுக்கிட்டிருக்கையில், மகாபலசாஸிகளான அவ்விருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உதித்திருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்களிடால் விளங்கினார்கள், ராஜேந்திரே! காணனுடைய எல்லாவிண்ணது விதிபட்ட அம்புகளாலே சொல்லப்படுகின்ற ஸோமபாண வேதனைபிழை பீழ்க்கப்பட்ட நிம்மிக் குணத்தாக்குளளாகப்பட்டிருப்பதுங்களுமே வேந்தே! அவ்வாறே, நகுலனுடய

பாணங்களுலே அழகங்கடபடுகின்ற உமமுடைய சேனையாணது காற்றி
னிலே தள்ளப்பட மேகங்களோடொலத திசைகளில் சிதறியது அவ
னிருவராலும் தவயமான சிறந்த பாணங்களுலே கொல்லப்படுகின்ற
அவனிரண்டு வேளைகளும் அப்பொழுது பாணம் விழுமிடத்தெத்த
தாண்டிப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றன காண்பாண்டவாகளுடைய
அம்புகளாலே அந்த யுத்தபூமியில் ஜனங்கள் தூர விலகப்பட முருக
கையில், மகா பலசாலிகளான அவனிருவரும் யுத்தமுனையில் தவய
மான சஸ்திரங்களை வெளியிடுகின்றவர்களும் ஒருவரை ஒருவர்
கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் எல்லாப் பூமியிலுள்ளவர்களு
மாகச் சரமாரிகளால் அனர்ப்பொய்யம் அடித்துக்கொண்டார்கள் நகுல
னில் விடப்பட்ட டவைகளுட புழுதிறுக்கள் புண்டவைகளுந்மான் அம்பு
கள் சூதபுத்திறனே மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் எவ்வாறு நின்றன
வோ அவ்வாறே சூதபுத்திறனிலே மகாயுத்தத்தில் பிழியோகிக்கப்
பட்ட அம்புகள் பாண்டிபுத்திறனே மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் நி
ன்றன அச்சமே 'மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சூரிய சந்திரர்களைப்
போலச் சரமயமான வீட்டில் பிரவேசித்தவர்களான அவனிருவரும்
எவ்வாறாலும் பாண்டியிலே பிறகு, யுத்தத்தில் காணன் கோபங்
கொண்டு சரித்தகை அதிக கோமாளசெய்து எல்லாப் பகவங்களி
லும் சரமாரிகளாலே பாண்டியை மூடினான் மகாராஜே! சூத
புத்திறனில் நாளாக மூடப்பட்ட அந்தப் பாண்டியை மேகங்களால்
மூட்டப்பட்ட சூரியன்போலத் தாண்டித்தொடையவில்லை ஐயா! பிறகு,
அதிதிகுமாரனான் காணன் சிரித்துக்கொண்டு தூறு நூறுகவும்
ஆயிரம் ஆயிரமாவும் யுத்தத்தில் பாண்டியை மூடிக்கொண்டு தொகுத்
தான் மகாபலசாலியான அவனுடைய பாணங்களாலே எல்லாம்
ஒரே நிழலுள்ளதாக இருந்தன விழுகின்ற உத்தமமான பாணங்க
ளால் மேகத்தின் கீழில் உண்டான துள்ளலாயிற்று மகாராஜே!
பிறகு, காணன் மகாதமாவான் நகுலனுடைய வில்லைத் தாண்டாடிச்
சிரித்துக்கொண்டு அவனது விரிந்தையுத் தோக்கடி மணியை கீழே
தள்ளினான் மகாராஜே! பிறகு, கூர்மையுள்ள நாளாக பாணங்க
ளாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும், விடையாக மூன்று
வீட்டிறகு அணைப்பினான் ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் அவனுடைய
தவயமான தேரையும் சொடித்துணியையும் சகரக்ஷகர்களையும்
கதாயுத்தையும் கடுதியையும் தூறு சந்திரப் பிரதிமைகளுள்ள அவ
னுடைய மெருகையையும் எல்லா உபகாணங்களையும் அம்புகளையும்
பொண்ணுல செயப்பட்ட அந்த வில்லையும் அம்புகளால் எவ்வாறு

ள்ளள்ளவாகத் தூளாகுகிணை பாஜரே! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ஸாஸ்தியை இழந்தவனும் கவசமிழந்தவனுமான (நிகுலன்), ரதத்தினின்று விலைவாகக் கீழே இறங்கிப் பரிநாயுதத்தைக் கையில எடுத்துநின்றான் வேந்தே! ஸூதருமான அந்த நகுலனால் எடுக்கப்பட்ட மிகவும் கொடியமான பரிநாயுதத்தை மிகக் கூடாமையுள்ள வைஞ்ஞம் பெரிய காராயங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஸாதன்முமான அம்புள்ளாலே அடித்தான் காணன், ஆயுதமிழந்தவனான அந்த நகுலனைக் குறிவைத்து வணங்கின கணுக்களுள்ள அனேக அம்புள்ளாலே அடித்தான் ஆனால், அவனைத் தூண்டமடையுமடையி செயயவிலை அபரோ! யுத்தத்தில் அவ்நிபபபிற்சியுள்ளவனும் பலசாலியுமான காணனால் அடிக்காவிடிகின்ற அந்த நகுலன் பொறிக்கலங்கி வேகமாக ஓடினான் பாராதே! பாதேயன் அந்த நகுலனைப் பின் தொடர்நதோடி அடிக்கடி சிரித்துக்கொண்டு நாணெற்றிய விலை அந்த நகுலனுடைய கழுத்தில் மாட்டினான் வேந்தே! பிறகு, கழுத்தில் மாட்டப்பட்ட பெரிய விலையுடன் நகுலன் ஆகாயத்தில் வட்டமான சேகையின் நில்லிருக்கின்ற சந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கினான். மகாபாஜரே! நறுத்தமேகம் இந்நிலையில் விளங்குவதுபோல பாண்டிபுத்திரன் யுத்தத்தில் விளங்கினான் பிறகு, காணன் நகுலனைப் பார்த்து, வீணாகப் பேசினான் அடிக்கடி என்னால் பீடிக்கப்படுகின்ற நீ ஸந்தோஷத்துடன் மறுபடியும் இப்பொழுது பேசு பாண்டவ! அப்பனே! உனக்குத் தகுந்தவாடோடு யுத்தம் செய பலவான் களான் கொடியவாடோடு நீ போபுரிபாடு! பாண்டவ! நீ வெட்கமடையவேண்டாம் மாத்நிரிபுத்திர! வீட கிடுகெனும்செல், அல்லது எங்கே கிருஷ்ணனும் பலசூரனும் இருக்கின்றனரா அங்கே உம் செல்' என்று சொன்னான். மகாபாஜரே! காணன் இவ்வாறு சொல்லி நகுலனை அப்பொழுது விட விட்டான் வேந்தே! குரனும் தாமங்களை அநிந்தவனுமான காணன் குந்நியின் து வாய்கதையை நீனைத்து, கொல்லுமடியான் நிலைமையை அடைந்த நகுலனை அப்பொழுது கொல்லாமல் விட விட்டான் வேந்தே! விலலாளியான குதபுத்திரனில் விடப்பட்ட பாண்டவன் வெளியுதிஷ்டியனுடைய ரதத்தை நாடிச் சென்றான் காணனால் வாட்டப்பட்ட நகுலன் துக்கத்தனால் மிகத் துன்பத்துக்குடத்தில் அடைக்கப்பட்ட பாம்புபோல பெருமூச்சுடன் கொண்டு யுதிஷ்டிரனால் ரதத்திலேறினான்

பிறகு, காணனும் நகுலனாவென்று அநந்தகொடியுள்ளதும் சந்திரன்விடின்ற வானமுள்ள குதிரைகளை யுடையதுமான ரதத்தோடு

பாஞ்சாலாசனம் விராடகு எதிர்நின்று மன்னவரே! பாஞ்சாலாசனம்
 டைய தோகுகூட்டங்களை நோக்கிச் செல்லுகின்ற வேறுபடியான
 காண்கைகண்டு அவ்விடத்தில் பாண்டவர்களுள் கூடகுரல் உண்டா
 யிற்று மகராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸ்திரீபுத்திரன் (பலரைத்) தான்
 பஞ்செய்தான் சூரியன் ஆசாயத்தின் நடுவிடத்தை அடைந்திருக்கை
 யில், பிரபுவான காண்கை அந்நித்திரத்தில் சககரம்போலச் சுழன்றான்
 ஐயா! சககரங்களுடைந்தவையும் கொடிநெடும் கொடித்தூணிகளும்
 அறுகுகப்பட்டவைகளும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் ஸார
 தியை இழந்தவைகளும் அச்சுமுறிந்தவைகளுமான சில சகங்க
 ளாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட பாஞ்சாலாசனம் டைய தோக
 கூட்டங்களைக் கண்டோம் பிறகு, யானைகள், பெரிய காட்டில் காட்
 டித்தியினால் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்ட அங்கங்களுடையவை
 போலப் பரப்பப்பட்டன அங்கங்களு ஸஞ்சரித்தன மகாபலசாலி
 யான காண்கை அடிகம்பட்ட சிலயானைகள் சும்பல்கலங்கள்
 பிளக்கப்பட்டவையும் இரத்தத்தைப் பெருக்குபவையும் துதி
 கைகள் அறுகப்பட்டவையும் கவசங்களுடைந்தபட்டவையும்
 வால்கள் அறுகப்பட்டவையுமாகி (காற்றினால்) சிதற அடிகம்ப
 பட்ட மேகங்களபோலக் கீழே விழுந்தன மற்ற யானைகள் நாரா
 சங்களாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் பயப்படுத்தப்பட்டு
 விட்டில் ளா நெருப்பை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல அந்தக் காண்கை
 யே எதிர்த்துச் சென்றன சில பெரியயானைகள் வீரிட்டுக் கொண்
 டிம் அருவிப்பெருக்குகளின் கூடிய மலைகள் போலச் சரிந்தவளி
 லிருந்து இரத்தத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு காண்பட்டன அவ்
 களையும் வாலிவட்டிம் வாரங்களையும் இழந்தவைகளும் வெள்ளியா
 லும் வெண்கலத்தாலும் பொன்னாலுமாகிய ஆபரணங்களையும் இழந்
 தவைகளும் மற்ற ஆபரணங்களையும் கடிவாளங்களையும் இழந்
 தவைகளும் சாமவங்களும் வீரிடபுகளும் அம்புப் பெட்டிகளும் நழு
 வினவைகளும் சூரர்களும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவார்களுமான
 குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளும் சுழலுகின்றவைகளு
 மான உத்தமமான குதிரைகளையும் அந்நித்திரத்தில் கண்டோம் பார
 தரே! காட்டிலுள்ள கத்திகளையும் நெட்டிகளையும் விட்டவா
 களும் கவசத்தையும் தலைப்பாகையையும் அணிந்தவார்களும் கொ
 லப்பட்டவார்களும் கொல்லப்படுகின்றவார்களும் நடுக்கமுற்றவார்களும்
 பறபல அங்கங்களையும் அவயவங்களையும் இழந்தவார்களுமான குதி
 ரைவீரர்களையும் ஆங்காங்கு கண்டோம் ரதிகாசனம் கொல்லப்

பட்டபோது, பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவைகளும் விரைவாகச் சுழலும் படி செய்யப்படுகின்றவைகளுமான தேரங்களையுங் கண்டோம். பாரதே! அச்சுக்கட்டைகளும் ஏரக்கால்களும் முறிக்கப்பட்டவைகளும் சுகரங்களுடைக்கப்பட்டவைகளுமான சில தேரங்களையும், கொடிக் துணிகளையும் கொடிமரங்களையும் இழந்தவைகளும் அழகிய ஏரக்கால்கள வெட்டியெறியப்பட்டவைகளுமான சில தேரங்களையும் கண்டோம் மஹாராஜே! அந்நகரத்தாளத்தில் ரதங்களையிழந்து ஆங்காங்கு ஒடுகின்றவாகளும காணனுடைய கூரிய அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்றவாகளுமான ரதிகளையும் சஸ்திரங்களை இழந்தவர்களும் அவ்வாறே சஸ்திரங்களையுடையவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுமான அனேக வீரர்களையும், நகரத்திராங்குளபோன்ற ஆபரண ஸமூகங்களால் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் சிறந்த கணுக்கால் அதிகமாக பிரகாசிக்கின்றவைகளும் பறபக் காணங்களுள்ள விசித்திரமான கொடித் துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நான்குபக்கங்களிலும் ஒடுகின்றவைகளுமான யானைகளையும் கண்டோம். காணனுடைய விலலினின்று விடுபட்ட அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்ட தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அவ்வாறே மற்ற அவயவங்களையும் எங்குமே கண்டோம் காணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவர்களும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் போர்புகின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களுக்குப் பயங்கரமும் பெரிதுமான யுத்தம் நடந்தது. யுத்தத்தில், ஸூரபுகரனால்கொல்லப்பட்ட அந்நகரஞ்சையாகள விட்டில்கள நெருப்பை எதிர்ப்பதுபோல அவனையே எதிர்த்தாகள, ஆங்காங்கு சேனைகளைக்கொடுத்த துகின்றவனும் மகாராஜனும் பிரளய காலநெருப்புபோல விருத்தியடைந்திருப்பவனுமான அந்தக்காணன் விட்டுக் கூத்தரியாகள விலகினார்களே தேஜஸையும் வீரனுமான காணன் இறந்தவர்களைப்போக மிகுதியுள்ளவர்களும் மகாராஜர்களும் சுவசமும்தவஜமும்கொறுவது அபஜயமடைந்து ஒடுகின்றவர்களுமான பாஞ்சாலவீரர்களைப் பின்னால் பாணங்களையிற்றைத் துக்கொண்டு தொடர்ந்தோடினா மிகப்பலசாலியான காணன் நடுப்பக்கையடைந்த சூரியன் பிராணிகளைத் தழிக்கச் செய்வதுபோல அந்நகரப்பாஞ்சாலா களைப் பாணங்களால் தழிக்கச் செய்தான்

பதினாறுவது அத்தியாயம்.

(ய்யுத்ஸுவுக்கும் உலாகனுக்கும் யுத்தமும், சுதனீகீதம்
ஸுதஸோமனுக்கும் யுத்தமும்)

அரசரே! உம்முடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை ஒழி
படிசெய்கின்ற ய்யுதஸுவை உலாகன வேந்தனுடன் எதிர்த்துச்
சென்று, 'நிலநில' என்று கூறினான் பிறகு, ய்யுதஸுவும் வஜரத்தினால்
(இந்திரன் மலையை அடிப்பது போலக்) கூரியதுனியுடனாகடின அம்பி
னால் மிககவலிமையடைந்த உலாகனை அடித்தான் உலாகனே,
கோபமூண்டி உமதுபுத்திரனுடையவிலலை யுத்தத்தில் ஒருசூரப
ரத்தினாலே அறுத்துக் காணி என்கிற பாணத்தினால் அடித்தான்
சிவந்தகண்களையுடைய ய்யுதஸு அறுக்கப்பட்ட அந்தவிலலை
எறிந்துவிட்டு மிகவேகமுள்ள தும் மிகப்பெரிதமான வேறொரு
விலலை எடுத்தான் பரதஸுரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் சுருதிசுமார
னான உலாகனை அறுத்து பாணங்களால் அடித்து (அவனுடைய) ஸா
ரதியையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அந்த உலா
கனை அடித்தான் உலாகனே, ஸவாணந்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
இருபது பாணங்களாலே அவனை அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு
யுத்தத்தில் ய்யுதஸுவினுடைய பொன்மயமான கொடியையும்
துண்டாக்கினான் அரசரே! அறுக்கப்பட்ட தண்டத்தான கூடி
யதும் மிகப்பெரிதும் ஸவாணமயமானதும் சிறந்ததுமான அந்த
தவஜமானது ய்யுதஸுவின முன்னிலையில் சித்திரிசூரத்து தவஜம்
நாசம்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ய்யுதஸு கோபமூண்டி உலாகனை
ஐந்து பாணங்களால் நடுமாபில் அடித்தான் பரதஸுரேஷ்டரே! உலா
கன் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட பலத்தினாலே யுத்தத்தில் அவ
னது ஸாரதியினுடைய தலையை அறுத்தான் அந்த ய்யுதஸுவின
ஸாரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அப்பொழுது ஆசசரிய
கரமான நகரத்திற் பாலப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, நான்கு
குதிரைகளையும் கொன்றான் அவனையும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்
தான். பலசாலியான உலாகனால் அடிக்கப்பட்ட அந்த ய்யுதஸு
வேறுரத்தத்தைக்குறித்து விவாகசசென்றான் வேந்தரே! உலா
கன் யுத்தங்கத்தில் அந்த ய்யுதஸுவைத் தோலவியடையச் செய்து
பாஞ்சாலர்களையும் ஸருஞ்சயாகளையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால்
நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவாகச் சென்றான் மஹாராஜரே!
உம்முடையபுத்திரனான சுருதகாமா நிதானமுடையவனாக அரை

நிமிஷத்திற்குள் சதானீகனைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்
தையும் இழக்கச்செய்தான். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டீ தேரி
லிருக்கின்ற மஹாரதனுள் சதானீகன் அதிக கோபத்துடன் உம்மு
டையபுத்திரன்மீது ஒரு கதாயுதத்தை எறிந்தான். பாரதரே! அந்தக்
கதாயுதம் (அவனுடைய) தேரையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும்
சாம்பலாக்கச்செய்துவிட்டுப் பூமியைப்பிளப்பதுபோல வேகமாகக்கீழே
விழுந்தது. கௌரவாக்குகளுக்குப் புகழை விருந்திசெய்கின்றவாளுந்
மீராக்ஷமான அவ்விருவாளுந், தோகளை இழந்து ஒருவரையொரு
வா பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார்கள் உமது
குமாரனான சுருதகாமாவோ, பரப்பபுடன் விவிமசனுடைய ரதத்
தில்ஏறினான் சதானீகனும் பரப்பபுடன் பிரதிவிந்தியனுடைய
ரதத்தினமீது ஏறினான் மிகக்கோபங்கொண்ட சகுனி, கூடாமையுள்ள
அம்புகளால் ஸுதஸோமனே அடித்தும் ஜலப்பிரவாகமானது
மலையை அசைவுறச்செய்யாததுபோல அவனை அசைவுறச்செய்ய
வில்லை பாரதரே! ஸுதஸோமனோ அந்தச்சகுனியைத் தனதந்
தைக்குப் பரமசதுருவாக உணர்ந்து அனேகஆயிரம்பாண்டங்களால்
மூடினான் யுத்தத்தில், அஸ்திரபாயோகங்களில் தோந்தவனும் விசுத்ர
மாக யுத்தஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவனும் வெற்றியோடு விளங்கு
பவனுமான சகுனி, அவ்வம்புகளை வேறு அம்புகளாலே விரைவாகத்
துண்டாக்கினான் (ஸுதஸோமனுடைய) அந்த அம்புகளைக் கூடாமையா
ன அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தடுத்து அதிகக்கோபங்கொண்டு மூன்று
பாண்டங்களால் அவனையும் அடித்தான் மிகக்கோபங்கொண்டவனான
சகுனி ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைக்காததுபோல (ஸுத
ஸோமனே) அசைவுறச்செய்யவில்லை மகாராஜரே! பிறகு, உம்முடைய
மைத்துனனான சகுனி அம்புகளாலே அந்த ஸுதஸோமனுடைய
குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும் ஸாரதியையும் எள்ளளவெள
ளவாகப் பொடியாக்கினான் பிறகு, ஜாண்டகா மிகக்கூசசலிட்டா
கள். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும்
கொடிமரம் அறுக்கப்பட்டவனும் விலலானியுமான ஸுதஸோமன்
உத்தமமான வில்லை எடுக்கக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழேகுதித்
துப் பூமியில் நின்றான் அவன் தங்கமயமான பிடிக்கூறள்ளவைகளும்
சாணக்கலலில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளைச் சகுனியின்
மீது பிரயோகித்தான் பிறகு, அவ்வம்புக் கூட்டங்கள் விட்டிற்றபூச்சி
களுடைய கூட்டங்களபோல உமது மைத்துனனுடைய அவ்வித்
மான பெரியரதத்தை மூடிவிட்டன. ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நன்

ருக மூடப்பட்டாலும் சிறிதேனும் மனவருத்தமடையவில்லை. மஹா
கோத்திசாலியான சகுனி அந்தஸூதஸோமனுடைய அம்புகளைப் பாண
ஸமூகங்களால் நாசஞ்செய்தான அந்தயுகத்தங்களில் ரத்ததினமீ
திருக்கின்ற சகுனியைக் காலாளாயிருக்கின்ற ஸூதஸோமன எதிரா
துப் போபுரிந்தது (கேட்டவர்களுக்கு) நம்பத்தகாததும் ஆசசரிய
கரமுமாயிருந்தது அந்த ஸூதஸோமனுடைய செய்கையை அங்
குள்ளயுகத்தவீரர்களும் ஆகாயத்திலுள்ளவிதநாகளும் பார்த்து மனக்
களிப்புறறாகள் அரசரே! சகுனி கூாமையுள்ளவைகளும் மிகக்
வேகமுள்ளவைகளும் வணங்கினதனுக்களுள்ளவைகளுமான பல
வககளாலே அந்த ஸூதஸோமனுடைய விலையும எல்லா அம்புத்
தூணிகளையும் நாசஞ்செய்தான இரத்ததைஇழந்தவனும் அறுகூப்
பட்ட விலையுடையவனுமான அந்த ஸூதஸோமன வையேரியம் கரு
நெய்தல் இவைகளுடைய நிறம்போன்ற நிறமுள்ளதும் யானைத்தந
தத்தாலாகிய பிடியுள்ள துமான ஒரு கத்தியைக் கையிலெடுத்துக்
கொண்டு விலைமநாதஞ் செய்தான பிறகு, சுழற்றப்படுகின்றதும் நிர
மலமான ஆகாயம்போன்ற காந்தியுள்ள துமான புத்திசாலியான
ஸூதஸோமனுடைய கத்தியைச் சகுனி காலதண்டததுக்குச் சம
மாக நினைத்தான மஹாராஜரே! நல்ல தோசசியடைந்திருக்கின்ற
அந்த ஸூதஸோமன கத்தியுடன் விரைவாகப் பதினுன்குவிதமான
மண்டலகத்திகளைப் பலவிதமாக வெளியிட்டுக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான.
அவன் யுத்தத்தில் * பிராந்தம், உத்பிராந்தம், ஆவித்தம், ஆபலுத்தம்,
விபலுத்தம், ஸருத்தம், ஸம்பாதம், ஸமுதீரணம் என்கும் கத்திசுழற்றும்
வகைகளைக் காண்பித்தான நிறமையமைந்த சகுனியே, பிறகு, அந்த
ஸூதஸோமனமீது அம்புகளை எய்தான அவ்வம்புகளை வரும்பொ
ழுதே ஸூதஸோமன உத்தமமான கத்தியினால் விரைவாகத் துண
டாடினான் மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவ
னான சகுனி கோபங்கொண்டு ஸாப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளை
ஸூதஸோமனமீது பிடியோதித்தான கருடனுக்கொப்பான வன
மையுள்ள ஸூதஸோமன பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் யுத்தத்தில்
சுறுசுறுப்பைக்காண்பித்துக்கொண்டு அந்தப்பாணங்களைக் கத்தியினால்
துண்டாடினான் அரசரே! அப்பொழுது மண்டலகத்தியோடு ஸஞ்
சரிக்கின்ற அந்த ஸூதஸோமனுடைய மிகக் ஒளி பொருந்திய கத்தி
யைச் சகுனி மிகக்கூாமையுள்ள கூடாப்பிடித்தினால் வெட்டினான்
பாரதரே! அறுகூப்பட்ட அந்தப் பெரிய கத்தியானது பூமியில் விரை

* பீஷம்பாவம் 207-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

சுஅ

, ஸ்ரீ ம ஹா பாரதம்.

வாக விழுந்தது நல்லபிடியையுடைய அநதக்கத்தியினுடைய பாதி யானது அவனுடைய கையிலிருந்தது மஹாபதனான ஸுதஸோமன் தனக்கத்தியானது துண்டாடப்பட்டதையறிந்து ஆறடிபாயந்து, பிறகு, மிகுந்திருக்கின்ற அநதக்கத்தியைச் சகுனியைநோக்கிச் சுழற்றி எறிந்தான் அநதக் கத்தியானது தீரான அநதச் சகுனியினுடைய ஸவாணத்தினாலும் வஜ்ரத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட விலை நாண் கயிறோடு யுத்தத்தில் அறுத்துவிட்டு விரைவாகப் பூமியில் விழுந் தது பிறகு, ஸுதஸோமன் சுருக்காததியினுடைய பெரிய ரத்த தையடைந்தான் சகுனியும் கோரமானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாததுமான வேறொருவிலை எடுத்து அநதக் கத்தியைக்கொண்டே கூட்டங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு பாண்டவஸேனையை எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! பயமற்றவனாக அநதயுகத்திலுள்ள ஸஞ்சரிக் கின்ற சகுனிபைக்கண்டு பாண்டவ வீரர்கள் பெருங்குச்சுவிட்டார்கள். கொழுப்புள்ளவைகளும், ஆயுதமுள்ளவைகளும், பெரியவைகளுமான அநதப்பாண்டவசேனையை மஹாபலசாலியான ஸௌபலனாலே துரத்தப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. அரசரே! தேவரா ஜன் அஸுரஸேனையை எவ்வாறு நாசம் செய்தானோ அவ்வாறே பாண்டவசேனையைச் சகுனி நாசஞ்செய்தான்

பதினேழாவது அதியாயம்.

(கிருபரால் திருஷ்டத்யும்னனும், கிருதவரீமாவரால் சிகண்டியும் தோல்வியடைந்தது)

அரசரே! காட்டில் ஒரு சமமானது ஒருவிமமத்தைக் கண்டு எவ்வாறு சண்டையில் தடுக்காமோ அவ்வாறே யுத்தங்கத்தில் கிருபா திருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தாரா பாரதரே! பலசாலியான அநதக் கிருபாசாராயரிலே தடுக்கப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னன் அநதயுகத்திலுள்ள ஓட்டியினின்று மறையோடி நகருவதற்குள் சகத்யுதற்றவனான அவனுடைய ரத்தத்தை நோக்கிவருகின்ற கிருபருடைய ரத்தத்தைப் பார்த்து நல்லாபிப்பாணிகளுடையார்தன், அழிவுவருதுவிட்டதென நும் எண்ணின் அப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய தோவீரர்களும் குதுகைவீரர்களும், 'மனிதர்களுள் தத்தமரும் சாதவாணுடைய புத்திரரும் மக்கத்தேஜஸையுடையவரும் துவயாஸதிரங்களை அறிந்தவரும் மேலான புத்தியையுடையவருமான கிருபாசாரியா துரோணருடையவத்தினால் நிச்சயமாகக் கோபங்கொண்டிருக்கிறார், திருஷ்ட

டதயும்னனுக்குக கிருபரிடத்தினின்று இப்பொழுது 'க்ஷேமம், உண்டாகுமா? இந்தச் சேனே முழுதும் பெரிதான பயத்தினின்றும் விடுபடுமா? இந்தப் பிராமமணா ஒன்று சோநதிருக்கின்ற நமமனைவரையும் கொல்லாமலிருப்பாரா? யுத்தத்தில் கிருபாசாராயா ரூபத்தால் யமனாக் கொப்பாகக் காணப்படுதலால், துரோணருடைய ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறா ஆசாரியரான இந்தக் கிருப்போ ஹஸதலாகவமுள்ளவா, யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுபவா, அஸ்திரங்களை யுடையவா, வீரமுள்ளவா, கோபத்தோடு நிகுடி யிருக்கிறா பராஷதனம் மஹாயுத்தத்தில் இப்பொழுது புறங்காட்டினவனாகக் காணப்படுகிறான்' என்று பேசிக் கொண்டார்கள் மஹாராஜே! அவ்விருவாளுக்கும் அந்த யுத்தம் நோநதிருக்குங்கால சததுருக்களோடு கூடின உமமைச் சோநத வீரர்களுடைய இவ்விதமான பலவாறான பேச்சுக்கள் கேட்கப்பட்டன ராஜே! பிறகு, சாரதவதரான கிருபா கோபத்தால் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, பராஷதனை எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும் அடித்து அசைவற்றிருக்குமாடி செய்தாரா யுத்தத்தில் மகாலக்ஷ்மியான கௌதமராலே துன்பஞ் செய்யப்பட்ட அந்தப் பராஷதன் அந்நி மயக்கத்தினால் மூடப்பட்டவனாகிச் செய்யவேண்டியதை அறியவில்லை பிறகு, பராஷதனை நோக்கி, ஸாரதியானவன், 'பராஷதே! க்ஷேமமா? உமக்கு யுத்தத்தில் இவ்விதமான துன்பமுண்டானதை நான் ஒரு பொழுதும் பார்த்ததில்லை பிராமமணோத்தமரான கிருப்பாலே நான்கு பக்கத்திலும் மாமஸ்தானங்களை லக்ஷியம் வைத்து விடப்பட்டவைகளும மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் தெய்வச் செயலால் விழவில்லை ஸமுத்திரம் நதியின் வேகத்தைத் திருப்புவது போல் விரைவாக ரதத்தை நான் திருப்புகிறேன் உமமுடைய வல்லமையை அழித்த வீரரான அந்தப் பிராமணர், உமமால் கொல்லப்பட்ட தகாதவரென்று எண்ணுகிறேன்' என்றான் அரசரே! பிறகு, திருஷ்டதயும்னன் (ஸாரதியை நோக்கி), 'அப்பா! என் மனமானது மோகமடைகிறது தேகத்தில் லோபையுண்டாகிறது ஸாரதியே! என்னுடைய சரீரத்தில் நடுக்கமும மாரீரக்கூச்சமும உண்டாகின்றன இந்தப் பிராமமணன் விட்டு யுத்தங்களில் அராஜகனான இருக்கிற இடத்திற்கு மெதுவாகச் செல் ஸாரதியே! யுத்தங்களில் அராஜகனையாவது பீமஸேனையாவது அடைந்தால் எனக்கு இப்பொழுது க்ஷேமமுண்டாகலாமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று மெதுவான வார்த்தையைச் சொன்னான். மஹா

ராஜரே ! பிறகு, ஸாரதியானலன் குதிரைகளை விரைவாக நடத்திக்
காண்டி மஹா வில்லாவியான பீமன் எந்த இடத்தில் உம்முடைய
வண்ணிகர்களோடு போய்நின்றுகொண்டிருந்தானோ அவ்விடம்சென்
றார் வயா ! ஒடுகின்ற திருஷ்டத்யும்னனுடைய தோள்க்கண்டு
அப்போது, மிருதா நூற்றுக்கணக்காகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்
துக்கொண்டே பின் தொடர்ந்தார் பகைவர்களை அடக்குகிற அவர்
அடக்கடி சங்கத்தை ஊதி, மஹேந்திரன் கமுசியென்னும் அஸுர
னைப் பயமுறுத்தியதுபோலப் பாஷதனைப் பயமுறுத்தினார்

யுத்தத்தில் நாடமுடியாதவனும் பீஷ்டருக்கு மிருதயுவுமான
சிகண்டியை ஹருதி கனுடைய குமாரனான கிருதவாமா அடக்கடி புன
னையோடு தடுத்தான் சிகண்டியோ ஹருதி காருளை மஹாபதனான
கிருதவாமாவைக் கூடையுள்ள ஐந்து பலலங்காளால் தோள்க்கத்
தில் அடித்தான் அரசரே ! மஹாபதனான கிருதவாமாவோ மிருதந
கோபமுண்டவனாகச் சிகண்டியை அறுபது பாணங்களால் பிளந்து
நகைத்துக்கொண்டு ஒரு பாணத்தால் அவனது வில்லையும் வெட்டி
னான் பிறகு, பலசாலியான துருபதகுமாரன் வெறு வில்லை எறித்து
மிகக் கோபங்கொண்டு கிருதவாமாவைப் பார்த்து, 'நில நில' என்று
சொன்னான் ராஜேந்திரபே ! பிறகு, பொன்னுலாகிய பிடிநையுடைய
வைகளுமனனருக்கீட்டப்பட்டவைகளுமான தொண்டூறு பாணங்
களைக் கிருதவாமாவின்மீது பிரயோகித்தான் அவைகள் கிருதவாமா
வினுடைய கவசத்தினின்று கீழே விழுந்தன அவை பயனற்றவை
யாகப் பூமியில் விழுகின்றதைக் கண்டு (சிகண்டி) மிகக் கூடையுள்ள
கஷ்டப்பததினால் அவனுடைய வில்லை நன்றாக வெட்டினான்.
பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டி வில் அறுந்நூற்றிக் கொம்
பொடிந்த காளைபோலிருக்கின்ற கிருதவாமாவை எண்பது பாணங்க
ளால் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் மிகக் கோபங்
கொண்ட கிருதவாமாவோ மிகக் காயப்படுத்தப்பட்டிக் குடத்தின்
வாயிலிருந்து ஜலம் வருவதுபோல அஷ்பவங்களால் இரத்தத்தைக்
கக்கினான் அரசரே ! இரத்தத்தினால் நாலு பக்கத்திலும் நனைக்கப்
பட்ட கிருதவாமாமழையினால் நனைக்கப்பட்ட தாதுக்கையுடையமலை
போல விளங்கினான் பிறகு, பிப்புவான கிருதவாமா பாணங்களையும்
நாணையுமுடைய வெறு வில்லை எறித்துச் சிகண்டியைப் பாண ஸமூ
கங்களால் தோட்பக்கத்தில் அடித்தான் சிகண்டியோ தோளில்
பாயந்திருக்கின்ற பாணங்களால் பெருங்களைகளோடும் சிறு களைக்
களோடும் கூடி மிகப் பெரிதாயிருக்கின்ற மரம்போல விளங்கினான்.

ஒருவரோடொருவா அடித்துக்கொண்டு, உத்திரத்தினால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நனைக்கப்பட்ட மகான்களான அவ்வீராகளிருவாகளும் இரத்தமடுவில நீந்துகின்றவாகளபோல விளங்குகிறார்கள் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட அவ்விருவாகளும் வஸந்தகாலத்தில் பூத்திருக்கின்ற இரண்டி பலாசவிருகங்களோடொல விளங்குகிறார்கள் இரத்தத்தினால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப்பட்டவாகளும் ரகதமயமான சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவாகளும் நாரரோஷ்டாகளுமான அவ்விருவாகளும் கோபங்கொண்ட இரண்டி ஸாபங்களோடொல விளங்குகிறார்கள் பாணங்களால் வருத்திய அங்கங்களை யுடையவர்களும், ஒருவா மற்றொருவரால் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டவாகளுமான அவ்விருவாகளும், ஒன்றோடொன்று கொம்புகளால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டி காளிகளோடொல விளங்குகிறார்கள் ஒருவரையொருவா கொல்லுவதில் முயற்சியைச் செய்கின்ற மஹாசாதான்களான அவ்விருவாகளும் அந்த ரணங்களில் ஆயிரங்கணக்கான மண்டலகத்திகளில் இரண்டி கோகளோடொல ஸஞ்சரித்தார்கள் மஹாராஜே! கிருதவாமந், தங்கமயமான நடிக கொள்ளவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்ட வைபும கூடையுள்ளவையுமான எழுபது பாணங்களாலே பராஷதனை யுகத்தில் அடித்தான் பிறகு, அடிப்பவர்களுள் உத்தமனான கிருதவாமந் யுகத்தில் சிங்மையை நோக்கி உயிரை வாங்கக்கூடிய தும கோமுகமான ஓர் அம்பை விரைவுடன் பிரயோகித்தான் சிங்மையடித்துக்கொண்ட பின்பு உடனே மூர்ச்சையை அடைந்தான் மூர்ச்சையை அடைந்தவனான அவன் விரைவாகக் கொடிமரத்தில் சாயந்தான் கிருதவாமந் வினாடைய அம்பினால் மிக வாட்டப்பட்டவனும், அடிக்கடி பெருமூர்ச்ச விரிப்பவனும், ரத்திகாங்களை உத்தமனுமான சிங்மையை ஸாத்தியானவன் யுகதங்கத்தினின்று விரைவாக வேறு இடத்திற்கு நகர்த்திச் சென்றான் பிரபுவே! பிறகு, சூரனை துருபதகுமாரன் கிருதவாமந்வினால் தோலவியடையவே, பாண்டவ சேனையானது துண்டமடைந்து எல்லாப் பக்கத்திலும் ஒடியது

பதினேட்டாவது அத்தியாயம்.

(அர்ஜுனனால் ஸம்சுப்தர்கள் தோல்வியடைந்தது.)

மஹாராஜே! அர்ஜுனனும், காற்றினது பஞ்சுக்குவியிலேப் பறக்கச்செய்வதுபோல உ முமுடைய சேனையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கச் செய்தான் அந்த அர்ஜுனனைத் திரிகாததாகளும்

சிபிகளும் 'கௌரவர்களும் வஸாதிர்களும் ஸாலவர்களும் கீர்தீசாலிகளான கோபாலர்களும் எதிர்த்தாக்கள பாரதரே' ஸதயதேவன், ஸதயகீர்த்தி, மிதரகேவன், சுருதஞ்சயன், ஸௌஸருதி, சந்திரதேவன், மிதரவாமா, யுகத்ததில் பிரதாக்களால் சூழப்பட்ட திரிகாதநராஜன் ஆகிய இவர்களும், சிறந்த விலலாளிகளும் பறபல சஸ்தரங்களில் ஸமாததாக்களுமான உம்முடைய புகதிராக்களுடன் சோந்த யுத்தத்தில் அராஜுன்னமீது பாணஸமூகங்களை இறைத்தாக்கள ஜலப பிரவாக்கள ஸமுகதிரத்தை எதிர்ப்பதுபோல அவர்கள் விரைவாக அவனை எதிர்த்தாக்கள லக்ஷக்கணக்கான அந்த வீரர்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் அராஜுன்னைநாடி கருடனைக்கண்ட ஸாடபங்களைப்போல நாசமடைந்தாக்கள மஹாராஜரே' அவர்கள் போரில் அராஜுனனால் அடிக் கப்பட்டு, பீடிக் கப்பட்டு விட்டில்கள் அகனியை விடாதது போலப் போக்களத்தில் அராஜுனனை விடவில்லை யுத்தத்தில், பாண்டிபுத்திரனை ஸகயதேவன் மூன்று பாணங்களாலும், மிதரதேவன் அறுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், சந்திரதேவன் ஏழு பாணங்களாலும், மிதரவாமா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌஸருதி ஏழு பாணங்களாலும், ஸருதஞ்சயன் இருபத்துபாணங்களாலும், ஸுசாமா ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தாக்கள யுத்தத்தில், அநேகங்களாலே அடிக் கப்பட்ட அந்த அராஜுன்ன, அவர்களைத் திருப்பி அடிகத்தான் அவன் ஸௌஸருதியை ஏழு பாணங்களாலும், * ஸதயதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், ஸருதஞ்சயனை இருபத்து பாணங்களாலும், சந்திரகேவனை எட்டுப் பாணங்களாலும், மிதரதேவனை நூறு பாணங்களாலும், ஸதயதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், மிதரவாமாவை ஒன்பது பாணங்களாலும், ஸுசாமாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான், அந்த யுத்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்ட பாணங்களாலே ராஜாவான் ஸருதஞ்சயனைக் கொன்று ஸௌஸருதியின் ஸுடைய தலைப்பாகையை யணிந்த தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான், விரைவுள்ளவனாகி அம்புகளால் சந்திரதேவனையும் யமலோகத்தை அடைவித்தான், மகாராஜரே' அவ்வாறே முயற்சி செய்கின்ற மற்ற மஹாரதாக்கள ஒவ்வொருவரையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் தடுத்தான் ஸதயதேவனே மிகக் கோபங் கொண்ட யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனைக் குறித்துப் பெரிய தோமரத்தைப் பிரயோகித்து வம்மநாதன் செய்தான் இருமபுமயமானதும் பொற்காமபுள்ள துமான அந்தத் தோமரமானது மஹாதமாவான்

மாதவருடைய இடக்கையைப் பிளா திகொண்டு அப்பொழுது பூமி யில் பீரவேசித்தது அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் தோமரத்தினால் அடக்கப்பட்ட மாதவருடைய கொறடாவும கடிவாளங்களும கையி னின்று விழுந்தன குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயன் வாஸுதேவ ருடைய அங்கங்கள் மிகப் பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மிக்க கடுங்கோபத்தை அடைந்தான் அவரைப் பார்த்து, 'மிக்க புஜபல முள்ளவரே! பிரபுவே! ஸத்யதேவனேநோக்கிக் குதிரைகளை நடத்த தும் கூாமையான அம்புகளால் அவனை யமலோகத்தை அடையும் படி செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினான் ஸ்ரீ வாஸுதேவரும் வேறு கொறடாவை எடுத்துக் கடிவாளங்களையும் விரைவாகக் கை யிற்பிடித்து அககுதிரைகளை ஸத்யதேவனுடைய ரதத்தைக்குறித்து ஓட்டினான் பிருதாபுரனும் மஹாரதனுமான தனஞ்சயன் வாஸு தேவா மிக அடக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸத்யதேவனைக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் தடுத்தபிறகு மிக்க கூாமையுள்ள பலலங்க ளாலே ராஜாவான அந்த ஸத்யதேவனுடைய குண்டலங்கனையணி ந்த பெரிய தலையைச் சேனையின் நிவின உடலிலிருந்து அறுத்தான் ஐயா! ஸத்யதேவனுடைய முடிபை அறுத்துக் கூாமையுள்ளபாண்டங் களால் மிக்ரவாமாவையும் கூாமையான வதஸுதந்தத்தினுலே அவ னுடைய ஸாரதியையும் கொன்றான் பலராவியான ஆஜுனன் பிறகு அதிக கோபங்கொண்டு அனைக் அம்புகளாலே நூறு நூறு க வும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் ஸம்சபதநாகளுடைய கூட்டங்களை மறு படியும் சீழே தள்ளினான் வேந்தரே! பிறகு, மஹாரதனான ஆ ஜுனன், வெள்ளிமயமான கட்டுக்களுள்ள க்ஷுரபரத்தினுலே வலி மை மிக்க மிக்ரதேவனுடையதலையை அறுத்தான் மிகுந்த கோபங் கொண்டு ஸுசாமாவைத் தோளில் அடித்தான் பிறகு, ஸம்சபதநாக ளனைவாகளும் கோபங்கொண்டு படுத்துத் திக்குக்களையும் எதிரொலி யிடுமபடி செய்துகொண்டு தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டு சஸ்திர ஸமூகங்களாலே அடித்தார்களே மிகத் துன்பம் செய்யப்பட்டவனும் இந்திரனுக்கு ஒப்பான பாரக்கிரமமமைந்தவனும் அளவிட முடியாத மனோதையமுள்ளவனும் மஹாரதனுமான ஆஜுனன் ஐந்துபால திரத்தை வெளிப்பத்தினான் அரசரே! பிறகு, பாண்டிபுத்திரனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான பாரததனுடைய விலவினின்று ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வெளியில் புறப்பட்டன பாரதரே! பிறகு, யுத்தபூமியில் அறுக்கப்படுகின்ற கொடிமரங்கள், விறகள், கொடித்துணிகளுடன் கூடின தோகள், அம்புப்பெட்டிகள், நுகத்தடி

கள், அச்சுக்கட்டைகள், சக்கரங்கள், பூட்டாம்வார்கள், கடிவாளங்கள், கூபரங்கள், ரக்தபதிகள், அம்புகள், கீழே விழுகின்ற குதிரைகள், ரிஷ்டிகள், பாட்டிகள், ததாயுதங்கள், பரிசுங்கள், சக்திகள், நோமரங்கள், சாஸிகள், சகராயுதங்களுடன் கூடின கைகள், தொடைகள், கண்டஸ்தைகள், நோவனிகள், நேபூரங்கள், ஹாரங்கள், ஸுவாணபரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதவத்தில விழுந்திருக்கின்ற தலைகள் இவைகளுடைய குவியல்கள் காணப்பட்டன குண்டலங்களோடு கூடியவையும் நல்ல கண்களையுடையவையும் பூண்சந்திரங்களுடன் ஓடா னானவையுமான தலைகள், ஆகாயத்தில நக்சத்திரக்கூட்டங்கள்போலப் பூமியில் காணப்பட்டன நல்ல மாலையனை அணிந்தவைகளும், நல்ல வஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான, கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள் பூமியில் காணப்பட்டன மஹாராஜரோ! அராஜகனான, பெரிய யுகத்தில ஆங்காங்கு கொல்லப்பட்ட ராஜபுத்திரர்களாலும், மஹாபலசாலிகளான க்ஷத்ரியர்களாலும், அப்பொழுது கோரமான அநத யுகத்திற் பூமியானது ருக்மருடைய உதயானதங்களுடைய மமமாக விளங்கியது சித்திரி விழுந்திருக்கின்ற மலைகள்போல யுகத்தில விழுந்திருக்கின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுகத்திற் பூமியானது பிரவேசிக்கமுடியாத தோற்றமுள்ளதாயிற்று பணைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பலவங்களாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துத் தள்ளுகின்றவனும் மஹாபலசாலியுமான அநத பரண்டலங்களுக்கே தோசெல்ல வழிநிலை ஐயா! அநத யுகத்தில ஓரத்தசரேறறில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அநத அராஜகனையுடைய தேருருளைகள் புதைந்து தன்னையே யபரிவாரங்களோடெல்ல கிலேசமடைந்தன மனததுங்கும் நாற்றுங்கும் ஓடா ன வேகமுள்ள குதிரைகள் அதிகமாக அமிழ்ந்துபோகின்ற சகரங்களான அநிகுப் பிரயாசகருடன் இழுத்தன பாரதரோ! விலலாஸியான பாண்டிபுத்திரராலே கொல்லப்படுகின்ற அசுசேனையெல்லாம் பெருமாளும் அங்கு நிலலாமல ஓடிற்று குந்திபுத்திரனை ஜிஷ்ணுவானவன் யுகத்தில அநத அனேகம் ஸமரபதங்களுடைய கூட்டங்களை வென்று அப்பொழுது புகை இழந்த நெருப்புபோல ஜவலிக்குகொண்டி விளங்குகின்ற

பத்தோனபதாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனை)

மஹாராஜரே¹ அநேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவரான யுதிஷ்டிரை மாஜாவான தூயோதனன பயமற்றவனாகத் தானே எதிர்த்தான விரைவாக வருகின்ற மஹாரதனான உம்முடைய குமாரனைத் தாமசாரும் விரைவாக அடித்து, 'நில நில' என்று சொன்னா அந்தத் தூயோதனனே மிகக் கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே அவரைத் திருப்பியடித்து, அவருடைய ஸாரதியையும், ஒரு பல்லத்தினுல நன்றாக அடித்தான் (வந்திரே¹ பிறகு, யுதிஷ்டிரா தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில தீட்டப்பட்டுவைக்கொண்ட பதின்மூன்று பாணங்களைத் தூயோதனன்மீது பிரயோகித்தார மஹாரதரான அவர் அந்தத் தூயோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் நான்கு பாணங்களால் கொண்டு, ஐந்தாவது பாணத்தினாலே ஸாரதியினுடைய தலையைச் சரித்தினின்று தள்ளி, ஆறாவது பாணத்தினாலே அரச்சனுடைய கொடியையும் ஏழாவது பாணத்தினாலே விலலையும் எட்டாவது பாணத்தினாலே கத்தியையும் பூமியில தள்ளினார் அவர் ஐந்து பாணங்களாலே அரச்சையும் நன்றாக அடித்தார் மிகுந்த வருத்தத்தை அடைந்தவனான உம்முடைய குமாரன, குதிரைகள் கொல்லப்பட்டு அந்த ரத்தினின்று குதித்துப் பூமியில் நின்றான் அவன் கஷ்ட நிலைமையை அனை நதிருப்பதைக் கண்ட காணன் புரவததாமா கிருபா முகலானவர்கள், அரச்சனைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தார்கள் அரச்சரே¹ பிறகு, பாண்டுபுத்திரர்கள்னைவரும் யுதிஷ்டிரைச் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்தில் பினதொடர்ந்தார்கள் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது மஹாயுத்தத்தில் ஆபிரககணக்கான தூரியவாதியங்கள் முழங்கின யுத்தத்தில் எவ்விடத்தில் பாஞ்சாலர்கள் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து எதிர்த்துச் சண்டை செய்தார்களோ அவ்விடத்தில் விமமநாதங்களும் கல கல எனனும பேரொலியும் தோனநின் காலாட்கள் காலாட்களோடும் யானைகள் உத்தமமான யானைகளோடும் ரதிகள் ரதிகள் போடும் குதிரை வீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் எதிர்த்தார்கள் மஹாராஜரே¹ யுத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தவை பாங்குத்தக்கவையும் பற்பல விதமானவையும் நீனைக் முடியாதவையும் சஸ்திரங்களோடு கூடியவையும் சிறந்தவையுமாயிருந்தன அந்தச் சூரர்களனைவர

களும் மிக்க விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் யுத்தத்தில் கொல்லுவதில் விருப்பமுற்று ஆசாரியசுரமாவும் சுறுசுறுப்பாகவும் நன்கு போபுரிந்தனர் அந்த வீரர்கள், யுத்த வீரர்களுக்குரிய விரதத்தை அனுஷ்டித்து யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள் அவர்கள் எவ்விதத்திலும் புறத்தில் நின்று போபுரியினிலே அந்த யுத்தமானது ஒரு முகூததகாலம் பாபபதற்கு இனிமையாயிருந்தது ராஜரே! பிறகு, பைத்தியங்கொண்டதுபோல வம்புகூடர்திருந்தது ரதிகன யானையை எதிர்த்துக் கூாமையுள்ள அம்புகளாலே பிளந்து வணங்கினகண்களுடன கூடின அம்புகளாலே அதை யமனிடம் அனுப்பின யானைகள் அனேக குதிரைகளை நாடி யுத்தரங்கத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் ஏறிந்து ஆங்காங்கு அப்போதைக்கப்போது மிகக் உக்கிரமாகப் பிளந்தன ஆங்காங்கு வந்து சேருகின்ற அனேக குதிரைவீரர்கள் உத்தமமான குதிரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு தலதவனிகளையும் வலிமம் நாடங்களை யும் செய்தார்கள் பிறகு, குதிரைவீரர்கள் விரைவாக ஒடுகின்ற பெரிய யானைகளை விலாபுறங்களிலும் பின்புறத்திலும் அடித்தார்கள் வேந்தரே! மதம் பெருகுகின்றயானைகள் அனேக குதிரைகளை ஒய்ம்படி செய்தன சில யானைகள் கொம்புகளால் கொன்றன சில யானைகள் அதிகமாக மாததித்தன வலிமைமிகவைகளான வேறு சிலயானைகள் அப்பொழுது குதிரைவீரர்களோடு கூடின குதிரைகளைக் கோபத்தினால் கொம்புகளால் பீடித்தன மற்றவைகள் அப்பொழுது முட்டி வேகத்தால் தூர ஏறிந்தன நாற்புறங்களிலும் சந்துகளிலிருக்கின்ற யானைகள் காலாட்படைகளாலே அடிக் கப்படிக் கோசமான தீன்ஸவரத்தை வெளியிடப்பததுத திசைகளிலும் ஒடின மகாயுத்தத்தில் ஆபரணத்தை இழந்து விரைந்து ஒடுகின்ற காலாட்களுடைய ஆபரணத்தை யுத்தப்பூமியில் (கஜவீரர்கள்) அறிந்து எடுக்க விருப்பமுற்றார்கள் மகா கஜங்களினமீது ஏறியிருக்கின்ற வீரர்கள் ஜயத்துக்குக்காரணத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு யானைகளை மண்டியிடச்செய்து (அவைகளால்) விசித்தமான ஆபரணங்களை எடுத்துத் தருமபடி செய்வித்தார்கள், காலாட்படைகளையும் பிளந்தார்கள் அச்செய்கையில் மறுதலுள்ளவர்களான அந்த யானைவீரர்களை அதிக வேசமுள்ளவர்களும் வலிமை மிகுந்தவர்களுமான காலாட்கள் சூழ்ந்துகொண்டு துன்பஞ் செய்தார்கள் நன்றாகப் பழக்கப்பட்ட யானைகளாலே துதிக்கக்கூறால் தூக்கி ஆகாயத்தில் ஏறியப்பட்ட சிவர்கள் பெருமப்போரில் கீழேவிழுந்து கொம்பு துனிக

ளாலே குத்தப்பட்டார்கள் இன்னும் சிலர்கள், அந்த யுத்தத்தில் கஜங்களாலே சேனையின நடுவீடத்தை அடைந்து விரைவாகப் பிடித்துக் கொம்புகளாலேயே நாசம் செய்யப்பட்டார்கள் மஹாராஜே! மற்றவர்கள் அடிக்கடி விலக்கித் தள்ளப்பட்டுப் பொடி பண்ணப்பட்ட சரீரத்தையுடையவர்களானார்கள் மற்றவர்கள் யுத்தத்தில் விசிறிகள்போலச் சுழலும்படி. ரொயது அடிகப்பட்டார்கள் ராஜே! யானைகளுக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களான மற்றவர்களுடைய சரீரங்களும் ஆங்காங்கு யுத்தபூமியில் நிக் அடிகப்பட்டன சில யானைகள், பிராஸங்கனாலும் தோமரங்களாலும் சகதிகளாலும் மஸ்தகத்தின் கீழ்ப்பகங்களிலும் மஸ்தகங்களிலும் தந்தக் கட்டுகளிலும் அதிகமாக அடிகப்பட்டன சில யானைகள் பக்கத்திலிருக்கின்றவர்களும் நிக்ஸபயங்கராகளுமான ரதிகர்களாலும் குதிரை வீரர்களாலும் எதிர்த்துப் பிளக்கப்பட்டு அந்த யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்தன அரே! அந்த மஹாயுத்தத்தில் குதிரைகளின் மீதுள்ள குதிரைவீரர்கள் தோமரத்தினாலே கேட்கத்தையுடைய காலாடி களையும் அவ்வாறே கவசங்களை யணிந்த வேறு சிலர்களையும் ஆங்காங்கு வேட்கதினால் பூமியில் நொறுக்கினார்கள் ஐயா! தோமரம் பயங்கரமுமாயிருக்கிற அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் ரதங்களை அருகில் நெருங்கிப் பிடித்து விரைவாக எறிந்தன நாராசங்களாலே அடிகப்பட்ட அதிக பலமுள்ள யானைகள் வஜராயுத்ததினால் அடிகப்பட்ட மலைச்சிகரம்போலப் பூமியில் விழுந்தன யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்கள் யுத்தவீரர்களை நாடி முஷ்டிகளால் குத்தினார்கள் ஒருவரையொருவர் மயிரிசைப் பிடித்து இழுத்து விலக்கித் தள்ளினார்கள், பிளக்கவும் பிளந்தார்கள் சிலர்கள் கைகளை உயர்த்தாக்கிப் பூமியில் தள்ளிக் காலால் மார்பில் மிதித்துக்கொண்டு துடிக்கத் துடிக்கத் தலையை அறுத்தார்கள் வேந்தே! மற்றொருவன் கீழேவிழுகின்ற ஒருவனுடைய தலையை வாளினால் அறுத்தான் மஹாராஜே! அப்பொழுது மற்றொருவன் உயிரிழந்தவனைக் காலால் உதைத்தான் அவ்வாறே, மற்றொருவன் உயிரோடிருக்கின்றவனுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரத்தை அழுந்துமபடி செய்தான் பாரதே! அந்த யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்களுக்குப் பெரிதான முஷ்டியுத்தம் நோந்தது அவ்வாறே, உக்கிரமான மயிரிபிடிச் சண்டையும் பயங்கரமான பாரு யுத்தமும் நடந்தன ஒருவன், அறியப்படாமலே இருந்துகொண்டு, வேறொருவனோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கின்ற மற்றொருவனுடைய உயிரைப் பலவாறாக அநேக சஸ்திரங்களாலே அபகரித்

தான் போவீராகள எதிர்த்துநின்று ஸங்குல யுத்தமானது நடக்க வே, உடனே துறவுகணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தலையிலலா முண்டங்கள் எழுந்த துள்ளின. இரத்தத்தாலே நனைக்கப்படுகின்ற சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் நல்ல சாயத்தினால் நிறமேற்றப்பட்ட வஸ்திரங்களபோல விளங்கின இவ்வாறு பயங்கரமானதும், சஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், கரைப்புண்ட கங்கைக்கு ஓட்பானது மான அநதப் பெரும்போரானது சபதத்தால் உலகத்தை நிரப்பியது ராஜரே! பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு, தன்னைச்சோந்தவர்களாவது பிறர்களாவது அறியப்பட்டார்களிலே ஐயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான வேந்தர்கள் அவசியம் யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்று யுத்தம் செய்தாராள் மஹாராஜரே! தம்மைச்சோந்தவர்களைத் தம்மைச்சோந்தவர்களே கொன்றுகொண்டார்கள், எதிர்த்துவந்த பிறர்களையும் கொன்றார்கள் சேனைகளின் இருதிற்றதிலும் வீரர்களாலே ஸங்குலமான யுத்தம் நடந்தது மஹாராஜரே! யுத்தபூமியானது அங்கு உடைக்கப்பட்ட தோகளாலும் வீழ்த்தப்பட்ட யானைகளாலும் சாயந்தகிட்குகின்ற குதிரைகளாலும் தள்ளப்பட்ட மனிதர்களாலும் கூஷணத்திற்குள் நாடமுடியாத ரூபத்துடன் கூடியதாகியது பூபாலரே! ஒருகூஷணத்தினுள், இரத்தப்பெருக்குள்ளதாகியது காண்பாஞ்சாலாக்கைகொன்றான தனஞ்சயன் திரிகாததாக்கைகொன்றான ராஜரே! பீமஸேனன் கொளவாக்கையும் நானகுபக்கங்களிலுமுள்ள யானைப்படையையும் கொன்றான் சூரியன் பிறபகிலே அடைந்துநிற்கவே, கொளவபாண்டவஸேனைகளுக்கும் அநுகமான சீரத்தியைவிரும்புகின்றவர்களானவீரர்களுக்கும் இவ்விதமான நாசம் நோந்தது” என்றுகூறினான்

இருபதாவது அத்தியாயம்.

(யுதிஷ்டிரரால் தூர்யோதனன், தோல்வியடைந்தது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! மிகக் கொடுமையுள்ளவையும், மிகவும் ஸகிக்கமுடியாதவையுமான அனைத்து கருவிகளையும் புத்திரர்களுடைய நாசத்தையும் உன்னிடத்தினின்றானான் கேட்டேன் ஸூத! நீ சொல்வதுவிருந்தும் யுத்தம் நடந்திருக்கிற விதத்திலிருந்தும் கொளவாக்கர் இல்லையென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம். மகாபதனால் தூர்யோதனனும் அநத யுத்தத்தில் அத்தனை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டான் தீர்ப்புத்திரன் என்னசெய்தான்? ராஜா

வான தூயோதனனாவது அந்தத் தாமபுத்திரனுக்கு என்னசெய்தான்? ஸஞ்சய! பிறபகலில் மயிராசிலிர்த்து, உண்டுபண்ணுகிற தான யுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? அக்ஷை எனக்கு உள்ளபடிசொல் (நீ சொல்வதில்) திறமையுள்ளவன்” என்று கூற, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்

“அரசரே! பாரதரே! ஒன்றோடொன்று சோககைபெற்றிருக்கின்ற இரண்டு சேனைகளும் துண்டு துண்டாகக் கொல்லப்படுமளவில் உம்முடைய குமாரனான தூயோதனன் வேறு ரதத்தினமீதேறி அதிக கோபத்தோடு விஷத்தூண்டகூடிய ஸாபம் போலச் சீறிக் கொண்டு தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரைக் கண்டு தன்வரத்தியை நோக்கி, ‘ஸாரதியே! எவ்விடத்தில் ராஜாவான பாண்டவன் கவசம் பூண்டு தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட வெண்கொற்றங்குடையோடு விளங்குகிறானோ அவ்விடத்தை என்னை விரைவாக அடையும்படி செய்விரைவுடன் செல், ரெல்’ என்று சொன்னான் அரசனால் துண்டப்பட்ட அந்தஸாரதி ராஜாவினுடைய உத்தமமான ரதத்தை யுத்தகளத்தில் யுதிஷ்டிரருக்கு எதிராக நடத்தினான் பிறகு, மதப்பெருகுகள்ள யானைபோலக் கோபங்கொண்ட யுதிஷ்டிரரும் ஸாரதியையே நோக்கி, ‘ஸூதி!’ எந்தவிடத்தில் தூயோதனனிருக்கிறானோ அவ்விடம் செல்’ என்று கூண்டினான் வீரர்களும் ரதிகளான சிறந்தவர்களும் பிரதாக்களுமான அவ்விருவரும் எதிராகதாக்கள் மஹாவீரர்களும் மிகக் கோபங்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களும் பெரியவிலைக் கையிலிழந்தவர்களுமான அவ்விருவரும் ஒருவரோடொருவர் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் (பாணவாஷங்கோப) பொழிந்தார்கள் ஐயா! பிறகு, தூயோதனராஜன், யுத்தத்தில் சாணைக்கல்லில்தீட்டப்பட்ட ஒரு பலலத்தினாலே தாமசீலரான யுதிஷ்டிரருடைய விலைக் குணித்தான் தாமநந்தனரான யுதிஷ்டிரா மிகக் கோபங்கொண்டு அந்த அவமானத்தை ஸூதிக் கவிலை யுதிஷ்டிரா படைமுறைகளில் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச் சிவந்து, துணிக்கப்பட்ட விலை எறிந்தவரீட்டு வேறுவிலை எடுத்த தூயோதனனுடைய கொடிய மரத்தையும் விலையையும் வெட்டினார். பாதஸரோஷ்டரே! உம்முடைய புத்திரனானவன் பிறகு வேறு விலை எடுத்தபொருட்பரணங்களை யணிந்தவைகளும் தங்கமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் பளபளப்புள்ள துணிகளுள்ளவைகளும் விஷத்தூடன் கூடின ஸாபங்கள் போன்றவைகளுமான அம்புகளை யுதிஷ்டிரராய்த் தொடுத்தான். மிகுந்த கோபமுடையவர்

களான அவவிருவர்களும் ஸிம்மங்களபோல மிகுந்த பரபரப்புடன் பரஸ்பரம் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று எண்ணி ஒருவாமிதொருவர் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தார்கள மஹாரதர்களான அவவிருவர்களும் காளைகளபோலக் காஜிதனுக்கொண்டு யுகத்தினில் ஒருவரையொருவராக அழித்தார்கள அவவிருவர்களும் ஸமயத்தைத் தேடுகின்ற வாகளாகி ஸஞ்சரித்தார்கள். மஹாராஜரே! பின்பு, காதுவரையிலும் நன்றாக இழுத்தாவிடப்பட்ட அம்புகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களை யுடையவர்களான அவவிருவர்களும் பூதநிருகின்ற பலாசு விருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள் வேந்தரே! பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் அடிக்கடி ஸிம்மநாதங்களை வெளியிட்டார்கள் அவ்வாறே கையைக்கொட்டுதலால் உண்டாகிற சபுத்ததையும் விலலினுடைய நானொலிகளையும் சங்கவாதயங்களுடைய சபுத்தங்களையும் வெளியிட்டார்கள் மஹாராஜரே! வேந்தர்களான அவவிருவர்களும் ஒருவரையொருவர் மிகவும் துன்பஞ்செய்தார்கள் பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிர கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுத்தத்துண்டைய வேகம்போன்ற வேந்தையுடையவைகளும் நெருங்கமுடியாதவைகளுமான மூன்று பாணங்களாலே உம்முடைய புத்திரனை மாபிலே அடித்தார அரசனான உம்முடைய குமாரனும் அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கூாமையுள்ளவைகளும் தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஐந்து பாணங்களாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்தான் பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான அவன் எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் கனமைபொருந்திய கும் கூாமையுள்ள கும் பெரிதான எரிந்ஷத்திரத்திற்கு ஒப்பான துமாகிய ஒரு சகதியை அப்பொழுது பிரயோகித்தான் விரைவாக வருகின்ற அந்தச் சகதியைத் தாமராஜா கூாமையுள்ள மூன்று பாணங்களால் துண்டாடி விரைவாக ஐந்து பாணங்களால் அந்தத் தூயோதனையும் அடித்தார் பிறகு, ஸவாணமயமான காமையுள்ளதான அந்தச் சகதி பெரிய சபுத்ததுடன் விழுந்தது விழுங்கின்ற அந்தச் சகதியானது பெரிய எரிந்ஷத்திரம்போல நெருப்புக்கொப்பாக விளங்கியது அரசரே! உம்முடைய புத்திரன், சகதியாயுதம் நாசஞ் செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, கூாமையான ஒன்பது பலவங்களாலே யுதிஷ்டிரரை அடித்தான் பகைவர்களை வாட்டுபவரான யுதிஷ்டிரா பலசாலியும் பகைவனுமான தூயோதனனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு அவனைக்குறித்து ஒரு பாணத்தை எடுத்தார் மஹாராஜரே! பிறகு, மஹா பலசாலியும் பராகிரமசாலியுமான அவர் கோபங்கொண்டு விலலினுடைய நடுவில் அந்த அம்பைப் பூட்டிப் பிரயோகித்த

தார். அநதப் பாணமோ மஹாரதனும் உம்முடைய புத்திரானும் அரசு
சனுமான தாயோதனனை அடைந்து, மதிமயங்கச்செய்து பூமியைப்
பிளந்தது பிறகு, தாயோதனன கோபமுண்டு கதாயுத்தத்தைத் தூங்கி
வேகத்துடன் கலந்ததுக்கு முடிவைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்
கொண்டவருக்குத் தாமராஜருடைய ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான
தாமராஜா கதாயுத்தத்தைத் தூக்கினவனும் தண்டத்தைக் கையில்
கொண்ட அநதனைப் போன்றவனும் உமது குமாரனுமான தாயோ
தனனைக் கண்டு ஜவலிகின்றன தம் மிகக் வேகமுள்ள தம் பரகாசிக
கின்ற பெரிய எரிக்கூத்திரம்போன்றதும் யமகண்டதற்குக் கொப
பாணதும் கோரமான தம் வேரூன நாலாத்திரி பொன்றதுமான
பெரிய சக்தியாயுத்தத்தைப் பிரயோகித்தாராதத்திலிருந்து அநதத்
தாயோதனன், அநதநகைப்பினால் கவசத்தைப் பிளந்து நடுமாபில
அடிக்கப்பட்டு மனத்தில் மிகக் துன்பமுற்று விழுந்து மூர்ச்சை
யடைந்தான் பிறகு, அநதத் தாமராஜரைநோக்கி ஆகாசவாணி
யானது, 'ராஜனே ! இவன் உன்னால் கொல்லக்கடவனல்லன் பீம
ஸேனனுடைய பிரதிஜனையைப் பரிபாலனம் செய்' என்று சொல்
விற்று இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதைக்கேட்ட தாமராஜா திரும்பி
விட்டாரா பிறகு, கிருதவாமா விரைவாக வந்து துக்கக்கடலில் மூழ்கி
யிருக்கின்ற உம்முடைய குமாரனான அரசனைப் பாதுகாததான் பீம
னும் தங்கப்பட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நத்தை எடுத்துக்
கொண்டு யுத்தத்தில் கிருசுவாமாவைநோக்கி வேகமாக எதிர்த்து
ஓடிவந்தான் மஹாராஜரே ! பிற்பகலில் யுத்தத்தில் வெற்றியை
விரும்புகின்றவர்களான உமமைச் சோந்த வீரர்களுக்குப் பகைவாக
னோடு இவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்

(ஸங்கதயுத்தம், பதினாறுவதுநாள் யுத்தமடிவும்)

வேந்தரே ! பிறகு, யுத்தத்தில் அடங்காமதங்கொண்டவாக
ளான உம்முடைய வீரர்கள், காணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மீண்
டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்து தேவாஸூயுத்தத்துக்கு ஒப்பான
யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் யானைகளும் மனிதர்களும் தோகளுந்
குதிரைகளும் சங்கங்களுமாகிய இவைகளுடைய ஒலிகளாலே அதிக
உதஸாஹத்தை அடைந்தவைகளும் அதிக கோபத்தோடுகூடியவை
களும் எதிர்த்து நிற்கின்றவைகளுமான அநத யானைகள், தேராளி

கள், காலாட்கள், குதிரைக்காரர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்கள்
 னேததும் பறபலவிதமான சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால்
 நாசம்செய்யப்பட்டன மஹாயுத்தத்தில், யானைகளும் ரதங்களும்
 குதிரைகளும் கூாமையுள்ள கோடாலிகளாலும் கத்திகளாலும் பட்ட
 ஸங்களாலும் பறபலவிதமான பாணங்களாலும் சிறந்த வீரர்களால்,
 நாசஞ்செய்யப்பட்டன வாகனங்களால் வீரர்களும் கொல்லப
 பட்டார்கள் பூரியானது, தாமரைப்புஷ்பத்துக்கும் சூரியனுக்கும்
 சந்திரனுக்கும் ஒப்பானவைகளும், வெண்ணிறமுள்ள பற்களை
 யுடையவைகளும், அழகிய வாயையும் கண்ணையும் மூக்கையுமுடைய
 வைகளும், அழகிய கிரீடங்களோடும் குண்டலங்களோடும் கூடியவை
 களுமான மனிதர்களுடையதலைகளாலே பரப்பப்பட்டதாக விளங்
 கியது அனேகம் பரிகங்களாலும் உலகைகளாலும் சக்திகளாலும்
 தோமரங்களாலும் நகரங்களாலும் புசண்டிகளாலும் கதாயுதங்களா
 லும், யானைகளும் மனிதர்களும் குதிரைகளும் ஆயிரக்கணக்காகக்
 கொல்லப்பட்டன அப்பொழுது, இரத்தநதிப்பிரவாகங்கள் தோன்
 றின, நன்றாக நாசம்செய்யப்பட்ட ரதங்கள், மனிதர்கள், குதிரைகள்,
 யானைகள் இவைகளையுடையதும் பயங்கரமான காட்சியையுடைய
 தும் அதிக காயமுள்ளதும் சத்துருக்களால் நாசம் செய்யப்பட்டது
 மான அநதச்சேனையானது, பிரஜைகள் அழியும் காலமான பிரளய
 காலத்தில் யமனுடையராஜ்யம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது
 அரசரே! பிறகு, உம்முடைய சேனாவீரர்களும் தேவகுமாரர்களுக்
 கொப்பான உம்முடைய புத்திரர்களும் கணக்கிலடங்காத படைகளை
 முன்னிட்டவர்களான குருசிரேஷ்டர்களும் யுத்தத்தில் சினியி
 னுடைய குமாரனை எதிர்த்தார்கள் அதிக இரத்தத்தால் பயங்கரமான
 தும், புருஷஸரேஷ்டர்களாலும் குதிரைகளாலும் தோகளாலும்
 யானைகளாலும் நெருங்கியதும், உப்புநீரிற்றைந்த கடலின் ஒலிபோன்ற
 பேரொலியுடன் கூடியதுமான அநதச் சேனையானது, தேவாஸுர
 ஸனையங்களுக்கரசு சமமான ஒளியுள்ளதாக விளங்கியது பிறகு,
 தேவராஜனுக்குச் சமமான பராகாமமுள்ளவனும் ஸூரியகுமாரனு
 மாள் காணன் யுத்தத்தில் தேவராஜனுடைய இளைய ஸகோதரனை
 உபேந்திரனுக்குச் சமமான ஸாத்யகியை ஸூரியனுடைய கிரகணங்கள்
 போலப் புகாசிக்கின்ற அம்புகளால் அடித்தான் சினிகளுள் சிறந்
 தவனான ஸாத்யகியும், யுத்தத்தில் விரைவுடன் ரத்ததோடும் குதிரை
 களோடும் ஸாரதிகளோடும் கூடின புருஷஸரேஷ்டனான அநதக் கா

ணனை ஸாபபங்களுடைய விஷததுக்குச் சமமான ஒளியையுடைய பறபலவிதமான அம்புகளாலே அப்பொழுது நன்றாக மூடின சினிகுலவீரனான ஸாதயகியினுடைய பாணங்களால் மிகக் துன்ப மடைந்தவனும் ரதிகாக்குள் சிறந்தவனுமான * வஸுஷே ணனை அதிரதர்களான உம்முடைய நண்பர்கள் யானைகளோடும் ரதங் களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் விரைவாக எதிர்த தார்கள் அதிவேகமுடையவாகளும் துருப்பதபுத்ரனை முதன்மை யாகக்கொண்டவாக்குமான பகைவார்களாலே எதிர்த்துத் துரத்தப் பட்டதும் கடலுக்கொப்பானதுமான கௌரவசேனையானது அப் பொழுது எல்லாப்பக்கத்திலும் ஓடத் தலைப்பட்டது அச்சமயத்தில் மனிதாக்குக்கும் ரதங்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான நாசம் நோந்தது பிறகு, ஆண்மையிற சிறந்தவர்களான அரஜுனனும் கேசவரும் பகலில் செய்யவேண்டிய வைதிக காமா னுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, முறைப்படி பிரபுவான ருத் ரராப் பூஜித்தது, பகைவாக்களைக் கொல்லதில் நிச்சயத்துடன் உம்மு டைய சேனையேநோக்கி விரைவாக வந்தார்கள் அப்பொழுது, பகைவர்கள் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுடைய தும், காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட துணியுடன் சோந்த கொடிமரத்தை யுடையதும், வெண்ணிறமான குதிரைகள் பூட்டியதும், சமீபத் தில் வருகின்றதுமான அரஜுனனுடைய ரதத்தைத் தெரியமுள்ள மனத்துடன் கண்டார்கள் பிறகு, அரஜுனன், ரதத்தில் நாத தனம் செய்கிறவன்போல இருந்துகொண்டு, காணவதத்தை நாடுணாவி இடம்படிசெய்து ஆகாயத்தையும் நிகுதுகளையும் திக குக்கோணங்களையும் பாணங்களால் நெருங்கியவையாகச் செய தான அவன் அப்பொழுது விமானங்கள் போன்றவைகளும், ஆயு தங்களையும் தவஜங்களையுமுடையவைகளும், ஸாரதிகளையுடையவை களுமான ரதங்களாக காற்று மேகங்களை நாசம்செய்வதுபோலப் பா ணங்களால் நாசஞ்செய்தான் அவன் யானைகளையும் யானைவீரா களையும் கொடித்துணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிமரங்களையும் குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் அம்புகளால் யமலோகத்தைப்படை யுமாடிச் செய்தான யமனபோலக் கோபங் கொண்டவனும் தடுக்கமுடியா கவனம் மஹாரதனுமான அநதஅர ஜுனனைத் தூர்வோதனை ஒருவனே நேராகச் செலுதுகின்ற பாணங்

களால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான் அாஜுனன், தூயோதன் னுடையவிலையும் ஸாதியையும் குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும ஏழுபாணங்களால் நாசஞ்செய்து, ஒரு பாணத்தினுலே குடையையும் வெட்டினான் உயிரைவாங்கக்கூடிய சிறந்தான் ஒன்பதாவது பாணத்தையும் விலலில்பூட்டித் தூயோதனனமீது பிரயோகித்தான் அந்தஅம்பை அஸவத்தாமா ஏழாகத்துண்டாடினா பிறகு, பாண்டவன் அம்புகளால் குதிரைபுகுதிருடையவிலை வெட்டி ரத்ததிலபூட்டப்பட்ட குதிரைகளையும் கொன்று கிருபருடைய மிகக்குரமான அந்தவிலையுந் துண்டாக்கினான் கிருதவாமான் னுடைய விலையும் கொடிமரத்தையும்வெட்டி, குதிரைகளையும் அப்பொழுது கொன்று, துரசாஸனனுடைய விலையும் வெட்டி, ராதாபுத்திரனை காணனை எதிர்த்தான் பிறகு, காணன், ஸாதியகியை விட்டுவிட்டு அாஜுனனை மூன்றுபாணங்களால் விரைவுடன் அடித்து, இருபதுபாணங்களாலே கிருஷ்ணனையும் பாாதகனையும் மறுபடியும் மறுபடியும் அடித்தான் யுத்தத்தில், அனைக அம்புகளையெய்து பகைவாக்களை நாசம்செய்கின்ற காணனுக்குக் கோபங்கொண்டிருக்கிற இந்திரனுக்கு வாட்டமுண்டாகாததுபோல வாட்டமுண்டாகவில்லை பிறகு, ஸாதியகி எதிர்ப்பாடுக காணனைக் கூாமையுள்ளவைகளும் கொடுமையுள்ளவைகளுமான தொண்ணூற்றொன்பது பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் நூறுபாணங்களாலும் அடித்தான் பிறகு, பாாததாக்கைச்சேர்ந்த எல்லாச் சிறந்தவீரர்களும் காணனைப் பீடித்ததாகன யுதாமன்யு, சிகண்டி, திரொபதிபுத்திராகன, பிரபதரகாகன, உத்தமௌஜஸ, யுயுதஸு, நகுலஸஹதேவாகன, திருஷ்டத்யுமனன், சேதுதேரத்தவீராகன, காருசாகன, மச்சதேசத்துவீராகன, கேகயாகன ஆகிய இவர்களுடைய சேனையும் பலசாலியான சேகிநானும் நல்லசிறத்ததையுடைய தாமராஜருமாகிய இவர்களனைவர்களும், தோகாளும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் உட்கிரமான பராககிரமமுள்ள காலாட்களாலும், காணனை யுத்தத்தில் சூழ்நடுகொண்டு அவனைக் கொலவதில் நிச்சயங்கொண்டவர்களும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுகின்றவர்களுமாகிப் பறபலவிதமான சஸ்திரங்களை இறைத்ததாகன காணனுன்வன் அந்தச்சஸ்திரவாஷத்தைக் கூாமையான அம்புகளால் பலவாறாகத் துண்டாடி அவதிரவீரயத்தினால் காற்று மாததையொடித்து அடித்துக்கொண்டிலோவது போலத் தூரத்தில் விலக்கித்தள்ளினான் அவன் அதிககோபங்

க ர் ண ப ர் வ ம்.

கொண்டு தேராளிகளையும் யானைக்காரர்களுடன்கூடின யானைகளையும் குதிரைக்காரர்களுடன்கூடின குதிரைகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் வருத்துபவனாகக் காணப்பட்டான் அவனுடைய அஸ்திரத்தேஜஸினாலே கொல்லப்படுகின்ற அநதப்பாண்டவர்களுடைய சேனையானது, பெருமபான்மையான சச சஸ்திரங்களையும் வாகனங்களையும் தேகங்களையும் பிராணனையும் இழந்ததும் யுத்தத்தினின்று திருமபினதுமாகியது பிறகு, அராஜகனான நந்தத்துக்கொண்டு காணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் தடுத்த அம்புமழைகளாலே துளையையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மூடினான் சில பாண்டங்கள் உலகைகளபோலவும் பரிகாயுதங்களபோலவும் மறற்பாண்டங்கள் சதகங்களைபோலவும் சிலபாண்டங்கள் உகிரமான வஜராயுதங்களபோலவும் விழுந்தன அவைகளால் கொல்லப்படுகின்றதும், காலாட்களையும் குதிரைகளையும் மதங்களையும் யானைகளை யுமுடைய குமான அரசேனையானது கண்களை மூடிக்கொண்டு மிகச்சுழன்றது, அலறவும் அலறியது அபபொழுது, காலாட்டடைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் மிகசயமாக மூரணத்தை விளைவிககத்தக்க யுத்தத்தை நாடின (அவைகள்) பாண்டங்களால் அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் துன்பமுற்றவைகளும் பயந்தவைகளுமாக அபபொழுது ஓடின அபபொழுது, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான உமமைச்சோரந வீரர்கள், யுத்தத்தில் அதிகப்பற்றுவதில் ஈடுபட்டுக்காலத்தில், ஸூரியன் அஸ்தகிரியையடைந்து மறைந்தான் மஹாராஜே ! அதிகமாகத் தோன்றியிருக்கின்ற இருளினாலும் புழுதியினாலும் நல்ல வஸ்துவையோ அல்லது கெட்டவஸ்துவையோ ஒன்றையும் கண்டோமில்லை பாரதே ! சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் ராத்திரி யுத்தத்தில் பயந்தவர்களாக எல்லா யுத்தவீரர்களோடும் சோரந அநத யுத்தத்தினின்று விலகிச்சென்றனர் அரசே ! அபபொழுது, ஸூரியாவதமய காலத்தில் கௌரவர்கள் ஓடவே, பாரதர்கள் வெற்றியடைந்து மனக்களிப்புள்ளவர்களாகத் தங்கள் பாசறையைக்குறித்துச் சென்றார்கள் அநத வீரர்களாலே யுத்தமானது நிறுத்தப்பட்டவுடனே, சேனையில் ஒன்று கூடியிருக்கின்ற எல்லா அரசர்களும், வாதியகோஷங்களோடும் காஜனங்களோடுகூடின பலவிதமான விம்ம நாதங்களோடும் பிறாக்கைப் பரிஹஸிக்கின்றவர்களும் அச்சதரையும் அராஜகனையும் புகழ்கின்றவா்களுமாகிப் பாண்டவர்களின்ஷயத்தில் ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டவே, அநத யுத்த களத்தில்,

அகர்

, ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம்.

பாண்டவர்கள், ஸந்தோஷமுடையவாகளானார்கள் அரசர்கள் இரவில பாசுதையை யடைந்தது வலிததார்கள பிறகு, கோரமூழுடையதும் ருத்திரருடைய உத்தியானவனம்போன்றதுமான யுத்தங்கள்தை ரக்ஷஸுகளும் பிசாசங்களும் துஷ்டவிலங்குகளும் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து நாடின” என்று கூறினான்

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

(கர்ணன் தூர்யோதனனை நோக்கித் தனக்குச் சல்லியன் ஸாரதியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! அராஜுனன் தன்னிஷ்டப்படி நமமைச்சோரநதவாகளைவாகளையும் நிச்சயமாகக் கொன்றுவிட்டான் * ஆததாயியான இந்த அராஜுனனுடைய யுத்தத்தில் அந்தக் கணம் விடுபட மாட்டான் பாரததன் ஒருவனாகவே ஸபதரையை அபகரித்துவந்தான், ஒருவனாகவே அகனியை (காண்டவவனத்தில்) திருபதி செய்தான், ஒருவனாகவே இந்தப்பூமியை ஜயித்து அரசர்களையும் கப்பங்கட்குறிவாகளாகச் செய்தான் துவாயமான விலலை யேந்தியவனான அராஜுனன் ஒருவனாகவே நிவாதகவசாகளைக்கொன்றான்; ஒருவனாகவே வேடவடிவத்துடன் நிற்கின்ற பரமசிவனோடு போர்புரிந்தான், ஒருவனாகவே (கந்தாவயுத்தத்தில்) பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களான தூர்யோதனதிகளை ரக்ஷித்தான், ஒருவனாகவே ராஸவரனை ஸந்தோஷப்படுத்தான் அந்த அராஜுனன் ஒருவனாகவே உக்கிரமான பராக்ரமமுள்ளவர்களான எம்மைச்சோரந அனைவர்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் அவர்கள் நிரந்தரத்தகவர்களல்லா அவர்கள் புகழ்த்தகவர்களே அவர்கள் செய்ததைச் சொல்லு ஸூதி! அதற்குப்பிறகு, அர்பொழுது தூர்யோதனன் யாது செய்தான்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“அழிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்டப்பட்ட அவயவங்களையுடையவர்களும் வாகனங்களினின்றும் கீழேதள்ளப்பட்டவர்களும் கவரங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழந்தவர்களும் தீன்ஸவரம் அடைந்தவர்களும் மனவருத்தமுற்றவர்களும் பசுவாநாலத்தோல வியடை விரகப்பட்டவர்களும் மானிகளுமான கௌரவர்கள், பலவூடைந்தது விஷத்தைபிழிந்தது சாலால் நிதிக்கப்பட்ட ஸாஸங்களோடால்

வீரியமற்றவர்களாகச் சேனை கங்கியிருக்குமிடத்தையடைந்தமறுபடியும் மஜேராலோசனைசெய்த நாககள் பிறகு, காணன கோபமூண்டு ஸாப பம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினாலே கையைப்பிசைந்து உம் முடைய குமாரனைப் பாரத குக்கொண்டு அந்தக்கெளரவாகநுக்குச் சொல்லலானான் ‘ராஜனே! அராஜனான முயற்சியுள்ளவன், உறுதியுடையவன், ஸமாதான, எப்பொழுதும் கையமுடையவன் கிருஷ்ணனும் ஸமயததுக்குத்தகசபடி அந்தஅராஜனனுக்குப் போதித்ததுகொண்டிருக்கின்றான் நாம் அவனால் இப்பொழுது அஸ்திரப்பிரயோகத்தினால் விரைவில் வஞ்சிக்கப்படும்படி நான் அவனுடைய விருப்பமனைததையும்நாளைத்தினம்நாசம்செய்யப்போகிறேன்’ என்று சொன்னான் இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட அந்தத்தாயோகனன், ‘அவ்வாறே ஆகட்டும்’ என்றுசொல்லிவிட்டு, உத்தமமான அரசர்களுக்கு அனுமதிக்கொடுத்தான் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்றவர்களான அரசர்களனைவராகளும் தம்வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தாகள அவர்கள் அந்தராத்திரி இனிதுவாஸமசெய்து மனக்களிப்புடன் யுத்தகத்திறகாக வெளியேபுறப்பட்டார்கள் அவர்கள், கௌரவர்களுள் சிறந்தவனான தாழ்ராஜனால் பருஹஸபதிசக்கிராராயாஇவர்களுடைய கொள்கைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதும் ஜயிக்கமுடியாததுமான வபூஹத்தைப் பாரததார்கள் பிறகு, சததுருவீரர்களைக் கொல்வகின்றவனான தாயோகனன் அப்பொழுது அதிகவீரமுடையவனும் காணையினுடையநிமிலபோன்றதோள்களுள்ளவனும பகைவர்களை நாசமசெய்ய வனுமானகாணனையினேத்தான் அரசனான தாயோகனனுடைய மனமானது, யுத்தத்தில் இருந்திருக்கரு ஒப்பானவனும பலத்தில் தேவகைகளுடையகூட்டங்களுக்கு ஸமானனும் வீரயத்தில்காரத்தவீரனுக்கு ஒப்பானவனுமான காணனை நாடியது எல்லாரச்சனிபங்களுடைய மனமும், பிராணஸங்கடகாலங்களில் பந்துவைநாடுவதுபோல சிறந்த வில்லாளியும் ஸதிகபுத்திரனுமான காணனையே நாடியது” என்று கூறினான்

திருநாவுக்கரசர், “ஸதிக! அதுவகுப்பிற்கு உங்களுடைய மனம் விகாதுகள் குமாரனான காணனை நாடியிருக்குமென்பொழுது, மந்தனான தாயோகனன் யாதுசெய்தான்? யுத்தமநிறுத்தப்பட்டு மறுபடியும் சேனைகளால் யுத்தமானது தொடங்கப்பட்டபொழுது, குளிரினால் துன்பத்தை அடைந்தவர்கள் குளியனைப்பாரப்பதுபோல ராதேயனைப் பாரத்தீர்களா? ஸஞ்சய! அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவ

ஞாலக் கிமமாகப் பிழிக் கப்பட்ட தூய்யோதனனையும் மஹாயுத்தத்தில் பராக்ரமமுள்ளவாகளான பாண்டிபுத்திரர்களுையுங் கண்டு விகாத்தனகுமாரனான காணன் அவ்விடத்தில் எவ்வாறு போபுரிந்தான்? பாண்டிபுத்திரர்களனைவாகளும் அநதயுகதகளத்தில் ஸூதபுத்திரனானகாணனோடு எவ்வாறு போபுரிந்தார்கள்? மிககபுஜபலமுள்ள காணனொருவனே ஸருஞ்சயர்களோடுகூடின பாரததாக்களைக் கொலவான் காணனுடையபுஜபலமானது யுத்தத்தில் இநதிரனுக்கும் திருமாலுக்கும் ஸமமானது மஹாதமாவான அநதககாணனுடைய சஸ்திரங்கள் கோரமானவை அவனது வல்லமையும் கோரமானது அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அரசனான தூய்யோகனன யுத்தத்தில் மகங்கொண்டிருக்கிறான் பிறகு, பாண்டவனாலே அதிகமாகத் துன்பமடையும்படி செயாப்பட்ட தூய்யோதனனையும் பராக்ரமசாலிகளானபாண்டிபுத்திரர்களுையும்கண்டு, மஹாதனானகாணன் உதஸாஹமடைகிறான் அறிவற்றவனான தூய்யோதனன யுகதத்தில் காணனை ஆதாரமாகக்கொண்டு புத்திரர்களோடும் கேசவனோடும்கூடின பாரததாக்களை ஜயிப்பதற்கு மறுபடியும் உதஸாஹமடைகிறான் ஐயுனே! ஸுபலனுடையகுமாரனான சகுனியை நீதிமானென்றெண்ணுகிறவனும், அவ்வாறே காணனையும் யுத்தத்தில் ஒப்பற்றவனும் தேவர்களாலுங்கூடஸகிக்கமுடியாகவனும் பாரததனைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவனுமென்று எண்ணுகிறவனுமான அநததூய்யோதனனுடைய உள்ளத்தில் காணன் ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸோமகாகளுடன்கூடின பாரததாக்களை ஜயித் துவிடுவானென்கிற இவ்விதமானஎண்ணம் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது மகதனான தூய்யோதனன எப்பொழுதுமே இவ்விஷயகதை என முன்னிலையிலும் புகழாகுகொண்டிருக்கிறான் பராக்ரமசாலியான காணன், யுத்தத்தில் பாண்டிபுத்திரர்களை மீறமுடியாமையால், நிரசயமாகத் தெய்வம் பிரதானமானது அநதோ! இது பெருங்கஷ்டம், ஆசசரியம் சூதாட்டத்தினுடையமுடிவானது இப்பொழுது கோரமாகவிருக்கின்றது ஸஞ்சய! தீவரமும் கோரமுமான முனைபோன்றவைகளும் தூய்யோதனனால் உண்டிபண்ணப்பட்டவைகளுமான பலவாறான துகதங்களை நான் ஸகித்தேனை அப்பா! ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நீதிமானென்று அப்பொழுது எண்ணப்படுகிறான் காணனும்நீதிமானென்றே எண்ணப்படுகிறான் கோபமுள்ளவனும் அரசனுமான தூய்யோதனனும் அவனை எப்பொழுதும் அனுஸரிக்கின்றான் ஸஞ்சய! இவ்வாறாக மஹாயுத்தங்கள் நடந்துவரு

கையில் நாள்கோறும் என்புநதிராநீர் கொல்லப்பட்டவாகனாகவும் தோலவி அடைவிகடாபட்டவாகனாகவும் நேட்டேன யுகத்ததில் பாண்டவர்களுள் ஒருவனாவது கொல்லப்பட்டவிலையாம பாண்டவர்கள் (கௌரவசேனையினமத்யயுகத்தில்) ஸ்திரீகளுடைய மத்தியிலபோலப் பிரவேசிக்கின்றார்கள் (மணிதபலத்தைக்காட்டி லும்) தெய்வபலமே மேலானது” என்று கூறினான்

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் “ராஜரே! இவற்றிறகுக் காரணம் முன்புநத பெரிய தாமதங்களென்று நினைத்துக்கொள்ளும் ஒருவன் சௌந்தரான அநதக்காரியத்தைப்பற்றிப் பிறகு ஆலோசிக்கிறானே அநதக் காரயமும் அவனுக்கு ஒருகாலும் கைகூடுவதில்லை, அவனும் மனக் கவலையினால் அழிந்துபோகிறான் விவேகமுடையவரான உம்மால் யுகதாயுகத் விசாரணையானது முந்தியே செய்யப்படாதகாரணத்தினால் அவனிதமான இநதக்காரயமானது உமமைவிட்டு வெகுதூரம் விலகி விட்டது அரசரே! பாண்டவர்களோடு யுகதம்செய்யவேண்டாம் மென்று பலவாறாகச் சொல்லப்பட்டா பாண்டவர்களிடத்திலுள்ள பகைமையினால் அநகவாததையை நீர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை உம மால் பாண்டிபுதராகனாவியதில் கோரமானபாவங்கள் செய்யப்பட்டன உம்நிமித்தமாக அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்கும் கோரமான கூடியம் நோந்திருக்கின்றது பரதசிஷ்டரே! சென்றுபோன அநத விஷயத்தைப்பற்றி நீர் இப்பொழுது வியஸனமடையவேண்டாம், கோரமான எல்லாக்கஷ்டத்தையும் நடந்தபடி சொல்லுகிறேன், கேளும் கோரமான ஓராபத்தானது உரைக்கப்படப்போகிறது இரவு விடிந்தவுடனே, மஹாபாகுபலமுள்ளவனான காணன் தூயோதன ராஜனை நோக்கிச் சென்றான், அவனை அணுகிப் பின்வருமாறு கூற லானான்

‘ராஜனே! புகழ்ச்சிபெற்ற பாண்டவனோடு இப்பொழுது நான் யுகத்ததிறக்க எதிராகப்போகிறேன் அநத வீரனை நான் கொல்லப் போகிறேன் அல்லது அவனாவது என்னைக்கொல்வான், பரதகுலத்தில் பிறந்த ராஜனே! எனக்கும் அராஜனனுக்கும் காரியங்கள் பலவாறாக இருந்ததினால் எங்கள் இருவர்களுக்கும் ஸந்திப்பு உண்டாகவேயில்லை ராஜனே! என்புநதிகுத்தக்கபடியான என்னுடைய இநதவாக்கியத்தை நீகோ பாரத! யுகத்தில் நான் பாரதனைக்கொல்லாமலதிரும் பப்போகிறதில்லை இநதசசேனையில் உத்தமர்களானவீரர்கள் கொல் லப்பட்டவும், நானும் யுகத்ததில் ஸநதகதனாகிடுகவும், இநதிரனால் கொ

டுக்கப்பட்டசக்தியை இழந்தவனான என்னைப் பாரததன் யுத்தத்திற
காக எதிராகப்போகிறான் ஜனேஸ்வர ! ஆகலால், என்னுடையதும்
அாஜுனனுடையதுமான சிறந்த ஆயுதங்களுடைய வெற்றியைத்
தரும் வீரயதனை நீ தெரிநதுகொள் பெரிதானகாரியத்தை நாளஞ்செய
வதிலும் லாகவததிலும் தூரத்திலிருந்து லட்சியத்தில் தாக்கும்படி
செய்வதிலும் ஸாமாதியுததிலும் அஸ்திரங்களைப்பிரயோகிப்பதிலும்
ஸவயஸாசியானவன எனக்குநிகராகான பாரத ! தேகவன்மையிலும்
மனோபலத்திலும் அஸ்திரசிகையிலும் பராகிரமத்திலும் லக்ஷியத்
திலபாணங்களையுததாக்குவதை நிச்சயிக்கும்விஷயத்திலும் ஸவய
ஸாசி எனக்கு நிகராகான எல்லாஆயுதங்களுக்கும்மேலானதும், விஜ
யம் என்று பிரஸித்திபெற்றதுமான அவனிதமான வில்லானது இந்
திரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட
விஸ்வகாமாவினாலே செய்யப்பட்டது ராஜனே ! இந்நிதன் எந்தவில
வினாலே அஸ்ராகளுடையகூட்டங்களை ஜயித்தானே, எந்த வில்லி
னுடையசபத்தினாலே அஸ்ராகளுக்குப் பததுத்திசைகளிலும்
மயக்கமுண்டிண்ணப்பட்டனோ அந்த ஸாவோததமமான வில்லை
இந்நிதன் பரசராமருக்குக் கொடுத்தான விறகளுசிறந்த அந்தவில
லைப் பரசராமா எனக்குக்கொடுத்தா அந்தவிலவினாலே ஜயசீலாக
ளுந உத்தமனும் மஹாபா சபலமுள்ளவனுமான அாஜுனனை (எதிரா
துப்) போபுரியப்போகிறேன் இந்நிதன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் ஒன்று
சோந்திருக்கின்ற எல்லா அஸ்ராகளையும் கொன்றானே அவ்வாறே
யுத்தத்தில் எல்லாப்பாண்டவர்களையும் நான் ஜயிக்கப்போகிறேன்
பூமியை இருபத்கொருமுறை ஜயித்ததும் பரசராமராலே கொடுக்கப்
பட்டதும் கோரமுமான அந்தவிலலானது காணாவதற்குக்கூடிய
லும் மேலானது பிருகுலத்தில்பிறந்த பரசராமா அந்த வில்லி
னுடைய துவயமானசெய்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறா அந்ததகனு
ஸைப் பரசராமா எனக்குக்கொடுத்தா அத்தனும் பாண்டவனோடு
போபுரியப்போகிறேன் தூயோதன் ! ஜயசீலாகளுந உத்தமனும்
வீரனுமான அாஜுனனை யுத்தத்தில் பந்துக்களோடு கொன்று
யான உன்னை இப்பொழுது ஆனந்தப்படுத்தப்போகிறேன் ராஜனே !
மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடும்கூடியதும், வீரகள
கொல்லப்பட்டதும், ஸமுத்திரங்களினால் சூழப்பட்டதுமான பூமி
யானது இப்பொழுது உனது புத்திர பெந்திரர்களிடம் நிலைபெற்ற
காகப்போகிறது. நன்றாகத் தாமதத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் மனத

தை அடக்கினவனுமான ஒருவனுக்கு வித்தியுண்டாவதுபோல (நமகநக) காயவலித்தி நிசசயம் இரொழுது விசேஷித்தது உனனுடைய பிரியத்தினபொருட்டு எனக்குச் செய்யத்தகாத காரியம் இல்லை மர்மானது எவ்வாறு நெருப்பை ஸஹிப்பதற்குச் சகதியற்றதோ அவ்வாறே என்னுடைய பராக்ரமத்தைத் தாங்குவதற்கு அந்த அாஜுன்னன் சகதியுள்ளவனான எதனுலே நான் பலகுன்றை விடக் குறைந்திருக்கிறேனெனனும் விஷயம் நான் அவசியம் சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது அந்த அாஜுன்னனிலலினுடைய நாணகயிருண் தெய்வத்தன்மையுள்ளது, அவ்வாறே இரண்டு பெரிய அம்புத் தூணிகளும் குறையாதவைகள் அந்த அாஜுன்னனுக்கு ஸாரதி கோவிந்தன் எனக்கு அவவிதமான ஸாரதி இல்லை அந்த அாஜுன்னனுக்குத் திவ்யமான தம் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததுமான காண்டவம் என்கிற சிறந்த விலலிருக்கிறது எனக்கும் திவ்யமான தம் மஹிமை பொருந்தின தம் விஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய துமான உத்தமமான விலலிருக்கிறது ராஜனே! அப்படிப்பட்ட விலலினால் பார்த்தனைக் காட்டிலும் யான மேலானவன் எந்தவிதத்தினால் வீரனான பாண்டவன் மேலானவனென்பதை என்னிடத்தினின்று தெரிந்துகொள் (அாஜுன்னனுக்கு) ஸாவலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகின்ற தாசா ஹன (குதிரைகள்) கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிறான் ஸவாணலங்காரத் துடனகூடின தம் சிறந்ததுமான ரதமானது அகனியினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது வீரனே! குதிரைகளும் எவ்விதத்தாலும் கொல்லப்படாத தகாதவைகள், மனத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகமுடையவைகள் அற்புதமான தம் காந்தியுள்ள துமான வான்ரச்சொடியும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது உலகத்தைப்படைத்தவனான கிருஷ்ணன் அந்த ரதத்தைப் பாதுகாக்கின்றான் இம்மூன்றுவிஷயங்களாலும் குறைந்தவனான நான் பாண்டிபுத்திரனோடு போர்புரிவதற்கு விரும்புகிறேன் இந்தச் சல்லியனோ கிருஷ்ணனுக்கொப்பானவன், யுத்தத்தில் ஸமாததன் இவன் எனக்கு ஸாரத்யம் செய்வனையாகில் உனக்கு ஜயம் நிசசயமாக உண்டாகும் பகைவார்களால் எளிதில் ஜயிக்கமுடியாக்கவனான சல்லயன் அப்படிப்பட்ட எனக்கு ஸாரதியாக வேண்டும் எனக்கு நாராசங்கையும, கருகிறகுளபூண்ட பாணங்கையும, வண்டி ன் சுமர்தொண்டிவரட்டிம் ராஜேந்திர! பரத ஸரேஷ்டனே! உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்த ரதங்களும் பின்புறத்தில் வரப்பொழுகும் என்னைத்தொடர்ந்துகொண்டே வர

யுத்தத்தில் பிரதாசிகளின்மேல் காண்க இவ்வாறுசொல்ல, உமமுடையகுமாரன் மிகமனக்களிப்புள்ளவனாகி, பிறகு ராதேயனைக் கொண்டீடி உரைக்கலானான் 'காண்! நீ நினைக்கிறபடி இதனை இவள்கமமாகவே செய்வேன் யுத்தத்தில் அம்பு, வெட்டிக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய குதிரைகளுடன்கூடியவைகளுமான துங்கா நன்றாகப் பிளிகொட்டிப் பிளிகின்றன உனக்காக வண்டிகள் நாராசங்களையும் கழுதிறகுசாட்டலும் அம்புகளையும் சுமந்துகொண்டு செல்லும் காண்! உன்னை பாடுகளும எல்லா ஆசா களும் பிளிகொட்டிப் பிளிகிறோம்' என்று கூறினான் மஹாராஜே! பிரதாபசாலியும் ராஜாவுமான உமமுடைய குமாரன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு மத்திரராஜனை அடைந்து பின்வருமாறு வாராததை சொல்லுவானுள்

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(தூர்யோதனனுடைய வேண்டுகூலால் சல்யன் கர்ணனுடைய ரதத்திலிருந்து ஸாரத்தியம் செய்ய அதிகப்பிரயாஸத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டது.)

மஹாராஜே ! இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட பிரதாபசாலியான மமுடையபுகதிரன் புகதத்தில் தேவஸன்யங்களுக்கும் பயத்தைபுண்டிபண்ணுகிறவனான மத்திரராஜனைப்பற்றி ராதேயன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் விரைவாக அடப்படியே செய்கான் புகதத்தில் மஹாரதனை மத்திரராஜனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணக்கத்துடன் அவனருகில் நெருங்கி அன்புடனே பின்வருமாறு வாக்யத்தை உரைக்கலானான் ' உண்மையை விரதமாகக்கொண்டவரே ! மஹாபாகியமுள்ளவரே ! சததுருக்கங்களுக்கு தூரத்தை விருகதிபண்ணுகிறவரே ! மகாசேனாதுக்குதலைவரே ! புகதத்தில் சூரரே ! பகைவாழ்வார்களுக்குப்பயத்தை உண்டிபண்ணுகிறவரே ! பேசும்திறமை யுடையவர்களுள் உகமனே ! எனக்குப்பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டிம் உண்மையைச் செய்வதின்பொருட்டிம் அவ்வாறே பாரததனுடைய புகத்தின்பொருட்டிம் ராஜஸரேஷ்டார்களுடைய மத்திரியில் காணன்ன சொன்னவாராதையை நீர்கேட்குருக்கிறீர் உமமைநான் பாராததிக்கிறேன் ஒப்பற்ற வீரயமுடையவரே ! சததுருபகங்களுக்கு நாசத்தைபுண்டிபண்ணுகிறவரே ! ஆதலால், நான் இப்பொழுது உமமை முடியினால் வணங்க வேண்டுகிறேன் நல்ல விரதமுள்ளவரே ! ஆதலால், பாரததனுடைய நாசத்தின்பொருட்டிம் எனனுடைய நன்மையின்பொருட்டிம், ருத்திரரை பரமமாகாததுமேயால் நீர் காணனை எல்லா ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றும் ரதிகுஸரேஷ்டரே ! அனபினலை ஸாரத்யம் செய்யவேண்டும் நீர் ஸாரதியாக இருப்பீரேயாகில் ராதாபுகதிரான காணன்ன எனக்கைவாக்களை ஆயிரமான மஹாபாகியமுள்ளவரே ! உமமைத்தவிர வாஸுதேவனைப்போலக் காணனுடைய ருதிநைக்கடிவாளங்களைப்பிடிப்பவன் புகதத்தில் வேறொருவனுமிலலை எவ்வாறு பாரமத்தேவர மஹேஸ்வரரைக் காப்பாற்றினாரோ அவ்வாறே எல்லாவிதத்தாலும் காணனைக்காப்பாற்றும் மத்திரேஸ்வரரே ! விருஷணி குலத்

தில் பிறந்தவனுன ஸ்ரீகிருஷ்ணன எவ்வாறு பாண்டவனை எல்லா விதமான ஆபத்துகளினின்றும் பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறே இப்பொழுது நீ ராதேயனைக் காட்பாற்றும் நமமுடையபலமானது பீஷமா, துரோணா, கிருபா, காணன, நீர, வீரயமுடையவனும் பிராஜனுமான கிருதவாமா, ஸுபலனுடைய புத்திரனுனசகுனி, துரோணபுத்திரரான அஸ்வகதாமா,நான் என ஒன்பதுவிதமாக வசுகுக்கிடபட்டிருக்கின்றது இவற்றில், மஹாதமாவான பீஷமருடைய பாகமும், துரோணருடையபாகமும் இல்லே அவ்விருவாகளாலும் அவர்களுகுரிய பாகங்களை மீறி என்சத துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் தோஷமற்றவரே! பிராயம்முதிர்ந்தவாகளும் பெரியவிலைககையிலேந்தியவாகளுமான அவ்விருவாகளும் யுத்தத்தில் கிடத்தால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவர்கள் செய்யமுடியாத நாயததைச் செய்து இம்மண்ணுலகினின்று விண்ணுலகமேகினார்கள் அவ்வாறு மற்றபுருஷசேரேஷ்டர்கள் யுத்தத்தில் பகைவார்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் நமமைச்சோந்தவர்களனேகர்கள் சகதியுள்ளவரையில் பூணமான வல்லமையைக் காட்டிப் பிராணனை இழந்து பகைவார்களால் ஸவர்க்கத்தை அடையுமபடி செய்யிடுகப்பட்டார்கள் ராஜரே! அப்பாக்களான பாதுகாக்காளிலே அவ்விதமான என்னுடைய இரதச்சேனை முந்தியே பெரும்பான்மையாக நாசமபண்ணப்படுவிட்டது இப்பொழுதும் பாததாக்களாலே நாசமபண்ணப்படுமென்பதில் என்ன ஸந்தேகம்? ராஜரே! குரதீபுத்திரர்களோ பலசாலிகள், அநிக ததாயமுடையவர்கள், உண்மையான பிராக்ரமமுள்ளவர்கள் நிகுரதீருக்கின்ற என்னுடைய சேனை கொல்லப்பட்டாமலிருக்குமபடியான உபாயத்தை நீர் செய்யும் பிரபுவே! இரதச்சேனையானது யுத்தத்தில் பாண்டவாக்களால் வீரர்கள் அழிக்கப்பட்டதாகியது புருஷஸரேஷ்டரே! மஹாபாகுபலமுள்ள காணன ஒருவனும் ஸாவலோகமகாரதரான நீரும் நமக்குப் பிரியத்தை யும் நன்மையையும் செய்யும் விஷயத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றீர்கள் சலய மஹாராஜரே! காணன இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் அாஜுனனோடு போாபுரிய நிரும்புகிறான் மத்திர ராஜரே! அநதககாணனிடத்தில் ஜயவிஷயமான பிராவல இருக்கின்றது அநதக காணனுக்குக் (குதிரைகளைக்) கடிவாளம் பிடித்து நன்குருட ததுபவன புரியில் வேறொருவனுமில்லை யுத்தத்தில் பாததனுகுக் கிருஷ்ணன எவ்வாறு சடிவாளத்தைப்பிடித்துக் குதிரையை நடத்துகின்ற உத்தமஸாரதியாயிருக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும்

கர்ணனுடைய ரதத்தில் கடிவாளங்களைப் பிடித்தாக் குதிரைகளை நடத்துகிறவராகவேண்டும் ராஜரே ! பாததன யுத்தத்தில் அநதக கிருஷ்ணனோடு கூடி அவனால் பாதுகாக்கப்பட்டு எந்தக்காரயங்களைச் செய்கிறானோ அவை (உம்மால்) பிரதயக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன முந்தி நம்முடைய யுத்தத்தில் அாஜுனன பகைவாகளை இவ விதமாகக் கொன்றுவிட்டான கிருஷ்ணனோடு சோந்திருக்கின்ற இருத அாஜுனனுக்கு இப்பொழுது பராக்ரமம் மிகுந்திருக்கின்றது மதாநாதரே ! கிருஷ்ணனோடு சோந்த பாததன பெரிதான தாத்தக ராஷ்டிரஸேனையை ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஒட்டிகிறவனாகவே யுத்தத்தில் காணப்படுகிறான் மஹாகாந்தியுள்ளவரே ! காணனுடைய பாகமும் உமமுடைய பாகமும் மிகுந்திருக்கின்றன அநதப் பாகத்தைக் காணனோடுகூடி நீர் ஒரேஸமயத்தில் இப்பொழுது நாசம் செய்வீராக அருண்ணோடு சோந்த ஸ்ரீராயன் எவ்வாறு இருளைப் போக்குகிறானோ அவ்வாறே மஹாயுத்தத்தில் காணனோடு சோந்த பாததனை ஸம்ஹாரம் பண்ணும். பாலசூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களான காணசலயா இருவர்களையும் உத்தித்திருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்களே பாலகண்ணி மஹாரதாக்கள் யுத்தத்தில் ஒட்டிடும சூரியனையும் அருண்ணையும் கண்டு இருள் எவ்வாறு நாசம் அடைகிறதோ அவ்வாறு பாஞ்சாலர்களோடும் ஸருஞ்சயாசனோடுங் கூடின குந்தீபுத்திரர்கள் நாசமடையட்டும் காணன் அதிகாகளுள்சிறந்தவன், நீர் ஸாரத்யம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவா உங்களு இருவர்களுக்கும் சோக்கையானது உண்டானதில்லை, (பிறகு) உண்டாகப்போவது மில்லை கிருஷ்ணிகுலத்தில் கோன்றிய கிருஷ்ணன் எல்லா நிலைமைகளிலும் பாண்டவனை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறு நீர் விகாத்தன்குமாரனான காணனை யுத்தத்தில் பாதுகாக்கக்கடவீர் யுத்தரங்கத்தில் போப்புரிகின்ற அநதககாணனுக்கு நீர் ஸாரத்யம் செய்யவேண்டும் யுத்தத்தில் கிருஷ்ணன் அாஜுனனை எவ்வாறு எல்லாச்சதுருக்களிடத்தினின்றும் பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும் மஹாயுத்தத்தில் ராடேயனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் ராஜரே ! இந்தக்காணன் ஸாரதியான உமமால் யுத்தத்தில் இத்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமநிகக்முடியாதவனான பாண்டவர்களால் எவ்விதம் ஜயிக்கப்படுவான்? எனவாததையில் நீர் ஸந்தேகப்படவேண்டாம்' என்று கூறினான் மஹாபாகுபலமுள்ளவனும், குலத்தினாலும் ஐஸ்வரியத்தினாலும் சாஸ்திரஞானத்தினாலும் பலத

[illegible]

படத்தகவலன். பகைவாகளுடைய படைகளை நாசம். செய்கிறவனான இவ்வாறாக இருந்தனொன்றி யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வதில் பிரியப்படவில்லை காந்தாரீபுத்திர ! அசசரில்லாமல் ஸாரத்யம் செய்யும்படி சொல்லுகிறபடியால் நீ எனனை அவமதிக்கிறாய், நிசாயமாகவே அதிக ஸந்தேகம் கொண்டு இருக்கிறாய், நம்மைகாட்டிலும் காணனை மேலானவனாக நினைத்துக்கொண்டு அவ்வாறுபுழக்கிறாய் நான் யுத்தத்தில் ராதேயன் எனக்குச் சமமானவன் எண்ணவில்லை ராஜனே ! எனக்கு அதிகமான வேலையைக்கட்டினாயிடலாம் (ஸேனையின் ஓர்பிரிவை) யுத்தத்தில் நாசம் செய்வதாய்வு அந்நேச்செய்து விட்டு, எவ்விதமாக வந்தேனோ அவ்விதமாகவே துருமபிச செல்லுவேன். இல்லையேல், யான் ஒருவனாகவே உன்னுடைய சததுருக்களோடு போயுரிவேன். யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக்கொளுத்துகிற என்னுடையவியத்தை இப்பொழுது நீ பாருருகுலத்திலுதித்தவனே ! என்னைப் போன்ற ஒருமனிதன் உள்ளத்தில் மனோரதங்களைவைத்துக்கொண்டு பிரவித்திக்கமாட்டான். என்னைப்பற்றி நீ அதிகஸந்தேகப்படாதே. மேலும், எனவிஷயத்தில் அவமானம் எவ்விதத்தாலும் செய்யத்தக்கதன்று பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் வஜ்ராயுத்தத்தினுடைய உருவம் போன்ற உருவமுள்ளவைகளும் திடமாயிருப்பவைகளுமான என்னுடையகைகளைப்பாரா ஆசசரியகரமான என்னுடையவில்லையும் ஸாபங்களுக்கொப்பான அம்புகளையும் காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ள நல்ல குதிரைகளையுடையதும் ஆசசரியகரமுமான என்னுடைய ரத்தத்தையும் பா காந்தாரீபுத்திர ! தங்கக்கட்டுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கதாயுத்தத்தையும் பா. யான் கோபித்துக்கொண்டேனே யாகில், பூமியையும் பிளப்பேன், பாவதங்ககளையும் சிதற அடிப்பேன் ; கடல்களையும் வற்றச்செய்வேன், சூரியனையும் கீழேதள்ளுவேன். ராஜனே ! இவ்விதமிருப்பவனும் பகைவாக்களையழிப்பதில் திறமையுள்ளவனுமான எனனை அதிரதனுக்குப்புத்திரனாயிருக்கிற ஸூதனுக்கு ஸாரத்யம் செய்யும்விஷயத்தில் ஏன் ஏவுகிறாய் ? ராதேயன் என்னுடைய பதினாறுவது அம்சத்திற்கும் ஈடாகான். ராஜனே ! காணனோடும் அராஜனனோடும் ஜனர்த்தனனோடிகூடி மூன்று உலகத்தார்களும் போரில் ஸன்னத்தாகளாக வந்தாலும் நான் அவர்களையும் எவ்விதத்திலும் மதிக்கமாட்டேன். நான் இழிகுலத்தில் பிறந்த ஒருமனிதனல்லேன் நான் உன்னால் அறியப்பட்டவனல்ல

வா? இவ்விதமான அவமானமானது எவ்விதத்தினாலும் எனக்குச் செய்யத்தக்கதன்று காந்தாரீபுத்திர! இப்பொழுதே நான் உன்னிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் நாட்டைக்குறித்துச் செல்லு வேன். நான் ஸூதபுத்திரனுக்கு ஸாரதயம்செய்யும் விஷயத்தை ஒருகாலும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் நான் இந்த அவமானத்தை அடைந்து எவ்விதத்திலும் போபுரியேன். காந்தாரீபுத்திர! நான் இப்பொழுதே உன்னிடத்தினின்று விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன், என வீட்டிக்குப் போகிறேன்' என்றான்

மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் தோச்சியுள்ளவனுைசலயன் இவ வாறு சொல்லிவிட்டிக கோபங்கொண்டு அரசாசுளினமத்தியிலிருந்து விரைவாக எழுந்திருந்து சென்றான் அந்தசசலயனை உம்முடைய குமாரன் நட்பினாலும் பருமானத்தினாலும் தடுத்தது, ஸாமோபாயத் தினால் ஸாவாததஸாதகமும் மதுரமுமான வாகயத்தைச் சொல்ல லானான் 'சலயமகாராஜரே! நீசொல்லியிது இவ்வாறுதான்; ஸந்தேகமில்லை ஜனேஸுவாரே! எனனுடையகருத்தோ ஒன்றிருக கின்றது அதனை நீ தெரிந்துகொள்ளும் மதஸேஸுவரே! உம் மைககாட்டிலும் காணனும் மேலானவனல்லன், மற்ற அரசா களும் மேலானவாகாலலா கிருஷ்ணனும் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பதற்கு வலலமையுள்ளவனாகான், புருஷஸரேஷ்டாகளான உம்முடைய முன் னோகன் ஸத்யத்தையே சொல்லுகிறவாகன் அதனால், நீ * ஆாத தாயனி என்று சொல்லப்படுகிறீரென்பது எனனுடைய எண் ணம் பகைவாகளுடையகாவத்தை அழிப்பவரே! நீ யுத்தத்தில் பகைவாகளுக்கு மனத்தில் நாட்டப்பட்டமுனைபோலிருத்தலால் உமக குச சலயன என்கிறபெயர் இப்புவியிலசொல்லப்படுகிறது அவ்வற்ற தக்ஷிணைகளைக்கொடுப்பவரே! முன்பு உம்மால் இது கூறப்பட்டிருக கிறது தாமங்களை அறிந்தவரே! எடுத்து உம்மாலசொல்லப்பட்டிருக கிறதோ அதைஅதை எனக்காகநீசெய்யும் உம்மைககாட்டிலும் ரா தேயனும் வீரயமுடையவனல்லன் நானும் வீரயமுடையவனல்லேன் இந்தயுத்தத்தில் (காணனுடையரத்தத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற) உத்தம மானகுதிரைகளுக்கு ஸாரதியாகுமபடி நான் உம்மைவேண்டுகிறேன் குணங்களாலே தனஞ்சயனைக்காட்டிலும் காணனை மேலானவனாக எண்ணுகிறேன் உம்மை வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் மேலானவ

* ருதம்=ஸதயம்; ருதாயனா=ஸத்யத்தைஆதாரமாகக்கொண்டவா கள்; ஆாததாயனி=அந்த மரபிலதோன்றியவன்.

ரென்று இவ்வுலகம் எண்ணுகிறது புருஷஸரேஷ்டமே! காணன அஸ்திரங்களுலே பாராததனைக்காட்டிலும் மேலானவன் நீங்கள் அஸ்வஹிருதயத்தை அறிவதிலும் அவ்வாறே பலத்திலும் கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவா மதாராஜகுமாரே! அதிசமான மனோநாயகதையுடைய வாஸுதேவன் அஸ்வஹிருதயத்தை அறி கிறதைப்போல இருமடங்கு நீ அறிகிறீர்' எனமுன சலயன், 'காந தாரீபுத்திர! கொளவனே! சேனேயின நடுவில் நீ என்னைத தேவகீ புத்திரனைக் காட்டிலும் மேலானவனென்று சொல்லுகிற காரணத் தினால் நான் உன்னிடத்தில் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன் வீரனே! நீ எண்ணுகிறபடியே பாண்டவஸரேஷ்டனான ஆஜுனனோடு போர புரிகின்ற காணனுக்கு இதோ நான் ஸாரதயம் செய்கிறேன் வீர! விகாததன்குமாரனான காணனைப்பற்றி எனக்கு ஓர்விதமான பிர திஞ்ஞை இருக்கின்றது அவனுக்கு எதிரில் என்னிஷ்டப்படி வாத தைகளை வெளியிடவேண்டும்' எனமுன பாரதரே! உம்முடைய புத்திர னை, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி அந்த மத்திராஜனு டையு அபிபிராயத்தைக் காணாட்டம் கூறினான்

இருபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

(தூர்யோதனன் சல்யனுக்குத் திரிபுராஸுரர்கதையைச் சொல்லத்
தோடங்கியதும், திரிபுராஸுரரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட
தேவர்களுக்கு நந்தர் பிரஸன்னரானதும்.)

தூர்யோதனன், 'மத்திராஜரே! உங்களுக்கு நான் பின்னும் உரைக்கப்போகிறதைக் கேட்கவேண்டும் பிரபுவே! முன்பு தேவா ஸுர யுத்தத்தில் நடந்ததும் மிகக் தவமுடையவரான மாக கண்டேயரால் என பிதாவினிடத்தில் சொல்லப்பட்டதுமான வர லாறு அனைத்தையும் சொல்லுகின்றேன் என்னிடத்தினின்று நீர் மனத்தினால் தெரிந்துகொள்ளும் இவ்விஷயத்தில் நீர் ஆலோசனை செய்யவேண்டாம் அரசாக்கௌல்லாரும் மிகக் மதிமயக்கம் உண் டாயவிட்டது என்று நிச்சயம்செய்துகொண்டு தாமராததங்களு டைய நிச்சயங்களைச் செய்ய முயற்சிசெய்கின்றார்கள தேவர்களுக் கும் அஸுரர்களுக்கும் பெரிய மேனமையுண்டாயிருந்தது அப பொழுது காவமுடையவர்களான ஸிமஹிகாபுத்திரர்கள் தேவர்களை நாசம்செய்தார்கள். பலத்தினால் காவம்கொண்ட அந்தத்தானவர்கள் தேவர்களாலே தோலவி அடைந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்.

ராஜரே! அச்சமயத்தில் முதலில் (தேவர்களுடைய துன்பத்துக்குக் காரணமான) தாரகாஸுரனுடைய யுத்தமானது நோந்தது. அந்த யுத்தத்தில் தேவர்களால் அஸுரர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்களென்று நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். தைத்யர்கள் ஜயிக்கப்பட்டபொழுது தாரகாஸுரனுடைய மூன்றுபுத்திரர்களும், காவத்தை இழந்தவர்களும் உதஸாகத்தை இழந்தவர்களுமாகி அப்பொழுது பாதாளத்தில் பிரவேசித்தார்கள். பகைவர்களை நாசம்செய்கிறவர்களான தாராக்ஷன் கமலாக்ஷன் வித்யுன்மாலி என்ற தாரகாஸுரனுடைய குமாரர்கள் உக்கிரமான தவத்தை மேற்கொண்டு சிரேஷ்டமானநியமத்தில்நிலைபெற்றுத் தவத்தினால் தங்களுடைய சரீரங்களை வாட்டினார்கள். பிதாமஹரும், வரன்களைக் கொடுக்கிற ஸவபாவமுடையவருமான ஸ்ரீபிரம்மதேவா இந்திரிய நிக்கிரகதநாலும் தவத்தினாலும் விரதானுஷ்டானதநாலும் ஸமாதியினாலும் பிரீதி அடைந்து அவர்களுக்கு வரத்தைக்கொடுக்க ஆரம்பித்தாரா ஸாவலோகபிதாமஹரான நான்முகரிடத்தினின்று அவர்களைவரும் ஒன்றுசோந்து எப்பொழுதும் ஸாவபிராணிகளிடங்களினின்றும் (தங்களுக்கு) மரணமில்லாமை யை வேண்டினார்கள். ஸாவலோகங்களுக்கும் குருவும் பிரபுவுமான ஸ்ரீபிரம்மதேவா அப்பொழுது அவர்களைப்பார்த்து, 'அஸுரர்களை! எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொல்லத்தகாமவிருக்குநதன்மை உண்டாகாது. இவ்விடத்தினின்று திரும்புங்கள். உங்களமனத்துக்கு ருசித்திருக்கிற வேறு வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினா ராஜரே! பிறகு, அவர்கள் ஒன்றுசோந்து அடிக்கடி பலவாறாக ஆலோசித்து ஸாவலோகேஸ்வரரான சதாமுகரை வணங்கி இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைத்தார்கள். 'இஷ்டப்படி செல்லக்கூடியதும் மங்களகரமானதும் விரும்பப்படுகின்ற ஸமஸ்தவஸதுக்களும் நிரம்பியதும் தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் நாசம்செய்யத்தகாததுமான நகரத்தை வாஸஸ்தானமாக ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு விரும்புகின்றோம். தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் ஸாபக கூட்டங்களாலும் நானாவித ஜாதியில்தோன்றின பிராணிகளாலும் பிசாசுங்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் பரம்மவாதிகளுடைய சாபங்களாலும் நாசம்செய்யப்பட்டாத மூன்றுபட்டணங்களை எங்களுக்கு நீர் கொடுக்கக்கடவீர். தேவரீருடைய அனுமரகத்தை முன்னிட்டு நாங்கள் இவ்வுலகத்தில் மூன்றுபட்டணங்களை யே வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டு இந்தப் பூமியில் ஸஞ்ஜரிகப்படுகின்றோம். ஆயிரக்கணக்

கானவருஷங்கள் சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவா சேரய்போகின்ற
 ரேம ிதாஷமற்றவரே ! இந்நமூனறுபட்டணங்களும் ஐகயமடை
 யப்போகின்றன. ஒன்றுரோநக இந்நமூனறுபட்டணங்களையும் அப
 பொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸரேஷ்டனான எவன் ஓரே
 பாணத்தினால் நாரமசெயவிலே அவனே எங்களுக்கு ம்ருதயுவாகுக'
 என்று வேண்டினார்கள் அந்நத்தாரவர்களுடைய அந்நவாதத்தை
 யைக்கேட்டுப் பிதாமஹரான ஸ்ரீபிரம்மதேவா, 'இவ்வாறு ஆகுக'
 என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு ஸ்தயிலோகத்திற்கு ஏகினா பர
 மம் தேவரிடத்தினின்று வரத்தைப் பெற்றுப் பிரீதியடைந்தவர்களும்
 மஹாதாசருமான அந்நத்தாரகளுடைய புத்திரர்கள் ஒருவரோ
 டொருவா ஆலோசித்து மூன்றுபட்டணங்களைப் படைப்பதற்காச
 எல்லாச சிறப்பேல்களிலும் மிக்ககோசரியுள்ளவனும் மூப்பில்
 லாதவனும் தைத்யாகளாலும் நானவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்ற
 வனுமான மயனே வரித்தாக்கா பிறகு, புத்திரசாலியான மயன் தன
 னுடைய தவத்தினுலே ஸவாணமயமும் வெள்ளிமயமும் அவ்வாறே
 * இரும்புமயமுமான மூன்றுபட்டணங்களை உண்டிண்ணினான்.
 பகைவர்களை வாட்டிகிறவரே ! அவைகளுள், பொன்மயமான பட்
 டணமானது தேவலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது வெள்ளிமயமான
 பட்டணம் ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது அவைகளுள் இரும்பு
 மயமான பட்டணமோ அப்பொழுது பூமியில் நிலைபெற்றிருந்தது
 ஒவ்வொரு பட்டணமும் தூறுயோசனை விஸ்தாரமுடையது, அவ
 வளவு நீளமுடையது, உறுதியானது, கொத்தளங்களைளாகிடி
 யது, பெரிய பிராகாரங்களையும் கோட்டைவாயில்களை புழுடை
 யது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசாலமான பெரிய ராஜ
 வீடுகளோடுகூடியது, பிறப்பலங்கமான உபபரிசுகளாலும் வாசல
 களாலும் விளங்கியது ராஜசிரேஷ்டரே ! அந்ந மூன்று பட்ட
 ணங்களிலும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும் அணிக
 அஸ்திரங்கள் தனித்தனி அரசர்களாயிருந்தார்கள் திவ்யமான
 பொன்னசரமானது மஹாத்மாவான தாசகாஷ்ணுடையதாக இருந
 தது வெள்ளிமயமான பட்டணமானது கமலாஷ்ணுடையதாக
 யிருந்தது இரும்புமயமான பட்டணமானது வித்யுனமாலியினுடை
 யது அந்ந மூன்று தைத்ய அரசர்களும் மூன்று உலகங்களையும் வல
 லமையினால் கவரதுகொண்டார்கள். 'பரம்மா என்பவன் யா?'

* 'காஷ்ணுயஸம்' என்பது மூலம்.

என்றும் சொன்னார்கள் ஒப்பற்ற வீரியமுள்ளவாகளும் உத்தமர்களு
மான அப்படிப்பட்ட தானவாகள, லக்ஷமும் பத்துலக்ஷமும் கோடி
களுமாக அங்கு அங்கிருந்துவந்து கூடினார்கள் முன்பு தேவர்களாலே
அபகாரம் செய்யப்பட்டவாகளும் மிகக் கொழுப்புள்ளவாகளுமான
மாம்ஸபக்ஷகர்கள் பெரிதான ஐஸ்வரியத்தைவிருமபித திரிபுரமென்
கிற தூதத்தை அடைந்தார்கள் இந்த எல்லா அஸுரர்களுக்கும்
மயன் எல்லாவிதமான உபாயங்களையும் சொல்லுகிறவனாயிருந்தான்.

1. அனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்த அஸுரர்களெல்லோரும் ஒரிடத்
தினும் மயமயமில்லாதவர்களாக இருந்தார்கள் திரிபுரத்தை வாஸஸ
தானமாகக் கொண்ட எந்த அசுரன் எந்த விருப்பத்தை மனத்தினால்
நினைத்தானோ அந்தவிருப்பத்தை அவனுக்கு மயன் மாயையினாலே
அப்பொழுது நிறைவேற்றினான் மஹாபலசாலியான ஹரியென்று
பிரஸித்திபெற்ற தாரகாக்ஷகுமாரன் ஒருவனிருந்தான் பிதாமஹ
ரான பிரமமதேவா எதனால் ஸந்தோஷமடைவரோ அந்த உத்தம
மான தவத்தை அவன் செய்தான் ஸந்தோஷமடைந்திருக்கின்ற
பிரமமதேவரைப்பார்த்து, ஹரியானவன், 'சஸ்திரங்காள கொல்லப்
பட்டு எந்தக் குளத்தில் விழுபவர்கள் மறுபடியும் அதிக பலசாலிக
ளாகத் தோன்றுவார்களோ அந்தக் குளமானது எங்களுடைய பட்ட
ணத்தில் உண்டாகவேண்டும்' என்று வேண்டினான் பிரபுவே! தா
காக்ஷனுடைய குமாரனும் வீரனுமான அந்த ஹரியானவன் வரத்
தைப்பெற்று அவ்விடத்தில் மரித்தவர்களைப் பிழைக்கச்செய்யும்
'மருதஸஞ்சீவினி' என்கிற அவ்விதமான குளத்தை உண்டிபண்ணி
னான் ராஜரே! எந்த அஸுரன் எந்த ரூபத்தோடும் எந்த வேஷத்
தோடும் அடிக்கப்பட்டுத் தடாகத்தில் தள்ளப்படுகிறானோ அவன்
ஸம்பூரணமான பலத்துடனும் வீரத்துடனும் செயலாற்றத்துடனும்
அவ்வித ரூபத்துடனும் வேஷத்துடனுமே உண்டாகிறான் மஹாத
மாவான் அந்த ஹரியினாலே உண்டிபண்ணப்பட்டதும் இவ்விதமான
வீரத்துடன் கூடியதுமான அந்தத் தடாகத்தை அடைந்து திரிபுர
வாஸிகளான அஸுரர்கள் உலகங்களெல்லாவற்றுகடும் துன்பஞ்
செய்தார்கள். மிகக் தவத்தினால் ஸித்திபெற்றவாகளும் தேவர்களுக்
குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவாகளுமான (அஸுரர்கள்) ஓ
அஸுரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, பத்து அஸுரர்களை உண்டிபண்ணி
னார்கள் அரசரே! அவர்களுக்கு யுத்தத்தில் எவ்விதத்தினாலும்
க்ஷயமுண்டாகித்திலை. பிறகு, (பிரமமதேவருடைய) வரதானத்தி

னிலே இறுமாப்பை அடைந்தவர்களான அவ்வஸுரர்கள் லோபத்தி னாலும் ழோஹத்தினாலும் பற்றப்பட்டவர்களும் புத்தியை இழந்தவர்களும் பயமற்றவர்களும் ஸமமானபேராவலுள்ளவர்களுமாகி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஆங்காங்கு அந்த அந்தஸமயங்களில் பரிவாரங்களுடனகூடின தேவர்களை ஒடுமபடிசெய்து தங்களிஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தார்கள் கெட்டநடையுள்ளவர்களான தானவர்கள் எல்லாத் தேவோதயானங்களையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானங்களையும் பரிசுத்தமான ரிஷிகளுடைய ஆஸ்ரமங்களையும் அவ்வாறே ரமணீயமானநாடுகளையும் வரம்புகடந்து நாசம்செய்தார்கள் பிதிருக்களுடனகூடினதேவர்களும் ரிஷிகளும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள் தேவனிரோதிகளான அந்த மூன்று அஸுரர்களாலே மூவுலகங்களும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன பிறகு, உலகங்கள் பீடிகப்பபிடுமபோது வஜ்ராயுதகதைக்கையிலேநீடிய இந்திரன், தேவர்களால் சூழப் பட்டிருந்திரிபுரங்களையும் எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்து எதிர்த்துப்போபுரிந்தான் ராஜரே ! பகைவர்களை அடக்குபவரே ! தேவராஜனான இந்திரன், அந்தப் பிரமமதேவருடைய வரத்தினால் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் பிளக்கமுடியாதவைகளுமான முப்புரங்களையும் பிளப்பதற்குச் சகதியற்றவனுனபொழுது, பயந்து அந்தப் பட்டணங்களை விட்டுவிட்டு அந்தத்தேவர்களோடு கூடவே அஸுரர்களால் செய்யப்பட்ட அபகாரத்தைச் சொல்லுவதற்காக அப்பொழுது பரமமதேவரை அடைந்தான் அவர்கள் எல்லா உண்மையையும் உரைத்து முடிக்களால் நன்றாக வணங்கி, 'பகவானே ! அந்த அஸுரர்களைக் கொல்லும் உபாயத்தைச் சொல்லவேண்டும்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்கள் அந்தவாாதத்தையாக கேட்டு மஹிமையுள்ள ஸ்ரீ பரமமதேவரே தேவர்களைப்பார்த்து, 'தேவர்களே ! நீங்களனைவரும் என்னுடைய வாங்கிய கௌரவத்தைக் கேளுங்கள். அஸுரர்கள் எப்பொழுதுமே கெட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்கள், தேவர்களே என்னுடையவர்கள் * அவர்களேவர்களும் உங்களை ஒழிமவிக்வினாராக நானே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஸமன இதுவிஷயத்தில் ஸமசயமிலில் துஷ்டர்கள் கொல்லப்படத் தக்கவர்களென்பதனால் இவ்விஷயத்தை உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன் அந்தத் தூக்கங்கள் ஒரேபாணத்தினால் பிளக்கத்தக்கவைகள் வேறுவித்ததாலில்லை அந்தப்பட்டணங்களை முக்கண்ணரே

* பொருந்தாமையால் சில சொற்கள் விடப்பட்டன.

பாணததால் நன்றாகப் பிளபபதற்குத் திறமையுள்ளவா. நீங்கள்னை வாகளும், ஜகதீஸ்வரரும் ஜயசீலரும் உததமமான காயங்களைச்செய்கின்றவருமான ஸ்தானுனை யுத்தம்செய்யும்படி சீக்கிரம் வேண்டிங் கள் அந்த ஸ்வரா அஸ்ராகளை ஸம்ஹரிப்பா' என்று கூறினார். அவ்விதமான வாக்யத்தினாலே தூண்டப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள் முடிவணங்கி நின்றார்கள் மங்களகரமான மனததையுடையவர்களும் மஹாதமாகளுமான தேவஸ்ரோஷ்டர்கள் தேவவருஷத்தில் ஆயிரம் வருஷம் தவம்புரிந்து விருஷபதவஜரிடம் சென்றனர் தேவர்கள் பரம்மாலை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணயரான ருத்திரரைச் சரண மடைந்து ஸாஸவதமான வேதமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு பெருந்தவம் புரிந்தார்கள் எல்லோரும் மனமதனைரித்தவரும் தேவர்களுக்கும் தேவரும் ஸ்ரோஷ்டரும் ஸ்திரமாயிருப்பவரும் வரங் களைக் கொடுக்கின்றவரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் மங்கள ரூபியுமான ஸாஸவரரை ஸாவனித்ததினாலும் சரணமடைந்தார்கள். அந்தத் தேவர்கள் (எல்லாப்பிராணைகளையும்) ஸம்ஹரிப்பவரும் துதிக கத்தக்கவரும் பிறப்பிலலாதவரும் சந்திரனால் அடையாளமிடப் பாட்ட தலைமையிையுடையவரும் பயம் நோந்த காலங்களில் அபயம் கொடுப்பவரும் தவருத் விரதமுள்ளவரும் ஸாவவஸதுக்களையும் தம் சரீரமாகக்கொண்டவரும் பெருமையுள்ளவரும் உலகத்தை யெல்லாம் ஸவருபத்தால் வியாபித்திருக்கின்றவருமான ருத்திர ரை உக்கிரங்களும் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்பவைகளுமான மந்திரங்களால் ஸதோத்திரஞ்செய்தார்கள் எந்தப்பகவான் பறபல விதமான தபோவிசேஷங்களால் தம்முடைய மணிமையை அறிந்திருக்கிறாரோ, எந்தப்பகவான் புகழியினால் நிச்சயிக்கத்தக்கஆதமதவ ததைத் தாமாகவே அறிந்திருக்கிறாரோ, எந்தப்பகவானுக்கு எப்பொழுதுமே மனமானது தமவசத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றனோ அத்த கையமகிமைபொருந்நியவரும் தேஜோராசியும் உமாபதியும் (பாவங் களைப்) போக்குகின்றவரும் ஐஸ்வரியமுள்ளவரும் உலகத்தில் மறறொருவரும்நிகரில்லாதவரும் அதிகமாகத் துபிக்கச்செய்பவரும் பாப மறவருமான ஸாஸவரரை அந்தத் தேவர்கள் மிகுந்த முயற்சியினால் ஸாக்ஷாத்கரித்தார்கள் ஒருவராயிருக்கின்ற அந்தப்பகவான் அப்ப டிப்பட்ட தம்ரூபத்தினிடத்தில் பலவிதரூபங்களை உண்டிபண்ணினார். அதிகமான ஆச்சாயத்தையுடையவர்களான தேவர்களனைவர்களும் மஹாதமாவினிடத்தில் ஆதமானினுடைய பிரதிபிம்பங்களாயிருக்கிற

க ர் ண ப ர் வ ம்.

பாஸ்பரருபங்களைக் கண்டார்கள் ஸாவபூதஸவருபியும் பிறப்பற்ற வரும் உலகத்திற்குநாதருமான அநாதருத்திரரைககண்டி தேவாருளும் பிரமமரிஷிகளும் தலை பூமியிலப்பிமபடி நமஸகரித்தனா சங்கரா, வண்ணகுகின்ற அநாததேவாருளைப்பார்த்து, 'மங்களமுண்டாருக்' என்று ஆசீர்வதித்து, அவாருளைப் புகழ்ந்து (பூமியினின்று) எழுந்திருக்குமபடிசெய்து, பகவானுள் அவா புன்னகையுடன், 'சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்' என்று வினாவினா பிறகு, முககண்ணராலே அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்ட அநாததேவாருள் தன்னிலையிலிருக்கின்ற மனத்துடன் ஈஸ்வரரைப்பார்த்து, 'பிரபுவே ! தேவாரூருக்கு வந்தனம், வந்தனம், வந்தனம் தேவதைகளுக்கெல்லாம் அதிதேவதையானவரும் பிராணவல்லபையான அம்பிகைக்கு இருப்பிடமாயிருக்கின்றவரும் அதிககோபமுள்ளவரும் தக்ஷபிரஜாபதியினுடைய யாகத்தை அழிந்தவரும் ஸருஷ்டிகாததாருகளாலே ஸதோக்திரம் செய்யப்பட்டவருமான உமக்கு வந்தனம் ஸதோக்திரம் செய்யப்பட்டவரும் ஸதோக்திரம் செய்யத்தக்கவரும் ஸதோக்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் மங்களங்களுக்கு உதபதிஸ்தானமாயிருப்பவரும் மிகச்சுவாதவரும் (பிராணிகளை) ரோகனம் செய்யுமபடி செய்கின்றவரும் கறுத்த நழுததையுடையவரும் சூலத்தைத் தரித்தவரும் ஸபலமானவரும் * மருதசீரத்தைக்கரித்தவரும் சிறந்த ஆயுதங்களால் போயுழிகின்றவரும் ஆராதனத்துக்குத் தகுந்தவரும் சுத்தரும் ஸூயத்தாருக்குக் காரணமாயிருப்பவரும் ஹிமவிககின்றவரும் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதவரும் சுகிரஸவருபியும் பிரமம் ஸவருபியும் பிரமமராரியும் ஜகதீசரும் மனகதினிலே அளவிடமுடியாதவரும் (அஷ்டாருகளை) ஸமஸரிக்கின்றவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் தவத்தில பற்றுதலுள்ளவரும் மஞ்ஞ நிறமுள்ளவரும் விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும் தோலை உடுத்தவரும் ஸுபரமமணயருக்குப்பிற்காவும் முககண்ணரும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவரும் சரணமடைந்தவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றவரும் பிரமமதேவஷிகளுடைய கூட்டங்களை நாசம்செய்கின்றவரும் வனஸப்திகளுக்குப் பதியாயிருப்பவரும் வனங்களுக்குப் பதியுமான தேவாரூருக்கு வந்தனம் புகருங்கெல்லாம் பதியும் எப்பொழுதும்

* மருகம்=மான, 'மருகாஷ்டாய' என்பது மூலம். அகந்தம் என்பதற்குச் சீரமஎன்றும் கண்ணென்றும் பொருளுண்டு. மானினுடைய கண்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவரென்றும் கொள்ளலாம்

யஜ்ஞங்களுக்குப் பதியுமான தேவரீருக்கு வந்தனம் ஸைன்யங்களை யுடையவரும் மூன்று கண்களையுடையவரும் அளவுகடந்த வல்லமை பொருநதியவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம் மனவாகுக்காயங்க ளால உம்மைச் சரணமடைந்திருக்கின்ற ஈங்களைத் தேவரீர் பாது காககவேணமும்' என்று வேண்டினார்கள். பிறகு, பூதவான, பிரஸன னராகி, 'நலவரவா' என்கிறவார்கதையினால் அவர்களைச்சந்தோஷிப்பதற் செயது, '(தேவர்களே!) உங்களுடைய பயமளிலகடமும் உங்களுக்கு யான என்னசெய்யவேணமும்? சொல்லுங்கள்' என்று நியமித்தாரா ஈசுவருடைய வாகுதையைக்கேட்டுத் தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந் தார்கள்

இருபத்தைந்தாவது அதயாயம்.

(தேவர்கள், நத்திரநடையவசனத்தினால் அவருக்குத் தத்தம் பலத்திற் சரிபாதி கொடுத்து அவருடன் திரிபுராஸம்ஹராத்தின்பொருட்டுப் படையெடுத்துச்சேன்றது.)

மஹாதமாவான ருத்திரராலே பிதிருக்கள, தேவர்கள், ரிஷிகள் இவர்களுடையகூட்டங்களுக்கு அபயங் கொடுக்கப்பட்டவுடனே, உலகத்திற்குப்பிதாமஹரான பிம்மதேவா, சங்கரரைப் பூஜித்துக் கூறலானா 'இந்த அஸுர ஜாங்கங்கள் மூவுலகங்களையும் ஆக்கிரமிக்கின்றனவல்லவா? பிராணிகளுக்கு யானாதன? கோபுரபிள்ளான அந்த தரிபுராஸ ஈர்களைவாங்களையும் காலநாமதமின்றி ஸமஹாரம் செய்யும் தேவநாதனே! சிறந்த இந்தபரமமபதவியை அடைந்திருக்கின்ற ஈனனால் வரங்களைக்கொடுக்கக்கூடியகாலம்நீநாந்நபடியால் தானவாக ஈன்பொருட்டிப் பெரியவரம்கொடுக்கப்பட்டினி! உது யுகத்தினால் அவர்களைக் கொல்லுகிறவா வேறொருவருமில்லைஎன்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம் ஸர்வபிராணி ஈர குடாசுவரனே! உலகமரியாதை யை நடத்தவாரான அந்த அஸுரர்களை உம்மை நங்கள் வேறொரு வன் மஹாபிராணிக் கத்தவன் உன் தேவரீர் ஒருவரே இவா சனை ஈரவன் கொடுத்ததற்கு நேவரீர்! சரணமடைந் துவிண்ணி கின்ற உலகாராந் தத்தவரீர் அருளாபுரினீர்! வேண்டினவர்களுக் குவே ஈரனவர்களைக் கொடுப்பவரீர்! புத்தகத்தில அஸுரர்களைக் கொல்லும் (பாசவர்கள்) சாவத்தை அழிப்பவரீர்! தேவரீருடைய அனுநாசத்தினால் உலகமுழுமையும் ஸுக்மமாக விருத்தியடைந்தது. தேவரீர் தேவாசுநர்களுச் சரண்யா உம்மை நாங்கள் சரணமடைந் தோம்' என்று கூறினா

காண்பாவம்.

ஸ்ரீராமர, 'உங்களுடைய சததுருக்களனைவாகளும் கொல்லத்
 துக்கங்களென்பது என்னுடைய எண்ணம் பலசாலிகளான தேவ
 சக்தி தருக்களை நான் ஒருவனாயிருந்து ஸம்ஹரிப்பதற்கு மனம் அழ
 வில்லை நீங்களனைவாகளும் ஒருங்குசேர்ந்தும், என்னுடைய தேஜஸ்ஸு
 டன் கூடியும் மஹாபலசாலிகளான அந்த அஸுரர்களனைவாகளையும்
 கூட்டமாக யுத்தத்தில் வெல்லுங்கள்' என்று நியமித்தாரா தேவர்கள்,
 'எங்களுடைய தேஜஸ்ஸும் பலமும் எவ்வளவோ அவ்வளவெவகதாட்டி
 லும் இரண்டுமடங்கான தேஜஸ்ஸும் பலமும் அஸுரர்களுக்கிருக்கின்
 றன' என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம் அவர்களுடைய தேஜஸ்ஸும்
 பலமும் காணப்பட்டவையல்லவா?' என்று தெரிவித்தார்கள், 'ராவர,
 'எவர்கள் உங்களுக்கு அபராநிகளோ அந்தப்பாபிகள் ஸாவவித்ததின
 லும் (எனனால்) கொல்லத்தக்கவர்கள் நீங்களெல்லோரும் என்னு
 டையதேஜஸ்ஸை பலம் இவைகளுடைய ஒருபாதியினாலே பகைவாசனை
 நாசஞ்செய்யுங்கள்' என்று நியமித்தாரா தேவர்கள், 'ஸ்ரீராமரே!
 தேவரீருடைய தேஜஸின் பாதுபாகத்தைத் தரிப்பதற்கு நாங்கள்
 சக்தியுற்றவாகளாயிருக்கின்றோம் தேவரீரே எங்களெல்லாருடைய
 பலத்தின் அத்தாமைசத்தினாலும் பகைவாசனை நாசஞ்செய்யும்.
 தேவரே! எவ்வித்ததினாலும் நாங்கள் ரக்ஷிக்கப்படத்தக்கவர்கள்.
 மஹாதேவரே! நீரே எங்களைக் காப்பாற்றும் நீரே பகைவாசனைக்
 கொல்லும்' என்று பிரார்த்தித்தார்கள் ராவர, 'என்னுடைய தேஜ
 சைத் தரிப்பதற்கு நீங்கள் சக்தியுற்றவாகளாயிருப்பீர்களாயினால்
 நானே உங்களுடைய தேஜஸிற் பாதியோடு கூடியவனாக இருந்த
 சததுருக்களைக் கொல்லவேன தேவர்களே! நீங்களனைவாகளும்
 ஒன்றுசேர்ந்து என் பலத்திற் பாதியை யுத்தத்தில் தாங்குவதற்
 குச் சக்தியுற்றவாகளாயிருப்பீர்களானால் நான் உங்களுக்குச் சொல
 லுகிறேன் அஸுரர்களும் தேவர்களுமான எல்லோரும் எனக்
 குச் தமம் தேவர்களே! நான் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மங்கள
 கத்தை உண்டிப்பண்ணுகிறவனாயிருக்கிறேன் அருளுலேதான், எனக்
 குச் சிவகன்மை ஆனால், அந்தக் சேவாசந்ருக்கள் அந்தக்
 தாண்டிருக்கின்றார்கள் அகனாலும் உங்களுக்கு ஒத்ததனைச்
 செய்யவேண்டிமென்கிற என்னை நதினாலும் என்னால் அவர்கள்
 கொல்லத்தக்கவர்கள் எனனைச் சரணமடைந்தவாசனும் கூறும்
 தினால் ஜயம்பெற விருப்பமுள்ளவாசனான உங்களுக்கு யான
 உதவிபுரியப்போகின்றேன் உங்களுடைய பகைவாசனைக் கொல்லப்

க ர ண ப ர வ ம.

[illegible]

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம்.

(விரவகர்மா தேவர்களுடைய ஆஜ்ஞையினால் பூமிதலாளவற்றறை
ஸாதனமாகக்கொண்டு புத்தத்துக்குத் தேர் அமைத்தது.)

[illegible]

* தேருறுபுக்களா பலவற்றிற்குப் பொருடா நிச்சயிக்கக் கூடாமை யினால், அவைகள் மூலத்திலுள்ள அபயமே உதிப்பிக்கப்பெற்றன.

(1) துரோணபாஹம 601-ம் பக்கமடங்குந் பபிதகாணக

(3) ஸ்டாட்பர்வம் 218-ம் பக்கம் குறிப்பிதகாண்க.

(4) ஆதிபாவம் 210-ம் பக்கம் குறிப்பிதகாசாக

(5) சந்தி கலைதூதற்குத் துமாவாஸனையகூட பெயர்.

(6) ஒதுக்கியிருக்கிற அளவுக்குப் பிறகு கூடுதலாகப் பெறாமல் விகிதப்படியாக.

(7) சந்திரகபட சித்தித்ரும இலலாப நிகுக்கும் அமாவாசையை.

(8) சுவாமிநாத சபைத் திருமணம் பற்றி திருமண சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் பங்கேற்கக்கூடாது.

கண்டவர்களான மஹரிஷிகளாலே வலப்பக்கத்துமுனையில் நுகவேத
மானது பூட்டப்பட்டது இடப்பக்கத்தில் ஸாமவேதம் பூட்டப்பட
டது. தேவபிராமமணர்களாலே யஜுர்வேதமானது பின்புறமாக
வலப்பக்கத்தில் சுட்டப்பட்டது, ராஜரே! அவ்விதமாகவே அதர்
வணவேதமானது பின்புறத்தில் இடப்பக்கத்தில் கட்டப்பட்டது.
இவ்வாறாக அந்தக் குதிரைகள் யஜ்ஞங்களை அறிந்தவர்களான மஹ
ரிஷிகளாலே ரதத்தில் சோககப்பட்டன அவ்வாறு சோககப்பட்ட
அந்த நான குவேதங்களும் யாகத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந்தி
ருந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதமாக விளங்கின உதாரமானமனத
தையுடையவியலாகாமா துவயரதத்தை ஏற்படுத்திப் பிறகு பாணத்தை
யும் அமைக்க ஆரம்பித்தான அழிவற்றவரும் யஜ்ஞத்தை வாசனமா
கக்கொண்டவருமான ஸ்ரீஹரியைத்தியானித்துப் பாணமாக அமைத்
தான் ராஜரே! ராஜரேஷ்டபே! பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடின
வாயுவை அந்தப் பாணத்துக்குச் சிறகாகவும் புங்கமாகவும் ஏற்படுத்தி
தினான் உலகமனைததும் விஷ்ணுஸ்வரூபமென்றும் அக்ஷோமஸவ
ரூபமென்றும் சொல்லப்படுகிறதினாலே அக்ஷோமாகளை அப்பொ
ழுது பாணமுகத்தில் ஏற்படுத்தினான் ஷாட்குண்டய பரிபூர்ணரும்,
அளவற்றதேஜஸையுடையவருமான ஈசுவரருக்கு மஹாவிஷ்ணுவான
வா ஆதமாவாதலால், அந்த ருத்திரா விஷ்ணுமயமானபாணத்தைத்
தனுஷிலுள்ளநாண்கயிறில் சேர்ப்பதை *ஸஹிததாரா பிருகு, அங்கு
ரஸ இவாக்குடைய கோபத்தினின்று தோன்றினவரும் அக்ஷி
போன்ற குரோததையுடையவரும் ஸஹிக்க முடியாதவரும் (கண்
டத்திலும் சடையிலும் முறையே) கறுப்பாகவும் சிவப்பாகவுமிருக்
கின்றவரும் புகைகிறமுடையவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும்
பயங்கரரும் லக்ஷம் சூரியாக்குகொப்பானவரும் தேஜஸ் குகந
டைய ஜவாலையால் சூழப்பட்டவரும் மங்களஸ்வரூபியும் கெட்ட
நடைபுள்ளவர்களை நழுவும்படி செய்பவரும் ஜயசீலரும் பிரமமதவே
ஷிகளை நாசம் செய்பவரும் உததமரும்* பிரபுவுமான ருத்திரர் தாங்க
முடியாததான பிங்கோபத்தை அந்தப்பாணத்தில் விட்டார் ராஜரே!
அந்தவிலலியுடைய அங்கங்களை அறித்து நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஜங்
கமாஜங்கமஸ்வரூபமான இவ்வுலகமனைததும் ஆசாரிய உரமானகாட்சி
யுள்ளதாக விளங்கியது அவ்விதமான துவய ரதத்தைப்பார்க்கு
அந்த ருத்திரா கவசமணிந்தவராகவும் கைபில் விற்பிடித்தவராகவும்

* வ்யாக்யான பாடம் இங்கு சிறிது வேறுபடுகிறது.

க ர் ண ப ர வ ம்.

சந்திரன், விஷ்ணு, அகநி, வாயு இவாகளித்தினின்று உண்டான திவனீயமான அம்பைக கையிலெடுத்தார். மஹாதேவர் அப்பொழுது முயற்சியுடன் அநதப பாணத்தைக கையிலெடுத்தது தைதயாகளையும் தானவாகளையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு, ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கின்றவாபோல அநதத தேரின்மீதேறினா. மஹரிஷிகளாலே ஸ்தோதத்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் வந்திகளாலே நமஸகரிக்கப்படுகின்றவரும் நடனத்தில ஸாமாததியமுள்ள அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களால் செய்யப்படும்நாததனத்தைக் கண்டு களிப்பவரும் வரங்களைக்கொடுப்பவரும் கத்தியையுடையவரும் பாணங்களையுடையவரும் விலையுடையவரும் ஜ்வலிகுகின்ற வருமான அநதாஸ்வரா புன்னகை செய்துகொண்டு, 'எவன் ஸாரதியாபிருக்கக்கூடும்?' என்று வினவினா.

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

(தேவர்களுடைய வேண்டுகூலால் பிரம்மா நத்திராகீத ஸாரத்யம் செய்ததும், நத்திரரால் திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும், துர்யோதனன் மறுபடியும் சல்யனைக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யஜ்ஞ செய்ய வேண்டினதும்.)

(தேவகணங்களினதும்) ஸஸ்வராரைநோக்கி, 'தேவேசரே! தேவரீர் எவனை ஏவப்போகிறீரோ அவன் உமககு ஸாரதியாவான்; ஸம்சயமிலலை' என்று சொன்னார்கள மஹாதேவா அநதத தேவர்களைப்பாத்து, 'நீங்களே நன்றாக ஆலோசித்து என்னைககாட்டிலும் எவன் மிகவும் சிறப்புறறவனோ அவனை ஸாரதியாகஏற்படுத்துங்கள் காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னார். எல்லாததேவர்களும் இநதவாரததையைக்கேட்டுப் பிதாமஹரை அடைநது நமஸகாரம்செய்து மஹரிஷிகளாலே அநதப் பிரம்மதேவருக்கு அருள்வரச் செய்து ஒரே மனதையுடையவாகளாக விஜ்ஞாபனம் செய்தார்கள். 'தேவரே! தேவசத்தருக்களான அஸுராகளைக் கொல்லும்விஷயத்தில தேவரீரால் எநத உபாயம் சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வாறே எம்மால் செய்யப்பட்டது விருஷபதவஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிறா. விசித்திரமானஆயுதங்களாலே நாலுபக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிற ரதமும் அமைக்கப்பட்டது. அநத உத்தமமான ரதத்தில ஸாரதியாபிருக்கத்தக்கவனை நாங்களறியோம் தேவசிரேஷ்டரே! ஆதலால், ஒரு ஸாரதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். விபுவே!

தேவரே ! எங்களுடைய அவவிதமான வாகதை ஸபலமாகச் செய்வ
தற்கு நீரே தகுந்தவா பகவானே ! எங்களிடத்தில முற்காலத்தில
இவவிதமாக வாரத்தையே சொல்லியிருக்கிறீர் எப்பொழுதுமே
அவமதிகமுடியாததும் பகைவர்களை ஓடுமடி செய்கின்றதும் உத
தமமுமான ரதமானது சோககப்பட்டுவிட்டது இந்த ரதத்தில் தான
வாகளைப் பயமுறுத்துகின்றவரும் முயற்சிபுள்ளவரும் பிசாகத்தை
விலலாக உடையவருமான இவா யுகத்தை செய்கிறவராக ஏற்பட்டி
விட்டார அவவாறே, வேதங்களுக்கும் உததமமான ரதத்தில் குதிரை
களாக ஏற்படுகப்பட்டன * நகடித்திரங்களுடைய ஸமுஹங்க
ளால் அனுஸரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதும் வருதங்களுடைய அமான
மஹாதமாவான அந்தப் பாமசிவனுடைய ரதமானது மலைகளுடன்
கூடின பூமிஸவருபமாயிருக்கின்றது இவைகளெல்லாவற்றிலும்
விசேஷமுடையவனான ஒரு ஸாரதி அந்த ரதத்திற்கு வேண்டும்
பிதாமஹே ! தேவரே ! அந்த ரதத்திலும் ரதத்திலுள்ள யுக வீர
னிலும் தவசங்களிலும் சஸ்திரங்களிலும் எல்லிலும் பிரவேசித்
திருக்கின்றார்களா உம்மைத்தவிர அந்த ரதத்திற்கு வேறு ஸாரதி
யை நாங்கள் காணவில்லை பிரபுவே ! நீர் எல்லாகளுணங் ஸும
அமைந்தவரன்றோ ? எல்லாக் தேவதைகளையுங்காட்டிலும் சிறப்பற்ற
வா தேவரே ! ஸோகேசரே ! அந்நிவேகமாகச் சொல்லுகின்றவை
யும் உபரிஷததுக்களுடன் கூடினவையுமான இந்த வேதங்களா
கிற குதிரைகளை அடக்குவதற்குத் தேவரே ! சகதியுடையவா எங்க
ளுக்கு நீரே ஸாரதியா இருக்கவேண்டும் யுகமசெய்வதற்குப்
பலத்தினாலும் வீரியத்தினாலும் சைவத்தினாலும் வினயத்தினாலும்
ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஸாரதி ஏற்பட
வேண்டும் ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவா வேறொருவரு
மில்லை அடம்படிப்பட்ட தேவரே ! எங்களைக் கரையேற்றிவிடும் அழி
வற்றவரே ! நீர் ஸாரத்யம் செய்யும் உம்மைவிட மேலான
வேறு ஒருவன் இவவுலகில் உண்டாகப்போகிற உமில்லை தேவேச
ரே ! பிரபவருள் சிறந்தவரே ! நீர் எல்லாவிஷயங்களாலும் மேலா
னவா நீர் அந்த ரதத்தினமீதே நிற்கதமமான குதிரைகளைக் கடி
வாளமரித்தது நடத்தும் தேவரே ! தேவரதநுருக்கள் உமமுடைய
அருளால் கொல்லப்பட்டதகதகவர்கள் மிகத் தோளவலியமைந்தவரே !
நீர் அஸுரர்களிடத்தினின்றான பௌரியபயத்திலிருந்து எங்

களைக் காப்பாற்றும் பற்றற்றவரே ! நீரல்லவோ எங்களுக்கும் கதி ?
மஹாவிந்தமுள்ளவரே ! நீ எங்களை அகழிக்கின்றவா பிரபுவே !
உமமுடைய அணுகிரஹத்தினாலே தேவர்களெல்லாரும் ஸ்வாககத
தில் பூஜிக்கபாடுகிறார்கள் என்று

இவ்வாறு அந்தத் தேவரான நிரிலோக நாதரான பிரதாமஹை
முடியாலவணங்கி (ருத்நிரருக்கு) ஸாரத்யம்செய்வதினொரு தி
வேண்டிவருகின்றது நமக்குக் கேள்வி பிரமமா, 'தேவர்களே !
இது இவ்விதம் உண்மையே ருத்திரராக காட்டிலும் மேலான
வன் வேறொருவனுடைய மஹாத்மாவான அங்கருக்கு ஸாரத
யத்தைச் செய்வேன் எவ்விதத்தினாலும் ரதிகளுக்கு மிகவும்
சிந்தை ஒரு ஸாரதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய ஆதலால், இந்த உண்
மையை உள்ளடி அறிந்து ஒன்றுசொடுக்கவாக்காண் உங்களே (ருத்
நிரருக்கு) இதோ நான் தேவரான ருத்திரருக்குக் குதிரைகளைப்
பிடித்துநடத்துகிறேன் ' என்று ஆறுகுணங்களால் நிறைந
தவரும் பிரதாமஹருமான ஸ்ரீ பிரமமஹை இவ்வாறு சொல்லி
வந்த ஜடாபாரதத்தை நடடிக்கொண்டு இருஷணஜனததைத் திட
மாக உதித்துக் கமண்டலுமையக் கீழ்வைத்துவந்திக் கொட்டாவைக்
கையிலிழைத்து அப்பொழுது (அந்த ருத்திரருடைய) உதத்தினம்
தேறினா தேவர்களாலே ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப்
பிரமமதேவா ஸித்தம் செய்யப்பட்டும் உலகத்திலுள்ள பொருள்
களால் நிரப்பப்பட்டதும் மஹாத்மாவான ருத்திரருடையதுமான
உதத்தில் ஏறுமபொழுது, வேடங்காளாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட குதிரை
களால் தலைவணங்கிப் பூமியில் விழுந்தன லோகநாதர்களான இருவாக
ளாலும் வீற்றிருக்கப்பட்ட உத்தமமான உதத்தை வெதங்களான
குதிரைகள் சுமக்கச் சக்தியற்றவைகளாக முழங்கால்களால் மண்டி
யிட்டிப் பூமியில் விழுந்தன மஹிமைபொருந்தியவரும் வியாபக
ரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவும் அழிவற்றவருமான ஸ்ரீ பிரம
தேவா குதிமைகளைக் கடிவாங்குகாளே மேலே நிமிருமபடி செய்து
'வேதமயமான இக்குதிரைகளுக்கு விரயமும் செவாயமும் உண்டா
ருக ' என்று ஸங்கலபித்து உதத்தை நடத்துனா வரங்களைக் கொ
டுக்கின்ற பிரமமதேவா உதத்தில்லறினவுடன் அப்பொழுது பசுபதி
யானவா தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதரான அந்தப் பிரமமதேவரைப்
பார்த்து, ' நல்லது , நல்லது ' என்று சொல்லிப் புன்னகையுடன்
வசனிக்கலானா.

‘சததுருககளைச் சிவநிபவரே’ தேவரே’ புறப்பதும் எவ்விடக
 தில தைதயாகுநிருக்கின்றாகளோ எவ்விடத்திற்குப் குதின்களை
 நடத்தும் யுகத்தில பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற என்னைய
 இருகைகளுடையபலத்தைபும இப்பொழுது பாரும’ என்றா பிறகு,
 பிம்மமதேவா பலசாலிகளான தானவர்களுடைய ஆகாயத்தில் நிலை
 பெற்றிருக்கின்ற பாட்டணங்களைக் குறித்து மனோவெக்த தா-ணை
 வாயுவெக்த தட னைகூடின குதின்களை நடத்தினா பிறகு, ரத்
 ததில் பூட்டப்பட்ட அந்த வைகமயமான குதின்களாட்டின
 கிளம்பி, ருதாணை அந்தக்ஷணத்திலேயே கைதயா கருண்டையாட்ட
 ணத்தை அடையுமபடி செய்தன அநாவஅகிஸாகளும டஹாதம்
 வான இந்த ருத்திரருடைய சூரகாக்காளாயிருந்தார்கள் பிறகு,
 ருத்திரா விலலில் காணெறிபி எவ்விடமான பாணத்தைப் பூட்டி
 பாசுபதாஸ்திரத்தோடு சோதனாக திரிபுரத்தை அழிக்கவண்ணி
 மென்று எண்ணினா ராஜே’ பிறகு, அந்தருத்திரா விலலில் பாணத்
 தைப்பூட்டிய அந்தச்சமயத்தில் மூன்றுபாட்டணங்களும வ்வைவாக
 ஒன்றாயிருக்கமுதன்மையைய அடைந்தன அந்தத்திரிபுரமானது ஒன்
 ராயிருக்கமுதிலேமையை அடைந்தவுடன், மஹாத்மகர்களானதேவா
 களுக்கு அதிகமானமனக் களிப்பு உண்டாகியது பிறகு, எல்லாத் தேவ
 கணங்களும விக் தாக்களும பிம்மரிஷிகளும மஹேஸ்வரையே ஸ்தோத்
 திரம்செய்து, ‘ஜயத்தை அடைவீராக’ என்கிற வாழ்த்தையை வெளி
 யிட்டார்கள் பிறகு, அஸுரபாசனை நரகம் செய்யப் பாரிவரும், வா
 ணிககமுடியாக தம் சிறந்தகூடமான சரீரமுள்ளவரும், ஸ்ரணிககமுடி
 யாததேஜனுள்ளவருமான மஹாதேவருக்கு எதிரில் திரிபுரமானது
 தோன்றியது பிறகு, லோகநாசரும் ஓதா குண்டாயிர்பூணருமான
 பிண்கியானவா, நேரில் (ஆராயத்தில்) நிறவினவாடி னையாட்டணங்களை
 யுங்கண்டு துவயமான அந்த விலலிலுள்ள காணகபிறறை இழுத்து
 மூவுலகங்களிலும் ஸரமான அந்தப் பாணத்தைத் திரிபுரத்தைக்
 குறித்துப் பிழிவாகித்தா பரமேஸ்வரும் தேவதேவருமான மஹே
 ஸ்வரா அஸுரர்களுடைய கூட்டத்தாண்கூடின அந்தத்திரிபுரத்
 தை ஒரே பாணத்தினால் நாசஞ்செய்தாரா பாணத்தினுடைய தேஜஸி
 னுலுண்டான தீயினால் எரிபாடியபி ஆயிரம் துண்டாகச் சிதறிய
 அந்தப் பாட்டணமானது அநிகமாகத் தினஸவாததை வெளியிட்டுக்
 கொண்டு மிசசமில்லாமல் அழிந்திட்டது. மத்திரயாஜரே’ அஸுர
 கணங்களுடன்கூடின அந்த திரிபுரமானது மேற்கு ஸமுத்தியத்தில்

விழுநதுவிட்டு நோயங்கொண்டவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நன்மைவாயிருப்பதென்றவருமான மஹாஸகரரிலே இவ்வாறு நிரிபுரணாக எளிகளிடமிருந்து அஸ்திரங்களும் மிகுதியில்லாமல் செய்யப்பட்டார்கள் தம்முடைய குற்றத்தினாலும் உண்டானதும், 'கொந்தகுது' என்று சொல்லப்பட்ட துரகநிபாஸம் தயைந் தருதல் பற்றி பார்த்து மறுபடியும் மூவுலகங்களையும் வெறுத்துவிட்டுக் கொண்டு வந்ததற்கு ஜாப்திதகு தரிசனமில்லாது பின்புலக் கொந்தளித்தற்கு மறுபடியும் மறுபடியும் எழுந்திருக்கின்ற அநாதருடைய கண்ணை, 'நீ உலகங்களைச் சாட்சியாகச் செய்யாதே' என்று மஹாபிராட்டிபிறகு, தேவலோகவாஸி களான தேவர்களும் அவ்வாறே மிகுந்தும் தம் நிலைமையை அடைந்தார்கள் அவ்வாறு சிறந்த வாகுதல் காரணமாக நிரிபுரணாக வந்தாணுவை விடே தகுதி மட்டுமே தரிசனமான பாவநிலையில் அலுந்து கொடுக்கப்பட்ட வாகுதல் மஹாபிராட்டி நிறைவேறியவார்களான பிரம்மாவை முதன்மையாகக் கொண்ட அந்தத்தெய்வங்களையெல்லாம் வந்ததற்கு நிரூபணம் உண்டாகுதல் இவ்விதமாகப் பார்த்துள்ள பிரம்மத்தவர் குத்திருக்க வந்ததற்குச் செய்தார நீரும் மஹாபிராட்டியின் இருந்த பரிசு வாகுதல் குத்திரைகளை நடத்தும் நீர் பஸத்தினாலும் சூழப்படுவதும் உபயத்தினாலும் அஸ்திர சம்பந்தத்தினாலும் கிருஷ்ணனையும் பாண்டியப் பஸத்தினாலும் காட்டினால் குணங்களைப் பெறலாம் என்றவர் ராஜே ! நன்றாக (மனத்தால்) உலகத்திலிருந்துகின்றதும் சிறுமையிடமிருந்துகின்றதும் மாண வந்தத்தை என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையவாக ! இத்தகைய காணனை யுத்தத்தில் கொஞ்சம் புறைய குத்திருத்தும் மஹானவன் நீரும் பிரம்மத்தவருக்கு உபயனவன் ஆகலால், நீங்கள் இருவரும் என்னவாக உத்திருக்கலையும் ஸ்வர்க்கத்தினாலும் தெய்வர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்கள் இந்த காணனை கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் வெண்ணிறமுள்ள குத்திரையையுடையவனுமான குந்தீபுத்திரனை அடித்து உயிரை இழந்தும்படி செய்யக் கூடிய உபாயமானது உமையால் செய்யப்பட்டவென்றும் ராஜே ! எனனுடைய ராஜ்யமும் ஸுகமும் உயிரும் ஜயமும் உமையால் சார்த்திருக்கின்றன அடையவேண்டுமென்று விரும்பப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வந்தத்தை எனக்குச் செய்யும் பாவங்களாகத் தயிக்கச் செய்யவரே ! ராஜே ! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதென்பொருள் இந்த தக கண்ணுடைய குத்திரைகளை அடக்கி நடத்தும்.

இருபத்தேட்டாவது அந்நாயம.

(தூர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பரகராமருடைய சரித்திரத்தை உரைத்துக் காண்புகுது ஸாரத்யம் செய்யது தோஷ மில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது)

சலயமகராஜபே ! மறுபடியும், என்னிடத்தினின்று வேறு இந்த இந்நூலாஸ்தகையும தெரிந்துகொள்ளுதல் தாமதங்களை அறிந்தவரான ஒரு பரிமாமனா என பிதாவினிடம் இக்களைச் செல்லலினா, ஆசசரிபயமான இந்த வாந்தனையைக்கேட்டி, நரணை வகையையும் காரய வகையையும் நூததத்தவங்கையையும் அறிந்தவராகிய நீர் நனாகுந்ந்ச யிததுச்செய்யும் இவ்வெய்யத்தில ஆல்லைக்கேவெண்ணடாம் பரங்கவர் களுடைய வமரத்தில மிகு தவமுடையவரான ஜமதகந் பிறத்தார அவருக்குத் தெஜ்ஸிளிடம் குணங்கொள்குமடின பரிமமென்ற பிற வித்தரான புத்த-பிரகிருத்த நூல் பரிமமென்ற மனத்தை யுடையவரும் நியமத துண கூடியவரும் ஐயமொழிவினையும் நனாகு அடக்கியவருமாகி அஸ்தரங்களை அடைவதற்குக் கதிந்தவம்புரிந்து உருத்தபடை பரிஸன்னராகுமபடி செய்தார் * தேவாங்களுக்கெல்லாம் உதவரும் எல்லாருக்கும் மங்கலத்தை உண்டிபண்ணுகின்றவருமான சங்கரா பகத்யுனாலும் காரத்யுனாலும் அந்தப் பரிசாரமரிடத்தில் ஸந்தோஷமடைகங் அந்த பரிமருடைய மனத்திலுள்ள விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தமது ரூபதரூப பரிதயவடிவமாகக்காண பித்தார அவர், 'தாம்' ஸந்தோஷமடைகின்றன. உணங்கு மங்களம், உன்னுடைய விருப்பமும் அறியப்படுவிடத்து ஆதமாவைப்பரி சுத்தமாகச் செய்துகொள் இவையெல்லாவற்றையும் அடைவாய், எப்பொழுது, நீ பரிசுத்தமாவாய் அப்பொழுது உணங்கு நான் அஸ்தரங்களைக் கொடுப்பேன் பரங்கவ ! தகுந்தறறவனையும் திறமைமற்றவனையும் அஸ்தரங்களைக் கொடுத்தவனான' என்றார தேவ தேவரான குலபாணி இவ்வாறாகச் சொல்ல, பரிசாரமா மஹாத மாவான பிரபுவை முடிபுனாலவண்ணங் மறுமொழி கூறலானா 'தேவரே' எப்பொழுது என்னை நீர் அஸ்தரங்களைத் தரிக்கும் விஷயத்தில் யோக்யென்னது அறிவித்தீர் அப்பொழுது சுபர ருஷை செய்கின்ற எனக்குத் தேவரே அஸ்திரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்' என்றார பிறகு, அந்தப்பரிசாரமா தவத்தினாலும் விரத்த தினாலும் நியமத்தினாலும் ஹோரங்கள், மந்திரங்கள் இவைகளை

* ஒரு மசால் விடப்பட்டது.

முதனமையாகக்கொண்ட புனைகளாலும் காணிகைகளாலும் பலி
களாலும் அப்பொழுது அநேகவருஷைமுகங்காறா உபஸாரை
ஆராதித்தார மஹாத்மாவான பாரதவாஷிஷ்யத்தில் பிஸுன்ன
ரான மஹாதேவா அடிகடிக அவருடைய குணங்களைப் பாராட்டுந்
துடைய ஸம்பீதத்தில், 'இந்த ராமன் அப்பொழுதும் என்னிடத்தில்
பக்தியுள்ளவன் அப்பொழுதும் திடமான விருந்ததைதருடையவன்'
என்று சொல்லிவந்தார் பாரதவாஷிஷ்ய அழிபவரே! இவ்வாறுசுப
பிரபுவானவா ஸந்தேசாதததுடன் இவருடைய குணங்களை மிகுதி
யாகக் தேவர்களுக்கும் மிகுநகளுக்கும் குணவிலையில் சொல்லினார்
இச்சமயத்திலேயே கைதயாரன் அந்த பரிசாஸிகளானார்கள் அப்ப
பொழுது அவர்கள் காவத்கால உண்டான மோகத்தினால் தேவர்களைத்
துன்பஞ்செய்தார்கள் பிறகு, தேவர்கள் ஒன்றுதோராக அவர்களைக்
கொல்வதற்கு நிச்சயம்செய்த சந்தகருகளை உகொல்லுவதில் முயற்
சியைச்செய்தார்கள் ஆனால், தைத்யரனை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்ற
வர்களாயிருந்ததால் பிறகு, 'தேவர்கள் உபாபதியான மஹேஸ்வர
ரையடைந்து, அப்பொழுது அப்பதியோடு, 'சந்தகருகட்டங்களை ஸம்
ஹாரம் செய்யும்' என்று பிஸுன்னராகும்படி செய்தார்கள் பிறகு,
தேவரான சங்கரன் தேவதைகளுக்கே சந்தருகர்களைப் பிரதிஜ்
னஞ்செய்து பாரதவாஷிஷ்ய அழைத்து, 'பாரதவாஷிஷ்யர்களுக்கு
நன்மையைச்செய்வதென்பதொருடனும் என்னக்குப் பிரியத்தைச்செய்வ
தின்பொருடனும் ஒன்றுதோரத்தருகினும் எல்லாக் தேவசக்தருக
களையும் ஸமஹாரம் செய்' என்று சொன்னார் பரசுராமர், 'தேவே
சரே! யுகத்தில் அஸ்திரங்களில் பழகாநிலவர்களைக்கு அஸ்திரங்
களில் தேவசக்திபெற்றவர்களுடைய யுகத்தில் கொட்டங்கொண்டவர்க
ளுமான தானவாஷிஷ்ய வர்களுடைய கொல்லுவதற்கு வல்லமை உது'
என்றுகூறினார் பரிசாஸி, 'என் அஸ்திரத்தினால் நீசெய் சக்தருகளை
ஸமஹரிப்பாய் எல்லாச் சந்தருககளையும் ஜயித்து அநிகமான
குணங்களை அடையப்போகும்படி' என்று சொல்லினார் இந்த வாரக
தையையேகேட்டுப் பரசுராமர் எல்லாவற்றையும் அங்கீகரித்து ஆசீர்
வதிக்கப்பெற்றது தானவாஷிஷ்ய நோக்கிச் சொன்னார் பிறகு, பாரதவ
ராமர் அநிகமான இறுமாபடையும் தேகவன்மையையுமுடையவாக
ளான தேவசக்தருகளை வஜ்ரமும் இடியும்தொடர் படுகின்ற அடிக
ளாலே ஜயித்தார் ராஜசிசிரேஷ்டரே! தானவாஷிஷ்ய காயம் பண்ணப்
பட்ட சரீரத்துடன்கூடின் அநதப்பரசுராமர் ருத்திரரால் தொடப்

பாட்டவுடனே காயங் கா நீங்கிவாரானா அவ்விதமான அவருடைய செயனையினால் ஷாட் குண்ட பரிபூரணமான மஹாதேவா பிரீதியுள்ளவருமானா, மஹாத்மாவான பாரதவருதகுப பற்பலவிதமான வரன்சீனையும் கொடுத்த கா பிரீதியுள்ளவரும் தேவாநந்தகெல்லாம் தேவரும் சூடபாணியுமான பாஸவா, 'பிருத்தநகன்' உன்னுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரங்கா விழுந்ததினாலுண்டான கணபகதுடன் உன்னிடத்திலுள்ள மணிதசொடையையும் போகவிட்டேன இஷ்டப்படி என்னிடத்திலிருந்து திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றுக் கொள்' என்று நியமித்தா பிருது, மிகா கவமுள்ள பரசுராமா எல்லா அஸ்திரங்களுக்கும், மனத்தினால் விரும்பிய பலவிதமான வரன்களையும் பெற்றுச் சிவபிரானே முடியினால் வணங்கிக் தேவாநந்தகெல்லாம் பாடான அவரிடத்திலே இருந்து அனுமதிபெற்றுச் சென்றா இவ்விதமான இந்த முற்காலத்திய சரித்திரங்களை அந்த ரிஷியானவா அவ்வாறு உடைத்தா பிருஷ்ஸதேஷ ராண பாரதவருத, மிகு பிரீதியுள்ள மனத்தோடு மஹாத்மாவான காணனுக்குக் கண்ணேதம் அனை கைக்யாடு கொடுத்தா ராஜேரீ! இக்காணனனிடத்தில் கொஞ்சமேனும் பாபம் இல்லை இவன் ஸ்திரீகளில் எப்பொழுதும் வளராமலிடலான இவன் ஸ்திரீகனல்லன் இவன் அரசனே பிருத்த குலத்திலிருந்த பாசுராமருப பரிசுசுமான ஜாதியை அறிந்தே திவ்யாஸ்திரங்களைக் கொடுத்தா காணனே காள் எவ்விதத்தினாலும் ஸ்திரீ குலத்தில் பிறந்தவனா கிண்கணிலில் கூடி நிரியனுடைய குலத்திலிருந்த தேவகுமாரனென்றே எண்ணுகிறேன் குலம் தெரியாமலே பரிதாபமாகி விட்டா டவருயிருக்கலாமென்பது என்னுடைய எண்ணம் குண்டலங்களைப்போ பவனும கவசமுள்ளவனும நீண்ட கைகளை புடைபலவரும் பகைவார்களை அழிப்பவனும ஆரிபணுகொள்ளா விளங்குகின்றவனுமான இந்தக்காணன் ஸாவந்தத்தினாலும் ஸ்திரீகுலத்தில் பிறந்தவனேயல்லன் ஒரு வரிமமகளைப் பெண்மாணாகு எவ்விதமாக உண்டிண்ணும்? பருத்தம சிறந்த யானையினுடைய துஞ்சையைப் போன்றிருக்கின்ற இவனுடைய கைகளைப் பாரும யுகத்தத்தில் எல்லாச்சஸ்திரங்களையும் பெற்றுக்கின்ற தும் அகன்றிருக்கின்ற காமான மாரபையும் பாரும (கவசகுண்டலங்களை) அறுத்துக்கொடுத்தவனும பிருஷ்ஸதேஷ்டனுமான காணன் ஸாபானய பிருஷ்ஸதேஷ்டல்லன் ராஜேந்திரே! ராமருக்குச்சிவ்யனும பிரகாபசாலியுமான இந்தக்காணன் மஹாபிருஷ்ணே.

இருபத்தோனபதாவது அத்தியாயம்.

(தூர்வோதனனால் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவத உடன்பாட்டுடன் கர்ணனுக்குத் தேர்ச்செலுத்தச் சம்மதித்தது.)

மகிமைபொருநதியவரும் தேவரும் எல்லாவுலகங்களுக்கும் பிராமஹருமான பிரம்மதேவா அராமயதில் (ருத்திரருக்கு) ஸாரத்யம் செய்தாரா ருத்திரா ரதிகராயிருந்தாரா வீரரே 'ரதிகளைக்காட்டிலும் மேலாயிருப்பவன ரதஸா நியாக ஏறாதி கதுபடத்தகசகன புருஷச்சேஷுடனே ' ஆசலால், நீர யுத்தத்தில் குதிரைகளை அடக்கி நடக்கும் அந்த தரிபுர ஸம்ஹாரத்தில் பிராமஹா தேவாநந்தைய கூட்டங்களாலே முயற்சியுடன் எவ்வாறு வரிகளாட்டாரோ அவ்வாறே காணனைக்காட்டி வும் மேலானவராயிருக்கின்ற நீர, எங்காள பிரயதனத்தினால் வரிகளாட்டி ருக்கிறீர் மஹாராஜே ' எவ்வாறு ராகவரணாக்காட்டி வும் மேலாயிருக்கின்ற பிராமதேவா தேவா களால் வரிகளாட்டாரோ அவ்வாறே நீரும் வரிகளாட்டி ருக்கிறீர் மிகதேஜனை உடையவரே ' ருத்திரருடைய குதிரைகளைப் பிராமஹாநத்ய துரோல ராகாபுரிந்ருணை கண்ணுடைய குதிரைகளை யுத்தத்தில் அடக்கி விடைவாக நடக்கும் ' என்று கூறினான்.

சல்யன், 'ஆணைமையிற்சிறந்தவனே ' (உன்னால்) சொல்லப்பட்டதும் திவ்யமானதும் மனிதாநந்தைய செயதைகரு மேற்பட்டதுமான தேவஸரேஷ்டாநந்தைய இக்கராரித்திரமானது பலவாராக என்னவும் முக்கிய கேள்வியாட்டி ருக்கின்றது பாரத ' பிரபிராமஹாநா பிராமதேவா ருத்திரருக்கு ஸாரத்யம் செய்ததும் ஒரே பாணத்தினால் அறுநூறாக வொல்லப்பட்டதும் பகவானான பிராமஹா அபிராஹுத ஸாநியாயிருந்ததுமாகிய எல்லாம் இருஷணன் அறிவன் கீழ்ச்சொல்லிய இவை அனைத்தும் முற்காலத்தில் நடந்தவை இனிவருவதையும் முன்கொண்டதையும் வாஸுதேவன் உள்ளாட்டி அறிகிறான் பாரத ' பிராமதேவா இவ்விஷயத்தைத் தெரிந்திருந்தும் ருத்திரருக்கு ஸாரத்யாயிருந்ததில் அடைந்ததுபோல வாஸுதேவன் பாரதர்களுக்கு ஸாரத்யாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்ததான ஸத்திபுத்திரன் குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனனை எவ்விதத்திலாவது கொல்லுவேன்பாகில், பாரத்கன் கொல்லப்பட்டதைப் பாரத்குக் கேசவன் தானே போர்புரிவான் சங்கம், சங்கரம், கதை இவைகளைக் கையிலொண்ணி ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உன்னுடைய

ஸைன்யுதைக கொளுத துவான் ரோபகொண்டவனும் மஹாத
மாவுமான் அநந ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு உன்னுடையதான் இநதகப
பகைபட்டதகரிஸ ஓர அரரனுவது எந்நில திரபடேராவதிலலை
என்று கூறினான்

அவ்வாறு பேசுமினற அநத மகந்ரதாரஜனைப்பாரததராத
துருகளை அடக்குமிவனும் மீதக புஜலமுள்ளவனும் மனந
தளமரதிலலா தவனுமான் உடமுண்டய குமாபன் மயமொழிசுந
லாறான மீதக கொளவலியனமதகவரே ! சனந்ரதனைப பிடித
தவரனான எல்லார கரகந்ரனந்ரம் திறகதவனும், எல்லார தாவ
ந்ரதரதகதகரினும் சரைகடதகவனும், (உடன பிறுததவதகதக
யும் குண்டலயகனையும்) அநதக கொடுதகவனுமான்காணனை
புததததில நீர் அனமதரதககடதாது பயங்கமும பெரி துமான்
அவனுடைய தாடுறலியையும் கலதவனியையும் கேடடுப பாண
டவஸைனயதகள் பகதததகருககரினும் சூரிவினறதும், ராடிந்ரி
யில அநேக மானயகளை உண்டிபண்ணுகின்றவனும் மானயகளை
முன்னிடடுதகொண்டிவநதவனுமான் சபேதரதகசன கொல்லபட்ட
தும், உடக்கு நேரில தெரியும் அாஜுண்ண அந்ரபயரந்ரனல் சூழ
பட்டி, இநத காளகொல்லாம எந்ரபயரதையில் வெவரிதததந்ரனும்
வெவரிபட்டிதிககரினலை பலராலியான பீமவேனனும் விவரின
ந்ரனியிடுறல் எந்ரதது அடிததத தரதகபட்டான் அரசரே !
வபிறனா சிரபடுகொண்டவனான பரபனென்றும் சூரிபிடுறல்
சொல்லப்பட்டான் ஓயா ! அவ்வாறே சூரரகான மரதரீபுந்ரிரா
களை பஹாயுதந லெவனறும் மரேகா காணந்ரனல் புததததில
கொல்லாமலன் டவனும், விருஷணிகந்ரா சிவோஷனும் ஸாகவ
காகந்ரள உததமனுமான் ஸாதயகியை புததததில ஜயிததுப
பலாதகாததந்ரனல் அவனை ரதகதை குழரதும்படிசெய்த சூரனும்,
புததததில புன்னகையுடன் திருஷ்டதயுமனனை முதனமையாக
கொண்ட ஸருந்ரயாகனையும் மறறவரனையும் அரதகடி புததததில
ஜயிததவனும், புததததில கொளகொண்டால் வஜரபாணியான இந
ந்ரனையும் வெல்லகூடியவனுமான் அபபடிபட்ட மஹாரதனைப
பாண்டவாகள் புததததில எவ்வாறு ஜயிகடபே மகிடுராகள் ? நீரோ
ஸகல அஸ்திரககையும் அறிநதவா, வீரா, எல்லாவிததககளினும்
அஸ்திரககளினும் கரையை அடைநதவா, பூமியில புஜபலததில
உமகசூர் சமமானவன் ஒருவனுமிலை நீர் பகைவாகருக்கு முனை

போலிருந்ததீர், பாரதிமயத்தில் ஸ்ரீரகுமரையாதவா. 'பாஜனீர' !
 பகைவாரீரனை அழிகமுடவல்லவையுமா யவனே ! சூகந்தரணத்தினு
 லேயிய நீர், 'சலயா' என்று சொல்லப்படுகிறீர் உமமுடைய பாகு
 பல் தங்குது எந்நிர் பாகி (நெருடிக் கொள்வதற்கு) ஸாத்தவாடனை
 வாகந்நம ரகதியுள்ளவாகளல்லா பாஜனீர ! உமமுடைய பாகுபலத்
 தந்த காட்டிலும் கிருஷ்ணமடைய பலப லீமலானதா ? லக்ருண்ண
 சொலாபபட்டிநெய், எவ்வாறு கிருஷ்ணனான செனை கிரகரதங்க
 தேர அவ்வாறே காணான மாண்கிரகரதங்கா உமமல பெரும
 பன்மயானது தரிக ததகதது ஸ்ரீர ! யுதகததில் வயிசெதவன
 யாதுகதாணமாற்றி நமதுசெனையத தகி கட்டிடாகிருமா ? நீர் யாது
 காணமாற்றி ர தேனைய வதமவாயயாமலிருநீர் ? யுதகததில்
 உமமல ஸீராகளான ஸகொத பாகவதக்யம் எல்லா அரகாருதக்யம்
 நட லுளியாராமலிருக்கலை அடையகிருமபுகிதென' என்ற கூறினான்

சலயன், 'காத்தார்புத்தி' ! ரகதிரகனாண்டிய கவந்தகா
 பொருட்பவனே ! படைகளுக்கெதிலில் நீ காண்கை தேவகீதத்தி
 னைக்கா 9 வும 'மெலான வனென்று லாலவிரி காண்கததிலை
 உணைஷ்டத்தில நான் பரிந்ருளளவலுரிதென ஸீர் ! நீ காணனு
 கிறுமடியே, பாலா வாகந்ந சிறந்தவனான பாஜனீரேனே பொ
 புரினெதவனும புழரகியுண்டயவனான ராதேயனுக்கு இந்நா
 நான் ஸரதயமசெய்கிறென ஸீர் ! வைகததனனே பதறி நான்
 ஒரு சபதம் சொந்ருகுகிறென அவனிடத்தில லுஷ்டப்பபு நான்
 வாதந்தகளை வெளியிடுவென' என்று கூறினான் லீவந்த !
 உமமுடைய குமாபன காண்கெடுகிரோதது, 'அவ்வாறே ஆட்கிம்'
 என்று எல்லா அரகாருதைய முணைலையிலும மத்திரபாஜனே
 பாரததச சொனனான அபபொழுது சலயன் ஸாத்தியாரிருப்பதை
 ஏறறுகொண்ட படியால் மனத்தெறுதலை அடைந்த தூயோதனான
 களிபுறது அந்தக சாணனே கட்டிக்கொண்டான் ஸீரோதது ம
 செய்யபட்ட உமமுடைய குமாபன மறுபடியும் விண்ணப்பாத்த
 'காண ! மஹைநிரன் அஸ்ரகாளை ஸமஹாமசெய்துமெல
 யுததததில் எல்லா பாரததார்களையும் நீ ஸமஹாமசெய' என்று
 கூறினான் சலயன் குதிரைகளை அடங்கி நடத்தமவேலையெ ஏறறு
 கொண்டவுடனே, காணன மனத்தில மகிழ்ச்சியடைந்து மறுபடி
 யும் தூயோதனேப்பாரதது, 'பாஜனீர ! இந்த மத்திரபாஜன மனத்
 தில அதிக ஸந்தோஷமில்லாதவனாகப் பெசுகிருன மதுமான்

வாககினுலே மறுபடி "ம இவ்ஹுகுர சொலலு' என நொன் னுன பிறகு, மஹாபுருதிராலியும் எல்லா அஸ்திரங்களிலும் தேதா சியுடைவஹம் பலசாலியும் ராஜாவுமான தூயோதனனை, பூபதியும் மதாராஜஹமான சலயனை நோக்கி மேகம்பொலக கம்பி மாண வாககி னுல (யுகத்யூமியை) சிரபபுகிறவண்ணப்பால், 'சலய மஹா ராஜே ! கா ண்ண அராஜகன் னோடு போராபுரிப் பண்ணதிமென்று இப்பொழுது நீனைக்கிறான் புருஷசியோஷ்டெ ! நீ யுகத்யூதில் அநகக காணஹ டைய சூதின் 'கோ கடததும காணன் மறறவாகாணைவாரணையும னொன்று பலகுணையும கொலவதற்கு விருப்பமுற்றிருக்கிறான் அரசரே ! அவ்ஹுடைய சூதின் ரக கடிவாளங் களைப்பிடிக்கதும் விஷ யததில் (கருணைபுரியவேண்டிமென்று) நான் அடிக்கடி உமமை வேண்டிகிடுறன் எவ்வாறு இருஷணன் அராஜகனனுக்கு ணாரதியும் சிறகதமகதிரியுமாயிருக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும (ஈராதியும் மக திரியுமாயிருந்து) ராடுகயனை இந்திசன்களிலிருந்தும் காப்பாற்ற லும' என்று கூறினான் பிறகு, மதநிரதேசாதிபதியான சலயன், அப்பொழுது பிரீதியை அடைந்து பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவஹம் உமமுடைய குமாரஹமான தூயோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு (சின் வருமாறு) உடைய கல்லாணை 'ராஜே ! காநதரீபுத்திர ! இனிமை யான நாட்சியையுடையவனே ! இவ்வாறு நீ காணஹுவாராஹுல உனக்குப் பிரியமான அனைகைகயும் தான் செய்ககடமைப்பாட்டி ருக்கிறன் பரகஸோஷ்ட ! பகைவர்களைவாடிப்பவனே ! எந்தக் காரியததில் நான் துருதவனோ அந்தக் காரியததில் நான் எவ்வந்த தாலும் முயற்சிசெய்து காரியதத்த நிவஹிப்பான் ஹித்தத்தச செயவதில் விருப்பமுள்ளவனான நான் காணனைக் குறித்துப் பிரிய மே அபசிரியமோ எதைச்சொல்வனோ அநகவரணமனைதஹத்யும் நீயும் காணஹம் எவ்வித்ததாலும்பொறுதது கொள்ளாதான்' என்று சொன்னான் காணன், 'மதநிரதே ! ராஸவாருககு, பிரமமா எப படிவ்யா, பாராததனுக்குக் தேசவன் பபபடிவ்யா அபபடியெ எப்பொழு துமே நமக்ய, கணமை நெயவந்தல் பற்றதலுள்ளவனாயிரு' என்று வேஷாடினான் சலயன், 'தன் தூகழ்ச்சி, தற்புகழ்ச்சி, பரிநிகை, பிறரைப் புகழ்தல் என தூகாணகுவிதசெய்கைகளும் ஆரியர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன வகாலல் கற்றறிந்தவனே ! நீ அறிவதின பொருட்டு காண சொல்லப்பட்டிருந்தான தற்புகழ்ச்சியோடுகூடின னன்னுடையவாராதததைய நீ உண்மைபாக அறிந்துகொள் பிடிபுவே !

தவறுதலிலலாமையாலும், குற்றம்மைய ஓட நின்ற ஸாம்புத்தியத்தி னாலும், வரும காலத்தில் ஸம்பந்திபுகுக்கடிய தேவதாசனை முகநீயே ஊகிடப்பதினாலும், அவன்மூலம் தேவதாசனாகுப பரிசுத்ததை அறிவதினாலும், தேவதாசனாகுப தேவதாசனை விலகுகின்ற தகு தது ஸாம்புத்தியத்தையொழிந்து காலமாயிடுகதினாலும் ஸாம்புத்தியம் செய்வதில் மாறவிடில் நான் ஸாம்புத்தியம் புகுதவன் தேவதாச மறவனே! ஸம்பந்தி! ஆகலால், புத்தகத்திற் பார்த்துக்கொ டிப்பாடினின்ற உணர்வைய குற்றத்தை நான் கடத்தினேன் நீ சாலையுற்றிருப்பாயா? என்று கூறினான்

புத்தகத்திற் புத்தகம்.

(சம்பந்தி ஸாம்புத்தியம் வந்திருந்த தேவதாசனோடு கர்ணன் யுத்தத்திற் புத்தகம்)

தூய்மைதான், 'காண' கிருஷ்ணனோடு கூட்டி லும மெல்லான னான் இந்நகரத்திற் பார்த்துச் செவ்வது மூன்று மாதவிடிகள் உணர்வு ஸாம்புத்தியம்செய்வான் குற்றம்மைய குற்றம்மையனாகிடுகின்ற புத்த கை பாகலி எவ்வாறு நடத்தினிருந்தே அவ்வாறு சம்பந்தி இப் பொழுது உணர்வைய புத்தகத்தினால் குற்றம்மையனாகி டிருக்கின்ற புத்தகத்தினால் நீ துக்கஞ்சவும் புகுந்த பார்த்துயாக வுட இருக்கையில் திறந் தருமானது புத்தகத்திற் பார்த்துக்கொ டிப்பாடினின்றது' என்றான் வெக்கரை! பிறகு, தூய்மைதான் மறுபடி யும் பலசாலியான மத்திபார்த்துக்கொ டிப்பாடினே! காலையில் கோத்திருக்கின்ற புத்தகத்தில் காணவ னைய உத்தமமான குற்றம்மையனை ரணம்மத்தியில் புத்தகத்திற் புத்த கம் மமலே எல்லாப்புகுத்தினும் காணப்படலால் பார்த்துயான கனத்த யனை ஐயிப்பான்' என்று கூறினான் பார்த்து! அவ்வாறு சொல்லி யுத்தகத்திற் சம்பந்தி, 'நான் தகுதிமெத்தே அவ்வாறே ஸாம்பு தியம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னான் சம்பந்தி ஏற்றுக்கொண்ட வுடனே, காணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஸாம்புத்தியம் கொண்டு, 'ஸந்தி! நீ எனக்காக புத்தகை வந்திருக்கையே' என்று அடிக்கடி விடைவு டன் சொன்னான் பிறகு, ஸாம்புத்தியமானவன், 'மகனம், ஐயிப்பாடி' என்று சொல்லி ஐயத்தைக்கொண்ட காலவந்தாதுகொண்டபாண தும முறைப்படி அமைக்கப்பட்டதும உத்தமமுமான புத்தகமானது

* --உதம்பாவம் 6-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

தூபவாசுரனும் கைச சூரசுறுப்புள்ளவாசுரனும் அணுகமுடியாதவாசுரனும்
மான மறந புரதாசுரனும் எப்பொழுது நீ பாரபரியோ அப்பொழுது
இவ்வாசுரக நீ போமட்டாய்' என்றான வேகத்துே ' மகநிரராஜனால்
சொல்லப்படாத புநதவாரததையை அலக்ஷியமெய்யனனி' இக் கா
ணை அவினேகோககி, 'இப்பொழுது நீ பாராகடப்போகிராய்' என்று
மறுமொழி கூறினாள்

முப்பத்தோராவது அத்தியாயம்

(கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுகையில் துர்நிமித்தங்கள் தோன்றியதும்,
அவன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனுடைய வதந்தைப் பிரதீஜ்ஞ
செய்ததும், சல்யன் அதனைப்பொருமல் அர்ஜுனைப்புகழ்ந்து
கர்ணனை நிந்தித்ததும்)

மஹா வீரபுமுள்ளவனும் யுத்தம் செய்ய எண்ணுவதொன்றி
ஸனனகதஷபிநுகவினாவனுமாதன காணனைப் பாரததுக கௌரவாசு
ரனைவாசுரனும் அநிக ஸநீகாஷமுள்ளவர்களாக எல்லாப்பக்கத்தி
லும் கூடவிட்டாராள் பிறகு, தந்தபி வாத்தியங்களுடைய சப
தவாசுரோகிமே மிகிகளுடைய சபதநீகாதிம பறபலவிதமான ' கோ
ணவகளுடைய சபகங்கலோகிம குறிஞ்சைமு கலானவைகளுடைய
காஜனங்கலோகிம, உடமைசு தோரகவாசுரனைவாசுரனும் மரணம்
நிச்சயமாபிநுபபகாக நினைகதப புறபப பாரகாள் பிறகு, காணனை
புறபபவே, குறிஞ்சைகும் உலாசுரகும் ஸீருகுமுமொழுகு புமி
யனைகதம நகிவியது, மிகவும் விகாரமான ஒலியுடன சபதிக்கவும்
சபதிசகது சூரியணி - துநீனைன்று எழுமஹாதிருங்குகள் வெளிவரு
கின்றவைகளாகக் காணப்படபன துக்குகாருதைய எரிதல்களால்
பயங்கமாதன விரிகசுத்திபங்களுடைய வீழ்ச்சினானும் உலாடாயின
அவ்வாசுர குடிசுளுட வீழ்குந பயங்கமாதன சாற்றுகளுடவீசின
மிருங்குதிருநுடைய கூட வரவா மெரிநாள் பங்கு ககதிரிவிததுக
கொண்டி பவாசுரனும் மழுபப செனைவா அப்பொழுது இமா
சச சூரிசுகள் புறபப வான பவாசுரனும் குறிஞ்சை
புமிசுர வீசுநன ஆசாபசுவிசுர பவாசுரனும் எல்லாபுருஷ
மொழிசுர பவாசுரனும் பவாசுரனும் பவாசுரனும் பவாசுரனும்
சகிபுசுர பவாசுரனும் பவாசுரனும் பவாசுரனும் பவாசுரனும்

இருந்தாலும் கற்றறிந்தவனோ அல்லது மூடனோ ஒருவனையும் நிரூபிப்பவரானது விதிவதிவிலை கற்றறிந்தவனே! ஆதலால், பாக்கியத்தோடு மொழியியல்புகளினால் செய்வதனை மறிந்துகருமுடியாதது விதித்திரவியனுடைய குமாரனான திருநாவுக்கரசுமூலைய புதல்வனான தூய்மாதனராஜன் எப்பொழுதும் என்னவெய்தத்தில் மங்கலாகாமான் செய்கையை உடையவனாயிருந்தான். அவனுடைய காரியவலித்தியின் பொருட்டு நான் பிரியமான டோகங்களுமும் விட முடியாததான் உயிரையும் இழக்கின்றேன். புவித்தேவன் மூட்டமுள்ளதும் ரததமிடாதது அசுக்ளதும் ஸ்வாணமயமானதும் மூன்று *தேவசகக்ளோடு கூடினதும் வெளையினால் செய்யப்படாத தரிசுவனவாழ்வுள்ளதும் ஜாதக குதிரைகளுடன் கூடினதுமான இந்தசகிநாகரத்தகைதுப் பச்சாயிரவன்சகுக கொடுத்தாரா சலய! அவர், நன்றாகப் பார்த்து விசுத்தியுமான விசுவாசமும் கொடிமயங்குமும் சகாயகங்குளையும் கொடியும் அம்புகளையும், ஜவலி மிளகை சத்திலையுமும், குகமட்டினை அயுக்ககைதயும், வெண்ணிறமுடைய கலன் காத்தமுள்ளதும் கவிமான சங்குத்தையும எனக்குக் கொடுத்தாரா கொடித்ததுணியுடன் கூடியதும் இடி விழுமச்சுத்தகதுகெட்டாரா சத்தமுள்ளதும் வெண்ணிறமான குதிரைகளிடையுடைய தூட மங்கலாகாமான் அம்புபெட்டியால் விளங்குகின்றதுமான இந்த உத்தமமான ரதததினமீதேநிதிப் பலததிறலில் யான அஜகனனை யுத்தத்தில் தூட்டாததுதுதுப் தெல்லல்கொடுக்கின்றேன். அந்தப் பாணநிபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாவற்றையுடைய அபஹரிசுகிறவனான மிருதயுவில் எப்பொழுதும் கவனத்தோடன்றி துங்குகிறதும் யுத்தத்தில் நான் எதிர்த்து அந்தயமனையும் தெல்லவன், ஜலிலையின் தூய்மையை முண்ணிட்டுக்கொண்டு யமனையாவது அடைவேன அது கமாகப் தெவதால் யாதாயன? யமனும் வருணனும் குடேபு ஹம் நிரதிரனும், பரிவாரங்களுக்கிட ஒன்றுசொந்தது ஒன்றையதில் பாலகனனை இந்த மஹாயுத்தத்தில் காப்பாற்றினாலும் அவர்களோடு கிங்குடலில் அந்த அஜகனனை ஜயிப்பேன்' என்று கூறினான்

இவ்வாறாக யுத்தத்தில் அதிகதகவன் புகளாவனம் தற்புதுசரிசெய்கின்றவனுமானகாணனுடைய அந்தவாரதகைதகைகளை விவரியமுண் யவனான அந்த மததிராராஜன் அவமந்தியப் பரிசுமயம் செய்யதான், மறுத்து மறுமொழியும் கூறலானான் 'என! தற்புகழ்ச்சியை நிறுத்தது, நிறுத்தது நீ அதிகுலமுள்ளவனாயிருந்தாலும் அதிக வளத்தையைச் சொல்லிவிட்டாய் இந்தயுத்தத்தில் புருஷஸூரேஷ்' என

* தேவசக உட்பதம்.

என்னை இந்தயுகத்தினை ஜயிப்பாரோயாகில் அப்பொழுது நல்லொ
 ன்னெனைய இந்நாடு புகழ்நெல்லென்பதாய் தாமதமாய் கும்' என்
 றுரை எல்லாம், 'ஆவ்வாறு ஆகக் கிடம்' என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்வரு
 மொழியினை மூட 'சொல்லல்லவே யுத நமதெய்யவேணந்தெனென விநா
 பத்தூட ன் காணாணி, 'செயி' பெயர்' என்று சுற்றிநனை எல்லாந்
 யாந் கடுகாண்ட யுகத கடுங்குணை காணனை, குருநீரைநாசமெய்யபினை
 குறியியல்பொல யுகத கடுகிவி பகை வாய்களை காருந்நெய்யதெ
 பகை வாய்களைக் கொல்ல யுகினை சதநாருந்நெய்யதெய்ய வினைவாய்க
 கொன்றோர் பிறகு, காந்தியை மகாபிரஸாங்கு காணனை பழித்தோ
 ளால் ஸூட்டியபட்ட - தும கொண்காமமான் குருநீரைநாசுந்
 மான சதத்தோடு 'சொன்றான அவையும மானை வாய்நெய்ய
 மெய்யாராது அனையுடன் கருஞ்செய்யம மானி வினைவாய்க

புப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

(கர்ணன், தனக்கு அர்ஜுனைக் காட்டுவாங்குத் அவன்
 வரும்பும பர்சுள்பதாக உறுதிகூறியது)

அப்பொழுது, காணனை மமுனை மர்சுனை மையம்காரு முய்யசி
 யுனை மைக் காண்கூட புப்பத்தி செய்தெய்யக் யுகதபுரிந்
 துந்நெய்யுந்நெய்யும மானது தாமதமாய் வந்தெய்யுந்
 இவ்வொழுது என்குத நமதெய்யவான ஆஜ்னனைக் காண்கூட
 யுகத யுவனை மனை கடுங்குணை விருமபுகிந் கொருநீரை
 எல்லா எனைக்கு ஆஜ்னனைக் காண்கூடுகிருந்நெய்ய
 பழியைபய்யாவிடனை அவனுக்கு காண மறுமய்யு
 நினைந்நெய்ய வண்டெய்யக் கொடுப்பென ஆஜ்னனை
 கினைமனைநனை அறிவுந்நெய்யும மானது அவனுக்கு
 தும * கொண்கூட மனை நினைந்நெய்ய மானது நூறு
 காண கொடுக்கிறென ஆஜ்னனைக் காண்கூடுகினை
 சிறந்த நூறு கிராமதனைக் கொடுப்பென எனைக்கு
 காண்கூடுபவனுக்குக் கூரிய கூதலையும மனை
 கொண்கூடுகிறென தும கொண்கூடுகிறெய்யும
 தென மனை கொடுப்பென ஆஜ்னனைக் காண்கூடுகினை

* 'காமையதோஹம்' என்பது மூலம், 'கதகக வெண்கலப்பாததிரக
 கருடன்' என்பது இவ்விஷய மொழிபெயர்ப்பு.

அதில் திருபதியடையாவிடில் அவனுக்கு மறுபடியும் * ஸவர்ணமயமான கஜராஜனை நான்கொடுப்பேன் அவ்வாறே பின்னும் அவனுக்கு நல்ல யௌவனப் பருவத்திலுள்ளவாகளும் கழுத்திற பொன்னணிகளை யணிந்தவாகளும் பாட்டுக்களையும் வாதயங்களையும் நன்கு கற்றறிந்தவாகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவாகளுமான அநேகம் ஸத்ரீகளையும் நான்கொடுப்பேன். ஆஜுனனைக் காட்டுகிறமனிதன் அதில் திருபதியடையாவிடின் அவனுக்கு நூறுயானைகளையும் நூறுகிராமங்களையும் நூறுபதங்களையும் சிறந்த ஸவாணததையும் புஷ்டியுள்ளவையும் குணங்கள் நிரம்பியவையும் சாந்தமானவையும் பாரதத்தைத் தாங்குவதில் திறமையுள்ளவையும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவையுமான உத்தம ஜாதிகுத்திரைகள் பதினாயிரத்தையும் நான்கொடுப்பேன் எனக்குத் தனஞ்சயனைக் காண்பிப்பவனுக்குத் தங்கமயமான கொம்புக் குமிழ்களுள்ளவையும் கன்னுக்குடடிகளையுடையவையும் புதிதாக அன்றவைகளுமான நானூறு பசுக்களைக்கொடுப்பேன். ஆஜுனனைக் காண்பிக்கின்றமனிதன் அதிலும் திருபதியடையாவிடின் மேலான ஐந்தாறு வெள்ளைக் குதிரைகளைக் கொடுப்பேன், பொன்னலங்காரங்களாலே மூடப்பட்டவைகளும் நன்றாகச் சாண்பிடிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களிழைத்த பூஷணங்களையுடையவைகளும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த பதினெட்டிகுத்திரைகளையும் நான்கொடுப்பேன். தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்பவனுக்கு நிராமலமானதும் ஸவாணமயமானதும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதும் உத்தமமான கம்போஜதேசத்தில் பிறந்த குதிரைகளோடு சோந்திருக்கின்றதுமான ரத்ததையும் நான்கொடுப்பேன். ஆர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் அதனையும் மதியாவிடின் அவனுக்குப் பறபல பொன்னணிகளாலே மறைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்மாலையை அணிந்தவைகளும் மேற்கு ஸமுத்திரக்கரையில் தோன்றினைவகளும் யானைபழக்குபவர்களாலே பழக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த வேறு அறுநூறு யானைகளை நான்கொடுப்பேன். ஆஜுனனைக் காண்பிக்கின்றமனிதன் இதையும் அலப்மென்று அவமதிப்பானையாகில், சிறந்த வேறு பதினாறு வைசிய கிராமங்களையும் நான்கொடுப்பேன். மிகக் செழிப்புள்ளவைகளும் செல்வங்களையுடையவையுள்ள அருகில் காடுகளும் ஜலமுமுள்ளவை

* 'யானைபோன்ற வடிவமுள்ள ஆறுகளைகள் கடடிய பொன்னாலாகிய வேறொரு தேரையும்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு. 'யானைகளையே காளைகளபோலக் கடடிய என்னுமாம்' என்பது பழைய உரை.

களும் எங்கிருந்தும் பயமில்லாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பத்துடையவைகளேமான அரசர்களே அனுபவிகந்ததக்கபதினானகு கிராமங்களையும் (கொடுப்பேன்) எவன தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்பேனே அவனுக்குக் கழுத்திலு பொற்கலன்களையணிந்தவாகளும் மகத்தேசத்தில்தோன்றியவாகளும் புதிய யௌவனமுள்ளவாகளுமான நூறு தாவிர்களையும் நான் கொடுப்பேன் அர்ஜுனனாக காண்பிக்கின்ற மனிதன் இதனையும் அலபமென்று அலக்ஷியம் செய்வானேயாகில அவனுக்கு அவன் தானே எதைவிருமபுவனே அந்த வேறு வரத்தையும் நான் கொடுப்பேன். பிள்ளைகளையும் பெண்டாட்டியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எந்தப்பொருளிருக்கிறதோ அதையும் பின்னும் எந்தஎந்தவஸதுவை மனத்தினால் விரும்புகிறானே அந்த அந்த வஸதுவையும் நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். எவன் கேசவனையும் அர்ஜுனனையும் எனக்குக் காண்பிப்பேனே அந்தமனிதனுக்கு ஒன்றுசோந்திருக்கிற கிருஷ்ணார்புனாகளை நான் கொண்டு அவனிருவருடைய பொருள்களனைத்தையும் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னான்

* காணன் இவ்வாறான வாதத்தைகளை யுத்தகளத்தில் பலவாறு சொல்லிக்கொண்டு, கடலிலிருந்து தோன்றியதும் இனிய ஒலியுள்ளதும் சிறந்ததுமான சங்கத்தை ஊதினான் மஹாராஜரே! தகுந்தவைகளான சூதபுத்திரனுடைய அவவிதமான வசனங்களைக் கேட்டுத் தூயோதனன் ஸதேஹாதராகளோடுகூட ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான். அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! அப்பொழுது உம்முடைய சேனையில் நான்கு பக்கங்களிலும் துரதாபிகளுடைய கோஷமும் மிருதங்கங்களுடைய கோஷமும் வாதத்திய முழக்கங்களுடன் கூடின விரிமநாதமும யானைகளுடைய சபதமும் தோன்றின அவவாறே மிகுந்த மனக்களிப்புடன் கூடின யுத்தவீரர்களுடைய சபதமும் தோன்றிற்று அவவாறு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் கூடின ஸைன்யத்தில் அப்பொழுது ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் தற்புகழ்ச்சியெய்துகொளபவனும் பகைவாக்களைப் பீடிக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோக்கி மத்திரராஜன் உரக்கச்சிரித்து இவ்வாறான வசனத்தை மறுமொழியாக உரைக்கலானான்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(கர்ணனுடைய செந்நீர்மொழிகளைப் பொறுத சல்யன்
கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சுலபன், 'ஸுதபுத்திர ! நீ நினைபாடே பொன்னையும் சிறந்த யானைகளையும் வீணாகக்கொடுக்கிறாய் இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பாரக்ஷப்போகிறாய் ஸுதபுத்திர ! (அாஜு-ன்னேத தெரிவிக்கிற) மனிதனுக்கு நீ ஸவாணத்தையாவது உத்தமமான யானையை யாவது தானமாகக் கொடாடே தனஞ்சயனை நீ பாரப்பாய் பலத்தினால் மதங்கொண்டவனான நீ குபேரனபோலப் பொருளைச் செலவிடிகிறாய் ராகேய ! யுதனாநிறியே இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பாரப்பாய் நீ மூடனைப்போல அநிகமான பொருளைச் செலவிடப் போகிறாய் தகாதவர்களுக்கு அளிப்பதினாலவரும் தோஷங்களை நீ அஜ்ஞானத்தினால் தெரிந்துகொள்ளவில்லை ஸுத ! எந்ததனத்தை நீ மிகுதியாகக் கொடுப்பதாக வெளியிடுகிறாயோ அந்ததனத்தைக்கொண்டு உன்னால் பலவித பாகங்களாலே தேவர்களைப் புஜிப்பதற்கு முடியும் நீ அந்ததனங்களாலே யாகமசெய்வாயாக நீ, அறியாமையினால், கிருஷ்ணராஜ-ன்னாளைக் கொல்லுகற்கு விருமடவது வீணே யுத்தத்தில், ஒரு நரியினாலே இரண்டு விமிமங்களை கொல்லப் பட்டனவென்று நாம் கேட்டதேயில்லை வேண்டுகூடாததை நீ வேண்டுகிறாய் அந்நியில் விரைவாகவிழுகின்ற உன்னது கடுங்கக் கூடிய ஸ்னேகிதாக்கள் உனக்கு இல்லை நீ காரியாகாரியங்களை அறியவில்லை ஸந்தேகமில்லாமல் காலத்தினால் பரிபாகமடைந்தவனாக இருக்கிறாய் பிழைத்திருக்க எண்ணங்கொண்ட எவனதான ஆததமில்லாதவையும் காதால் கேட்கத்தகாதவையுமான பலவாதத்தைகளைச் சொல்லுவான்? கழுகுதில் கலலைக்கட்டிக் கொண்டு இருக்கையிலும் கடலைத் தாண்டிவகுபோலவும் மலையுச்சியினின்று கீழே விழுவதுபோலவும் உன்னிருப்பம் இருக்கின்றது நீ நனமையடைவதற்கு விருப்பமுள்ளவனானால், அணிவகுக்கப்பட்ட எல்லாச்சேனைகளுடனும்கூடின எல்லாப்போரவீரர்களோடும் சோந்தவனாகவும், நன்றாகக்காக்கப்பட்டவனாகவும் தனஞ்சயனோடு போராடிவாயாக திருதராஷ்டிரபுத்திரனான தூயோதனனுடைய நனமையினப்பொருட்டு உனக்கு நான சொல்லுகிறேன் தீங்குசெய்வதற்காக அன்று உனக்குப் பிழைத்திருப்பதில் விருப்பமிருக்குமானால் எனனால் சொல்லப்பட்ட இரதவிஷயத்தில் சிரத்தைபாராட்டுவாயாக' என்று

கூறினான் கர்ணன், 'ரஸ்ய' என நோளவலிமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு யுகத்ததில் அராஜகனை ஏற்பாடுகொண்டேன் நீயோ மிகத்தூர னென்று பொய்கொண்டேசு கதுரு நீ எனனைப் பம்புபித்துவகற்கு விரும்புகிறாய் எனனை ஒருத அபிப்பிராயத்தினின்று ஒருவனும் இப்பொழுது திருப்பமுடியாத வஜாபாணியான இந்திரனும் எவ வித்ததிலும் முடியாது அவ்வாற்றுக, மனிதனால் எவவிதம் முடியும்?' என்றான் இவ்வாறான காணவகைய வாக்கியத்தினுமுடிவில மத்திரராஜனை சலயன் மீண்டிம் காணனை அதுமரகத கோபமுடட வேண்டிமென்ற எண்ணங்கொண்டி மறுமொழி கூறலானான்

'காண' பலகுணனுடைய பாருவேகத்தினாலே காணகயிற்றி னின்று விடுபட்டவைகளும், வேரமுடையவைகளும், நெருப்புக் கொப்பானவைகளும், ஒன்றின்கிள ஒன்றாகத் தொடரசியுள்ளவை களும், கழுக்கு இறகுகளையுடையவைகளும், கூடையுள்ள நுனி யுடன்கூடியவைகளுமான அம்புகள் உன்னை அடைபுமபொழுது உன்னை ஒருதப் புகியானது விடுவிரிம ஸவயஸாசியான பாத கள் சிறந்த விலலை எடுத்துப் படைபைத் தபிகரதெயது துன்பத் தைவினைவிகின்ற அம்புகளால் எப்பொழுது உன்னை அடிப்பவே அப்பொழுது நீ பாண்டவனைப் பற்றின கொவினிய விடவிடுவிராய ஸதிருத்திர! நாயினமடியில் மிகத்திருக்கிற ஒரு சிறுமுழந்தை சந திரனைப் பிடிக்கத்தருவதற்கு எவ்வாறு விரும்புமோ அவ்வாறே பதாருடனாகப் பிரகாசிக்கின்ற பாதத்தை மோகத்தினால் ஜயிக்க வேண்டிமென்று விரும்புகிறாய் நீ இப்போது அராஜகனேயி யுத கமசெய்யவிரும்புவது கனகு தீட்டப்பட்டதும் கூடையானமுனை யுள்ள துமான கத்தியைப் பூரியிலநாட்டி (அதன்முனையில் கையி னால்) அடிப்பதுபோலவும் கூடையான பாணங்களால் (தன்மேல்) குத்திக்கொள்ளுதுபோலவும் இருக்கிறது காண! நீ மிக்க கூடையுள்ள ஆயுதத்தினுடைய நுனிக் கொப்பான செய்வதுபோல அராஜகனே இப்பொழுது போபுரியவிரும்புகிறபடியால் மிக்க கூடையுள்ள நுனியுடன கூடின திரிசுலத்தைக் கட்டி மீள்கொண்டு எல்லா அங்கங்களையும் உரைத்துக்கொள்கிறாய் இளமைப்பருவத்தி லுள்ளதும் விலேகமற்றதுமான ஒரு அலம்பாறானது வேகக்கதோடு கூடியதாகக் கோபமுண்டதும் பிடரிமயிருள்ளதும் பெரிதுமான ஸிமமத்தை நெருங்கி எவ்வாறு சண்டைசெய்வதற்கு அல்லதற்கு

* இரட்டித்தவருதலால் ஒருசுலோகம் விடப்பட்டது

மோ அவ்வாறே நீ இப்பொழுது பாரதத்தை அழைக்கிறாய். ஸூத்ர புத்திர ! வனத்தில் மாமஸத்தினால் நிரூபிப்படைந்த ஒரு நரி மஹா வீரியமுள்ள ஸிம்மத்தை எவ்வாறு அழைக்குமோ அவ்வாறு ராஜபுத்திரனை நீ சண்டைக்கு அழைக்காதே, பாரதத்தை எதிர்த்து நாசத்தை அடையப்போகிறாய் காண் ! ஏக்காலபோன்ற தந்தைகளையுடையதும் மகம்பெருகுகின்ற கன்னங்களுடனும் முகத்தூடனமகூடியதுமான பெரியயானையை ஒரு முயல அழைப்பதுபோலப் பாரதத்தை தனஞ்சயனை நீ யுகத்திற்கு அழைக்கிறாய் (நீ) பாரதத்தை யுத்தம் செய்வதிற்பொருட்டு விரும்புகிற காரணத்தினால், மிக்க விஷமுள்ளதும் கோபத்தினால் நிறைந்ததும் புறநிலிருப்பதுமான ஒரு கருநாகத்தை அவிவேகத்தினால் தமிழினுலகுகிறாய் காண் ! மூடனான நீ பிடரிமயிருள்ளதும் கோபம்கொண்டதுமான ஒரு ஸிம்மத்தை ஒருநரி எதிர்ப்பதுபோல நவஸிம்மனான பாண்டவனை எதிர்த்துக் காஜிக்கிறாய் காண் ! அழகிய சிறகையுடையதும் பக்ஷிகளுள் சிறந்ததும் அதிவேகமுள்ளதுமான கருடனை ஒரு பெண்பக்ஷி போருக்கு அழைப்பதுபோலப் பிருதாபுத்திரனை தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய் நீ எல்லா ஜலங்களுக்கும் நிதியும், பயங்கரமான உருவத்தான கூடியதும், தீமீ திமிங்கிலங்களாலடாந்ததும், சந்திரோதய காலத்தில் விருகதியடைகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை ஒடமின்றித் தாண்ட விரும்புகிறாய் காண் ! தூதுபிவாததியம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும், கூாமையான கொம்புகளையுடையதும், கன்றாக முட்டிம் திறமையுள்ளதுமான ஒரு விருஷத்தை ஒரு கன்றுக்குட்டி சண்டைக்கு அழைப்பதுபோல நீ பிருதாபுத்திரனை தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்காக அழைக்கிறாய் சாலத்தில் பாண்டங்களாகிற ஜலத்தைப்பொழியும் நரனென்கிற அராஜனனாகிற பெரிய மேகத்தை, தவளையானது உரக்கக் காஜிக்கின்ற பெரியமேகத்தை எதிர்த்துக்காஜிப்பதுபோல, எதிர்த்துக்காஜிக்கிறாய் காண் ! வீட்டைக்காத்திருக்கின்ற நாயானது காட்டிலிருக்கும் புலியைக்கண்டால் எவ்வாறு குரைக்குமோ அவ்வாறே தனஞ்சயனாகிற நவயுகிரைபோ (பாரதது) நீ குரைக்கிறாய் காண் ! காட்டிலவ்ஸிக்கின்ற ஒரு நரி முயல்களாலே சூழப்பட்டதாக எதுவரையில் ஸிம்மத்தைப் பாரக்கவில்லையோ (அதுவரையில்) தன்னை ஸிம்மமாக நினைத்துக்கொள்ளும், ராதேய ! அவ்விதமாக, பகைவர்களைக் கொல்பவனும் மனிதருள் சிங்கம்போன்றவனுமான அராஜனனை யுத்தத்தில் பாராமலிருந் தகொண்டு நீயும் உன்னை ஸிம்மமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய் ஒரு யுத்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற

வர்களும் ஸ்ரீராமசந்நிராக்ஷபோனறவாகளுமான கிருஷ்ணாஜ்ஞானாக்ஷை எதுவரையில் நீ பாராமலிருக்கிறாயோ (அதுவரையில்) நீ உன்னையிடிலி என்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய் காண! மஹாயுத்தத்தில் நீ காணவந்ததுனுடைய ஒலியைக் கொளாமலிருக்கிற அவ்வளவு வரையில் தான் உன்னால் நினைத்தபடி சொல்லிக்கொள்ளமுடியுமரதம், சங்கம், வில் இவைகளுடைய சபதங்களால் பததுத்திக்ஞானங்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்கின்றவனும் காலிகுகின்றபுலி போன்றவனுமான தனஞ்சயனேக்கண்டி நீ நரியாநடப்பாகிறாய் மூடனே! எப்பொழுதும் நீ நரி எப்பொழுதும் தனஞ்சயன் விமமம் அந்த வீரனைப் பண்படுத்தினால் நீ நரிபோலக் காணப்படுகிறாய் பலா பலத்தில் பூனையும் எலியும் எவ்விதமோ, புலியும் நாயும் எவ்விதமோ, விமமமம் நரியும் எவ்விதமோ, யானையும் முயலும் எவ்விதமோ, ஸததுமம் பொய்யும் எவ்விதமோ, அமிருகமும் விஷமும் எவ்விதமோ அவ்விதமோ பார்த்தனும் நீயும் உங்களுடையது உள்ளசெய்கைகளாலே பிரவித்திபெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள் என்று கூறினான்

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(கர்ணன் மர்மங்களை வெளியிட்டுச் சலயனை நிந்தித்தது)

அளவுகடந்த வல்லமையுள்ள சலயனாலே நிந்திக்கப்பட்ட ராதையன் மிகக்கோபங்கொண்டு சலயன் கடுஞ்சொல் சொல்லுதலால், 'சலயன்' என்றே நிச்சயித்தது, அவனைப்பார்த்து வசனிக்கலானான் 'சலய' குணசாலிகளுடைய குணங்களைக் குணமுள்ளவனே அறிவான் குணமில்லாதவன் அறியமாட்டான் நீயோ எப்பொழுதும் குணங்களைவிட்டவன் குணகுணங்களை நீ எப்படி அறிவாய் சலய! அராஜனனுடைய மஹாஸ்திரங்களையும் கோபத்தையும் வல்லமையையும் விலலையும் பாணங்களையும் நானறிவேன் அவைகளை அவ்வாறு நீ அறியமாட்டாய் சலய! அரசர்களுள் உத்தமனான கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை நான் எப்படி அறிகிறேனோ அப்படி நீ அறியமாட்டாய் சலய! இவ்வாறாக, நான் என்னுடைய வீரியத்தையும் பாண்டவனிடத்திலுள்ள வீரத்தையும் அறிந்தே சண்டையெய்தற்காக அவ்விருவரையும் அழைக்கிறேனென்றே தனிர விட்டிறபூசசி நெருப்பை (எதிர்ப்பது) போலன்று சலய! நல்ல கட்டுக்களுள்ளதும் இரத்தத்தைப்

[illegible]

முது கொல்லப்போகிறேன் பாபதேசரத்தில் பிறந்தவனே! கெட்ட
புத்தியுடையவனே! அறப்பனே! கஷ்டதிரியாகளுள் அகம்மனே!
நீ சினேகிதருபியான சதகுரு ஏன் என்னைக் கிருஷ்ணாஜ்ஞானாக
எரிடமிருந்து பயப்பிடுகிறாரு? அவர்களை என்னை இவ்வொழுது
கொல்வார்களோ, அவர்களைத் தூண்ட என் கொல்லுவேனோ, என்
னுடைய பலத்தை நன்கு அறிந்தவனாகிய கர்ண இருவருடைய
களித்ததிலிருந்து பயப்படமாட்டேன் நிகற்குகாபட்ட தேரத்த
தில் பிறந்தவனே! நான் ஒருவனாக ஆயிரம் வாஸுதேவஸையும்
நூற்றவர்களுக்கான பலகுணையுமா கொல்வேன் டெசாமலிரு
சலய! ஸதிரீகளும் பாலகாளும விருத்தாளுமான வ்னையா
டில் கூடிய ஜனங்கள் வேதாத்தியாயனம் செய்வ துபோலப் பெரும
பாணமையாகப் பாடுகின்றவைகளும் முன்பு அரணுடைய ஸக
நிதியில் பிராமமணர்களால் உள்ளடங்க உபைகதப்பட்டவைகளும்
தூராதமாகுளான மத்திரகாகுளைப் பற்றியவைகளுமான காதை
களை என்னிடத்திலின்று உன் மூடா! நீ ஒழிமெனத்திடா
கெட்டாவது எனக்கு மறுமொழி சொல் இழிந்ததான மத்திர
தேசத்தில் பிறந்தவன் மித்திரகுதிரோகி எப்பொழுதுமே
நமமை எவன் பங்குக்கிருனோ அவன் மதர்கள். அப்பமான வாக்கி
யத்தைச் சொல்லுகிறவனும் நாத்தமனுமான மதர்க்குத் ததில் நேச
மெனப்பதிலை மத்திரகன் எப்பொழுதுமே கெட்ட மனமுடைய
வன், எப்பொழுதுமே பொய் சொல்பவன், கால ஸவப்பவமுள்ளவன்,
இன்னும் வேறு விதமான நெளஷ்டியமும் மத்திரதேசத்து ஜனங்
களிடத்தில் உண்டென்று நாம் கெட்டிருக்கின்றோம் தகடபன், மகன்,
தாய், மாமி, மாமன், அம்மான், ஸ்ஷேந்திரி, மகன், ஸ்ஷேந்திரன்,
பேரன், மற்ற உறவுநாக்கள், தொழர்கள், தொழிகள், அத்திகள்,
அடிமைக்காரர்கள், அடிமைக்காரிகள் யாவரும் கூடுகிறார்கள அறியா
பட்டவார்களும் அறியாபட்டவாளுமான பெண்டிரர்கள் தங்கள்
இஷ்டப்படி புருஷர்களோடு சோகின்றார்கள் ஸ்மருக்கங்கெட்ட
வாளும எப்பொழுதுமே மாகுலந்த சாராயத்தைக் குடிக்க
கின்றவாளும வீடுகளிலிருந்து கோமாமஸத்திடனகூடின சாராயத்
தை உண்டுவிட்டு அழுகின்றவாளும சிரிக்கின்றவாளும ஒன்றுக்
கொன்று ஸமயநசமினற்பாடுகின்றவாளும நினைத்தபடி பொரு
ளில்லாத வசனங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு சாமத்தினுலே பண்ணும்
பிரவிரத்திக்கின்றவாளும காலமுள்ளவாளும பிரவிரத்தமும அம்ம
கள்கருமுமான செயகைகளுள்ளவாளுமான மத்திரகாகளித்ததில்

தாமமானது எவ்வாறு இருக்கும்? மததிரதேசத்தில் நிறதவனோடு பகையையாவது நேரத்தை யாவது செய்யக்கூடாது. அறுபன்ன மத திரகனிடத்தில் நேரத்தனைமை இல்லை. மததிரசன் எப்பொழுதும் பாவமுள்ளவன். மததிரகர்களிடமும் காந்தாரகாசனிடமும் தூயமை நாசமடைந்துவிட்டது. 'அரசனை யாசம் செய்விடப்பனாகக்கொண்ட யஜமானனால் செய்யப்பட்டிம் யாகத்தில் ஹவிஸ் எவ்வாறு நாசத்தை அடை யுமோ, சூத்திரனுக்குஸம்ஸகா ததைசசெய்கின்ற பிராமணன் எவ்வாறு அவமானத்தையடைவனோ, பிரமமகலேஷிகள் இவவுலகத் தில் எப்பொழுதும் எவ்வாறு அவமதிப்பையடைகின்றார்களோ, அவ வானு மணிதன் மததிரதேசத்து மணிகார்களோடுசேர்ந்து பதினான்கு ருனோ அவ்வாறாக உன்விஷம் நாசமடையவேண்டும். தேனோ 'உன் க்கு விஷமீம் தன்ம அது எப்பொழுதும் உன் குடிகளுக்கருகூட் டவேண்டாம். அதாவண் மந்திரத்தினாலே என்னால் ஸாவசாந்தியும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது' என்று இவ்வாறு தேனால சொட்டப்பா டவனாகுமெனவிஷமேகத்தினால் அழிகப்பா டவனாகும்கற்றறிநகவா கள் பரிசாரம் செய்கின்றார்கள். அதுவும் ஸத்தியமாகக் காணப்படுகிற து இவ்வாறான நடைபை அறிந்தவனான நீ பேசாமலிரு அல்லது, இவ விஷயத்தில் மறுமொழியாவது கூறு ஸத்திரீகள் சராயத்தினால் மதி மயக்கங்கொண்டு துணிகளை அவிழ்த்தெறிந்தவுடன் நிக கூத்தாடுகிறா கள். அந்தஸ்திரீகள் இஷ்டப்பட்ட புருஷாருடன் சோககைபெற்ற வாகளாகக் காம்பஸ்கத்தை அனுப்பிப்பதில் பற்றுதலுள்ளவாகளா யிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய புத்திரனான மததிரகன் எவ்வாறு தாமதத்தை சொல்லுவதற்குத் தகுந்தவனாவான்? அந்த ஸத்திரீகள் ஓட்டகங்கள் போலவும் கழுதைகள் போலவும் நின்றுகொண்டே மூத் திரத்தை விடுகின்றார்களோ, தாமத்தினின்று தவறினவாகளும் அந்த அந்தக் காரியங்களில் லஜைபற்றவாகளுமான அந்த ஸத்திரீ களுடைய புத்திரனான நீ இப்பொழுது தாமதத்தை சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறாய். கஞ்சியை வெண்டப்பட்டவளான மததிரதேசத்து ஸத்திரியானவன் பினதட்டுக்களைச் சொறிந்துகொள்ளுகிறான். கஞ்சி கொடுப்பதற்குப் பிரியமற்ற மததிரதேசத்து ஸத்திரீ, 'எனக்குப் பிரிய மான கஞ்சியை என்னிடத்துணினு ஒருவனும் கேட்கவேண்டாம். பிள்ளையைக் கொடுப்பேன், புருஷனைக் கொடுப்பேன், கஞ்சியையெ னின் நான் கொடுன்' என்று முற்புமான இவ்வித வசனத்தைச் சொல்லுகிறான். மததிரதேசத்துப் பெண்கள் பெரும்பானமையாக ருதுவாகாதவாகளும் பருத்த உருவமுள்ளவாகளும் வெட்கமற்றவா

கனும் கம்பனியினால் மூடப்பட்டவாகனும் பெருந்தீனியுள்ளவர்களும் செவ்வாசை கதை விட்டவாகனமாக இருக்கின்றனவே. அருககி றேறும் ஜலமலங்களை விட்டுவிட்டுப் பிருஷ்டகதைப் பூமியில் தேய ததுவிட்டுச் செவ்வாசைவாகனாக இருக்கின்றன ஜலங்களுக்கும் மண்களாலும் சுத்தியாகாத அநகஸ்திரீகள் நிதந்யம் உச்சிஷ்டாநகா கவே ஆகின்றனாகன மயிர்துனிகொடங்கி நகநுனிவரையில் நிந்நிக கத்தகவாகனும் குதலிதமான செயகையுள்ளவாகனமான மகதிர ஸ்திரீகளைப்பற்றிய இதுமுகலான அநேக விஷயங்கள் எனளு லும் மற்றவாகளாலும் சொல்லத்தக்கனவாகும் பாபதேசததில் தோன்றினவாகனும் மிலேசசாகனும் நாமங்களை அறிவதில் திற மையற்றவாகனமான மகதிரகாசனும் விரததேசநத ஜனங்களுக்கும் ஸௌவீராகனும் எவ்விதமாக இவ்வுலகில் தாமததை அறிவார்கள? போரிலடிக்கப்பட்டிரு சாயவகெனபது ஸுத்திரியனுக்கு ஸாதக ளால் நனருகப் புகழப்பட்ட மிக முக்கியமான தாமமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் மரணத்தினால் வீரஸவாகத்ததை விரும்புகின்ற எனக்கு யுகத்ததில் நான் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென் பதுதான் முக்கியமான விருபயம் புகதிசாலியும் திருகராஷ்டிர குமாரனுமான தூயோநன்னுக்கு அபாடிப்பட்ட நான் பிரியஸகா வாயிருக்கிறேன் என்னுடைய அரும என்னுடைய பொருளனைச தும் அவனுகாகவே பாபதேசததில் தோன்றியவனே! நம்விஷயக தில் நீ எல்லாவகையாலும் சுகதுருவைப்போலப் பிரவாகதிப்பக னால் நீ பாண்டவாகளால் வசப்படுத்தப்பட்டவனெனபது வெளிப படை நாஸ்திரீகரால் நாமஜனுவெல்லமுடியாததுபோல உன்னைப் போன்ற தூயோராவங்கூட என்னைப் போரில் வெல்ல எவ்விதத்தி னாலும் முடியாத வெப்பத்தினால் துன்பமுறுத்தப்பட்ட மானபோல நீ இஷ்டப்படி புலம்பு, வறுட்சியடை, ஸுத்திரிய தாமததில் நிலை பெற்றவனான நான் பயமுறுத்தப்பட முடியாதவன் ஆசாரியரான பரசராமராலே யுகதங்களில் திரும்பாதவாகனும் சரீரகதைகிடுகின்ற வாகனமான பிருஷ்சிசோஷ்டாநகளுக்கு எந்தக் கதி உண்டென்று அன் புடன் சொல்லப்பட்டதோ அந்தக்கதியை நான் நினைக்கிறேன் எனனை உத்தமமான புருவாவின் ஒழுகத்ததில் நிலைபெற்றவனென் னும் சோதகவாகனாக காப்பதற்கும் பணகவாகனாக கொல்லுகற்கும் முயலுகின்றவனென்றும் நல்ல ஒழுகத்ததில் நிலைபெற்றவனென்றும் நீ அறிவாயாக மதரநாத! என்னை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று தடுக்கும பிராணியை நான் மூவுலகிலும் நாணவில்லை. இவ்விதம்

என்னுடைய எண்ணம் இவ்வாறாக தெரிந்ததொன்றி நீ பேராம
லிரு பயத்தினால் என பலவாகத்தனைப பேசுகிறாய்? மகத்திராக
ஒரு இழிவானவனே! உன்னைக்கொன்று புலாவலாபவருக்குக் கொ
டேன் சலய! நிருகராஷ்டிரன் துரியோதனன் இருவருக்கும்
நண்பனென்கிற எண்ணம், ஸாரதையைக் கொன்றென்னும் அப
வாதம், பொறுமை இமழுனறும் நீ ஜீவித்திருந்திருப்ப மகதிர
நாக! மறுபடியும் இவ்வாறான வாகியதற்கு நீ உலாபபாயாவில்
உன தீலைய வஜரகத்துக்கு ஓபான கதாயுதத்தினால் கீழே விழும்
படி செயவேன இழிவான தேசத்தில் பிறக்கவனே! 'கிருஷ்ண
னும் அரஜுனனுமாவது காணனைக் கொன்றார்கள், அல்லது காண
னாவது அவர்களைக் கொன்றான்' என்கிற இந்த விஷயத்தை இப்ப
பொழுது கேட்பவர்கள் கேரில் பாக்கவும் போகின்றனர்' என்றான்.
அரசரே! ராதேயன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டி மறுபடியும் மகதிர
ராஜனைப் பாசுதப் பாப்பாபிலலாகவனாகி, 'போ, போ' என்று
சொன்னான்

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

(சல்யன் அன்னத்தையும் காக்கையையும் பற்றிய
கதையைச் சொல்லியது)

பெரியோய! சலயன், போரில் மகிழ்கின்றவனும் புத்திரகபுகதி
ரனுமான காணனுடைய வாதத்தைக்கேட்கு ஒரு திருஷ்டாந்தத்
தை எடுத்திக் காட்டிக் கொண்டு மீண்டும் காணனைநோக்கிக் கூறலா
னான் 'தாமதத்தை முடிவடைவதாகக் கொண்ட காண விதிப்படி யாகக்
செய்கிறவர்களுக்கும் யுத்தத்தில் நிரும்பாகவாதனும் முடிசுட்டபட்ட
டவர்களுமான மன்னர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவன் காண!
சாராயநதால் மதங்கொண்டவன் எவ்வாறிருப்பானோ அவ்வாறு நீ
காணப்படுகிறாய் ஆதலால், புத்திரத்தவ வளாவனான உனக்கு இப்பொ
ழுது சினைகத்தினால்சிக்கத்தை செய்யப்படுகிறேன் காண! எனனால்
உரைக்கப்படும் உபமாமாகிய இந்தக் சாகசைக்கதையை நீ
தெரிந்ததொன்றி நீசனே! யுலகத்தில் இழிகவனே! கேட்ப - பிறகு
உனஇஷ்டப்படிசெய் காண! நியதபுஜ்ஜலமுள்ளவனே! நிரபராதிமான
எனனை நீ கொல்லவிரும்புதி, தறித்தறப்பாவமானது என்னி - தத்தில்
சிறிதுநிலைபென்று காண எண்ணுகிறேன் ரத்தத்திலிருக்கின்றவனும
விசேஷமாக அரஜுனரு நணமையை விருமபுகின்றவனுமான நான்

ஹி நாநிநங்களை அறிந்து அவசியமானதற்கு உரைக்கவேண்டும்
 இந்த மகத துருத்த நலையணை எவ்வாறு, (எதிர்நிலை படைக்கோடு)
 ஸம்மதமும் ஏற்றந்தொழுவதற்குநின்றுள்ள ஏதற்குண்டைய பரபர
 மும் விபொருதும் தேதாரி குத்குரைகளுடைய சிரமமும் துபர
 மும் ஆயுதத்தினுடைய அறிவும் நிருக பகதிகளுடைய சபகமும்
 பாணங்களுடைய ஸாரஸாரமும் பரிஹாரமும் அவசியபரிசியோக
 மும் யுத்தமும் அவவாதே நிமித்தங்களும ஆகிய அனைதகும் அறியக
 தகன காண! ஆதலால், உனக்கு கிதாரணமாக ஒரு விஷயத்தை
 காண உரைக்குகிறேனென கருதையில் அநிகமான தனகான்
 பங்களையுடையவனும் யாதமசெயபவனும் (சிறந்த) கொண்டயா
 னியும் பொறுமையுள்ளவனமான ஒரு வைசியன் தனக்குரிய
 தாமங்கலில் நிலைபெற்றவன் சந்தனயிருநதான் அநேக புத்திர
 களையுடையவனும் குழந்தைகளைடத்தல் அன்புடன் பவனும் எல்லாப
 ரிராணிகளிடத்திலும் தலையுடையவனமான அநக வைசியன் தா
 மத்தைப்பரிசிரதானமாகக்கொண்ட அரசனுடைய நாட்டில் பயமற்ற
 வனாக வாஸந்தொயதுவந்தான் கீரகதியுடையவாகளும் சிறுவர்களு
 மான அவனுடைய அநேக புத்திரர்களுடைய எச்சிலை ஒரு காக்கை
 யானது (கிணங்கோறும்) புத்திரதுவந்தது வைசியபுத்திரர்களான
 சிறுவர்கள் அந்தக் காக்கையுக்கு மாமஸத்தையும் சோற்றையும் கயி
 ரையும் பாலையும் பாயசத்தையும் தேனையும் நெய்யையும் எப்பொழு
 தும் கொடுத்தவன்களாக வைசியனுடைய புத்திரர்களான சிறு
 வர்களால் எச்சிலால் வளர்க்கப்பட்ட அக்காக்கமானது இறுமாப்படை
 அடைந்து (தனனை) ஒத்தபறவைகளையும் (தனனிலும்) மேலான பற
 வைகளையும் அவமதித்தது பிறகு, அநிமமாகப் பறந்து செல்லுமதன்
 மையுள்ளவைகளும் செல்லவில்லை, 'பறவைகளான வள
 னப்பறவைகள் மனமகிழ்ச்சியாகி கருதரைப் பார்த்துவிட்டு என்ன
 கொண்டிருந்தன அப்பொழுது வைசியமடதரர்கள் தம்மஸங்களை
 பார்த்துப் பிறகு காக்கையைக் கொண்டு, 'பறவையே! நீயே (மற்றப) பற
 வைகளைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற்றிருக்கிறாய் ஆகாயத்தை நாடி
 வெகுதுரம் பறந்துசெல்லுகின்ற இந்தப் பகதிகளைப்பாரா இங்கே
 வா நீயும் சகதியுள்ளவனன்றோ? ஏன நீ பறக்கவில்லை?' என்று
 சொன்னார்கள் அற்பபுத்திரையுடையவர்களான அவர்களைவாருளா
 லும் ஏமாற்றப்படுகின்ற பகதியானது பூரகத்தினத்தினாலும் இறு
 மாப்பினாலும் அவர்களுடைய வார்த்தையை உண்மைபென்றே
 கினைத்தது எச்சிலைத் துன்பத்தால் காவமுள்ளதும் கெட்டபுத்தி

யுடையதுமான அநதக் காகமானது, 'இநதபபக்ஷிகளுள் எது மேன்மையுடையது?' என்று அபபக்ஷிகளை அனுஸரித துசசென்று அறிய எண்ணங்கொண்டதால் ஒன்றுபோலது வெகுதூரத்தில் பறக்கின்ற அநத அனோக அன்னப்பறவைகளுள் எதைச் சிறந்ததென்று நினைத்ததோ அநதப் பறவையை நோக்கி, 'பறந்துசெல்வோம்' என்று அழைத்தது அவ்விடத்தில் வந்திருந்த அன்னப்பறவைகள் அநத வாரததைப்பக்கேட்டு உரக்கச் சிரித்தன பக்ஷிகளுள் சிறந்தவைகளான அநத அன்னப்பறவைகள் பலவாறாகப் பேசுகின்ற காகநதினுடைய மூர்க்கக்கன்மையினால் அநதக் காகத்தை நோக்கி இவ்வாரததையைக் கூறின 'நாங்கள், மானஸ தூடாகத்தை வாஸஸ்தானமாகக் கொண்ட ஹம்ஸங்கள், பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறோம் வெகுதூரம்பறக்கும் தனமையினால் நாங்கள் எப்பொழுதும் பக்ஷிகளுள் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் வெட்புக்தியுள்ளவனே! நீ காகமாயிருந்தும் பல சாலியும் தூடேசத்தில் பறக்கும்புக்தியுள்ளதுமான அன்னப்பறவையைப் பறக்கும் விஷயத்தில் எவ்வாறு அழைக்கிறாய்? காகமே! எங்கனோடுகூட நீ அபபடிப் பறப்பாய்? அதைச் சொல்' என்று மொழிந்தன பிறகு, மூடத்தன்மையுள்ள காகமானது ஹம்ஸங்களுடைய வாரததையை அடிகாடி நின்றது ஜாதிகுரீய அறபத்தனத்தினால் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு (அன்னங்களைப் பார்த்து) மறுமொழி கூறியது 'தூற்றொரு விதமான பக்ஷிகதிகளோடு நான் ஸஞ்சரிப்பேன், ஸமசயமில்லை விசித்திரமாயும் அவ்வாறே பறப்ப விதமாயுமிருக்கின்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் தூறு தூறுயோஜனை தூரம் பறப்பேன் நான், நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இப்பொழுது உட்டினம், அவடனம், பரடனம், டனம், ரிடனம், ஸமடனம், திராயடனம் என்கிற கதிகளையும் விரினம், பரிடனம் பாரடனம், ஸுடனம், அபிடனம், மஹாடனம், கிரடனம், அதிடனம், அவடனம், பரடனம், ஸமடனம், டனடனம், ஸமடனோடடனடனம், மறுபடியும் டனவிரடனம், ஸம்பாதம், ஸமுதீபம் (என்கிற கதிகளையும்) இவற்றைத் தவிர மற்றும் வேறுள்ள கதிகளையும் கதாகத்தையும் பாதித்ததையும் அனேகங்களான கிருடனங்களையும் செய்யவேண்டி எப்பொழுது எப்பலததைப்பாப்போகன் அவைகளுள் ஒருகதியினாலே யான ஆகாயத்தில் பறப்பேன் அன்னங்களே! எவ்விதமான கதிகளோடு நான் பறக்கவேண்டுமோ? நியாயமாகக் குறிப்பிடுங்கள் பக்ஷிகளே! அபபடிப்பட்ட நீங்கள் எவ்விதப்பறமில்லாத ஆகாயத்தில் கீழ்சொன்ன கதிகளோடு பறப்பதற்குத் திடமான நிச்சயங்

கொண்டு என்னுடன் புறநதுவாருங்கள்' என்று சொல்லியது பாதாபுத்திர! காகம் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், ஒருபக்கியானது உரக்கச் சிரித்துக் காகத்தைப்பார்த்தது. கூறிய வார்த்தையை என்னிடத்தினின்றும் நீ தெரிந்துகொள் அன்னம், 'காகமே! நீ நிச்சயமாய் நூற்றொரு கதிகளோடு பறக்கிறவன் எல்லாப் பறவைகளும் எந்த ஒரேகதியைய அறிகின்றனவோ அந்த ஒருகதியுடன் நான் பறப்பேன் மற்றொன்றையும் நான் அறியேன்' என்றது காகம், 'அன்னமே! எந்தக் கதியுடன் பறந்துசெல்வதற்கு நீனக்கிருமோ அந்தக்கதியை அனுஸரித்து நீயும் விரைவாகப் பறந்துசெல்' என்றது பிறகு, 'காகமே! ஹம்ஸமானது ஒரேஒருகதியினால் நூறுகதியுள்ளவர்களை எவ்வாறு ஜயிக்கும்? நீ ஒருகதியினாலேயே இந்த அன்னத்தை ஜயித்துவிடுவாய்' என்று அங்கு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற அன்னங்களெல்லாம் காகையைப் பரிஹாஸஞ்செய்தன ஹம்ஸமும் உயரப்பறக்க ஆரம்பித்தது பலசாலியும், சுறுசுறுப்பும் மிக்க திறமையும்மைந்ததுமான காகமும் பறக்க ஆரம்பித்தது பிறகு, அந்த அன்னமும் காகமும் மகாங்குருக்கிருபபிடமான ஸமுத்திரத்தாரு மேலே மேலே ஒன்றை ஒன்று மிஞ்சும் எண்ணத்துடன் வேகமாகப் பறந்தன வேகமுள்ளவைகளான ஹம்ஸம் காகம் இரண்டும் ஸபாத்தையுடன் கூடியவைகளாக (முறையே) ஒருகதியுடனும் நூறுவந்தமான கதிகளுடனும் ஆகாயத்தை அடைந்து விரைவாகப் பறந்தன ஸூரபுத்திர! ஹம்ஸமோ மெதுவான ஒரு கதியினாலே பறப்பதற்கு ஆரம்பித்தது அந்தக்காகமோ அந்த ஹம்ஸத்துக்குமுந்நி வேகமாகப் பறக்கத்தொடங்கியது காகமும் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வரை நிலை ஹம்ஸத்துக்குக் குறையவில்லை அது சாபலயத்தினால் சீக்கிரமாகப் பறக்கும் சக்தியைக் காண்பித்துக்கொண்டு வேகத்தாலே ஹம்ஸத்தைத் தாண்டிச்சென்று மீண்டும் அடிக்கடி துரும்பிவந்தது காகம் இடமாகச் சென்றுகொண்டு அந்த அன்னப்பறவையை மூக்கினால் கொத்தியது, அடிக்கடி சத்தமிட்டுக்கொண்டு அந்த அன்னத்தை அழைத்தது. காகம் கதிகளால் (பாக்கும் பறவைகள்) ஆச்சாயமடையும்படி செய்ய நினைத்துத் தன்னுடைய செய்கையைக் காண்பித்தது. பிறகு, விசித்திரமான (காகத்தினுடைய) அந்தக் கதிகளையும் மற்றவைகளையுங்கண்டு மிகமனக்களிப்படைந்த காககைகள் மிக்க இரைச்சலோடு கத்தின அன்னங்களும்தங்களைச் சேர்ந்த அன்னப்பறவைக்கு ஜயத்தை விரும்பினைவகளாகப் பறப்பலசபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு காகத்தைப் பரிஹாஸித்தன, பரிய

சொல்லி கொண்டு ஸாமதன்தர சொல்லாமல் பறக காய். அருளு,
(என்னேக்குறித்து) நிகரகாசென்றனைப் பெரிசுறைய ஆட்பொழுது நீ
இரண்டு சிறகுளாலும் மூங்கிலும் அடிகளடி ஜலத்தைக் கொ
டுக்கொண்டு பறப்புகாது இது என்ன சமன கூதி? காக்கோ! நன்றா
செயல் ஆபொழுது இருக்கிட உணவுடைபகதியானது எவ்வாறு
மானது? காக்கோ! நீ சீக்கிரமா வா, வா இதை காண உணவு
பாது காக்கிறேன்' என்றுதான் என்றாக இளைப்படைந்ததும் தான
முற்ற தமான் அந்தக் காக்கமானது இரண்டு சிறகுளாலும் மூங்கிலு
றைய ஆபொழுது ஜலத்தைக் கொடுக்கிறாணா சீக்கிரமா என்முத
திர்த்து விழுகதுவிட உ ஸமுதநி ஜலத்தில் வீழ்கது பிரஜ
கருபரமு உயினை பிழி க்கிட கிலையிடுகியிடுகியிடு அந்தக் காக்க
காக்கொண்டு உயமஸமானது இருக்காக்கிய கலக உணவுகலாசிற
'காக்கோ! 'நாற்றொருகதி னு ன் நான் பறப்பின' என்று தந
புழுகி செய்கு கொண்டு இடுகிறபொழுது? என்ன காக்கா உய
மெற்புட வலக நூற்றொரு கதிக்கொடு கொல்லுகின்ற நீ என் இ
வாறு காக்கா படை உது பொருவது வில விழுகதுவிட பாய' என்றது
பிறகு, காக்கமானது மனவருத்தமுறைய ஆபொழுது மேலெசெல்லு
கின்ற அந்த அன்னையிறைவையிடமாகதுகிருப்பவருமடி செய்கு
கொண்டு, 'அன்னம்! எசகில உணவிலுள்ள நான் கொண்கையிட
வன, கொழுப்பிலு அதுககாவதொண்டவன, குதவியதமான புத
திலுறைய சிவாசனாகளுகளுள் லாவததாவது என்னேக இரு
படைபால் எண்ணி கொண்டுவிட டென் நான் உணவு சாண்டன்
கூதன் ஜலகலையு புததை காண அடை யெண்ணிடம் ஆபொழுது
களைகதிருக்கிற என்னை ஆபுததின்னுது கிலையிடு காண மறையு
பிழுகது, உணவுடைப இருப்பிடத்தை அடை யெண்ணு மீண்டி
அல்லமபிடுக காலம் ஆபுததில் ஸஞ்சரி கிலையிடு காண மறையு
அல்லையு செயாமாடபி ன் என்று இவ்வாறுதான் வாய்க்கைய
மறுமொழியாக கூறியது இவ்வாறு மனம் உருகாபடி தீண்டாக
புலம்புகின்றதும், பிரஜைஞையிழந்ததும், 'கா, கா, கா' என்று கங்கி
ன்றதும் மஹாஸமுததிரத்தில் மூழ்குகின்றதமான் அந்தக்காகத்தைக்
கண்டு சருணை மிகுந்த அந்த அன்னமானது திராதமாவான் அத
னிடத்தில் சருணையுப பாராட்டியது பிறகு, தையமுற்றதும்
ஜலத்தில் நனைந்ததும் பிரஜைஞையற்றதும் நிராமுற்றதுமான அந்த
பகதியை ஆபொழுது இருக்கலாலும் தாக்கி தனமுதலில்
ஏற்றிவைத்துக்கொண்டது காண! அந்த அன்னையிறைவெய்யம்

மறந்திருக்கின்ற காகத்தை முதுகில் ஏற்றிவைக்கக்கொண்டு வந்த இடத்திலின்று ஸ்ரீமாதக்கயட ன்புருத்தனவோ புந்த இரத்திக்கு அப்பொழுது காவரிலலாமல் மீண்டும் கொண்டுவந்து சோகத்து விட்டுவிட்டு, 'மறுபடியும் நீ இவ்வாறு செய்யலாகாது' என்று சொல்விறறு அன்னமானது களைத்திருக்கின்ற அந்தகதாக்கையை மறுபடியும் திட்டில கொண்டுவந்துவிட்டிம் ஸமாதானம் பெய்தும் மனம் போல விரைவாகச்சென்று இஷ்டமான இடத்தை அடைந்தது காண்! இவ்வாறு எச்சிலேத்தின்ற கொழுத்திருக்கின்ற அந்தக்காகம் ஹமஸத்தினுலே தோலவியடை விகடப்பட்டதாகி அதிகமான பலத்திலும வீரபத்தினும உணர்வனவாததைவிட்டுப் பொறுமையைப்படைந்து வைசிபனவீட்டில் முறகாலத்தில் எச்சிலேத்தின்ற வந்த காகத்தைமால் நீ காத்திராஷ்டிரர்களாலே உச்சிஷ்டங்களால் கொஷிக்காய் வன் ஸமசயரிலலே காண்! ஸமானங்களாகவும் மேற்பட்டவர்களாகவுமிருக்கின்ற அன்னவர்களையும் நீ அவமதிக்கிறாய் துரோணா, புரவத்தாமா, கிருபா, பீஷ்மா இவர்களாலும் மறக்க கொளவர்களாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட நீ அப்பொழுது விராடநகரத்தில் ஏகாகியான ஆஜுனனை ஏன் கொல்லவில்லை? யுத்தத்தில் சிங்கத்தினால் கரிசா வெல்லப்படவில் தமோலக கிரீடியினால் தனித்தலையாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் நீங்கள் வெல்லப்பட்டபொழுது, காண்னுடைய வீரயம் எங்கேசென்றிருந்தது? யுத்தத்தில் ஸவ்மதுன், யினால் உனதம்பி கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்துக் கொளவர்களது சீருதுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே முதுகில் நீ ஒடினாய் காண்! துலாநேவாநே தலைதவந்ததில் கருகாவர்களாலே நனராந திராத்தத்திராதை, பாட கொளவர்களையும் அவர்கள் மனைவிகளையும் விட்டுவிட்ட விராத்த முத்தி ஒடினாய் காண்! பாத்தன் யுத்தத்தில் சித்திரசேனை, சூதலானகநாவாகளைக்கொண்டும் வென்றும் தாயோதனையும் அவன் தம்பியாகளையும் விடுவித்தான் காண்! புராதனமான பாரததனுடைய தும் கேசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீண்டும் பரசுராமரால் கொளவர்களிருக்கும் ஸபையில் சொல்லப்பட்டது கிருஷ்ணனும ஆஜுனனும் கொல்லத்தகாதவர்களென்று அரசாக்குடைய பத்தியில் துரோணரும் பீஷ்மரும் சொல்லிய வசனத்தை அப்பொழுதும நீ கேட்டிருக்கிறாய் எல்லாபிராணிகளையுங்காட்டிலும் பிராமணன் சிறந்தவனுயிருப்பதுபோல உன்னக்காட்டிலும் தனஞ்சயன் எந்தெந்த விஷயத்தினால் உமற்பட்டவென்னனும் விஷயத்தில் எவ்வளவை காண் உரைப்பென்? பிரதானமான தெரில் வீற்றிருக்க

கின்ற வஸுதேவபுக்திரணை கிருஷ்ணனையும் குருநிபுக்திரணை தனஞ்சயனையும் இப்பொழுதே பாரகபடோகிரூய காகையா னது எவ்வாறு நல்ல புக்தியையடைந்து அன்னகதை ஆஸர யிதத்தோ அவ்வாறே நீயும் கிருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்த கிருஷ்ணனையும் பாண்டிபுக்திரணை தனஞ்சயனையும் ஆஸரயிபா யாக காண ! எப்பொழுது நீ யுகதரங்கத்தில் ஒருரதத்தினமீதுள்ள பராகிரமசாலிகளான வாஸுதேவனையும் தனஞ்சயனையும் பாபபா யோ அப்பொழுது இமமாதிரி பேசமாட்டாய் எப்பொழுது பாரக கன் அனேக பாண்டுகளால் உன் கொழுப்பை அழிப்பதோ அப பொழுது உனக்கும் அராஜுனனுக்குமுள்ள காரதம்மியத்தை நீகண் டறிந்ததொன்றாவாய் புருஷஸுரேஷ்டர்களான எந்த இருவர்களுமே தேவ வாஸுதாமனுஷ்யங்களில் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களை மினமினிப்புரசியானது ஸூரியசந்திரர்களை அவமதிப்பதுபோல மூர்க்கத்தனத்தால் நீ அவமதிக்காதே ஸூரியசந்திரர்கள் எப்படியோ அப்படியே அராஜுனனும்நேசவனும் வெளிப்படையாக நான்குபக்கத் திலும் பிரஸித்திபெற்றவர்கள் நீயோ மனிதர்களுமீன்மினிப்புரசி பேரனதவன் ஸூதபுக்திர ! மனிதர்களுள் நாயபோலிருக்கின்ற நீ இவ்வண்ணம் அறிந்த புருஷர்களுள் சிங்கங்களான அரசுதனை யும் அராஜுனனையும் அவமதிக்காதே பேசாமலிரு ஏன் புகழ்ந்து கொள்ளுகிறாய் ? என்று கூறினான்

முபபத்தாருவது அத்தியாயம்.

(கர்ணன் சலயனைநோக்கித் தனக்குப் பாகராமரிடத்தினின்றும்

ஒரு பிராம்மணனிடத்தினின்றும் சாபம்நேர்ந்ததை

எடுத்துக் கூறியது)

மஹாத்மாவும் அதிரதபுக்திரனுமான காணன் சலயனுடைய அப்பிரியமான வாரதத்தையகடேடி உரக்கத்தை யிழந்து சலயனை நோக்கி, ' கிருஷ்ணராஜுனர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களென்பது எனக் குத தெரியும் சலய ! அராஜுனனுடைய தேரை ஒட்டுகின்ற கிருஷ் ணனுடைய பலத்தையும் பாண்டிக்குமாரனான அராஜுனனுடைய பலத்தையும் மஹாலதிரங்களுக்கும் நான் இப்பொழுது உளபடி அறிகிறேன் அந்த விஷயம் உனக்கு நேரில் தெரியாது சஸ்திரங் களைத் தரித்தவர்களுள் சிறந்தவர்களான அந்தக்கிருஷ்ணராஜுனா களை நான் பயமில்லாமல் எதிர்த்து யுகதம்செயவேன். பாகராம

ரிடத்தினின்றும் பிராம்மணோத்தமரிடத்தினின்றும் நோந்த சாபங்
கள இப்பொழுது எனனை அதிகமாகக் துக்கந்செய்கின்றன; சலய'
முற்காலத்தில் ஸமுத்திரத்திலுள்ள உத்தமமான மஹேந்திர பாவ
தத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பரசுராமரைக் கபடமாகப்
பிராம்மணவேஷத்தோடு அடித்து, 'அஸ்திரங்களை யாசிக்கின்ற
எனனை இப்பொழுது சிஷ்யனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொன்
னனை பிராம்மணனல்லாதவனான நான், பிரம்மாஸ்திரத்தைப்
பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பேரவாவால் பொய்யாகப் பிராம்
மணனென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த இடத்தில் வாஸஞ்செய
தேன் ஐமக்கனிகுமாரரான பரசுராமரால் அந்த மஹாஸ்திரமா
னது மந்திரங்களுகி எனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது எப்பொழுது
அந்த அஸ்திரம் என்னால் அறியப்பட்டதோ அப்பொழுது பிராம்
மணரான மஹரிஷியானவா எனனைப்பார்த்து, 'யுத்தத்தில் செலவு
கின்ற உனக்கு ஆபத்து நேருமானால் அப்பொழுது இந்த அஸ்திரம்
பிரயோகிக்கத்தக்கது போ' என்று சொன்னா சலய' பலகுன
னாகே நனமையை விருமபுகின்ற தேவராஜன விகார ரூபமுள்ள
ஒரு புழுவினுடைய சரீரத்தில் பிரவேசித்து என்னுடைய தொடை
யை அடைந்து குடைந்தபடியால் அதிலும் எனக்கு இடையூறறைச
செய்தான அந்தத் தொடையில் தலையைவைத்து ஆராயா தூங்
கிக்கொண்டிருக்கையில், புழுவானது என தொடையை அடைந்து
குடைந்து தொடை பிளக்கப்பட்டபடியால், என சரீரத்தினின்று,
ரகதவெள்ளமானது நாரையாகப் பெருகியது நான் ஆராயரிடத்தி
லுள்ள பயத்தினால் அசைவற்றிருந்தேன் பிறகு, விழித்துக்கொண்ட
அந்தப்பிராம்மணா (இரத்தமபெருகுவதைக்) கண்டார அவா, தை
யத்துடன் கூடின எனனை உற்றுப்பார்த்து, 'நீ பிராம்மணனல்ல
வேறு யா? உண்மையைச்சொல்' என்று வினவினா சலய' அவ
ரிடத்தில் அப்பொழுது நான் ஸூதனென்றே உண்மையை உரைத்
தேன் பிறகு, மிக்கதவமுள்ளவரான அந்தப்பரசுராமா எனனைப்
பார்த்து மனத்தில் ரோஷமிக்கவராகி, 'ஸூத' உன்னால் அடையப்
பட்ட இந்தப் பிரம்மாஸ்திரம் உன் பிரதிஜனஞ்செய்க காப்பாற்றுகிற
தருணத்தில் தோன்றாமல் போகுக உனக்கு மரணகாலத்தைத்
தவிர மற்றக்காலத்திலோ உன்னிடத்திலிருக்கும் பிராம்மணனல்
லாதவனிடத்தில் வேதமந்திரம் நிலைபெற்றிராது' என்று சபித்தார
நோந்திருக்கின்ற கைகலந்த இந்த யுத்தத்தில் இப்பொழுது எனக்கு
அந்த அஸ்திரமானது உதவிசெய்வதற்கு மிகவும் போதுமானது.

சல்ய' உக்கிரமான விலலையுடையவனும் மிக்க பெருமையுள்ளவ
னும் பலசாலியும் பயங்கரனும் ஸுநிர்க்கதகாத வீரயமுடையவனும்
யுத்தத்தில் ஸத்தியமான பிரதிஜனையுடையவனும் பாண்டிபுத்தி
ரனுமான தனஞ்சயனை மிருதயுவினுடைய முகத்தை அடையும்படி
நான் செய்வேன் பரசுராமரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அஸ்திரத
தைத்தவிர, யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசம்செய்யக்கூடிய வேறோ
ருஸ்திரரும் இப்போது என்னிடமிருக்கிறது. பிரதாபசாலியும் பல
ராலியும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் உக்கிரமான விலலை
யுடையவனும் அவற்றை தேஜஸையுடையவனும் கருநாணம் ருரணம்
பயங்கரனும் பகைவர்களை எதிர்த்துத் தாங்குபவனுமான தனஞ
சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல்லப்போகிறேன் அனேக பிரஜைகளை
முழுகச்செய்வதும் வேகமுள்ளதும் மனத்தினால் எண்ணமுடியாத
தும் ஜலங்களுக்குப்பதியும் பேரொலியிடுவதுமான கடலைக் கரை
தடுப்பதுபோல நான் எண்ணமுடியாத வீரயமுடையவனான அர்
ஜுனனைத் தடுக்கப்போகிறேன் மனத்தினால் எண்ணமுடியா
தவைகளும் மாமஸ்தானங்களை அறுப்பவைகளும் வீராகளைக்
கொல்லுகின்றவைகளும் நல்ல சிறகுகளையுடையவைகளுமான
பாணஸமூகங்களைப் பிரயோசித்தின்றவனும் மனுஷயலோகத்தில்
நாண்கயிறறை இழுப்பவர்களுள் உத்தமனுமான குந்திபுத்திரனை
யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன் இவ்விதமான பலத
தையுடைய நான் அதிக பலமுள்ளவனும் மஹாஸ்திரங்களையுடைய
வனும் கடலுக்கொப்பானவனும் எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் நாட
முடியாதவனும் உக்கிரஸவரூபியும் பாணஸமூகங்களையுடையவனும்
பகையரசாக்களையழிப்பவனுமான பாரதத்தைக் கடலைக் கரை தடுப
பதுபோலப் பாணங்களால் தடுக்கப்போகிறேன் ஸமாததனும் அஸ
்திரப்பயிற்சியுள்ளவனும் உறுதியான கையையுடைய வீராகளோடு
போர்புரிப்பவனும் துவயாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் வெண்மையான
குதிரைகளையுடையவனும் (பகைவர்களை) நாசஞ்செய்யவனுமான
எவன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களை ஜயிப்பதோ அவனுடன் எனக்கு
இப்பொழுது நேரப்போகிற மிக்ககோரமான யுத்தத்தைப் பார,
பயமில்லாதவனும் அகங்காரமுடையவனும் யுத்தத்தில் விருப்ப
முள்ளவனுமான பாண்டவன் மனிதர்களால் அடைதற்கரிய மஹா
ஸ்திரங்களாலே என்னை அடக்கப்போகிறான் அவனுடைய அஸ
்திரத்தை அஸ்திரங்களால் அவமதித்து உத்தமமான பாணங்களால்
அவனை யுத்தத்தில் தள்ளப்போகிறேன். ஜவலிக்கின்றவனும் எல்

லாததிக்குக்களையும் மிகத்தமிழ்க்கரசெயுந்நவனும் உகிரஸவருபி
யும் இருட்டை விலக்குகின்றவனுமான சூரியனை மேகம் மன்றபடா
போல, சூரியனுக்கு ஒப்பான தனஞ்சயனைப் பாணங்களாலே அநிக
மாக மூடப்போகிறேன் புதையக கொடியாக நெண்டதும்
ஜவலிகின்றதும் தேஜஸையுடையதும் வைஸ்வாநரம் என்று
சொல்லப்படுகிற துமான அக்னிபோன்றவனும் நரவீராகளை எரிப
பவனுமான அர்ஜுனனை நான் மேகம்போன்றவனாகி புத்தத
தில் பாணவாஷங்களால் தணிகாப்போகிறேன் பாவையினாலே
யே கொல்லுகின்றதும் மிகக்கோரமானதும் அதிகககூமையுள்ள
விஷப்பலஹ்ளதும் அகநியினுடைய பாபாவம்போன்ற பரபா
வதையுடையதும் கோபத்தினால் ஜவலிகின்ற நெருப்புபோல
எரிகின்றதுமான குகதீபத்தினாலும் ஸாபதகைப் பலங்களால்
தணிககப்போகிறேன் சென்றுகொண்டிருக்கின்றதும் சிறந்த பல
முள்ளதும் அதிகமான வீரமுள்ளதும் மிகுதியாக முறித்தது
களஞ்சின்றதும் மிகக்கொடியதுமான காரணை இமயமலை நாங்கு
வதுபோலக் கடுஞ்சினமுள்ளவனும் பகைவாக்களைப் பொருதவனு
மான தனஞ்சயனை புத்தத்தில் நான் அசையாமலிருந்துகொள்கி
எதிர்த்துத் தாங்கப்போகிறேன் ரதமாக்கங்களில் ஸாமாத்திய
முள்ளவனும் சகதியுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பாபத்தைப் பொறுப
பவனும் புத்தங்களில் சிறந்த வீரனும் உலகத்தில் எல்லா விலலாள்
களுளும் சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனை புத்தத்தில் நான் கொல
லப்போகிறேன் இப்பொழுது புத்தத்தில் அவனாகஞ்ச சமமாக
விற்பிழக்கின்ற வேறொரு மனிதனிருப்பதாக நான் எண்ணவில்லை
இந்தப்புமிமுழுமையும் எதிர்த்தாலும் தாங்கக்கூடியவனான அல
னேகி இப்பொழுது நான் புத்தத்துக்காக எதிராகப்போகிறேன்
நாண்டவப்பிரஸத்தத்தில் தேவதேவகளுடன் கூட நான் எல்லாப்பிராணி
களையும் ஜயித்து ஸ்வயஸாசியோகி என்னைத்தவிர உயிரைக் காப
பாற்றுகின்ற வேறுவந்தமனிதன் அஸ்திரங்களால் புத்தஞ்செய்ய
விரும்புவான் ' அர்ஜுனன் காவமுள்ளவன், அஸ்திரங்களில் தோச
சியுள்ளவன், நல்ல பைப்பழக்கமுள்ளவாகளோகி போராபரிபவன் ;
தேவஸம்பந்தம்பெற்ற அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெண்ணிற
முள்ள குதிரைகளையுடையவன், பகைவாக்களை முற்றும் அழிப்ப
வன். அதிர்தனான அந்த அர்ஜுனனுடைய தலையைக் கூாமை
யுள்ள பாணங்களாலே (அவனையே) சரீரத்தினின்று இப்பொழுது
நான் நவரப்போகிறேன். சலய! புத்தத்தில் மிகுதியுளவையோ, அல

க ர் ண ப ர் வ ம்.

ஸ்து ஜயததையோ முன்னிட்டுக்கொண்டு இந்தத்தனஞ்சாய்வே எதிர்த
துப போபுரியப்போகிறேன் இந்திரனுக்கொப்பான பாண்டவனை
ஒரு ரதத்தோடு எதிர்த்துப் போபுரியக்கூடிய அப்படிப்பட்ட மனி
தன் (என்னைத்தவிர) வேறொருவனில்லை என்னைக்கேட்டால்,
யுத்தத்தில் அந்தப் பாண்டவனுடைய அணைமையைக்குறித்து அரசா
களுடைய ஸ்தம்பத்தில் சொல்லென் மூலக்கனும் மூடபுத்தியுள்ள
வனுமான நீ அட்டஹாஸஞ் செய்துந் தாண்டு பல்குணனுடைய
பெருஞ்செத்தை என்னக்கு ஏன்சொல்லுகிறாய்? மிக்க அபயிரியத
தைச்செய்யவனும் குருசபை அலங்காரம் பொறுமைபுடையவர்களை
அவமதிப்பவனும் பொருமைபுள்ளவனுமான உன்னைப்போன்ற
அனைக மனிதர்களை நான் சொல்வேன் பொறுமையுடையவர்களுக்கு
இதுகாலம் நான் பொறுக்கிறேன் பாவச்செய்க்கையையுடையவனை
நீ மூட ன்போல் என்னை அவமதித்துக்கொண்டு பாண்டவனுக்
குட பிறியமான வராகத்தைகளேய் கொன்னாய் ருஜுவான புத்தி
யுடையவனான என்னிடத்தில் நீ என்னகாபணத்தினால் கொடிய
மனமுள்ளவனும் மித்திரத் தவோகியுமாகிவிட்டாய்? ஏழு வராத
தைச் சொல்வதினாலே ஸனேகம் ஏற்படுகிறதன்றோ? தாயோத
ன்ன யுத்தத்துக்கு வந்துவிட்ட மையால் இந்தக்காலமானது கரு
ஸவருபமுள்ளதாக தெருங்கி வருகிறது அவனுடைய காயவஸித்தி
யை விருமபி எந்தச் சமயத்தில் கிச்சயமாக ஜயமுண்டாகுமோ அந்த
ஸமயத்தைத் தேடுகிறேன் அப்படியிருந்தாலும் நான் பாண்ட
வனையும் வாஸுதேவனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போபுரியா
போகிறேன், (இது) என்னைப்போன்றவனுடைய காயம் அல
பனையிருப்பவன் கிருஷ்ணாஜுனாகுளிருவரையும் எதிர்ப்பதற்கு
ஒருநாளும் ஆயத்தனாகமாட்டான் நேசத்தாலும் ஸந்தோஷப்
படுததுவதாலும் பிரீதியினாலும் பகைத்ததினாலும் கௌரவிப்ப
தினாலும் உடன் மகிழ்ந்லாலும் மிதரம் என்கிற சொல் ஏற்ப
படுகிறது இலையெல்லாம் எனக்குத் துரியோதனன்னவிஷயத்தில்
இருக்கின்றன. என்னிடத்திலுள்ள அவையெல்லாவற்றையும் அரசு
சன அறிகிருள் அழிப்பதனாலும் கட்டளைபிடுவதனாலும் இளைச்ச
செய்வதினாலும் ஹிமஸையினாலும் பெருமூச்சு விடச்செய்வதினா
லும் வாடச்செய்வதாலும் ஸராமத்தை உண்கிபண்ணுவதினாலும்
சோகத்தை உண்டிபண்ணுவதாலும் மிகுதியாக நாசத்தை உண்டு
பண்ணுவதாலும் சத்துரு என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. பெரும்

* 'ஸாபதபதம்' என்பது மூலம் 'ஏழுஅடி எப்பத்தனல்' எனினுமாம்.

பான்மைபாக அவையனைத்தும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலு
முள்ளன. ஆதலால், நான் துரியோதனனாகவாகவும் 'உன்னு
டைய பிரீதிக்காகவும் புகழுக்காகவும் மனத்தின் திருபதிகாக
வும் ஈஸ்வரனாகவாகவும் முயற்சியுடன் பாண்டவனோடும் வாஸு
தேவனோடும் போப்புரியப்போகிறேன் என்னுடையசெய்கையை
இப்பொழுது பார சலய! நான் இப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்த்து
எவ்விதத்தாலாவது உபயோகி விட்டபடுவேனேயாகில் அந்தயுத்தத்
தின்னன்று விடுபட்டவனான நான் நிச்சயமாக எப்பொழுதும் யம
னுக்கு அவமதிக்கத்தக்காத ரூபமுள்ளவனானேன் கோபமுள்ள எவ்வு
ஸாசி எப்பொழுது பிரம்மாஸ்திரத்தை மனத்தினால் காலுக்க ஐபிக்
துககொண்டு பிரயோகிப்பனோ அப்பொழுதும் என்னுடைய தோச
சக்கரமானது பூமியில் அமுதநாமலீருக்குமானால் அவன் இன்று என்
னால விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற பிரம்மஸம்பந
தம்பெற்றறவையுமீ தேவஸம்பநதம்பெற்றறவையும் மனுஷ்யஸம்பந
தம்பெற்றறவையுமான அஸ்திரங்களை அடித்து மதப்பெருக்கு
கொண்ட ஒருயனை வேறொரு சிறந்தயானையை எதிர்ப்பாடுபோல
உகரமான வீரமுள்ள அரஜுனனை நான் எதிர்த்துப்போகிறேன்
சலய! காலதண்டதண்டை கையில்கொண்ட யமனிடத்தினின்றாவது
பாசத்தை யுடைய வருணனிடத்தினின்றாவது கதாயுத்தத்தையுடைய
குபேரனிடத்தினின்றாவது வஜராயுத்தத்தையுடைய தேவராஜனிடத்
தின்னின்றாவது இன்னும் வேறுதேவதையினிடத்தின்னின்றாவது
ஆயுத்தத்தைக் கையிற்கொண்டு கொல்லவருகின்ற சதருவிடத்தின்
ன்றாவது நிச்சயமாக நான் பாபபடமாட்டேன் என்று நீ தெரிந்து
கொள் ஆதலால், எனக்குப் பாபத்தனிடத்தின்னின்றாவது ஜனூர
தன்னிடத்தின்னின்றாவது யம இல்லே எனக்கு அவ்விருவா
ருளோடும் யுத்தநகரத்தில் கமெப்போரடக்கப்போகின்றது, 'யுத்தநக
ரத்தில் போபுரிகின்றவனும் ஒரு வீரனிடத்தின்னன்று பயத்தை
அடைந்திருக்கின்றவனுமான என்னுடைய தோசசக்கரமானது
குழியில் அமுதமாக' என்று என்னை நோக்கி ஒருபிரம்மண்ண
சொல்லியிருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட பிரம்மண்ணுடைய வாக்யச
தின்னன்று நான் அதிகமாகப் பயமடைகிறேன், இந்தப் பிரம்மண்ண
கள் ஸகதுக்கங்களுக்கு அதிகாரிகளல்லவோ? ராஜனே! நான் ஒரு
ஸமயத்தில், சாபாநுகர சகதியுள்ள ஒரு பிரம்மண்ணுடைய
ஹோமதேனுவின் சுனறினமீது தெரியாததன்மையால் கோரஸ்வரூப
முள்ளதும் பயங்கரமுமான அம்பைப் பிரயோகஞ்செய்துவிட்டேன்.

பிறகு, அஜாககிரகையுடனிருந்து ஹோமதேனுவின கண்ணுந்து பாணத்தாலடிக்கப்பட்ட இவ்விட்டது சலய! அதனால், ஜனங்களிலாக காட்டில் ஸஞ்சரிகுகின்ற அநதப பிராமமணன், (என்னை நோக்கி) 'பாஜனே! ராகேய! இவ்விடத்தில் உன்னால் ஹோமதேனுவின கன்று கொல்லப்பட்டமையால், நீயும் பெரிநான் வாகசலயத்தை அனைவராக மரணம் நோக்கடிய ஆபதகாலத்தை நீ அனைத்துருகும்போது, சுததுருவோடு பொருளினின்று உன்னையாதத்தின சகசமானது குழியில் விழுப்பொகிந்து ஸலய! அவ்ஹோபுத்தகதால் நீ போட்டிபோகின்றோ, எவ்வைல்ல விரோதமுமுதசெய்துகொண்டிருக்கிறாயோ அவ்விடத்திலிருந்து நீசகமமாக யுத்தத்தில் மரணமடையப்போகிறது' என்று சொன்னான் அப்பொழுது நான் தீவரமான விபதகாலத்துடைய அநதபிராமமணனோடப்பாத்து அவ்ஹோபு ஆபமபசுமாதிகளையும் பொருளையும் ஸவாணங்களால் நன்றாக எட்டப்பட்ட அறுநாறு பனைகளையும் ஸவாணபரஸங்களை சண்டத்தில்விடிக் தானுநாலிகளையும் பெண்ணுகளிலே பழைத்துப் பட்ட நூறுநாறு பளையும் ஸவாணபரணங்களை கழுத்திலணிந்தவர்களும் நன்றாக அவ்ஹோபு வாகருமான ஆயிரம்நன்னிகைகளையும் ஏககாலபோன்று தந்தங்களால் அனைக யானைகளையும் அனைக தாலிகளையும் அனைகதாஸாங்களையும் கொடுக்கிறென்னது சொல்லிக் கருணைபுரிபுமபடி 'வேண்டினேன் அநதப பிராம்மணேததன் அவைகளாலும் என்னித்யத்தில் அனுகிரகம் செய்யவில்லை வெண்ணிறமுள்ள கனங்களையுடைய ஆயிரத்துநூறு காராம்பசுகளைக் கொடுத்தும் அநதப பிராம்மணேததமவிடத்தினின்று அனுகிரகத்தை நான் பெறவில்லை 'என்னுடையவைகளான மற்ற எந்தப்பொருளையும் உமக்கு அத்நமாகச் செய்கிறேன்' என்று வேண்டியும் என்னைப் பிராமமணன் மறுத்து விட்டான் சலய! குரோதத்தினால் ஜவலிகின்ற கண்களுடன் கூடிய அநதபிராம்மணன் உண்ணினால் எரிகின்றவன்போல (என்னோடாராத்து) 'ஸூத' எனனால் எது சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வாறே ஆகும் அது வேறாகது பொய்யான வசனமானது ஸந்ததியை அழிக்கும் அதனால், பாவத்தைபும் அவ்வேன், ஆகலால், தாமதத்தைப் பாதுகாப்பதென்பொருட்டுப் பொய்யைச் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை, நீ பிராம்மணனுக்குரிய கதியைக் கெடுக்காதே. உன்னால் பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட்டுவிட்டது ஸூதபுதர! ரோஷத்தையுடைய என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அநத

ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம்.

என வாகையிதனை உலகத்திலு ஒருவரும் பொய்யாகச் செய்யமுடியாது (பயனை) நீ அடைவாயாக போ! தாமதம் செய்யாது' என்றான். இவ்விதம் கோபங்கொண்டவனான அந்நபி பிராமமணோத்தமன என்னையொத்தது அழகாகடி. சொன்னான் இந்நபி பிராமமணர்களே உலகத்தைக் கொடுப்பதில் தலைவர்களா? சலய! நான் அது என்கிற திறனினும் மதுஸூதனனிடத்திலின்றும் பயப்பட்டுள்ள உலகத்தினிடத்து ஆனோபிட்டு மான் உலகத்தினைச் சொல்லுகிறான் அத்து பிராமமணசாபத்தினாலு நான் பயப்படுகிறேன் சலய! ஒன்றுசேர்த்தவர்களான அந்நக கிருஷ்ணாஜ் என்றோடு இத்தொடர்தம் வரதுவிட்டது இந்நபுதநத்தில் என உரிமானது ஸம்சயமாகவும் அந்நதவிட்டது தேவராஜனான இந்திரனும் அவ்விருவர்களையும் புத்தம் செய்வதற்காக அனுப்பினான் அந்நிஸம்சயத்தை அடைவான் நீ எப்படி என்னவாகிறது? அவ்மதிக்கப்பட்ட உமையால் என்னால் இவ்விதமான அந்நதநாகம் உலகத்தினைக் கப்பலாது தேசத்தால் சிவாலயம் விலக்கித் தகைக்கொய்கிறவனென்பதைக் கான் அறிவேனென்கின்றது நான் தேவதகைத்தகைகள் என்று கூறுகின்றேன்

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

(கர்ணன் சல்யனப் பாகாசத்துடன் நிதிநீதரு)

மஹாராஜே 'பிதரு, பஸவாகோ அடங்குதிறவனான பாதேயன மதராஜனைத்ததித்து மயாடியும் மறுபொழி கூடலானான் 'சலய' என்னே வெருடடுவதற்காகப் பிதற்றின் வாராதையினால் போரிட நீ என்னோபாயமுதந்த இயலாது தூதிரணுவாய் தேவதைகளெல்லாரும் என்னுடைய போப்புரிந்தாலும் எனக்குப் பயமுண்டாகாது. கோவனுடன்கூடின பாததனிம எவ்வளவு பயப்படுவேன? சலய' மஹாயுகத்தில் சுகந்தரன் செபகையுள்ளான் எனால் பயப்படுத்தமுடியாதவன் நீ மறவனை யுத்தத்தில் பயப்படுத்துவதற்குச் சகதிபுள்ளவன் என்று தெரிந்தவொள நீசனாகுளாய்லம் இவ்வளவுகான் ஆகையினால் தான், நீ என்னோபாற்றிப் பரிசமயாகப் பேசுகியுய என்னுடைய குணங்களைப் பேசுவதற்கு நீ சகதியறவன்னோ' கெட்ட புத்தியுடையவனே! அதினால் தான், அதிகமாகப் பிதற்றுகியுய மகாக! காணன் பயப்படுத்தற்காக இவ்வலகத்தில் பிதந்தவனல்லன் நான் பராக்கிரமத்துக்காகவும்

அவ்வாறே எனனுடைய கீர்த்திகளாகவும் பிரகதவன் சலய! ஸக்யம், வெள்ளைநாரதம், மிதரபாவம் இம்முன்று காரணங்களாலும் இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் சலய! நிருதராஷ்டிரகுமாருனா தூயோதனராஜனாகு மிகவும் பெரிநான் ஒரு காரியம் கேட்கந்ருக்கிறேன் அதுவும், என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அதினை என் (முன்னிலையில்) கண்ணோடும் ஜீவித்திருக்கிறாய் நீ செய்யும் அபரியமான காரியத்தை நான் பொறுத்துக்கொள்வதாக முந்தியே பிரதிஜ্ঞைசெய்திருக்கிறேன் எனனுடைய பிரதிஜ்ஞையாக காப்பாற்ற வேண்டும் ஆதலால், இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் ஆபிரம சலயனிலாவட்டாலும் நான் பகைவாகவே ஜிபிப்பேன் மிதரத குரோகமானது மிகப் பாவமானசெயல் என்கிற காரணத்தினால் இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் என்று சொன்னான் சலயன், 'கண்ண நீ மந்தர சததருக்களைப் பற்றி வருந்தாததுடன் பிரதறுகிறாயோ அந்தசததருக்கள் ஆபிரம தானாவும் யுகத்தில ஜயிக்க வந்த யப்படமாட்டார்கள்' என்று சொன்னான். பின்னாலும் வெறுப்பான நோற்றமுள்ளவன் யுத்தம் முதற்க்குள் அப்பொழுது காணான் மறுபடியும் இரண்டிமிடங்கு க்கிடைப்பான். பசலானான்.

'மந்தரதேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கும் நல்லனவே! நிருதராஷ்டிரகுமரைய ஸந்திதானத்தில் சொல்லப்பட்டி நான் கேட்ட இங்கு விஷயத்தை நீ ஒமேனக் கடன் கேள் நிருதராஷ்டிரகுமரைய அரண்மனையில் பிராமமணர்கள் பறபலதேசங்களையும் ஆச்சாயகமான ஒழுகமுள்ள பண்ணைக்காலத்து அரசாங்கமும்பற்றிச் சொன்னார்கள் அந்தப்பிராமமணர்களுள் பிராயம் முதிர்ந்த ஒரு பிராம்மனோத்தமாராஜஸீகர்களையும் மந்தரர்களையும் இடமுந்துகொண்டு முன்கூட்டிக்கொண்ட வம்புக்கமான வாகுசியத்தை உபேதர, இமயமலையினால் விலங்கப்பட்ட தும் உங்கையினாலும் ஸாஸஸ்திரியினாலும் யமுனையினாலும் குருக்கேசத்திராத்தினாலும் விபாட்ட தும் விரத நதினாலும் ஆரவந்தரகொண்ட ஐந்து நதிகளின் கதிலிலிருப்பதும் தாமசத்தை விடவிலகின தும் அசுத்தமுமான அந்தராஜஸீகதேசத்தில் இருப்பவர்களையும் மணிகள் விலகவேணடும் ராஜனே! பசமாடுகளைக் கொல்லுகிற இடமானதால் கேவலாதனம் என்கிற பெயருள்ள ஆலமரமும் ஸாஸஸ்டமென்கிற பட்டணமும் கவிபுருஷன் பிரவேசிப்பதற்குரிய வாகிலைகளெப்பதை நான் இளமைதொடங்கியே அறிந்திருக்கிறேன். நான் பாஹலிகதேசத்தில் மிகவும் சகலமான ஒரு

கார்யததால் வாஸஞ்செய்தேன் அங்கு வாஸஞ்செய்ததினால் அவா
களுடைய ஒழுகுகமானது எனனால் அறியப்பட்டது (அந்தப்பாஹ
லீகதேசத்தில்) சாகஸமெனசிற நகரம் இருக்கின்றது, நிம்நகை
என்கிற நதி இருக்கின்றது, சண்டாளாகனென்கிறபாஹலீகாகை
இருக்கின்றாரா அவர்களுடைய நடை மிகஇழிவானது சீலமற்ற
வாகளான அவர்கள் வெலஸம்சோகத சாராயத்தைப் பாஸஞ்செய்து
விட்டு வெங்காயங்களுடன் கோமாம்ஸத்தைபும் பக்கிக்குன்றார்கள்
அந்தப்பாஹலீகாசா பணியாரங்களுடைய மாவையும் தினகிராகை,
களையும் குடிக்கிறார்கள் மாதாகை குடியினால் மயக்கங்கொண்டு
வஸ்திரமில்லாமல் புஷ்ப சந்தனங்களையும் அணிந்து நகரத்தார்
சோகத கடைகதெருக்களிலும் நாவலித்தெருக்களிலும் வெளிப்படை
யாகப்பாடுகின்றார்கள், ஆடுகின்றார்கள் குடியினால் மதங்கொண்ட
அந்தப்பெண்கள் கழுதை ஓட்டும் இவற்றின் குரலோடான
அபஸஸமுள்ள கானங்களோடுகூடியவர்களாகவும் புணர்ச்சியில்
கம்புருஷா அயல்புருஷா என்கிறவிவேகமில்லாதவர்களாகவும்
எல்லா விதத்தினாலும் நம் இஷ்டப்படி செய்கின்றார்கள் மதத்
தினலை வரம்புடந்தவர்களான அம்மாதாகள் ஒருவரோடொரு
வர் காமசக்திப்பான் வாதத்தைகளை உரகச்சொல்லுகின்றார்கள்
வராதயாகளான அந்த ஸ்திரீகள் கட்டுப்பாடாதவர்களாக, 'அடி
பட்டவளே' 'ஓ' அடிபட்டவளே' என்றும், 'எஜமானனாடி
பட்டவளே' கணவனாடிபட்டவளே" என்றும், உரகநகரச்சலிட
டுக்கொண்டு, உதஸவ தினங்களில் கூத்தாடுகின்றார்கள். காவமுள்ள
வார்களும் கூஷ்டைகளுமான அந்தப்பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகளின்
கடுவிலிருந்தவனும் குருதேசத்தில் (வந்து) வஸித்தவனுமாகிய ஒரு
வன் அதிக ஸந்தேநாஷமில்லாத மனத்துடன், 'பருத்த தேசமுடைய
வரும் வெண்ணிறமுடையவரும் மெல்லிய மடபந்தையுடைய
வனான அந்தப்பாஹலீகஸ்திரீயான வன்குருதேசவாஸியானஎன்னை
யே கிராமமாக நினைத்துக்கொண்டு பதித்திருப்பாள நான் எப்பொ
ழுது சத்தகருவையும் மயமான அந்த இராவதியையும் நடந்து ஸவ
தேசத்தை அடைந்து பருத்தநணுகால்களுள்ள மங்களகரிகளான
ஸ்திரீகளைப் பாப்பேன்? அந்தப் பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகள் மனோ
சிலைபோல் பிரகாசிக்கின்ற கடைக்கண்களுள்ளவர்கள், வெண்ணிற
முடையவர்கள், இனிமையிலலாதகுரலுடன் விளங்காமல் பேசுப
வர்கள், கம்பனியையும் தோலையும் ஆடையாகக் கொண்டவர்கள்,

* இங்ங விவாகயானத்தில் வேறு பொருள் கூதப்பட்டிருக்கிறது.

ரோதனம் செய்பவர்கள் , பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்கள்' என்று பாடினான். பாஹ்லீகர்கள் மதங்கொண்டவர்களாக, 'மிருதங்கங்கள் ஆனவர்கள் சங்கங்கள் மததளங்கள் ஆகிய இவைகளுடைய சபதங்க னோடும் கழுதைகளோடும் ஒட்டங்கங்களோடும் கோவேறுகழுதைகளோடும் கூட, வன்னிமாங்களுக்கும் பீலுமாங்களுக்கும் மூங்கில்களுக்கும் ஆடர்ந்த காடுகளில் நல்லவழிகளில் ஸுமரமாகச் செல்வோம் மோரு டன்கூடின் பணியாடங்களுக்கும் மாவுருண்டைகளையும் சாப்பிடுவோம் மாங்கங்குகளில் அஞ்ச பலமுள்ளவார்களாகியிருந்தன்கொண்டு வருகின்ற அனோகம் வழிப்போகுகளை அடிப்போம், அணிகளைப் பிடுங்கிக்கொள்வோம்' என்று பேசுகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட ஸவ பாவமுடையவர்களும் வாதாடாங்களுக்கும் கெட்ட எண்ணங்கொண்டவாங்களுமான பாஹ்லீகரிடத்தில் விவேகமுள்ள எந்த மனிதன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வாஸஞ்செய்வான்? எவர்களுடைய புணயம் பாவம் இரண்டி லும் ஆதில் ஒரு பாங்குகள் நீ பெறுவதென்கொள்கிறாயோ அந்த பாஹ்லீகர்கள் இவ்விதமான ஸவபாவமுடையவர்களுள்ளும் வீணான செயலையும் பாவங்களென்றும் பிராமம்ணர கூறினா ஸாதுவாஸ பிராமம்ணர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு துஷ்டாக ளான பாஹ்லீகர்விஷயத்தில் மறுபடியும் உத்தரவு சொன்னார், அதைச் சொல்லுகிறேன், நீ தெரிந்தாயோ. அந்த பாஹ்லீக தேசத்தில் செல்லப் பெருங்குள்ள சாலை நகரத்தில் ஒரு ராஜ்ஷலி ஹ்ரலில் அங்குப் வாதயத்தை அடித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணசதாது தசியில் எப்பொழுதும் பாடுகிறானாம். சாலை நகரத்தில் உங்களு டைய அவ்வித காதைகளை மறுபடியும் எவ்வாறு சொல்வேன்? வெல்லங் கலந்த என்னையும் சாராயத்தையும் குடித்துக் கோமாம் வததினால் திருபதியடைந்தவாங்களும வெண்ணிறமுள்ள பருத்த ஸ்திரீகளோடு நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டு வரங்களும வாயநிரம்ப உள விரிப்புண்ணடை அடங்குகொண்டவர்களும் அனோக விதமான ஆ மாம்ஸங்களைத் தின்னுகின்றவாங்களும சாராயத்தால் மதங்கொண்டவாங்களும பீலுவிருஷங்களுடாகத் காட்டில் பாலங்களோடும் விருத்தாங்களோடும் கூடியவாங்களும, 'பனறி மாம்ஸகதையும் கோழி மாம் சததையும் கோமாம்சததையும் கழுதை மாம்சததையும் ஒட்டக மாம்சததையும் அவலங்களையும் தினன்தவர்களின் பிறப்பானது பய னற்றது' என்று இவ்வாறுபாடுகிறவாங்களும கூசசலிடுகிறவாங்களுமா யிருப்பவாங்களுகுத் தருமம் எப்படி உண்டாகும்? * எந்தத் தேசத்

* இது பிராகயானபாடத்தில்லை

தின உக்கிரர்களான மனிதர்களாலே லோகநாதனும் தேவதேவனும் ஜனாந்தனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறக்கப்படாதே அந்தத் தேசத்தவர்களுக்குத் தாம் எவ்வாறு உண்டாகும்? சலய! மற ரொரு பிரம்மமணன் கௌரவஸையில் நம்மைப்பாததுசொல்லியதையும் மறுபடியும் மனங்களிப்புடன் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் நீ தெரிந்துகொள் பிஷு விருக்ஷங்களாக நந காடுகளும் சத்தரு, விபாசை, ஐராவதி, சந்திரபாகை, விதஸதை என்கிற இந்த ஐந்து நதிகளும் ஆறுவதான விறதாம நாதியும் ஒடுவதும் ஆரட்டாக ளென்கிற பாஹலீகாநிரூபதமான இடத்தில் மேலோர் வாஸஞ் செய்யமாட்டார் வராதயாளாகவும் தாஸமீயாகளாசவும் விதேகா களாகவும் யாருஞ் செய்யாதவாகளாகவும் தாம் கை பிழந்தவர்களாக வுமிருக்கின்ற அந்தப் பாஹலீகாந்நாய (ஹன்ஸை) தேவர்களுய் பிதிராகளும் அவ்வாறே பிரம்மமணாசனும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்று நாம் கேட்கிருக்கிறோம் நற்றறிந்த பிரம்மமணர் ஸாதுச களுடைய ஸபையில் சொல்லியதைப்புகுகொ தையபற்றுவர்களான பாஹலீகாக்கள் மானினும் சாராயத்தாலும் புதுபாட்டவைகளும் நாயி னால் நக்கப்பட்டவைகளுமான மரக்குடங்களிலும் மண்பாண்டங் களிலும் சாப்பிடுகிறார்கள் பாஹலீகாக்கள் ஆட்டிப்பாலையும் ஒட்டகப் பாலையும் கழதைப்பாலையும் குடிசினறாசன, யுகாப் பால்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட வஸதாக்களையும் நின்கிறார்கள் சலய! போஜன பாத்திரங்களைக் கலந்துகொள்ளுகின்றவர்களுந் அபசுதா களும் எல்லா அன்னங்களுக்கும் புதிப்பவாக்கும் எல்லாப்பாலையும் குடிப்பவாளுமான ஆரட்டாக்களென்கிற பாஹலீகாக்கள் நற்றறிந்த வனால் விலக்கத்தக்கவார்களென்று அறிந்துகொள் மேலும், மறரொரு பிரம்மமணன் கௌரவஸையில் என்னை நோக்கிச் சொல்லிய தையும் பின்னும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் 'யுகந்தரத்தில் பாலைக்குடித்து அச்சுத ஸதஸத்தில் போய் வஸித்திருந்து அவ்வாறே பூதிலயத்தில் ஸநானம் செய் து ஒருவன் எவ்வாறு ஸவாகதத்தை அடைவான்? இந்த ஐந்து நதிகள் மலையினின்று வெளிப்பட்டு

* 'யுகந்தர மென்றும் நகரத்திலிருப்பவர்கா ஒட்டக முதலியவற்றின் பாலையும் குடிக்கிறாக்கா அச்சுதஸதமென்றும் நகரத்தில் வஸிப்பவர்கள் சேரத்தகாதவர்களையும் சோசிறாக்கா பூதிலயத்தில் உண்டாக்களுக்கும் பிரம்ம மணாகளுக்கும் பொதுவாக ஒரே ராயிருக்கிறது ஆகலால், இவ்விடங்களில் முதையோடலுக்குப்பவனும் வஸிப்பவனும் ஸநானம் செய்பவனும் ஸவாக தத்தை அடையார்' என்பது பழைய உரையின் கருத்து

கின்றதும் ஆரட்டாகுகொனகிற பாஹலீகாக்களிருக்கின்றதுமான தேசத்திலே ஆராயன் இரண்டி தினங்கள் வாஸஞ் செயயக கூடாது. விபாசை என்கிற நதியில் பாஹலீகை ஹீகமென்னும் பெண்ணுமஆணுமான இரண்டுபிசாசுகள இருக்கின்றன பாஹலீகாசா அந்தப் பிசாசங்களுடைய குழந்தைகள் இது பிரமம் ஸருஷ்டியைச் சோந்ததன்று ஹீனஜாநியில் நிறத்தவாக்கான அந்தப் பாஹலீகாக்கள் பறைய தாமங்களை அவ்வாறு அறிவார்களா? தீர்த்தம்தோறும் ஸஞ்சரிகுகின்றவரும் பெரிய உலகளை மேகலையாக அணிந்தவருமான ஒரு சாக்ஷி, 'எரணகரத்தையும் மாத்வித்ததையும் கரம்பத்தையும் நாகரிகத்தையும் பிரசாதத்தையும் வீரகத்தையும் உணமத்ததேசத்தையும் வீரகளை (கேந்தகால) ஹிரஷ வாலம் செய்து விலக வேண்டும்' என்று சொன்னான் ஆரட்டம் என்கிற அந்தத் தேசமும் பாஹலீகமென்கிற அந்த வனமும் வஸாதி விரிந்துவெளவீர தேசங்களும் பெருமாடானமையாக அதிமைய நிகழிக்கப்பட்டவை

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்

(சல்யறுக்கும் கர்ணனுக்கும் கலகமும் தூர்யோதனன் அபிவிருவரையும் ஸமாநானம் செய்ததும்)

காண்க, 'சல்ய' இந்த விருத்தாரத்தத்தை நனகு மதிரிந்து கொள் ஈஷ்டம்' உணக மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். என்னால் நனகு உரைக்கா நியின்ற இந்த விஷயத்தை நீ ஒரே மனத்துடன் கேள் முறக்காததில் ஒரு பிராமமணன் கமமுடைய வீட்டுக்கு விருந்நினனாக வந்தான் அவன் அந்த வீட்டிலுள்ள ஆசாரத்தைப் பார்த்துப் பிரியமடைந்து (என்பப்பார்த்து) 'நான் ஏகாகியாக இமய மலையினுடைய சிகரத்தில் செங்காலம் வாஸஞ்செய்தேன். பறைய தாமங்களப் பரவியுள்ள அனேகதேசங்களையும் பார்த்தேன் இந்தஜனங்கள் ஒரு நாமத்தோடும் மாறுபடவில்லை வேதத்தின் கரைகடந்தவர்களால் சொல்லப்பட்ட நாமத்தை எல்லாப் பிசாசுகளும் ஆசரிக்கின்றார்கள் மஹா ராஜனே! பறைய தாமங்களப் பரவியுள்ள தேசங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் நான் பாஹலீகாக்களில் (ஒருவிஷயம்) கேட்டேன். அந்தப் பாஹலீகேசத்தில் பிராமமணனாயிருந்து மறுபடியும் கஷத்திரியனாகிறான் வையகனாகவும் சூத்திரனாகவும் இருக்கின்ற பாஹலீகை பிறகு நாவிதனாகிறான். நாவிதனாயிருந்து மறுபடியும்

பிராம்மணனாகிறான் பிராம்மணனாகிறான் அந்தத்தேசத்திலேயே மறுபடியும் தாஸனாகிறான். சிஷ்டாகளானபிராம்மணர்களும் திருக்குலத்தில காமசாரிகளாகிறார்களாகள காந்தாரர்களும் மத்யகர்களும் பாஹலீகளும் தேஜஸிலலாதவர்கள் சலய! பூமிமுழுவதும் ஸஞ்சரித்துவரும் நான் அந்தப்பாஹலீகதேசத்தில இப்படிப்பட்ட ஆசாசக கலப்பையும் மாறட்டததையும் கேட்டேன். வேறொருவன் பாஹலீ காகளுடைய இழிவான செய்கையைப்பற்றி உணர்த்த வாக்கியத்தை யும் உணக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் இதைத்தெரிந்துகொள் அந்தப்பாஹலீகதேசத்தில் திருடர்கள், அனுபவிக்கப்பட்டவர்களான ஒருகண்ணிகையை ஆரட்டதேசத்தினின்று கொண்டுவந்து அநாமத்தினால் அனுபவித்தார்களாகிறா அந்தக்கண்ணிகை அவர்களைப் பார்த்து, 'இளையப்பருவத்திலிருப்பவனும் பசுதுகளுள்ளவருமான என்னை அதாமத்தால் போகித்தீர்களாநல்ல! நகளுடையவர்களுகில் குமரிகள் வியபிசாரிகளாவார்கள் பாரதமாகோ! கோமான் இந்தச் சாபத்தினின்று நீங்கள் விடுபட்டார்களா? என்றுசுபித்தான. ஆதலால், அந்தப்பாஹலீகநாட்டித் திருடர்களுடையபாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற நீ எவ்வாறு தாமதப்போய் பேசுவாய்? பாஹலீகத்தைத்தவிர மறந்ததேசங்களில் வலிவகின்ற அஸ்ததுகளுமும் பெரும்பானமமாகத் தாமதத்தை அறிகிறாங்கள் கொள்வார்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸாலவர்களும் மாத்ஸயர்களும் கைமிசார்களும் கோஸலர்களும் காசர்களும் பெளண்டீர்களும் கஸிங்கர்களும் அவ்வாறே மகதர்களும் மஹாபாக்கியசாலிகளான சைத்யங்களும் ராஸஸ்துமான தாமதமாக அறிகிறார்கள் மத்யகர்களும் கபடிகளான பாஹலீகளையும் தவிர் மாத்ஸயர்களும் கௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸாலவர்களும் கைமிசம்வபையிலுள்ள சிறந்தஸாதுகளான சைத்யங்களும் புராதனதாமதத்தைப் பின்பற்றி ஜீவிகின்றார்கள் சலயாஜனே! இவ்வாறான ஸங்கதியை அறிந்த நீ எப்பொழுதும் நாமகதைகளில் மொன்மாயிருப்பாயாக நீ அந்தத்துஷ்டஜனங்களை ஈக்ஷிக்கிறவன், அச்சன், அவர்களுடைய புண்யாவதங்களில் ஆநில ஒருபாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்பவன், அல்லது, எவ்வாறிருப்பாயாகில் நீ அவர்களுடைய பாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவன். பிரதேசங்களை ஈக்ஷிக்கின்ற அச்சன் அவர்களுடைய புண்யத்தைப்பெறுவான். நீ பிரதேசகளுடையபாவங்களை அடைப்பவனாகிறாக்கிறாய் முற்காலத்தில் எல்லாததேசங்களிலும் அழிவற்ற தாமமானது பூஜிக்கப்பட்டபொழுது பாஹலீகதேசத்து ஜனங்களிடத்திலுள்ள தாமதத்தைக்கண்டு பிரமம்

சுலபன், 'காமன்' எந்தவிதேரத்தில் வலியுயர்ந்து ஜனங்களுடைய கீழ்வாங்குக்குரிய அருக ஆகாதேரத்தில் வாயாநியினால் வருகது
கின்ற மணிநாளைக் காலவாமல் விடிகின்றவதும் தனமனைவியையும்
புத்தியையும் வந்தபுதும் வழிபாடியிருக்கின்றன பிஷமா அப்பொ
ருது ருதிராந்ரையும் அந்ரதிராந்ரையும் எண்ணுநகாலத்தில் உண்ணா

1. 'சுடிகளை' எல்லா கு வியாசரானபாடம்

பறநிச்சொல்லியவையும் ஸ்ரீமணிபுத்திவுளாவையுமுடன ஸ்ரீமாத்ம களைத் தெரிநதுகொண்டு அநபகதனாதை விட்டிவிட்டு, தோய்வகொ ளாளாதே எல்லாவிடத்திலும் பிராமமதனாகள இருக்கின்றமாதன எல்லா இடத்திலும் ஸ்ரீமதிநிரியாதனம் இருக்கின்றமாதன கூண! அவ்வாதே வைபவபதனும் சூதநிரா நனும் இருக்கின்றமாதன நல்ல விடமுள்ள பதிவிரதை கொண ஸ்ரீநனும் இருக்கின்றமாதன தேசந டேதரமும் மதங்கொண்டவா கொண புருஷபாப புருஷநகனோதி பரிபூரணவிகதம்படிபாத அன கொணயம் சிறுநிலபதிலில் பற நதலுள்ள வாகளாகி மகிழ்கின்றனா அல்லலருடம் பாபி ஸ்ரீதாய பிறருடைய ஸ்ரீகாஷங்களை எடுக்கக் கூறுவதில் ஸம்பதநாடு தம் குற்றங்களை அறிவிறவாநாலில் அறிநிறுநகதலும் மேலகதாயாயை சிறுக்கள, தததம் தாமததில் கீழ் பிறந புரதகா அல்லா திடத்திலும் இருக்கின்றமாதன எல்லா விடத்திலும் காணகதை அனஷ்டிசிறுநா ஸகபுருஷராள இருக்கின்றமாதன, தோய பணிநாபகை சிரஷங்கதின மாதன கூண! தேசநடுதரமும் எல்லாருடம் பாவதத்தை தெயய மாபபாபகா மனிதகாந தததம் ஸவடவதநிறுநகதரம்படி அநத அநதகதேகநகளை அறிநிறுந கொண நகநதனா பிறநா தாபேபாதன ராஜன ஸநகதததால வாகாபுத்திநாண காணகையும ஸௌஜனய நதி னால் ஸஸயனையும துதிததான பௌபவபி ராஜநகநிதே பிறநா, திருதராஷ்டிய புத்திரனா தாபேபாதனனாநா சதி பௌபபாப காணகை உருககா சிநிததபுபொணகி அநகமாததில், 'பலய' 'பலா' எனறு வவினா

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(சுல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸம்வாதமும் இரண்ட)

(ஸேனகனும் யுத்தத்துக்கே எந்நித்ததும்)

பிறகு, காணன், பகைவாருளுடைய படையைய பிளக்கமு கூற மையுள்ளகூம் கிகரறந நாட எம்பகி நதபாப டிருக்கிறதும் திருஷ்டத யும்னனா காணகுபககததிலும் பாநதாபதபாப டிருக்கிறதாமான பாதகதாருளுடைய படையைய காணகி, ரதநதினுடைய சாததகா லும் வரிமமகதததின்னலியினாவும் காணகுகிச வாதததியுநருடைய ஓசைகளாலும் பூரியை கிகரதசெய்கிறவன்பொலச செனருன, பிறகு, செலலுகின்ற ராதாபுத்திரனை மகாராஜனானவன அமதிக துப் புன்னகையெது கௌவாகருடைய முன்னிலையில் இருதவாக்

யததைக் கூறவானான் 'பெரியதும் நிறைந்ததும் எண்ணமுடியாததும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடைய இரதசேனையை ஜவலிக்கின்ற கெருபானது உலாகாத காடடை எரிப்பதுபோலத் தனஞ்சயன் யுகத்திலுள்ள எரிசூதுகளென்றி வரப்போகிறான். நீ இப்பொழுது எதத்திலிருப்பவர்களும் சிறந்தவர்களும் வலிமையுடையவர்களும் போன்றவர்களும் புறப்பவர்களும் சிறந்த இரண்டு வீரர்களையும் பிரயதனமில்லாமல் பாரகப்போகிறாய் அப்படியே எததுகள் எனக்கு இந்த விஷயத்தைத் தெரிவிக்கின்றன காண்! எவ்வைய பற்றி அழககடி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையான குதிரைகளையும் யவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் புத்தத்தில் பறவாக்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அநதவீரனை இப்போது நீ பாரகப்போகிறாய் காண்! புருஷஸ்சேஷ்டர்களுக்கும் சிவக கண்களையுடையவர்களும் எததுருகளைத் துயிசுசு செய்கின்றவர்களும் அளவுகடந்த விக்கிரமமுள்ளவர்களும் அநத வானம் தேவனையும் அராஜனையும் இப்பொழுது பாரகப்போகிறாய் எதேய! எவனுக்குக் கொள்கலை ஸாரதியோ, எவனுக்குக் காணும் விலமேலா அவனை நீ கொலவாயாகில், நீ எங்குநடந்து அரசனவாய் இடேகா, பெருங்காற்றானது உன்னுடைய சேனைக்கு நாயுபுகுதிலும் பலமா வீசுகிறது இடேகா, உன்னுடையவகளைப் பிராணிகளாக எததுகின்றன மிருகங்கள் பயங்கரமான எததுகளை உண்டிப்பண்ணுகின்றன காண்! மஹாகேபமாயிருப்பதும் மயிர்க்கு எததுகளை உண்டிப்பண்ணுகின்றதுமான பயததைப் பார மேகம் போன்ற தலைமில்லா முண்டமானது சூரியனைத் தடுத்தாகொண்டு நிற்கின்றது எல்லாத் திருக்குகளிலும் மிருகங்களுடைய நூற்றுக்கணக்கான கூட்டங்கள் ஜவலிக்கின்ற வாலுடன் சூரியனுக்கெதிராக நின்றுகொண்டு எததுகின்றன, பார காண்! ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுசேராநிருகுகின்ற காககைகளையும் கழுக்குகளையும் பார அழகுகளாகவருளான இந்தப் பக்ஷிகள் எததுதான் சூரியனை எதிராகப் பாரகுகின்றன. காண்! வெண்மையான குதிரைகள் கட்டின உன்னுடைய மஹாஎததுதிலுள்ள இந்தக் கொடித்துணிகள் மிகவிளங்குகின்றன தவஜங்கனும் மிகநடுங்குகின்றன பருத்த உடலுள்ளவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளும் மஹாவீரமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்தில் கருடன்னைப்போல பறக்கின்றவைகளும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவைகளும் குதிரைபோல பார. காண்! இந்த மிமித்தங்களால் அரசர்கள் நூறுநூறு

அம் ஆயி மாபி தமாபவும் அடிக்கப்பட்ட திரசயம் புரிபை பற்றை கதுக
கொண்டு துங்குடோபுரிபை பாடுதய! ரதகதயா, ஆன கதகா,
அடி கக || திதினற மிருகதயங்கா இவ மினை மபிரபொடித கலை ண்டு
பண்ணுகின்ற நெருங்கிய தயகம் கேட்கிறது காண! மணிதகா,
குதிரைகா, மதகதயா, ரதகதிவுள்ள குதிரைகா இவைகளுடைய
பிறப்பலி கமான் சபதகதோகேசா மதகதமாரகளுடைய நானொலி
கோபும் சலநவணியையும் பாணகதகதோபும் கேள காண! பொன
வொணிகளால் ஒழை! பட்டபட்ட வஸ்துரதகதோகேசா கிதிபிகளால்
அமைக்கப்பட்ட வைகதும் பொண்ணலாயித சதநி பபிதிமைகா
யும் நககததிரபபிரதிமைகாவும ஒவிரபொருததிரயகைகளும கித
கிணிகளோகி கூடி யவைகளுற்புற 'வொணமுள்ளவைகளுமான் இநக
அஜ்னனுடைய கொடி கதுணிகா காற்றினால் நன்றாக அசைக்கப
பட்டி மேககதிவ கொடி பிளனல களபோல யுதகததிவ பிரகாசிகதின
றன, பார பிகா பிலசாவி களான பரகதாலாகளுடைய ரததகிவ நாட்
பபபட்டிருக்கின்ற திணிகளூடனகூடின கொடிகள காற்றினால் நன்
றாக அசைக்கபபட்டவை களாகி, 'ரணரண' எனறு சபதிகின்றன
காண! இதேக மேலேவருதக பழகியானது ஆகாயகை மடிசகொ
ண்டிருக்கிறது யானைகாரவா மகிளாகளாவும் தாலாலிதிசகப
பட்ட புரியானது நதிங்குகிறது அவவாறே மேககதின முழக்கக
துககொப்பான ரதசகரகவகினை கட்டிகளாலுண்டாகும் சபதமா
னது கேட்கிறது ஜபி கபப ரதவணை குததிபுகதிர்ணம் வீரணம்
அடிக்க எண்ணங்குதோனகி வருகின்றவணம் நிறநக வானரதகைக
கொடியாகி ரொண வணமான பிபகஸைவைப பார யுதசதகிவ
உன்னைடைய யானைகளையும் குறிவை யோபும் பங்கதையும் காலா
களுடைய கூட்டங்கதையும் கொலவுகின்ற அநக அஜ்னனுடைய
வஜ்ஜதினவை உதனி காணபபிதினகா காணொலியும் கேட்கிறது
இநகப பிலசாலியான அஜ்னன மதுபடியும் அநக ஸமசபதகா
களுக்கெதிராகவே கொளறு மகதகதிவ பகைவாகளுக்கக தான
பககைச ரெயகிறான்' எனமுன வெவாறு கொலவுகின்ற மகா
ராஜனைப் பாரதகக கோபமுற்றவனான காணன, 'சலய! கோபங்
கொண்ட ஸம்சபதகதவானே நான்குபகதகதிவும் நன்றாக எதிரக்
கப்பபட்டிருக்கின்ற இநகப பாரததன மேகதகளால் மூப்பபட்ட
சூரியன்போலக காணபபிலலை, பார பாதகபபட்டவனான
இநக அஜ்னன சொகஸாசகதிவ மூழ்கிவிட்டான்' என்று கூறி
னான சலயன், 'வருணனை ஜலக்கால எவன் அடிப்பான? எவன்

விறகினால் அகனியை வருக்துவான்? எவன் வாயுவைக் கடடிப் பிடிப்பான்? எவன் பெருங்கடலைக் குடிப்பான்? யுத்தத்தில் பாரததனுடையதோலவியை இருதன்மையதாக நான் எண்ணுகிறேன். ஆஜுனன் யுகத்தில் தேவாஸுரர்களாவும் ஜயிக்க ஸாத்நியப்படாதவன் அப்படியினறி இவ்வாறான வாக்ருகர்களாலேயே உனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகுமாகில் நீ அப்படிச் சொல்வதினாலேயே மன அமைதியுள்ளவனுயிரு பாரகதன் யுகத்தில் இவ்வாறான ஜயிக்க முடியாதவன். வேறுவிஷயத்தில் அசைவை வாஜுனன் கோபிததுக்கொள்வானேயாகில் இரண்டு கைகளாவும் புமியைத் தாக்குவான், இந்தப் பிரஜைகளை எரித்துவிடுவான், ஸவாகுகத்தினின்று தேவர்களைத் தள்ளிவிடுவான் அவனை யுகத்தில் (ஒருவனும்) ஜயிக்கமாட்டான் வீரமுடையவனும் எளிதில் (யுகத்தைச்) செய்பவனும் (பகைவர்களை) அடக்கிவனும் கண்டகைகளையுடையவனும் மஹாமேருவைப்போல அசைவற்றிருப்பவனும் குந்தியுகதிரனுமான பீமனைப் பார புருஷஸ்ரேஷ்டனும் சிறந்த வீரமுள்ளவனுமான இந்தப் பீமன் எப்பொழுதும் வைரத்தை நின்குதுக்கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி யுகத்தில் ஜயகை அடைவதில் விருப்பமுற்று நிறுகிறான் தாமதத்தை அனஷ்டிப்பவாக எஞ்சிறந்தவனும் தாமராஜனென முடிவாகிப் பெற்றவனும் சதகுருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான இந்த யுகிஷ்டான் யுகத்தில் பகைவர்களால் ஸுலபமாக எதிர்த்துப் போர்புரியுத்தகாதவனாக நிறுகிறான் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் மஹாரதர்களும் அஸ்ரின்னிகேவர்களாலுடைய குமாரர்சனுமான இந்த நகுலஸஹதேவர்கள் யுகத்தில் ஜயிக்கும்படியாகவாகளாக நிறுகின்றார்கள் மஹாவீரமுள்ளவர்களும் யுகத்தில் பீமனாகும் வாஜுனனாகும் ஒப்பானவர்களும் திரௌபதிபத்திராசனுமான ஹவர்கள் யுகம் ரெய்வாகளாக இதோ ஹது மீலாஸ்போல நிறுகின்றார்களா நருஷ்டதயுமனை முதன் மையாகக் கொண்டவர்களும் வீரர்களும் உத்தமமான பராக்ரமமுடையவர்களும் ஸக்யாஜிக்நிலை விடுபடவாகளுமான கருபதனுடைய குமாரரான இகோ நிறுகின்றார்கள் எந்த இடத்தில் வீராசனான கிருஷ்ணாஜுனர்கள் இருக்கின்றார்களோ, எந்த இடத்தில் ராஜாவான யுகிஷ்டான் இருக்கிறானோ அந்த இடத்தில் தாமதம் ஸதயமும இருக்கின்றன எங்கே தாமமோ அங்கே ஜயம்' என்றான் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவஸ்துவர்களும் இவ்வாறு ஸம்வாதம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த இரண்டிசேனைகளும் கங்கையுள் யமுனையும் எதிர்த்ததுபோல நன்றாக எதிர்த்தன.

நாற்பதாவது அத்தியாயம்

(தூர்யோதனன் சேனையை உதீஸாஹிபருத்தியதும், பீமன் தூர்யோதனனை வென்று பிறகு யானைப்படையைக் கொன்றதும்)

பரதஸ்ரேஷ்டே! பிறகு, தூர்யோதனன் காணையும மதபராஜனையும் அவ்வாறே மற்ற மஹாரதார்களையும் அடைந்து பின்வருமாறு கூறலானான் 'தறசெயலா நொகதிருகின்ற இந்தயுத்தமானது கவலையற்று அனுஷ்டிகருத்தநக நாமம், உத்தமமானதேசன். காண! ஸங்கமுடையவர்களான க்ஷத்திரியர்கள் இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தை அடைகிறார்கள் ராஜேய' யுத்தத்தில், குராவன க்ஷத்திரியர்களோடு போரென்னும் சூதாடுகின்ற குராவனக்கு எப்படிப்பட்ட யுத்தம் இஷ்டமாயிருக்குமோ அந்தயுத்தம் இத்தொடர்நாந்துவிட்டது யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைக்கொன்று ஸத்ரமான் பூமியை ஆளுங்கள் அல்லது, யுத்தத்தில் சதகுருக்களால் கொல்லப்பட்டு வீரமோகங்களை அடையுங்கள் என்றான் தூர்யோதனனுடைய அந்தவாரதத்தையகக்கேட்டு க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டர்கள் உக வலிமமநாதங்களைச் செய்தார்கள், பறபவ வாதயங்கனையும் முழக்கினார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டே! மிக்க மனங்களிப்புற உம்மைச சோந்ததான் அந்தப் படையில, துபோணகுமாரரான அரவத்தாமா மமைச்சோந்த யுத்தவீரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு, 'எல்லாசசைனர்களும் நீங்களும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நெரில் சஸ்திரத்தைக் கீழே வைத்திருப்பவரான என்யிது! திருஷ்டதபுமனனால் வீழத்தப்படடா பாரத! அப்படிப்பட்ட நான் அந்த கிரஷ்த்தால் என்யிதாவுக்காகத் திருஷ்டதபுமனன் உகாலலாமல் கைத்தைக் கழற்றமாட்டேன் உங்களிடத்தில் பெரியபான் பிதாஜனையைச் செய்து பெரிநான்பயனை அடைபவனாகமா! உன் அராஜனை யுபபீமஸேனையும் மற்றும் என்ன எதிர்த்துப் போரிடப்பவனையும் நன்றாக நாசஞ்செய்வென்னென்பது' என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிறகு, பாரதசேனையும்தும் ஸந்தோஷமுள்ளதாகக் குந்திபுத்தரர்கள் எதிர்த்து அவ்வண்ணமே அதனையும் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தாரா பாரதப' ஆணைப்பட்டதற்கு மஹாயுத்தத்தில் எதிர்நின்றபுது அவ உத்தம பாரதபோரடந்தது கௌரவாக்குக்கும் ஸருஞ் சாராக்குக்கும் முன்னிலையில் காலனால் யுத்ததினமுடியில் உணடுபண்ணப்படும க்ஷயத்துக்கொப்பான ஜனகையமானது நொன்றிவிட்டது பிறகு, யுத்தங்குக

தில் யுத்தம் நடக்க ஆரம்பிக்கவே, வீதவதைகளுள்ளிட எல்லாப் பிராணிகளும் யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய கூட்டங்களைப் பார்க்கின்ற அபஸ்ரஸ ஸ்திரீகளோடு சேர்ந்துருந்தனர் யுத்தங் களில் தாய்தனரை செய்கின்றவாளுந் தம் மிக உயர்ந்த முடையவாக நுமான் புருஷஸுரேஷ்ட டாகளை யுத்த ஸங்கேதாஷ்டமுள்ளவாளுள்ள அபஸ்ரஸர்கள் தீவிய கந்தங் களிலும் உத்தமமான புஷ்பங் களிலும் உற்றப் பறபல யுத்தங் களாலும் ஆனந்தமுடையசெய்தாண் வாயுவானது அந்தக் கந்தங் களைத் தாங்கி மெகாணவிடது அந்தச் சிறந்தபுத்தவீரர்களைப் பார்த்தது காமநிலை களாலு வீரப்படுகின்ற யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் மகத் தியில் ஒருவரைப் போருவா அல்லது தாரகா டோனையிட கற்பிலிருக்கிற தூயொதனை அவ்வாறு கைநலர்த யுத்தச் சண்டை ஆரம்பித்த பட்டிலே மெகாந்தை அட்டலுக் கற்புச் சக்தியற்றவனாகப் பிப் போடே புகி தூயுஷ்டை நங்குள்ளன சிறப்பாணங்களைப் பிப் போதித களி அளவாறு எந்தாதிருக்கின்ற பீமகேஸனன் துச்சாஸனா ஹ வீரனா சித்தாஸனா ஹ அவ் வபிஷ்ணு ஷ்டாஸனா தூதாயான பகுனிபும கானகுபகத்திலும் யாண்பபண்டகமோக் கன் ரவாக் எந்தாத்தவந் தார்கள், மஹாபாஹு-பலமுள்ளவனான பீமகேஸனன் வருகின்ற அந்த யானைப் பட்டையாக கண்டு தூயொதனை மீது அம்முமதைபோடப் போழிநான் பிறகு, பஸ்சாலியுமபாண்டுபுத்திரனுமான பீமன் வஜரா யுத்ததுக்கொபடான பாணங்களை லே தூயொதனைப் புறங்காட்டி யோடுமபடிசெய்த யானைகளை எந்தாதான் பிறகு, பாண்டவன் நெருப்புப்போன்றவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் விடிறபூசிகளா போன்றவைகளும் பயங்கரமுமான அம்புகளால் அந்த யானைகளைப் பிடித்தான் பிறகு, மஹாபலசாலியான பீமகேஸனன் கூரமையுள்ள பாணங்களால் யானைகூட்டங்களைப் பெருங்காற்றானது மேகங்களைச் சித்தாச் செயல்துள்ள வச சித்தாப்படுபடி யுத்த தான் வெந்திரே மத்தங்காண வகளுந் மத்தங்காண வீரர்களால் ஏறப்பெற்றவைகளும் இருப்புல ணையையும மாவெ டுய யும் கையில்கொண்டு மேலே ஏறியிருக்கின்ற மரவுத்தாக்களால் ஸவாணமயமான விரிப்புக்களாலும் தத்தினங்களின் மூத்த விரிப்புக்களாலும் நனாக மூடப்பட்டவைகளும் பொன்னும் வெள்ளியும் மீடலப் பிரகாட்கின்றவைகளும் கத்திட்டுநடைய ஸமூகங்களால் அவ்வகரிக் கப்பட்டவைகளுமான அந்த யானைகள் பீமகேஸனனால் விடப்பட்ட அம்புகளால் நாசஞ் செய்யப்பட்டன சிலயானைகள் நெஞ்சம் பிள்க

கபபட்டி அவ்விடத்திலேயே பூமியிலுள்ளிருந்தன மஹா ராஜே! தாது வாங்குகளால் விசிதறி மாமிருக்கிற மலைகளால் பூமி விளங்குவது போல மிகவேகமுள்ளவைகளும் மோதலால் களால் அல்ல கிரகப்பட்டைகளும் விழுக்கின்றவைகளுமான யானைகளால் (புத்த பூமி யானது) விளங்கியது மனன'மே' யானைச் சூட்டைய முதுகினின்று தள்ளப்பட்ட வாகனம் பிரமாதிக் கின்ற ஆபரணங்களுடனாக டிடவா களும் புண்மயமுற்றத 'மீதவாகளபோன்றவாகளுமான வீரர்களால் புத்தபூமியானது பிரகாரிக்குது விஷ்டை சூழப்பட்டவளுடன் பீமஸேன னனுடைய பெரிய பரிபாபுதம்போன்றவைகளும் நகரங்களுடனும் அகிரசாந்தினுடனும் புத்தபட்டைகளிலுமான பஜங்களை உணர்வோன இடப்பற்றமாகவும் வலப்புறமாகவும் பாணங்களை மீதுயரங்குகின்ற அந்தப் பீமஸேனனுடைய நானொன்றையையும் தலகவணியையும் கேட்டு யானைகள் பீமஸேனனிடம் நதிவின்று உணர்வோனபுத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவைகளாக நான்குபக்கத்திலும் ஓடின அரசமே! நிகரில்லாதவனுட புத்தசாலியுமான அந்தப் பீமனுடைய அச்சமையகையக் கண்டோம் மஹா ராஜே! புத்த ஆரசாயமாபிருத்தது

நாற்பத்தோராவது அப்யாயம்.

(இரண்டு ஸேனையும் அணிவகுத்தது)

பிறகு, காணன, லாபற்றதும் பெரிதும் பகைவார்களுடைய படைசையப் பிளக்கின்றதும் நிருஷ்டதயுமனனால் நாற்புறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான பாரததார்களுடைய அந்தப் படைவகுபடைய பாரததுரத்தின் கோஷத்தாலும் ஸிமம் நாந்தினுடனும் புகும ஸைசயாலும் பறபலவாகங்களுடைய கொஷங்களாலும் பூமி மைய மீதுயர சேயகிறவினிடமால் எந்தாததசென்றமால் பாரதேஷ்டமே! புத்தத்தினால் பாம்புத்தியமுள்ளவனும் பகைவார்களை தத்திச செயப்பவனும் அந்நிக தேஜஸையுடையவனுமான காணன, சினத்தினால் துடித்துக்கொண்டு முறைப்படி எதிரணிவகுத்து இந்திரான அஸுர சேனையை அழித்ததுபோலப் பாண்டவசேனையை பிடிஞ் செயதான, யுதிஷ்டிரையையும் அடித்தான அவரை இடப்பக்கத்திலிருப்பவராகவும் செயதான காணனுடைய தேரினொலியினாலும் நாண் மயிறு உரைவதினாலும் கடிவாளங்களை நன்றாகப்பிடிக்கும் திறமையுடைய ஸருஞ்சயாகள் மிகநடுக்கமுற்றோர்கள் ராஜே! மமமைச சோந்த அந்த வல்லாசசேனைகளும் போப்பரியும் விருப்பத்துடன் கா

ணனைக் கண்டு மிகக் மனக்களிப்பை அடைந்தன. ராஜரே ! நிற்கு, 'இப்பொழுது காணவரும் அாஜ ண்ணுகும இதோ பெரிதான யுத தம் நடக்கப்போகிறது இப்பொழுது தாயோதனராஜன் சத்தருக் கள கொல்லப்பட்டவனாகப்போகிறான் யுத்தத்தில் இப்பொழுது கா ணனைக்கண்டு பலகுன்ன ஓடப்போகிறான் இப்பொழுது நாம் யுத்தத் தில் காணையே பற்றி நினது, பயங்கமான அவ்ஹுடைய பாணமய மான யுத்தத்தை யுத்தரங்கத்தில் பாப்போம். வெகுநிலமாக விரும் பப்பட்ட இதை யுத்தமானது இன்று இப்பொழுது உண்டாகப்போகி றது கோரமானதும் தேவாஸராகளுடைய யுத்தத்திற்கொப்பா னதுமான யுத்தத்தை இப்பொழுது பாக்கப்போகிறோம் இன்று பயங்கமான மஹாயுத்தமானது இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது இன்று யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஐயம் உண்டாகப்போகிறது பிரதி தினமும் ஒருவனுக்கே ஐயமுண்டாகுமா? ராதேயன் அாஜுணனை மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறானன்றோ? இல்லையில் உலகத் தில் எந்மணிதனைத்தான் ஆசைபற்றுகிறதில்லை' என்கிற உமமைச சோத யுத்தவீராகளுடைய வாக்குகளை கேட்கப்பட்டன, குரு நந்தனரே ! கௌரவர்கள் இவ்வாறு பறபல சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டு ஆயிரமாயிரமாகப் படகங்களையும் தூரியங்களையும் அடித் தார்கள் பறபல விதமான பேரிந்தங்களையும் உரத்த வலிமமந்தங் களையும் முரஜங்களுடைய மஹாநாதங்களையும் ஆனகங்களுடைய பேரொலிகளையும் உண்டுபண்ணினார்களா ஐயா ! யுத்தரங்கத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதர்கள் கூத்தாடுகின்றவர்களாகவும் பலவாறு வெருடிகின்றவர்களாகவும் ஒருவனையொருவா யுத்தத்தில் எதிரத் தார்கள் அந்த யானைகளுடைய பாதரங்கங்களான காலாட்கள் நாடிபுறங்களிலும் பட்டஸங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் செளயமுள்ளவர்களும் விதங்களையும் அம்புகளையும் முஸுண்டிகளை யும் தரித்தவர்களும் பிண்டிபாலங்களையும் குலங்களையும் சிறந்த சக்ரங்களையும் முண்டியவர்களும் நாயிருந்தார்கள் கோரமான அவர்களு டைய யுத்தமானது தேவாஸராகளுடைய யுத்தத்திற்கு ஸமமா யிருந்தது" என்று கூற்றை

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய ! தருஷ்டத்யுமனனைத் தலைவனாகக் கொண்டு வரக் கரும யுத்தத்தின் பெண்ணை நாயுறங்களிலும் பாது காக்கப்பட்டவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களையும் நோக்கி, ராதேயன் அவ்வாறு எதிர்ணி வகுத்தான் ஸஞ்சய ! முறைப்படி நன்றாக அணி

வகுத்ததுகொண்டு நல்ல கவசம்பூண்ட வாகளான எந்த, வீரர்கள் என்னுடைய சேனைக்குப் பகை வுண்டா? பகை வுண்டா? நமது வீரர்களும் நின்றார்கள்? பாண்டிபுத்திரர்களும் என்னைச் சோந்தவர்களை நோக்கி எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தார்கள்? மிகப் பயங்கரமான இரத்தப் பெரியபுத்தம் எவ்வாறு தொடங்கியது? காணன் யுதிஷ்டிரனை எதிர்த்துச் சென்றபொழுது பீடதஸ்வானவன் எவ்விடத்திலிருந்தான்? அவனுடைய ஸம்பந்தில் யுதிஷ்டிரனை ஜயிப்பதற்கு எவ்வல்லமையுடையவன்? முற்காலத்தில் எவன் ஒருவனுமிருந்து கொண்டு காண்டவவாதத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஜயித்தானே அந்த அராஜகனை மாதேயனைத் தவிர உயிருடனிருந்து விருமபுகிற வேறு எவன் எதிர்த்துப் போப்பிரிவான்? என்று சொல்ல, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான் “அணிவகுத்ததையும், அராஜகன் எல்லா அரசர்களுடைய நாண்குடங்கதிறியும் சூழ்ந்து கொண்டு ஸஞ்சரித்ததையும், யுத்தம் நடந்தவிதத்தையும் கேளும அரசரே! சரகவானுடைய குமாரரான சிருபந்ரும பலசாலிகளான மாகதர்களும் ஸாதவதனன் நிருதவாமாவும் வஸிஸ்தகத்தை ஆஸிரபித்தார்கள அவர்களுடைய பகைத்தின்கோழியில் சகுனியும் மஹாரதனும் உலாசனும் பள்ளபபான் மட்டிகளுடன் கூடின குதிரை வீரர்களோடு அப்பொழுது பாதுகாததார்கள திரும்பாதவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமாததாளுமான இருபத்து நாலாயிரம் ஸமசபத்காக்கள் விட்டிறுபூசிகளுடைய கூட்டங்கள் போன்றவர்களும் பிசாசங்கள் போலப் பாரங்கப் பயங்கரமானவர்களும் கலங்காதவர்களுமான காந்தாரர்களோடும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான மலைநாடிக் வீரர்களோடும் (வயுத்ததினுடைய) இடப்பகத்ததைப்பாதுகாததார்கள கிருஷ்ணனையும் அராஜகனையும் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான யவனர்களுடன் கூடின காம்போஜர்களும் சகாகளும் உம்முடைய புத்திரர்களோடு சோந்த அவர்களுக்குப் பகை வுண்டினின் கோழியிலிருப்பவர்களுடைய சகங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் சாலாகளுடனும் கூடின அந்த வீரர்கள் ஸூதபுத்திரனுடைய கட்டளையினால் அராஜகனையும் மஹாபலசாலியான கேசவரையும் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள் பிறகு, விசித்திரமான கவசத்தையும் தோளவளைகளையும் அணிந்தவனும் புஷ்பமாலையைத் தரித்தவனுமான காணன் ஸௌகந்திகத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு சேனையின் முன்னணியில் நின்றான் சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமனும் வீரனுமான காணன் சகைகளும் மிக்கபர

பாபுள்ளவாகளுமான புத்திரர்களைவிட சேனையை நடத்திக் கொண்டு
படைபின்முன்னிலையில் விளங்கினான் மிகக்கொளவியுடையுள்ள
வனும் சுரியனாகும் அகனிகும சமமான நாநியையுடையவனு
மான அசோகனும், மகாசூரியமுள்ள கண்களையுடையவனும் இனிய
கோற்றமுள்ளவனும் சேனையால சூடப்பட்டவனுமான கர்சாஸ
னனும், பெரியயானையில் கழுத்தின்மீதேறிக் கொண்டு வாய்க் கதினு
டைய பின்புறத்தில் நின்றார்கள் மிகக்கொளவையுள்ளவனான அந
தத தூயோகனரான ஆச்சாயநாமான குதிரைகளையுடையவாக
ளும் விகதிதமான ஸன்கைமுள்ளவர்களுமான ஸதேகதராகளால்
நாற்புறத்திலும் பாதுகாதபட்டவரை அநகவயுதமத்திரில் நானே
கின்றான் மஹாபாஜே* மஹாபாயமுள்ளவாகளும் ஸன்கைநாந
தவாகளுமான மகராகளாலும் கோயாகளாலும் பாக்கப்படுகின்ற
தூயோகனான தேவாகளால் காக்கப்படுகின்ற இந்திரனப்பால் விளங்கு
கின்ற அஸவதகாமாவும் கொளவையுள்ள மஹாதகர்களான வீர
ர்களும் தேவோதி புத்தததிகராகச செனாராகள பட்டொழுதும மத
முள்ளவைகளும் சூரர்களான மிலேசகர்களோடிகூடியவைகளான
யானைகள் மழைப்பொழிந்துதொண்டிருக்கின்ற மேகங்களப்பால்
அநதத தோபடையைப் பின்கொநததெனறன தவஜங்களுட
னும்* வைஜயங்குகளுட னும் ஜவலிகுகுகிற உத்தமமான ஆயுதங்களு
டனும் ஏறியிருக்கிற மாவுகதாக்களுடனும் இருக்கின்ற அகதயானைகள்
மங்களுடனாகூட மலைகளப்பால் விளங்கின பட்டஸங்களையும
கத்திகளையும தரித்தவாகளும் திருமபாதவாகளுமான சூரகன் ஆயி
ரகண்களாகச செலவுகுகிற யானைகளுக்கூடபாககாக்கார்களான
நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களாலும் தவகளாலும்
யானைகளாலும் அநத உத்தமவயுதமானது தேவாஸுரர்களான
சேனையுத்தததககு, ஒப்பாவிளங்கியது எறற்றிந்தவானே ஸேன
பதியினால் நன்றாக ஏறப்பித்தபட்ட பாரவஸபதயமென்குகிற
மஹாவயுதமானது பகைவாசுளுநதுபட்டபுத்ததவினை வித அகக் கொண்டு
நாததனஞ்செய்கின்றதுபோலிருக்கது அநத மஹாவயுத்ததினு
டைய இருபகங்களினினும் பகைகளின கோடிக்கினினும்
யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்ட சிறந்த யானைகளும் குதிரை
களும் ரதிகளாகும் வருஷாகாலத்தில் மேகங்களப்பால் வெளிப
பட்டனா பிறகு, காண்க ஸேனாமுகத்திலிருக்கின்ற கப்பாரத்து
யுதிஷ்டிரபாஜா பகைவாக்களைக் கொல்வனும் நிகரற்றவீரனுமான

தனஞ்சயனைநோக்கி, 'அாஜுன ! புபகநில நண்ணு' என்று நிக
தபபட்டிநுககின்ற மஹாவுபுகததபபா பகைவாகுந்நை யபப
யானது பகவு வகனோநிட பகவு வகனோநே நடி கனோநிடகடிபகக
பிரகாசுககின்றது பகைவாகனோநொத, தப பககத்கிலவகநுகுகின்ற
பெரிகான அபபடிபபட்ட ககதகசோயான தநமமை அவமநுககா
படியானமுதமையை நீசெய்யவேண்டும்' எனறுசொன்னா அசாஸ
இவவாறு சொல்லபபட்ட அாஜுனன், அகதலிபகதகரெய அகொ
ண்டு அவரைபபா தது, 'நீரகைதபபடிசசொல்லுகுநீரே' அது அப
படியேஆகும், அது வேறுவிதமாக நல்லவிதமுள்ளதே !
அகநுகததககதகரெயபபடுபகிறேன் பிறகு, பிதாநமாநகித
னுடையகிதகததபபடுகானசெய்வெ' எனறுசொன்னா புநிஷ
படி, ('அாஜுன !') அவரிகமாநுநீரே அாஜுநனைக கொல பீமவே
னன அாஜுநனைக கொல்லுக நகுலன வநுஷவேனனே பும, ஸத
கேவன் சகுலியபயம், சகானீகன தசாநசனே பும, ஸதகயி சிரு
தவாமாநையம், கருஷ்ட புமனன் தபாநபகநுகதபபடுகொல
வுக 'கருஷ்டன நகே பபாபிய பீமநீகேன தபாநபதிபு
திகா'கா சிகண்டிபுனசோதது, பீகபிகுசினா தபதகாஷபடிபா
கனையும் எதிரகட்டும் எனனைசோதகவாகாநன் அகநஅநகயீயா
கன நம்முடைய அநத அநகபபகைவாகனோ நமதொரகசெய்யட்டும்
என்று கூறினா

தாமராஜரால் இவ்வாறு சொல்லப்படாத கனஞ்சயன், 'அவ்வாறே ஆக கிம்' என்று சொல்லிவிட்டுக் கன ஸேனையினோருடன் ஹோமில் பார்வையும் ஸேனமுதலான அனாதகனோடு மகனாராஜனோடு கனஞ்சயன் (ஸேனையின்) வல்லபதகனது அருட்கதாள் மிகவுடனே பழுவாவிடமேயேனன இவ்விதமாக அருட்கதாள் வாகையதியும் சபைபதிபதிபாருடைய தலாவரண பரணதிகதகனருட்கதாள் தமமுதலையோனையினால் குழப்பம் இவ்வுருகதாள்'ய முகநதாள் நின்றாருளா பாரணடவன தனானையினையோடு அருதப்படையிடைபடைய விதிநில பிரதிக தாநிறகுமபடி செயது கருஷ்ட கயுமனையும சிசுணடியையும முன்னிதி விதிவாணியுதநான் குறிக்கின்ற களாலும் பாரண்களாலும் நாலா களாலும் அககளாலும் கெருகிய தும கருஷ்ட கயுமனைய கலைவனாகநெருங்க தும கோரமனது மாண விரதமபடை யானது பிரகாசிகதது" என்றுகூறினான்

கன அ ஸ்ரீ ம ஹீ ர ப ர த ம்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருகராஷ்டிரன், “ஸகசய! அவ்வாறு அணிவகுக்கப்பட்ட -
சேனைகள் போருக்காகக் கூடியபொழுது ஸம்சபதகர்கள் எவ்வாறு
பார்க்களை எதிர்த்தார்கள்? பாண்ட வாகனம் காணனை எவ்வாறு
எதிர்த்தார்கள்? ஒருதயுகத்தை விஸ்வராமாரச்சொல் நீ ஸமாத
தகையிருக்கிறாய் யுத்தத்தில் வீராதனடைய அிகுதிமத்தைத் கே -
டும நாள் சிறப்பி அடைபவிலை” என்றுசொல்லி, ஸஞ்சயன் சொல்
லுகொள்கிறான்

“பிறகு, காணன் பகவதர்களுக்கு எதிராக நிறுதின அந்
கூட பெரிய சேனையர்களை உமமுடைய புத்தகர்களுடன்
மைசயப் பெயர் பகர எதிரணிவதுகநாள் குதினை வீரகளா
வும் யானைகளாவும் நிரம்பிய தம் பாண்ட களாவும் கேதகளாவும்
நெருங்கிய தம் கருஷ் - காமனை நெருங்குகொண்ட தம் கேதாமா
யிருப்பதமான அகாபிபெருமபாண்ட விராங்கியது புறவின்
செய்தபொன்ற நிரமாள குதிரைகளை புடையவனும் சந்திரனாகடும்
சூரியன் தம் பெயர்னைநிபொருத்தியவனுமான அந்தபாரதனை
விலைக என்கில்கொண்ட சரீரததுடன் வந்தகாலன்போல் விளங்கி
னான் உதவி வீரகளைநெருங்குவதற்கும் விளங்குகிறசரீரத்தை
யுடையவர்களுமான கரோஷீ குமாரர்கள் போரெய்யக்கருதிச சந
திரனை கருஷ்நிரதனடைய கூடங்கள் சூழவகுதினால் பா
தனை சரபுறமும் சூழவதுகொண்டார்கள் ஸேனைகள் அணி
வகுக்கப்பட்டபிறகு ஸம்சபதகர்களை அராஜுனன் புத்தகங்கத்தில்
பார்க்கக் கோபத்தொண்டவருகிக் காண்டவமின்கிறவிலை நா
நெருங்கி நிம்படி பெய்குகொண்டி விடைவாக எதிர்த்துசென்றான்
பிறகு, வெற்றியில் உறுதியான எண்ணமுள்ள ஸம்சபதகர்கள் மா
ணவகையில் புத்தகபெய்வதாக கிரஃபிததுப பார்க்கனைக்கொல்ல
என எதிர்த்தார்கள் குதிரைகூடங்கள்நிஞ்சுததம்சாலாட்களா
வும் யானைகளாவும் கேதகளாவும் நெருங்கிய தம் பார்க்கிமத்தினால்
மீதினதும் கோபமுள்ள தம் தனசையனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்ற
தம் முயற்சியுள்ள தம் வேகத்தில் கடலவெள்ளததுகொப்பானது
மான அந்தப் பெருமபாண்ட விராங்கியதுகொண்ட அந்நாள்
உறுதியுடன் கின்றதாகக் காணப்பட்டது அந்தப் பண்டயானது
பாண்டவர்களுடைய வாஷங்களால் அழுகின்ற அராஜுனனை

[illegible]

† இதுபோல, டொர், அந்தணாருக்குச் சீரமைப்பு இல்லாதது உடார்க்கும்.

தங்கனையும் தேகங்கனையும் உயிரகனையும் இழந்தவார்களாகச் செய்து
 ளவாகத்தோடும் சீரத்தியோடும்சோபித்ததுத துன்னேச மேததவா
 கருகரு ஸந்தேதத்தை உ ண்கிபண்ணினான மஹாபகருண ஸூத்ரபுத்
 தான அநதபபெருமபடையல் பிரவேசித்தது சகதவெள்ளத்தினால்
 அலைமீட்ட துகின்ற தம் ரகதம்கிற ஜலமுள்ளதும் துண்டிகப்பபட்ட
 அங்கங்களிற் றதஸ்பங்களை அடைய தம் யானைகளாகிற முத்தலைகள்
 ரூபபதால் தாண்ட முடியாத தம் மாமஸங்கள்லும் மஜைஜனாலும்
 செயுள்ள தம் ரகதங்களாகிற ஜமைகளும் பெரிய தெபபங்கரு
 முள்ள தம்மான் நத்யைப் பெருகியோ ச செய்தான அபகம்! ஆக
 கங்கு ஸஜராயுதங்களால் அடித்ததள்ளாபபட மீதங்களிப்பால்
 கீழே விழுமபடி செய்யபட்ட பெரிய யானைகளால் சகதத்யானது
 ன்ள ரகியது மஹாசாஜே! அடபுராகிற அலைகளாடும் பெருஞ்
 சூழல்களை மீதகாடியதம் குண காராகிற அன்னப்பறவைகளால் நன
 ராகச சூழப்பட்ட தம் கவசங்களும தலைப்பாக்களுமாகிற தெபபங்
 களை மீதகடியதம் எ லுமபுகளாகிற கற்களால் பெருங்கியதம் கசை
 யல்லாததம் சசையுள்ளதம் சங்கங்கள் துத்துங்க லுவற்றின
 கோஷமுள்ள தம் பயங்கரமானும் நான்குபக்கத்திலும் புழுதியினால்
 மூட பபட்டதம் அத்தேவகடாக ச செல்லுகின்ற தம் மனிதர்க
 ளால் நான்குபக்கத்திலும் சூழப்பட்டதம் யமனுடைய பக்த
 தை ம குறித்துச் செல்லுகின்றதம் ஸமமரகவும் விஷமமாகவும்
 பெருகெருகின்றதம் மஹாபயங்கரமாயிருக்கின்றதமான அரத்தந்த்
 பை (வீரர்கள் உண்கிபண்ணினார்கள்) வேததய! மனிதர்களால்
 நாற்புறமும் எறியப்பட்டபருத்தமரங்கள்பொலமன்கவ்வல்புறறமனி
 தாகச் சரத்தந்தியுள்ள ஜாத சூத்ததசசுதறில் வட்ட முற்றா
 சவ சீரத்தியுங்கவரு அரத்த மஹாநதியில் ஸூத்ரிகுகின்றவர்களான
 அரத்த புத்தவீரர்கள் யானைகளுப மஹாபதங்களுமாகிற டட்டங்களால்
 ருண்டிபக்கங்களிலும் ஸூத்ரமசெய்தாரர்கள் ராஜே! ஜனாதிபி
 ததயவத்தால் பூமியானது ஸமமசெய்யப்பபிவறுப்பாலப போர்கள்
 மானது சகதநதுயால் எங்கும் ஸமம செய்யப்பட்டது. பாரததே!
 மனிதர்களுக்கும் குதல்களுக்கும் யானைகளுக்கும் கூடியத்தை
 உண்கிபண்ணுகிற கௌரவர்களுக்கும் ஸருஞ்சயாகளுக்கும் நடந்த
 ஜவவாருண புத்தமமானது (தவாஸுரர்களுடைய புத்ததநிற்கொப
 பாகியது) என்னு கூறினா

• நாற்பத்தமூனாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

இருதராஷ்டிரா, “ஸஞ்சய ! ஸ்ருதசோநதிருக்கின்ற பாரதத். ஸூடய சேனையில் துழைந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டி பண்ணுகின்ற காணன் புரஸ்கு நாநகுபகத்திலுமசஞ்சரித்துக் கொண்டு என்ன செய்தானென்பதை என்னஞ்ச சொல்வாயாக. யுத் தத்தில் பாரததுங்களுள் எந்த வீரர்கள் காணனைத் தந்திரங்கள்? யுத்தத்திற்றான் காணன் எவர்களை நாசஞ்செய்த யுத்தத்திற்றான் அடித்தான்?” என்று வினவி, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“யததுருகங்களை அடித்திற்றவனான காணன், ஸ்ருதசோநதிருக்கின்ற தருஷ்டத்துமனையே முதனமையாகுகொண்ட பாரததுருகளைப்பார்த்துப் பாஞ்சாலாக்கையும் நோக்கி விரைபவனாக எதிர்த்துச் சென்றான் எதிர்த்து விரைவாக வருகின்ற அந்த மஹாத்மாவான காணனை வெற்றியோடு விளங்குகின்றவாகாரான் பாஞ்சாலாகா வெயிற காலத்தில் அலாபபறவைகள் தடாகத்தைநோக்கிச் செல்வதுபோல எதிர்த்துச் சென்றானான். பிறகு, இருதிருத்தசு சேனைகளிலும் மனத்துக்கினிய ஆயிரங்கணக்கான சங்கங்களுடைய ஒலியும் பங்குமாமான் பெரி முழக்கமும் பறபலவித் பாணங்களுடைய சப்தமும் யானைகள் குதிரைகள் தோகள் இவற்றின் சபதமும் வீரர்களுடைய ஸிமமகாதமும் அப்பொழுது பயங்கரமாகத் தோன்றின. பிராணிகள் அந்தச் சபதத்தைக் கேட்டு, மலைகளுடனும் மரங்களுடனும் ஸமுத்திரங்களுடனும் கூடின பூமியும் காற்றும் ஓடும் மீனங்களும் ஓடும் கடலும் ஆகாயமும் சூரியனோடும் சந்திரனோடும் நவகிரஹங்களோடும் நக்சத்திரங்களோடும் கூடின மேலுலகமும் வெள்ளிடம் யாங் கலேதப்பிச் சூழ்நதனவென்று எண்ணின், அவை காலம் துன்பமடைந்தன அல்ல பலமுள்ள பிராணிகள் பெருமபானமையாக மாண்டன பிறகு, காணன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகி அவதிரத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இரதிரன் அஸுரஸேனையைக்கொன்றதுபோலப் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அந்தக்காணன் பாண்டவசேனையில் புகுநது பாணங்களைப்பிரயோகித்துப் பிரபதராகளுள் சிறந்தவர்களான எழுபத்தேழு வீரர்களைக் கொன்றான். பிறகு, காணன் கல்ல கட்டிகளுள்ளவைகளும் கூர்மயுள்ளவைகளும்மான இருபத்தைந்து அம்புகளாலே இருபத்திரதது பாஞ்சாலவீரர்களைக் கொன்றான். வீரனான காணன் ஸவாண

மயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் புகைவாக்குகளையும் சரீரங்களைப்
 பிளக்கின்றவைகளும்மான நாராசங்களால் சேதிவீரர்களை நூல்தாருக
 ளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான் மஹாராஜரே! அவ்வாறு
 யுத்தத்தில் மலிநீளியற்கைக்குமேற்பட்ட காரியத்தைச் செய்கின்ற
 காண்டரூப பாஞ்சாலாக்குறைய தோக்கட்டங்கள் நாரபுறங்கனிலும்
 சூழந்தகொண்டன பாரதே! பிறகு, சூரியனுடைய புதலவ
 னும் தாமஷா னுமான காணன் தாங்கமுடியாதல்களான ஐந்தாமி
 ணங்களை பல்லில்பூட்டிப் பாண்தேவன், சிதிரஸேனன், ஸேனாபிதது,
 தபன்ன, சுதஸேனன் எனினும் ஐந்து பாஞ்சாலாக்களை புத்தக்தல்
 கொன்றான் மஹாயுத்தத்தில் பிணங்களால் சூரர்களின் பிஞ்சு
 லாக்கள் வதனொடியபபதிம காலத்தில் பாஞ்சாலாக்குறைய பெரி
 தான ஹாஹாகாபம தென்றியது அவர்கள் கன்றிப் பொர்புரிசு
 துகொண்டிட ஹாஹா மீதே பதுகொண்டுமிருந்தும்பொழுது
 காணன் மீண்டிட அவர்கள் வலவாப பிணங்களால்புத்தர்கள்
 பெரியவரே! ஜயிகமுடிய வங்கென நகர பகைகாக்குமாண்
 ஸதேஷன், ஸததியஸேனன்னென்ற காரணனுடைய இரண்டு
 புத்திரர்களும் பிணானில் ஆசையைவிட்டுப் பொர்புரிந்தார்கள்
 காணனுடைய பின்புறத்தை அகழிப்பவனும் மஹாராஜனும் (காண்
 னுடைய) மூத்த குமாரனுமான வருஷஸேனன் பின்புறத்
 தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு காணனைத் தொடர்ந்து சென்றான்
 தருஷ்டதபுமன்னும் ஸாதயகியு திரௌபதிடத்தார்களும் விரு
 டொதரனும் ஜனபேஜயனும் சிவனடியும் சிறந்தவீரர்களான பிழிபு
 தகர்களும்கு சததுயர்களும் கெகயர்களும் பாஞ்சாலார்களும் கருவஸை
 தேவர்களும் கவசமபூண்டவர்களான மாதஸயர்களும் அடிகசின்னன்
 னுன் ராதேயனைக் கொல்லவருமடி நன்றாக எதிர்த்தார்கள் பசைவா
 களை நன்றாக அடிக்கின்ற இரந்தக காணன்மீது அவர்கள் காரக
 லத்தில் மிகுங்கள் மலையினமீது மழையைப் பொழிவதுபோல
 பறபலங்கமான சஸதிவர்களையும் ஆமபுமழைகளையும் பொழிக்கா
 கள். அபசரே! பிதாவான காணனை மீட்க எண்ணியவர்களும் மிகு
 அடிக்கின்றவர்களுமான காணபுத்திரர்களும் மறற உமமைச்சோந்த
 வீரர்களும் சததுரு வீரர்களை எதிர்த்தார்கள். ஸுஷேனன் ஒருபுல
 லத்தலை பிமஸனனுடைய வலலை யறுத்து ஏழு நாராசங்களால்
 அவனை மாடிலடித்து வரிமமநாதஞ்செய்தான் பிறகு, பயங்கரமான
 பாராகபமமுள்ள வநுபெருகன் மீட்குதுடமான வேலுண்டலைஎதித்து
 எதிர்த்தான் ஸுஷேனனுடைய வலலை வெட்டிமுனை பிமன

முன், பிறகு, ஸ்ரீஷேணனையும் என்னுடைய பாணங்களால் அடிக்கான்
 இங்கு ஸ்ரீஷேணனுடைய மிகக்கூடமானவிலை என்னுடைய பாலங்களால்
 லே என்னுடைய துண்டாக்கினை மிக, ஸ்ரீஷேணன் கோபம்
 மூண்டவனாகவே விலைக்கையிலெடுக்காத கலனை அடித்து பாணங்
 களாவும் ஸ்ரீஷேணன் எழுப்பாணங்களாவும் அடிக்கான் ஒருவரை
 ஒருவராகத் செய்யக்கூடுதல் அம்பகனால் விரைவாக அடிக்கக்கூடுதல்
 எதிரெதிரான வீரர்களையும் மிகக் கோரமான வாகுக்கமானது
 கேவலம் பார்த்துநடைய யுகத்திற்கு எப்போதாவது நாயகி
 விருஷேஸேனனை உருக்கினவாகிய எழுப்பாணங்களால் அடிக்காமல்
 படியும் எழுப்பாணங்களால் அடிக்கான், கூலப்பயன் என்னுடைய
 பாணங்களால் அவன்ஸாரதியையும் அடிக்கான் மஹாராஜே! விரு
 ஷேஸேனனே, மஹாராஜனை நாயகியைக் கண்கள் உட்படிந்
 துள்ள அம்பினை நெற்றியில் அடிக்கான் மஹாராஜே! விருஷ
 ஸேனன் பிரயோகிக்காணக்கூடல் பீடிக்கப்பட்ட நாயகியான
 வன் கோபங்கொண்டான், கோபங்கொண்டி, பயங்கமானவேக
 கையும் வெளிப்படுத்தினை வீரனை நாயகி சீக்கிரமாகச் சிறந்த
 பகினைத்து பாணங்களைக் கையிலெடுக்கா விருஷேஸேனனுடைய ஸ்ரீ
 தியை என்னுடைய பாணங்களால்கொண்டு அவனுடையவிலை ஒருபு
 லத்தினால் துண்டாக்கித் துக்கினை எழுப்பாணங்களால்கொண்டு நொ
 டியை ஒரு பாணக்கால் நாசஞ்செய்து என்னுடைய பாணங்களால் அவனை
 மாபிஸ் அடிக்கான் பிறகு, அந்தவிருஷேஸேனன் கனது கோப
 மூச்சையண்டந்து ஒருமுகமாகக் காலத்தினால் மறுபடியும் மூங்கிரு
 தான் யுகத்திலே யுகத்தினால் ஸாரதியையும் குத்தினையும் மத்த
 கையும் சொடியையும் மூங்குவனஞ்செய்யாது அந்தவிருஷே
 னன் யுகத்தினைக் கொல்லவிரும்பிக் கத்தியையும் கோத்தகையும்
 கையிலெடுத்தி அவனை எழுப்பாணங்கொண்டு விரைவாகவரு
 தின விருஷேஸேனனுடைய கத்தியையும் கோத்தகையும் நாய
 கியானவன் வாராஹகாணங்களென்கிற பக்தாபாணங்களால் அடிக்க
 தான் துச்சாஸனனே, கத்தையிழந்தவனும் ஆயுதங்களைவிடாத
 வனுமாகச் செய்யப்பட்ட அந்தவிருஷேஸேனனைக்கண்டு விரைவாக
 அவனைத் தனது கோபமீதே நெற்றியைத் தாக்கொண்டி வேறொரு கத்த
 தையையும் உட்கொண்டான் பிறகு, மஹாராஜனை விருஷேஸேனன்
 வேறு கத்தினமீதே நெற்றியைத் தாக்கொண்டி எழுப்பாணங்களால்
 திரௌபதிபுக்திராகளையும் ஐந்தாபாணங்களால் யுகத்தினையும் அது
 பக்ததான் குப்பாணங்களால் பீடிஸேனனையும் ஐந்தாபாணங்களால் ஸ்ரீ

தேவனையும் முப்பதுபாணங்களால் நகுலனையும் ஏழுபாணங்களால் சதானீகனையும் பத்துபாணங்களால் சிதனடியையும் தூறுபாணங்களால் நாமராஜனையும் அடித்தான ராஜேந்திரரோஜமுதிப்போ! சிறந்த வில்லாளியான பாணபதிரன் இவர்களுக்கும் ஜயநிலவிருபமுள்ள வாகாளான மறற்சிறந்தவீரர்களையும் அடித்தான பிறகு, யுத்தத்தில் ஜயிசாமுடியாதவனென்றென்று எண்ணியபின் பிற்புறத்தைப் பார்த்துக்கொண்ட பிறகு தான் பிறகு தான் துன்பமுடைய பாணங்களாலே யுத்தானீன ஸாரதியையும் சிறந்தவர்களையும் சிறந்தவர்களையும் இழந்தவர்களைப்போல மூன்றுபாணங்களால் அவன் கொல்லியில் அடித்தான் அந்நவாசியின் சாஸ்திரத்தில் கொல்லியிட அழைக்கப்பட்டவன் நத்தில மறுபடியும் ஏறிக்கொண்டு பாணவாகாளானிருக்கிற பிறகுதான் தான் பாணனுடையபடையைச் சிறந்த அடித்தான பிறகு, காணீன, திருஷ்டதயுமனன பத்துபாணங்களை நாலும் பின்பு பதிபுத்திரர்களாழ்ந்தபுதுன்று பாணங்களாலும் யுத்தானன் ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான்கள் காணீன, பிமீஸனன் அறுபது நந்தவாணங்களாலும் ஸஹகேவன் ஏழுபாணங்களால் அவன் முப்பதுபாணங்களை நாலும் சதானீகன் ஏழுபாணங்களால் சிதனடியைப் பத்துபாணங்களாலும் வீரரான நாமராஜர் நாலுபாணங்களால் அடித்தான். ராஜேந்திரரோஜமுதித்திலவிருபமுள்ளவர்களான இவர்களுடைய மறற்சிறந்தவீரர்களும் மஹாயுத்தத்தில் மஹாவில்லாளியான ஸரீகபுத்திரனே அடித்தான்கள் சதாருக்களைச் சித்திபுத்திரன் எனும் சிவன்மான அந்நவாசியுத்திரன் தமதோடுசிறந்தவர்களுடன் அவர்களை நல்லகாலமயானபத்துபாணங்களால் நெருப்பிப்படித்தான் பிறகு, ஸரீகநத்தனனான காணன் நல்லபுபோலீசரானும் டாபுக்கிப்போண்டிருக்கிற மெப்பாடு தே சிறந்தவர்களுக்கும் கோமுள்ளவர்களுடைய மறற்சிறந்தவர்களும் மஹாயுத்தமான ஸாதயகிபிமீஸனன், நருஷ்டதயுமனன், சிதனடிய, துள்ளபதிபுத்திரன் ஆகியவர்களை அடிக்கிறதெனின ரதவர்களைபிறந்தவர்களாகப் பெயர்ந்தான். பாணங்களைச் சிறந்தவர்களை நெருப்பிப்படித்தவர்கள் யுத்தமயமான நன் மஹாபாகுப முள்ளவோ! அந்தயுத்தத்தில் மஹாதமாவானகாணனுடைய அஸ்திரவீரயத்தையும் லாகவத்தையும் கண்டோம் அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. அந்தக்காணன் பதப்படிபுடைய பாணங்களை யெடுப்பதையும் தொடுப்பதையும் விடுப்பதையும் ஜனங்கள் காணவேஇல்லை ராஜேந்திரரோ! மேற்குத்திக்கில் அவனைக்கண்டு லாகவத்தினால் கிழங்குத்திக்கிலும் கண்டோம் எங்கு காணன் இருந்தானோ நாங்கள் கண்டறி

யோம். மன்னரே! விட்டிறபூச்சிகளின்கூட்டங்களைப்போலத் திருக்குக்
 களைமூழ்கின்றவைகளும் நான்குபக்கத்திலும் வாரியிறைக்கப்படுகின்
 றவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களைமாதிரும் கண்
 டோம் வேந்தரே! அப்பொழுது யுத்தவீரர்கள், எல்லாததிக்குக்
 களையும் சூரியனுடையகிரணங்களால் சூழப்படுவதுபோலக் கூமை
 யானவைகளும் நரபுகளிலும் ஆயிரமாபிரமாத வந்து விழுகின்ற
 வைகளும் உட்படிந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அந்தக்கர்ண
 னுடைய பாணங்களால் சூழப்பட்டவைகளாகக் கண்டாகா அந்த
 யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்பட்ட ஆகாயமானது மேகங்களால்
 மூடப்பட்டதுபோலக் தோன்றியது கூமையுள்ள அம்புகளாலே
 ஸ்வர்க்கமும் ஆகாயமும் பூமியும் திருக்குளும் மூடப்பட்டன
 அந்த இடத்தில் ஆகாயமானது சிவந்த மேகத்தால் மூடப்பட்
 டதுபோல விளங்கியது. பிறகு, யுத்தவீரர்களின் செய்கையைச்
 செய்பவனும் அளவிடமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனும் மஹாரத
 னும் அரசனுமான காணன் யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களைக்கொன்
 றான. விலலைக்கையிற்பிடித்து யுத்தாங்கத்தில் நரத்தனஞ்செய்
 கின்றவன போன்ற கர்ணன் எவர்களால் அடிக்கப்பட்டானோ அடர்
 கள் ஒவ்வொருவரையும் மும்மூன்றும்மூன்று அதிகமான பாணங்க
 ளால் திருப்பியடித்தான். காணன் மறுபடியும் அந்தவீரர்களை ஆயிரம்
 பாணங்களாலடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு, அந்தவீரர்கள்
 குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் தவஜங்களோடும் குடைகளோ
 டிங் கூடியவர்களாக (ககாணனுக்கு) *அவகாசத்தைக்கொடுத்தார்கள்.
 காணனால் ஹிம்லிககப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்கள் காணனிடத்தி
 னின்று பயந்து பிரஜைஞையமிழந்து எல்லாததிக்குக்களையும் (தங்
 களுடைய சப்தத்தால்) எதிரொலியிடம்படி செய்துகொண்டு பத்துத
 திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள் பகைவர்களை அழிப்பவனான ராதே
 யன் அந்தமஹாவிலலாளிகளை அம்புமழைகளாலே நன்றாக அடித்து
 அரசர்களுடைய படையில துன்பமில்லாமல் பிரவேசித்தான். அந்த
 ராதேயன் பின்வாங்காத தேர்வீரர்களான சேதிதேசத்து வீரர்கள்
 முந்நாற்றுவரைக் கூமையுள்ள பாணங்களால் கொன்று பிறகு
 யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, தேரி
 ழந்தவர்களான அந்தச்சூரர்கள் வெறுதேர்களில் ஏறிக்கொண்டு தர்ம
 ராஜனுடைய புத்திரரான யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.
 அரசரே! பிறகு, அந்தச்சததுருவீரர்களும் ஸாதயகியுடன்கூடின

சுகண்டியும் ஸவாணக்கட்டுடனகூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பறபல பாணங்களைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு ராதேயனிடத்தினின்று அரசரைப் பாதுகாப்பதற்காக (அவரைச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவ்வாறே முயற்சியுள்ளவர் களும் பெரியவிலலைக் கையிலபிடித்தவாசுளுமான உம்மைச்சோந்த குராகளனைவாகளும் புத்தத்தில் தடுக்கமுடியாத கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் பாதுகாததாக்கின. அபச்சே 'நாளுவிதமான வாததிய கோஷங்களும் தோன்றின. எதிரில் காஜிககிற குராகளுடைய வரிமம் நாதமும் தோன்றியது பிறகு, புதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்ட பிருதாபுத்திராகளான பாண்டவர்களும் காணனை முதன் மையாகக் கொண்ட கௌரவர்களான நாங்களும் பயமற்றவர்களாக மீண்டும் எதிர்த்தோம்.

நாற்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

(கர்ணன் யுத்தத்தினைத் தோல்வியடையச்செய்து
பரிஹாஸஞ் செய்ததும், ஸங்க்தவ யுத்தமும்.)

காணன, அநதச்சேனையைப் பிளந்து, பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் சூழப்பட்டவனாக புதிஷ்டிரரை எதிர்த்தான அவன் சததுருக்களால் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான பறபல ஆயுதங்களை உக்கிரமான அனேகபாணங்களால் அறுத்துப் பரப்பப்பெல்லாமல் அவர்களை அடித்தான ஸுத்தபுத்திரன் அவர்களுடைய தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுத்தான் அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் பூமியில் வீழ்ந்தார்கள் மற்றவர்கள் தோல்வியடைந்து விரைவாக ஓடினார்கள். மீண்டும் ஸாதயகியினால் ஏவப்பட்டவர்களும் காலாட்களுமான திராவிடர்களும் ஆந்திரர்களும் சிஷாதார்களும் புத்தத்தில் காணனைக் கொல்ல விரும்பி எதிர்த்தோடினார்கள் காணனுடைய அம்புகளால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் கைகளையும் தலைப்பாகைகளையும் இழந்தவர்களாக வெட்டித்தள்ளப்பட்ட ஸாலவனம்போல ஒரே ஸமயத்தில் பூமியில் விழுந்தார்கள். இவ்வாறாக புத்தத்தில் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் புத்தங்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாகித் தேகங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், புகழினால் திக்குகளையும் நிரப்பினார்கள் பிருத்யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட அந்த

கன்போன்ற சூரியகுமாரனான காண்ணைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும், வியாதியை மந்திரங்களும் ஓளத்தங்களும் நடுப்பதுபோலத் தடுத்தார்கள். அந்தக் காணன் அவர்களை கண்டிருக்க அடித்து மந்திரங்களாலும் ஓளத்தங்களாலும் செய்யப்பட்ட பரிசுரத்தை மீறி அடங்காமல் மேலிகின்றவியாதிபோல மறுபடியும் புதிஷ்டினை எதிர்த்தான் அவன் அரசரைக் காப்பதில் பேராவலுடைபவர்களான பாண்டவர்களாலும் பாஞ்சாலர்களாலும் கேசங்களாலும் தடுக்கப்பட்டு, ம்ருகபு மிரம்மணி நுக்களை மீறிச் செல்லாத சந்நியதறவனான ஸிபால, அவர்களை மீறிச் செல்லாத குடி சந்நியதறவனான பிறகு, புதிஷ்டினை பிரதானங்களான அந்த புதநவீரர்களால் தடுக்கப்பட்டு ஸமீபத்திலிருக்கின்ற வீரனான காண்ணை கண்டி பாண்டவர்களால் அடித்தார். ராட்டிமினால் துத்தப்பட்ட பாண்டவால் பாந்தருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட காணன் ஓளத்தினை நிர்த்திர வீரர்களை நன்றாக அடித்து புதிஷ்டினைப் பிடித்தான். பிறகு, புதிஷ்டினை கோபத்து னால் கண்கள் நன்றாக சிவந்து நுந்நிரல்களைக் கொல்லுகின்றவனும் ஜிபிபவர்களுள் சிறந்தவனுமான காணனை அடைந்த, 'காண! காண! நீயே கோபமுள்ளவனே! ஸித்தபுத்திர! எனவாந்ததை மைக கேள் புத்தத்தில் பலசாலியான பல ஓளத்தினை அப்பொழுதும் போட்டிப்போடுகிறாய் தாயோ தனனுடைய அபிபிராயத்தில் நல்ல பெற்றவனாக எங்களை நிகழியம் ஹிமலி ந்ருயாதலால், உனக்குள்ள பல்லம், வீரயம், பாண்டவர்களிடத்துள்ள பகைமை ஆகிய எல்லாவற்றையும் இப்பொழுது மிகக் ஆண்மையைக் கைக்கொண்டு காட்டு. மஹாயுத்தத்தில் உனக்கு புத்தந்நிலிருக்கின்ற பரிசுரத்தை காண இப்பொழுது போக்குவன்' என்று சொன்னான். மஹாபாஜே! பாண்டிபுத்திரர் அப்பொழுது காணனைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லி விட்டு ஸவர்ணமயமான புங்குகளுள்ளவைகளும் உருக்கிறுதெய்தவையுமான பத்துபாண்டவர்களால் அவனை அடித்தார் பாரதே! பகைவர்களை அடக்குவனும் சிறந்த வில்லாளியுமான ஸித்தபுத்திரன் அட்டஹாஸஞ்செய்கின்றவனபோலப் பத்துவதஸுரத்தங்களால் அவனை திருப்பியடித்தான். ஸித்தபுத்திரனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பாண்ட வியாதி அவ்வுடம்பு சயது ஹவ்ஸுல அகனி ஜவலிப்பது போலக் கோபத்துனால் ஜவலித்தார். ஜவாலக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட புதிஷ்டினை ஜருடைய சத்தமானது அகாந்தகாலத்தில் எரிக்க எண்ணங்கொண்ட பரளயகாலநெருப்பினுடைய வேற்றோ உருவம் போலக் காணப்பட்டது பிறகு, புதிஷ்டினை நிகர்பெரிதாமிருப்ப

தும் பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்ட நுமான வல்லில நானெனியெழுப்பிக் கூமைபுள்ளதும் மலைகோபும பிளகருநதிநீர்ப்புள்ளதும் மான ஸ்ரீஅம்மை (அந்தவிலில) பூட்டு எய்தா பிறகு, பாஜான புதிஷ்டிர ஸேத நபுநிரகை கொடியும் விருப்பதற்கு வரைவுடன் யமதண்டத்திக்குடையான பூட்டிப்பை நன்றாக இழுத்துப் பிரியாவிதரர் பவமுனை யபுதிஷ்டிரால் விடப்பட்டதும் ஸ்ரீவஜராயுதம் இவற்றின் சபத்தால் பாப்பான சபதமுள்ளதுமான அநதப்பாணமானது மஹாரதனா கண்ணுடைய பூட்டிலிடப்பட்டதில் விரைவாக நுழைத்து நுநுத புதியினால் பிடிக்கப்பட்ட பிளகபுஜபலமுள்ள அநதக காணான் தெயத்தாளாசியவை நது விலலை நழுவிட்டு நடுக்குமுற்று மூர்சனை அடைந்தான் காணன் உயிரை இழந்தவனபோலப் பாஜனைமைய நிழந்தவனாகிச் சலயனாகு எதிராக வழுந்தான புதிஷ்டிராஜரும் பாரததனுக்கு நனமையைச் செய்யும் எண்ணத்தாலும் காணன் மறுபடியும் அடிக்கல்லில் பிறகு நிறம்மாறிநிற்குவதை முகந்தைபுடையவனும்தன்புமுதலானும் அவ்வித நிலைமைய அடைந்திருக்கின்றவனுமான காணனைக்கண்டு பெரிதான தாழ்வுபுஷ்டிரானுடைய படைமுழுமையும் ஹைஹாகாநா கொண்டது மஹாராஜரே! ராஜாவினுடைய பாரதிரமதேவதாண்டி பாண்டவர்களுள் விமமநாதகுகளும் கொடியிர்த்தல்களும் அவ்வாறே 'கலகல்' வென்னும் சபதங்களுடைய தாலாற்றை 'கொடிய பாரதிரமுள்ள பாத்தையன் சற்று நேரத்திற்குள் ப்ரஜைஞையைபடைந்து அபசை அழியாதனபொருட்கு மன உதர லுநதற்குள் அளவி முடியாத பராக்ரமமுள்ள அநதகாணன் எவ்வாற்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் அவற்றையக கொடுக்கக்கூடியதும் பெரிதுமான வல்லில நானெனியெழுப்பிக் கூமைபுள்ள பாணங்கொடப் பாண்டவமீது இறைத்தான். பிறகு, மஹாதமாவான புதிஷ்டிரருடைய சகலக்ஷகாகளான சந்திர தேவன் தண்டதாசன் என்கிற ஸ்ரீபண்தி பாஞ்சால வீரர்களுமே புத்தத்தால் இரண்டுக்ஷேபகொளல் கொன்றான் 'பந்தமே' புத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களான அவ்விருவரும் சந்திரனுடைய ஸமீபத்தில் புனாவஸு சக்ஷத்திரங்காபோலத் தாமதாஜருடைய சத்தத்திற்கு ஸமீபத்தில் பிரகாசித்தாசனா. புத்தத்தால் மறுபடியும் காணன் முட்டிப்பை பாணங்கொடல் புத்ததால், பாத்தையன் அபுதிஷ்டிராஜரும் மும்முன்னு பாணங்கொடல் புத்ததால் புதிஷ்டிரா சலயிபுத்தொண்ணூறு பாணங்கொடல் வந்த நடுக்குநீர் முடித்துமுன்னு பாணங்

களாலும் அவனுக்கு டக்ஷகர்களான அவவீராகளை மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தாா. அரசரே! பிறகு, அதிரதபுத்திரனுன காணன் உரககச்சிரித்துக் கூமைபுள்ள அறுபதுபாணங்களால் யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுத்தத்தில் அப்பொழுது வம்மநாதன செய்தான். பிறகு, பாண்டவர்களைச் சாந்த சிறந்த வீராகள கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதிக் காணனை அம்புகளால் அடித்தார்கள ஸாதயகி, சேகிதானன், யுயுதஸு, பாண்டியன், தருஷ்டத்யுமனன், சிகண்டி, தௌபதி புத்திரர்கள், பிரபதரகாகள், நகுல ஸஹதேவாகள், பீம்ஸேனன், சிசுபாலனுடைய குமாரன், காருசாகள், மிகுந்தருக்கினற மாதஸயாகள், கேகயாகள், காசிதேசத்து வீராகள், கோஸலாகள் ஆகிய இத்தவீரர்கள் விரைவுடன் வஸுஷேணனை அடித்தார்கள். பாஞ்சாலயனான ஜனமேஜயனும் காணனைப் பாணங்களாலும் வரஹகாணங்களாலும் நாரதர்களாலும் நாள்கங்களாலும் கூமைபுள்ள அம்புகளாலும் வதஸதந்தங்களாலும் வ்பாடங்களாலும் ஷ்ரீ பரங்களாலும் சடகாமுகங்களாலும் அடித்தான் ஜனமேஜயன் உக்கிரர்களும் நானாவிதமான ஆயுதங்களை யுடையவா்களுமான ரதிகார்களோடும் யானை வீரர்களோடும் குதிரை வீரர்களோடும் நான்கு பக்கத்திலும் காணனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எதிர்த்துவந்தான். பாண்டவா்களுடைய சிறந்த வீரர்களால் நன்கு எதிர்த்துக்கப்பட்டவனும், கூமைபுள்ளவைகளும் கோமானவைகளும் அவரவா பெயர்களால் அடையாள மிடப்பட்டவைகளுமான அம்புகளாலே மூடப்படுகின்றவனுமான அந்தக் காணன் அவ் வீரர்களால் சூழப்படுகின்ற மஹேந்திரனபோல யுத்தத்தில் சற்றேனும் அசையவில்லை. பரதஸுந்தரன்! பிறகு, அளவீட முடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான காணன் மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலா இருபத்தொருவரையும் சிறந்தவா்களான சேதிவீரப் பதின்மரையும் அப்பொழுது கொன்றான் பெரியவரே! நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயுதக் கணக்கான அந்தக் காணனுடைய பாணங்கள் விட்டிற பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களபோல எல்லாத் திசைகளிலும் காணப்பட்டன. காணனுடைய பெயரினால் அடைபாள மிடப்பட்டவைகளுந் ஸவாணமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் ஸனாகத்திட்டப்பட்டவைகளுமான பாணங்கள், மனிதர்கள் குதிரைகள் ஆவற்றின் பாகங்களைப் பிளந்துகொண்டு நாடித்ததிலும் பூமியில் வீழ்ந்தன. யுத்தகளத்தில் அப்பொழுது காணன் நகுலனாலே சிறந்த வாதிய வீராகளும் எல்லா ஸருஞ்சயாகளும்

நாறுநாறுகக்கொல்லப்பட்டார்கள் காணனுடைய பாணங்களால் (ஆகாயம்) நன்றாக மறைக்கப்படவே, மிகுந்த இருள் தோன்றியது. பிறகு, பகைவர்களுடையதும் தனனுடையதுமான ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை கூடித்திரியர்களுகுப் பயங்கரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற அந்த இருட்டில் மிக்க கைவலிமையுள்ள காணன் அநேக கூடித்திரியர்களை எரித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, பாணங்களாகிற மஹாஜ்வாலைகளுடன் கூடியதும் வீரயமாற்றி சடுகையுள்ளதுமான காணனாகிற நெருப்பானது பாண்டவர்களாகிற நாட்டை எரித்துக்கொண்டு யுகத்தகில் வழங்கக் காற்றுகூறியும் ஸஞ்சரித்தது மஹாராஜே! பிறகு, அந்த பாண்வர்களைச் சோந்த மஹாரதர்களும் எல்லா வருஞரயர்களும் நூறுநூறுவும் ஆயிர மாமிரமாகவும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு மஹாவில்லாளியான கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் மஹாவில்லாளியான அந்தக் காணன் மஹா பலசாலிகளான வீரர்களுடைய மஹாஸ்திரங்களைத் தடுத்து அட்ட ஹாஸஞ் செயது அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய வில்லை வெட்டினான். பிறகு, காணன் ஒரு நிமிஷத்துக்குள் படிக்கணக்கெள்ளத் தொண்ணூறு பாணங்களை ஸந்தானஞ்செயது கூடாமையுள்ள அவ்வாடிகளால் யுகத்தகில் யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கவரத்தை உடைத்தான். பொன்னால் வேலைசெய்யப்பட்டதும் இரத்தினங்களால் சித்திரிநகரப்பட்டதும் விழுக்கின்றதுமான அந்தக் கவரமானது காற்றினாலடிக் கப்பட்டிச் சூரியனோடு சேர்ந்திருக்கிற மின்னலுள்ள மேகம்போல விளங்கியது யுதிஷ்டிர ராஜருடைய அங்கத்தினின்று நழுவினதும் விசித்திரமான இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்கவசமானது இரவில் மேகமில்லாத ஆகாயம்போல விளங்கியது புருஷ ஸரேஷ்டரே! பாணங்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்டவரும் தகத்தினால் நன்கு நீனக்கப்பட்டவருமான யுதிஷ்டிரா உதிகுகின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தார். பாணங்களால் எல்லா அங்கங்களும் நிறைக்கப்பட்டவரும் கவசம் உடைக்கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரா யுகத்தகில் கூடித்திரிய காமத்தைக் கைக்கொண்டு விரும்பாதது செய்தாரா பாண்டவா யுகத்தகில் பரபரப்புள்ளவராக நெடுநேரம் காஜித்து ஜவலிக்கின்ற வஜராயுகம் போலிருக்கின்ற சகதியை வேகத்துடன் பிரயோகித்தாரா ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றது போலுள்ள அந்தச் சகதியை விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஏழு பலவங்களாலே ராதேயன் துண்டாக்கினான். அந்தச் சகதியானது

யுத்தத்தில் நிறிவிட்டது சுறுசுறுப்புடன் காயத்தைச் செய்வ
 ரான யுகிஷ்டிரா காண்கு கோமரங்களாலே காணனை மாநிலம்
 இரண்டு கைகளிலும் நெறியிலும் அடிநகு ஸநகோஷதகாலே
 விம்மகாதசெய நா வெளியிலொருகுகின்ற இரத்த துடன் கூடின
 காணன் சோபமுள்ள ஸாபம்மோலா பெருமூச்சு விடிகொண்டு
 ஒன்பது பாணங்களாலே யுகிஷ்டிராநுடைய ஸாதியான 'பாஷ்டி
 யை அடிகதான், அந்நான யுகிஷ்டிராநுடைய தவஜகதையும் வெட
 டினான்; அந் யுகிஷ்டிராநுடைய முனைய பாணங்களால் அடிநதான்,
 அவருடைய இரண்டு அம்புகதானிகளையும் உடைத்தான், யுகத
 தையும் உள்ளவெள்ளவவாக வெடிகதான பாஷ்டி! இந்ந
 ஸமயதசில பாண்டவர்களைச் சோநத சூராகவான மஹாரதர்கள ரா
 தேயன்மீது அம்புமழைபோப பொழிக்காகா. மஹாராஜரே!
 ஸாதயகியும் சிசுண்டியும் பகைவாசகை நாநத செய்பவனான காணன்
 மீது இருபகைகத பாணங்களையும் ஸாபதபாணங்களையும் வா
 ஷ்டிகாக்கள் அந்நே! இந்ந காணன் சோபங்கொண்டு ஐந்தபாண
 ங்களாவும் வேறு மூன்றுகிஷ்டிகங்களாவும் யுகதததல ஸாதய
 கியை அடிகதான் அவன் அந்நத சைனேயனுடைய வல
 கையை மூன்று பாணங்களாவும் இடக்கொண்ட படுகுறுபாணங்
 களாவும் அவனுடைய ஸாதியை வாழா பாணங்களாவும் அ
 தான், இதற்கு, உன்மையுள்ள காண்கு அம்புகளாலே அவனுடைய
 காண்கு கிஷ்டிககளையும் சீக்கிரம் மீட்டினான். பீட்டிக்கு அனுபபி
 னான். இதற்கு, மஹாபதனான காணன் வேறொரு பலலகதி
 னாலே விலலையறுதது தலைப்பாணகபுடன் கூடின ஸாநிதியினுடைய
 தலையைச் சீரகதினினது கவாநதான குகிரைந்தம் ஸாநதியும்
 கொல்லப்பட்ட ரகததல வீரநிநிந்தின்று அந்நத சைனேயன
 காணன்மீது வெநீயரகதினங்களால் அவங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு
 சகதியாயுத்தததாப பெரியாகிதநான பாஷ்டி! விலலாநிகளுள்
 சிறந்தவனானகாணன் வநிநித அந்நதகதியை உடனே இரண்
 டாகத துண்டாக்கி அவாக்களைவரையும் எதிராத்தான அள
 விடறாரிய பலமுள்ள காணன் இதற்கு மஹாரதர்களான அந்நப
 பாண்டவர்களாகைக் கருமயுள்ள பாணங்களால் பயிற்றியினு
 லும் பலநதினாலும் தித்தான. பாநாபுத்ததனான காணன்
 விம்மமானது அவாநிநு களோப பீடிபாபுபீபாஸப பாணங்களால்
 அவாக்களைப் பீடிநதப படிநத கருமகளுள்ள அம்புள்ளால் தாம்

* 'பாஷ்டி, என்பது வியாகியான பாடம்

ராஜரைத துன்பமுறும்படிசெய்து கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு அவருக்கெதிரில் வந்தான். பிறகு, குதிசைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட தர்மபுத்திரர் மனம்நொந்து கர்ணனுக்கெதிரில் நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவராகி விலகிச்சென்றார் அரசரே! காணன் பாண்டிபுத்திரரான அந்தயுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்று நிந்திக்கின்றவன்போல உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவரைப் பார்த்து, 'நற்குலத்திலுபிறந்து க்ஷத்திரிய தர்மத்தில நிலைபெற்றவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் பகைவர்களை விட்டு விலகுவான்? மஹாயுத்தத்தில் உயிரைக்காப்பாற்றிக்கொள நீ க்ஷத்திரிய தாமங்கனில் ஸாமர்த்தியமற்றவனென்பது எனனுடைய எண்ணம் பிராமணனுக்குப் பலத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வேதாததியயனத்திலும் யஜ்ஞகர்மத்திலும் நீ பறமுள்ளவன். குந்திபுத்திர! நீ யுத்தஞ்செய்யாதே. வீரர்களை அணுகாதே. இவ்வாறு அபிரியததைப் பேசாதே. நீ யுத்தத்தை நாடாதே. ஐய! மறவர்களைச் சொல்லலாம் என்னைப்போன்றவர்கள் சொல்லத்தக்கவர்களல்லா. யுத்தத்தில் என்னைப்போன்றவர்களைப்பறறிப் பேசுகின்ற நீ இதனையும் மறறதையும். அடைவாய். குந்திபுத்திர! உன்னுடைய வீட்டுக்குப்போ. அல்லது, எவ்விடத்திலுக்கிருஷ்ணாஜுனர்களிருக்கிறார்களோ அங்கேபோ. ராஜனே! காணன் எவ்விதத்தினாலும் யுத்தத்தில் உன்னைக்கொல்ல மாட்டான்' என்றுசொன்னான். புருஷர்களுள் சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான காணன் குந்திதேவிக்ஞா கொடுத்திருக்கிற வரத்தைநினைத்து, வதமடைய வேண்டிய நிலைமையையடைந்திருக்கின்ற தாமராஜரைக் கொல்ல விலலை. பிறகு, மஹாபலசாலியான காணன் இவ்வாறுசொல்லி யுதிஷ்டிரரை விட்டுவிட்டு வஜரபாணியான இந்திரன் அஸுரஸேனையைக் கொல்வதுபோலப் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கமடைந்து விரைவாக யுத்தத்தைவிட்டு விலகினார். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா விலகினதாக எண்ணிச் சைத்யர்களும் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மஹாரதனுள் ஸாதயகியும் அவ்வாறே சூரர்களான தரௌபதிபுத்திரர்களும் மாதரீபுத்திரர்களான நகுல ஸஹதேவர்களும் நிலையிலதவராதவரான தாமராஜரை அனுஸரித்தார்கள். பிறகு, வீரனுள் காணன் திரும்பிச்செல்லுகின்ற யுதிஷ்டிரருடையபடையைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுக் கௌரவர்களுடன்கூடிப் பின்புறத்தில் தொடர்ந்து சென்றான். பேரிகள், சங்கங்கள், மிருதங்கங்கள், விற்கள்இவற்றின் ஒலியும் அவ்வாறே தாாததராஷ்டிரர்களுடைய ஸிம்மநாதமும், தோன்றின. கௌரவரே! மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ விரைவாக ஸருதகீர்த்தியி னுடையரதத்தி லேறிக்கொண்டு அநதக கர்ணனுடைய விக்கிரமத்தையும் அலுனலே சேனை துரத்தியடிக்கப்படுவதையுங் கண்டு கோபங்கொண்டு தம் முடைய யுத்தவீரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! இவர்களைக் கொல் லுங்கள். ஏன் சும்மா, இருக்கிறீர்கள்?' என்று சொன்னா. பிறகு, அரச ர்லே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவர்களும் பீமஸேனனை முதன்மை யாகக் கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய எல்லா மஹா ரதர்களும் மீமுடைய யுத்ததீர்களை நோக்கி ஸமீபத்தில் வந்தார்கள். பார்த்தீர்! அவ்விடத்தில் யுத்தவீரர்களுடைய சபதமும் ஒடுகின்ற தங்கள், பனைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய பெரிய சப்தமும் ஆங்காங்கு உயரத்துக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட சஸ்திரங்களுடைய சபதமும் மிகுதியாகத் தோன்றின. மஹாயுத்தத்தில் போர்வீரர்கள் 'வாருங்கள், அடியுங்கள்; விரைவாக நாற்புறங்களிலும் ஒடுங்கள்' என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒருவரையொருவா அடித்தார்கள். அநத ரணகளத் தில் ஆகாயத்தில் அம்புமழைகளால் மேசத்தினால் நிழலுண்டாவது போல கிழலுண்டாயிற்று ஐயா! சூழநதிருப்பவர்களும் ஒருவரை பொருவா துன்பஞ் செய்கின்றவர்களுமான புருஷ ஸரேஷ்டர்களால் அரசர்கள் கொடிசனையும் கொடிமரங்களையும் குடைகளையும் குதிரை களையும் ஸாரதிகளையும் தங்கங்களையும் ஆயுதங்களையும் இழந்தவர்களாக வும் அங்கங்களையும் அங்கங்களின் உறுப்புக்களையுமிழந்தவர்களாகவும் கண்ணிதது, வஜ்ராயுத்ததால் பிளக்கப்பட்ட மலைச்சிகரங்கள் போல விழந்தார்கள். பாகாளுடன் கூடின யானைகள் வெட்டப்பட்டும் உடைக்கப்பட்டும் மாறுபாடடைந்து மிருக்கின்ற கவசங்களுடனும் அலங்காரங்களுடனும் கூடின சரீரங்களையுடையவைகளாக வெட்டப் பட்டும் கொல்லப்பட்டும் பூமியில் விழந்தன. வீரர்களேறிச் செலுத்திய குதிரைகள் அவ்வீரர்களும் கொல்லப்பட்ட ஆயிரமாயிரமாக விழந்தன அயுதங்களால் நனகு அடிக்கப்பட்ட சரீரங்களையுடைய யானைகள் சதி நாகளால் கொல்லப்பட்டன யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான காலாட் கூட்டங்கள் எதிரிவீரர்களால் நாசம்பண்ணப்பட்டன. அகன்றும் நீண்டும் சிவந்த மிருக்கின்ற கண்களையுடையவைகளும் தாமரைமல ரும் சந்திரனும் போன்றவைகளுமான முகங்களுள்ள யுத்தவீரர் களுடைய தலைகளால் பூமியானது நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்டது. ஜனங்கள் விமானத்தில் அப்ஸரஸ்கூட்டங்களின் கானவாதயங் களின் சபகங்களுடன் கூடின சப்தத்தைப் பூமியில் போல ஆகாயத்தி லும் கேட்டார்கள் வீரர்களாலே லக்ஷக்கணக்காக எதிரில் கொல்

லப்பட்டிருக்கின்ற வீரர்களை அபஸ்ரஸுகளினகூட்டங்கள் விமா
னங்களில ஏற்றிஏற்றி வைத்துக்கொண்டு சென்றனா மிகவு ஆசசா
யமான அந்தச் செய்கையைப் பிரதயக்ஷமாகக்கண்டுஸ்வாககத்திலுள்ள
விருப்பத்தினால் சூரர்கள் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள மனதையுடைய
வர்களாக ஒருவரையொருவர் விடைவாங்குக கொன்றார்கள் யுத்தத்தில்
ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடு எதிராகத் திசைதிசைமாக புத்தம்செய்தா
கள் காலாட்களோடு காலாட்களும் யானைகளோடு யானைகளும்
குதிரைகளோடு குதிரைகளும் போர்புரிந்தன யானைகளும் குதி
ரைகளாகும் மனிதர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற யுத்த
மானது சேனைநிலை உண்டிபண்ணப்பட்ட புழுதியினால் மூடப்பட்ட
இவ்வாறு நடந்துவரும்பொழுது நடம்பலம் தமய நல்ல புத்தம்செய்த
பகைவர்களையும் கொன்றார்கள் வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் மனி
ரைப்பிடித்தும் பறகளாலகடித்தும் நகங்களால் கிளளிப்பும் சண்டை
செய்தார்கள். வீரர்களுடைய தேகங்களையும் பாவங்களையும் மீடாக்கு
கின்ற முஷ்டியுத்தமும் வாகுயுத்தமும் நடந்தன யானைகளாகும்
குதிரைகளாகும் மனிதர்களாகும் ஷயகத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற
புவவாரூனயுத்தம் நடக்கும்போது மனிதர்கள் குதிரைகள் யானை
கள் இவற்றின் தேகங்களினின்று இரத்தநீர் பெருகியது அந்நிகழ்
நதியானது மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்
கிய அந்த யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற அநேக மனிதர்கள், குதிரை
கள், யானைகள், பாகங்கள் இவர்களுடைய சரீரங்களை இழுத்துக்
கொண்டு சென்றது. இரத்தத்தை ஜலமாகக்கொண்டதும் மிகக்
கோரமாயிருப்பதும் மாம்ஸங்களாலும் ரத்தங்களாலும்சேஷுள்ளதும்
மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகளின்தேகங்களை இழுத்துக்கொண்டு
செல்லுகின்றதுமான அந்த இரத்தநதியானது பயப்படுகிறவர்களுக்
குப் பயத்தைச் செய்வதாயிருந்தது. வெற்றியை விரும்புகின்றவா
ர்களான சிலர் அந்தரகத்தநியினுடைய அக்கரையை யானையினால்
அடைந்தார்கள் மற்றவர்கள் நீந்தியும் அமிழ்ந்தும் மேலேளமுந்தும்
அக்கரையை அடைந்தார்கள். பரதஸரேஷ்டரே! அந்த வீரர்கள்
ரகத்ததினால் பூசப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களாகவும் சிவந
திருக்கின்ற கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் லஸ்தரங்களையுமுள்ள
வர்களாகவும் அந்தரகத்தநியில் முழுகினார்கள். அந்தரகத்தைப் புகுந்
தார்கள். ஸந்தோஷத்தையும் இழந்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கான விழுந்
திருக்கின்ற ரதங்களையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யானைக
ளையும் ஆயுதங்களையும் ஆபணங்களையும் கவசங்களையும் கண்டோம்.

ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் பூமியையும் திக்குக்களையும் பெரும் பான்மையாகச் சிவநதிறமுள்ளவைகளாகக் கண்டோம். பாரதரே! ரக்தத்தினுடைய ஈற்றத்தினாலும் ஸபர்சத்தினாலும் ஸதத்தினாலும் மிககசிவப்பான ரூபத்தாலும் பரவுகின்ற சபத்தத்தினாலும் சேனைக்குப் பெரும்பான்மையாக மிகப்பெரிதான துயரம் நேர்ந்தது. பீமஸேனனமுதலான வீரர்களால் நன்றாக அடக்கப்பட்ட உம்முடைய அந்தச்சேனையைக்குறித்து அப்பொழுது ஸாத்யகிமுதலானவர்கள் மறுபடியும் நன்றாக எதிர்த்துவந்ததாக ராஜரே! வருகின்ற அந்தவீரர்களுடையவேகம் ஸஹிக்கமுடியாமலிருப்பதைக் கண்டி உம்முடைய புத்திரர்களது பெருஞ்சேனையானது புறங்காட்டி ஓடியது நான்குபக்கத்திலும் அந்த வீரர்களாலே கலக்கப்பட்ட உம்முடைய அந்தச்சேனையானது ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சிதறினதாகவும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் வயாபிக்கப்பட்டதாகவும் கவசங்களழிக்கப்பட்டதாகவும் நன்றாக அடக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுதங்களையும் விறகையுமுடையதாகவும் காட்டில சிங்கத்தால் பீடிக்கப்படும் யானைகூட்டம்போல விரைவாக ஓடியது.

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் தோல்வியடைந்ததோடு கொல்லக்கூடிய பீமனைச் சலயன் காணங்கொச்சோலித் தடுத்தது)

மஹாராஜரே! எதிர்த்து வருகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களைக் கண்டி உம்முடைய சேனையைத் துரியோதனன் நான்கு பக்கத்திலும் தடுத்தான் பரதிற சிறந்தவரே! அரசரே! யுத்தவீரர்களையும் தன்னையையும் சேனையையும் ஈற்றதுகளிலும் உம்முடைய புத்திரன் அசுமேதுன கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவர்கள் திருமபஸிலை பாரதரே! நன்றாக, பகைபுகளிலும் பகைவர்களுடைய துணிகளிலும் கிவயிறிறிலும் நின்றுகொண்டிருந்த கௌரவர்கள் அப்பொழுது சஸ்திரங்களுடன் கூடினவர்களாக யுத்தத்தில் பீமஸேனைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றார்கள காணனும் புறங்காட்டி ஓடிகின்ற தார்த்தராஷ்டிரர்களைக்கண்டி மதராஜனைப் பார்த்து, 'பீமனுடைய ரதத்தை நோக்கிச் செல்' என்று சொன்னான் காணன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட மதராஷ்டிரபதியான சலயன் அப்பொழுது பீமஸேனை இருக்குமிடத்துக்கு ஹம்ஸம்போன்ற நிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகளை நடத்தினான் மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சலயனாலே

தூண்டப்பட்ட அநதக்குதிரைகள் பீமஸேனனுடைய, ரதத்தை நெருங்கி நன்றாக எதிர்த்துநின்றன. பரதஸரேஷ்டரே¹ எதிர்த்துவருகின்ற கர்ணனைக்கண்டு பீமன் கோபத்துடன் அவனுடைய அழிவின் பொருட்டுப் புத்தியைச் செலுத்தினான். அந்தப்பீமன் வீரனான ஸாதயகியையும் பார்ஷதனான நருஷ்டதயும்னையும் பார்த்து, 'நீங்கள் தர்மாத்வாமான் யுதிஷ்டிரராஜரை ரக்ஷியுங்கள்; நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிதான ஸம்சயத்தினின்று பிரயாஸத்தால் விடுபட்டார துராதமாவான ராதேயனால தூர்யோதனனுடைய பிரீதிக்காக என்முன்னிலையில் ராஜாவான தாம் நரதனா எல்லா உபகரணங்களும் முறிக்கப்பட்டவராகச் செய்யப் பட்டார். பார்ஷத² இப்பொழுது அரசர் துரநதினைய முடிவை அடையப்போகிறேன். மிக்ககோரமான இரதயுத்தத்தில் இப்பொழுது காணையாவது நான் கொலவேன் அல்லது காணாவது என்னைக்கொலவான். இது ஸதயமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அரசரை உங்களுடன்தில் அடைக்கலப் பொருளாகக் கொடுக்கிறேன் நீங்களனைவரும் மனக்கவலையற்றவர்களாக அவரை ரக்ஷிப்பதில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான் மிக தோளவலிமையுள்ள பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உரத்த வலிம்மராதத்தினாலே எல்லாததிககுக்களையும் எதிரொலியிடமபடி செய்துகொண்டு காணைநோக்கி எதிர்த்துச்சென்றான். போரில் மகிழ்வனும் விரைவாக வருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு பிரபுவான மதரநாதன் பிறகு ஸூதபுத்திரனைப் பார்த்துக் கூறலானான். 'காண³ மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் கடுங் கோபமுள்ளவனும் நெடுநாளாகச் சோததுவைத்த கோபத்தை உன்னிடத்தில் விட்டுவெண்டிமென்று நிச்சயமான எண்ணங் கொண்டவனுமான பாண்டிநரதனனைப் பார காண⁴ முன்பு, அந்மனயுகொல்லப்பட்ட பா தம் ராக்ஷஸனான கதோதகசன கொல்லப் பட்டபோதுங்கூட இரதப் பீமஸேனனிடத்தில் இவ்வித ரூபத்தை நான் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை. பீமன் கோபித்தால் மூவுலக ளனைத்தையும் எதிர்ப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையவன்; பிரயசால் நெருப்புக்குச்சம்மான ஓர் பொருநதியதும் நகுநத்துமான ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று சொன்னான் அரசர்⁵ மதரநாதன் ராதேயனைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே விருகோதன கோபத்தினால் ஜவலித்துக்

கொண்டு, கர்ணனை எதிர்த்து வந்தான். பிறகு, எதிர்த்து வருகின்ற வனும் புத்தத்தைக்கண்டு களிப்பவனுமான பீமனைக்கண்டு ரீதேயன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு சலயனைப்பார்த்து, 'மத்ரராஜனே ! பிரபுவே ! பீமஸேனனைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வாதனை உண்மையே இந்த விஷயத்தில் எம்சயமில்லை. இந்த விருகோத்தரன் சூபன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன் ; சரீரத்தில் அபேக்ஷையிலலாதவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை மிஞ்சியவன். அப்பொழுது விராடநகரத்தில் அஜனாதவாஸனஞ் செய்கின்ற பீமஸேனன், மறைந்திருக்குநதன்மையை அடைந்து, தொல்பதிககுப பிரியத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தினாலே தனக்கெனின உதவியினாலேயே அவன் கீசகனைப் பந்துவாக்கங்களுடன் கொன்றான் போமூனையில் ஸன்னததனையிருப்பவனும் கோபமுண்டவனுமான அந்தப் பீமஸேனன் இப்பொழுது காலதண்டத்தைக் கையிறகொண்ட மிருதயுவோடும் எதிர்த்து புத்தத்தைச் செய்வான். 'புத்தத்தில் அராஜகனையாவது நான் கொல்ல வேண்டும், அல்லது, அவனாவது என்னைக் கொல்ல வேண்டும்' என்கிற இந்த விருப்பமானது நெடுங்காலமாக என்னால் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட என்னுடைய மனோதமமானது ஒருகால இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்ப்பினால் உண்டாகலாம். பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ரத்தத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டாலும் அராஜகன் எனனை எதிர்த்து வருவான். அது எனக்கு நல்லதாகும் இச்சமயத்தில் எதனைத் தகுந்ததாக எண்ணுகிறாயோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம் பண்ணு' என்று சொன்னான்.

சலயன் அவ்வற பராக்கிரமமுள்ள ராதேயனுடைய இந்த வாதனையைக்கேட்டு அவ்வித நிலைமையையடைந்திருக்கின்ற ஸூத புத்திரனைப்பார்த்து, 'மிக்கதோளவலியமைந்தவனே ! மஹாபலசாலிபான் பீமஸேனனை எதிர்த்துச் செல். ' என்னுடைய சக்தியை நன்றாகக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேக்ஷையிலலாதவனாக புத்தனஞ் செய். கர்ண ! நெடுங்காலமாக உன்னால் விரும்பப்பட்டு மனத்திலே யேயிருக்கிற விருப்பத்தை நீ அடையப்போகிறாய் இது ஸத்தியமென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட கர்ணன் மறுபடியும் சலாஜைப்பார்த்து, 'கோபமுள்ளவனான இந்தப் பீமஸேனனை நான் 'பாலஸேனன், அல்லது, விருகோதரனாவது என்னைக் கொல்வான்' என்று கூறினான். மஹாராஜனே ! எதிர்த்துள்ள சிறந்தவனான ராதேயன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு யுத்தத்தில் மனதகைசெய்து விடுதல் போன்று
தூண்டினான். அரசரே! பிறகு, மஹாலில்லாஸியான பீமன் ஸேனை
யைத் துரத்தும்படித்திறகுச் சலயன் விரைவாக ரத்ததோடு சென்
றான். ராஜேந்திரரே! காணனுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேரநிற்கு
குங்காலத்தில் தூயநகளுடையகோஷமும் பேரிகளுடையபேரொளி
யும் தோன்றின. பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு
அணுக முடியாததான அந்தக் காணனுடைய சேனையைப் பளபளப்
புள்ளவகளுக்கும் கூர்மையுள்ளவகளுமான நாராயணர்களே திருந்
தில் ஒடும்படி செய்தான். மன்னரே! மஹாராஜே! யுத்தத்
தில் காணனுக்கும் பாண்டவகளுக்கும் கைகலந்ததும் நாராயண காட்சி
யுள்ளதுமான அபபடிப்பட்ட யுத்தமானது அதிபயங்கரமாக நேர்ந்
தது ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாபாகுபலமுள்ள பீமஸேனன்
சிரித்துக்கொண்டே ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் அதிக ஸரமமில்
லாமல் காணனை அணுக எண்ணி எதிரிலசென்றான். சூரியனுடைய
குமாரனும் தாமிகனுமான காணன் எதிர்த்தவருகின்ற பீமஸேன
னைக்கண்டு மிக்ககோபங்கொண்டு நாராசத்தினுலே நடுமார்பில் அடித்
தான் அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவனான அந்தக் காணன் மீண்டும்
பாணமழைகளிப் பீமஸேனன்மீது பொழிந்தான் ஸூரபுத்திரனால்
அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன் பாணங்களால் அவனைமூடிக்கூர்
மையுள்ளவைகளும் அமிழந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்
பதுபாணங்களால் அடித்தான். காணன் பாணங்களால் அந்தப்பீம
ஸேனனுடைய விலலை நடுவில் இரண்டாகத் துண்டாக்கினான்.
பிறகு, விலலறுக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனை மிக்ககூர்மையுள்ள
தும் எல்லாக்கவசங்களையும் உடைக்குநதன்மையுள்ளதுமான ஒரு
நாராசத்தினால் நடுமார்பில் திருப்பியடித்தான் அரசரே! மாமஸ்தா
னங்களை அழிந்தவனான அந்தப்பீமஸேனன் வேறுவிலலை எடுத்துக்கூர்
மையுள்ள அம்புகளால் காணனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்து
ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுக்கச்செய்கிறவன்போல உரத்தசபத்த
துடன் விம்மநாதஞ்செய்தான். காணன் காட்டில் மதமிஞ்சினசெருக
ருளள யானையைக் கொள்ளிக்கட்டைகளாலடிப்பதுபோல அந்தப்பீம
ஸேனை இருபத்தைந்து நாராசபாணங்களாலடித்தான். பிறகு, பாண
ங்களால் பிளக்கப்பட்ட அங்குகளையுடையவனும் கோபமூண்டவனு
மான பாண்டிருநகன் பரபரப்பினாலும் பொருமையினாலும் கண்கள்
சிவந்து ஸூரபுத்திரனைக் கொல்லவிரும்பி மஹாவேகமுள்ளதும்
பெரியகராயங்களை ஸாதிப்பதும் சிறந்ததும் மலைகளையும் பிளக்குந் திற

மையுள்ளதுமான ஓர் அம்பை விலவில் பூட்டினான். வாய்குமாரனான ஹனுமானே மீறியிருக்கின்றவனும் மஹாவிலலாவிடையுமான அந்தப்பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு திடமானவில்லைக் காதுவரை யிலிழுத்ததுக் கர்ணனைக்கொலையும் விருப்பத்தினால் அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். பலசாலியான பீமஸேனனால் விடப்பட்டதும் வஜ்ராயுதம் இடி இவற்றின் சபதத்திற்கொப்பான சப்தமுள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது வஜ்ராயுதத்தினுடைய வேகமானது மலையைப் பிளப்பதுபோல யுகந்தத்தில் காணனைப் பிளந்தது. குருஸரேஷ்டரே ' பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர்களை அடக்குந்திறமையுடையவனும் ஸேனாபதியுமான அந்த ஸூர புத்திரன் ரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனாகிப் பிரஜைஞையபிழந்தது உபிரை விட்டவன்போல தேர்நிலில் உட்கார்த்தான் இந்த ஸமயத்தில் காணனைக் கொல்லக்கருதி வருகின்ற விருகோதரனைக் கண்டு திரும்பிச் செல்லும்படி செய்வதற்காக மதராஜன் இந்த வாரததையைக் கூறலானான்.

'மிக்க பஜுபலமுள்ளவனே! பீமஸேன! நான் உன்னைப் பார்த்துச் சொல்லுவதைக் கேள். காரணங்களோடுகூடின அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அதை அபபடியே செய்வாயாக. பராக்கிரமசாலியான கர்ணனுடைய வதமானது அாஜுனனால் பிரதிஜ்ஞை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது ஸ்வயஸாசியினுடைய அந்தப் பிரதிஜ்ஞையை அபபடியே நிறைவேற்றுவாயாக உனக்கு மங்கலமுண்டாகுக' என்னுன் பீமஸேனன், 'அரசாகுள்ள சிறந்தவனே! பாரததனுடைய உறுதியான விரதத்தை நான் அறிவேன். பாபியான காணன் என் அருகில் அரசரான தாமநந்தனைப் பலாதகாரமாகப் பீடித்தான். அதனாலுண்டான கோபத்தால் மூடப்பட்ட நான் மற விஷயத்தை ஆலோசிக்கவில்லை. ராதேயன் விழநதாலும் என்னுடைய கோபம் சார்தியை அடையாது. இவனுடைய நாலை அறுப்பதற்கு இதுவே தகுந்த ஸமயமென்பது என்னுடைய எண்ணம். சலய! மாதவ! அரசர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்குநதருணத்தில் மிக்ககருனான இந்தக் காணன் நாங்கள் கேட்டிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பொறுக்கமுடியாத இழிவான அனைக வார்த்தைகளைச் சொன்னான் (அப்பொழுதே) தூரத்திலிருந்தும் இந்தக் கர்ணனுடைய நாலை அறுத்தலை நான் பிரதிஜ்ஞை செய்தேன் அப்பொழுதே அதனைச் செய்யவும் விரும்பினேன். யுதிஷ்டிரராஜருக்குப் பரிபயத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தினால் அந்தக்காலமானது பரிபாலிக்கப்பட்டது. மஹா

ராஜனே ! காணொலிகளுடனும் யூதகதாநுங்குடனும் நீ என்னை நோக்கிக்கூறியவசனத்தை உகரமானவியமுள்ள ஸ்ரீஷதம்போலவற முககொண்டேன். பீபதஸுவானவன பிரதிஜனையையிழைத்து ஒரு காலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான் அவன நாசமடைந்தாலும்கேசவருடன் கூடின நாடகனெல்லோரும் நாசமடைந்தவாகனே கொடுநன்மை யுடையவனும் பாவிபும பாவிநுளையிறநகவனுமான கர்ணன் இப்பொழுது கிரீடியினால் பாரககப்பட்டான், அவமானத்தை அடைவான். கொடியசெய்கையைச் செய்வனானகாணன் புதிஷ்டிரருடைய கோபத்தினால் முநதியே எரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இப்பொழுது என்னுடைய ஸம்பத்திலு வந்திருக்கின்ற இந்தக்காணன் ஸ்ரீஷதம்போல பாவிநககப்பட்டான்' என்றான்.

மதாநாதன் இவ்வாறான வாரதசையைக்கேட்டு, பிரஜனையையிழைந்தவனும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவனும் ஸூதபுத்திரனுமான காணனை ரதத்தோடு யுத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான் பிறகு, காணன் தோலவியடையவே, தூய்யோதனனுடைய பெரும்படையானது காண்குபககதிலும் முறிய அடிக்கப்பட்டு ஹரிஹாகாரங்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடியது" என்று கூறினான்.

நாற்பத்தாருவது அதயாயம

(பீமனுக்கீதம் கர்ணனுக்கீதம் யுத்தம், பீமன் தூய்யோதனன் துரியோதர சிலகாகீ கொன்றதும், ஸ்ரீஷதம்போல யுத்தம்)

திருநாஷ்டிரன், "ஸ்ருசய ! மீந தோலவலிமையமைந்த காணன் விழும்படிசெய்யப்பட்ட காணகத்தினால் பீமனாலசெய்யப்பட்ட இந்தக்காரியமானது எவ்விதத்தாலும் அவராவும் செய்யமுடியாதது. காணன்ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயாகளுடன் கூடின பாண்டவர்களைக் கொல்லத்திறமைபுள்ளவனென்று தூய்யோதனன் அடிக் கடி என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறான் பீமனால் யுத்தத்தில் காணன் தோலவியடைவிககப்பட்டதைச் சண்டி என் புத்திரனான தூய்யோதனன் அதற்குப்பிறகு என்ன செய்தான்?" என்று வினவ, ஸ்ருசயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"மஹாராஜே ! மஹாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் புறங்காட்டியதைப்பார்த்து உம்முடைய குமாரன் தம்பியாகளை நோக்கி, 'சீக்கிரமாகச் செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம் ஆழ்ந்திருக்கின்றதும் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்துடன்

கூடியதுமான துயரக்கடலில் மூழ்குகின்ற ராதேயனை நான்குபக்கங் களிலும் காப்பாற்றுவர்கள்' என்று கட்டளை யிட்டான் அரசனல்ல கட டளையிட்டப்பட்ட அவர்களோ பீமஸேனனைக் கொல்லவிரும்பி மிகக் கோபத்துடன் விட்டிறப்புச்சிகள் நெருப்பினிடம்வருவதுபோல (பீம ஸேனனுக்கு) எதிரிலவந்தார்கள் வீர்யமுடையவர்களும் மிக்க வன்மையுடையவர்களுமான ஸ்ருதாயு, துர்ததரன், ந்ராதன், விவிதஸு, விகடன், ஸமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நநகன், உபநந்த கன், துஷ்பரதர்ஷன், ஸுபாஹு, வாதவேகன், ஸுவாரசஸ, தனுக்ராஹன், தாமதன், ஜலஸநதன், சலன், ஸஹன் ஆகிய இவர்கள் ரதிகாக்களால் சூழப்பட்டவாக்களாகிப் பீமஸேனனையடைந்து நாற்புறங் களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் பறபல அடையாள முள்ள பாணஸமூகங்களை நாற்புறங்களிலும் பிரயோகித்தார்கள். அரசரே! அவர்களால் அடிக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலியான பீம ஸேனன் விரைவாக வருகின்ற அந்த உமது குமாரர்களுடைய ஐந் தூறறைம்பது ரதங்களையும் நாசஞ்செய்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, கோபமூண்ட பீமஸேனன், விவிதஸுவினுடைய தலையை ஒரு பல லத்தினால் கவர்ந்தான். அறுககப்பட்ட அநத்த தலையானது பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! குண்டலங்களோடுகூடியதும் தலைப பாகையை யணிந்ததும் பூணசநதிரனைப்போன்றதுமான அநத்த தலையானது ஆகாயத்தில் பூணசநதிரன் விளங்குவதுபோல விளங் கியது. சூரனான அந்தவிவிதஸு கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அப பொழுது நாற்புறங்களிலுமுள்ளபிராதாக்கள பயங்கரமானபராக்கிரம முள்ள பீமனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தாக்கள். பிறகு, யுத்தத்திலபயங் கரமான பராக்கிரமமுள்ள பீமன் மஹாயுத்தத்தில் வேறு இரண்டு பலலங்களாலே உமது இரண்டுகுமாரர்களுடைய உயிரைவாங்கி னான். அரசரே! தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான விகடன் ஸஹன் என்கிற இவவிருவரும் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட இரண்டு மரங்கள் போலப் பூமியில் விழுந்தாக்கள். பிறகு, பீமன் விரைவுள்ளவனாகி மிகக்கூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் கராதனை, யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். அவன் கொல்லப்பட்டிப் பூமியில் விழுந்தான். ஜனேஸு வரரே! பிறகு, வீரர்களும் விலலாளிகளுமான உம்முடைய புத்திரர் கள் கொல்லப்படும்பொழுது மிக அதிகமான கூக்குரல் தோன்றி யது. அவர்களுடைய சேனையானது நன்குலக்கப்படுகையில் மஹாபலசாலியான பீமன் யுத்தத்தில் நந்தனையும் உபநந்தனையும் யம லோகத்துக்கனுப்பினான். பிறகு, யுத்தத்தில் காலனுக்கும் அநத்தகனுக்

கும் யமனுக்கும் ஒப்பான பீமவேனனைக்கண்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்த உம்முடைய அந்தப்புத்திரர்கள் பயந்து ஓடினார்கள். உம்முடைய புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு மிக்கமனவருதமுற்றவனான கர்ணன் எந்த இடத்தில் பாண்டவனிருக்கிறானோ அந்தஇடத்திற்கு ஹம்ஸங்களுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளை மறுபடியும் ஒட்டிப்படி செய்தான் மஹாராஜே! மதராஜனுலே ஒட்டப்பட்ட அந்தகுதிரைகள் வேகத்துடன் பீமவேனனுடைய தேரை அடைந்து ஸன்னததமாக நின்றன. வேரதரே! யுத்தத்தில் காணனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் கைகலந்ததும் கோரமானதும் பயங்கரமுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது ஸம்மலித்தது. மஹாராஜே! எதிர்த்திருக்கின்ற மஹாரதர்களான அவவிருவரையுங்கண்டு 'இந்த யுத்தம் இப்பொழுது எவ்வாறாகுமோ' என்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று. மஹாராஜே! பிறகு, யுத்தத்தைப் புகழ்கின்றவனான பீமன், உம்முடைய புத்திரர்கள் பாததுக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே யுத்தத்தில் பாணங்களால் காணனை மூடினான். பிறகு, உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்த காணன் அதிககோபங்கொண்டுகணுக்கள படிந்துள்ளவைகளும் உருக்குமயமாயிருப்பவைகளுமான ஒன்பது பலலங்களாலே பீமனை அடித்தான் மிக்கதோள்வலிமை அமைந்தவனும் பயங்கரமான பராகிரமமுள்ளவனுமான பீமன் அந்தப் பலலங்களை நாசஞ்செய்து காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்ட ஏழுபாணங்களால் காணனை அடித்தான் மஹாராஜே! பிறகு, காணன் ஸாபபம்போலச் சீறிக்கொண்டு பெரிய அம்புமழையினால் பாண்டவனை மூடினான் மஹாபலசாலியான பீமனும் கௌரவர்கள் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனான அந்தக்காணனைப் பாணஸமூகங்களால்மூடி வலிமமனதஞ் செய்தான். பிறகு, காணன் மிக்க கோபமுள்ளவனாகத் திடமானஒருவில்லைஎடுத்திருக்கிறபுத்திரர்கள் பூண்டவைகளும் சாண்பிடிக்கப்பட்டவைகளுமான பத்துபாணங்களால் பீமனை அடித்தான்; கூர்மையுள்ள ஒரு பலலத்தினால் அந்தப் பீமனுடைய வில்லையும் துண்டாக்கினான். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியுமான பீமன் பொறப்பட்டவர்களால் அங்கங்கிசுக்கப்பட்டதும் வேறு யமதண்டம் போன்றதும் கோரமுமான ஒரு பரிகாயுத்தத்தை எடுத்துக் காஜித்துக்கொண்டு காணனைக் கொல்ல விரும்பிய பிரயோகித்தான். வருகின்றதும் வஜராயுதமும் சூடியும் போன்ற ஒலியுள்ள துமான பரிகாயுத்தத்தைக் காணன் ஸாபபம்போன்ற அம்புகளாலே பலவாறாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, பீமன் மிக்க

உறுதியான ஒருவிலை எடுத்து அப்பொழுது பகைவர் களுடைய படையை நாசஞ்செய்கின்ற காண்பை பாணங்களால் மூடினான். பிறகு, யுத்தத்தில் அடிக்கடி ஒருவரை யொருவா கொல்ல எண்ணவகொண்டவர்களான காணன் பாண்டவன் இரு வருக்கும், பலிக்கும் இந்நிரனுகும் புத்தம நோந்தது போலக் கோர மான புத்தம நோந்தது. மஹாராஜே ! பிறகு, காணன் திடமான விலைவளைத்துக் காதுவரையில் இழுந்துவிடப்பட மூன்றுபாணங் களால் பீமஸேனனை அடித்தான் காணனாலே அதிகமாக அடிக்கப் பட்டவனும் பெரிய விலையுடையவனும் பலசாலிகளுள் சிறந்தவனு மான அரதபீமன் காணனுடைய சரீரத்தைப் பிளக்கக்கூடிய கோர மான ஒரு பாணத்தை எடுத்தான் அரசரே ! அரதப பாணமானது அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துச் சரீரத்தைப் பிளந்து புறநில பாம்பு துழைவதுபோலப் பூமியில் துழைந்தது அந்த அதிகமான அடியினால் துன்பமுற்ற அரதக் காணன் மனத்தளாசரி அடைந்து பூசும்பம் உண்டாகுங் காலத்தில் மலை அசைவதுபோல ரத்தநில மிக்கநகிகமுற்றான் மஹாராஜே ! பிறகு காணன் கோடத்தோ டும் பொருமையோடும் அரதப் பீமன்மீது இருபத்தைந்து நாயுங் களைப் பிரயோகித்து வேறு பாணத்தால் பாண்டவனுடைய விலை மிக விரைவாக வெட்டினான் ராஜேந்திரரே ! பிறகு, காணன் ஒரு முகூடத்ததிறகுள் அதிசுரமலிலலாமல் சிரித்துக்கொண்டே பயங் கரமான செய்கையுள்ள பீமனை ரத்தத்தை இழக்கச் செய்தான். பரத் தரரேஷ்டரே ! மிக்கவைவன்மையுள்ளவனும் வாயுவுக்கு ஓடான வனுமான அரதப் பீமஸேனன் ரத்தத்தை இழந்து பரங்குச் சிரித்துக் கொண்டும் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டும் உத்தமமான ரத்தத்தினின்று குதித்தான். மஹாராஜே ! பகைவர்களை வாட்டுபவ னான அரதப் பீமஸேனன் யுத்தத்தில் மிகுந்தகோபமுள்ளவனாகிக் கதாயுதத்தினால் காணனுடைய ரத்கூபரத்தை நொறுக்கினான் கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனும் சிறந்த பரதாபமுள்ளவனும் வீரனு மான அரதப் பாண்டிபுத்திரன் கதாயுதத்தினால் மஹாயுத்தத்தில் உம் முடையகுமாரர்களை ஒழிப்படிசெய்தான் மன்னரே ! அதிககோபங் கொண்டவனும் பகைவர்களை வாட்டுபவனுமான பீமன் அடிக்கும் தன்மையுள்ளவனாகியுள் ராஜேந்திரன் ரத்தங்களை யுடையவை களுமான எழுதாறு யானைகளைப் பலத்தால் நாசஞ்செய்தான். பல சாலியும் மாமஸ்தானங்களை யறிந்தவனுமான பீமஸேனன் தந்தக் கட்டுக்களிலும் 'நெத்திரங்கனிலும் கும்பஸ்தலங்களிலும் கபோலங்

களிலும் மாமஸ்தானங்களிலும் அந்த யானைகளை அடித்துக் கொன்றான பிறகு, பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவைகளும் வீரிகி கின்றவைகளும் மிகக் குடும்ப முற்றவைகளுமான அந்த யானைகள் அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டிருப்பதும் ஆகிய யானைப்பாகாகள மேகங் கள் சூரியனை அடித்துக்கொண்டிருப்பதும் அந்தபீமனை குழங்கு கொண்டாக்கா பூமியிலிருக்கின்ற பீமஸேனன் வீராகளால் ஏறப் பட்டவைகளும் ஆயுதங்களையும் கொட்டி முழுடைபவைகளுமான அப்படிப்பட்ட எழுதாது யானைகளை இந்தான் வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளை அடிப்பதுபோலக் கதாயுத்தத்தினால் அடித்தான் பிறகு, பனகலாகளை அடக்குபவனான குந்திபுத்திரன் எவ்வளவு புத்திரனான சகுனியினுடைய மிக்கபலமுள்ள ஐம்பத்தான்கு யானைகள் மறு படியும் காஞ்செய்தான அவ்வாறே பரிண்டலான புத்தத்தினால் உமது சேனையைத் தடுக்கச் செய்துகொண்டு நூற்று எழுதெறப்பட்ட தோளையும் காலாட்களையும் மற்றவர்களையும் காற்றைக்கணக்காகக் கொன்றான சூரியன்போன்ற காணொலும் மஹாபீமாவான பீமனா லும் மிகவாட்டப்படுகின்ற உமமுடைய பண்டயானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோலபோலச் சுருங்கியது பரதாருளுள் சிறந்தவரே! பீமனிடத்திலுண்டான பயத்தினால் மிக நடுங்கமுற்ற உமமைச் சோரத் அந்தவீரர்கள் புத்தத்தினால் காணனைவிட்டுவிட்டுப் பதத்துத் திசைகளிலும் ஓடினார்கள் விமமநாதம் செய்கின்றவார்களும் அம்பு களைப் பொழிகின்றவாருமான வேரான ஐந்தாறு தங்கங்கள் பாண ஸபூகங்களால் நால்குப்புகத்திலும் அடித்துக்கொண்டு பீமனை அந்தத் தவந்தாரர்கள் அந்தப் பீமன் கொடுத்த தணிகளோடுமே கொடி மரங்களோடுமே ஆயுதங்களோடுமே அந்த ஐந்தாறு வீரர்களைமே திருமால் அவ்வார்களை நொறுக்கியதும்பாலக் கந்தையினால் அடித்து நொறுக்கினான் பிறகு, சூரர்களால் ஒப்புகொள்ளப்பட்டவார்களான மூவாயிரம் குற்றைவீரர்கள் சகுனியினால் சட்டினையிடப்பட்டுப் பாணங்களையும் சக்திகளையும் நிஷ்டிகளையும் கையில் கொண்ட வாக ளாக எதிர்த்து வந்தார்கள். அப்பொழுது, பண்கவரைக் கொல்பவனான அந்தப் பீமன் குற்றைகளினமீதேறியிருக்கிற வீரர்களோடுகூடின அந்தயவனர்களை எதிர்த்துப் பறப்பலங்குமரான அந்த மாராக்களினால் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு கதாயுத்தத்தினால் பீமனை எவ்வளவு உறப் பார்த்துப் பாண குப்புகங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட அந்தயவனவாக ளுடைய பெரொலியானது தீயால் எரிக்கப்படுகின்ற கோரைக் குடைய ஒலிபோல உண்டாகிறது. அவ்வாறு எப்படித்திரனான

சகுனியினுடைய மூவாயிரம் குதிரைவீரர்களைக் கொன்று வேறு தேரின்மீதேறிக் கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி ராதேயனைத் திர்த்தான். அரசரே! அந்தக் காணனும் பைகவர்களைச் சிசுதிப்பவரான தாம்புத திரரை யுத்தத்தில் பாணங்களால் மூடி ஸாதிரையையும் தள்ளினான். பிறகு, மஹாதனான அந்தக்காணன் ஓடுகின்ற சேனையைக்கண்டு கழுகிற்கு புண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களை இறைததுக்கொண்டு பின் தொடர்ந்து சென்றான் கோபமுள்ளவனான பீமஸேனன், யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்து வேகமாகச் செல்லுகின்ற காணனைப் பாணங்களால் மூடி அம்புலையினால் ஆகாயம் பூமிகளையும் நன்கு மூடினான். பிறகு, பைகவர்களைக் கொல்பவனான ராதேயன் விசைவுடன் திருமபிக் கூமையுள்ள அம்புகளால் பீமனை நான்குபக்கத்திலும் மூடினான் பாரதரே! அவ்விடற கரியபலமுள்ள ஸாதயகியானவன் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை அடைய விரும்பின காணனைத் தான் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தை அடுத்து நிற்கவேண்டிய தற்கார எதிர்த்து அடித்தான் பாரதரே! காணன், பீமஸேனனுடைய ரதத்தை அடையக்கருதிய சினிகுலத்தில் பிறந்த வனான ஸாதயகியை அம்புமடைகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான் எல்லா வல்லாளர்களுள்ளும் சிறந்தவாகளும் பெரியமனமுள்ள வர்களுமான அவ்விருவாகளும் ஒருவரையொருவா எதிர்த்துத் தாக்கி ஜவலிக்கின்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விளங்கினார்கள். ராஜேந்திரரே! அவ்விருவாகளாலும் ஆகாயத்தில் பரப்பப்பட்டதும் பயங்கரமான காட்சியுள்ளதும் க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் பின்புறம்போலச் சிவந்திருக்கின்றதுமன பாண ஸமூஹமானது பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது. மன்னரே! ஆயிரக்கணக்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் எங்களாவது அவர்களாவது சூரியனுடைய ஒளிகளையும் அவ்வாறே திக்குகளையும் திக்கோணங்களையும் காணவில்லை அரசரே! உச்சிப்பொழுதில் ஜவலிக்கின்ற சூரியனுடைய பெரிய ஒளிகளழுழுதும் அப்பொழுது காணன் ஸாதயகி இவர்களுடைய பாணஸமூகங்களால் தவரப்பட்டன சகுனியும் இருதவாமாவும் அஸ்வத்தாமாவும் காணனும் கிருபரும் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருப்பதைக்கண்டு மீண்டும் கௌரவாக்கள திரும்பினார்கள். மன்னரே! வருகின்ற புந்தி கௌரவாக்களுடைய மந்த ஒலியானது மழையினால் பெருகிவருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய பயங்கரமான ஒலிபோலிருந்தது. அந்த இருதிற்றதரச சேனைகளும் மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றை மூன்றென்று பார்த்து அதிக ஸக்தோஷத்தோடு சுடிய

வைகளாக ஒன்றை மறபென்று பற்றியிருத்தனாகொண்டு பிறர்கை கலந்த யுத்தத்தைச் செய்தது பிறகு, சூரியன் உச்சியிலிருந்து காலத்தில் யுத்தம் நடந்தது இவ்வித யுத்தமானது இதற்குமுன் நடந்ததாக நம்மால் கேட்கப்பட்டதுமில்லை, பார்க்கப்பட்டதுமில்லை. நீர்ப்பெருக்கானது வேகத்தோடு சமுத்திரத்தை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுத்தத்தில் விரைவாக எதிரியின் சேனைக் கூட்டத்தை எதிர்த்து அருகில் நெருங்கிறது. ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்கின்ற பாணஸூகங்களுடைய மிகுபெரிய சப்தமானது முழங்குகின்ற ஸமுத்திரக்கூடங்களுடைய பெரிய சப்தம் போலிருந்தது. அந்த இரண்டு சேனைகளும் வேருமுள்ளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாக்கி ஸங்கமஸ்தலத்தில் இரண்டு நதிக்கானவந்தாற்போலக் கலந்தன வேந்தரே! பிறகு, மிகு பெரிதான கீததியை அடைய விரும்புகின்றவர்களான கௌரவார்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கோரமமான யுத்தமானது நடந்தது. பாரதரே! ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் பெயர்களைக்குறிப்பிட்டிக் காழிகின்ற சூரர்களுடைய தொடர்ச்சியாக உண்டிபண்ணப்பட்ட பறபலவித வாக்குகள்கேட்டபட்டன மாதாவினிடத்தினின்றாவது பிதாவினிடத்தினின்றாவது செய்கையினாலாவது சீலத்தினாலாவது எவனுக்கு எந்தத் தோஷம் ஸம்பவித்திருக்குமோ அந்தத் தோஷத்தை அவன் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி அவனது பகைவன் செய்தான். அரசரே! யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் வெருட்டிகின்றவர்களான அந்தச்சூரர்களைக்கண்டு 'இவர்களுக்கு இனி உயிர இராது' என்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று கோபங்கொண்டவர்களும் அதிக தேஜஸையுடையவர்களுமான அந்த வீரர்களுடைய சரீரங்களைக்கண்டு 'இது எப்படியாகுமோ' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிற்று. அரசரே! பிறகு, மஹாரதர்களான அந்தப்பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கவிரும்பவகொண்டு அம்புகளால் விரைவாக அடித்தார்கள்

மாற்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குத யுத்தம்)

மஹாராஜரே! பகையைச் செய்துகொண்டவர்களும் அதிக பராக்கிரமசாலிகளுமான அந்தஅரசர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாக யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அடித்துக் கொண்டார்கள். மஹாராஜரே! ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களும்

குதிரைக்கூட்டங்களும் காலாட்களுடையகூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் நூற்புறங்களிலும் ஒன்றோடொன்று ஏதிராதகன * மிக்க பயங்கரமானபுகழ்க்கீழ் கதைகளும் பரிசுங்களும் சகதிகளும் பராஸங்களும் பிண்டிபாலங்களும் முஸுண்டிசனும் ஒன்றோடொன்று மோதுகொண்டி நான்கு புகழ்க்கீழினின்றும் விழுவனையும் கண்டோம் பாணவாஷங்கள நான்கு புகழ்க்கீழினின்றும் விட்டிறப்புசுகளபோல வந்து விழுகுன யானைகள் யானைகளைத் தாகவி ஒன்றையொன்று நாசஞ்செய்தன ராஜே ! புத்தததில குதிரைகள் குதிரைகளையும், அவ்வாறே ரகிநாகள் ரகிநாகளையும், காலாட்கள் காலாட்டின்கூட்டங்களையும், காலாட்டின குதிரைக்கூட்டங்களையும் ரதங்களையும் பாணங்களையும், ரதங்கள் யானைகளையும் குதிரைகளையும், விரைவாகச்செல்லுகின்றபாணிகள் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் புத்தததில் அழிகுன அந்தபுத்தகீழ் கொல்லப்படுகின்றவாசனும் சொல்லுகிறதில் கீழ் பசுக்களது மவதுபோலக் கதறுகின்றவாசனமான ருதாதத்குப பரஸபரம கோமமானபுத்தம் உண்டாயிற்று பாரதே ! ரதம் எல்லாப் பசுக்கதிலும் பரவிபிருக்கிற புத்தபூமியானது மாரிகநாலத்தில் இரத்திரகோபமென மும் பூசுகளுடைய கூட்டங்களால் கிரமிய பூமிபோல விளங்கியது பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிறமான இரண்டி வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும் கதியெனவனகதிவிருபடவாளுமான யுவதிபோல புத்தபூமியானது பிரகாசித்தது தங்கத்தினால்கூடப்பட்ட சூடாமணிகளைத் தரிசுநனவரும் அழகியமுண்ட வங்களை முடையவைகளும் சளபப்பட்டவைகளுமான வீரர்களுடையகலைகள் யுத்தபூமியானது விளங்கியது பாரதே ! பூமியானது முயலிரத்தததால் பூசப்பட்டதுபோலவும் ஸவாணத்தால் துழைசாப்பட்டதுபோலவும் ஜவாலே அடங்கியிருக்கின்ற அசனிகளால் வயாபிக்கப்பட்டதுபோலவும் பிரகாசித்தது பாரதே ! அறுக்கப்பட்ட தலைகள், கைகள், தொடைகள், அணிகலன்களாப்பட்ட குண்டலங்கள், ஆபரணங்கள், கண்டாபரணங்கள், பொன்னாளுக்கள, வில்லாளிகளுடைய சரீரங்கள், கைகள், கால்கள் இவற்றின் கூடங்களும் அந்தபுத்தபூமியில் வீழந்நன. நான்கு ரததிலும் அதிசுச் சேறுள்ள புத்தபூமியானது நெருங்கத்தது ருதாற்றமுள்ளதாயிற்று மஹாராஜே ! யானைகள் யானைகள் ஏதிராதுங் கொம்புகளால் துன்பமசெய்தன அந்தபுத்தபூமியில் நொம்புதுனிநாளே அழிக்கப்பட்ட சிறந்த யானைகள் மலையிலுள்ளதாதுகளைப் பெருசுவிடுவதுபோல ரகத்த

தால நன்குநனைக்கப்பட்ட மேனியுள்ளவைகளாக மழைநீரால்ததில் மின்னலைகளுடன் கூடின மேகங்களபோலப் பிரகாசித்தன அவ வாறே யுத்தத்தில இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட யானைகள் காதுக்களால அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஜலப்பெருகுடன் கூடினவையுமான பாவதங்களைப்போல விளங்கின யுத்தத்தில வேறுசில யானைகள் யானைவீரர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் மத்தகத்தகருககீழே பாயந்திருப்பவைகளுமான அனேகதோமராயுதங்களைத் துதிக்கைகளால் பிடிங்கி அவைகளை முறித்தன அரசரே! நாயாசங்களால் கவசங்கள் உடைக்கப்பட்ட உத்தமஜனங்கள் பனிநீரால்ததில் மேகமில்லாதவைகளான மலைகள்போல விளங்கின பாரதரே! பொன்னாலாகிய புங்கமுள்ள அம்புகளால் சிறப்பப்பட்ட சிறநயானைகள் கொள்ளிக்கட்டைகளால் ஜவலிக்கின்ற சிகரங்களை யுடைய மலைகள் போல விளங்கின பெரியமலைகளுக்கொப்பான சிலயானைகள் யானைகளால் அடிக்கப்பட்ட சிறகுகளையுடைய மலைகள் போல அநதயுத்தத்தினின்ற நகரவிலை. வேறுசிலயானைகள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டும் காயங்களால் துன்புறுத்தப்பட்டும் (யுத்தத்தைவிட்டு) விரைவாக ஓடின. மற்றும் சிலயானைகள் மஹாயுத்தத்தில் மத்தகத்ததின் கீழ்ப்புறங்களாலும் மத்தகங்களாலும் பூமியிலவிழுந்தன மற்றயானைகள் வம்மங்கள் போலப் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு விழுந்தன அரசரே! அனேகயானைகள் இரத்தத்தைக் கக்கின சில யானைகள் அலறின ஸவாந்ராவகாரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைகள் பாணங்களால் அடக்கப்பட்டு (அசைவற்று) நின்றன; வாட்டத்தையும் அடைந்தன, பதத்ததிரைகளிலும் சுற்றிவந்தன மற்றகுதிரைகள் தூயரத்தை அடைவிக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் விழுந்த புரண்டன. அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவர்கள் பலவித எண்ணங்களை வெளிப்பிடார்கள். ஐயா! மெதுவாக அலறுகின்ற மனிதர்களோ அநதயுத்த பூமியில் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! சிலா பங்குகளைப்பாரததும் மற்றவர்கள் தந்தையர்களையும் பாட்டன்மார்களையும் பாரததும் வேறுசிலா ஒடுகின்ற பகைவர்களைப்பாரததும் பிரவித்தமான சோடரங்களையும் பெயர்களையும் ஒருவரோடொருவர் புகழ்ந்துபேசினார்கள். மஹாராஜரே! அடிக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய பூஷணங்களணிந்தவைகளுமான அவர்களுடைய கைகள் தத்தித்தத்திப்புரண்டன; தரையிலேயே புரண்டன; சுழன்றன; மேலே தள்ளின. அவவாறே ஆயிரக்கணக்காக மற்றகைகள் விழுந்தன; துடித்தன;

வேறு சில கைகள் ஐந்துதலை நாகங்கள்போல யுத்தத்தில் வேகத்தை வெளியிட்டன. மன்னரே! ஸர்ப்பங்களுடைய உடல்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் இரத்தத்தால் நனைந்திருப்பவைகளுமான அந்தகைகள் ஸவாணதவஜங்கள் போல மிகவும் பிரகாசித்தன எல்லாத்திக்குக்களிலும் கோமான ஸங்குலயுத்தமானது அவவாறு நடக்கும்போது (சூர்கள்) அறியப்படாதவாகளாகி ஒருவரையொருவர் பீடித்துக்கொண்டு போயிரிந்தார்கள். அரசரே! பூமியிலுண்டான புழுதியினாலே நான்கு பக்கத்திலும் வயாபிகப்பபட்டதும் சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் நெருங்கியதுமான இருளால் மூடப்பட்டு நம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும் அறியப்படவில்லை. அந்த யுத்தமானது அவ்விடம் கொடியகாட்சியுள்ளதாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. அந்த யுத்தத்தில் அடிகடிக் குருதிவெள்ளம்நிரம்பிய பேராமுகள் பெருகின. வீரர்கள் அந்த யுத்தத்தில் தலைகளாகிற கற்களால் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் மயிர்களாகிற பாசிக் கொத்துக்களுடனும் புலத்தைகளுடனுங் கூடியவைகளும் எலும்புகளாகிற மீன்களால் நன்றாக வயாபிகப்பபட்டவைகளும் வீற்களும் அம்புகளும் கதைகளுமாகிற தெப்பங்களுடன் கூடியவைகளும் மாமஸங்களும் கத்தங்களுமாகிற சேறுள்ளவைகளும் கோரஸுபத்துடன் கூடியவைகளும் மிகக்கூடியவகரமாயிருப்பவைகளும் இரத்த வெள்ளத்தால் விருத்தியடைந்துகொண்டிருப்பவைகளுமான நதிகளை உண்டி பண்ணினார்கள். பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டி பண்ணுகின்றவைகளும் சூரர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றவைகளும் கோரஸுபமாயிருப்பவைகளும் எல்லாப் பிராணிகளையும் யமனுடையவீட்டை அடையச் செய்கின்றவைகளும் விழுந்தவாசனை அமிழ்த்துகின்றவைகளுமான அந்தநதிகள் கூச்சநிரிய ஸமூகத்திற்குப் பயத்தை உண்டிபண்ணின. புருஷஸுரேஷ்டரே! ஆவதற்கு கத்தாகின்ற கொடியவிலங்குகளின் சபதமும் பயத்தை உண்டிபண்ணியது யுத்தபூமியானது யமனுடைய பட்டணத்துக்கொப்பாகக் கோரமாயிற்று. நான்குபக்கத்திலும் எண்ணிறந்த, சிலையிலல்லா முண்டங்கள் எழுந்தன. பூக்கணங்கள் மாமஸங்களாலும் கத்தங்களாலும் நன்றாகத்திருப்பதியடைந்து கூத்தாடின. பாரதரே! அவ்வாறே காகைகளும் கழுகுகளும் கொக்குக்களும் அந்த யுத்தநகரத்தில் இரத்தத்தைக்குடித்தும் ஊனீரைப்பருகியும் கொழுப்பினாலும் மஜ்ஜையினாலும் ஊனீரினாலும் மதங்கொண்டு மாமஸத்தி

ஞால திருப்தியடைந்தவைகளாகவும் ஒடுகின்றவைகளாகவும் காணப்பட்டன. அரசரே! யுத்தவீரவிரதத்தில பிரவசித்தி பெற்றவர்களான சூரர்களோ எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாத பயத்தை யுருத்தில விட்டிப் பயமற்றவாகப்போலக் காரயங்களைச் செய்தார்கள். அம்புள்ளும் சகதிகளாலும் எல்லாப்பக்கத்திலும் வயாபிக்கப்பட்டும் மாறாததைப்பற்றிக் கும் ஜரதுகளுடைய கூட்டங்களால் நெருங்கிய அமான யுத்தத்தில் சூரர்கள் தம் ஆண்மையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்கள். பாரதரே! பிரபுவே! வீரர்கள் பாஸபரம போதிகளையும் குலங்களையும் பிதிராக்களுடைய நாமதேயங்களையும் கோத்திரப்பெயர்களையும் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி செய்தார்கள் அரசரே! அந்த யுத்தரங்கத்தில் அனேகயுத்தவீரர்கள் தத்தம் பிரவசித்தியைப் பெற வா கேட்கும்படி சொல்லிக் கொண்டு சகதிகளாலும் தோமரங்களாலும் பட்டஸங்களாலும் அனயோன்யம் அடித்துக்கொண்டார்கள் அவ்வாறு கோரரூபமுள்ளதும் மிக்க பயங்கரமுமான யுக்தமானது நடந்தவரும்பொழுது கௌரவஸேனையானது கூடையில் உடையது மரசுகலம்போலத் துயரத்தை அடைந்தது

நாற்பததேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுன அக்து ஸம்சப்தகர்களோடு யுத்தம்)

ஐயா! கூடித்திரியாக்களை அமிழ்த்துகின்றதான யுத்தம் அவ்வாறு நடந்தவரும்பொழுது, காண்டவத்தினுடைய பேரொலியானது யுத்தத்தில் கேட்கப்பட்டது அரசரே! அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவன ஸம்சப்தகர்களுக்கும் சோஸலாகளுக்கும் அவ்வாறே நாராயண ஸேனைக்கும் துன்பத்தை உண்டிபண்ணினான். யுத்தத்தில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான ஸம்சப்தகர்களோ அதிக கோபங்கொண்டவர்களாகிப் பாரததனுடைய முடியினமீது நான்கு பக்கங்களின்றும் சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள் பிரபுவான பாரததன் வருகின்ற அரசு சரமாரியை மாபினால் தாங்கிக்கொண்டும் ரத்தங்களான சிறந்தவர்களை அடித்துக்கொண்டும் பகைவாக்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்தான் பாரததன் சாணியில் தீட்டப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளால் தோயப்பட்டவையே கலக்கியற்றகு, மஹாரதனு ஸுசாமாவை எதிர்த்தான். ரதிகாக்களு சிறந்தவனு அந்தப்பாரததன் அந்த ஸுசாமாஸனமீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான் அவ்வாறே யுத்தத்தில் நிற்கின்ற ஸம்சப்தகர்களும்

பாததன்ழீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, ஸுசர்மா
 வோ பததுபாணங்களால் பார்த்தனை அடித்து மூன்று பீரணங்க
 ளால் ஜனாததனரை வலக்கையில் அடித்தான் ஐயா! அரசரே!
 பிறகு, ஸுசர்மா கோபம்மூண்டவனாக வேறொருபலலகதினால் பார்த
 தனுடைய கொடியை யுத்தத்தில் அடித்தான். மன்னரே! விஸ்வகா
 மாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பெரிதுமான அந்தச் சிறந்த வா
 னரமானது நாககனம் செய்கின்றதுபோல! பயமுறுத்திக் கொண்டு
 மிக்க உரத்த நாகத்துடன் சபடித்தது வானரத்தினுடைய சபத்த
 தைக் கேட்டு உம்முடைய சேனையானது நிக்க முற்றது, அதிக
 பயத்தை அடைந்து அசைவற்றதாகியது வேந்தரே! பிறகு, அசை
 வற்றுநிற்கின்ற அந்தச் சேனையானது பறபல புஷ்பங்களால் நன்றாக
 நிரம்பி விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட வனம்போல விளங்கியது. குரு
 ஸரேஷ்டரே! பிறகு, அந்த யுத்தவீரர்கள் பிரஜைஞையை அடைந்து
 மேகங்கள் (ஜலத்தால்) பாவத்ததை நனைப்பதுபோல அம்புகளால் அர
 ஜுனனை நனைத்தார்கள் அவர்கள் யுத்தத்தில் பாததனை மூடிக்கொ
 ண்டி நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஐயா! அவர்கள்
 கோபத்தால் மூடப்பட்டவர்களாக நான்கு பக்கத்திலும் (அர்ஜுன
 னுடைய) குதிரைகளையும் தேருருளைகளையும் தேரின் ஏக்காலையும்
 பிடிப்பதற்கு ஆரம்பித்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான அந்த யுத்த
 வீரர்கள் அளவு கடந்த பராகிரமத்தையுடைய அந்த அர்ஜுன
 னுடைய ரதத்தைத்தடுத்த அந்த ரதத்தை அசையாமல் செய்தா
 ர்கள் ஸம்சப்தகர்களைச் சோந்த சில யுத்தவீரர்கள் கிருஷ்ணனையும்
 பார்த்தனையும் பிடிக்க விரும்பி ரதத்தின்மீது ஏறினார்கள், ஸிம்ம
 நாதங்களையும் செயதார்கள்! சில கேசவருடைய இரண்டு பெரிய
 கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள் 'மஹாராஜரே! சில ரதத்
 தினுள்ளுள்ள பாதகளை ஸரேஷ்டத்தோடு பிடித்துக்கொண்டா
 ர்கள் மிக்க தொண்டையுடைய அந்த அச்சுது யுத்த முனையில்
 கைகளை உதறுகின்றவராகித் துஷ்ட கஜமானது மாவுத்தாக்களைத்
 தள்ளுவதுபோல அந்த ஸம்சபதகவீரர்களின்வரையும் தள்ளினா
 அரசரே! அந்த ஸம்சபதகவீரர்களாலே பிடிக்கப்பட்ட மஹாதமா
 வான் பாண்டவனுடைய ரதமானது அசைவற்றகுச சகதியற்றதாக
 கியது. அது ஆசசாயம்போலிருந்தது. பிறகு, அந்த மஹாரத்
 தர்களால் சூழப்பட்டவனான மிக்க பாகுபலமுள்ள பார்த்தன் தடுக்கப்
 பட்டிருக்கிற ரதத்தையும் எதிர்த்து ஒழுவருகின்ற அந்தப் பலவீரா
 ளையும், ரதத்தின்மீதேறியிருக்கின்ற அனேக வீரர்களையும் காலால்

உதைத்துத் தள்ளினான் சதருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனும் மிக்க தோளவிலியமைந்தவனுமான பாரததன் மனங்கலங்காமல் அவர்களைக் கீழே தள்ளி ஸம்பத்திலிருப்பவர்களை அடிகடும் திறமையுள்ள அம்புகளால் அவர்களைத் தவிக்கச் செய்துவிட்டுப் புன்னகையுடன் கேசவரைப் பார்த்து, 'கிருஷ்ண! மஹா பாலமுள்ளவரே! எவ்விதத்தினாலும் செயமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களும் மரிகடப்போகின்றவர்களும் எல்லாம் தாண்டப்பட்டவர்களும் அனேகாகளுமான ஸம்சபகர்களுடைய கூட்டங்களைப் பாரும் உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட சாதாரணத்தை அடைந்து தாங்களக்கூடிய கஷத்திரிய ஸரேஷ்டன் பூமியில் என்னேத தவிர வேறொருவனுமில்லை. கோவிந்தரே! போரில் என்னால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஸாப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான அம்புகளாலே யுத்த பூமியில் விழும் படி செய்யப்படுகின்ற இவர்களை இப்பொழுது பாரும்' என்று சொன்னான் அவன். முடியாத பலமுள்ள அராஜகன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மஹாயுகத்தில் தேவதக்தமென்கிற உத்தமமான சிறந்த சங்கத்தை முழக்கினான். மிக்க புகழுள்ளவரான கேசவரும் தேவதத்தத்தினுடைய ஒலிப்பக்கேட்டு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நிரப்புகிறவர்போலப் பாஞ்சஜன்யத்தை முழக்கிஞா மஹாராஜரே! ஸம்சபகர்களுடைய சேனையானது அவ்விருவர்களுடைய சங்கத வனியையும் கேட்டு மிகுதியும் நிலைதவறியது, மிகப்பயந்தும் ஓடியது. பிறகு, மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனான அந்தப்பாரததன் சிரித்துக் கொண்டு நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்த அஸ்திரத்தினால் அவர்களுடையகால்களைக் கட்டிவிட்டான். பாரததன் யுத்தத்தில் அவர்களை உத்தேசித்துக்கால்களைக் கட்டிவிட்டே அந்த ஸம்சபதத யுத்த வீரர்கள் அப்பொழுது அங்கங்காக் கிடக்கையில் கட்டப்பட்டபாக்கள், அவர்கள், பாண்டவனுடைய அஸ்திரத்தினால் அப்பொழுது அசைவற்றவர்களானார்கள். பாண்டிநதனன், பிறகு, அசைவற்றவர்களான யுத்தவீரர்களை முறகாலத்தில் இறந்திரன் தாரகாஸூரனை வகம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் அஸூரர்களைக் கொன்றதுபோலக் கொன்றான். யுத்தத்தில் வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் அந்த உத்தமரதத்தை விட்டுவிட்டார்கள், எல்லா ஆயுதங்களையும் பிரயோகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாரதனை ஸம்சர்மா கட்டப்பட்டிருக்கிற வேளையைக்கண்டு விரைபவனுக்கொருடாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் அச்சே! பிறகு, கருடன்கள்

ஸாப்பங்களைப் பக்கிக வந்தன. ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிககின்ற அந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸாப்பங்கள் ஒடிவிட்டன அரசரே! பாத பந்தத்தினின்று விடுபட்ட அந்தச் சேனையானது மேகபந்தத்தினின்று விடுபட்டிப் பிரஜைகளைத் தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தது. பெரியவரே! நாகபந்தத்தினின்று விடுபட்டவர்களான நம்மைச்சோத யுக்தவீரர்கள் பல்குன்னுடைய தததைக் குறித்துப் பாணசமூகங்களையும் சஸ்திரசமூகங்களையும் பிரயோகித்தார்கள் பாரதரே! பகைவீரர்களைக் கொல்பவனான அந்த இந்திராகுமாரன் மஹாஸ்திரமயமான அந்த மழையை அம்புகளால் அழித்தது பிறகு யுத்தவீரர்களைக் கொன்றான் ராஜரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பினால் அராஜனை மாபிலிடித்து வேறு இருபத்தொரு பாணங்களாலும் அடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த அராஜனானவன் துன்பமுற்றுத் தோர்நிலில் உட்கார்ந்தான் பிறகு, எல்லோரும் பாகதன் கொல்லப்பட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பிறகு, சங்கங்களுடைய முழக்கங்களும் கம்பீரமான பெரிகைமுழக்கங்களும் பறபலவித் வாதயகோஷங்களும் வலிமநாதங்களும் தோன்றின. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸாப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய விலலைக் கையிற்பிடித்தவனும் மஹாரதனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் ஸவேதவாஹனனுமான அந்தப் பார்த்தன் பிரஜைஞையையடைந்து கோபத்தால் மூடப்பட்டவனாகிய யுத்தத்தில் அந்த ஸுசர்மாவை ஒருகணத்தினுக்குள் அனேக அம்புகளால் மூடித் திகழ்க்களையும் பாணங்களால் மறைத்தான் அளவீட்ட முடியாத பரக்கிரமமுள்ளதன்னஞ்சயன் யுத்தத்தில் ஸுசர்மாவைத் திருமபிஷ்ட செய்து நகைத்துக்கொண்டே ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஐயா! பிறகு, அவனால் விடப்பட்ட ஆயிரம் பாணங்கள் எல்லாத் திகழ்க்களிலும் காணப்பட்டன, தங்களையும் யானைகளையும் நாசஞ்செய்தன. அரசரே! இந்தியன் யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக்கொல்லதுபோல அராஜனை யுத்தத்தில் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸ்திரங்களால் கொன்று கொண்டு விளங்கினான். பாரதரே! பிறகு, சேனையானது கொல்லப்பட்டும்பொழுது ஸம்சபதாக்குடைய கூட்டங்களையும் கோபாலர்களையும் மிக்கபெரிதான பயம் வந்து அடைந்தது. அந்த யுத்தத்தில் அராஜனைத் தெரிந்தது கொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனும் இல்லை அந்த யுத்

தத்தில வீரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முடைய சேனையானது கொல்லப்பட்டது. கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்படையானது பார்க்கிரமத்தை வெளியிடவேண்டுமதருணத்தில் (கைகால) அசைவற்றுநின்றது. மஹாராஜரே! பாண்டிபுத்திரன் அந்தயுத்தத்தில் பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக்கொன்று புகைபிலலாமலிருக்கிற அக்னிபோல ஜவலித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தான். பாரதரே! (அராஜுனன்) பதினாலாயிரம்வீரர்களையும் பதினாயிரம்ரதிகர்களையும் மூவாயிரம்யானைகளையும் (கொன்றான்). பிறகு, ஸம்ரபதாகளமாணத்தை யோ அல்லது ஜயததையோ நிச்சயமாகக்கொண்டு மறுபடியும் தனது சபைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள மன்னவரே! அசமயத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவீர்களுக்கரசு, சூரனும் பலசாலியும் பாண்டிபுத்திரனுமான கிரீடியோடு பெரும்போர் நடந்தது பாரததன, இரத்திரன் அஸுரர்களை ஜயித்ததுபோல அந்தச் சத்துருக்களைஜயித்து நாசஞ் செய்தான்.

நாற்பத்தோனபதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குலயுத்தம்.)

ஐயா! கிருதவாமா, கிருபா, அரவததாமா, காணன், உலாகன், சதனி, ஸ்வேதாநாகருடன்கூடின காவ்யாதனராஜன் ஆகிய இவர்கள் பாண்டிபுத்திரனிடத்தினின்றும் உண்டானபயத்தினால் பீடிகப்பட்டுக் கடலிலுடைக்கப்பட்ட மாக்கலம்போல ஆபத்திலகப்பட்டு வருந்துகின்ற சேனையைக்கண்டு வேகத்தோடு மீட்பதற்கு முயன்றார்கள். பாரதரே! பிறகு, பயப்படுகின்றவார்களுக்குப் பயத்தை உண்டிபண்ணுகின்றதும் சூர்களுக்கு உதவாஹத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது ஒருமுகூததகாலம் அமிதமாக நடந்தது. யுத்தத்தில் கிருபால பிரயோகிக்கப்படும் அம்புமழைகள் விட்டிற பூசிக்களுடைய கூட்டங்களபோல ஸருஞ்சயாகளை மூடின. பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டியும் விரைவுடன் கிருபரை எதிர்த்துச் சென்று பிரம்மணோத்தமரான அவர்மீது நான்குபக்கத்திலும் அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான். மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான கிருபரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அந்தச்சரமாரியை நாசஞ் செய்து பத்துப்பாணங்களால் சிகண்டியை அடித்தார பிறகு, சிகண்டி கோபமூண்டு கழுகிற்குகள் பூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களால் கோபங்கொண்ட

வரான கிருபையே யுத்தத்தில் அடித்தான் பிறகு, கூாமையுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவரும் மஹாரதரும், பிராம் மணருமான அநதககிருபா நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான ஷூரபரங்களாலே சிகண்டியைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரையும் இழந்தவனாகச் செய்தாரா. பிறகு, மஹாரதனான சிகண்டி குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்தநீரின்னு துள்ளிகுதித்துக் கத்தியையும் கேட்கததையும் கையிலெடுத்து விரைவுடன் பிராம்மணரை எதிர்த்துச் சென்றான். அந்தச் சிகண்டியைக் கிருபா படிந்த கண்களுள்ள பாணங்களாலே யுத்தத்தில் விவாகத்தித்தாரா அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வேந்தரே! அநதயுத்தத்தில் சிகண்டி அசைவற்று நின்றதைக் கறகா மிதப்பதைப்போல ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். அரசரே! மஹாரதனான தருஷ்டதயுமனன், கிருபராலே சிகண்டி தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு கிருபரை விரைவாக எதிர்த்தான் பிறகு, மஹாரதனான கிருதவாமா, கருபருடைய ரத்ததைக்குறித்துச் செல்லுகின்ற தருஷ்டதயுமனை வேகத்தோடு எதிர்த்தான். பிறகு, புத்திரர்களோடும் ஸையங்களோடும் கிருபருடைய ரத்ததைக்குறித்து எதிர்த்துவருகின்ற புத்திஷ்டிரரைத் துரோணபுத்திரர் தடுத்தார். விரைவுள்ள மஹாரதர்களான நகுலஸஹகேவாகளை ம்முடைய புத்திரன் சரமாரியினால் தடுத்ததுகொண்டு எதிர்த்தான் பாரகரே! சூரியகுமாரனான காணன், பீமஸேனையும் நகுலரையும் ஸருஞ்சயாகளுடன் கூடின கேகயர்களையும் யுத்தத்தில் தடுத்தான் பிறகு, சாரதவதரான கிருபா விரைவுடன் பீமதஸுவினுடைய அருகில் சிகண்டியின்மீது யுத்தத்தில் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பாரதரே! அநதக் கிருபரால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் நான்கு பக்கத்திலும் ஸவாணததால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அநத அம்புகளைச் சிகண்டியானவன் அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் கத்தியைச் சுழற்றி வெட்டினான் பாரதரே! கௌதமர், அநதச் சிகண்டியினுடைய துறுசந்திரபிரதிமைகளுள்ள கேட்கததை அம்புகளால் விரைவாக நாசஞ்செய்தார் பிறகு, ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டனர். மஹாராஜரே! கேட்கததை இழந்தவனான சிகண்டி கத்தியைக் கையிறகொண்டு பக்கத்தில் விரைவாகச் சென்றான். கிருபா விரைவிலவருகின்ற அநதச்சிகண்டியைப் பாண ஸமூகங்களால் துன்பமுறுப்படி செய்தார் அரசரே! மஹாபல சாலியும் சித்திரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவன்,

விரைவுள்ளவனாகி, சாரதவதருடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டிருக்கிலேசுததை அடைவிககப்பட்டு சிகண்டியை நோக்கிச் சென்றான். அளவுகடந்த மனோதையிருதுடன் கூடிய அந்த ஸுகேது யுகத்தில கூர்மையுள்ள அனேக பண்ணங்களால் பிராமமணர்மீது இறைக்காகக் கொண்டு அவருடைய ரதநதைநோக்கி எதிர்த்துவந்தான் ராஜ ஸரேஷ்டரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிர்த்திருப்பதையும் பிராம்மண ரானகிருபா திக்குப்பட்டுதையும் பார்க்கப் பிறகு விரைவாக விலகிச் சென்றான். மனனரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபபை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அவரை எழுப்பத் துடிக்கப் பாணங்களால் அடித்தான் பெரியவனே! பிறகு, ஸுகேது இந்தக் கிருபருடைய அம்புளாடன்கூடிய விலைவாடி மறுபடியும் அவருடைய ஸாரதியை ஓர் அம்பினால் மாமஸகானங்களில் அழிக்கமாந் அடித்தான் பிறகு, கௌதமரோ கோபங்கொண்டு புதிதும் திடமுமான விலையெடுத்து முப்பதாபாணங்களால் ஸுகேதுவை எல்லாமர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தான் அந்த ஸுகேது எல்லா அங்கங்களும் தளர்த்தவனாக அசையாமலிருக்கிற மரமானது பூகம்பத்தில மிக அசைவதுபோல உத்தமமானரதத்தில அசைந்தான் கிலை குலைந்தவனான அந்த ஸுகேதுவினுடைய சரீரத்தினின்றும் ஜவலிகின்ற குண்டலங்களுடன் கூடிய நம் தலைப்பாகையைத் தரித்ததும் சிரஸை ரக்ஷிக்கின்ற ஸாதனங்களுடன் கூடிய துமான தலையை ஒரு கூசுரப்பரத்தினால் தள்ளினான். அந்தத் தலையானது கழுகினால் கொத்திக் கொண்டுபோகப்பட்ட மாம்ஸம்போலப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, அவனுடைய உடலானது தலைவிழுந்த பிறகு பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! அந்த ஸுகேது கொல்லப்பட்டவுடனே, அனுஸரித்துவந்த அவனுடைய புத்திரர்கள் யுகந்ததில் கிருபபை விட்டுவிட்டுப் பத்தத்திசைகளிலும் ஒடினார்கள் பாரதரே! மஹாரதனான கிருதவாமா யுகந்ததில் தருஷ்டதயும்னனே ததித்துத் தையமுள்ளவனாக, 'நில, நில' என்றுசொன்னான் அரசரே! மாம்ஸத்துக்காகக் கோபங்கொண்ட இரண்டு கழுகுகளுக்கு யுத்தம் போவதுபோலப் போகுகளத்தில் தருஷ்டதயும்னனாகும் கிருதவாமாவகரும் கைகலந்தயுத்தம் நோந்தது. தருஷ்டதயும்னனே கோபங்கொண்டு ஸ்ருத்திகனுடைய குமாரனான கிருதவாமாவை யுகந்ததில் துன்பமடையும்படி ஒன்பதுபாணங்களால் மாப்பில அடித்தான். கிருதவாமாவோ யுகந்ததில் பாஷத்தால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு ரதத்தையும் குதிக்கையுமுடைய பாஷத்தை அம்பு

* அதிக பாடத்தில் அரை ஸ்லாகம் விடப்பட்டது

மீதேற்றி வைத்துக்கொண்டு யுத்தாங்கததை விட்டுவிட்டு விலகிச்சென்றான் மஹாரதனுள் தருஷ்டதயும்னனோ யுத்தத்தில் சத்துருவைக்கண்டு கொள்வாக்களை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகத் தடுத்தான் பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அந்த யுத்த வீரர்கள் தருஷ்டதயும்னனுடைய அருகில் விரைவாகச் சென்றார்கள், ஸிம்ம நாதங்களுக்கும் செயதாக்கள பிறகு, யுத்தம் நடந்தது

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தமும், அஸ்வத்தாமாவனும் யுதிஷ்டிரர் தோற்றமும்.)

ஸாதயகினுலும் அவ்வாறே சூரர்களான தரௌபதீபுத்திரர்களாலும் யுதிஷ்டிரா நான்குபக்கங்களிலும் பாதுகாக்கப் பட்டிருப்பதைக்கண்டு தரௌபுத்திரா உதவாகமுள்ளவர்போல (அவரை) எதிர்த்தான் கைதேர்ந்தவரான அஸ்வத்தாமா கொள்வாயிருப்பவைகளும் பொன்னுலமைந்த புங்கமுள்ளவைகளும் சாணியில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டும் பயிற்சிவன்மையினால் பறபல மராகங்களைக்காண்மிததுக்கொண்டும் கூமையுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் ஆகாயத்தை நான்கு பக்கத்திலும் நிரப்பிக் கொண்டும் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிரரைச்சுற்றி எல்லாத் திக்குக்களையும் நன்றாக மூடிவிட்டான் அஸ்வத்தாமானினுடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டு ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை பெரிதான யுத்தமுன்னயானது முழுதும் பாணமயமாகவே ஆகியது. பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! ஸுவாணககட்டிக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதுமான அந்தப் பாணஸமூகமானது (ஆகாயத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கின்ற விமானம்போல விளங்கியது. அபசரே! பிரகாசிக்கின்ற அந்தப் பாணஸமூகத்தினாலே போக்களம் மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது மேகங்களில் நிழல் உண்டானதுபோலிருந்தது. சூரியனும் காந்தியை இழந்தவனான பாணஸவருடமாக இருக்கின்ற ஆகாயத்தில் அந்த ஆசர்யத்தைக் கண்டோம் அஸ்வத்தாமாவின் அடையாளங்களை நன்கு கவனிப்போம் என்று நினைப்போம். எதிர்த்துள்ளவரின் முயற்சியால் பாணஸ ஸாதயகியும் பாண்புத்திரரான தாமராஜரும் அவ்வாறே மற்றச் சேனைகளும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினிலை மஹாபாஜே! அந்த யுத்தத்தில்

மஹாரதர்கள் தரோணபுத்திரருடையதேர்ச்சியைக்கண்டு ஆச்சாயம் அடைந்தார்கள். அந்த எல்லா அரசர்களும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் போன்ற அந்த அஸ்வத்தாமாவை எதிரில் பாபபதற்குச் சகதியற்ற வாகளானாகள பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழுது மஹாரதர்களான தபௌபதிருமாராகளும் ஸாதயகியும் தாமராஜரும் பாஞ்சாலர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ம்ருதயுபயந்ததைவிட்டுக் கோரஸ்வரூபியான தரோணபுத்திரருக்கருகில் விடைவாகசசென்றார்கள் ஸாதயகியானவன் தரோணபுத்திரரை இருபத்தேழு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஸுவாணந்தநால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழு பாணங்களால் அடித்தான். யுதிஷ்டிர எழுபத்துமூன்றுபாணங்களாலும் பிரதிவந்தியன் எழுபாணங்களாலும் ஸருதகாமா மூன்று பாணங்களாலும் ஸருதகீர்த்தி எழுபாணங்களாலும் ஸுதஸோமன ஒன்பதுபாணங்களாலும் ரகானீகன எழுபாணங்களாலும் அடித்தார்களா மற்ற அனைக்கூரர்களும் நாற்பதுபாணங்களும் அந்த அஸ்வத்தாமாவை அடித்தார்கள் அச்சரே' பிறகு கோபங்கொண்ட அந்த அஸ்வத்தாமாவோ ஸாபபம்போலச் சீறிக்கொண்டு ஸாதயகியை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும் ஸருதகீர்த்தியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் ஸுதஸோமனை ஐந்துபாணங்களாலும் ஸருதகாமாவை எட்டுபாணங்களாலும் பிரதிவந்தியனை மூன்றுபாணங்களாலும் சதானீகனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் தாமபுத்திரரை ஐந்துபாணங்களாலும் அவவாறே மற்றச் சூரர்களை இரண்டாண்டிபாணங்களாலும் அடித்தாரா அவவாறாகவே, கூடாமையுள்ள அம்புகளாலே ஸருதகீர்த்தியினுடைய வில்லையும் குண்டாகிஞா பிறகு, மஹாரதனான ஸருதகீர்த்தியானவன் வேறுவில்லை எடுத்து மூன்றுபாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை அடித்துக் கூடாமையுள்ள வேறுபாணங்களாலும் அடித்தான். மஹாராஜரே' பெரியவரே' பாரதாசனாள் சிறந்தவரே' பிறகு, தரோணபுத்திர சாமாரியினால் அந்தச் சேனையை நான்குபக்கத்திலும் மூடினா பிறகு, அளவிடமுடியாத மனவலிமையுள்ள தரோணபுத்திரா மறுபடியும் தாமராஜருடைய வில்லை அறுத்துச் சிறித்துக்கொண்டு மூன்றுபாணங்களால் அவரைஅடித்தாரா பிறகு, தாமராதனா பரிதான வேறொருவில்லை எடுத்து அறுபதுபாணங்களால் தரோணபுத்திரரை இரண்டிபாணங்களாலும் பார்ப்பிலும் அடித்தாரா ஸாதயகியை பிறகு கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் அடிக்கிந்து தரோணபுத்திரருடையவில்லைக் கூடாமையுள்ள சூ அரத்தசந்தர்ப்பாணத்தாலுறந்து மடிவும் காழித்தான்.

பிறகு, வில்லுறுகப்பட்டவரும் சுகதியையுடையவர்களுள் சிறந்தவருமான தரோணபுத்திரர் சுகந்தியுதத்தினால் சைனையனுடைய ஸாரதியை ரதத்தினின்று விரைவாகத் தள்ளினார். பாரதஜே! பிரதாபசாலியான தரோணபுத்திரர் பிறகு வேறுசிலலைளிடத்து ஸாப்யகியைச் சாமாரியினால் மூடினார் பாரதஜே! யுத்தத்தில் ரதத்திலிருந்து ஸாரதி கீழேவிழுந்தவுடனே வெகத்தோடு ஓடுகின்ற அவனுடைய குதிரைகள் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன யுதிஷ்டிரரைத் தலைமையாகக்கொண்ட பாண்டவவீரரசனோ கூடையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஆயுதம்மீட்டித்தவராக ஓர் சிறந்தவரான அரவத்தாமாவை வேகத்தோடு எதிர்த்து (அம்புகளை) வாழ்த்திவர்கள் பகைவார்களை வாட்டுகின்றவரான கரோணபுத்திரர் விளைவாக வருகின்றவராகும் அந்நகோபமுள்ளவா ஓர்மான் அந்தவீரர்களை உரக்கச்சுரித்துக்கொண்டு மஹாபுத்தத்தில் எதிர்த்தார். பிறகு, எழுந்த அக்கினியானது உலாந்தகாட்டை எரிப்பதுபோல அனேகபாணங்கொகிற ஜவால்களுடனகூடின அஸ்வத்தாமர் என்கிற நெருப்பானது சேனையாகிற உலாந்தகாட்டை மஹாபுத்தத்தில் கொளுத்தியது. பரதாக்காற சிறந்தவனே! தரோணபுத்திரரால் நன்றாகவாட்டப்பட்ட பாண்டிபுத்திரருடைய அந்தச்சேனையானது அந்த வேனாமுகத்திலேயே தத்தளித்தது பரதாக்காற சிறந்தவனே! சூரியன கிரணங்களால் தவிக்கச்செய்வதுபோல தரோணபுத்திரர் பாணங்களுடைய ஜவாலையினால் பாண்டிபுத்திரருடைய அந்தச்சேனையைத் தவிக்கச்செய்தார் பிராம்மணருடைய பொருமைமீறலும் பாணங்களாலும் வாட்டப்படுகின்ற அந்தப்பாண்ட வச்சேனையானது திடீரென நதியின்புறம் கலங்குவதுபோலக் கலங்கிற்று மஹாாஜரே! தூயோதனன் தரோணபுத்திரருடைய பராகிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் எல்லாப்பாரத்தார்களையும் மாண்டவாக்காகவே எண்ணினான். யுதிஷ்டிரரோ விடைவராகி மஹாரதரான தரோணபுத்திரரை அடித்துக் கோபத்தோடும் பொருமையோடும் சுவரைப்பாரத்துச் கூறலானார்.

‘யுத்தத்தில் மேனமைபெற்றவனே’ உடமை வீராயமுள்ளவனென்றும் பலமுள்ளவனென்றும் அந்தரங்கம் உடையதாகியவனென்றும் என்றும் ஸ்மரத்தம் என்று அவ்வாறே பாழும்பட புகழும்படமுள்ளவனென்றும் அறிவேன. இஃ இந்நடப்பலமனத்தையுட பாரஷத

னிடத்தில் காண்பிப்பீராகில அப்பொழுது உம்மைப் பலசாலியென் றும் அஸ்திர்வத்தையில் தேர்ச்சியுள்ளவரென்றும் நாம்அறிவோம். யுத்தத்தில் பகைவாக்களை நாசஞ்செய்வனான தருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்தபின் உமக்குப் பலம் சிறிதுமுண்டாகாது. உம்மைப் பிராம் மணரென்று என் சொல்லவில்லை மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! நீர் என்னையே இப்பொழுது கொல்லவிரும்புகிறீராதலால் உமக்குஅன்பு இல்லை, நன்றியற்றவும் இல்லை. பிராம்மணனுக்குத் தவமும் சம தமங்களும் வேண்டும். வல்ல ஸூத்திரியனால் வளைக்கத்தக்கது. அப படிப்பட்டநீர் பிராம்மணத்தமா மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! நீர் பாத துகுகொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் கௌரவாக்களைஜயிப்பேன். பிராம்மணத்தமமே! யுத்தத்தில் மதுவீருட்ப்பபடி காரியத்தைச்செய யக்கடவீர்'என்றமொன்றை மஹாபாஜே! இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட ததோணபுத்திரர் சிறிதுகுகொண்டே (யுதிஷ்டிராசொல்லியதைத்) தருநதென்றும் உண்மையென்றும் எண்ணி ஒன்றும் மறுமொழி கூறவில்லை. பிறகு, ததோணபுத்திரர் ஒன்றும் மறுமொழிசொல்லா மல், கோபங்கொண்ட யமன பிரஜைகளை (நாசஞ்செய்வது)போல் யுத் தத்தில் சரமாரியினால் பாண்டவரை மூடினா. ஐயா! ததோணபுத்திர ரால் அப்பொழுது மூட்டப்படுகின்ற அந்தயுதிஷ்டிரா பெரும்படையைக் கூட்டிச் சொல்லி விரைவாகவிலகி அப்புறஞ்சென்றா. அரசரே! பிறகு, தாமநதனரான அந்தயுதிஷ்டிரா யுத்தத்தைவிட்டு விலகிய பின் ததோணபுத்திரர் மஹாதமாவான தாமநதனருடைய விலக்கத் தால் சுமடரானா. அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரா மஹாயுத்தத்தில் ததோணபுத்திரரையிட்டு ஜாகதையுடன்கூடியவராகக் குருநாமான செய்கையின்பொருட்டு உம்முடைய சேனையில் பிரவேசித்தாரா.

ஐம்பததோராவது அந்நியாயம்

(ஸங்க்ஸ யுத்தம்)

பாஞ்சாலர்க்கோடுகூடியவனும் சைத்யாகளாலும் 'கக்கயாக ளாலும் சூழப்பட்டவனுமான பீமஸேனனை ஸௌபதியான கா ணன் போய்நிர்வாசி கரனை வர்ப்புகளால் நடுத்தான் பிறகு, கா ணன் கையுத்தத்தில் பீமஸேனனைப் பார்த்துப் காண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாபாகுபலமான சைத்யா பீமாயும் பாஞ்சாகளையும் ஸருஷ்ட பாகளையும் அடித்தான் பிறகு, பீமஸேனனை நதிகாக்களுள் சிறந்தவனான காணனை விட்டுவிட்டு, அவள்கின்றிருப்பானது உலாந்தகட்டில் பிரவேசிப்ப

பதுபோலக் கௌரவசேனையில் பிரவேசித்தான். ஸுதிபுத்திரனும், யுத்தத்தில் மஹாவிலலாளிகளான பாஞ்சாலாகளையும் கேசயாகளையும் ஸருஞ்சயாகளையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றான். மஹாரதர்களா யிருக்கின்ற பார்த்தனும் விருகோதரனும் கர்ணனும், ஸம்஘பகர் களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டி பண்ணினார்கள். அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் ஏற பட்டயுத்தத்தில் அகனிக்குஷ்பபான அந்தமன்றுவீரர்களாலே அந்த க்ஷத்திரியர்கள் எரிககப்படுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தா கள் பரதஸுரேஷ்டரே! பிறகு, தூயோதனன கோபங்கொண்டு நகுலனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய நான்கு கு றைகளையும் அடித்தான் ஜனாதிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பல முள்ள உம்முடையபுத்திரன் ஒருக்ஷரத்தினால் ஸவாணமயமான ஸஹதேவனுடைய தவஜத்தைத் துண்டாக்கினான். ராஜரே! பிறகு, நகுலனோ கோபங்கொண்டு உம்முடையபுத்திரனை ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் ஸஹதேவன யுத்தத்தில் ஐந்துபாணங்களால் (உம்மு டைய புத்திரனை) அடித்தான். பரதஸுரேஷ்டர்களும் எல்லா வில் லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவாகளுமான அவவிருவரையும் (உம்முடைய புத்திரன்) கோபங்கொண்டு ஐவைந்துபாணங்களால் மாபில அடித் தான் பிறகு, வீரனான உம்முடையபுத்திரன் பலாத்காரமாக வேறு இரண்டிபலலங்களாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளான அவர்களுடைய விற்னை வெட்டினான், மும்முன்னுபாணங்களால் விரைவாக அவர் களை அடித்தான். தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான அந்த இரண்டு காரர்களும் யுத்தத்தில் நெதிரவிற்போன்றவைகளும் மங்கலகரமான வைகளும் சிறந்தவைகளுமான வேறு இரண்டு விறகளை எடுத்துக் கொண்டு விளங்கினான். பிறகு, யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்புள்ளவா களும் ஸ்வேஹாதாரகளுமான அவவிருவரும் இரண்டு மஹாடேகங் கள் மலையினிந்து நீங்குதாரைகளைப்பொழிவதுபோல யுத்தத்தில் பிர தாவினிந்து கோரமானபாணங்களை வாஷித்தாரகளை மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாரதனான உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹா விலலாளிகளான பாண்டிபுத்திரர்களிருவரையும் பாணங்களால் துதி தான் பரதரே! யுத்தத்தில் தூயோதனனுடைய விலலானது வட்ட மாகவே காணப்பட்டது, அம்புகளும் நான்குபக்கத்திலும் வெளிப் படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன அந்தத் தூயோதனனுடைய அம்புகளால் நன்றாக மூடப்பட்ட மாதீபுத்திரர்கள் ஆகாயத்தில் மே கங்களால் மறைக்கப்பட்டி ஒளியை இழந்திருக்கின்ற சந்திரசூரியர்கள்

போலப் பிரகாசிக்கவில்லை மஹாராஜே! பொறகட்டுக்களுள்ளவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையுமான அநதபாணங்கண் சூரியனுடையகிரணங்கள் போல எல்லாத் திருக்குகளுக்கும் மறைத்தன பிறகு, அநத ஆகாயமானது பாணவருமாயி நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அரசனுடைய உருவமானது எல்லாருக்கும் அநதகனாகவும் மமனாகவும் உபயோககரமானபடிபட்டது உமதுகுமாரனுடைய அநதப் பராகிரமத்தைப்பார்த்து மஹாரதர்கள் மாதரீபுத்திரர்களை ம்ருத யுவினுடைய ஸபீபாதை அடைந்தவாசனென்றே எண்ணினார்கள். மன்னே! பிறகு, பாண்டவர்களுடைய வேண்டியும் மஹாரதனுமான பாண்டவன் தாபோதனராஜனிருக்கிறவிடத்துக்குச் சென்றான் பிறகு, தருஷ்டத்யும்னன் மஹாரதர்களும் சூரபருமான மாதரீபுத்திரர்களைத் தாண்டி உம்முடைய குமாரனை அம்புளால் அடித்தான் அளவிடமுடியாத மனோபுமூடையவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு அநதப் பாஞ்சாலயனை இருபத்தைநதுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, அளவிடமுடியாத பராகிரமமுள்ள உம்முடைய புத்திரன் கோபமுள்ளவனாகித் தறுபடியும் பாஞ்சாலயனை அறுபத்தைநது பாணங்களால் அடித்தது விம்மலாதது செய்தான் அரசே! ராஜாவான தாயோதனன் மிகவு கூமையுள்ள கூறுபாத்தினால் அநத தருஷ்டத்யும்னனுடைய அம்புடன் கூடினவிலே புத்திரத்தில் நைபதியில் வெட்டினான் பகைவர்களை அழிப்பவனான பாஞ்சாலயன் அறுக்கப்பட்ட அநதவிலை எறிந்துவிட்டுப் பாரதனை ஸஹிதங்ககூடிய புத்திரான வேறொருவிலே வேகத்தோடு எடுத்தான கோபத்தினால் ரகதம்போலச் சிவந்த கண்களையுடையவனும் எய்யப்படுதப்பட்டவனும் சிறந்த விலாஸ்யுமான தருஷ்டத்யும்னன் கோபத்தால் ஜவலிக்கின்றவன் போல விளங்கினான் அநத தருஷ்டத்யும்னன் பாதரோஷத்தினால் தாபோதனனைக் கொல்லவிருமா? ஸபமம்போலச் சீழுகின்ற பதினேநது பாணங்களை அவனமீது பிரயோகித்தான் கழுகிறகுள பூண்டவைகளும் மயிலிறகுளானகூடினவைகளுமான அநதப் பாணங்கள் அரசனுடைய பொன்னால்செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து வெசத்திடன பூமியில் பிரவேசித்தன, மஹாராஜே! அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அநத உம்முடைய குமாரன் வஸந்தகாலத்தில் நன்றாபபுத்திருக்கின்ற மிசப்பெரிநான பலாசமரம்போல அதிகமாக விளங்கினான். கவசம் உடைக்கப்பட்டவனும் நாரா

சங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் வலிமைகுன்றியிருப்பவனுமான அந்தத் தூயேந்தனன் கோபமுள்ளவனாகிய ஒரு பலலத்தினால் தருஷ்டதயும்னனுடைய விலலை அறுத்தான் ராஜரே! பிறகு, ராஜாவரன் தூயேந்தனன் விரைவுடன் வில அறுக்கப்பட்டவனான அந்த தருஷ்டதயும்னனை இரண்டு புருவங்களினிடையில் பத்தாபபாணங்களால் அடித்தான். கருமானால் நனகு காண்பிடிக்கப்பட்ட அவவம்புகள், தேனில ஆசைகொண்ட வண்டிகள் மலாந்த தாமரைப்பூவை அலங்கரிப்பதுபோல அந்த தருஷ்டதயும்னனுடைய முகத்தை விளங்கச் செய்தன பெரியமனமுள்ளவனான தருஷ்டதயும்னன் அறுக்கப்பட்ட அந்தவிலலை எறிந்துவிட்டு வேகத்தோடு வேறுவிலலையும் பதினாறுபலலங்களையும் எடுக்கதான் பிறகு, தருஷ்டதயும்னன் ஐந்துபாணங்களாலே தூயேந்தனனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்கொண்டு ஒருபலலத்தினாலே ஸவாணத்தாலலங்கரிக்கப்பட்ட விலலையும் வெட்டினான். பாஷத்தை பத்தாபபலலங்களாலே உமது புத்திரனுடைய உபகாணங்களுடன் கூடின ரத்ததையும் குடையையும் சக்தியையும் கத்தியையும் கதையையும் தவஜத்தையும் துண்டாக்கினான் எல்லா அரசர்களும் குருராஜனுடைய பொன்வளையமுள்ள குடையும், மணிமயமாயும் மங்களகரமாயுமுள்ள அரவக் கொடியும் அறுக்கப்பட்டதைக் கண்டார்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! ஸஹோதரர்கள் பிரதாவான தூயேந்தனை ரத்ததைஇழந்தவனாகவும் கவசமும் ஆயுதங்களும் தவஜமும் அறுக்கப்பட்டவனாகவும் கண்டார்கள் அரசரே! குண்டாரன் மனங்கலங்காமல் தருஷ்டதயும்னன் பாரத நுகுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, மஹா ரதனை அந்தத்தூயேந்தனை நகரப் பதினானீதேற்றிவைத்துக்கொண்டிவேறு இடத்திற்குக் கொண்டுபோனான் அரசனிடத்தில் அதிகஆவலுள்ள காணனோ கோபங்கொண்டு ஸாக்யகியைவிட்டுவிட்டு யுக்தரங்கத்தில் தரோணரைக்கொன்றவனும் உககுரமான பாணங்களைபுடையவனுமான அந்த தருஷ்டதயும்னனை எதிர்த்துச்சென்றான் அம்புகளாலடிக்கப்பட்டவனான சைனேயன் ஒரு யானையைப் பின்புறத்தில் வேறொரு யானையானது இரண்டு நகதங்களாலும் (இடித்துக்கொண்டு) செலவது போல அந்தக் காணனை விரைவாகப் பின்புறத்தில் அனுஸரித்துச் சென்றான் பாரதரே! காணனுகும் பாஷதனுகும் கோந்த மஹாயுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவாகளும் அதிகபலசாலிகளும் முனசெலவவாகளுமான அரசர்களுள்ளும் பாண்டவர்களுள்ளும் நம்மைச்சோந்தவாகளுள்ளும் ஒருவனாவது யுத்தத்தில் பின்னிடுபவ

கைக் காணப்படவில்லை கர்ணன் விரைவுடன் பாஞ்சாலர்களை நோக்கிச் சென்றான். அரசரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! அந்தக் கண்ணத்தில் நடுப் பகலில் இரண்டு பக்கத்திலும் யானைகள் குதிரைகள் தோர்களாகிய இவைகளுடைய அழிவுதோன்றியது. மஹாராஜரே! பாஞ்சாலர்களோ ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மரத்தைக்குறித்துப் பக்கிகள் ஒடி வருவதுபோலக் காணனைக் குறித்து நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவுடன் எதிர்த்து வந்தார்கள் அதிரதபுத்திரனுள் கர்ணன் அவ வீரர்களுள் எதிரிலிருக்கின்ற தலைவாகளான பலசாலிகளைப் பாணஸமூகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைந்தான் வயாகரகேது, ஸாசாமா, சுககிரன், சித்ராபுதன், கரது, தூஜயன், ரோசமானன், எட்டாமவனான வம்மஸேனன் இவர்கள் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டனாக் கர்ணன்மீது விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பெரியதோக்கூட்டத்தோடு அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அரசனான காணன் யுத்தத்தில் முயற்சியெய்துவதற்கான அந்த எட்டிப்பாஞ்சாலவீரர்களையும் கூர்மையுள்ள எட்டி அம்புகளால் கொன்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் ஸமாததர்களான அனைக ஆயிரக்கணக்கான மறப் போர்வீரர்களையும் கொன்றான் கர்ணன் மிருந்த கோபமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் சேதிதேசத்தார்களும் மஹாரதர்களுமான விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவாமாவையும் தேவாபியையும் பதாரணையும் தண்டதாரணையும் சிகரணையும் சித்ராபுதனையும் ஹரியையும் வம்மமகேதுவையும் ரோசமானனையும் சலபனையும் கொன்றான். அவர்களுடைய உயிரைக்கவர்கின்றவனும் இரத்தத்தால் அங்கங்கள் நன்றாக நனைக்கப்பட்டவனுமான அந்தக் காணனுடைய சரீரமானது ருத்திரருடைய சரீரம்போல அதிபயங்கரமாயிருந்தது. பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் காணனால அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் பயந்து பெரிதான (அச்சேனையை) மனங்கலங்கசெய்து கொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடின. யானைகள் யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பறபல சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்ட மலைகள்போலப் பூமியில் விழுந்தன. நான்கு பக்கத்திலும் விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் கொடிகளாலும் யுத்த பூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டது. யுத்தத்தில் காணன் செய்ததுபோன்ற காரியத்தைப் பிஷ்மராவது தரோணராவது யுத்தபூமியிலிருந்த உம்மைச் சோந்த மற

ரீரர்களாவது செய்யவில்லை. மிருகங்களுடைய மதத்தியில் விம்மமாய்மற்று ஸஞ்சரிப்பதுபோலக் காண்பாஞ்சாலாகளுடைய மதத்தில் பயமற்று ஸஞ்சரிக்கின்றவனாகக் காணப்பட்டான் பிறகு, புருஷ நரேஷ்டனான ஸூத்ரபுத்திரன் யானைகளிடத்திலும் குதிரைகளிடத்திலும் சதிகாக்கிடத்திலும் காலாட்களிடத்திலும் அதிக ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணினான் பயந்துகொண்டிருக்கிற மான கூட்டங்களை விம்மமானது திகடுக்களில் ஒடிமபடி செய்வதுபோலக் காண்பாஞ்சால சதிகாக்களுடைய கூட்டங்களை ஒடிமபடிசெய்தான் விம்மத்தை எதிர்த்து மான்கள் ஓரிடத்திலும் ஜீவிககாதது போல ஸருஞ்சயாகள் காண்பாஞ்சால ஜீவிககவில்லை பாரததே! அகனிமுகத்தை அடைந்து எவ்வாறு விட்டிற்பூசிக்கள் எரிககப்படுமோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் ஸருஞ்சயாகள் காண்கிற நெருப்பை அடைந்து எரிககப்பட்டார்கள் பாரததே! காண்பாஞ்சாலனை சைந்யாகளிலும் பாஞ்சாலாகளிலும் குராகளென்று ஸம்மதிக்கப்பட்ட அனேகங்கள் பெயரைக் கேட்குமபடிசெய்து கொல்லப்பட்டார்கள் அரபதே! காண்பாஞ்சாலபராக்கிரமத்தைக்கண்டு 'காண்பாஞ்சாலத்தின்' யுத்தத்தில் பாஞ்சாலாகளுள் ஒருவனாவது உயிரோடு விட்டபடுகிறதில்லை' என்கிறபுத்தியானது எனக்கும் உண்டாயிற்று. ஸூத்ரபுத்திரன் அடிக்கடி பாஞ்சாலாகளை யுத்தத்தில் அடித்துமிருந்த கோபங்கொண்டு குரூபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான் ஐயா! பகைவாக்களைக் கொல்பவரான யுதிஷ்டிரராஜரை தருஷ்டகயுமனனும் தருஷ்டபுத்திரராகளும் நூறுநூறு மறறஜனங்களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சிவனடியும் ஸஹதேவனும் நகுலனும் அவ்வாறே நகுலபுத்திரனான ஜனமேஜயனும் ஸாத்யகியும் அனேகர்களான பிரபத்திரகர்களும் தருஷ்டகயுமனனும் யுத்தத்தில் முந்திச் செல்பவர்களாகி, அழிக்கின்றவனும் அளவுகடந்த பராக்கிரமமுள்ளவனுமான காண்பாஞ்சாலபாணங்களாலும் அஸ்திரங்களாலும் அடித்தார்கள் அந்தப்புத்திரத்தில், குருஷன் ஸாபரங்களை எதிர்ப்பதுபோல எகாக்கிரமகாண்பாஞ்சால அனேகசையாக்களையும் பாஞ்சாலாணையும் பாணவாக்களையும் எதிர்த்தான் அரபதே! தேவாக்களுக்கு அவை பராக்களோடு முறாவதில் நகுலபுத்திரரான கோரஸவருமான யுத்தம் காண்பாஞ்சால அளவுகடந்தபுத்திரரான ஜனமேஜயனும் ஸாத்யகியும் யுத்தப்பவர்களும் சமமாரிகளைக் கூட்டங்கூட்டமாகப் பொழிக்கின்றவர்களுமான அந்தஸ்திரர்களை, சூரியன் இருளை நாசஞ் செய்வதுபோல ஏகாக்கிரமகாண்பாண மனக்கலக்கமற்றவனாக நாசஞ்செய்தான். பீம

$$x = \frac{1}{2}(\pi + \frac{1}{2}\pi) = \frac{3}{4}\pi$$

வைகனாயின் ஸூத்ரத்தின் போதகர்கொண்டவனாகப் பாண்ட
வாகுந் தைய சேனையைய கொணரூன் மீமீனேனன் கொள்வீசேனை
பையும தனஞ்சயன் திரிபுதநாகந்தன் பபநடைபயும தநசஞ்செய
தநாகந அவவாறு பபநசமான் தம துராயசமான் நப சிபுள்ள
துமான் யுநதம நபந தவருமபபநது, ஐயசாலி கள்ள சிறந்தவனான
அராஜனன சேனையினமநதநில வந்தவன்மபநாகந்தடைய பபந
தவகளை கொணாறு பிறகு வான் தெவவபபபந தந துறலாறான்

‘என’ கிண்கிடையப் போரடிபரிபாட்போதும் ‘நதநத’ தீரோயானது கன
 ஸா முறிய அடி கனபா லெளி. ‘தனநீரே’ குகைமரையிற் கமழையாநா
 கன பரிவாயது கீளோதி டுகிஞாருகன ஸ்வாசா புதகதின இந்நிதி
 னா னகடின தேவா ரொலும ஜிவாநமுடிபாதவாநன வலிமமகதி
 னாபய ராஜன கலாத மானகன ஸவிககாது திபோல இவாநவ என
 னாடைபய ராநகநகை ஸவிககத திதிமுறவா னாநிவிட்டாநக
 மஹாயுதத ததில னாருஞரயாகநாடைய பெருமாண பாயாநது பிளகப
 படுகிறது கௌரவாகநாட பிமீஸெனவிட்டததிலிருநதுண்டான பயத
 தினால் பிழககடாட்டவாகநாநி டுகிணாருகன வாஸவீதவரே!
 ராஜனனையதது ஸவைய மதததிலில் அடி கநி ஸஞ்சரிசுகினத புத்தி
 மாருணா கலாணனைய பானைகட மிமீசகாநவொதயானது இந்நா
 காநாபபிதிது துநதமஹாநாநாநி ஸனனையுதததிலஜரிபபதற்குச
 சததியுறவாகநாநாநா ஸாணனைய பககலாகநை வலவதில சிவநத
 வீரமுடையவனெனது புநிநதிருகிநீரனநீரே’ கநதி ததில பா
 னன நமமுடைய தீரோயயக திதததிரிந்நி அசகவிட்டததற்குச
 ஸவலும பரிசாநததீரோவிட்டததிலிந்நிமஹாநுணனாநகபுததிரி
 லோககிச ஸவலும மாதவியே! துது எனமொகதுதகு விரூபய
 மமபு வபபுதததானாநிநிதாநி’ எனது வினவினன

அந்த அரங்கு ன னுடைய இரத்தவாரத்தைக் கையிற் கொண்டு, கோஷம் தா
 ருக்கரச சிறிது நேரம் காண்கிற அங்கம் பாடாது, 'பாண்டிய' சென்
 டியன் பிளவுகூறி கதறி விடையாக்கி 'சென்' ன்னையுள் நனைப்பது, அண்ண
 நிறமுள்ள குதிரைகள் (கொடுத்தால் துள்ளிப் போகவைப்பாரா) - அர
 ங்குண்டை அழித்துவிடும் அந்த அரங்கு - அங்கம் பாடாது, 'பாண்டிய'
 ன்னைப் பாடாது, 'பாண்டிய' ன்னைப் பாடாது, 'பாண்டிய' ன்னைப் பாடாது
 (வண்ணம்) முள்ள வண்ணம், வண்ணம், வண்ணம், வண்ணம், வண்ணம்
 (சேனையில) பிடிவோசிகளுடன் நனைக்கூறும் அந்த குதிரைகளால் உமமு
 டைய சேனையால் அந்த அரங்குதான் அங்கம் பாடாது, 'பாண்டிய' ன்னைப் பாடாது

தின் இடிபோன்றமுழக்கமுள்ளதும் வானரக்கொடியையுடையதும் அசைகின்ற கொடித்துணியுடன் கூடியதுமான அந்தரதானது விமானம் ஆகாயத்திலுப்பிரவேசிப்பதுபோல அந்தச் சேனையில் பிரவேசித்தது பெருஞ்சேனையைப் பிளந்தனாகொண்டு நுழைந்தவாகளும் கோபமுள்ளவாகளும் கோபத்தினால் சிவந்தகண்ணோயுடையவாகளுமான அந்தக்கேசவரும் அராஜனும் மிகக் காரதியுள்ளவர்களாக விளங்கினார்கள் யுத்தத்திலுள்ளமாததர்களும் யுத்தயாகத்திற்காக அழைக்கப்பட்டுவந்தவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யாக்குசெய்பவர்களால் விதிப்படி அழைக்கப்பட்டு யாகத்திற்குவந்திருக்கின்ற அஸுவினிதேவதைகளையோல விளங்கினார்கள். கோபத்தினால் சிவந்தகண்ணோயுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான (அந்தஇரண்டு) சூரர்களும் அதிக மததகொண்டவைகளும் தருஷ்டிஸஞ்சாரத்துடன் ஸஞ்சரிகின்றவைகளுமான இரண்டியானைகளையோல விளங்கினார்கள் கோடங்கொண்டவர்களும் சிறந்தஉபாயமுள்ளவர்களுமான அந்தஇரண்டுபுருஷஸரேஷ்டர்களும் தலதவனியினால் கோபமுடையபட்ட இரண்டு மஹாகஜங்கள்போல அடங்காது பலமுடையவர்களானார்கள் பல்குன்ன தோபபடையிலும் குதிரைக்கூட்டங்களிலும் நுழைந்து பாசுததைக்கையில் கொண்ட யமனபோலச் சேனையினமத்தியில் ஸஞ்சரித்தான பாபதே' யுத்தத்தில் உமதுசேனையில் வக்கிரமத்துடன் கூடின அந்தஅராஜனனைக்கண்டு உம்முடையகுமாரன ஸமசபத்கர்களுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் ஏவினான். பிறகு, சூரர்களும் அஸ்திபதிதையில் தோச்சியுள்ளவர்களும் எங்குமடிரசித்திபெற்றவர்களும் மஹாபதர்களும் வில்லாளிகளுமான ஸமசபத்கர்கள் மஹா யுத்தத்தில் ஆயிரமாதங்களோடும் முந்நாயுயானைகளோடும் தினாலயிம குதிரைகளோடும் இரண்டிலகூடும் காலாட்களோடும் சூரதிபுத்திரனான பாண்டிந்தருனனைச் சமாரிகளால் நான்கு பக்கத்திலும் மூடிக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள் மஹாபாஜே' ஸைவாபடையையெல்லாவலுன அந்தபாபதன் யுத்தத்தில் அம்புகாராலமுடையபடையினுடைய பாசுததைக்கையில் கொண்ட யமனபோலத் தனது நுழைந்தபடையங்குமாரக்கொண்டிருக்கக்கொண்டும் ஸமசபத்கர்களைக் கொன்றுகொண்டும் பக்கவாட்டிலுள்ள பிறகு, கிரீடிபிஷ்ணு பன்னவதிபாலாபிபாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் பாண்டித்தினால் அலங்காரமானது மூட்டப்பட்டு இடைவெளியற்றதுபோல ஆயிரறு பிரபுவை' கிரீடியினுடைய வில்லினால் விடப்பட்டு உடையவர்களும் ஸாபபங்களையோல நன்றாகியிருந்திருந்தவர்களுமான

பெரிய அம்புகளால் எல்லாம் மூடப்பட்டுப் பிரகாசித்தது. அந்த நகு அரிய பராகிரமமுள்ள பாண்டவன் ஸ்வாணகடாடுள்ளவரும் நோரமானவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் படிவான சூனிகளுள்ளவைகளும் மானபாணங்களை எல்லாதற்குக்களிலும் பிரயோகித்தான பாததனுடைய கையுறையிலமோதும் ஒலியினால் ஜனங்கள், பூமி, ஆகாயம், எல்லாதற்குக்களும், கடல்களும், மலைகளும் இவைகளெல்லாம் வெடிகுகின்றனவென்று எண்ணினார்கள் மஹாரதனுடைய கைகளே யன பதினாயிரம் அரசர்களைக் கொன்று ஸம்சபதகாநுடைய பிரபக்ஷத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்றான் பாததன் காம்போஜர்களால் சூழப்பட்டுப் பிரபக்ஷத்தையடைந்து இரத்தின அம்ச பராக்ஷை அழித்தது போலச் சேனையைப் பலலங்களால் அழித்தான் கண்ணைக் கொல்ல வருகின்ற பகைவார்களுடைய சஸ்திரங்களையும் கைகளுடனாகிய புஷ்பங்களையும் அவ்வாறே கலைகளையும் விரைவாகப் பலத்தினால் துண்டாக்கினான் நான்குபக்கத்திலும் நூற்றினால் பலகளைச் சாமுறிக்கப் பட்ட மரங்களையோல் அவர்கள் ஆயுதங்களை யிறந்து வெட்டப்பட்ட அங்கங்களோடும் அங்கங்களின் உறுப்புகளோடும் பூமியில் விழுந்தார்கள். யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், காலாட்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்றவனுடைய அரணை ஸுதக்ஷிணனுக்கு இளையஸதேஹாதரன் எதிர்த்துச் சாமாரியினால் வாழித்தான். அந்த பாததன் (பாண்டவனைப்) பிரயோகிக்கின்ற அந்தஸுதக்ஷிணனது இளையஸதேஹாதரனுடைய பரிசாயுதம்போன்ற இரணநிகைகளையும் இரண்டு அங்கத்திரிபாணங்களால் அறுத்துப் பூணகந்திரிபோல் பிரகாசிக்கின்ற முகத்துடனாகிய தலையையும் ஒருக்ஷாரத்தினால் அறுத்தான் பிறகு, கண்ணிடத்தினின்று உண்டான ரகத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அங்கத்தலையானது வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மனோசிலம்பமான மலைபினுடைய சிகரம்போல் வேந்தனுடைய கீழே விழுந்தது. காம்போஜர்கள் உன்னதகுபிருபவனும் தாமரைமிகழ்போன்ற கண்ணையுடையவனும் மிக இனிய கோற்றமுள்ளவனும் பொற்றாண்டோன்றவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான ஸுதக்ஷிணனுடைய இளையஸதேஹாதரனைப் பிளக்கப்பட்ட மஹாமேருவைப் போலக் கண்டார்கள். பிறகு, கோரமும் மிக்க ஆசாயகரமுமான யுதம் மறுபடியும் உண்டாகியது அந்த யுத்தத்தில் சண்டை செய்கின்ற யுத்த வீரர்களுக்குப் பறபல அவஸ்தைகள் உண்டாயின. அரசரே! பராக்ஷை உடைய அம்புகளாலே அடக்கப்பட்டு இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட காம்போஜதேசத்துக் குதிரைகளாலும் யவனா

களாலும் சகாஸாலும் அப்பொழுது எல்லாம் புகழமாகியது. மஹா
ராஜே ! அஜாணனும் காணனும் பீமஸேனனும் கோபகிருடன்
கூடியவார்களே, குதினராவதும் ஸாஸ்திகளும் கொல்லப்பட்ட சதங்
களாலும் குதினராவதொல்லையுடனும் குதினரானவரும் பாள்கள்
அழிகப்பட்டபின்னாலும் யானைகளழிகப்பெற்ற மஹாமாதிரா
களாலும் அரதர்களுக்கும் அநிபாநபம் பிழைத்தமானவிராசும் உண்டா
யிற்று அந்நகரே ! வசேனையின் பகைகளைகாடியும் பகையும் வகம்
பண்ணியதின்கால, அந்நகரக்குட்பட்டனும் தோண்டுகுதினரொன்றான
அலங்கரித்தபடியும் பெரிநானிலலை புரைநகரென்கொண்டு குதியான
தன்னையுடையகிண்களை எரிப்பதொலக தோண்டியானங்களை
எடுக்கின்றவராவும் விதைவராவும் அயசாவிருளாதிருகவனான
அாஜனனே எடுக்காது உலகைத் தாண்டியபிழைப்புகளினற
வாரனும் உத்தமமானகாதியை விரும்பினவரானும் காம்புகுதி
ருடையவழிவாசத்தானவான அவநிருவருக்கும் அயத்திலுநிதைய
மில்லாத பெருமேரிநகரத்தது அாஜனன, பீமஸேனன, காணன,
மூவரும் முன்னிய சுவசுயம்புநாவரனாக, ஸமசபதர்களை மும்
கொள்வாரனை மும் பாஞ்சராதனைமும் அம்புகளால் நாசஞ்செய் தார்க
மஹாராஜே ! ஸே நுமுதமானது அவவாறு புனமுடையிரிநதிருக்குந
தருணத்தில, புராதருக்குந தோண்டியுத்தமம் இவ்விதமான
விதமும் தோகதன' எனறுகூறினான்

ஐம்பததிரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸம்சுப்தகர்களோடு போர்புரிசேற அர்ஜனன அபரவத்தாமா
யுத்தஞ்செய்தற்காக அழைத்ததும், அவவிதவருக்கும் யுத்தமம்.)

நிருபரவத்தான, “ ஸநசய, அாஜனனையு ஸமசபதர்க
களோடு எவ்வாறு யுத்தமகடக்கது? ஸத்தபுகுதிருனான் காணனுக்கு
பாஞ்சராதனை எவ்வாறு யுத்தமகனை பெற்றது? அபரவத்தாமா
வுக்கும் அாஜனனையும் காணனரோடுநகமறறவீராவற்குக்கும் பாண
டவர்களுக்கும் நடத்தியுத்தத்தையும் எனக்குச் சொல்லவாபாக” எனறு
வினவ, ஸநசயன் சொல்லலானான்

“அரதே ! வீராவற்குக்குத்தகங்களைமும் மாவகளைமும் அழிக
கின்றபுகதமனது பாணவர்களோடு நடக்கின்றதகைய கொலவனின்
தேன், உனவிடத்திலின்று பீமனும் பாணவர்களை பிடிப்பவனான

பார்த்தன் பெருங்காற்று ஸமுத்திரத்தைக் கொந்தளிக்கும்செய்வது போல * ஸமுத்திரத்திற் றெய்யான ஸம்சுபத்காளுடைய பட்டயிலு துழைந்து அந்நேக கொந்தளிக்கும்செய்யான். தன்னொயன் காமை யுள்ளபலவங்காளிலே புரணசந்திரன்மொலம்பிரகாசிக்கின்றமுழுமுள ளவைகளும் அழகியகண்ணோடும் புருவங்கோயும் பற்களையுமுடைய வைகளுமான வீரர்களுடைய கலைகளை அறுத்துக் காம்பிலலாதகாம ரைமலர்களபோன்ற அவைகளால் புமியை விரைவாக மூடினான் ஆ ஜுனன் யுத்தத்தில் நன்கு உருட்சியாயிருப்பவைகளும் நீண்டவை களும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் சகனத்தினாலும் அகியசாந்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அபுத்தங்களுடையவைகளும் கையு ளுள்ளாணிகத்தைகளும் ஐந்தகலைநாகம்போன்றவைகளுமான பதை வாங்களுடையவைகளைக் கூறாங்கொல்லொட்டினான். பாண்டவன் தேறிற் புட்டியிருக்கிற குதிரைகளை யும் அவைகளை நகவிர மழைவைகளையும் ஸாரதிகளையும் மொடிய நகங்களையும் விற்றகளையும் அம்புகளையும் கைகளையும் மிகக் கூடையுள்ள பலவங்காளில் துண்டாக்கினான் அசசரே * ஆஜுனன் யுத்தத்தில் அநேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ரதங்ககளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரை பின்மீதேறிப்பிருக்கின்ற வீரர்களையும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் சிறந்த வீரர்கள் மிகக் கோபங்கொண்டு யௌவனவயதான பசுவின் நிரித்தமாகக் காஜிக கின்றவைகளும் அடங்காதமகங்கொண்டவைகளுமான விருஷபங் கள கொம்புகளால் (பல நகங்களையே முட்டியது) போலக் துன்பஞ் செய்பவனுமே போமுள்ளவனுமான ஆஜுனனை எதிர்த்துச்சென்று அம்புகளால் அடித்தார்கள் மூவுலங்ககளையும் ஜயிப்பதற்காக அவை யாங்களுட்கு இந்நிரலேனது எதிர்த்து யுத்தம் நடந்ததுமேலால் அந்த ஆ ஜுனனுகடும் அந்த ஸம்சுபத்காளுக்கும் மயிர்சிலிர்சுகும்படி. பான யுத்தம் நடந்தது அந்த ஆஜுனன் சத்திருந்களுடைய அஸ்திரங் களை அஸ்திரங்காளால் காண்கு மகநதுவியம் மிகத்து அனேகபாண்ட வங்களாலே விரைவாக அடித்து (அவர்களுடைய) உயிரைக் கவாந்தான ஆஜுனன் காற்றினது பெரியமேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுடொல ரதங்களை * தரிவேணுவும் சகமும் அசகம் வெட்டப்பட்டவைக ளாகவும் போரவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவையாகவும் ஸாரதிகளும் ஆயுதங்களும் அம்புப்பெட்டிகளும் கொடினும் அழிக்கப்பட்ட வைகளாகவும் கட்டுக்கயிறுளும் கடிவாளங்களும் தண்டங்க ளும் நன்கு அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் கரிவேணுககளையும் ஏராக

* துரோணபாஹம் 661-மபகம் குறிப்பிதகாண்க

காலகனையும் இழக்கவைகளாகவும் தேர்க்கட்டும் நகரும் சரிந்தவைகளாகவும் * அகழ்ப்பிரமணடலங்களை மிக நழுவினவைகளாகவும் துண்டு துண்டாகச் செய்குகொண்டு பாபபவருக்கு ஆசாயகரமும் சததுருகாநுக்குப் பயங்கரமுமாயிருக்கின்ற செய்கையை ஆயிரம் மஹாரதாநுக்குச்சமமாகச் செய்கான ஸித்தாநள தேவரிஷிகள இவாநுநடைய கூட்டங்களும் சாரணார்களும் ஸநோகதிராநு செய்காரனா தேவதாநதபிரா ஸ்ரீகங்கன கேசவாஜுனாநுநடைய முழியில் பூமாரிநுநம் விழுநகன அசரீரவாகுகும், 'சநதிரன, அகனி, வாயு, சூரியன இவாநுநடைய காநதியையும் தேஜஸையும் பலதகையும் பிகாரகையும் எப்பொழுதும் முறையேயகரிக்கும் வீரர்களான கேசவாஜுனாநள இவாநுந முறையானதில் பிம்மருகதிபாகள வீற்றிருநததுபோல ஸ்ரீ ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இநக இரண்டி வீரர்களும் எல்லாபிராணிகளுள்ளும் நிறந்தவார்களானகரநாயணாக்கள்' என்று மொழிந்தது பாரதநே! இவவாருந இநதப பெரியஆசாயததைக கண்டும் கேட்டிம் அஸ்வதகாமா மிகக கோபங்கொண்டி யுத்தத்தில் இருஷ்ணாஜுனாநளை விரைவாக விரித்தா பிறகு, துபோணபுத்திரா அட்டஹாசநுசெய்துகொண்டிபநக வரைஅழிக்கக்கூடிய அம்புநளை க கொடுக்கின்ற பாண்டலனை அம்புநுநடனகூடின கையினால் சண்டைக்கு அழைத்தது, 'வீர! நீ இராமயக்தில் வந்து எதிர்த்திருக்கின்றனனைத் தகுநத அதிதியாந நினைபாயாகில் எல்லாவிதகதினும் எனக்கு இப்பொழுது யுகம்என்றிவிருநதைக்கொடு' என்றுசொன்னா ஆசாயபுத்திரால் யுகநுசெய்யும் விருபாததோடு இவவாறு அழைக்கப்பட்ட அாஜுனன கண்ணைகனகு மதித்தான ஜனாததனைநடப்பாநதும் இவவாறுசொன்னான 'மாநவபே! ஸமசபதகாகளை நான கொல்லவேண்டும் அஸ்வதகாமாவோ யுத்தத்திற்கு என்னை அழைக்கிறா இராமயத்தில் எனக முழுவில் செய்யவேண்டிமோ அதை எனக்குர கொல்லும் தேவர்களுக்கு விருபாமிருந்தால் எதிரொண்கி ஆதிரயமகொடுப்பேன்' என்று சொன்னான இவவாறுசொல்லக்கேட்டமாவா யாகதில் சினைஷயெனனும் வேதாங்கத்தில் கூறியமுறைபடி அழைக்கப்பட்டஇநதிநனை வாயுவானவன் கொண்டிவநதுசொபதுபோல அழைக்கப்பட்டபாத்தனை அஸ்வதகாமாவின்னகதத்தை அன்றுகும்படிசெய்தார கேசவா ஸ்ரீமனகதையுடையவான அநத அஸ்வதகாமாவை

* ரதத்திலுள்ள நீடத்திலும் அச்சிலும் சோதய இசைக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டைகளின் ஸமூகம்

அழைத்து, 'அஸ்வததாமாவே' ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு விரைவாக அடிக்கக்கடவீர் ஆயுதங்களை யும் நீர் ஸஹிததுகொள்ளும வெலைக் காராகளுக்கு யஜமானனிடச்சொற யக்கடனைக் கழிப்பதற்கு இஃ தன்றோ காலம்! பிராம்மணர்களுடைய விவாதம் ஸூக்ஷ்மமானது. கூத்திரியர்களுடைய வெற்றிதோலவிகள ஸூக்ஷ்மமானவை கள் பாரததனுடையதிவயபூஜையை மயக்கத்தினால் பொருமலடோ வீராகில் நீர் முடிவைவிருமபித துடமாயிருந்துகொண்டு இப்பொழுது 'அாஜுனனோடு போர்புரிவீராக' என்று சொன்னா வாஸு தேவரால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட பிராம்மணேசதமா 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிக் கேடவரை அறுபதுநாரசங்களாலும்அா ஜுனனே மூன்றுநாரசங்களாலும் அடித்தாரா அாஜுனன் மிகக்கோ பங்கொண்டி மூன்று பாணங்களால் அந்த அஸ்வததாமாவின்னுடைய விலலைத் துண்டாக்கினான் தள்ளணியானவா மிகக்கோரமான வேறு விலலை எடுத்து காணேற்றி நிரிஷ்டதினுள் பாணநிந்ததனானான் அா ஜுனனையும் வஸுதேவபுத்திரரான கேசவரையும் ஆயிரம்பாணங் களாலும் முத்தா மா பாணங்களாலும் அடித்தார் பிறகு, முயற்சியுடைய வரான் தரோணகுமாரர் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பாணங்களைப் பிரயோகித்தது அாஜுனனே ஸதமபிக்ஷசெய்தார் ஐயா! பிரம்மவாதியான அஸ்வததாமாவின்னுடைய அமாருத குரணியினினும் விலலினினும்நாணகயிறறினினும் விரல்களினினும் இரண்களினினும் இரண்களினினும் இரண்களினினும் மார்பினினும் முகத்தினினும் மூக்கினினும் கண்ணினினும் இரண்களினினும் தலையினினும் அங்கங் களினினும் ரோமங்களினினும் பவசங்களினினும் பதத்தினினும் தலத்தினினும் பாணங்கள் வெளிப்பட்டன தோணபுத்திரா பெரிதானபாணவலையினால் மாதவரையும் அாஜுனனையுங்கட்டி ஸூ தேரஷ்முள்ளவராகப் பெரிய மேக்ககட்டத்தினுடைய இடிமுழக்கம் போன்றதப்பதத்தோடு விமிமந்தாக்குசெய்தார். மஹாபாஜே! தரோணியினினுவிடமிட்டு நான்கு பக்கத்தினினும் வந்துவிழுகின்ற அந்தப் பாணங்களால் பதத்தினிருக்கின்ற அந்தக் கிருஷ்ணாஜுனர இருவரும் கண்கள் மூடப்பட்டுப் பாரக்ள பிறகு, பிரதாபசாலியான அஸ்வததாமா யுத்தத்தில் அந்தாநாநவா பாண வஸு இருவரையும்கொல்ல யுள்ள அனேக அம்புகளால் அசைவற்றவாகளாகச் செய்தார். சராசரங்களுக்கு ரக்ஷகர்களான அவளிருவருட்பாணங்களால்வருக மூடப்பட்ட பாக்கொண்பதைக் கண்டு ஜங்கமஸ்தாவரமனைத்தும் ஹா

ஹாகாரம்கொண்டன விகுத சாணாகளுடைய கூட்டங்கள்
நான்கு பக்கத்தினின்றும் வந்தன, 'இப்பொழுது உலகங்களுக்கு
கேஷமமானது உண்டாகுமா' என்றும் சொல்லின அசுரே! யுத
தத்தில் கிருஷ்ணாஜ்ஞாபனை மூடுகின்ற தரோணபுத்திரருக்கு
உண்டானதுபோன்ற பாக்கிமம் என்னால் இத்தற்குமுன் பாக்கி
பட்டதேயிலலை மன்னரே! யுத்தத்தில் பாக்கிநாளுக்குப் பயகுதை
உண்டிபண்ணுகிற தரோணியினுடைய எல்லின் சபத்தனைக்கா
ஜககின்ற விமமகதினுடைய சபககைதட்டிபாலப் பலகாம கேட-
வேன யுத்தத்தில் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிககின்றவரும்
(அம்புகளைத்) கொடுப்பவருமான இந்த அஸ்வதகாமாவின்னைப் பால
லிலுள்ள நாண் கயிறுனது மேடத்தினுடைய மின்ன நேரல் விளங்கு
வதாசக சாணப்பாட்டு சுறுசுறுப்புடன் பாயத்தைச் செயல்வனும்
திடமான கையடிப்புள்ளவனும் பாண்கிரககனனுமான யுத்த
தனஞ்சயன் அப்பொழுது அதிகமதமயக்கத்தை கயன் நது பாத்த
கொண்டிருந்தான், யுத்தாளத்தில் விகுமதகுடன இடமாகவும்
வலமாகவும் ஸஞ்சரிககின்றவனும் (அம்புகளைப்) பிழைக்கிகின்ற
வனுமான தனனுடைய பாக்கிமத்தை யுத்தத்தில் அந்த அஸ்வத
தாமாவின்னால் கலப்பாட்டாக வண்ணினுனை வேந்தரே! பிறகு, யுத்த
தில் அவவிதமான சாயத்தை கசையகின்ற தரோணபுத்திரருடைய
ஸவருமடானது ருத்திரருடைய சரீரமீறால் பாக்கிமுடியாததா
யிருந்தது அசுரே! பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் தரோணபுத்திர
யிருத்தியமை நது குந்தீபுத்திரை குறைவுபடவே, கிருஷ்ணானது
கிருஷ்ணனை வந்தனை நகது அசுரே! யுத்த வாஸகேவாபிரா
ஷககால் பெருமூச்சுண்டிசைக்கொண்டு கண்ணினால் கரிசுகின்றவா
கேரல் யுத்தத்தில் தரோணபுத்திரைபுடும் பாக்குள்ளுடும் அடிக்கடி
பாக்காள்.

பிறகு, கண்ணபிரான சோபங்கொண்டு பாத்தனை நோக்கி,
'பாரத! குந்தீபுத்திர! யுத்தத்தில் தரோணபுத்திரை' என்றை இப்
பொழுது மீறியதை' என்றிடத்தில் ஆச்சாயமாக எண்ணு
கிறேன் உன்னுடைய கயிறுள்ள சாணம் வமானது சித்திரிப்பாகாம
ருக்கின்றதா? உயரடி, நழுவாமலிருக்கின்றதா? வீராயமானது முன
பால் இருக்கின்றதா? உனக்கு இருக்கக்கூடுதலையால் முன்போ
லிருக்கின்றதா? பாண வானை சிறந்தவனே! யுத்தத்தில் தரோண
புத்திரை அந்த ஆண்மைபுள்ளவாக்க பண்கிறேன். குருபுத்திர
சென்று இவ்வரை கொடியிததுக்கொண்டு மேலில் உபேகைசெய

யாதே பார்த்தத¹ உபேகைச்செய்தற்கு இது ஸம்யமன்று' என்று அனபுடன் இவ்வசனத்தைக்கூறினான் அராஜுனன், 'மாத்தவரே' என விஷயத்தில் குருபுத்திரருடைய துஷ்ட ஸ்வபாவத்தைப்பாரும் அமபு மயமானவீட்டில்² 19 வேசிக்கரசெய்து நம்மை மாண்டவா³ நின்றன⁴ எண்ணுகிறான் சிவகையினாலும் பலத்தினாலும் இத்தோ நான் இவ்வாக கொல்ல ஸங்கலபித்தவீட்டுடன்⁵ என்றுகூறினான் இவ்வாறுசொல்லி விட்டு, பாரதாசனான் சிறந்தவனான் அராஜுனன் அந்தஅஸுவத்தாமாவினுடை பணிஸீலையும் குடையையும் கொடுத்தாணியையும் தாழைமடலோ⁶ நான் தவடிவமுள்ள சக்திபையுமசிறந்ததநாயுத்தையும்⁷ குருமானால் சாணையிடப்பட்டபல்லவங்களால் துண்டாகவினான் அராஜுனன் அஸுவத்தாமாவினால் 19 வேசிக்கரசாயி அம்புள்ள ஒவ்வொன்றையும் முழமுனருகத் துண்டாக்கி, காற்றானது பணியை நாசம்செய்வது போல நாசம்செய்தான் பிறகு, பாண்டவன் குற்றைகளோடு⁸ ஸார்த்தகனோடு⁹ தருங்கனோடு¹⁰ யானைகளோடு¹¹ தவஜங்களோடு¹² மீம்¹³ காலா¹⁴ கருண்டைய¹⁵ கூட்டங்களோடு¹⁶ கங்கா¹⁷ ஸம்சபதிகா¹⁸ களை மறுமடியும் உக்கிரமான பன்னங்களால் அழித்தான் அந்தயுத்த தங்கத்தில் அப்பொழுது பறபல் சூழமுடையவர்களாகக் காணப்பட்ட ஜனங்கள் அந்தயுத்தத்தில் தாங்களோ¹⁹ தங்களோ²⁰ பாண்டவர்களால் சூட்டப்பட்டவர்களாக²¹ ஏண்ணிக்கொண்டார்கள் காண்டவத்தினால் விட்டபலவையினும் பறபல் சூழமுள்ளவைகளுமான் அவ்வம்புள்ள யுத்தத்தில் ஒருகோராததுக்கு அப்புறத்திலுள்ள யானைகளையும் மணிதாங்களையும் கொன்றான் கால்டில் கோ²² மல்களால் வெட்டப்பட்ட இவ்வாயங்களால்²³ மத்தத்தைப் பெருங்குதின்ற யானைகளுடைய துதக்கைகள் பலலங்களால் அழிக்கப்பட்ட²⁴ விழுந்தன பிறகு, மலைபோன்ற அந்தபானைகள் மாவுத்தாசனோடு²⁵ இரத்தின²⁶ வைய²⁷ வஜாயுத்தத்தினால்²⁸ 19 வங்கபய²⁹ மலை கருண்டைய³⁰ கூட்டங்களால்³¹ கீழேவிழுந்தன தனஞ்சயன் கனகுபழங்கு³² 19³³ வேசமுள்ள குதிரைகளோடு³⁴ கட்டாயவைகளும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவீரர்களால் வீழ்ந்திருக்கப்பட்டவைகளும்³⁵ நந்தாவநகரம்போன்ற சூழமுள்ளவைகளும்³⁶ நன்றா³⁷ அமைக்கப்பட்ட³⁸ வையா³⁹ நுமான⁴⁰ தங்களை⁴¹ பாண்டவனால்⁴² துண்டி⁴³ கா⁴⁴ பாசசெய்து⁴⁵ சகதுரு⁴⁶ கண்ணா⁴⁷ அம்புகளை⁴⁸ பொழிந்தான் அவன் நன்றாக⁴⁹ அலகுகளிக⁵⁰ கம்பா⁵¹ குற்றைவீரர்களை⁵² காலாட்சையையும்⁵³ கொன்

* 19 பாறம, 102-ம் பக்கத்திலும் கோ²² பாறம 73, 565-ம் பக்கங்களிலும் குறிப்பிற் காண்க

யும் தோல்களையும் துருக்கைகளையும் யானைவீரர்களையும் வெட்டி
 னான். அந்த யானையினின்று கொடிகளும் கொடித் துணிகளும்
 வஜரத்தினுடிக் கட்டப்பட்ட மலேச்சகிரங்காபோல விழுந்தன அந்த
 ஸம்சபதனங்கள் முறிய அடிக்கப்பட்டவுடன், காரணத்து பெரிய
 மேகமண்டலங்களால் உதிக்கின்ற சூரியனை மூடுவதுபோலக் கிரீடி
 யானவன் உதிக்கின்ற சூரியனுடைய வாண்மபோன்றவாண்முள்ள
 பாணங்களால் குருதிபுத்திரரை மூடினான் பிறகு, அஸ்வத்தாமா கூர்
 மையுள்ள அம்புகளால் அாஜு னன்னுடைய அம்புகளை நாரஞ்செய்து
 மாரிககாலத்தில் சந்திரசூரியர்களை மேகமானது ஆகாயத்தில் மறைப
 பதுபோல அாஜு னனையும் வாஸுதேவசையும நன்றாக மூடி வமிம
 நாதஞ்செய்தார் எதிர்காலவரது அந்த வீரர்களால் ஆயுதங்களாலடிக்
 கப்பட்ட குருதிபுத்திரனான அாஜு னன் பாணாதகாரத்தை விரைவா
 கப் சேதித்துச் சிறந்தபொருட்டைமைந்த அம்புகளால் அந்த அஸ்வத்
 தாமாவையும் உடமைச் சேர்ந்த அந்த வீரர்களையும் மீண்டும் அடித்தான்
 பாணங்களை எடுப்பவனும் ஸங்கானம் செய்பவனும் பிரயோகிப்பவனு
 மான ஸவயஸாசி ரத்தினால் காணப்பட்டவிலை ரதங்களையும் யானைகளே
 யும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் ஒன்றோடொன்று நன்றாக மோதி
 கொண்டிருக்கின்ற வீரர்களுடைய உடையவைகளாகவும் கொல்லப்பட்ட
 வைகளாகவும் கண்டாங்கள் தரோணபுத்திரர் விரைவவராகிச் சிறந்த
 பதநாராரங்களை வேகமாகத் தொடுக்க ஒர்பாணம்போலப் பிரயோ
 கித்தார் அவைகளுள், ஐந்தாபாணங்களை அாஜு னனை எதிரில் அடித்
 தன கல்லகட்டிகளுள் என்குடின ஐந்தாபாணங்கள் அச்சத்தைப்பிளந்
 தன தனாவைத்தனை அறிந்தவரான அந்த அஸ்வத்தாமாவினால்
 அவ்வாறு அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் அவ்வாறுபுள்ளால் அடிக்கப்
 பட்டிருந்ததைப் பெருங்கொண்டிருக்கிறவர்களும் குபேரனும்
 இந்திரனும் போலாறவர்களும் எல்லா மனிதர்களுள்ளும் சிறந்தவாக
 னுமான அவநிருவாகனையும் யுகத்தினில் மாண்டவர்களென்றே மற்ற
 வர்கள் எண்ணினார்கள் பிறகு, தசராஹர்களுக்கு நாதரான ஸ்ரீ
 கிருஷ்ணபகவான் அாஜு னனைப் பார்த்து, 'ஏன் அாஜு ரதையாபிருக்
 கிறாய்? இந்தப் போரவீரரைக் கொல் ஓவா உபேக்ஷிக்கப்பட்டால்
 சிகிதையைச் செய்பபடாத கஷ்டமான வியாதிபோலக் தோஷத்தை
 விளைவிப்பாரன்றோ?' என்று சொன்னான்

ஊக்கமுள்ள கிரீடியானவன் அச்சத்தையாபார்த்து, 'அவ்வாறே
 ஆகட்டும்' என வுசொல்லிவிட்டு அட்டாஸஞ்செய்து விரைவாகக்
 காண்டவத்தினின்று விடப்படுகின்றவைகளும் கோபங்கொண்டஸர்ப்

பம்போன்றவைகளுமான பாணங்களுலே தரோணபுத்திரருடைய சிறந்தசர்க்கனத்தினுலபூசப்பட்ட உத்தரமமான இருக்கையையும் மார்பையும் தலையையும் அவ்வாறே நிகரற்ற இரண்டுகொடைகளையும் அடித்து தரோணபுத்திரரையும் புத்தத்தில் பிளந்தான் அரஜுனன் கடிவாளங்களை அறுத்துக் குற்றங்களையும் அடித்தான் அந்நகரத்தினையுள் அவரை புத்தகபூமியினின்று வெகுதூரம் இழுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான் காற்றினவேகம்போன்ற வேகமுடைய அககுற்றங்களாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவரும் புத்திரசாலியுமான அந்த தரோணபுத்திரர் பார்த்தனுடைய அமட்களால் திடமாக அடிக் கப்பட்ட (மறுபடியும்) திரும்பிவந்து பார்த்தனோடு போராடிவதற்குச் சக்தியற்றவரான அங்கிரஸினவமரத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் சிறந்தபலமுள்ளவருமான அந்த அஸ்வத்தாமா பாணங்களும அஸ்திரங்களும குறைந்தபடியே உதவாக்கத்தைபிழந்து விருஷணி வீரரான கிருஷ்ணரிடத்திலும் தனஞ்சயனிடத்திலும் ஐயம் நிச்சயமென்று ஆலோசித்துக் காணனுடையபடைப்பில் பிரவேசித்துவிட்டார். மந்திரங்களுமும் ஓஷதங்களுமும் சிகிதையுடையவர்களும் உபாயங்களும் தேக்கத்தினின்று எடுக்கப்பட்டவியாதிபோல விருத்தமானகாரியங்களைச் செய்ய எண்ணங்கொண்ட அஸ்வத்தாமா குற்றங்களால் வேறிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டபின், கேசவரும் அரஜுனனும் காற்றினுலஅசைக்கப்பட்ட கொடியுள்ள தாமவெள்ளம்போல முழங்குகின்ற தாமான தத்தூடன் ஸமசபத்காகளுக்கெதிராகச் சென்றார்கள்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்

(அரஜுனன் தண்டதாரணையும் தண்டனையும் கொன்றது)

பிறகு, வடபுறத்தில் பாண்டவர்களுடையதேசேயில் தண்டதாரணைகொல்லப்படுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய சபதமானது தோன்றியது கருடன் காற்று இவைகளுடைய வேகத்துக்குச்சமமான வேகமுள்ளகுதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே செல்லுகின்ற கேசவா ரத்தத்தைத்திருப்பி அரஜுனனைப்பார்த்து, 'பகைவரை அழிகின்றயானையோடு இதோ மகத நாடன் மீறிச்செல்லுகிறான் இவன் படைப்பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் பகதத்தன்குக்கு குறைந்தவனல்லன் இவனைக்கொன்று மறுபடியும் ஸமசபத்காக்கைக்கொலவாய்' என்றுசொன்னான் பேசக்

முடிவதற்குள் பாரதத்தைத் தண்டதாரனுடையயானையை அடையச் செய்தார். மாகதாருளுகிறநதவனும் மஹாபலசாலியும் அமங்கள் காயத்தில பிடிவாதமுள்ளவனுமான அநதத்தண்டதாரன் புத்த வீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடிப் பயங்கரமாயும் விஸ்தீரண மாயுமுள்ள தாமகேதுஸவருபியான உதபாதகிரகமானது பூமிமுழு மையும் நாசஞ்செய்வதுபோலப் பகைவாசேனையை நாசஞ்செய்தான் நன்குபழக்கப்பட்டதும் கஜாஸூரன்போன்றதும் மஹாமேகத்தினுடைய இடிமுழங்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும் ரதங்கனையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மனிதர்களையும் நாசஞ்செய்கின்றதமான சிறந்தயானையின்மீது வீற்றிருப்பவனும் புத்தத்தில் வியமுள்ளவனுமான அநதத்தண்டதாரனான புத்தத்தில் யானை வீரர்களையும் காலாட்கூட்டங்களையும் மஹாரதர்களையும் குதிரை வீரர்களுடன்கூடின குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலசகரம்போல எல்லாபகங்கங்களிலும் பாணங்களால் கொன்றான அநதத்தண்டதாரன் வெண்கலத்தாலானவையும் இரும்பினாலானவையுமான கவசங்களைப் பூஷணங்களாக அணிந்தவாகளும் குதிரைகளுடைய வாகளுமான மனிதர்களைச் காலாட்களுடன்கூடவிழுமபடி செய்து, பல முள்ளுருகிறநதயானையானது பெருங்கோரைகளை ஒசையுடன் அழிப்பதுபோல நாசஞ்செய்தான பிறகு, அராஜகனான நாணகயிறறினின் தும் கைவிரலுறையினினதும் சக்கரங்களுடைய நுனிபினினதும் உண்டானசபதமுள்ளதும் பிருதங்கங்களாலும் பேரிகளாலும் அனேக சங்கங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டது. ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளாலும் சபதமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதுமான புத்தத்தில் சிறந்த புத்ததான (தண்டதாரனுடைய சிறந்தயானையை) எதுரத்தான பிறகு, அநதத்தண்டதாரன் அராஜகனான உததமமான பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஜனாந்நரைப் பதினாறுபாணங்களாலும் குதிரைகளை முழமுன்றுபாணங்களாலும் அடித்து, பிறகு, ஸிமமநாதஞ்செய்தான, அடிக்கடி சிரிக்கவும் சிரித்தான பிறகு, பாரதனை பலலங்களாலே நாணகயிறுறேடும் பாணங்களுடன்கூடின அநதத்தண்டதாரனுடையவிலையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தவஜததையும் அதுதது மறுபடியும் பாதரக்ஷகர்களோடு பாகங்களையும் கொன்றான பிறகு, கிரிவரஜதேசத்தரசனான அநதத்தண்டதாரன் கோபங்கொண்டான பிறகு, அராஜகனான அதிகமாகக்கோபமுட்கருதிய அநதத்தண்டதாரன் கபோலங்களில் மதநீபெருகுவதும் துன்பஞ்செய்யும் தனமையுள்ளதும் காற்றுப்

போன்றவேகமுள்ளதுமான யானையிலிருந்து கோமரங்களால் ஜனா
ததனையும தனஞ்சயனையும் அடித்தான் பிறகு, பாண்டவன் மூன்று
பாணங்களால் யானைத் துதிக்கக்கொண்டபாண அந்தக் கண்டகார
னுடைய இரண்டு கைகளையும் பூரண சந்திரனுக்கொப்பமான முகத்
துடனகூடினதலையையும் ஒரேஸமயத்தில் அலுக் தப் பிறகு யானை
யின்மீது அனேக பாணங்களைப் பிடியோகித்தான் பொண்ணுல்லங்க
ரிகையிட்ட பாரததனுடைய பாணங்களால் நன்குசூழப்பட்ட தூம
பொற்கவசத்தை அணிந்திருப்பதுமான அகையாண் இரண்டுகாட்டுத்
தீயினால் பற்றியெயிரகினற ஒத்திருக்கொகிடும மரங்க ளொகிடுமகூடின மலை
போல அதிக்கமாக விளங்கிறது வேதனையினால் பீடிகையிட்ட அந்த
யானை மேகத்தினுடைய குடிமுழங்குமபோல வீரிக் கத்திக்கொண்ட
கிடு நிலைதவறி நான்குபக்கத்திலும் சுற்றிக்கொண்டிடும மனநகடுமாறி
(யுகத்தங்கத்தைக் கவிடு) ஓடியது துன்பத்தை அடைந்த அந்த யானை
பாக்கோடுகூட்டவே வஜராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலர்போல விழுந்
தது பனிபோல வெண்ணிறமுள்ள தம் பொன்மாலையை அணிந்த
தும் இமயமலையினுடைய சிக்கமடோன்றதுமான யானையுடன் பிரா
தாவானவன் யுகத்தில் கொல்லப்பட்டவே, தண்டனப் பெந்திரரான
கண்ணபிரானையும் அரஜுனனையும் கொல்லாண்ணன் விரைவாக ஓடி
வந்தான் அந்தத் தண்டன சூரியனுடைய கிரணங்களுடோற பிரகா
சிப்பவைகளும் கூமையுள்ளவைகளுமான மூன்று தோமரங்களால்
ஜனாததனரையும் ஐந்து கோமரங்களாலே அரஜுனனையும் அடித்து
விமமநாதஞ்செய்தான் பிறகு, பாண்டவன் அடிப்பவனாகி அவ
னுடைய இருகைகளையும் அலுத்தான் கஷ்டப்படுத்தினாலுக்கூட
பட்டவையுடைய பருத்திருப்பவையுடைய தோமராயுதத்துடனகூடிய
வைகளும் நல்ல தோளவளைகளை அணிந்தவைகளும் சந்தனத்தினால்
பூசப்பட்டவைகளும் யானையின்மீதுருந்து ஒரேஸமயத்தில் விழுகின
றவைகளுமான இருகைகளும் மலையினது சிக்கத்தின்னது பூமியில்
விழுகின்ற இரண்டு ஸாபபாகுஷ்டமால் விளங்கின பிறகு, கிரீடர்
னால் அரத்தாரத்திப்பாணத்தாலுக்கூட்டப்பட்ட தண்டனுடைய தலையா
னது யானையின்மீதுருந்து பூமியில் விழுந்தது அந்ததால் களைந்து
விழுகின்ற அந்தத் தண்டன அளகுகிரியினின்று மெற்றிசையில் விழு
கின்ற சூரியனபோல விளங்குகின்ற பிறகு, பாண்டவன் சூரியனுடைய
கிரணங்களுக்கொப்பமான உத்தமமானபாணங்களால் இமயமலையி
னுடைய சிகரத்துக்கொப்பான அந்த யானையைப் பிரிந்தான் அந்த
யானையானது வஜராயுதத்தினால் ஓக்கப்பட்ட இமயமலையினுடைய

சிகரம்போல வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தது பிறகு, ஸ்வயஸாசியினால் யுத்தத்தில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவைகளான அந்த யானைப்போன்ற மறையானைகளும் அந்த இரண்டு யானைகள்போலவே நாசஞ்செய்யப்பட்டன பிறகு, மிகப்பெரிதான சத்துருவினுடைய படையானது நன்கு நாசஞ்செய்யப்பட்டது யானைகளும் ரதிகாங்களும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் கூட்டம்கூட்டமாகப் பரஸ்பரம் கொன்று கொண்டு யுத்தத்தில் விழுந்தார்கள் மிகக் துடிமற்றமுற்றவர்களும் நன்கு அடிகப்பட்டவர்களும் அதை அதைப் பலவாறாகப் பேசுகின்றவர்களான மனிதர்கள் ஒருவரால் மறொருவா கொல்லப்பட்டார்கள் பிறகு, அராஜகனுடைய படைவீரர்கள், தேவகணங்கள் இந்நிரணைசூழ்ந்தன கொளவகுபால் அராஜகனைச் சூழ்ந்தன கொண்டு, 'வீர' பிரஜைகள் மரணத்திலின்று பயப்படுவதுபோல எவ்விடத்திலின்று பயமடைந்தோமோ அந்தரசத்துருவானவன் எங்களுடைய பாக்கியத்தால் உன்னால் கொல்லப்பட்டான் பகைவாக்களை நாசஞ்செய்யவே' இவ்வாறு பலசாலிகளான பகைவாக்களால் மிகப் பீடிக் காரட்ட இந்த ஜனங்களைப் பயத்தினின்று பாதுகாவலாமற்போனால் அப்பொழுது, இவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் இப்பொழுது நமக்கு உண்டானதுபோன்ற ஸந்தோஷம் பகைவாக்குக்கு உண்டாயிருக்கும்' என்று கூறினார்கள் அராஜகன் இவ்வாறாகவே மறுபடியும் நண்பர்களால் புகழ்ப் பிழிந்த வாக்ருகளைக்கேட்டு அப்போது ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவனாகத் திகழ்ந்த அந்த ஜனங்களுக்குப் பிரதிமரியாதையெதுவிட்டி மறுபடியும் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லச் சென்றான்

ஐம்பததைந்தாவது அதயாயம்

(அராஜகன் ஸம்சபதகர்களைக் கொன்றது)

அராஜகன், அங்காரக்கிரஹம்போல வகரானுவகரமான கதியினால் மறுபடியும் திருமதிவந்த ஸம்சபதகர்களை ஜயித்துப் பிரகாசித்தான் அரசரே! பாரதரே! பாரதத்துடைய அம்புகளாலடிக் காரட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நிலை தவறின, சுறுகிலங்கள், புழிங்கள், சிவங்கள், வாய்முற்றன பாண்டவன் யுத்தத்தில் எதிர்ந்துப் போர்புரிகின்ற சத்துருவீரர்களுடைய ரத்தத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் மறங்குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிசையும் விறகையும் கத்திகளை

[illegible]

* திருதராபுரத்தூதைய குமாரசன் அல்லா, இவன் வேறு 'உகராபுத குமாரசனை' என்னும் வியாகரண புஸ்தக டாட்டம்.

கொலவதுபோலப் பாரததன் (வீரர்களை) வஜராயுதத்திற்கும் தழுவக்
கும் விஷத்துக்கும் ஒப்பான சாணைபிடிக்கப்பட்ட அனேக அம்பு
களால் கொன்றான அாஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட அனேகம் குதிரை
கள் ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களோடுகூடவே விழுந்தன ரகத்தினால்
நனைந்திருக்கின்ற அககுதிபைகள் நாக்கும் குடலும் வெளியிலவந்து
பாரகத்தகாதவைகளாகி யுத்தபூமியில் உயிரையிழந்தன அாஜுன
னால் நாராசங்கால் நன்கு கொக்கப்பட்ட மனிதர்களுடைய யானைகளும்
குதிரைகளும் சுழன்றன, தடுமாற்றமுற்றன, கீழேவிழுந்தன,
அலறின, வாடின விலையுயர்ந்த கவசமும் பூஷணமும் பூண்டவா
களும் நானவிதமான ஆடைகளையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவர்களு
மான வீரர்கள் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும்
அாஜுனனால் கொல்லப்பட்டிப் பதித்தார்கள் பயமற்றவர்களும் உயா
குலத்தில் தோன்றியவர்களும் பாலித்தார்களுமான புண்ணிய காமம்
செய்தவர்கள் சீரங்குளால் பூமியை அடைந்தார்கள், சிறந்த காமங்
களால் ஸவாகுகத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, பறபல தேசங்களுந்
குத தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கூட்டங்களோடு கூடியவர்களும்
உமமைச சோந்தவர்களுமான வீரர்கள் கோட்டம்கொண்டு அா
ஜுனனுடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துச் சென்றார்கள். ரதங்
களாலும் குதிபைகளாலும் யானைகளாலும் சுமக்கப்படுகின்ற
வர்களும் காலாட்களும் கொல்ல எண்ணிப் பலவித ஆயுதங்
களை விரைவாகப் பிரயோகித்துக் கொண்டு எதிர்த்து ஒடினா
கள் அாஜுனனாகிற காற்றானது, யுத்தவீரர்களாகிற மஹாமே
கங்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்களாகிற பெருமழை
யைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் விரைவாக நாசஞ் செய்தது
குதிபைகளோடும் காலாட்களோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும்
சோந்ததும் பெரிய ஆயுதத்திரள்களால் விராபிக்கப்பட்டதுமான
பகைவார்களுடைய படையாகிற கடலைச் சஸ்திரங்களும அஸ்திரங்
களுமாகிற அணையினாலே விரைவாகத்தூண்டக்கருதிய பாரததனை
வாஸுதேவா, 'பாரதத' 'தோஷமற்றவனே' என் விளையாடுகிறாய்?
இந்த ஸமசபதங்களை நாசஞ்செய்து பிறகு காணனைக் கொல்லும்
விஷயத்தில் என்னைப் பாராட்டு' என்று கூறினா அாஜுனன், 'அவ
வா'னே ஆய் கிடீன்னது அவஸைப் பாரததா கொல்லிவிட்டு அாவிபா
முது மிருந்திருக்கின்ற ஸமசபதங்களை நாசஞ்செய்யப்போகின்றவ
னாக இந்திரன் அவஸரங்களை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால்
அடித்தான் யுத்தத்தில் பாணங்களை எடுப்பவனும் தொடுப்பவனும்

விடுபபவனுமான அரஜுனன் சிலரால் காணப்பட்டவில்லை. மனிகா
கா • விரைவிற கொல்லப்பட்டவர்களாக காணப்பட்டார்கள்
கோவிந்தா, 'ஆசசாயம்' என்று சொல்லி கொண்டு குதிக்கிற கருட
பூர அன்னப்படுவைகளுடைய நிம்மடோன்ற வெண்ணிறமுள்ள
அந்தக் குதிரைகள் அன்னங்கள் தடாகத்தில் பிரவேசிப்ப தபோலாக
கௌரவஸேனையில் பிரவேசித்தன பிறகு, ஜனங்களுக்கே காம்பா
னது நடந்துகொண்டிருக்கும்நுணதத்தில் அந்த யுக்த பூரிமையப்
பார்க்கின்ற கோவிந்தா ஸவஸாசியைப்பதாக துட்பாக்கி மஹாபா
கரமான பாரதாருளுடைய கூடியமானது இத்தகா நடந்து வருகின்ற
தது தூயோதன் வககாப பூரியிலுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் பெரி
தான நாமம் உண்டாகிவிட்டது பாரதா கொல்லப்பட்ட சிலவாரிகளு
டைய பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும் புட்டித்தகளும்
பட்டவைகளுமான விநயையும் பூஷணங்களுடைய அவாவாதே அடியி
தூணிகளையும் பொன்மயமான நடிகைகளுள்ளவைகளும் படித்தக
ணுகளுள்ளவைகளுமான பாணங்களுடைய எண்ணெயிட்டித்திட்டுப்
பட்டவைகளும் சட்டையுரிததுபாம்புடையபோன்றவைகளுமானகாரா
கங்களையும் நான்குபக்கத்திலும் இன்றை தகிட் தகிட் தோமாகுகளை
யும் குதிரைகளையும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருடை
களையும் புட்டித்த தளப்பபட்டவையும் பொன்னாலிய பின்புற
முள்ளவையுமான கேட்கங்களையும் பொன்னால் சித்திரிவிலை செய
யப்பபட்டாடிகளையும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சக்திகளை
யும் பொறபட்டங்களால் கட்டப்பட்ட பெரிய கதைகளையும் பொன்
மயமான நிஷ்டிகளையும் பொன்னலங்காரமுள்ள பாலங்களுடைய
பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட நாமபுகளோடு முறித்தக
கீழே தளப்பபட்ட பாகங்களையும் பரிசுங்களையும் பிண்டபாலங்களை
யும் புசண்டிகளையும் கண்பங்களையும் விழுந்திருக்கின்ற இருபடிய
மான குந்தங்களையும் பெரிய உலகைகளையும் பா. உயிரை யிழந்த
பலசாலிகளான இந்த வீரர்கள் ஜயத்திலவ்ருப்பங்கொண்டு பிற்பல
வித சஸ்திரங்களைப் பிடித்து உயிரோடிருக்கின்றவர்கள் பாலம்
காணப்படுகிறார்கள் கதையினால் உடல்கள் நொறுக்கப்பட்டவாக
ளும் உலகைகளால் மண்டைகள் உடைக்கப்பட்டவர்களும் யானை
களாலும் குதிரைகளாலும் சதங்களாலும் பொடிபண்ணப்பட்டவா
களுமான யுத்த வீரர்களை ஆயிரமாயிரமாகப் பார்பவைகளை
அழிப்பவனே! பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் நிஷ்டிகளாலும்
தோமர்களாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் ஈட்டிகளாலும்

நகங்களாலும் லகுடங்களாலும் பலவாறு பிளக்கப்பட்டும் ரக்தவெள்ளத்தினால் நான்குபக்கமும் நனைக்கப்பட்டும் உயிரா குறந்த மனிதர்களாயினோர் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது நன்கு மூடப்பட்டுவிட்டது பாரதனே! சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் தோவலனைகளுடன் கூடியவைகளும் மங்களமான பூஷணங்களுள்ளவைகளும் கையுறைகளானிந்தவைகளும் கேயூரங்களுடன் கூடியவைகளுமான (வீரர்களுடைய) கைகளால் பூமியானது விளங்கியது பரதர்களுள் உத்தமனே! வருஷபத்தின் கண்களப்போன்ற கண்களை யுடையவர்களும் பலசாலிகளுமான வீரர்களுடைய விரலுறைகளுடன் கூடியவைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளுமான துணிகளைகளாலும், அலங்கரிக்கப்பட்ட பாணைத் துதிகளைகளுக்கொப்பான தொண்டுகளாலும், உயரந்த சூடாமணியையணிந்தவைகளும் குண்டலங்களுடன் கூடியவைகளுமான தலைகளாலும், கூட்டம் கூட்டமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரங்களாலும், பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷடிகளாலும் தோமரங்களாலும் உடல்களும் சுழுதர்களும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ரகத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவர்களுடைய தலையிலாமுண்டங்களாலும், பூமியானது யாகத்தின் தணிந்த அகனிகளாலே விளங்குவதுபோல விளங்கியது பொற்கிணிகிணிகளுள்ளவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்டவைகளுமான ரதங்களையும் ரகத்தினால் நனைக்கப்பட்டிப் பலவாறு (சித்திரிக்கின்ற) குதிரைகளையும் பார அனுகாஷங்களையும் அம்புகதாணிகளையும், கொடித் துணிகளையும், பலவிதமான தவஜங்களையும், யுத்தவீரர்களுடைய பெரிய சங்கங்களையும், வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களையும், நாகத்தெறித்து மலைபோலச் சாயத்திருக்கின்ற யானைகளையும், விசித்திரமான வைஜயந்திகளையும், கொல்லப்பட்ட யானைவீரர்களையும், அனேக கம்பளங்களுடன் கூடிய யானைகளுடைய மேலவிரிப்புகளையும், அவ்வாறே கிழிக்கப்பட்ட விசித்திரமான பறப்ப வடிவமுள்ள விரிப்புகளையும், பலவாறு உடைக்கப்பட்டிப் விழுகின்ற யானைகளால் நொறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மணிகளையும், அவ்நொறுக்கத்தினங்களின்புத்த பிழ்களுடன் பூமியில் விழுகின்றிருக்கின்ற மாவெட்டிகளையும், குதிரைகளுடைய தங்கங்களையும் தலையலங்காரங்களையும், இரத்தினங்களால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களையும், குதிரைவீரர்களினமீதும் தவஜங்களுடைய துணி

[illegible]

9. இராம சுவாமிநாதன், ஹெட்டிங் - லண்டன்

மாகவர் கிரீடிக்கு அந்த யுகத்தபுவியை இவ்வாறு காண்பித்துக் கொண்டு செல்லவே, தாயோதனனுடைய பட்டையில் பெரிபு சங்க முழக்கத்தையும் துந்துபியின முழக்கத்தையும் பேரிமினுடைய பேரொலியையும் பணவங்களுடைய ஓசையையும் பயங்கரமான தேரொலிகளையும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் கால வைப்பதினால் உண்டாகும் சப்தங்களையும் கேட்டார். வாஸுதேவா காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ள குதிரைகளால் அரேனையில் நுழைந்து பாண்டியனாலே எதிர்த்தடிக் கப்பட்டிருக்கின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு வியப்புற்றார். பாணங்களிலும் அஸ்தரங்களிலும் சிறந்தவனான பாண்டியன் யுகத்ததில் நானுவிதமான பாணங்களால் ஆயுள்முடிந்தவர்களை யமன்கொல்ல துபோலப் பகைவா்களுடைய கூட்டங்களைக் கொன்றான் அடிப்பவா்களுள் சிறந்தவனான பாண்டியன் கூாமையுள்ள பாணங்களால் யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவற்றின் சரீரங்களைப்பிளந்து சரீரங்களையும் உயிரையும் இழந்தவைகளாகச் செய்து தள்ளினான். அவன் சிறந்த சததுருவீரர்களாலே பிரயோகிக்கப்படும் அஸ்திரங்களையும் பறபல சஸ்திரங்களையும் அம்புகளால் வெட்டி இரத்தின் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோல அவர்களைக் கொன்றான்” என்று கூறினான்

ஐம்பத்தாருவது அத்தியாயம்.

(அஸ்வத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பாண்டியன் உலகத்தில் பிரவித்திபெற்ற உத்தம வீரனென்று முன்னமே உனனால் சொல்லப் பட்டிருக்கிறான் யுகத்ததில் அவனுடைய செய்கையானது உன் னால் கூறப்படவில்லை அந்த உத்தமவீரனுடைய விககிரமத்தையும் சிஷையையும் பரபாவத்தையும் வீரயத்தையும் பரமாணத்தையும் அகங்காரத்தையும் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்வாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்

“தனுவேதத்தை முழுதும் அறிந்தவா்களென்றும் விற்பிடிப் பநில சிறந்தவா்களென்றும் உம்மால் கருதப்படுகின்ற எழுவா்களான பீஷ்மா, துரோணா, கிருபா, அஸ்வத்தாமா, காணன், ஆஜுனன், ஜனாததனா ஆகிய எல்லா மஹாரதார்களையும் வீரயத்தினால் அவமதிப் பவனும் ஓர் அரசனையும் தனக்குச் சமமாகக் கருதாதவனும் தனக்குத் துரோணபீஷ்மாகளோடு ஒப்புமையையும் பொறுதவனும்

தன்னிடத்தில் கருஷ்ணாஜ்ஞானாக்ஷைகாட்டிலும் குறையை வரும் பாதவனும் அரசாசனஞ் சிறந்தவனும் எல்லாச் சஸ்திரதாரிகளுள் ஞம் சிறந்தவனுமான் அந்தப் பாண்டியன் பாசத்தைக் கையிற கொண்ட யமனபோலக் காணனுடைய படையை நாசம்செய்தான். பிரகாசிக்கின்ற தோகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளையுமுடைய தும் சிறந்த காலாட்களால் நிரம்பியதும் சூயவனுடைய சக்கரம்போ லச் சுற்றிவருகின்றதுமான அந்தச் சேனையானது பாண்டியனால் பலத்தினால் எதிர்த்துக்கொண்டது பாண்டியன், குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தவஜங்களையும் இழந்தவையும் நுகங்கள் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களை, வாயுவானது மேகங்களை விலக்குவதுபோல நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளால் விலக்கச் செய்தான். அந்தப்பாண்டியன் சிறந்த பாகாகளுடனகூடியவை களும் கொடி துணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிகளையும் இழந்த வைகளுமான யானைகளைப் பாதரசக்ஷாகளுடன் இந்திரன் வஜரா யுத்தத்தினால் மீல்களை அடிப்பதுபோல அடித்தான். அந்தப்பாண்டி யன் சக்திகள் ஈட்டிகள் அம்புபெட்டிகள் இவைகளையுடைய குதி ஸ்வீரர்களையும் குதிரைகளையும் கொன்றான். அந்தப்பாண்டியன் புனிந்தர்களையும் கஸார்களையும் பாஹலீகர்களையும் நிஷாதார்களையும் ஆந்தராகளையும் குந்தலார்களையும் தென்தேசத்து வீரர்களையும் சூரா களும் யுத்தத்தில் கடின ஸவபாவமுள்ளவாகளுமான போஜாக்கள யும் பாணங்களால் சஸ்திரங்களையும் கவசங்களையும் இழந்தவா களாகச்செய்து உயிரையிழந்தவர்களாகவும் செய்தான். யுத்தத் தில் பாணங்களால் சதுரங்கசேனையை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பரபரப்பில்லாதவனுமான பாண்டியனைக்கண்டு தரோணபுத்திரா பிறகு பரபரப்பில்லாதவராக அவனுக்கு எதிரில் சென்றார் அடிப் பவாகளுள் சிறந்தவரான அவர் பயமற்றவராகிய பயமற்றவனான அந்தப்பாண்டியனை இனிமையாக அழைத்து நகைத்துக்கொண்டு கூறலானார்.

‘அரசனே! தாமசையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவனே! பிரதானமான ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் உடையவனே! வஜரம்போன்ற தேகபலமுள்ளவனே! பிரவீரத்தமான வலிமை யும் ஆணமையுமுடையவனே! கைப்படியினால் எல்லா நகங்கப் பட்டவைகளும் மிக நீண்டவைகளுமான இருகைகளாலும் பெரிய வில்லை நானொலியிடுமபடி செய்துகொண்டிரு மஹாமேகம்போல நா ஜித்துக்கொண்டும் அதிகமாகப் பிகாசிக்கிரிய மிக்கவரமுள்ள

பாணவாஷங்களைப் பகைவாகளின்மீது பொழிகின்ற உனக்கு யுத்தத்தில் என்னைத்தவிர மறறவனை எதிரி வீரனாக நான் பராக்ஷிலை பயமற்றதும் பயங்கரமான பலமுள்ளதுமான வில்மமானது வனத்தில் மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைக்கொலவதுபோல நீ ஒருவனுயிருநதுகொண்டு அநேக ரதங்களையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்கிறாய் பெரிய தேரொலியினாலே ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் வெயிறகாலத்தில் பயிருள்ள பூமியைக் கிரணங்களால் கொளுத்துகிற சூரியன்போலப் போவீரர்களைத் தடுக்கச்செய்துகொண்டும் ஸாபபங்கள்போன்ற அம்புகளால் நிறைந்த இரண்டு அம்புபெட்டிகளை நன்றாகத்தொட்டுக்கொண்டும் முககண்ணரோடு அந்தகனென்கிற அஸுரன போ புரிந்ததுபோல என ஒருவனோடேயே யுத்தம் செய்' என்றுசொன்னான்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த மலையுத்தவஜ் பாண்டியராஜன 'அவனிதமே ஆகுக' என்று சொல்லி இந்த அஸ்வத்தாமாவைக் காண்பி என்கிற பாணத்தால் நன்றாக அடித்துத் துன்பமடைபுமபடி செய்தான் ஆசாயபுத்திரரான அஸ்வத்தாமாவும் மாமஸ்தானங்களைப்பிளக்கின்றவைகளும் அதயுகரமாயிருப்பவைகளும் அகனி ஜவாலைக்கு ஒப்பானவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டியனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்ததா. பிறகு, அவர் கழுக்கிறகுடடியவைகளும் * புக்தாவதுகதியோடு கூடியவைகளுமான வேறு புதிய நாராசங்களை விரைவாகப் பாண்டியன்மீது பிரயோகித்ததா அப்பொழுது பாண்டியன் அந்தப்பாணங்களை வெட்டி வேறு நான்குபாணங்களாலே அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய நான்குகுதிரைகளையும் விரைவாக அடித்தான் அவைகள் உயிரையிழந்தவைகளாயின. பிறகு, பாண்டியன் சூரியனுடைய காரதிபோன்ற காரதியையுடையவரான தரோணபுத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களை கூர்மையுள்ள அம்புகளால் வெட்டி, இழுத்துக்கூட்டப்பட்ட வில்லிலுள்ள நாண்கயிறையும் அறுத்தான் பகைவாக்கள் அழிப்பவரான தரோணபுத்திரர் சிறந்தவில்லை நாணெற்றிக் கிங்கராக வலுசிறந்த குதிரைகளை விரைவாகத் 'தீதிரில் பூ டியதைப் பார்த்தார். பிறகு, பிராமமணா

* பாணகதி பத்துவகை, அவை — உளமுக, அபிமுக, திராயக, மந்தா, கோமுகத்திரிகா, தருவா, ஸகலிதா, யமகா, கராதா, கருஷ்டா என்பன பத்தாவதான கருஷ்டா அதிகருஷ்டா என்றும் பெயர் கூறப்படுகிறது அது தலையுடன் கூடத் தூரத்தில் போய் விழக்கூடியது.

ஆயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்து ஆகாயத்தையும் திகழ்க்களையும் பாணங்களால் நெருங்கியதாகச் செய்ததா பிறகு, ஆண்மையிற் சிறந்தவனான பாண்டியன், பிரயோகிக்கின்ற மஹாதமாவான தரோண புத்திரருடைய அநதப்பாணங்களைத்தையும் குறைவுபடாதவை யென்று அறிந்திருந்தும் அவைகளை அடித்து நாசஞ்செய்தான பகைவனான பாண்டியன் முயற்சியோடு விடப்பட்ட அநததரோண புத்திரருடைய அம்புகளை அறுத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யுத்தத்தில் அவருடைய இரண்டு சககரர்களுக்களையும் அடித்தான் பிறகு, தரோணபுத்திரர் அவனுடைய லாகவத்தைக்கண்டு வட்டமாகச் செய்யப்பட்ட விலலுடன் (மழைக்கடவுளான) பாஜன்யன் மழையைப் பொழிவதுபோலப் பாணங்களைப்பிரயோகித்தார ஐயா! எட்டு எட்டுக் காளைகள் கட்டின எட்டுவணடிகள் சமந்துவந்த அவ்வளவு ஆயுதங்களையும் தரோணபுத்திரர் மூன்றேமுககால் நாழிகைக்குள் பிரயோகித்துவிட்டார். அநதகன்போலக் கோபங்கொண்டவரும் முடிவுக்காலத்தில் அழிக்கின்ற அநதகன்போன்றவருமான அநதஅஸுவத தாமாஸினுடைய உருவத்தை எவ்வெவர்கள் கண்டார்களோ அவர் வர்கள் பெருமபான்மையாசப் பிரஜைஞயை இழந்தவர்களானார்கள். ஆசாயபுத்திரர் வாஷாகாலத்தில் மேகமானது மலைகளுடனும் மரங்களுடனும் கூடிய பூமியினமீது மழையைப் பொழிவதுபோல அநதப் பாண்டவசேனையினமீது அம்புமழையைப் பெழிந்தார். தரோண புத்திரராகிய பாஜன்யனால் விடப்பட்ட பொறுத தற்கரிய அநத அம்புமழையை அநதப்பாண்டியனாகிற காரணத்து வாயவயாஸ்திரத்தினால் விரைவாக அடித்துச் சபதித்தது. அடிக் கடி காஜிக்கின்ற அநதப் பாண்டியனுடைய சந்தனத்தினாலும் காரகி லினாலும் பூசப்பட்டதும் மலையபாவத்தினுடைய பிரதிமையுள் ளதுமான கொடியைத் தரோணபுத்திரர் அறுத்து நான்குகுதிரை களையும் அடித்தார் ஸாரதியை ஓர் அம்பினாலடித்துப் பெரியமேகம் போலக் காஜிக்கின்ற (அவனுடைய) விலலையும் அறுத்து ஒரு பிறைக் கணையால் ரத்தத்தையும் எள்ளெவளெள்ளவாகச் சிதறச்செய்தார் அவர் அஸ்திரங்களால் அஸ்திரங்களை ததித்து எல்லா ஆயுதங்களையும் வெட்டி யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்தினால், கிடடியவனாயிருந்தும் பகைவனான அநதப்பாண்டியனைக் கொல்லவில்லை பாகன்கொல்லப் பட்டதும் (ஆஸனமுதலியன) நன்கு அமைக்கப்பெற்றதும் விரை வுள்ளதும் (யானைகளுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு) எதிர்ப்பு முழக்கம் செய்கின்றதும் பலமுள்ளதும் பலவூள்ளவற்றுடன் சிறந்ததும்தரோண

புத்திரருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட வேகத்தான் எதிரிபினுடைய யானைகளை வீரிடச் செய்துகொண்டு அந்தப் பாண்டியனுக்கு நெல் விளைவுடன் கூடிய வந்த தம் மலையின் தாழ்வைக் கொட்டிப் பாண்டியனைக் கன்ற சிறக்க தமான் அந்த யானை பின்னித் தாண்டிப் பாண்டியன் தியமுள்ளவனான மலயகவஜ ஜான் மரக்கக்காடிகளின் மதிங்கடானது மலையினுடைய மச்சியில் ஏறுவதுபோல விடைவுள்ளவனாக எறிவீற்றிருந்தான் தமிழகாதி அரசனால் அந்தப் பாண்டியன் விமமநாதஞ்செய்து யானையை அங்குசத்தினால் கோடுக்கச் செய்து கொண்டு குருபுத்திரரான அஸ்வத்தாமாவைக் குறிக்க துப்பலந்தினாலும் அவதாரபிரயோகத்தினாலும் சிறக்க முயற்சியினாலும் கோபத்தினாலும் சூரியனுடைய கிரணம்போன்ற ஸார்ப்பாள் ஒரு தோமரபுத்தகை விரைவாகப் பிரயோகித்தான் அவன், 'என்னால் நீ கொல்லப்பட்டாய்' என்று அடிக்கடி ஸந்தொஷத்தோடு விம்மநாதஞ்செய்து கொண்டு உத்தமமான மதனங்காளாலும் வஜ்ரங்காளாலும் ஸவாண்ங்காளாலும் வஸ்திரங்காளாலும் மால்களாலும் முத்தங்காளாலும் அவங்க நிக்கப்பட்ட தரோணபுத்திரருடைய கிரீடத்தைப் பிளந்தான் சூரியன் சந்திரன் ஜயோத்ராகிரஹங்கள் அகனி இவ்வகளுடைய காந்தி போன்ற காந்தியையுடைய அந்த கிரீடமானது மஹேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பீரொலியுடன் பூமியில் வீழ்கின்ற மலேச்சிகரம்போல (பாண்டியனுடைய ஆபுத்தத்தினால்) கன்றாக அடிக்கப்பட்டுச் சுழன்றுகொண்டு கீழே வீழ்ந்தது பிறகு, அஸ்வத்தாமா காலால் மிதக்கப்பட்ட சிறந்த ஸாபம் போல அதிக கோபத்தோடு கன்றாக ஜவலீததா யமதண்டத்துக்கொட்டிப் பாண்டியையும் பகைவர்களுக்கு நாசத்தையுண்டிப்பண்ணுகின்றவைபுமான பதினான்கு பாண்டியர்களை மக்களா. அந்த திரோணபுத்திர ஜோதி பாண்டியன் மலையின் பாண்டியனானது யாழ்ப்பாணம் போல துணிவோடும் துதிக்கக்கூடிய மூன்று பாண்டியர்களால் அவ்வாறே பிழிவிடப்பட்ட கைகளையும் தலையையும் அறுத்து ஆறு பாண்டியர்களால் ஆறு குத்துக்களுக்கொட்டிப் பாண்டியனையுடையவர்களும் மஹாரதா களுமான பாண்டியராஜனுடைய துணைவர்களையும் கொன்றார். மிக நீண்டவைகளும் உருட்சியானவைகளும் சிறந்த சந்தனத் துணை நீண்டசட்டைகளும் கொண்டுள்ளும் முத்தங்காளாலும் மரணிகளாலும் வஜ்ரங்காளாலும் (இழைக்கப்பட்ட) பூஷணங்களை அணிந்தவைகளும் பூரிடல் வீழ்ந்தவைகளும் அந்தப் பாண்டிய ராஜனுடைய இரண்டொரு சந்தனம் கருடனாக கொல்லப்பட்ட இரண்டு

ஸாபபங்களபோலத்தடித்தன பூணாநதிரனுடையஒளிபோன்றஒளி பொருத்தியமுக்குள்ளும் கோபகதினாலசிவந்த அகனற்கண்ணள்ள கும் உபாநதமுக்குள்ளும் குண்டலங்களுடன்சுடிமதுமான அந்தத் தலையானது, திராடடையான விசாகநக்சுத்திரங்களுக்கிடையிலுள்ள சந்திரன்பூமியிலுள்ளவருவ துபோலவிளங்கியது யுகஞ்ஞெயகின்ற வரும் ஸமாந்தருமான அபரவதகாமானினால் கோவதையை உத்தே சித்ததுபதகாபாபயுகதுரகொடுக்கப்பட்ட ஹிஸ்போல அந்தயானை யானது ஐந்த உத்தம்பாணங்களால் ஆறுதண்டும் பாண்டியராஜன மூன்றுபாணங்களால் நாலுதுண்டிமாகப் பத்துதுண்டாகச்செய்யப் பட்டார்கள் பித்திரங்களுக்குப்பிரியான அந்தப்பாண்டியன் அனைந குதிரைகளையும் மணிகாக்கையும் யானைகளையும் காலவேறு கைவேறு கத ழுண்டாடி அந்நகர்களுக்குஉணவாக்கி, சுடலேத்தியானது உயி ரற்றவுடலாகிற ஹிஸ்பபெற்று மூண்டெரிந்து நீப்பெருக்கால் நனைக்கப்பட்டிக தணிவதுபோல ஓயந்தான். உம்முடையபுத்திரனான தூயோதனராஜன் நண்பர்களால்கூழப்பெற்று வித்தையைமுறையாக் கற்றவரும் போரச்செயிலே நிறைவேற்றியவருமான குருபுத்திரரை அடைந்து பலிசக்கரவாகதி ஜபிக்கப்பட்டவுடன் இந்திரன் விஷ்ணு வைபபுத்தித்ததுபோல ஸந்தோஷத்தோடு அதிகமாகப் பூஜித்தான்” என்று கூறினான்

ஐம்பதத்தேழாவது அத்தியாயம்

(ஸங்கதல யுத்தம்)

திருகராஷ்டிரன், “பாண்டியன் கொல்லப்பட்டு ஏகவீரனான காணனால் புதிஷ்டிரரும் தரக்கப்பட்டவுடன், ஜயசாலிகளுள்ளிற்றத வனும் விகதையைமுழுதுமகற்றவனும் பலமுள்ளவனும் முயற்சியுள்ளவனும் வீரனும் மஹாகமாவாரச்சங்கராஸு, “எல்லாபிராணிகளுள்ளும் வெல்லப்படாதுவனாவாய்” என்று அனுகிரகிக்கப்பட்டவனும் பாண்டிபுத்திரனுமான அராஜனன் டாதுசெய்தான்” ஸஞ்சய பகை வாகளைக்கொல்லவனான அந்தத்தனஞ்சயனிடத்தினின்று கொடிதும் பெரிதுமான பயமானது உண்டாயிருக்கிறது அந்தப்பார்கதன் அந்தயுகத்ததில் செய்கதை எனக்கு உரைப்பாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“பாண்டியன்கொல்லப்பட்டவுடன், வாஸுதேவா விடைவுடன் அராஜனனைப்பார்கது ஹிகமானவார்கதையைக் கூறலானா ‘நமது பாண்டியராஜன் கொல்லப்பட்டதையும் பாண்டவர்கள் ஓடுவதையும்

பா பெரும்போர்க்களாகுதிமண்டிகின்றநெருப்புப்போன்றகர்ணனைப்
பா மஹாவிலலாஸியான இந்த பீமன் யுத்தத்தைகோக்கித் திரும்பி
விட்டான். தருஷ்டகயும்னனே முகன்மையாகக்கொண்ட அப்படிப்
பட்ட இந்தப்பாஞ்சாலாகளும் ஸருஞ்சயாகளும் பாண்டவாகளுடைய
படைமுகத்தை அனுசரித்து வரவில்லை மீண்டும் திரும்பிவருகின்ற
பாத்தாக்களாலே பெரிதானபகைவாபடையானது நாசஞ்செய்யப்
பட்டது இதோ காணன், ஒடுகின்றகொளரவாகளை அதிகமாகத்
தடுக்கிறான் குந்தீபுத்திர! வேகத்தில் யமன்கொப்பானவரும்
பராக்ரமத்தில் இந்திரனையொத்தவரும் சனதுரங்களைத் தரித்தவா
களுள் சிறக்கவருமான தரோணபுகுரிரா செல்வகிறா மஹாரத
னான இந்த தருஷ்டகயும்னன யுத்தத்தில் அவரைத்தொகுத்துச் செல்
வகிறான் குந்தீபுத்திர! அஸ்வக்காமாவினால் யுத்தத்தில் எல்லா
ஸருஞ்சயாகளும் கொல்லப்பட்டான் அதங்களுக்கும் குதிரை
ளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான துன்பம்
உண்டிபண்ணப்பட்டிவிட்டது' எனறா வாஸுதேவா இவை எல்
லாவறையும் இவ்வாறு கிரீடிகு ௨ ரைத்தா

பாண்டவன் இவற்றைக்கேட்டிம் பிராதாங்களுடையபெரிதான
வியஸனத்தைப்பார்த்து, 'ஹருஷீ கேசரே! குதிரைகளேவிரைவாக
நடத்து' என்று சொன்னான் யுத்தத்தில் நிகரில்லாதவரான ஹரு
ஷீகேசராதகதோடு சென்றா பிறகு, அந் மஹாயுத்தத்தில் மீண்
டும் புழுதியானது தோன்றியது அசரே! பிறகு, பெரிதும் மயிர்
பொழித்தலே செய்கின்றதுமான போர் நடந்தது வீராகளேசோந்
து யுத்தம்செய்யுங்காலத்தில் லிமமநாதங்களுடைய ஒசைகளும் கேண்
றின் மனனரே! திரண்டு சேனைகளிலும் வீராகள எக்காலத்தி
லும் மருதபு இருப்பதாக எண்ணிப் போரிடுகாராள் பிறகு,
கொளரவாகளும் ஸருஞ்சயாகளும் புதிஷ்டிரை முகன்மையாகக்
கொண்டபாண்டவாகளும் சூரியகுமாரனான காணனை முகன்மை
யாகக்கொண்ட நாங்களும் மறுபடியும் எதிர்த்தோம் வேந்தரே!
பிறகு, காணனுக்கும் பாண்டவாளுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை
விருத்திபண்ணுகின்ற கோரமானயுத்தம் நடந்து பாரதரே! மஹா
ராஜரே! நெருங்கியதும மாரிப்பொழிக்கச் செய்கின்றதுமான அந்த
யுத்தமானது நடந்ததே தோங்கி ஸமசபத்கவீராசனும் கொஞ்சம்
மிகுந்திருந்தாலில், தருஷ்டகயும்னன எல்லா அரசாங்களுடனும்
கூடிக்காணனைப் எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாநாகளான பாண்ட
வார்களும் காணனை எதிர்த்தாராள் எதிர்த்து வருகின்றவர்களுடும்

போரில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களுமான அவர்களை நண்டு, மலையானது நீர்ப்பெருகருககளைத் திடுபடதுபோலக் காணன ஒருவனாகவே யுகத்ததில் தடுத்தான். அந் மஹாரதர்கள் காணனை அடைந்து ஜலப்பிரவாகங்கள் மலையிலவிழுந்து எல்லாத்திக்குகளிலும் சிதறுவதுபோலச் சிதறினார்கள். மஹாராஜரே! பெரிய யுகத்தரங்கத்தில் விருத்தியடைகின்றவர்களும் பலசாலிகளும் பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் நோக்கமுள்ளவர்களான அவ்விருவருக்கும் கோரமான காட்சியுள்ள யுகத்தமானது நடந்தது. தருஷ்டதயும்னனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்கள் படிந்துள்ள அம்பினாலே ராதேயனை அடித்து, 'நில, நில' என்றும்சொன்னான். மஹாரதனை காணன் வெற்றியைக்கொடுக்கக் கூடிய சிறந்தவிலை அசையும்படி செய்து கொண்டு பராஷதனுடைய விலையை வந்து ஸாபங்களுக்கொப்பான அம்புகளைத் தனவிலையில் புட்டி மேகமானது மழையைப் பொழிவதுபோல அம்புமழையைப்பொழிந்தான். அவன் கோபமூண்டவனாகி ஊனபதுபாணங்களால் பராஷதனை எழுதினான். தோஷமற்றவரே! அந்நபராணங்கள், மஹாநமாவான் அந்நபராஷதனுடைய பொன்னுற செயப்பட்ட நவசகை உடைத்து ரகத்திலுள்ளனைக் கப்பாடி, இந்திர கோபமென்னும் புச்சிகளபோலவிளங்கின பிரதாபராலியன் திருஷ்டகபுமன்ன அங்கப்பாட்ட அந்நவிலை ஏறிநது விட்டுப் பிறகு பலமுள்ளதும் பெரியகாயகற்றது ஏற்றதுமான வேறொருவிலையெடுக்கக் கண்கள் உட்படிந்துள்ள எழுபதுபாணங்கள் அல்ல காணனை அடித்தான் அரசரே! அவ்வாறே, மஹாவிலலாளியான காணனும், தத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்பவனும் திரோணருக்குச்சத்தருஷமான பராஷதனைக் கூரமைபுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். மஹாராஜரே! காணன், மொன்னால் அல்லவகிகப்பாட்டதும் வேறொரு யமகண்ட மபோன்ற தமான வேறோ அமரப் பரிந்து யுகத்தத்தில் பராஷதனை மீடல் மீண்டும் இப்போடுககான் அராதே! வேகத்துடன் வருகின்றவன் இப்போதுமுள்ள தமான அந் அம்பைப் பராஷதனைக் கட்டிப் பரியால் தாழ்ந்த துண்டாக்கினான். மன்னரே! காணன் பாணம் பூமியில் விழுந்ததை நன்றாகப் பராஷதன் காண்குபக்கத்திலும் அம்புமழையால் கிடுக்கான் அப்பொழுது பராஷதனும் இரங்க காணனை வினாவாக எழுது பாணங்களால் அடித்தான் காணனும் பொன்னல்லவசா முள்ள பக்துபாணங்களால் அந்நபராஷதனைத் துருட்டி அடிக்கான் காணனை புறக்கணிக்கவும் மனதையும் கவாக்கின் யுகத்தமானது அவ்விருவருக்கும் நோக்கது. அந்நயுகத்த

உநிஅ ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம்.

மானது ஸோமமாகவும் விசிக்ஷாமாகவும் எல்லாவிதத்தாலும் பராசு
கதககககாகவு மிருகத்து அரசோ' அந்த யுத்தத்தில் 'காண
கருஷ்டதபுமனாசனதைய அசுரையகையைக் கண்டு எல்லாப
பிராணிகளுக்கும் மயிரகூசமம்' என்றாழிற்று இச்சமயத்தில்
கரோணபததி' பணவாக்ளை வடக குதிவவனும பணவாக்ளுடைய
வீரயதகையும் உயிரையும் அழிப்பவனும மஹாரதனுமான அந்தப
பாஷ்களை எதிர்க்கு வந்தா அந்தபிராம்ணா யுத்தத்தில்செலவு
கின்றவனுட பயமற்றவனும சந்தருந்ளை ந சபிசுநசெய்வவனும
மஹா கனுமான அந்த கருஷ்டதபுமனனைப் பார்த்து, மிருக
கோபமுள்ளவ தி அவனுடைய தகடுநாடு கண ரதகதைநெருக்கி,
'அடா' பிரமமஹாசு செய்வனே' கல், கல், கல் யிரிநாடு என
னிடத்தில் இருந்து விட்டபாபகிழ்வு' என்று சொன்னா சீதகி
மத யுகம செய்கிறவரும் மகா கரும் யுகத்தில் முயற்சியுள்ள
வருமான வ ருவவாறுசொல்லிவி தி கூடையுள்ள அம்புகளால்
யுகத்தில் கண்டு அவனை எழுதினா மானவா' யுகத்தில்
அதிக சோபங்கொண்ட அவ முயற்சியுடன் மஹா கனும கருஷ்
டதபுமனனை உத்தத்துப் பெரியசந்ததுடைய பட்டபாகா' பிரஷஜ
கந்தகுநாதே' அவன்ருவரு துட ர்கும மானயுகம நடந
த்து பெரியவ' துணைபுக்தி' யுத்தத்தில் பாஷ்களைக்
கண்டு (அவனைத்) கருசு மிருசுபுவா' கணனி மஹிசசி குன்றிய
மனமுள்ளவ ருநா மஹாபருசாவியான யுக அடவகதமா மஹா
யுத்தத்தில் அந்தப பாஷ்களைப் பித்திவு சந்திமபர கயாளயாகவுட
கமைய யுத்தத்தில் சந்தி வந்தா நெல்லத்தி நவனாகவுட
அந்தது, வயுநாஸிமுடிவி' எல்லாவுருவ உபபால் வேக கடுகாதி
(அந்தப பாஷ்களை) எதிர்க்குந் கொண்டு 'ஜெத' 'வ' தா
அவா, என்னததலு' கிறகொற கருஷ்டதபுமனனைப் பார்த்துப்
பததனாப் பெருமுசகண்டிகொண்ட அவனை நன்றாச எதிர்க்குச
சென்றா' அந்த துணை' வரா' வர' உயர்பான கணகபிறுவா
பெரியவா' தா' காலில் பித்தி வுருவா' வுருவா பாகுகே அதிக
கோபகர' அவைந்தா' மஹாஜ' மானவா' பிறகு,
பிரகாபசாவியான துணைபுக்தி' எல்லா' எல்லா' பததலு' கிற
கருஷ்டதபுமனனைப் பார்த்து, 'பெரியவா' எல்லா' 'அழிநவனே' இப்ப
பாஷ்கு து' எல்லா' மஹாபருச' 'திமகு அனுபுகி' திறன். யுத்தத்தில்
'எல்லா' தாவா' சென்றா' 'எல்லா' கருசு மிருசுபுவா' 'செய்யப்பட்ட
'அ' அகணபர' இப்பபாஷ்கு து' அனுபவபாகுருய யுத்தத்தில்

பார்த்தனால பாதுகாக்காபாாமல நீநின்றாலும் ஸரி, அல்லதுமோகத
துணை யுதகததைவிட்டு ஓடாமலிருக்காலும் ஸரி, நீக்ஷமத்தை
அடைபாவண்ணம செய்யபடுவது. இதை ஸதயமாக உனக்குச்
சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினா

ஐமபததேட்டாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் தீருஷ்டத்யும்னனைக்காத்து அஸ்வத்தாமாவை வென்று
ஸம்சுபதகர்க்காக்குறித்துச் சென்றது.)

இவ்வாறு சொல்லக்கொட்ட பித்தாஸாலியான தருஷ்டத்யும்
னன், அஸ்வதகாமாவைப்பங்கத்து, 'புதகத்தல் முயல்கின்ற உமபு
மைபபிக்ஷுக்ஷா தையாயமா' திபிபான்ற கொண்பாடகத்தகக கன
மைபப என்னுமைய உத்தானங் உபாகுக் கொடுக்கப்போகிறது
'கதகக்ஷு'யினால் புதகத்தல் முயல்கின்ற உமபுபிபான்றினால்
கலை அமபுபாடகோ அபாபுபாபா என்னுமைய இரககத்தத்யை
உமபுக்ஷு மறுமொழியைக் கொடுக்கப்போகின்றது பித்தம்மணா
னா' அபசகாண தகோணையே நான் கொன்றமைபால பாபியான
உமமை புதகத்தல் இப்பொழுது நான் என கொல்லமாட்டேன்'
என்று மறுமொழிகூற்றின மஹாதேஜஸவியும் பகைவாகளை
அடக்குகிறவனும் ஸைனாபதிபுமான பாரஷதன் இவ்வாறு சொல்லி
விட்டு, மிகக் கூடாமையுள்ள ஒரு மல்லத்தினால் தகோணபுத்தி
ரை அடித்தான அசுரே' பிறகு, அவர் மிக்க கோபம்
கொண்டு கணுக்கள் உபபிநதுள்ள அம்புகளால் புதகத்தலில்
கருஷ்டத்யும்னனை நான்குதசைகளிலும் மூடினா மஹாராஜே'
நான்கு பாகத்திலும் அம்புகளால் மூடப்பட்டபொது ஆகாயமா
வது திகழ்க்களாவது ஆயிரக்கணக்கான புததயீராகளாவது காணப
பா விலலை அஸ்வதகாபா தருஷ்டே' பாரசுக் கக்கவராயிருந்து
கொண்டு தாபுநகரவாஸிவா துதித்தா புசு' அவ்வாறு பாரஷத
னா புதகத்தல் பிக்ஷுக்ஷை அட வதகாமாவை நான்கு பாகத்
துகவிகாண்டிருக் குமபொழுது அம்புகளால்மூடினா மஹாராஜே'
பாபபதற்குரிய காட்சியுள்ள தாண்டனம் தான் ஒருவனாகவேயிருந்து
கொண்டு பாணவாஸிவா திகழ்க்களால் பாஞ்சாலாசனையும் தபைபதிபுத
திராகளையும் புநாமாயுணையும் உத்தமெளஜஸையும் ஸதயகியையும்
ஆயிரக்கணக்கான இருசிறை இன்னும் மூடப்பட்டபாகளையும்
அம்புகளால் நான்குபாகம் வர சித்திபால கருஷ்டத்யும்னனின்

எல்லாவிலுள்ளிகளும் பாரததுகொண்டிருக்கும்போதே யுத்தரங்குத
 தில மிகக்கடமைபுள்ள ஒரு க்ஷுபிரத்தினுல தோளணியி லுடைபா
 விலலை அறுத்துந் தீர்மானபுத்திரா, அறுக்கப்பட்ட அந்த விலலை
 எறிந்துவிட்டு புத்தகத்தில் வெகுமுள்ளதும் கீதாமாயிருப்பதுமான
 வேறொருவிலையும் ஸாபங்களுக்குக் காப்பாண்பாணங்களை யும் எங்கிலி
 எடுத்தா ாஜேந்திரே ' அவா பாஷதனுடைய விலையும்
 புகதியையும் கதையையும் தவஜததையும் குறிப்புகளையும் ஸாதி
 யையும் கதையையும் ஒரு நீமிஷத்தில் அம்புக்காலா காசஞ்செய்தாரா
 வில் அறுக்கப்பட்ட வனும கதையை பிழைதவனும குறிப்புகளுந்
 ஸாதி யும்கொல்லப்பட்ட வனுமான பாஷதன் ஒருபிரியகத்தியை
 யும் ஒளிபொருந்தியதும் நூறுசந்திரப்பதிமைகளுடனாகியது
 மானஒருசெடத்தையும் சாபிலிளத்திநான் ாஜேந்திரே ' மஹா
 தரும் வீரரும் கைதோரகவரும் திடமானஆபுதங்களை உடையவரு
 மான தீரோணபுத்திர எல்லாணைவிகளும் பாரததுகொண்
 டிருக்கும்பொழுதே தத்தினின்று கீழேற்றங்காதுவஹம் விலலாள்
 யும் தீதாவலிமீக்கவனுமான அக்கப பாஷதனுடைய அந்தக்கத்தி
 யையும் கீடகத்தையும் புத்ததநல் பல்லங்காளால் வளைவாகத் துண
 டாக்கினா அது ஆசாமாயிருந்தது பாதாங்களுக்கிறதவதே '
 முயற்சியையுடையவரும் மஹா தருமான தீரோணபுத்திர புத்ததை
 இழந்தவஹம் குத்தரைகளும் தோப்பாகனும் கொல்லப்பெற்றவஹம்
 சஸத்தரங்காலபலவாறு அடிக்கப்பட்டவஹம் அஸ்தரங்காளால் அறுக்க
 பட்டவனுமான தருஷ்டதபுமனன் (வல்லமைசினுல) மறவிலலை
 அரகதே ' வீரான தீரோணபுத்திர பாணங்களை வல் அந்ததருஷ்டத
 புமனன்கு முடிவை உணர்பண்ணனது பல்லாற்றான தும், கதையை
 விடநிளந்திப் பாணனுல வளிக்கப்பா ப் பிரியகத்தையொடுக்கது
 கொண்டு வெகுமுள்ளவராக அலிசைநாகசிர சௌந்தா அரகதா
 வெகமகவருக்கின்ற மஹாசுமாவான அக்க அரவக தாமாண் ணுடைபா
 சார்மானது உத்தமமானஸாபததைப் பிடிக்கின்றமபி விழுகின்ற
 கருடனுடைபார் மப்பாலாயிருந்து தீசாமயத்தலை, பசைவீராகளைக்
 சொல்லவான சேசவா பாதாங்களுக்கிறதவஹம் ஜிபிபலவா ளுள்ள
 சிறந்தவஹமான அாஜுஷாங்காபாரததுக்கிறவஹம்

'அாஜுஷா' பாஷதனுடைய விலையைப் குறித்து முயல்கின்ற
 தீரோணபுத்திர பாண அந்தரமுயற்சி சொல்லுறா, இவனைக் கொ
 ண்றுவிடுவா பல்லாற்றிலை பாதக சைவானகைமுள்ளாவனே ' வீர
 மருகபுலி ஹம் வவாபையனை கத்துப்பால் தீரோணபுத்திரனுடைய

வாயையடைந்திருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதற்கொண்ட
 வனுமீன இரதபு பராஷதீனே பராதுகாபாயாக' என, மூரான்னா
 மஹாராஜே ' பித்தாபமுளாவானு-தேவா இவவாறுசொல்லிவிட்டு
 வீரமான தீரோணபுக்திராரிருக்குமிடத்துக்கு குதிரைகளை ஓட்டி
 னா சந்திரனாகொப்பான அந்தக்குதிரைகள் கேசவராலுடைய
 பிட்டு ஆகாயத்தைப் பரமமண்ணுகின்றவைகளேபோல் மஹாராத
 னான அரவகதாமானை நாடின மஹாராஜே ' மஹாலக்ஷ்மி
 யானகே ' மஹாராஜே ' வாஸுதேவனாயும் தனசொல்லையுடையதது
 தருஷ்டதயுமனைக் கொல்லுமளிஷ்டத்தில் முயற்சியைச்செய்தாரா
 ஜீனேஸவரே ' மஹாரதனான அஜுனன தீரோணபுக்திராரிலே
 அச்சமாயுநிமலிக்கப்படுகிற தருஷ்டதயுமனைக்கண்டே அஸுவத
 காமாஸினமீது பாணங்களைப் பிரயோகித்தான பொன்னுலங்கரிசு
 கப்பாட்டவைகளும் காணா வந்தன அநிகமாயப் பிரயோகிக்கப்பட
 டவைகளென அந்த அம்புகள் அஸுவததாமாலையடைந்து புறநில
 பாம்புகள் நுழைந்து போல தல முதன. வேந்தரே ' பிரதாபசாலியும
 வீரமுமான தீரோணபுக்திராரைக் காாமான அவவம்புகளால் அடிக்கப்
 பட்டு யுத்தத்தில் அளத்தற்கரிய பலமுள்ளபாஞ்சாலனை விட்டு
 விட்டுக் கண்தரையனுடைய அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவாசு தத
 துணர்ச்சிற்றா அவா சிறந்த விலக்க கையில் பிடித்துப் பாரத்
 தனை அம்புகளால் அடித்தனா அரசு ' உராமயத்தில், குரான
 ஸதமே கவன பாசவாக்ஷிவா கிபவனான பராஷதீன யுத்தத்தில்
 கதங்கொன்றி வெற்றிக்குக் கொண்டுசென்றான மஹாராஜ
 ' அஜுனனும் கமாணபுக்திரான அம்புகளால் அடித்தான
 சமாணபுக்திராரைச் சோடியுண வந்தி அந்த மஹானனை உணர்
 க்கொன்று மாப்பலா அடித்தா கொடியே பரம பராதனை
 புரட்டில் விற்றொரு பங்களை மீட்டானதும் காலசகொப்பான
 துமான பாசத்தைத் தீரோணபுக்திராரீதுப் பிரயோகித்தான அந்த
 அம்பானது மிக்க காந்தியுள்ளவான பிராமமணருடையதோளில்
 விழுந்தது மஹாராஜே ' யுத்தத்தில் பாஞ்சாலங்களுக்கு அடிக்கப்
 பட்ட அந்த அரவகதாமா க்காநடுவில் உட்காந்து மிக்க மனத
 தனா பாரத கதா நாரத்யானவன தத்துருக்களை உறும்விபவான
 அந்தவால் யுத்தத்தில் வெல்லப்பட்டவா எண்ணி யுத்தப்படுந்
 தினையு தென்பட்டு வெற்றிக்குக் கொண்டுசென்றான மஹாராஜே
 பிறகு, விடுவிக்கப்பட்ட பராஷதீனையும் அடிக்கப்பட்ட தீரோணபுக்திர
 னையுங்கண்டு ஜயத்தொலிபு காசிக்கின்ற பாஞ்சாலாக்கள் உரக்கச்சத்த

மிட்டாக்கள் அந்த அறபுத் யுத்தகதைக்கண்டு திவ்யமான நான்கு
விசுவாதயங்களும வாகிகுபபட்டன ஸிமமநாகமும் கோன்றியது

மஹாஜே' பிறகு, மிகக் காரதியையுடையவனுள் காணன
யுத்தத்தில் அரஜுனனைப்பாதுக கேபபுகொண்டு பாரததேவி
தவநதுவயுத்ததன்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகி வெற்றியைகதாக்கடிய
விலலை வசைத்துக்கொண்டு அழிக்கடி (அநனைப) பாரதகான பரு
தாபுகதிருணை கனஞ்சயன் இவவாறுமேய தவிட்டு வாஸு தேவனைப்
பாரதது, 'மாகவரே' ஸமசபாபனைக்குறித்தது செல்லும். 9 து
எனக்கு முககியமானகாரியம் என்றுசொன்னான் பிறகு, கோவிந்த
தா பாரததுடைபவராகனேய புகேட்டு அத்தகமான கொடித தணி
களுடன்சுடினதும் மனதாக்ககார பாரததுகும் ஸபாபான வேகமுள்ள
துமான தத்தேதி ஸமசபாபனைக்குறித்தது செல்லும்.
பூரிக்குததே' மமுடைய து பாரதனைபிடுவது இவவாறு ம
முண்டய ஸைனிகர்களுக்கும் சகருக்களுக்கும் பூமியில் இவவாறு
பட்ட அழிவு கோத்தது

ஐம்பத்தோனபதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அ சாக்ளுள் சிறந்தவரே' பிறகு, காணனக்கும் பாண்டவாக்க
ளக்கும் மமனுடைய பாஜயக்கை தவிருத்துபண்ணக்கடிய யுத்தமானது
மறுபடியும் நடக்கஆரம்பித்தது யுத்தவீரர்கள் பறக்கையும் பாண்டவ
களைபும் பரிசுதவ்களைபும் கதர்க்களைபும் பட்டனவர்களைபும் கொட்டவர்களை
பும் மலகைகளைபும் புகலாடிக்களைபும் தந்தகளைபும் சிஷடிக்களைபும் ப
சுக்களைபும் கதைக்களைபும் பிடிசனைபும் கூலமைபுள்ள குந்தகங்களைபும்
பிணடிபாலவங்களைபும் பெரியமாமலா டிக்களைபும் எடுத்ததகொண்டு
சூருவன் பொருவா செல்ல பருமபின்னை வதவதகாரியம் 22
கள் பாண்டவர்களுள் பிடித்த நனையும காலெனையும தலகவன்
பிணையும ஸவாககத்தைபும் துக்குட்களைபும் துபொண்டவர்களைபும்ஆசா
யத்தைபும் கொருந்நோபன் கொடுபினால் பணிபிண்ணா 23
னால் பூமியையும ஒலியிதிமாபடி செவதுகொண்டு பகைவர்களை எதிர்த்து
சென்றாசன வீரன் மஹாமகாமமான யுத்தத்தைத் தாண்டிச
கொலலக்கருது அந்நப பரவொலியுறால் மக்க தவராகத்தைபொற்றது
வீரர்களைபும் பிடிபிடுகாரகால் காணன புகைகளைபும்
தலதவனிகளைபும் பாண்டவன் தலகவன் பாரதகாரியத்தினைதவ

திரங்களுடைய சததங்கனையும் அடிக்கப்பட்டு விழுவின்றி காலாட்க ளுடைய கூருதலகளையும் எதிர்த்துக் காண்கின்றிருந்தனையபற பலவித பாணசபதங்கனையும் கேட்டு யானைகள் மிக்க பயமடைந்தன; ஈழே விழுந்தன ஸைனிகாசன வாட்டமுறறாகள சபதிகுகின்ற வாகளும் சலுதிரவாஷத்தை விடுகின்றவாகளுமான அனேக சதருக களை வீராணன் காணன் பாணங்களால் பிளந்தான் அவன் குதிரைக ளோடும் ஸாத்திகளோடும் தவஜங்கனோடுங் கூடின பாஞ்சால வீரா களுடைய இருபதிரதங்களைப் பாணங்களால் யமலோகத்தககனுபபி ணுன் யுத்தத்தில் மஹா வீராயமுடையவாகளும் தோச்சி பெற்றவா களும் தலைவாகளுமான பாண்டவ வீரர்கள் காணனை எதிர்த்துத் தாடி வந்த காணன் பகத்குயும் சூழநகுகொண்டாக்கா பிறகு, காணன் பகதிகளால் காணன் பகத்குயும் சூழப்பட்ட ஒரு தாமரை ஓடை யை யுகபதியான ஓநாயனை இறங்கிக் கலககுவதுபோலச் சகதுரு சேனையைச் சரமாரியால் கலககிக்கொண்டு அச்சேனையில நுழைந் தான் ராதேயன், தகதுருஸேனையை எதிர்த்து உத்தமமான விலலை "தந்திகொண்டு கூடாமையுள்ள அம்புநளாலே (பகைவாகளுடைய) கலைகளை அறுத்துக் களவினுன் அவன் யானைவீரர்களுடன் கூடின யானைகளையும் குதிரைவீரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் சுற்றி விலை கொடுத்தும் ஒரு பாணக்கால் களவினுன் பிராணிகள் காற மும் உயிரைப் புராத கவாக்கையாவது கொல்பாவது அணிந்திருந்தா லும் அப்பகாணனுடைய அணடாவது பாணமடிகுவதைப் பொறுக்க விலலை காணன் விலலிவின்று கூடாமையான பாணங்களைப் பிரயோகித் துக்கொண்டு கொன்றுவினான் குதிரைகளை அடிப்பதுபோலக் கவரங் களையணிந்த கைகவலையும் காணன் பிறிதும் அடிக்க மறுத்தும் அடிக்காந் அவன் விலமமம் பிடுங்கக்கூடாதுகளை அடிப்பதுபோலப் பாணங் திருகிலங்கன் இடக்கை வந்தடைந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களையும் ஸருஞ்சாயர்களையும் பாஞ்சாலார்களையும் பலகுதினல் அடித்தான் ஐயா' பிறகு, பாஞ்சாலபுக்திராணம் * கௌபதிபுக்திராணம் ரகுல ஸஹ தேவார்களும் புபுக்காணனும் விஜயவாக்காக்கி காணனை எதிர்த்தார கள அந்தக்கொளவார்களும் பாஞ்சாலார்களும் பாண்டவார்களும் முயலும்பொழுது, யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் உயிரில் ஆசையை விட்டு ஒருவரையொருவா கொன்றுகொண்டார்கள். பெரியவரே! கலல யுத்தஸுனஞகமுள்ளவார்களும் கவசமணிந்தவார்களும் தலைப்பா கைகளை யுடையவார்களும் பூஷணங்களை அணிந்தவார்களும் மஹாபல சாலிகளுமான மற்ற வீரர்கள் யர எடுக்கப்பட்ட காலதண்டம்

போன்ற நைகனோடும் உலக்கைகளோடும் பரிதங்கனோடும் நா
ஜிததுகொண்டும் யுககத்திறநாக அழை நதுகொண்டும் அழிப்பப
பரப்புடன பைவாகளை எந்நாசுதுசென்றோகள் பிறகு, வீரர்கள்
ஒருவரையொருவர் கொன்றோகள் ஒருவராலொருவர் அழிக்கப்பட்டி
ழை சிதற்க கண்தெறிக்கவும் ஆபுதங்கள் சிதறவும் சரீரங்களால்
இரத்தத்தைக்கக்கிக்கொண்டு விழுந்தோர் சிலா சஸ்கிர ஸமூகங்
களால் நிறைக்கப்பட்டவர்களாக உத்தரதுடன கூடினவைகளும்
தந்தங்களால் நிறைக்கவைகளும் மானுளம் பழம் பீபானுவைகளும்
மான வாபகனோடி உபிநாளளவா களபெல இருந்தோகளை அசுரோ
மஹாயுத்தத்தில் மரபுதகவீரர்கள் பரசுகளாலும் பாட்டஸங்களாலும்
கத்திகளாலும் சந்திரர்களாலும் பிஷாடிபால் பானாலும் நகங்களாலும்
பாட்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் செதுங்கினோகள், வெட்டி
னோகள், பிளந்தோகள், அவ்வாடு விலகசி தளவிரோகள்,
நன்றாக அழித்தோகள் ; கொன்றோகள் ஒருவராலொருவர் அழிக்
கப்பட்ட வீரர்கள் வெட்டப்பட்டும், கமமிடத்திலுள்ள சிவப
பான சாற்றை நடுகொண்டிருக்கின்ற சிவநக சந்தன மரங்
களபோல் இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும், உயிரையிழந்து விழுந்
தோகளை தோளால் தோகளை அழிக்கப்பட்டன யானைகளால்
யானைகள் கொல்லப்பட்டன காலாட்களால் காலாட்கள் கொல்லப்
பட்டிவிழுந்தோகள் குற்றைகளால், குற்றைகளும் ஆயிரமாபிரமாதக
கொல்லப்பட்டன சோழர்களும் கலைகளும் குடைகளும் யானைகள்
குதிகளைகளும் மனிதர்களுடைய பைகளும் கூழ்நீரங்களாலும் பல
வங்களாலும் அழித்தோர் பாணங்களாலும் அழிக்கப்பட்ட பூரிபில
விழுந்தன மனிதர்களாலும் குற்றைகளாலும் யானைகளாலும் கு
றர்களாலும் கொல்லப்பட்டிருந்தவர்களால் விநிதிகின்றவா
களுமான் மனிதர்கள் குற்றைகளால் யானைகள் கொல்லப்பட்டவர்களால்
டைப்பதங்களால் பங்குமாதர் கொன்றன வீரர்கள் யுககுகில
மனிதர்களையும் யானைகளையும் சந்திரர்களையும் அழிக்
கத்தோகள், குற்றை வீரர்களால் குற்றை கொல்லப்பட்டவர்கள் யானைகள்
குதிகளைகளால் அழித்தோர் பைகளாலும் கொழிந்தவர்களால்
கொழிந்தன கூடியவைகளாலும் சிதறின, மலைகள் பீபால் சீழே
விழுந்தன பாட்டங்களால் பாபத்து யானைகளும் அவ்வாறே சூதா
களும் கொல்லப்பட்டவர்களாலும் கொல்லப்பட்டிருந்தவர்களாலும்
நான குபககந்த ம. விழுந்தோர் விடைவுள்ளவர்களால் குற்றை
வீரர்கள் காலாட்களால் கொல்லப்பட்டவர்கள் குற்றை

வீரர்களாலே காலாட்களுடைய கூடங்களும் கொல்லப்பட்டு யுத்தத்தில் படுததன. மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய முகங்கள் கசக்கப்பட்ட தாமரைமலாகளபோலவும், சரீரங்கள் நன்றாக வாடியிருக்கின்ற மால்களபோலவும் இருந்தன அரசரே! யானைகள் குதிரைகள் காலாட்களதுவற்றின் மிகஅழகிய உருவங்கள், உப்புக் கசிவினால் அழுகக்கூடாத வஸ்துரங்களைபோல, மிகவும் பராகத்தாகாத நிலைமையை அடைந்தன

அறுபதாவது அத்தியாயம்

(யானைப்போரும் ஸங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'கருஷ்டதயும்னன யானைகளால் விரைந்து சொல்லங்கள்' என்று உம்முடையபுக்திரைஞல் நாண்டப்பட்டயானைவீரர்கள் குரோததகூடன பாரதனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பாரதரே! பிறகு, யானைப்போரில் ஸாமாத்தியமுள்ளவர்களான எல்லாக் கீழநாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டு வீரர்களும் யானைப்போரில் மிகுந்த தோஷியுள்ளவர்களான அங்கங்களும் வங்கங்களும் புண்டரிகங்களும் மாகதங்களும் தாமரலிபதங்களும் மேகலங்களும் கோஸலர்களும் மதராசனும் தராணாகளும் நிஷங்களும் கலிங்கங்களோடு சோரனும் மழைபொழிகின்றமேகங்களோடு யுத்தத்தில் பாஞ்சாலசேனையின்மீது அம்புகளையும் தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வாழித்தாக்கள கருஷ்டதயும்னன, எதிர்த்துவருகின்றவைகளும் மத்தநின்றுடைய வேகத்தினால் மிக்ககொழுப்புள்ளவைகளும் அந்த யானைகளின்மீது விபாடங்களையும் கஷ்டங்களையும் நாராசங்களையும் வாழித்தான பாரதனை பாலதங்களுக்கொப்பான யானைகளில் ஓவ்வொன்றையும் புகுத்துக. பாரதங்களாவும் ஆறுஆறுபாணங்களாவும் எட்டெட்டிப்பாணங்களாவும் அனாவாக அடித்தான மேகங்களால் சுரையா ஸுபாபிவகுமொல் யானைகளால் நன்குமுடப்படுகின்ற அந்தகருஷ்டதயும்னன பாரதவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸிமமாதகு செயதுகொண்டு விறகோக எதிர்த்துக்கொண்டவர்களாக நான்குபதங்களிலும் குழந்தைகொண்டவர்கள் வீரர்களான நகுலனும் ஸஹதேவனும் தாளபதிக்குமாரர்களும் பரபதர்களும் ஸாதயகியும் சிகண்டியும் வீரமுள்ள சேகிகானனும், நானும் கையுறையும் ஒலிககச குராகளுக்குரிய தாளங்களுடன் வீரராததனஞ்செயது கொண்டு மேகங்கள் மல்களின்மீது ஜலத்தைப்பொழிவதுபோல

அந்தயானேளின்மீது (பாணங்களை) நார்புறங்களுள் வும பொழிந்தனா
மிலேரசாகளாலே தாண்டிப் பிசாசுகாபங்கொண்ட அந்தயானே
கள் மலரிதானையும் புகுந்தானையும் பாணங்களையும் துங்குகள்களால
பிடித்து அழுத்துகள்களின்மீது கால்களால்துதைதகன, சொம்புநுனிக
ளாலே பிளந்தது தாசுகி எறிந்தன கொம்புநுனிக சிக்கிக்கொண்டிருந்
த மறவைகளை மிகப் பிடித்ததற்காகத் தோஷித்திருந்தன எந்நில நிற்
கின்ற அங்குணையையானையை ஸாபகி உக்கிரவேகத்தோடன கூடின
நாராசத்தினால் பிளந்தது மாமஸகானங்களில் அடித்தகான அவன்
யானையினின்று மேலே எழும்பித் தாவப் போகின்றவனும் எந்நிலினு
டைய அங்குபிசாசுகள்களை வஞ்சிப்பதினால் தாபாற்றப்பட்டிருந்
த சீர்துள்ளாவனமான அந் அங்குணைய மாறாப நாராசகால
அடித்தகான அவன் புறியில் எழுந்ததான எதிர்த்தவருகின்ற
புண்டரீகையைய நடக்கின்ற பாவகமே தானையானையை ஸஹதேவன
காமையான முனைபுள்ள புன்னு அம்புகளால் அடித்தகான
அவன் அந்தயானையைக் கொடியையிழுந்ததற்காகப் பாகனை பிழந்ததா
கவும் சவசகதையும் துவங்குகதையும் உயிரையுமிழக்காகவும்
செய்துவிட்டு மறபடியும் அவனை எதிர்த்தகான ஸஹதேவனைத்
தடுத்ததற்குலன்மமகண்டம் போலப் பிசாசுகினை மூன்றுநாராசங்
களாலே அங்குளையும் தூறு அம்புகளால் அந்த யானையையும் அடித்
தான. அவசன சஞ்ஞன்மீது க்ஷியகிரண உபான்ற தூற
கெட்டிக் காமாங்களைப் பிசாசுகிள்களால் அங்குக்குலன் ஓலிவொண்
தையுட முடபுன்னற்குத் துண்டாங்குலன் பாணத்தொடரணை
அவன் அவ்வாறே அந்தகாசுத் தாண்டி ஓலி அவனையுடைய
சீலைப் புகுகளால் அந்த மிலேசன கொல்லப்பட்டு அந்த
யானையுடனே விழுந்ததான பிறகு, பாண்டைய பழங்குவதில்
ஸாபத்தான அங்குத்தொன் கொல்லப்பட்டு, அவதேதத்து
மஹாபாத்தொன் தாபங்கொண்ட தாலனை அடிக்களருமபு விரை
பவாசாரதி துண்டொன் பாணங்குயுடானவைகளும் அழகிய
முசங்குளையையென்றும் வவாணமயமான முகங்குடையிருந்
த தோகுவாசகாங்குளையையுண்ட யசுவாந்ரும நன்குள்ளங்கு
கின்ற மலைஎன்பான்றும் வஞ்ஞமான யானைகொண்டு நகுலனை எதிர்த
தாக்கள மிகலாகநுட உத்தகாசுந்ரும தாங்காசுந்ரும நிஷத்தகந்ரும
தாமரவித்தாசுந்ரும (நகுலனை) கொல்லாந்ருத் அம்புமறைகளையும்
தோமரமறைகளையும் பொழிந்ததாக்கள மிகலாகளால் மூடப்படு
கின்ற அந்தயானையால் அங்குள்களால் மூடப்படுகின்ற நகுலனைப்

பாண்டவர்களும் பரஞ்சனாவரனும் ஸாந்யகர்களும் நிகழ் பரப்பப் புள்ளவர்களாக நான்கு பகர்த்தவ்ய ஆபூநதுகொண்டனா பிறகு, அமபுமழைகளையும் ஆஸிரமபூமிமாயாத தோமரங்கனையும் பிறயோ கிககின்ற ரதிகாகருககு யானைகளோடு அவவிதமான யுத்தம் நோந தது அநதவீராகளால் பொன்னலங்காரமுள்ள நாராசங்களால் நன்றாக அழகிகப்பா டயானைகளுடைய மததகங்கள் வெடித்தன மாமஸ்தானங்கள் வெடித்தன, நகங்கள் சிதறின, பறகள் உடைந கன ஸஹதேவன் நல்ல முனையுள்ள அமுபுதநான்கு நாராசங் ளால் அநத யானை களால் கிப பெரியயானை களைப் பாங்குகளோடு கிப வெ தீழெதலாவினா குலத்தை ஆனநதபுதித துகின்றவனான நகுலன் பிறகு புத்தகத்தினை அ முயற்சியின உ ததம்மான்னல்ல வனை து நாராசங்களால் பானை களை அழித்தான் பிறகு, தருஷ்ட த யுமன் னை ஸித்தபகிபும துமொத்தபுத்தராக னை பிப்பதிகர்களும் சிங்ஷனடியும் சமாரிகளால் பெரியயானை களை துதாசன பாண்டவ ஸ்சேனாபியுள்ள யுத்தவீரர்களால் மெய்ச்சுள்ள பாண்டவர்களாகிப் மலையிலே அழிப்பாடி பித்தருக னனை உ பாண்டவர்களாகிமலக் கள் வஜிவாஷ்டங்களால் மலையி லமுல நுப்பின ஸமுந்நன் பாண்ட வராசருடைய அநத பதகபுர ஷ்டாகள் இவ்வாறாக உமமுடைய யானை களை கொண்டு, கலையை " நா ததுகொண்டி பெருகுகின்ற நதையாபிமான ஸ்சேனாபியால் அ னிசைவாச அடிபுனைப் பொழிந கார்பல பாண்டிபுந் னனை லி ஸன்னிநகன் " ம்முலைய அநத ஸ்சேனையின க்கிக் பெருகவித மும்படி செப்து ம யுபடியும் ஸாண்டை ஸ்திராகதுச செனாராகள்

அறுபத்தேதாவது அத்தியாயம்

(கொளவர்க்கு யுத்திபுது நபாபிபககமுயல் பந்த மாநலா

—அர்ஜுனா ந யுக்துக க றயது)

பெரி தூம பூசியவர்களை கடித்தபின் பூசியவர்களை
அங்கவீராக உருகுமா கருதியவர்களை, பூசியவர்களை துதித்து வைக்கவேண்டும்
பட்ட பூசியவர்களை பழிக்கவும் விரும்பியவர்களை, பூசியவர்களை
நாளை குடிகூசும் வகையில் கொடுத்தவர்களை, பூசியவர்களை
கேசவர சூரதேவர்களை நோக்கி பூசியவர்களை, பூசியவர்களை
பூசியவர்களை பூசியவர்களை பூசியவர்களை பூசியவர்களை

உகாஅ ஸ்ரீ ம ஹா பாரதம்.

‘பாண்டவ’ இதோ உன்னுடைய பிரதாவானயுதிஷ்டிரா மஹா பலசாலிகளும் கொல்லக்கருதினவாகளும் பெரியவிலைக் கையிற் பிடித்தவாகளுமான காரத்தராஷ்டிராகளாலே சீக்கிரமாகப் பின் தொடர்பாய்கிறார் பாரத! பாஞ்சாலாகளும் சைத்யாகளும் மாதஸ்யாகளும் மஹாகமாவான் யுதிஷ்டிராப பாதுகாக்கண்ணி அதிக வேகமுள்ளவாகளாக அவரைக் கூட வே தொடர்கின்றார்கள் பாரதத்! உலகமுழுமைக்கும் அரட்சனும் பலசாலியும் கவசமபூண்ட வனுமான இந்தத்திரியோதனன, புருஷேஸ்ரோஷ்டரான தாமபுக்தியை ரைக் கொல்லக்கருதி ஸாபபங்களபோலத் தீண்டுகின்றவாகளும் எல்லா ஆயுதங்களிலும் ஸமாத்தாகளும் வலிமநாதங்களை வெளியிடுகின்றவாகளும் சங்கங்களே முழுகுகின்றவாகளும் சிறந்த பலமுள்ளவாகளும் பெரியவிலைபுடைபவாகளும் எந்நகை உருவானவாகளுமான பிரதாக்கோடுகடி யானைப்படைபுடன் யுதிஷ்டிராஜரைப் பின்தொடருகிறான் தூயோதனனைச் சோந்த இநதயானைகளும் குதிரைகளும் சகலங்களும் காலடிகளும், யாசகாசன உத்தமமான இரத்தினகளை விரும்புவதுபோல யுதிஷ்டிராபபிழக்கின்றும்பிச் செல்லுகின்றார்கள் அமிரகத்தைக்கவாக்கருதிய அஸுரர்கள யுத்தத்தில் இநதிராலும் அசனியினாலும் தடுக்கப்பட்ட ஏபோல ஸாதயகியினாலும் பீமனாலும் தடுக்கப்பட்ட (இந்த ஸைஸிராசன) மீண்டும் நின்று விட்டார்கள், பாரத! காலாலத்தில் நீர்ப்பெருகுங்கள் ஸமுத்திரத்தை அடைவதுபோல இந்தமஹாரதர்கள் அனைக்காளாயிருப்பதினால் மறுபடியும் தாமபுக்தரையுக்கு உத்தர செல்லுகின்றார்கள் தூயோதனனுடைய வசத்தை அடைந்திருக்கின்ற குந்தீபுக்திரான யுதிஷ்டிராப் மிருத்யுன்னவாயை அடைந்தவனெனும் அகனியில் தோமம் பண்ணப்பட்டவனெனும் எண்ணுகின்றேன் பாண்டவ! தாரத்தராஷ்டிரருடைய சேனையானது தக்கபடி எதிர்த்திருப்பதால் இந்த வேளையினுடைய பாண வகளுக்கு இலக்கானால் இந்தினும் வீரபடமாட்டான் வீரனும் பாணஸூகங்களைச் சீக்கிரமாகப் பிடியோடுகின்றவனும் மிகச் சோரியசென் னமனப்போனவனுமான தூயோதனனுடையவைகளை யுத்தத்தில் அவன் ஸஹிப்பான்? கூறிகின்ற வீரனான அந்தத்தூயோதனன தீவிரானபுக்தியா இருப்பா கானான் தூயோதனன் பாரணஸூகமானது மீல்களையும் சிதறும்படி செய்யும் யுதிஷ்டிராஜா இப்பொழுது பாணனால் தோற்கு செய்யப்பட்டு வருகின்றான் புகிறார் சிறந்தபலமுள்ளவனும் ஹஸ்தவாகவமுள்ளவனும் ஸமாத்தனும் யுத்தத்தில் ஸமாத்தியமுண்டவனுமான

காணன் சூராகளும் மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிர புத்திராக ளோடீசோநது யுகத்ததில் பாண்டஸரோஷ்டரைப் பீடிக்கக் கூடிய வனயிருக்கிறான் பொரூரிகின்றவரும் யுகத்ததில் புகழ்பட்ட பலத தூ ன கூடியவருமான அநதப் பாரதருக்கு இநதத தூரீயாதனன முதலானவர்களாலும் மதறவர்களாலும் தோலவி உண்டுண்ணப் படபுருக்கிறது பரதரோஷ்ட ரும் பிரபுவுமான தாமராஜா உவா ஸத்தினால் மிதவும் இளைத்திருக்கிறா , பிராமமணருக்குரிய பொறு மையில் நிலைபெற்றிருக்கிறா , ஸுத்திரியருக்குரிய கொடுமையில் நிலைபெற்றிருக்கனிலை சததுருக்களைத் தபிசகசசெய்கின்றவரும் பாண்டிபுத்திரருமான இநதயுதிஷ்டிர ராஜா காணனால் மதிக்கப்பட டிப பிராணஸமசயத்தை அடைநதுவிட்டா பாரதத 'கோபி முள்ளவனும் பகைவர்களை அடக்குருதிமையுள்ளவனுமான பீம ஸைனன் அடிக்கடி சாஜிகளன்றவர்களும் மஹா சங்கங்களை உாது கின்றவர்களும் யுகத்ததில் ஐயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவர்களுமான தாரததராஷ்டிரருடைய வலிமமகத்ததைப் பொறுததுசுக்ாண டிருத்தலால் மஹாராஜான யுதிஷ்டிரா பிழைக்கமாட்டாரென்று கூண்ணுகிறேன் பரகாசுள்ள சிறநதவனை' இநதக்காணன், 'பாண்டி புத்திரான யுதிஷ்டிரனைக் கொல்லுங்கள்' என்று மஹா பலசாலி களான காரதகராஷ்டிரர்களை ஏவுகிறான் பாரதத 'மஹாராகள யுதிஷ்டிர ராஜரை ஸ தூண்காணனென்கிற கககாவனைகதேவதை யாகக் கொண்ட அஸுத ரஸபூசுத்தினாலும் பாசு பகாஸதித்தினாலும் நனகு பூதிகின்றார்களா , கொடாரதும் செல்லுகின்றார்கள்

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(மாதவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைஅர்ஜுனனுக்குக் கூறித் தர்ணனது போரையும் பீமனதுபோரையும் காட்டியது)

பாரதத 'என்றையவனென்கிறீயாது என்றபவரானும் பலசாலி + ஸ்தம் எல்லாச சஸ்தி பரிகளள்ள ஸ்தம் சிறந்தவர்களுமான பாரதர லர்களா , பாண்ட வாக் கொடு , பாரதாள கருவ புரீழுகின் வவாரிபிலிரு கின்ற புதிஷ்டிரரை + கையெறிநிவி எண்ணி இநதயுதிஷ்டிரரைப் பினதொடர்தலால் இவா ரிக்க துன்பமுற்றிருக்கிறவென்றும் தாங் கக்கூடாக கொ டநிலைமையை யடைநதுருக்கிறெ ன்றும் நான் எண் ணுகிறேன் பாரதத 'பாபுரீவ' புகு மஹிதவாகுளும் மாரயதி யும் சிகண்டியும் தருஷ்டதபுமன னும் பீம ஸைனனும் சதானீசனும்

சந்திரானுல பிரகாரிகுகின்ற உதயபாவதம்போல யுதகததில் வெள்ளைக் குடைபோலி விளங்குகின்ற காணனைப் பாரா பாரத! தனஞ்சய! ஒத்தோ காணனை யுதகததில் தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகின்றதும் காந்தியுள்ள நூறுகம்பிகளுள்ளதும் பூணை சந்திரன்போன்றதுமான முடியின்மீதுள்ள குடையோடிகூடியவனாக உன்னைக் கடைக்கண்ணுல பாரக்கிறான யுதகததில் சிறந்த முயற்சியைக் கைக்கொண்டு (உன்னை) சிரசயமாக எதிரக்கப்போகிறான். மிகக் தோள்வலியுள்ளவனே! மஹாயுதகததில் பெரியவிலை நடுங்கச் செய்கின்றவனும் அரவங்களைப்போன்ற அம்புகளை எய்பவனுமான இந்தக்காணனைப் பாரா பாரகவாகளை வாடிகின்றவனே! பாராத! ஒத்தோ ராஜதையன் உன்னுடைய வானர எடுக்காடிவைக்கண்ணி உன்னோடு யுதகததை விரும்பித் திருமதிவிட்டான் இந்தக்காணனை விட்டிறபூசசி கெருப்பை எதிர்ப்பதையோடிக் தன் நாசத்திறநாக உன்னை வந்து எதிரக்கிறான் பாரதா களுள் சிறந்தவனே! திருகராஷ்டிர யுத்திரான தாயோதனை, தாமாதமாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனும் யுத்தரவகததில் ஈகாகியாயிருப்பவனும் பாரதா யுத்திரனுமான காணனையும், காணனைக்குறித்து மிகக் பரப்பபுள்ள மஹாதானை உன்னையும், காரியம் நிறைவேற்றினவனான தன்னையும்பார்த்துக் கோபங்கொண்டவனாகவும் கோபபடைபுடன் காணனைக்காகக் கருதியவனாகவும் நல்ல முயற்சியுள்ளவனாகவும் திருமபுகிறான் கீதத்தையும் ராஜயததையும் உத்தமமான ஸங்கததையும் விரும்புகின்ற நீ துஷ்டாதமாவான தூயோகனை இவர்களைவந்திரிம் முயற்சியினால் கொல் பாராக! தேவா ஸரயுதகததில் கீகாவாஸுராகளோட்போலப் போயுறியப் போகின்றவா களும் கைப்பராளிகளும் பிரஸித்தி பெற்றவர்களுமான உங்களுக்கு வருடைய யுதகததில் எல்லாக்கொளவாகளும் உன்னுடைய பாரக்கிரமத்தைப் பாராட்டிம் பாராத! பாராகளுள் சிறந்தவனே! மிகக் கோமுள்ளவனான உன்னையும் காணனையும் கண்டு கோபமுள்ளவனான அந்தக் காரியோதனை மேலே செய்பவேண்டிய காரியத்தை அறியப்போகிறதில்லை பரதஸுரேஷ்ட! குந்தியுத்திர! தகுதியுள்ளவனான உன்னையும் தாமாதமாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனான காணனையும் பாராத! இச்சமயத்தாகக்கேற்றதும் அந்நிதாச செய்ய வேண்டியதுமான காரியத்தைத் தெரிந்து கொண்டு செய் யுதகததில் சிறந்த யுத்தியைச் செலுத்தித் கோபபடைக்கக் காப்பவனான காணனை எதிர்த்துச்செல் பாரதா களுள் சிறந்தவனே! குந்தியுத்திர! வீ! யுதகததில் பலசாலிகளும் கரு

மான கேஜஸுள்ளவாகனும் முக்கியாகளுமான வேறு ஜந்நாறு ரதி
காகனும் ஐயாபிரம யானைகளும் பதினாபிரத குதிரைகளும் லக்ஷம்
காலாட்களும் அடங்கின இரகபபெரும்படையானது ஒன்றுசேரந்து
அநயோநயம் பாதுகாக்கப்பட்டுத் துரோணபுத்திரரை முன்னிட்டிக்
கொண்டு யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்துவருகின்றது இச்சேனை
யைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய் வலிமைபொருந்தியதும் உலகத்தில்
பிரஸித்தி பெற்றதுமான இந்தத் கோபபடையை நாசஞ்செய்து
சிறந்த விலலாரியான ஸுதிபத்திரனிடத்தில் உன் பொருஷத்தை
நீயே காட்டிவாயாக பரதாளுள் சிறக்கவனே! உத்தமமான வே
கத்தைக்கொண்டு இவனை எதிர்த்துச்செல் இந்தக்காணன மிக்க
கோபங்கொண்டவனாகப் பாஞ்சாலர்களை எதிர்த்துச் செல்லுகிறான்
பஞ்சாலர்களை வாட்டுபவனே! தருஷ்டகபுமனையுடைய சந்ததிருகு
ரோக உவனுடைய கொடியைக் காண்கிறேன் இவன் பாஞ்சால
ர்களை நன்கு எதிர்த்துப்போகிறானென்று நினைக்கிறேன் பரதாளுள்
உத்தமனே! பராக் உனக்குப்பிரியமான இகைச் சொல்லுகிறேன்
தாமபுத்திரரும் அரசருமான அந்தயுத்தடிக்கோஷமமுள்ளவராகவும்
ஒளியுள்ளவராகவும் இருக்கிறா. பரதா மிக்க கோவலியுள்ளவனான
தப பீமன் ஸருஞ்சயாகளுடைய சேனையினுமஸாகபகினுமும் சூழப்
பட்டுப் படைமுக்கத்தில் நிருமபிவிட்டான் கந்திபத்திர பீமஸேனனு
வும் மஹாத்மாசுக்னான பாஞ்சாலர்களாலும் கூாமையான அம்புகளா
லே யுத்தத்தில் இந்தக்கொளரவாகன் கொல்லப்படுகிறான் தாபோ
தனனுடைய சேனையானது பீமஸேனனுடைய வேகத்தினால் பறபல
அம்புகளால் அடக்கப்பட்டு யுத்தத்தினின்று புறங்காட்டி டிடி
விட்டது பாதஸூரேஷ்ட! பரதஸேனையானது பயிழிந்த புரி
போல் பரங்குரியே காந்தமுள்ள தம சந்தத்தால்களைக் கவாட்டி
மாசிறந்து குதிரை புத்திர! யுத்தக் செயலாசன்க்குக் கலைவனும
ஸாபாட்டிபாலக் கோபவெண்ணை வனம் நிருமபிநிருமபிவனுமான
பீமஸேனனையார புலனித்தினின்று பரதசேனையானது ஸ்தி
கின்றது அராஜகன்! மஞ்சள நிறமுள்ளவைகளும் சிவப்பிற
முள்ளவைகளும் சம்புத்திரமுள்ளவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவை
களும் கஷுத்திரப் பிரதிமைகளாலும் சந்திரபிரதிமைகளாலும்
சூரியப் பிரதிமைகளாலும் அடங்கிக்கப்பட்டவைகளுமான கொடி
களும் குடைகளும் இகோ சித்தரச் செய்யப்படுகின்றன பொன
மயமாயும் வெள்ளிமயமாயும் தேகஜோமயமாயும் வெள்ளேயு விதமா
யுமிருக்கின்ற கொடிசள எதிரில் கள்ளப்படுகின்றன யானைகளும்

குதிரைகளும் அலைக்கப்படுகின்றன இந்த ரதிகர்கள் பயந்தோடாத தன்மையுள்ள பாஞ்சாலர்களால் பறபல வாணமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு உயிரையிழந்த தோகளினின்று சாயகின்றார்கள். தன்னஞ்சய! வேகமுள்ளவர்களான பாஞ்சாலர்கள் கௌரவ சேனையிலுள்ள வீரர்களையிழந்த யானைகளையும் குதிரைவீரர்களிலலாத குதிரைகளையும் ரதிகார்களிலலாத ரதங்களையும் நோக்கி நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவாகச் செல்லுகின்றார்கள் பகைவர்களை அடக்குபவனே! புருஷ்மரேஷ்டர்கள் பீமஸேனனுடைய பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு உயிரில் ஆசையைவிட்டு ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாத பகைவார்களுடைய படையை நன்றாக அடிக்கின்றார்கள். இதோ பாஞ்சாலர்கள் காஜிக்கின்றார்கள், சங்கங்களே ஊதுகின்றார்கள், யுகதத்தில் பாணங்களால் சத்துருக்களை அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றார்கள் ஸவர்க்கத்தினுடைய பெருமையைப் பார பாஞ்சாலர்கள் வல்லமைபினால் தாாததராஷ்டிரர்களை நாசஞ் செய்துகொண்டு உக்தமாகளான ரதிகாக்கிடத்தில் இதோ பிரவேசிக்கின்றார்கள் ஆயுதமில்லாதவர்களும் வீணாகாத அஸ்திரங்களை யுடையவர்களும் இரதப்பாஞ்சாலர்கள் ஆயுதம் பிடித்திருப்பவர்களான பகைவார்களுடைய ஆயுதங்களைப்பிடிங்கி அவற்றினாலேயே இவரானே கொல்லுகின்றார்கள், காஜிக்கவும் காஜிக்கின்றார்கள் பகைவார்களுடைய இந்தத் தலைகளும் கைகளும் கள்ளப்படுகின்றன ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கீரத்திசாலிகளான எல்லா வீரர்களும் கீழே கள்ளப்படுகிறார்கள் நான்கு பக்கத்திலும் ஆபத்தை அடைவிக்கப்பட்ட இந்தத் தூயியாகண்ணச்சோநக பெரும்படையானது உயிரில் ஆசையைவிட்ட மஹாவிலலாளிகளான பாஞ்சாலர்களால் நான்கு பக்கத்திலும் கீழே கள்ளப்படுகின்றது பிடிபுவே! பகைவர்களைவாட்டுபவனே! ஸ்னேகிகர்களும் பராகிரமசாலிகளும் மஹா விலலாளிகளுமான கிருபா காணன முகலானவர்கள் பாஞ்சாலர்களைத்தகிப்பதில் (முயல்கின்றார்கள்) சத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்பவனே! திருஷ்டதயுமனனை முதனமைப்பாக்கக்கொண்ட வீரர்கள் திரும்பாதவர்களும் பயங்கவர்களும் ஆயிரமாயிரமாயிருப்பவர்களும் பகைவார்களுமான அநகத தாாததராஷ்டிரர்களைக் கொல்லுகின்றார்கள் பரகஸ்ரேஷ்டனான பீமஸேனன திரும்பினவுடனே பறபல விகமான எல்லா ரதங்களும் தூயோதனனுடைய பெரும் படையும் பெரும்பானமையாக விறம் மாறிய முகங்களையுடையனவாயின பீமனுலே நாராசங்களால் பிளக்கப்பட்ட இந்தயானைகள்

இந்திரனுடைய வஜராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளினுடைய சிகரங்களபோலக் கீழே விழுகின்றன, பா கணுக்கள் படிந்துள்ள பீமஸேனனுடைய பாணங்களால் அழுகப்படுகின்ற இந்தப் பெரிய யானைகள் தம்படைகளையே நாசஞ்செய்துகொண்டு ஒடுகின்றன பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீழுகப்படுகின்ற இகதக்கொளவர்கள் ஆயிரமாயிரமாக ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளைப் புரிழந்து ஒடுகின்றனாகன ஒடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் காலாட்கள் ஓவாக்களுடைய ரபதங்களையும் கொளவர்களைத் துப்புக வகிற பீமஸேனனுடைய ரபதங்களையும் சாலிகுகின்ற வனம் புத்தகத்தில் ஐயக்கினால் பிரகாசிப்பவனும் பாண்டிருந்தனனுமான பீமஸேனனுடைய வலிமமரகங்களையும் அழிக்க நான்தெரிந்து கொள்ளுகிறேன், இதே காட்சி காண்பதற்குப் பானவன் கோபங் கொண்டு காலதாட்களைக் கையிலே எதாண்டையுமன போலக் கோமரங்களைப் பிரிப்பாடுகதுத்கொண்டு உத்தமமான யானையோடு பீமஸேனனாக துவருகிறான் எதிர்த்து அவனுடைய ஒருகைகளும் பீமஸேனனால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டன யானையும் வாளிபான்ற பத்துவாசங்களை அடிச்சபட்டது அடிசுத்திறமையுள்ளவைகளும் கறுத்த மைக குளியல்களபோன்ற பிரகாசிப்பவைகளும் யானை வீரர்களால் வீற்றிருக்கப்பட்டவைகளும் சந்திரனாலும் சோம வக்ருடைய கூட்டங்களாலும் பீமஸேனபீழிகின்றவைகளெல்லாம் வேறுசில யானைகளோடு தோமறுபடிபும் வருகின்றன பாரதச் சூனக்கு ஷங்கஸ்தேனா பஞ்ஞன பீமஸேனனால் யானையின்மீது நுழைந்து கவஜவாக்ஷனகூடின நரபுத்த கொளபது வைஜயந்திசனும் கூடமடபுள்ள தெண்ணாறுபாணங்கள் ளால் வறக்கப்பட்டுவிட்டன அவ்வெரு யானையும் பப்பக தகாராவசனால் அழிக்கப்பட்டிருப்பன தெரிந்துரைக்காமாயானவனும் பாரதாசனா சிவகவனுமான் பீமஸேனன் கோபங் கொண்டு புரக்கத் தகுத்திருப்பினவாடே, தாக்காடிப் பாரதாசனா யந்திரசாரம் அவ்வாறாகப் பாரதாசனா அவ்வாறு ஒரு மீதாநிருச்சினன் தாத்தா வாஷ்டி வண்டி புனம் தெரிவுகொண்டிருந்தான் பாபருஷ்டேஷ்டனுடைய கோபங் கொண்டவனுமான் பீமஸேனனால் திடுக்கிடப்பட்டுவிட்டன தாபலமான் சண்டைகூடும் பீமஸேனனா, நதிப்பக்கே அடைந்திருக்கின்ற கரியனைப் பாரதாசனா சந்திரமாவசனாவ துபோல அசாசனா பாத்தனைப் பாபருத்திர சந்திரமாவசனாவனா ஸம்மத

ஜயத்தைவிருமபின் நான் என்னுடைய வீரர்கள்கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு எவ்வாறு ஜீவித்திருப்பேன்? இப்பொழுது அனேகவீதமான வாதத்தையே சொல்லதினால் யாதுபயன்? அவர்களுக்கு அதிருஷ்டமானது முக்கியமாயிருக்கின்றது ஸஞ்சய! என்னேசசோரத்தவர்கள் என்னசெய்தார்களா? அதனை எனக்குச் சொல்லவாயாக' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்

“அரசரே! மிகபுஜபலமுள்ளவனான பீமனைக்கண்டு சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனான மமுடைய குமாரன கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன் பீமஸேனை எதிர்த்துச்சென்றான் ‘குருதீபுத்திர’ நில, நில, என் பராக்ரமத்தை இப்பொழுது பார இப்பொழுது உன்னை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறேன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு பீமஸேனைநிருக்கிற அந்த இடத்திற்குச் சென்றான் பலசாலியானகாணன் பீமஸேனைநிடத்தினின்று திருமபுகின்ற உம் முடைய சேனையைக்கண்டு அதிகமுயற்சியோடு அதனை நிலைபெறும் படி செய்தான் நீண்டடைக்கையுடையவனான காணன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட பாண்டவர்களை அப்பொழுது எதிர்த்துச்சென்றான் பாண்டவர்களைச்சோரத்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் விற்களை அசைத்துக்கொண்டும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ராதேயனை எதிர்த்தார்கள், யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் விளங்குகின்றவர்களான பீமஸேனனும் ஸாதயகியும் சிக்கண்டியும் ஜனமேஜயனும் சிறந்தபலமுடையவனான தருஷ்டத்யுமனனும் எல்லாப் பிரபதர்களுடும் புருஷமரேஷ்டர்களான பாஞ்சாலர்களும் மிக்ககோபங்கொண்டவர்களாக உம்முடையபடையை நான்குபக்கத்திலும் எதிர்த்துவந்தார்கள் அரசரே! அவ்வாறே உம்முடையபோரவீரர்கள் (பாண்டவஸேனையிலுள்ள) மஹாரதர்களைக் கொல்லவிரும்பி, சிபைவுடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துச்சென்றார்கள் ஆண்மையிற் சிறந்தவரே! ரதங்களும யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக்கப்பட்டும் காலாட்களாலும் தவஜங்களாலும் டிறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சேனையானது ஆசகாயகமான காட்சியுள்ளதாயிற்று மஹாராஜரே! சிக்கண்டி காணனை எதிர்த்தான் தருஷ்டத்யுமனன் பெருஞ்சேனையுடன் உம்முடையபுத்திரனான துர்யோதனனையும் துச்சாஸனனையும் எதிர்த்தான் நகுலன் விருஷஸேனைனை எதிர்த்தான் யுதிஷ்டியா சித்திரஸேனைனை எதிர்த்தான் மனனரே! ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் உலூகன் எதிர்த்தான் ஸாதயகி சகுன்யையும் துர்ஜன

பதிபுத்திராகள கௌரவாகளையும் எதிர்த்தாகள யுத்தத்தில் முயற்சி யுள்ளவரும் மஹாரதருமான தோணபுத்திரா அரஜுன்னன் திராக தார கிரும மஹாவிலாஸியான யுதாமனயுவை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார பலசாலியானகிருதவாமா உத்தமௌஜனை எதிர்த்தான ஐயா' மிக்கதோளவலியமைந்த பீமஸேனன் குருகுலத்தில் திருதவாகளும் ஸேனையுடன் கூடியவாகளுமான உமமுனைய புத்திராகளனைவர்களை யும் ஒருவனாகவே எதிர்த்தான மஹாராஜே' பிறகு, பீஷ்மனை கொன்றவனானசிகண்டி பயமற்றவனபோல ஸஞ்சரிககின்றகாணனை பாணங்களால் தடுத்தான பிறகு, தடுக்கப்பட்டகாணன் கோபத்தினால் உதடுகளமிக்கதுடிகக, சிகண்டியை மூன்றுபாணங்களால் இரண்டுபுருவங்களுடைய மத்தியிலும் அடித்தான அந்நாபாணங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அநத்சசிகண்டி மூன்றுசிகரங்களைடுகூடியன வெள்ளிமலைபோல மிகவிளங்கினான் ஸத்தபுத்திரனால் யுத்தத்தில் நன்றாயடிகப்பட்ட சிறந்தவிலாஸியான அநத்சிகண்டி யுத்தத்தில் கூாமையுள்ள தொண்ணூறுபாணங்களால் காணனை அடித்தான. மஹாரதனைகாணன், மூன்றுபாணங்களால் அநத்சசிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொன்று ஒரு கூட்டாரத்தினால் அவனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய்தான பிறகு, பனைவாகளை வாடிபவனும் மஹாரதனுமானசிகண்டி மிகுந்தகோபங்கொண்டு குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட அநதத்தினின்று தள்ளிககுதித்துக் காணன்மீது ஒரு சகதியை பரியோகித்தான பாரதே' காணன் யுத்தத்தில் அநத்சசகதியை மூன்றுபாணங்களால் துண்டாக்கிய பிறகு கூாமையுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் சிகண்டியைஅடித்தான புருஷஸுதேஷ்டனைசிகண்டி மிகவும்காய் பதித்தபட்டிக காணனுடையவிலினின்று வெளிப்பட்டுவருகின்ற பாணங்களைத் தனமீது தாக்காமலிருக்குமபடி செயதுகொண்டு அநத யுத்தரங்கத்தினின்று விரைவாக ஓடினான் மஹாராஜே' பிறகு, காணன், அதிகபலமுள்ள காற்றானது பஞ்சுக்குவியலையடைந்து அழிப்பதுபோல பாண்டவர்களுடைய படைவீரர்களை நாசஞ்செய்தான மஹாராஜே' உமமுனைய புத்திரானை பீடிக் கூறா தருஷ்டதபுமன்ன துச்சாஸனன் மூன்றுபாணங்களால் நதிமாடில் திருப்பிஅடித்தான பெரியவரே' துச்சாஸனன் பொனமயமான புங்குமுள்ளதும் உட்படிந்த கணுக்களுள்ளதுமான அநதபாலத்தினால் தருஷ்டதபுமன்னனுடைய இடையை அடித்தான பாரதே' ரோஷமுள்ளவனான தருஷ்டதபுமன்னே அடிச்சபட்ட மிக்ககோபம்

மூண்டு துச்சாஸனனைக்குறித்துக் கொடிய ஓர் அம்பைப்பிரயோகித் தான அர்ச்சுரே! தருஷ்டதயும்னனூலவிடப்பட்டி வருகின்ற மஹா வேகமுள்ள அந்த அம்பை உம்முடையபுத்திரன் மூன்றுபாணங்களால் துண்டாக்கினான். பிறகு, ஸவாணூலங்காரங்களுடனகூடின வேறு பதினாறுபல்லங்களாலே தருஷ்டதயும்னனை எதிர்த்து இருக்கைகளிலும் மாபிலும் அடித்தான் ஐயா! பிறகு, அந்தப்பாஷ்தனை கோபங்கொண்டவனாகி மிக்ககூடமையுள்ள ஒரு கூடிப்பரத்தினூல விலலை வெட்டிஎறிந்தான் பிறகு, ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பிறகு, உம்முடையபுத்திரன் அடஹாஸஞ்செய்து வேறொரு விலலைஎடுத்த தருஷ்டதயும்னனோ பாணஸமூகங்களாலானாகுபக்கத்திலும் தடுத்தான். மிக்கபலசாலியான உம்முடையபுத்திரனுடைய பராகிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களும் வித்தார்களும் அவ்வாறே அஸரஸங்குளம் ஆசராய மடைந்தார்கள் போராளிகின்ற வனும மஹாலசாலியும் துச்சாஸனனூல கடுக்கப்பட்ட வனுமான தருஷ்டதயும்னனைச் சிங்கத்தனூல திடீரென அட பெரியயானையைப் போல கண்டோம்

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுக்தம்)

பிறகு, தோகளை யும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் யவர்களின் பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸருஞ்சயர்களும் வேறு பதியான தருஷ்டதயும்னனைப்பாதுகாக்கவெண்ணி உம்முடையபுத்திரனைத் தடுத்தார்கள் பகைவாக்களைவாடிப் பெவரே! பிறகு, அக்காலத்தில், உம்மொருசேரத்தவீரர்களுக்கும் கோரமும் மிக்கபயங்கரமுமான யுக்தமானது பகைவாக்களோடு நடக்கத்தொடங்கியது நகுலன், பிதாவினுடைய பகைத்தில் கிறகின்ற விருஷஸேனை ஐந்துபாணங்களால்அடித்து வேறு மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தான் பிறகு, குரூண ஸருஷஸேனை சிறிகின்றவன்போலிருந்துகொண்டு மிக்ககூடமையுள்ள பாஷத்தால் நகுலனை மாபில் அதிகமாக அடித்தான் பகைவாக்களை அழிப்பவரே! பலசாலியான பகைவனூல நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தநகுலன் சத்துருவை இருபதுபாணத்தினால் அடித்து அவனுடையஸாரதியையும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, புருஷஸரேஷ்டர்களான அவவீருவரும் ஆயிரம்பாணங்களால் ஒரு வரைஒரு எட்டாடினார்கள் உம்முடைய வீசையானது நொறுக்கப்

பட்டது. அரசரே! அநத ஸூதபுதநிரன கௌரவாகளுடையசேனை விரைவாகவழிவதைக்கண்டு பின்தொடர்ந்து பலாதகாரகுதினால் திருப் பினான் வேந்தரே! இநதச சமயத்தில் கஷ்டமானயுகதமானது நடந தது. பிறகு, சேனைதிரும்பினவுடனே, நகுலன் கௌரவாகளைக்குறித துச சென்றான் ஐயா! காண்புதநிரனோ யுகத்தத்தில் நகுலனைவிட்டு விட்டு விரைபவனாகி ராதேயனுடையசேனையை சக்திககான பெரி யவரே! யுகத்தத்தில் கோபங்கொண்ட உலாகனோ கோபங்கொண்ட ஸஹதேவனுலேயுகதமுனையில் அனேகஅம்புகளாலதடுக்கப்பட்டான சிறநத பிரதாபமுள்ளவனானஸஹதேவன் அவனுடைய நான்குகுதி ரைகளையுங்கொன்று ஸாரதியையும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப பினான் மன்னரே! பிதாவுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற உலாகனோ பிறகு வாகனத்தினின்று கீழேகுதித்தது நிரிகாதத ருடைய படையைக்குறித்தது விரைவாகச்சென்றான் ஸாகயகி கூா மையுள்ள இருபதுபாணங்களால் சகுனியைஅடித்தது சிரிகதுக கொண்டே ஒருபலலத்தினால் அவனுடையதலஜத்தை வெட்டிடிநிற தான். அரசரே! பிரதாபராலியான சகுனி யுகத்தத்தில் கோபங் கொண்டி அநதஸாதயகியினுடைய கவசத்தைப்பிளந்து மீண்டும் பொனமயமான தவஜத்தையும் அறுத்தான் மஹாராஜரே! அவ வாறே ஸாதயகி கூாமையுள்ளபாணங்களால் இநதசசகுனியைத திருப்பிஅடித்தது ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, விரைபவனான ஸாதயகி இநதசசகுனியினுடையகுதிரைகளை யும் பாணங்களால் யமனவீட்டையடைவித்தான் பரதாக்குள சிறநத வரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன் குதித்தது மஹாதமாவான உலாகனு டைய ரத்தத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான் அநதசசகுனி, பிறகு, யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸாதயகியினிடத்தினின்று விரைவாக வேறிடத் திறகுச சென்றுவிட்டான் அரசரே! ஸாதயகியோ யுத்தத்தில் உமமுடைய படையைநோக்கி வேந்ததுடன் எதிராகதுசென்றான் பிறகு, சேனையானதுஅடிக்கப்பட்டது வேந்தரே! ஸாகயகியினுடைய பாணங்களால் நனரூகமுடப்பட்ட உம்முடையசேனைகள் விரை வாகப் புகுத்துத்திருக்ககையும் அடைந்தன, உபிரையிழந்தவைபோல விழந்தன. உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன் யுத்தத்தில் பீம ஸேனனைத் தடுத்தான் பீமன் லோகேஸ்வரனான அநதத்தூயோ தனனை ஒருமுகூாதத்தத்தில் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரத்ததை யும் தவஜத்தையும் இழந்தவனாகச் செய்தான் அசசமயத்தில் அந தசசெய்கையினால் ஜனங்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு, பீம

ஸேனனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் பீடிககப்பட்ட அந்தத் தூயோதனராஜன் அந்தயுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டான் பிறகு, கௌரவசேனை முழுவதும் பீமஸேனனுக்கருகில் விரைவாகச்சென்றது அந்தயுத்தரங்கத்தில் பீமஸேனைக்கொல்ல விரும்பினவீராகளுடைய பெரியசபதம் உண்டாயிற்று யுதாமன்யு கிருபரைஅடித்து அவருடையவிலலை விரைவாகவெட்டினான். சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமரானகிருபா, பிறகு, வேறுவிலலைக் கையிலெடுத்தது யுதாமன்யுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடையையும் பூமியில் தள்ளினான் பிறகு, மஹாரதனை யுதாமன்யு ரத்தகோடேயேவிலகி வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் உத்தமௌஜஸானவன் பயங்கரமும் பயங்கரமான பராகிரமமுள்ளவனுமான கிருதவாமாவை மேகமானது மழையினால் மலையைமூடுவதுபோல விரைவாகமூடினான் பகைவாக்களை வாட்டுபவரே! மிகப்பெரிதும் கொடித்தமான அப்படிப்பட்டயுத்தமநடந்தது அரசரே! அவ்விதமானயுத்தம் எனனால் முன் பராக்ஷப்பட்டதில்லை. அரசரே! பிறகு, கிருதவாமா யுத்தத்தில் உத்தமௌஜனை விரைவாக மாப்பில்அடித்துத் தோல்வில உட்காரும்படிசெய்துவிட்டான் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனான அந்தஉத்தமௌஜனை ஸாரதியானவன் ரத்ததோடு போகக்ளத்தைவிட்டு வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோனான் வேந்தரே! பிறகு, கிருதவாமா பாண்டவசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான் துச்சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயானைப்படையோடு பாண்டவனைச் சூழ்ந்ருதகொண்டு க்ஷுத்தரங்கங்களென்கிற பாண்டங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தார்கள பிறகு, பீமன் கோபமுள்ளவனான தூயோதனனை அனேகஅம்புகளால் புறங்காட்டிஒடுமிப்படி அடித்து வேகத்துடன் யானைப்படைக்கு அருகில்சென்றான் விருகோதரன் விரைவாக எதிரில்வருகின்ற அந்தயானைப்படையைக்கண்டவுடனே, மிகக் கோபங்கொண்டு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான் இந்திரன் வஜ்ராயுத்தத்தினால் அஸுரர்களை அடிப்பதுபோல யானைகளாலே யானைகளை அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் யானைகளைக்கொல்லுகின்ற விருகோதரன் விட்டிறப்புச்சகிகளால் மரத்தைமூடுவதுபோலப் பாணஸமூகங்களால் ஆகாயத்தை மூடினான் பிறகு, பீமன் ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற யானைகூட்டங்களைக் காற்றினது மேகக் கூட்டங்களை நிரஞ்செய்வதுபோல வேகத்துடன் நாசஞ்செய்தான் பொன்னாலாகியவிரிப்புக்களாலும் ரதனஸமூகங்களாலும் மூடப்பட்ட யானைகள் யுத்தரங்கத்தில் மின்னல்களுடனகூடின மேகங்களபோல

அதிகமாகவிளங்கின மன்னரே! பீமனாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்த யானைகளை விரைவாக ஒடின சிலயானைகள் மாடபுள்ளிகப்பட்டவைகளாகப் பூமியிலவிழுந்தன கீழேவிழுந்தவைகளும் விழுங்கின்றவைகளும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிதறஅடிக்கப்பட்ட மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால் அச்சமயத்தில் யுகக பூமி விளங்கியது பிரகாசிக்கின்றவாகளும் சிறந்த இரத்தினங்களை அணிந்தவாகளும் கீழேவிழுந்திருக்கின்றவாகளும் புண்ணியமுகமுற்ற ததினால் விழுந்திருக்கின்ற கிரஹங்களபோன்றவா ஈனமான யானை வாகளாலே பூமி விளங்கியது பிறகு, யுகத்திலும் பீமனென்னுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட கடுகாலமுடைந்தும் மதாசுமபிளந்தும் அவ்வாறே துதிகையை வந்தாடிக்ருக்கின்றயானைகள் நாலுநாளுக்கொன்று பாவதம் போன்ற சிலயானைகள் எகத்தகைக்ககக்கொண்டும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அங்கங்களோடு கூடியவைகளாகித் தாதுகளால் பாயலநிறத்தானகூடின மலைகள் போல ஒடின. மஹாஸாபபங்குகொப்பானவைகளும் சந்தனத்தினாலும் அகிறசாந்தினாலும் பூசப்பட்டவைகளும் எல்லெனினன்று அம்புகளைவிடுபவைகளுமான பீமனென்னுடைய இருநகையையும் கண்டேன அந்நாபீமனென்னுடைய பிடிமுடிககதுக்கொப்பான நானொலியையும் தலங்கனியையும் கோட்டு யானைகள் பயத்தினால் மல ஜலங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு அநிகமாகஒடின அரட்சே! ஒடுவன யிருப்பவனும் புத்திமானுமான பீமனென்னுடைய அந்தச்செய்கையானது (பிரளயகாலத்தில்) எல்லாப்பிராணிகளையும் ஸமஹரிகுகின்ற ருத்ரருடைய செய்கைபோல விளங்கியது

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளோடுகூடியதும் நாராயணராலடத்தப்படுவதுமான உருத்ரமமான ரத்திலும் வீற்றிருக்கிற அரஜுனன மிகுந்த காரதியையுடையவனான அரகாசருள் சிறந்தவனே! அதிகமான யுத்தமுயற்சியுள்ள குதிரைகளுடன்கூடின உம்முடைய அந்தச்சேனையை யுத்தத்தில விஜயன காற்று பெருங்கடலைக் கலக்குவதுபோலக் கலக்கினான் ஸவேதவாஹனன் அஜாகரதையாயிருக்கும்போது, உம்முடையகுமாரனான தூயோதனன் கோபம் மூண்டவனாகவும் பாதிச்சேனையினால் சூழப்பட்டவனாகவும் விரைவாக எதிராத

துச்சென்று, கோபங்கொண்டிருக்கின்ற யுதிஷ்டிரரை நாரபுறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டான, பிறகு, எழுபத்துமூன்றுக்ஷரப்பாங்களால் அவரை அடித்தான் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா அச்சமயத்தில் அதிககோபங்கொண்டான். அவர் உமமுடைய புத்திரனமீது முப்பது பலலங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தான் பிறகு, கௌரவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி ஓடினார்கள் பகைவார்களுடைய கெட்ட எண்ணத்தை அறிந்து மஹாரதர்கள் ஒன்றுக்கூடிக் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அவரை வந்தடைந்தார்கள் யுதிஷ்டிரா சித்ரஸேனனமீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் சித்ரஸேனனோ மிக்ககோபங்கொண்டு குந்தீபுத்திரரைத் தடுத்தான் அந்தத் தாமராஜா சித்ரஸேனை ஒருமுக்கூத்தத்தில் புறங்காட்டி ஒடிமபடிசெய்து உமமுடைய படையை நான்குபக்கத்திலும் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தான் புஜபலமுள்ளவரே! தூயோதனனே முத்தனமையாகக்கொண்ட உம்மைச்சோந்தவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்டு எல்லாச்சேனையையும் நன்றாக விலக்கித்தள்ளினார்கள் முன்னரே அறியப்பட்ட பிரபாவமுள்ள அந்தமஹாரதர்கள் சோந்து வந்திருப்பதை அறிந்து நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாஷத்தனனத்ருஷ்டதயுமனனும் பாண்டிபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதி ஓர் அக்ஷேபகிணியேனையினால் சூழப்பட்டவர்களாக யுதிஷ்டிரருக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள் பீமஸேனனும் உமமுடைய மஹாரதர்களை நாராசங்களால் அடித்துக்கொண்டு பகைவார்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற யுதிஷ்டிரராஜரை மீட்கவிரும்பி எதிரில் ஓடிவந்தான் சூரியகுமாரனும் தாமவானுமான காணன் வந்திருக்கின்ற அந்த அல்லாமஹாவில் லாளிகளையும் பெரிதான சரமாரியினால் தடுத்தான் அம்புத்திரள்களைத் தொடுக்கின்றவார்களும் யானைகளைத் தூண்டி நடத்துகின்றவார்களும் அந்த வீரர்கள் சிறந்த முயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தும் ராதேயனைப் பாப்பதற்குஞ் சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள் ராதேயன் எல்லா சரணுடையவர்களையும் பிரயோகிப்பதில் ஸமாததர்களான அந்த எல்லாமஹாவில் லாளிகளையும் பெரிய சரமாரியினால் தடுத்தான் பலசாலியும் ஸமாததனுமான ஸஹதேவன் விரைவாக எதிரில் வந்து ராஜனன துரியோதனனை இருபது நாராசங்களால் அடித்தான் சேனையின அருகில் ஸஹதேவனால் அடிக்கப்பட்ட அந்தத் துரியோதனன் இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாக மதப்பெருக்குள்ள யானைபோல விளங்கினான் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன் அந்த யுத்தங்களத்தில் நன்றாகத் தீட்டப்பட்ட அம்புகளால்

மிக அழககப்பாடிருக்கின்ற உமமுடைய புத்திரனைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு அவனுக்கு எதிரில் ஓடினான். பெரியவனே! அந்தக் காணன் அவ்வித நிலைமையிலிருக்கின்ற தூயோதனைக்கண்டு சீக்கிரம் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவாகளுடைய சேனையையும் பாஞ்சாலாகளையும் கொன்றான் அரசரே! பிறகு, மஹாத மாவான் ஸூதபுத்திரனுடைய பாணங்களால் ஹிமலி நகப்பாட்ட யுதிஷ்டிரருடைய படையானது விரைவாக ஓடியது காணனுடைய விலலினின்று விடுபட்டவைகளும் குடைகளுள்ளவைகளும்மான பற பலவித பலலங்களும் அம்புகளும் அந்நாணாளத்தில் ஒன்றன்மீ தொன்று விழுந்தன. மஹாராஜரே! ஆகாயத்தில் பாபுகின்றபாண ஸமூகங்கள் ஒன்றோடொன்று உரைந்துகொள்வதினாலே நெருப்புத் தோன்றியது ராஜரே! பிறகு, காணன் விட்டிற்பூசகிகள் போலப் பத்துத்திசைகளிலும் செல்லுகின்றவைகளும் பகைவா களுடைய சரீரங்களை அடைகின்றவைகளும்மான அம்புகளாலே விரைவாக எதிர்த்துத் தான் அவன் உருதமமான அஸ்திரங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு செஞ்சந்தனங்களால் நன்றாகப்பூசப்பட்டவை களும் இரத்தினங்களாலும் பொன்னணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வைகளும்மான இரணிகைகளாலும் பிரயோகித்தான மன்னரே! பிறகு, காணன் எல்லாத்திக்குகளையும் பாணங்களால் நன்றாகப்பூச செய்துகொண்டு தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை மிகவும் பீடித்தான மஹாராஜரே! பிறகு, தாம்புத்திரரான யுதிஷ்டிரா கோபங்கொண்டு காணன்மீது கூாமையுள்ள ஐம்பது பாணங்களைப் பிரயோகித்தார அந்த யுத்தமானது பாணங்களால் உண்டிபண்ணப்பட்ட இருஞ்ஞள தும் கோரமான காட்டியுள்ளதுமாகியது ராஜரே! அப்பொழுது (உமமுடைய) சேனையானது தாம்புத்திரரால் பறபலவிதமானவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளும் கழுகிறகுள பூண்டவைகளும் சாணையில தீட்டப்பட்டவைகளும்மான அம்புகளாலும் பறபல விதமான அநேகபலலங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் இருப்புலக்கைகளாலும் கொல்லப்படுமபொழுது உமமைச்சோந்தவாக்களுடைய பெரிய கூக்குரல் உண்டாயிற்று பரதாக்களுள் சிறந்தவனே! தாமாதமாவான் அந்த யுதிஷ்டிரா எந்தவந்த இடத்தில் குருசமான பாவையைச்செலுத்தினாரோ அந்தஅந்தஇடத்தில் உமமைச்சோந்தவாக்கள் சித்த அழககப்பட்டார்கள். மிக்ககோபமுள்ள காணனும் தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை யுத்தத்தில் நாராசங்களினாலும் அாதத சந்திரபாணங்களினாலும் வதஸதந்தங்களினாலும் அடித்தான பொரு

தவனும் கோபமுள்ளவனும் கோபத்தினால் வாயதுடிகின்றவனும் அளவிடமுடியாத பராக்ரீரமமுள்ளவனுமான காணன் யுதிஷ்டிரரை அம்புகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான். அந்தயுதிஷ்டிரரும் காணனைப்பொறுபுங்கமுள்ள கூர்மையான அம்புகளால் அடித்தாரா காணன் கழுமிறகுக்குடன் கூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் குந்திப்புகிறாரும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரை அட்டஹாஸத்துடன் மார்பில் அடித்தான். அந்தக் காணனாலே நன்றாக ஹிமலிக்ஷப்பட்ட அந்தத்தாமராஜரான யுதிஷ்டிரர் தோர்டிவில் உட்காரந்து ஸாரதியைப்பார்த்து, 'இந்தயுத்தாங்குததைவிடிகிச செல்' என்று ஏவினா பிறகு, கொள்வாகளனைவரும் தூயோதனராஜனும் ஆரவாரித்தாராகள் 'அரசனைப் பிடியுங்கள்' என்று நாற்புறங்களிலுமிருந்து எதிரில் ஒடிவந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, பகைவர்களை அடிக்ரும் தன்மையுள்ளவர்களான ஆயிரத்தெழுதூறு கேசயாகள் பாஞ்சாலாக்களோடுகூடிக் கொள்வார்களைத் தடுக்காராகள் அவ்வாறு கைகலந்தயுத்தத்தில், ஜனங்களுக்கு அழிவான ந நோந்ருகுகும் ஸமயத்தில், மஹாபலசாலிகளான தூயோதனனும் பீமனும் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தாராகள்

அறுபத்தாறுவது இதயாயம்

(கர்ணனுடைய பாணங்கொல் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர்
ஓர்ப்பாறப்போனது)

காணனும், முற்படையில் நிற்பவார்களும் மஹாவில்லாளிகளும் மஹாரதார்களுமான கேசயாகளைப் பாணஸமூகத்தினால் அடித்தான் அவன், தன்னைத் தடுக்கும் விஷயத்தில் அநிகமாக முயல்கின்றவாகளான அந்தக்கேசயவீரர்களுடைய ஐந்தூறு ரதிகார்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் யுத்தத்தில் ராகேயனை மிகவும் தாங்கமாட்டாதவனெனறுகண்டு யுத்தவீரர்கள் அவனுடைய பாணத்தினால் நன்றாகப்பிடிக்கப்பட்டவார்களாகப் பீமஸேனை வந்தடைந்தாராகள் அரசரே! காணன் தோபபடையைப் பாணங்களால் அனேக விதமாகப் பிளந்துகொண்டே ஒற்றைத்தேருடனேயே யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அருகில் சென்றான் பாணங்களால் அநிகமாகப்பிடிக்கப்பட்டவரும் ஸேனைதங்கியிருக்கும்பீதகைக்குறித்துச் செல்பவரும் நகுல் ஸஹதேவார்களுடைய மத்தியத்தையடைந்தவரும் வீரரும் மெதுவாகச்செல்லுகின்றவரும் பிரஜைஞயற்றவருமான யுதிஷ்டிர

ராஜரை ஸதிதபுத்திரனான அநதககாணன அனுநிக தூயோகன னுககு நனமையைச்செய்யும் விருப்பகதினாலே கூடமையுள்ளமூன்று உத்தமமான பாண்டங்களால் அடிக்கான அவ்வாறே, புதிஷ்டிர ராஜரும் ராதேயனை நடுமார்பில் நிருப்பி அடிநது மூன்றுபாண்டங் களால் (அவனுடைய) ஸாரதியையும் நான்குபாண்டங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடிநதார சக்தாருகளைத் தபிக்கச்செய்யலாற வாகனம் ராஜகுமாராகனும் சநகரகஷகாருமாற அநத மாதரீ குமாராகனிருவரும் யுதிஷ்டிரராஜனை! கொல்லாமலிருக்கவேண்டு மென்று காணனை எதிர்த்தே தாடினாரான நகுலஸந்தக்கவரிருவ ரும் அதிக முயற்சியுடையவாகளாக அமடிமழைகளை பாடுகவாரி து தனித்தனி பொழிந்தாராகள பிரதாபசாலியான ஸதிக்கபுத்திரன், மஹாத்மாரகனும் பகைவர்களை அடக்கினாறவாருமாற அவ்விரு வரையும் கூடமையானமூன்றுள்ள இரண்டிப் பஸங்களால் அவ்வா றே நிருப்பியடித்தான காணன நந்தமபோன்ற கிறமுள்ளவைய கனும் மனோவேகமபோன்ற வேகமுள்ளவையகனும் கறுத்தவா லுள்ள வைகளுமாற யுதிஷ்டிரருடைய சிறந்த யுத்திகளை யுத்தத்தில் கொன்றான் பிறகு, மஹாவில்லாஸியான ஸதிதபுத்திரன் அட்ட ஹாஸத்துடன் வேறொரு பல்லத்தினாலே யுதிஷ்டிரருடைய தலைப்பா கையைத் தள்ளினான் பாரதே! மஹாரதனான அவன அவ்வாறே நகுலனுடைய குதிரைகளையும் கொன்று, பிறகு, மிகக் கூடமையுள்ள வேறொரு பல்லத்தினாலே வீரனும் புத்திசாலியுமான அவனுடைய வில்லையும் வெட்டினான் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் இழந்தவா கனும் மிகக் காயப்படுத்தப்பட்டவாகனும் ஸதேஹாத்மாரகளுமாற அந தப் பாண்டவாகனிருவரும் அப்பொழுது ஸஹதேவனுடைய ரக்த தினமீது ஏறினாகள சத்தருவீரர்களை அழிப்பவனும் அமமாஹ மான மதரராஜன், அநத யுத்தகளத்தில் ரதத்தையிழந் தவார்களான அநதப்பாண்டவாகளிருவரையும் கண்டி தனையினால் ராதேய னைப்பாத்தி, 'காண' குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயனை நீதே வெண் டும் ஆதலால், தாமராஜனோடு நீயாதுகாணமபற்றி இப்பொழுது போப்புளிகுறய? ராதேய! நீ கவரமீழ்நது சஸ்திரமும் அஸ்திரமும் குறைநது பாணமும் பாணப்பெட்டியும் அறறு ஸாரதியும் குதிரை களும் களைப்படைநது பகைவரின பாண்டங்களால் முடப்பட்ட பிறகு, பாரததனை யடைநது பரிஹாஸத்திற்குப் பாதாநுவாய் எனது கூறி னான அப்படிச்சொல்லப்பட்டாலும் காணன கோபமுள்ளவனாகக் கூடமையுள்ளவையகனும் மஹாவீரயமுள்ளவையகளுமாற அமடிகளால்

யுதிஷ்டிரரையும் மாதரீபுத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் பீடித் தான். பிறகு, சலயன் உரக்கச்சிரித்து, தேரிலிருப்பவனும் அதிக கோபமுள்ளவனும் யுதிஷ்டிரரைக் கால்வதில் உறுதியாயிருப்ப வனுமான காணீன்பார்த்து, 'ராதேய' தார்த்தராஷ்டிரனால் எந்த அாஜுன்னுககாக நீ எப்பொழுதும் வெருமானிக்கப்பட்டாயோ அந்த அாஜுன்னைக் கொல் யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்குஎனன்பயன்? இவன் கொல்லப்பட்டால் அாஜுன்னன் நிச்சயமாக நமது எல்லாரதி காகளையும் கொன்றுவிடுவான். அந்த அாஜுன்னன் கொல்லப்பட்டா லன்றோ தார்த்தராஷ்டிரனுக்கு நிச்சயமான ஜயம் அதோ அந்த அாஜுன்னுடைய கொடியானது பிரகாசிக்கின்ற சூரியன்போலக் காண்படுகிறது மிகக் புஜலமுள்ளவனே! இதல்லவோ பயன்? யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு எனன்பயன்? இதோ உதாபபி கின்ற கிருணாஜுன்னருடைய இரண்டு சங்கங்களுடைய பேரொலி யும் கேட்கிறது மாரிக் காலத்தில் மேகத்தினுடைய இடிமுழக் கம்போல விலலினுடைய நானொலியும் கேட்கிறது காண! இந்த அாஜுன்னன் அம்புமழைகளால் சிறந்த ரதிகாக்கை அழித்துக் கொண்டு நம்முடைய சேனையனைத்தையும் விழுங்குகிறான் யுத்தத் தில் இவனைப் பார சூரனான அாஜுன்னுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷிக்கின்றவர்களான யுதாமனயுவையும் உகதமௌஜஸையும் பார சூரனான ஸாத்யகி இவனுடைய வடபுறத்திலுள்ள வேலை ஸமூகத்தை ரக்ஷிக்கிறான் அவ்வாறே தருஷ்டதயுமன்ன இவ னுடைய தென்புறத்திலுள்ளசேனையைப்பாதுகாக்கிறான் பீமஸேன னும் தூயோதனராஜனோடு போர்புரிகின்றான் நாம் எல்லோரும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமன் இப்பொழுது தூயோ தனைக் கொல்லாமலிருக்கும்படியும் தூயோதனராஜன் விடுபடும் படியும் செய யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமஸேனனால் விழுங்கப் பட இருக்கிற இந்தத் தூயோதனைப பா இவன் இப்பொழுது பீம னிடத்தினின்று விடப்படுவானால் மிக்கபெரிதான ஆச்சாயம் உ ண டாகும் அதிக ஸம்சயத்தை அடைந்திருக்கின்ற இந்தத் தூயோ தனை அணுகிப் பாதுகாப்பாயாக மாதரீபுத்திரர்களையும் ராஜனான யுதிஷ்டிரனையும் கொன்று என்னபயன்? என்றுகூறினான்

மன்னரே! வீரயமுள்ளவனான ராதேயன் இவ்வாறான சலயனு டைய வாகுதையைக்கேட்டு, மஹாயுத்தத்தில் தூயோதனன் பீமனால் விழுங்கப்பட்டதையுங் கண்டு, சலயனுடைய சொல்லினால் தூண்டப் பட்டு, அரசனிடத்திலுள்ளபேரவாவால் அஜாதசத்துருவையும் மாதரீ

புத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் விட்டுவிட்டு உம்முடையபுத்திரனைப் பாதுகாப்பதற்காக எதிரில் ஓடினான். பெரியவனே! காணன் மதராஜனால் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிககின்றவை போலிருப்பவைகளுமான குதிரைகளோடு (தூயோதனனுடைய அருகில்) சென்றவுடன், பாண்டிவினுடைய புத்திரரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரா வேகமுள்ள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றா பாணங்காளால் நன்றாகக் காப்பபடுத்தப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கினவாபோல அந்தநட்புல ஸஹதேவர்களோடு விரைவாகத் தமமுடைய சேனை கங்கியிருக்கும் இடத்தை அடைந்த ரதத்தினின்று கீழே இறங்கிச் சீக்ரமாகப் படுக்கையில் படுத்தாரா மேனியில் தைத்திருக்கிற பாணங்களை விலக்கிக் கொண்டவரும் மனததுயரத்தால் பீடிகப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரராஜா மஹாரதர்களும் வீரர்களும் பிராதாக்களுமான மாகரீ புத்திரர்களேப் பார்த்து, 'வீரர்களே! பீமன் ஒரு குறிடத்திற்கு விரைவாகச் செல்லுங்கள்' என்றுகூட்டளையிட்டாரா அந்தப் பாண்டவர்களெல்லோரும் ஒருவரோடொருவா ஸல்லாபஞ்செய்தபிறகு, பாண்டவர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் பீமஸேனனுடைய சேனையைப் பற்றித் துச்சென்றார்கள். அந்தவிருகோதபனே (அந்தஇடத்தில்) மேகம் போலக் காஜித்துக்கொண்டு போப்புரிந்துகொண்டிருக்கிறான் பிறகு, பகைவர்களை அழிப்பவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் பிராதாக்களுமான ரதிக ஸரோஷ்டனான நகுலனும் தேஜஸவியான ஸஹதேவனுமாகிய இருவரும் வேறுரதத்தினமீதேறிச் சிறந்தவேகமுள்ள குதிரைகளோடு பீமன்போபுரியுமிடத்தில் சேனைகளோடுசென்று நின்றார்கள்.

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்

(அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை வென்றதும், காணன் பாண்டவஸேனையைத் துன்புறுத்தியதும்)

அரசனே! தரோணபுத்திரா பெரிய ரதஸபூகத்தினால் சூழப்பட்டு, பார்த்தன் ஸன்னததமாயிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகச் சென்றா வருகின்ற அந்தஅஸ்வத்தாமாவைச் சூரனும் கண்ணபிரானேத் துணையாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் கரையானது கட்டிலத்திப்பதுபோலயுத்தத்தில்விரைவாகத்தடுத்தான மஹராஜனே! பிறகு, கோபங்கொண்டவரும் பிரதாபசாலியுமான தரோணபுத்திரா அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் பாணங்களால் மூடினா பிறகு, மஹா

விரைபவனும் ஜயசாலிகளுள்சிறந்தவனுமான அவனே அணுகி, ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியவில்லை அசைத்துக்கொண்டு, கூாமையுள்ளபாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் இறைத்தாரா. மஹாராஜரே! மறுபடியும் அவா முயன்று ஒருபாணத்தினால் பாதத்தை மார்பில் தையலினிற் மிகஅடித்தாரா. பாரதரே! யுத்தத்தில் அந்த தரோணபுத்திரரால் அதிகமாக அடிக் கப்பட்டவனும் காண்டீவத்தை வில்லாசகனொண்டவனும் உதாரமானபுத்தியையுடையவனுமான ஆஜுனன் பாணவாஷங்களுடைய யுத்தத்தில் பலாதகாரமாக தரோணபுத்திரரைமூடி அவருடைய வில்லையும் துண்டாக்கினான் விலஅறுக்கப்பட்ட அந்த தரோணபுத்திராயுத்தத்தில் வஜராயுதம்போலத்தாக்குகின்ற ஒருபரிக்கத்தைஎடுத்து அப்பொழுது கிரீடியினமீது பிரயோகித்தனா ராஜரே! எதிரிலவருகின்றதும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட துமான அந்நபபரிக்கத்தைப் பாண்டவன் உரக்கச்சிறித்துக்கொண்டு உடனே துண்டாக்கினான் அரசரே! பாததனுடைய அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட அந்நப பரிக்கமானது அப்பொழுது வஜரத்தினால் அடிக் கப்பட்ட மலைபோலச் சிதறிப் பூமியில் விழுந்தது டுஹாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட மஹாரதரான தரோணபுத்திரா பீடகஸுனினமீது வேகமுள்ள ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தாரா வேந்தரே! அந்நபபாத்தன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த அஸ்வநாமாவினுடைய ஐந்திராஸ்திரத்தைக்கண்டு காண்டீவத்தை எடுத்தான். பலசாலியான அவன், மஹேந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட உத்தமமான அஸ்திரத்தைஎடுத்து ஐந்திராஸ்திரத்தைத் திருப்பி அடித்தான். அவன் ஐந்திராஸ்திரத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்நப பாணவலையைப்பிளந்து பிறகு ஒருக்ஷணத்தில் அஸ்வநாமாவினுடையரத்தத்தை நன்றாக மூடினான் பிறகு, பாததனுடைய அம்புகளால் அடிக் கப்பட்ட தரோணபுத்திரா, அப்பொழுது அவனே எதிராத்து அருகிலவந்து அவனுடைய சரமாரியில்துழைந்து பாணங்களாலே சிறந்தபெயரை லெளிப்படுத்திப் பிறகு தூறுபாணங்களால் கோவிந்தரையும் முந்தானுக்ஷுக்ரகங்களால் ஆஜுனனையும் விரைவாக அடித்தாரா பிறகு, ஆஜுனன் உம்மைச்சோந்தவாகள பாதத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே தூறுபாணங்களால் குருபுத்திரரை மாமஸ்தானங்களிலபிளந்து அவருடைய குயிரைகளினமீதும் ஸாரதியின்மீதும் வில் நாணினமீதும் (பாணங்களை) இறைத்தான் சததுருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பாண்டவன் தரோணபுத்திரரை

மாமஸ்தானங்களில் அடித்தி அவருடைய ஸாத்தியை ஒரு பலலத தினால் தோத்தத்தினின் ற சீமேகளளிஞன் அநக அஸவத்ததமா தாமே குதிரைகளைப்படித்து நடத்திக்கொண்டு கிருஷ்ணர்ஜுனா களை அம்புகளால் மூடினா. தாமே குதிரைகளை சத்திக்கொண்டு பலகுனையும் எதிர்த்துப் போட்டிருந்ததாகப் கூறுக வாயுடைய கூடியன தரோணபத்திரருடைய பாககிரமகதை வந்த புத்தத்தில் ஆசராய மாகக கண்டோம் அரசோ! புத்தத்தில் கௌணியினுடைய அந்தப்பராககிரமகதைவல்லாபிராணிகளும்புத்தகனை அவருடைய அவவிதமான பராககிரமத்தினால் உம்மைச்சோங்க வல்லா புத்தவீரர்களும் யுத்தத்தில் வவைய புத்தததாகள பருகாபுகுதினான விஜயன் வில்லேந்தினவான தரோணபத்திரரால் மீறப்பட்டு அவுடன அட்டஹாஸஞ்செயது புத்தரத்தில் தரோணபத்திரருடைய குதிரைகளின் கடிவாளங்களை கூடிப் பாய்வதால் வினைவார வெட்டினான் அந்த அஸவத்ததமானினுடைய குதிரைகளை பாண்டவந்திதனால் கன்றாகப் பிடிக்கப்பட்டு ஒடின பாரதே! பிறகு, உமது சேனையினுடைய கோமான் சபசமானது தோன்றியது ஜயத்தில் விருடிய முள்ளவர்களான பாண்டவர்களோ ஜயத்தைப்பெற்ற நான்கு பக்கங்களிலும் கூடாமையான பாண்டவர்களை பிடியாக்கிக் கின்றுவா களாக உமது படையைத் தாக்கினார்கள மஹாராஜே! ஜனங்களுக்கு நாதிர! ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற வீரர்களான பாண்டவர்களால் நான்கு அங்கங்களுள்ள உம்முடைய இரகப்பெரும் படையானது, விசித்திரமாகப் போட்டிருக்கின்ற உம்முடைய குமாரர்களும் ஸுபலகுமாரனான சகுனியும் காணனும் பாததுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, அடிக்கடி நன்கு அழிதப்பபட்டது. ஜனையவரே! உம்முடைய புத்தபாசனாவை தடுக்கவாழ்கின்ற பெரிய சேனையானது நான்குபக்கத்திலும் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை மஹாராஜே! பிறகு, நான்குபக்கத்திலும் ஒடுகின்ற யுத்தவீரர்களோடு கூடியநான் உமது குமாரர்களுடைய பெரும்படையானது பயந்ததும் தனபமுற்றதுமாகியது மஹாபலசாலிகளான பாண்டவஸேனையின்களால் பிடிக்கப்படுகின்ற அந்தச் சேனையானது ஸித்தபுத்திரனான பாண்டவன், 'நில, நில,' என்று எப்போதும் சொல்லப்பட்டும் நிலைபெறவில்லை

மஹாராஜே! பிறகு, ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற பாண்டவர்களால் அதிகமாக அலறும்படிசெய்யப்பட்டதும் நான்குபக்கத்திலும்

ஒடுகின்றதுமான தன்னுடையதான படையைக்கண்டு, பிறகு, துரியோதனன அன்புடன் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! பாண்டவர்களாலே அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பார். நீ நின்றுகொண்டிருக்கும்பொழுதே சேனையானது நான்கு பக்கத்திலும் பயத்தினால் ஒடுகின்றது. மிகப் புஜபலமுள்ளவனே! பகைவர்களை அடக்குபவனே! இதனை அறிந்து செயயத்தக்கதைச்செய ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! வீர! பாண்டவர்களாலே துரத்தப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான யுத்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் உன்னையே அழைக்கின்றார்கள்' என்று சொல்லினன காணன, கௌரவம்பொருந்தின துரியோதனனுடைய இரத வராததையைக்கேட்டு, அட்ட ஹாஸஞ்செய்துகொண்டு மதராஜனைப்பார்த்து, 'ஜனேஸுவர! என்னுடைய புஜவீரயத்தையும் அஸ்திரவீரயத்தையும் பார். யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் எல்லாப்பாஞ்சாலார்களையும் இப்பொழுது கொல்லுகிறேன் புருஷஸரேஷ்ட! குதிரைகளை நடத்தது. மதராநாத! ஸம்சயமில்லை' என இரத வாகயத்தை உரைத்தான். மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராக்ரீரமமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வெற்றியைத்தரக்கூடிய புராதனமான சிறந்த வில்லையெடுத்தது நாணேற்றி அடக்கடி துடைத்து, ஸதயத்தாலும் சபத்ததாலும் அரத யுத்தவீரர்களைத் தடுத்தது பரஃராமரால் கொடுக்கப்பட்ட அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் அரத அஸ்திரத்தினின்று ஆயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பத்திலக்கணக்காகவும் கோடிகணக்காகவும் கூர்மையான அம்புகள் வெளிப்பட்டன ஜவலிக்கின்றவைகளும் கோர்மானவைகளும் கழுகிறகுளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செயப்பட்டவைகளான அவம்புகளாலே பாண்டவசேனை நன்றாகமுடப்பட்டிவிட்டது ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. பிரஜைகளுக்கு நாதரே! யுத்தத்தில் சிறந்த பலமுள்ள பாரக்கவாஸ்திரத்தினால் பீடிகப்பட்டு பாண்டவர்களுடைய, 'ஆ! ஆ!' என்னும் ஒலியானது மிகுதியாகத் தோன்றியது அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! நாற்புறத்திலும் ஆயிரக்கணக்காக விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோகளாலும் மனிதர்களாலும் பூமியானது மிக நடுக்கமுற்றது வேரத்தரே! பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது நான்குபக்கத்திலும் கொல்லப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வயாகுலமடைந்ததாகி

யது. யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும் பகைவர்களைத் தத்பிகக்ச்செய்கின்றவனுமான் அந்தக் கர்ணன் ஒருவனே புகையற்றநெருப்புப்போலப் பகைவர்களை எரித்துக் கொண்டு பிரகாசித்தான். அவனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலாகளும் சைத்யாகளும், காடி எரியும்போது யானைகள் ஆங்காங்கு மயங்குவதுபோல மயக்கமடைந்தார்கள். புஷ்ருஸரேஷ்டரே! புருஷஸரேஷ்டர்கள் பலத்திற்குத் தக்கபடி அலறினார்கள். மன்னரே! தீனமாக அலறுகின்றவாகளும் போரமுனையில பயந்தவாகளும் அதனால் ஒடுகின்றவாகளும் நான்குபக்கத்திலும் நடுங்குகிறவாகளுமான அவாகளுடைய தீனஸ்வரமானது, பிரளயத்தில் பிராணிகளுடைய சபதம்போல அந்தச்சமயத்தில் தோன்றியது ஐயா! ஸூதபுத்திரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்களைக்கண்டு திராயகஜாதியில் தோன்றிய எல்லாப்பிராணிகளும் பயமடைந்தன. யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த ஸருஞ்சயர்கள் பிரஜையற்றவர்களாகிய யமனுடைய நகரத்தில் பிராணிகள் யமனை அழைப்பதுபோல அடிக்கடி அாஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் அழைத்தார்கள் காணனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற அவாகளுடைய சபதத்தைக்கேட்கும் அந்தயுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்ட மஹாகோரமான பாககவாஸ்திரத்தைக்கண்டும், பிறகு, குருதீபுத்திரனால் தனஞ்சயன் வாஸுதேவரைப்பாத்தது, 'கிருஷ்ண! மிகக் புஜபலமுள்ளவரே! பாககவாஸ்திரத்தினுடைய விக்ரிமத்தைப் பாரும' இந்த அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் நாசஞ்செய்யமுடியாது மாதவரே! மஹாயுத்தத்தில் வீரயத்தில் யமனுகொப்பானவனும் பயங்கரமான காரயத்தைச்செய்யவனும் கோபமுள்ளவனுமான ஸூதபுத்திரனைப் பாரும அடிக்கடி குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு அவன் என்னை அடிக்கடி பாக்கிறான். அவனுடைய யுத்தத்தில் நான் ஓடக்கூடியவனாகமாட்டேன் மனிதன் பிழைத்திருப்பானாகில் யுத்தத்தில் வெற்றிதோலவிகளை அடைகிறான். ஹருஷ்கேசரே! மரித்தவனுக்கு நாசமேயொழிய ஜயமேது? இந்தக்காணன் யுத்தத்தில் மதயானன் சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கிறான். கோவ்ந்தரே! ரதத்தைத் திருப்பும். உயிரோடிருப்பவன் மங்களங்களைக் காண்கிறான்' என்றான்.

அறுபத்தேட்டாவது அத்தியாயம்

(யுதிஷ்டிரர் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான் பீமனைப் பகைவரையெதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுனனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது.)

கௌரவரே! 'யுத்தத்தைவிட்டு ரதததுடன் சீககிரமாக விலகிசெல்லும்' என்கிற அந்த அர்ஜுனனுடையவாராததையைக்கேட்டு வீரரான ஜனாததனா, 'நன்றாக எதிராகிகின்ற கௌரவர்களைத் தாங்குவதற்கு இவனல்லவோ போதுமான திறமையுடையவன்' என்று பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளபீமனைப் பகைவாபடைக்கு எதிரில நிறுத்தி, யுத்தத்தில் காண்பை ஸரமத்தை அடையும்படி செயவிககும் பொருட்டும் மஹாதமாவான பாராததன் இளைப்பாறுவதன்பொருட்டும் யுதிஷ்டிரரார்ஜரைப்பாரப்பதன்பொருட்டும் யுத்தரங்கத்தைவிட விலகிசென்றோ வாஸுதேவா அர்ஜுனனைப்பாராதது, 'குரு ஸரேஷ்ட! அரசா நான்குபக்கத்திலும் காயப்படுத்தப்படடிருக்கிறோ. அவரைக் களைப்பாறச்செய்தபிறகு காண்பைக் கொலவாய்' என்று கூறினா பிறகு, தனஞ்சயன் அரசா பாணங்கலால் பீடிக் கப்படடிருக்கிறுரென்பதைக்கேட்டு, 'விருஷணி வம்சத்தில் உதித்தவரே! துடமான என்மனமானது அரசரைப்பற்றிப் பரிதாபத்தை அடைகிறது போம், போம்' என்று பலவாறாக வாஸுதேவரை ஏவினான கேசியை அழித்தவரும் விருஷணிகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவருமான அந்த வாஸுதேவா அர்ஜுனனான தூண்டப்படிக் கோரமான காட்சியுள்ள யுத்தத்தினின்று சீககிரமாக ரதததுடன் விலகிசென்றோ, தாமரார்ஜரைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனன செனறுகொண்டே சேனையைப் பாராததான அவவிடத்தில் தமயனாரைக் காணவில்லை பாராதரே! நாண்கழறிவிடப்பட்ட கொடிய விலவள்ளவனும் பகைவாகலால் அவமதிக்கத் தகாதவனும் குரனும் குராகளை ஸந்தோஷிக்கச் செயகின்றவனும் இடக்கையினுலும் பாணங்களைப் பிரயோகிப்பவனும் குந்தீபுத்திரனுமான தனஞ்சயன், துரோணபுத்திரரோடு போரிருந்து, யுத்தத்தில் இரத்திரனாலும் ஸவிககமுடியாத குருபுத்திரரான அஸ்வதாமாவைத் தோலவியடைவித்து, செய்யமுடியாததும் பெரிதுமான வீரச்செயகையைச் செய்தபிறகு தன்சேனையைப் பார்த்தான். குரனான ஸவயஸாசி படைமுகத்தில் நின்று நன்றாகப் போபுரிகின்ற குராகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் தன்

னுடைய தேராளிகளைப் பிரவிததமான அவாகளுடைய முந்தின செய்கைகளால் புகழ்நதுகொண்டும் அவாகளைப்படையில நிலைபெற்றிருப்பவாகளாகச் செய்தான். கிரீடியானவன் அஜமீடனுடைய வம்சத்தில் தோன்றியவரும் பிராதாஷுமான யுதிஷ்டிரரைக காணாமல் விரைவாகப் பீமனை அடைந்தது, 'அரசருடைய விருத்தாந்தமென்ன? இப்பொழுது அவா எங்கே இருக்கிறா?' என்று வின்வினான். பீமஸேனன், 'தாமபுத்திரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரா காணனுடைய பாணங்களால் அங்கங்கள் மிகத் தவிக்கச்செய்யப்பட்டு இவ்விடத்தினின்று விலகிச் சென்றுவிட்டா ஸரமப்பட்டு ஜீவித்திருக்கலாம்' என்று மறுமொழிகூறினான் அாஜுனன், 'அப்படி இருக்குமானால் புருஷேஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரருடைய விருத்தாந்தத்தை அறிதற்காக நீ சீகரமாக இவ்விடத்தினின்று போ அரசரான அந்தத் தாமநந்தனா நிச்சயமாகக் காணனால் பாணங்களால் நனகு அடிக்கப்பட்டுப் பாசறையைக்குறித்துச் சென்றுவிட்டா பலசாலியான யுதிஷ்டிரா யுத்தம் நடந்தவரும்போது துரோணரால் ஆயுதங்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டும் அந்த ஸமயத்தில் ஜயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு உறுதியாக நின்றா; துரோணராலும் கொல்லப்பட்டல்லே மஹானுபாவரும் பாண்டவாகளுள் சிறந்தவருமான அந்த யுதிஷ்டிரா இப்பொழுது யுத்தத்தில் காணனால் ஸமசயத்தை அடையுமபடி செய்யப்பட்டுவிட்டா பீம' இப்பொழுது அந்த யுதிஷ்டிரரை அறியவேண்டி விரைவாகச்செல் நான பகைவாக்குடைய கூட்டங்களைத் தடுத்தாக்கொண்டு நிற்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் பீமஸேனன், 'மஹானுபாவ' பரதாக்குள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிராஜருடைய விருத்தாந்தத்தை நீயே அறி அாஜுன' நான் போனால் சத்தாருவீரர்கள் என்னைப் பயந்தவனென்று சொல்லுவார்கள்' என்று சொன்னான் பிறகு, அாஜுனன் பீமஸேனனைப் பார்த்து, 'ஸமசபத்காக்கள் என்னுடைய எதிர்ப்படையில் நிற்கின்றார்கள். இப்பொழுது இவர்களைக் கொல்லாமல் இரத்தச் சத்தாருக்கூட்டத்தினிடையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு என்னால் முடியாது' என்று சொன்னான் பிறகு, பீமஸேனன் அாஜுனனைப் பார்த்து, 'பாண்டவாகளுள் சிறந்தவீர' என்னுடைய வீரியத்தையே கடைப்பிடித்துப் போரில் எல்லா ஸம்சபத்காக்கையும் எதிர்த்துப் போபுரிவேன. தனஞ்சய' நீ போ' என்று சொன்னான் தனஞ்சயன் பகைவாக்குடைய மத்தியில் ஸகோதரான பீமஸேனனுடைய வாக வராதையைக்கேட்டி, கௌரவ ஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிர

ரைப் பார்ப்பதற்குச் செல்பவனாகி அப்பொழுது விருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவரான மாதவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான். 'விருஷ்ணிகுலத்தில உதித்தவரே! மன்னரைப்பற்றி என்மனம் அதிக வருத்தமடைகிறது ஹருஷ்கேசரே! இந்தஸேனாஸமுத்திரத்தை விடிக குதிரைகளை நடத்தும் கேசவரே! அரசரான அஜாதசத்ருவைப் பாக்க விரும்புகிறேன்' என்றான். ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வரூபியான வாஸுதேவா அாஜுனனுடைய வசனத்தினால் அந்த ரத்தத்தைச் செலுத்தினா பிறகு, தாசாகரணைவருளாரும் சிறந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா குதிரைகளை நடத்திக் கொண்டு பீமனைப்பார்த்து, 'பீம! இந்த உன்னுடைய செய்கையானது இப்பொழுது ஆச்சரியகரமன்று பிருதையின்புதர! (நாங்களிருவரும்) போகப்போகிறோம். சத்துருக்கூட்டங்களை நீயே கொல்வாயாக' என்று சொன்னா.

அரசரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஹருஷ்கேசா எதிரியின் படையில் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான பீமஸேனை இருக்கும்படிசெய்து விருகோதரனான அவனைக் குறித்து யுத்தத்தைப் பற்றின விஷயங்களைச் சொல்லிவிடிக் கருடனுக்கொப்பான குதிரைகளாலே மிக்க விரைவுடன் அரசரான யுதிஷ்டிரா இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றா. பிறகு, புருஷாகளுள் சிறந்தவர்களான அவவிருவரும்சென்று, தனித்துப் படுத்திருக்கின்ற அரசரை அடைந்து அந்த ரத்தத்தினின்று கீழேஇறங்கி அவருடைய இரண்டு சரணங்களிலும் வந்தனம்செய்தார்கள மஹாராஜரே! இவ்விதம் உமதுஸேனையைக்கொண்டு போகக்களம் விட்டுச் சென்றவரும் சஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டு ரகத்ததால் நனைந்தவருமான அவவிருவரும் (யுதிஷ்டிரரை) வந்தனம்செய்து கைகுவித்து நின்றனா கிருஷ்ணாஜுனாக்களிருவரும் க்ஷேமமுள்ளவரும் புருஷஸரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு இந்திரனைப்பார்த்து அஸுவினீதேவாக்கள் புகழ்வதுபோல ஸந்தோஷத்தினால் புகழ்ந்தார்கள். யுதிஷ்டிரராஜரும், அஸுவினீதேவாக்களைப்பார்த்து ஸுலாயன் புகழ்ந்ததுபோலவும் ஜம்பனென்கிற மஹாஸுரன் கொல்லப்பட்டவுடன் இந்திரனையும் விஷ்ணுவையும்பார்த்து பருகஸபதி புகழ்ந்ததுபோலவும் அவவிருவரையும்கண்டு புகழ்ந்தா சத்துருபட்டணங்களைஜயிப்பவரும் புருஷஸரேஷ்டரும் சத்துருக்களைத்தவிக் கச் செய்பவருமான அந்த யுதிஷ்டிரா, காணன மாண்டதாக எண்ணி பரீதியை அடைந்து அச்சமயத்தில் ஸந்தோஷத்தால் தழுதழுத்தவாககுடன் கூறலானா.

அறுபத்தோன்பதாவது அந்நாள்.

(அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்தினால்
யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரர், அருகில வந்திருக்கின்றவர்களும் விசால
மான சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் பாணங்களால் நான்குபக்கங்
களிலும் சிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களும் சகதத்தினால்
நன்றாகப் பூசப்பட்டவர்களும் படைமுகத்தில் செலவாகின்ற நாயு
ரேஷ்டாசுருமான கிருஷ்ணாஜுனாக்களைக்கண்டுபின்வரும்வாக்கியத்
தை உரைக்கலானார். பிறகு, யுதிஷ்டிரர் சோந்திருக்கின்ற கேசவரை
யும் அர்ஜுனனையும் பார்த்து யுத்தத்தில் காண்டவத்தை விலலாகக்
கொண்ட அர்ஜுனனால் காணன் கொல்லப்பட்டானென்று எண்ணி
னார். பரதாசுரு சிறந்தவரே! குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் சத்
துருக்களைக் கொல்பவனான அர்ஜுனனைப் புன்சிரிப்பை முன்னிட்டுக்
கொண்டு புகழ்கின்றவராகி, மனத்துக்கு மிகவும் இனிமையான லை
வாதத்தையினால் அவர்கள் இருவரையும் துதித்தார். யுதிஷ்டிரர்,
'தேவகிபுத்திரரே! நலவரவா? தனஞ்சய! உனக்கு நலவரவா?
மஹாரதனான காணனைக்கொன்று காயப்படுத்தப்பட்டவர்களாகவும்
கேசவமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்ற புருஷஸுரேஷ்டாசுருவான உங்
கள் இருவருடைய தாசனமும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானது யுத்
தத்தில் ஸாபம் போலிருப்பவனும் எல்லாச்சஸ்திரங்களிலும் கை
தோந்தவனும் கருதாஷ்டிர புத்திரர்களனைவர்களுக்கும் முந்திச்
செலவாகின்றவனும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனும் கவசம்போலிருப்ப
வனும் விருஷேனனனும் விலலாளியான ஸுஷேணனனும் பாது
காக்கப் பட்டவனும் மஹாவித்யமுள்ளவனும் பரசுராமரால் அஸ்திர
விதத்தையில (தோசசியை அடைந்தது) அனுமதிக்கப்பட்டவ
னும் எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்க முடியாதவனும் எல்லா ஜனங்களுள்
ளும் சிறப்புற்றவனும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற சதிகனும் தாராத்
ராஷ்டிராக்களைக் காப்பாற்றுகிறவனும் படைமுகத்தில் செல்பவனும்
பகைவர்களுடைய சேனைகளைக் கொல்லுகிறவனும் சத்துருக்களு
டைய கூட்டத்தை அடக்கின்றவனும் துரியோதனனுக்கு ஹிதத்
தைச் செய்வதில் பற்றுள்ளவனும் நமக்குத் துக்கத்தை உண்டிபண்ணு
வதிற்பொருட்டு முயலுகின்றவனும் மகாயுத்தத்தில் இரத்தினுடன்
கூடின தேவர்களாலும் அவமதிக்க முடியாதவனும் தேஜஸினாலும்
பலத்தினாலும் நெருப்புக்கும் காற்றுக்குமொப்பானவனும் பாதாளம்
போல ஆழ்ந்த இருதயமுடையவனும் நண்பர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை

விருத்தி பண்ணுகிறவனும் எனது சினேகிதர்களுக்கு யமனாபிருநத வனுமான கர்ணனை மகாயுத்தத்தில் கொன்று, அஸுரனைக்கொன்று வந்த இரண்டு தேவாகள்போலப் பாகியவிசேஷத்தால் நீங்கள் இருவரும் என் அருகில் வந்தீர்கள் மஹா பாகுபலமுள்ள மாதவரே! அர்ஜுன! தருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் பயமற்றவனான அநதககாணனோடு கோரமான யுத்தத்தைச் செய்தேன். எல்லாப்பிரஜைகளையும் கொல்லும் விருப்பத்தினால் கோபம்கொண்ட யமன்போன்ற அநதககாணனால் என்னுடைய கொடியும் அறுக்கப்பட்டது. இருபக்கத்திலிருந்த ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். யுயுதானன் திருஷ்டத்யும்னன் நகுலஸஹ தேவாகள் வீரனான சிகண்டி தரௌபதிபுத்திராகள் மஹாதமாவான சத்தரு இவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் குதிரைகளை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டேன். மஹா பாகுபலமுள்ளவனே! மஹாவீரயமுள்ளவனான காணன் இந்த அனேகம் பகைவா கூட்டங்களைவென்று மஹாயுத்தத்தில் முயல்கின்றவனாகி என்னையும் ஜயித்தான் யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவனே! காணன் என்னையுத்தத்தில் ஸம்சயரில்லாமல் ஆங்காங்கு அவமதித்துப் பின்பொடாந்து கடுமையான சொற்களைப் பலவாறு உரைத்தான் தனஞ்சய! பீமஸேனனுடைய பிரபாவத்தினால் ஜீவக்கிறேன் இந்த விஷயத்தில் அதிகமாகச் சொல்வதினால் என்னபயன்? *நான்அவனை ஸஹிப் பதற்குச் சத்தியற்றவனாக இருக்கிறேன். தனஞ்சய! எவனிடத்தினின்று நான் பதினமூன்று வருஷமாகப் பயந்துகொண்டு இரவில் உறக்கத்தையும் பகலில் ஸுகத்தையும் ஒருஸமயத்திலும் அடைய வில்லையோ, எவனுடைய பகையோடுகூடி நான் என்னுடைய மரணத்தை அறிந்தது, †வாதரீணஸபக்ஷிபோலத் தவித்துக் கொண்டிருந்தேனோ அநதககாணன் எனனால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் நாசம் செய்யதக்கவனாவான் என்று நெடுநாளாக நான்சிறித்துக்கொண்டிருந்தேன். தனஞ்சய! அதற்கு ஸமயம்வந்துவிட்டது குரதீபுத்திர! விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் காணனையே நான் நினைக்கிறேன். ஆங்காங்கு இந்த உலகத்தைக் காண மயமாயவிட்டதாகப் பார்க்கிறேன். தனஞ்சய! காணனிடத்திலுபயந்தவனான நான் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் காணனையே எதிரில் நிறுக்கின்றவனாகக் காண்கிறேன் பார்த்து! அப்படிப்பட்டநான் யுத்தங்களில்

* வேறு பாடம் † கறுத்தகழுத்தும் சிவந்ததையும் வெளுத்தசிறகு முள்ள ஒருவகைப்பறவை

ஓடாதவனான அந்த வீரனாலேயே குதிரைகளுடனும் ரதததுடனும் கூடினவனாகத் தோல்வியடைவிககப்பட்டு உயிரோடுவிடப்பட்டேன் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அவனால இப்பொழுது இவ்வாறு அடிக் கப்பட்டிருக்கிற எனக்கு உயிரினால் என்னபயன்? மறுபடியும் ராஜ யத்தினால் யாதுபயன்? முன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்தினின்றும் துரோணரிடத்தினின்றும்புகூட அடையப் படாத (துன்பமானது) யுத்தத்தில் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரனிடத் தினின்றும் என்னால் இப்பொழுது அடையப்பட்டது குந்தீபுத்திர! அப்படிப்பட்ட நான் உன்னை வினாவுகிறேன் நிகரற்ற திறமை யமைந்த காணன் உன்னால் கொல்லப்பட்ட விதத்தை முழுதும் எனக்கு உரைப்பாயாக யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பான பலத்தை யுடையவனும் பராக்ரமத்தில் யமனுக்கு நிகரானவனும் அவ்வாறே அஸ்திரங்களில் பரசுராமபோனவனுமான அந்தக் காணன் உன் னால் எவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டான்? அாஜுன! மஹாரத னென்று பிரவலித்திபெற்றவனும் எல்லாயுத்தங்களிலும் ஸமாதத னும் எல்லாவிலலாங்களுளளும் எப்பொழுதும் சிறந்தவனும் *புத்தி ராகளுடன்கூடின தருகராஷ்டிரனாலே உன்னிமித்தமாகவே பூனிக் கப்பட்டிருந்தவனுமான அந்தக் காணன் உன்னால் எவ்வாறு கொல் லப்பட்டான்? அாஜுன! புருஷஸுரேஷ்ட! எப்பொழுதும் தருத் ராஷ்டிர புத்திரனைச்சோந்த போர்வீரர்களைவரும் எந்தக் காணனை யுத்தத்தில் உனக்கு ம்ருதயுவாக எண்ணுகிறார்களோ அவன் உன்னால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? புருஷாகளுள் சிறந்தவனே! குந்தீபுத்திர! அவன் உன்னால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட விதத்தை எனக் குச் சொல்வாயாக, புருஷபுலியே! சிங்கத்தினால் நுருளனகிற மானு டைய தலையானது கவரப்படுவதுபோல நண்பர்கள் பாததுக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே உயரத்தூக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் காணனுடைய தலையானது உன்னால் கவரப்பட்டது மனிதர்களுக்கு தனங்களால் நிறைந்தவண்டியைக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்ட காணன் யுத்தத் தில் உன்னைக் கவராதுகொள்ளவிரும்பி உனக்காக எல்லாததிக்குக் களிலும் ஸஞ்சாரம் செய்தான் அந்தக் காணன் எவ்வாறு உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டான்? துராதமாவான காணன் உன்னால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறானா? ஸூதபுத்தி ரனை யுத்தத்தில் கொன்று உன்னால் எனக்கு இப்பொழுது சிறந்த நன்மைசெய்யப்பட்டதா? காவமுள்ளவனான ஸூதபுத்திரன் ஸந

* 'ஒருசொல் விடப்பட்டது'

தோஷத்தோடு உன்னிமிததமாக எல்லாத்திசைகளிலும் சுற்றிவந்தான் 'சூரனென்கிற எண்ணமுள்ளவனான அந்த ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் எதிர்த்து உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? உன்னிமிததமாக யானைகளோடும் பசுக்களோடும் குதிரைகளோடும் கூடின சிறந்தராஜ்யத்தைப் பகைவார்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு உன்னோடு யுத்தங்கள்துறில் போரிடாத பாபபுத்தியுள்ள காணன் உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? அப்பனே! செளயமத்ததினால் நித்தியம் மயங்கினவனான தூயோதனனுடைய பிரீதியின்பொருட்டிக் கௌரவார்களுடையஸபையில் தன்னைப்புகழ்ந்து கொள்ளும் பாபியான காணன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸூதபுத்திரன் (உனனே) எதிர்த்து, விலலினின்று விடப்பட்டவைகளும் உன்னால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் இரும்பினுற செயதவைகளுமான அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டுப் புழுதிகளில் படுத்திருக்கிறானா? தாத்தராஷ்டிரனுடைய இரண்டு கைகளும் முறிக்கப்பட்டனவா? அப்பா! கொழுப்புள்ள எவன தூயோதனனை மகிழ்விப்பதற்காக, 'நான் எல்லாப்பாண்டுபுத்தராகளையும் கொல்லப்போகிறேன், பல்குனையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று மயக்கத்தினால் அரசாசனருடைய மத்தியில் எப்பொழுதும் தன்னைப்புகழ்ந்து கொண்டிருந்தானோ, அந்தக் காணன், 'ஓ! தரௌபதி! நீ பதிகளை இழந்தவள பாண்டவர்கள் நிர்திகததககவர்கள்' என்று ஸபையின் மத்தியில் (நமது) பிரியையான தரௌபதியைக் குறித்துச் சொல்லியதும் கொடியதும் பலவிதமாயுள்ளதுமான வசனமானது உன்னால் வீணாகச் செய்யப்பட்டதா? பகைவரைத் தாங்குகிறவனும் தூயோதனனுடைய சாரயத்தில் மிகப்பற்றின புத்தியையுடையவனும் 'யுத்தங்களில் உக்கிரமான வேகமுள்ள தனஞ்சயனை நான் கொல்லுவவரையில் கால்களை அலம்புகிறதில்லை' என்று கோரமான விரதத்தைப் பண்ணிரண்டுவாஷ்காலம் தரித்தவனும் மஹாத்மாவுமான காணன் நிச்சயமாகச் சூத்துருவல்லனோ? பல்குன! யுத்தத்தில் அவனைக்கொன்று அவனுடையவிரதமானது உன்னால் இப்பொழுது நாசஞ்செய்யப்பட்டதா? துஷ்ட புத்தியையுடையவனான அந்தக் காணன் ஸபையில் குருவீரர்களின் மத்தியில் தரௌபதியைப் பார்த்து, 'ஓ! கருஷ்ணையே! மிகத்தூயவர்களும் பதிதார்களும் பலத்தை இழந்தவார்களுமான பாண்டவர்களை நீ ஏன் விகிருயிலில்லை?' என்று சொன்னானோ, எந்தக் காணன் உன்னிமிததமாகவே, 'நான் கிருஷ்ணனோடிகூடப் பார்த்தனைக்கொல்லாமல் இங்கு திரும்பி வரப்போகிற

திலை' என்று 'பிரதிஜைஞ்செய்தானே பாபபுத்தியையுடையவனான அநதக கர்ணன் அம்புகளால் நன்குபிளக்கப்பட்ட சரீரத்தைபுடைய வனாகப் பித்திருக்கிறானா? ஸருஞ்சயாகளுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் எதிர்த்தவ லோநதபோது லோநத இந்த யுத்தமானது உன்னால் அறியப்பட்டதா? (அநதயுத்தத்தில்) எவனால் நான் இவ்விதமானநிலை மையை அடைவிக்கப்பட்டேனோ அநதத துராதமாவானவன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸவயஸாசியே! காண்டவத்தினின்று விடுபட்டவைகளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களால் மிக்க மந்தபுத்தியுள்ளவனான அநதக காணனுடைய குண்டலங்களுடன் கூடியதும் ஒளிபொருந்தியதுமான தீலையானது யுத்தத்தில் சரீரத்தினின்று உன்னால் நன்றாக அழக்கப்பட்டதா? வீர! பாணங்களால் நன்றாக அழக்கப்பட்டிருக்கிற நான் காணனுடைய வத்தினினைப் பொருட்டி உன்னை நினைத்ததாகிய என்னுடைய தியானமானது காணனுடைய மரணத்தினால் இப்பொழுது உன்னால் ஸபலமாகச் செய்யப்பட்டதா? அகங்காரத்தினால் நிறைந்த அநதத்தூரியோதனன் எநதக காணனைப்பின்பற்றி நம்மை எரிகக எண்ணங்கொண்டிருக்கிறானோ அநதத தூயோதனனுக்கு நல்ல ஆதாரமாயிருந்த அநதக காணன் உன்னால் பராகரமத்தை வெளியிட்டு இப்பொழுது நாசஞ்செய்யப்பட்டானா? எவன் முற்காலத்தில் ஸபையின் நடுவில் கௌரவர்களுக்கு நேரில் நம்மை, 'எள்ளுபபதாகள்' என்று சொன்னானோ கேட்ட புத்தியையுடையவனும் பொருமையுள்ளவனும் ஸூதபுத்திரனுமான அநதக காணன் யுத்தத்தில் அருகில் நெருங்கி உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? மஹா பலசாலியே! துராதமாவான எநத ஸூதபுத்திரன், 'சகுனியே! சூதாட்டத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கருஷ்ணையை இங்கு அழைத்துவா' என்று அனுப்பினானோ மந்தபுத்தியுள்ளவனான அநதக காணன் பலாதகாரமாக இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? மஹாதமாவே! அலப்புத்தியுள்ளவனும் அநதத ரதனாக எண்ணப்பட்டவனுமான எநதக்காணன் உலகத்தில் சஸ்திரதாரிகளுள் மிக்க சிறப்புற்றவரான பிதாமஹரைத் திககாரம் செய்தானோ அநதக்காணன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? பலகுன! கோபத்தினால் உண்டானதும் வஞ்சனையாகிற காற்றினால் தூண்டிவிடப்பட்டதும் எப்பொழுதுமே என்னுடைய ஹருதயத்தில் இருபபதுமான இந்த நெருப்பை 'என்னால் இப்பொழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அநதக்காணன் கொல்லப்பட்டான்' என்று சொல்லி இப்பொழுது தணியச்செய்கிறாய்' என்று கூறினா.

எழுபதாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் தன்னுடைய யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ண
னுடைய வதந்தைப் பிரதிஜ্ঞைஞ்செய்தது.)

தாமசீஸரும் கோபங்கொண்டவருமான அரசருடைய அந்த
வசனத்தைக்கேட்டு அதிரதனும் மஹாதமாவும் தீரஸவபாவமுடை
யவனும் முடிவிலலாத வீரமுள்ளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன்,
பொறுமையிலலாதவரான யுதிஷ்டிரரைப்பாராதுக கூறலானான்
'குருதிபுத்திரே' அளவிடமுடியாத பராகிரமத்தையுடையவனும்
அதிரதபுத்திரனும் மிக்ககொடையாரியுமான அந்தக காணன், துரோ
ணா கொல்லப்பட்டதையும் தாரததராஷ்டிரர்கள் ஆழந்த கடலில்
உடைபட்ட மரக்கலம்போல மதிமயக்கமுற்றவர்களாகவும் சதருக்
களை ஜயிப்பதில் உதஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகவுமிருப்பதையும்
அறிந்து, பிறகு ஸஹோதரனபோல விரைபவனாகவும் திருதராஷ்டிர
புத்திரர்களைக் கரையேற்றிவிடுகிறவனாகவும் யுத்தத்தில் ரதத்தோடு
என்னை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் அரசரே' நான் இப்பொழுது
ஸம்சபதகாகளோடு போப்புரிந்துகொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில், என்
முன்னிலையில், குருசேனைக்கு முன்பாகத்தில செலவூந்தன்மையுள்ள
அஸுவததாமா ஸாபபங்களபோலவிளங்குகிற பாணஸமூகங்களை
இறைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தோன்றினா. மிக்க குரரான அந்
தத துரோணபுத்திரா எனனுடையதவஜத்தின் நுனியைப்பாராது
அனேக ரதிகாக்களுடைய கூட்டங்களை ஏவினா. நான் அவாக்களுள்
ஐந்தாறு ரதிகாக்களையும் கொன்று, காஜிககின்ற துரோணபுத்திரை
அடைந்தேன் மஹாதமாவான அந்தத்துரோணபுத்திரா, அந்தச
சேனையினமத்தியில், ஸவாதியை அடைந்திருக்கின்ற சுககிரன
போலப் பறப்பவிதமாயும் விசித்திரமாயுமிருக்கிற பாணஸமூகங்களை
இறைத்துக்கொண்டு ஸமானானான் என்னையும் தடுத்தாரா அவா
என்மீது கழுகிறகுக்குடன் கூடியவைகளும் பூமியில் பிரகாசிக
கின்றவைகளுமான பாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் பிரயோகித்து
யுத்தமத்தியில் அதிசீக்கிரமாகத் தடுத்தப் பிறகும் என்மீது பாண
ஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தாரா அந்த மஹாதருடைய நாணகயிற
றையிழுத்ததும் இழுத்து அம்புகளையெய்ததும் காணப்படவில்லை.
அவா அம்புகளை எடுப்பவராகவாவது விலலில் பூட்டுப்பவராகவாவது
விலலை அசைப்பவராகவாவது இழுப்பவராகவாவது அமபை விடுப
பவராகவாவது காணப்படவில்லை. இடக்கையினாலோ வலக்கையி

னாலோ எதனால் எய்கிறாரென்பதும் காணப்படவே இல்லை. ஆசாயரைப்போல நான்குபக்கத்திலும் மிகக் ஆச்சரியத்தைக் காட்டிக்கொண்டு யுத்தபூமியில் சுற்றிவந்தார். கண்களுக்கு விஷமாயிருப்பதும் பகைவாக்குடைய உயிரை வாங்குகின்றதும் பாணஸ்டுக்கங்களால் எல்லாத் திக்குகளையும் நிரப்புகின்றதுமான மஹாதமாவான பிராம்மணாதமருடைய வில்லானது எப்பொழுதும் வளைந்து கொள்ளவடம்போலிருந்தது பிறகு, வீரரான தரௌணியானவா விரைவாக அஸ்திர பலத்தினால் காலமேகமானது மாரிககாலத்தில் நீரைப்பொழிவதுபோலக் காலவரையில் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட பலவேறு அம்புத்திரள்களைப் பிரயோகித்தார் அவர் ஐந்து பாணங்களால் என்னையும் கூாமையுள்ள ஐந்து பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் அடித்தார் நான் ஒரு நிமிஷ நேரத்துக்குள்ளாக நல்ல முனையுள்ளனவசஞ்ஞம் ஸ்வாணமயமான கடிககளுள்ளனவகளுமான பாணங்களால் அவரை அடித்தேன். நன்றாக அடிக்கப்பட்டவரும் ரத்தத்தை இழந்தவருமான அந்தத்துரோண புத்திரர் தம்முடைய ரத்தத்திலுள்ள ஸாமகரிகளென்னுலழிக்கப்பட்டதையும் அஸ்திரங்கள் ரத்தத்தினால் பூசப்பட்டதையும் பார்த்துக் கொண்டே காணனுடைய தோப்படையில் துழைந்தார் பிறகு, யுத்தத்தில் அவமதிக்கப்பட்டதும் யுத்தவீரர்களழிக்கப்பட்டதும் ஒடுகின்ற யானைகூட்டங்களோடு கூடியதுமான சேனையைக்கண்டு, நாசஞ்செய்யுந்நன்மை பொருநதினவனான காணன் விரைபவனாகப் பிரதானர்களான ஐம்பதுரதிகார்களோடுகூடி (எனனை) எதிர்த்து வந்தான் நான் அவர்களை நாசஞ்செய்து காணனைத் துரத்திவிட்டு உம்மைப் பார்ப்பதற்காக விரைவுடன் வந்தேன் விரிமத்தைக்கண்ட பசுக்களபோல எல்லாப்பாஞ்சாலாங்களும் காணனைக்கண்டு பயமடைகிறார்கள் பருதாபுத்திரரே! திறக்கப்பட்டிருக்கிற யமனுடைய வாயை நோக்கிச்செல்வதுபோலக் காணனை எதிர்த்துச்சென்று பிரபத்திர காகளெல்லாரும் பயமடைந்திருக்கிறார்கள் அந்தச்சேனைக் கூட்டங்களைக் கரையேற்றுவிரிப்பதற்காகப் போகப்போகிறேன் பாகியத்தினால் உம்மைக் க்ஷேமமுள்ளவராகப் பார்த்தேன் பாரதரே! இப்பொழுது இந்த யுத்தத்தில் காண்பாதிவனேயாகில் நான் ஸூதரபுத்திரனைக் கொல்வேன் வாரும் யுத்தத்திற்காக நிச்சயத்துடன் கூடினவர்களும் யுத்தமசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான என்னையும் ஸூதரபுத்திரனையும் இப்பொழுது வாரும். பாரதரே! ராஜகுமாரர்களான ஆரூயிரம்பிரபத்திரகாக்கள் பெரிய மீனினுடைய வாயை

அடைந்தாற்போலக் காணனுடைய வாயை அடைந்து ஸ்வாககலோகத்தை அடைவதிற்பொருட்டு யுத்தத்தில் மூழ்கிவிட்டார்கள். இப்பொழுது அவர்களை யுத்தத்தினின்று விடுவிப்பதற்கும் எல்லா விதத்தாலும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்கும் போகப்போகிறேன். மஹானுபாவரே! அரசாக்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, விஸ்தாரமாகப் பகைவாபடையை எதிர்த்துக்கொண்டு இந்நிரன் விருதராஸூரனோடு போபுரிவதுபோலச் சிறந்தவீரனான ஸூதபுத்திரனோடு எதிர்த்து நான் யுத்தத்தில் போபுரியப்போகிறேன் இப்படி இருக்கும் ஸமயத்தில் நான் இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை வெல்லும் விஷயத்திலும் அவ்வாறே அரசனான தூயோதனனை வெல்லும் விஷயத்திலும் இன்னும் எனனோடு எதிர்த்துப் போபுரிய விருமபுகிறவார்களவிஷயத்திலும் செய்யவேண்டியதைச் செய்யச் சகதியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். அரசரே! அரசாக்களுள் சிங்கம்போன்றவரே! பந்துக்களோடு சோந்திருப்பவனும் பலாத்காரமாகப் போபுரிகின்றவனுமான காணனை இப்பொழுது நான் கொல்லாமல் போனால் செய்த பிரதிஜைஞையை நிறைவேற்றாதவாக்கு எந்தக்கஷ்டமான கதி உண்டோ அந்தகாரியை நான் அடையக்கடவேன் உம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுப் போன எங்கிறேன் யுத்தத்தில் எனக்கு ஜயத்தைக் கூறும் தாக்கராஷ்டிரர்கள் பீமனை விழுங்கப்போகிறார்கள், ராஜஸரேஷ்டரே! ஸூதபுத்திரனையும் ஸேனையையும் அவ்வாறே எல்லாப் பகைவாக்குடைய கூட்டங்களையும் கொல்வேன்' என்று சொன்னான்

எழுபத்தோராவது அத்தியாயம்

(கர்ணன் மாளவிலே யென்றறிந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்துக் காண்டவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்கவியது)

அவ்வுடன்தவல்லமையுடையவரும் காணனுடைய பாணங்களால் மிகத்தவிககசெய்யப்பட்டவரும் குந்தீபுத்திரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரர், காணன் ஸௌக்கியமாயிருக்கிறானென்பதைக்கேட்டுப் பலகுனன் விஷயத்தில் கோபங்கொண்டு அவனைப்பார்த்துப் பின்வரும் வாக்யத்தை உரைக்கலானான். 'பலகுன! நானும் பீமஸேனனும் மாதீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவார்களும் வாஸுதேவரும் ஆகிய நாங்கள் காணனால் ஜயிக்கப்பட்டோம். காணனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் இந்த வாஸஸ்தானத்தை இழந்து மறுபடியும் கான்களு சென்று தவம்புரிவோம். அல்லது, தாத்தராஷ்டிராக்குத்

தொண்டிசெய்வோம்' என்றா கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் பீபதஸுவைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மீண்டும் அவ்விடத்தில் கூறலானா 'மன்னவ! 'காணனை எதிர்த்துப்போபுரிவதற்கு நான் ஸமாததனலலேன' என்று இந்நவசனம் தவைதவனத்தில் நன்கு சொல்லப்பட்டிருந் தால், பிறகு, நாங்கள் ஸமயத்துக்குதக்கபடி காரயத்தைச்செய்து அவ்வாறே ராஜயத்தை உபேக்ஷித்திருப்போம் அப்படிப்பட்ட நீ யுத தத்தில் காணனுடையவதத்தையும் அவ்வாறே கௌரவசேனையில பாதியைக்கொலவதையும் என்னிடம் பிரதிஜைஞ்செய்து என்னைப் பகைவாகளுடைய மத்தியில் கொண்டுவந்து யாது காரணத்தினால் உயரத்தூக்கிப் பூமியில் போட்டுப் பொடிசெய்தாய்? பாரதத! ஸத யத்துடன் அனுஸரித்திருந்து வாஸுதேவரோடு ஸதயத்தின்மீது ஆணையிட்டுச் சொல்லியவாததையாகிய நம்முடைய ஸதயத்தைப் பயனற்றதாகச்செய்தாய். பலகாலத்தில் பூததமரத்தை வெட்டினாய். மூர்க்க! நீ அபகீர்த்திகளால் நன்கு மூடப்பட்டிருக்கிறாய். அரா ஜுன! நீ அரத்தமில்லாத பேசசை உடையவன் ஸாதுவல்லே, பயங்கரர்களான எல்லாவீரர்களுளும் பயங்கரனாயிருக்கிற பீமனை விட்டு, ஸூதபுத்ரனைக் கொல்வதற்காக நீ ஏறபடுததப்பட்டாய் மந்தபுத்தியுள்ளவனான நீ பிறந்து ஏழாவதுநாளில், 'புண்யாதமாவும், இந்நிரனுக்குக் குருதியிடத்தில் பிறந்தவனுமான இந்நாராஜுன்னே அனேக யுத்தங்களில் ஜயமடையப்போகிறான்' என்று ஆகாயத்தில் கூறியவாக்கு விணாகப்போயவிட்டது 'உத்தமமான தேஜஸுள்ள இந்நபபாண்டவன் தேவர்களுடைய கூட்டங்களையும் எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயிக்கப்போகிறான் இவன் மதரர்களையும் களிங்கதேசத் தில் பிறந்தவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒன்றுசேர்த்திருக்கின்ற ராக்ஷஸர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், பூமண்டலம் முழுமையையும் மிச்சமின்றி ஜயிக்கப்போகிறான், கௌரவாசனையும் ஜயிக்கப்போகிறான், தன்னைச்சேரநதவர்களுடைய கூட்டங்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், இவனைக்காட்டிலும் சிறந்த வில்லாளியானவன் உண்டாகப் போகிறதில்லை இவனை ஜயிக்கிறவன் ஒருவனும் முன் உண்டானது மில்லை; இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை. குருவினிடத்தினின்று முறையோடு எல்லா விதத்தையும் நன்றாகசுத்தறவனும் ஜிதேந்திரியனுமான இந்நபபாரதன் விரும்பினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் தன் வசத்தில் இருக்கும்படிசெய்வான். ஒ! குந்தி! உன்னை ய் மஹாகமாவான இந்நபபுத்திரன் காரதியினால் சந்திர

னுக்கும் வேகத்தினால் வாயுவுக்கும் நிலைத்திருப்பதனால் மேருவுகழிப் பொறுமையினால் பூமிகுக்கும் தாபத்தினால் அக்னிக்கும் ஐஸ்வாயத்தினால் சூபேரனாகும் செளர்யத்தினால் இரத்திரனுக்கும் ஜயத்தினால் விஷ்ணுவுக்கும் ஒப்பானவன் அத்திக்கு மஹாதேஜஸவியான விஷ்ணுதோன்றியதுபோல (உனக்கு இவன்) தோன்றியிருக்கிறான். உனக்கு ஆனந்தத்தை உண்டிபண்ணுகிறவனான இந்த மஹாத்மா தன்னைச் சோந்தவாகளின் ஜயத்தின்பொருட்டும் பகைவர்களுடைய வதத்தின்பொருட்டும் தோன்றியிருக்கிறான்' என்று ஆகாயத்தில் ஒரு வாககானது சதஸ்ருங்கபாவத்தின் சிகரத்தில் தபஸ்விகள்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது உரைத்தது இப்பொழுது இவ்விதமாயிருக்கிற நீ அவ்விதம் ஆகவிலை தேவாகளுங்கூட நிசசயமாகப் பொய்சொல்லுகிறார்கள் அவ்வாறே உன்னை எப்பொழுதும் புகழ்கின்ற மறற நிஷீஸவராகளுடைய வராததைகளைக் கேட்டுத் தூயோதனனாக நான் கீழ்ப்படியாமலிருந்தேன். நீ காணனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் பீடிகப்பட்டவனென்பதை நான் அறியேன். பாரதத்! விஸ்வகாமாவினால் உண்டிபண்ணப் பூட்டும் சததமிடாத அசுடன்கூடியதும் மங்களகரமானதும் ஞானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டதுமான அப்படிப்பட்ட ரத்த தின்மீதேறி, கத்தியையும் ஸவாணத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்க ளுள்ளதும் பனையளவுள்ளதுமான காண்டவமென்கிற சிறந்தவிலை யும் பிடித்து, வாஸுதேவரால் நடத்தப்படுகின்றவனான நீ எவ்வாறு காணனிடத்தினின்று பயந்து யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென் றாய்? 'மஹாபலசாலியான காணனுடைய யுத்தத்தில் பலருன்ன எதி ரில் நிறகமாட்டான்' என்று தூர்யோதனன் முன்பு சொல்லியதை நான் மூக்கத்தனத்தால அறியாமற்போனேன் நண்பர்களின் கூட்ட மானது அளவிடமுடியாத துன்பத்தில் அகப்பட்டுவிட்டமையால் இப்பொழுது தனிகப்போகிறேன். அாஜுன! 'நான் எவ்விதத்தி னாலும் ஸூதபுத்திரனை எதிர்த்துப்போபுரியமாட்டேன்' என்று அப பொழுதே நீ எனக்குச் சொல்லியிருக்கவேண்டுமன்றோ? அவ்வாறு நீ சொல்லியிருந்தால் நான் ஸருஞ்சயர்க்களையும் கேகயாக்களையும் மறற நண்பர்களையும் யுத்தத்துக்கு அழைத்து வந்திருக்கமாட்டேன். இவ்வாறு நடந்துபோனபிறகு, இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனையும் அவ்வாறே அரசனான தூயோதனனையும் மற்றும் ஒன்றுசோந்து என்னைஎதிர்த்துப் போபுரிவதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருப்பவர்க ளையும் அடக்குவதிலும் நான் எதைச்செய்யக் கூடியவனாவேன்?

கோவிந்தரே ! துர்யோதனனுடன்கூடின கௌரவர்களும் யுத்தஞ் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களாக ஒன்றுசேர்ந்ருக்கிற ம்ற்றவா களுமாகிய இவர்களின்மததியில் நான் ஸூதபுத்திரனுடைய வசத தை அடைந்தமையால், நான் உயிரோடிருப்பது இப்பொழுது நித்திக் கத்தக்கது எந்தபீமனால மஹாபயங்கரமான யுத்தத்தில் நான்ரக்ஷிக் கப்பட்டேனோ அவன்ஒருவனே எனக்கு இப்பொழுது நாதன். அவன் ரோஷத்தோடு என்னையும் விடுவித்துப் பிறகு கூாமையான பாணத தால் காணனையும் பிளந்தான். பீமஸேனன் கதாயுத்ததை துனிககை யிற்கொண்டு இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனா கிப் பிரளயகாலத்தில் காலன்போல ரணகளத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு, போரில் உயிரில் ஆசையைவிட்டு, ஒன்றுசேரந்ருக்கின்ற கௌரவ முக்கியர்களோடு போர்புரிந்தான். இதோ பீமனுடைய பெரியசபதமானது தூரத்தராஷ்டிராகளால் அடிக்கடி கேட்கப்படு கிறது பாரதத ! மஹாரதாக்களுள் சிறந்தவனும் புருஷஸரோஷ்டனும் யுத்தத்தில்பகைவாக்களைக் கொல்பவனும் உன்னுடைய புதல்வனுமான அபிமன்யு இப்பொழுது ஜீவித்திருப்பனாகில் நான் யுத்தத்தில் அவ மானத்தை அடையமாட்டேன். மேலும், யுத்தத்துக்கு முந்திச் செல்பவனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் உன்னையொத்தவனும் பீமனுடைய குமாரனுமான கடோதகசன் யுத்தத்தில் உயிரோடிருப் பானயின் நான் யுத்தத்தில் புறங்கொடுப்பவனாயிருக்கமாட்டேன். எவனை எதிர்த்து நமது பகைவாக்குடைய படையானது பயத்தி னால் கவரப்பட்டதும் கண்களை மூடிக்கொண்டதுமாயிறே, எவன் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு இரவில் யுத்தம்செய்தானோ எவனிட மிருந்து பயந்து (பகைவாகள்) யுத்தத்தைவிட்டு ஒடினார்களோ அந்த மஹானுபாவனும், யுத்தத்தில் காணனை எதிர்த்துப் பாணஸமூகங் களால் நன்றாக மயங்கச்செய்து, பிறகு தையத்தில் நிலைபெற்றிருக் கிற அந்த ஸூதபுத்திரனால் இரத்திரனால் கொடிக்கப்பட்ட அந்தச் சகதியினால் கொல்லப்பட்டான் (எல்லாம்) என்னுடைய பாக்கிய மே பூவஜனமத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் நிச்சயமாக யுத்தத் தில் பலிககின்றன யுத்தத்தில் உன்னைத் துரும்பாக எண்ணித் துராதமாவான காணனால் நான் இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தப்பட் டேன் சகதியற்றவனும் பரதூக்களை இழந்தவனுமான ஒருமனி தன் எவ்வாறு செய்யப்படுவனோ அவ்வாறே நான் கர்ணனாலேயே செய்யப்பட்டேன். எந்தமனிதன் ஆபத்தை அடைந்திருப்பவனை விடுவிப்பனோ அவனே பந்து; ஸனேகத்துடன்கூடின ஸுஹ்ருத்து.

இவ்வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள் பெரியோர்களால் இந்தக்காரியம் எப்பொழுதும் செய்யப்பட்டுமிருக்கிறது. பொறியடியுடன் கூடின கத்தியையும் தனுவேதத்தையும் பனைமா அளவுள்ள காண்டவத்தையும் தரித்தவனும் கேசவரால் நடத்தப்படுகின்றவனும் குந்திபுத்திரனுமான நீ எவ்வாறு காணவிடத்தின்னு விலகுவதற்கு எண்ணங்கொண்டாய்? அப்படிப்பட்ட நீ காண்டவத்தைக் கேசவரிடம் கொடுத்துவிடிக் கேசவருக்கு ஸாரதியா யிருப்பாயாகில அப்பொழுது அவர், வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற கொண்ட தேவராஜன் விருதானைக் கொன்றதுபோல உக்கிரான கர்ணனை நாசஞ்செய்வார் நீ (காப்பத்தின்னு) ஐந்தாவது மாதத்திலேயே விழுந்திருந்தாலும் அல்லது குந்தியினுடைய காப்பத்தில் நீ உண்டாகாமலிருந்தாலும் எனனைவிடச் சிறந்த ராஜகுமாரனாகப் பிறந்திருப்பாய். உன்னுடைய 'பல்குணன்' என்னும் கீதத்தியும் இவ்வாறு அழிந்துபோயிராது' என்று கூறினார்

எழுபத்திரண்டாவது அக்யாயம்

(யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லமுயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தனத்து அவரை நிந்திக்கமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிர இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பரதஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு கத்தியைக் கையில் எடுத்தான் அப்பொழுது, அவன்சித்தத்தை அறிந்தவரான கேசவா அவனுடைய கோபத்தை அறிந்து, 'அர்ஜுன! ஏன் இந்தக்கத்தியை எடுக்கிறாய்? எனக்குச் சொல். தனஞ்சய! உன்னை இவ்விடத்தில் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கது ஒன்றையும் நான் காணவில்லை தாரததராஷ்டிரர்கள் இங்கே வரவில்லை. எல்லோரும் பீமனால் தடுக்கப்பட்டார்கள் குந்திபுத்திர! இந்த யுதிஷ்டிரராஜரைப் பாக்கவேண்டுமென்று இவ்விடம் வந்தாய். அப்படிப்பட்ட யுதிஷ்டிரராஜர் க்ஷேமமுள்ளவராயிருப்பதைப் பார்த்தாய். புலிகொப்பான வல்லமையுள்ளவரும் புருஷஸரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு ஸந்தோஷ காலம் வந்திருக்க, ஏன் கோபம் உன்னை வந்துஅடைந்தது? குந்திபுத்திர! இவ்விடத்தில் உன்னை கொல்லத்தக்கவனை நான் காணவில்லை. யாதுகாரணத்தினால் வெட்ட விரும்புகிறாய்? உனக்கு என்ன புத்திமயக்கம்?

யாரைக்குறித்து அகாரணமாகப் பெரியகத்தியைக் கைபில் எடுக்கிறாய்? குந்திபுத்திர! ஆசசாயமான விககிரமமுள்ளவனே! கத்தியை உருவினதால் உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ செய்யவிரும்பின இக்காரியம் என்ன? என வினவினா. வாஸுதேவா இவ்வாறு சொல்ல, அாஜுனன் கடைக்கண்ணால் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கொண்டும் கோபங்கொண்ட ஸாபம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோவிந்தரைப்பார்த்து, 'எவன், 'காண்டவத்தை வேறு ஒருவனுக்குக் கொடு' என்று என்னை ஏவுவனோ அவன்தலையை நான் பிளப்பேன்' என்பது என்னுடைய ரஹஸ்யமானவிரதம். ஜனாத்தனரே! அந்த யுதிஷ்டிரரால் (அவ்விதம்) நான் சொல்லப்பட்டவனாகிறேன். கோவிந்தரே! கீததிசாலியான இந்த அரசரால் என்னை நோக்கிக் கம்பீரமான ஆதத்ததையுடைய எந்தவிஷயம் உமக்குமுன்னிலையில் உரைக்கப்பட்டதோ அதை நான் இப்பொழுது பொறுக்கச் சகதியற்றவனாயிருக்கிறேன் ஆதலால், தாமத்திலஸஞ்சரிப்பவரான இந்த யுதிஷ்டிரராஜரை வதஞ்செய்யப்போகிறேன். புருஷஸுரேஷ்டரான இவரைக்கொன்று பிரதிஜனையைப் பரிபாலிக்கப்போகிறேன். யதுநதனரே! இதற்காக என்னை கத்தி எடுக்கப்பட்டது. ஜனாத்தனரே! அப்படிப்பட்டநான் யுதிஷ்டிரரைக்கொன்று ஸதயத்தின விஷயத்தில கடனூரியாகாதிருத்தலை அடைந்து சோகத்தைவிட்டு மனக்கொதிப்பைப் போக்கிக்கொண்டவனாகப்போகிறேன். ஐயா! இந்தக்காரியம் (இவ்விதம்) நோந்திருக்கும் தருணத்தில் நீ எதைத் தக்கதென்று எண்ணுகிறீர்? நீ இந்த உலகத்தினுடைய உறபத்தி நாசங்களினைத்தையும் அறிகிறீர் உம்மிடத்தினினே தாமாதாமங்கள உண்டாயினவென்று சிறந்ததானவேதம் கூறுகிறது. நீ என்னை நோக்கிச் சொல்வதை நான் அப்படியே செய்வேன்' என்று சொன்னான்

கோவிந்தா, பார்த்தனைப்பார்த்து, 'நீ நிரதிககத்தக்கவன், நிரதிககத்தக்கவன்' என்றே சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் சொல்லலானார் 'பார்த்த! புருஷஸுரேஷ்ட! அகாலத்தில் கோபத்தை அடைந்தமையால், நீ பெரியோர்களை உபாவித்ததில்லை என்று இப்பொழுது நான் அறிகிறேன். தனஞ்சய! தாமதத்தைக்கண்டு பயந்தவனும் அபண்டிதனுமான நீ இப்பொழுது பாண்டஸுரேஷ்டரான யுதிஷ்டிராவிஷயத்தில் செய்யமுயன்றதுபோலத் தாமங்களுடைய பிரிவுகளை அறிந்தவர்கள் செய்யமாட்டார்களன்றோ? பார்த்த! எவன் அகாரயங்களைச் செய்தல் அவ்வாறே காரயங்களைச் செய்யாமை இவற்றினுடைய ஸம்பந்தத்தை அறிகிறானிலையோ அவன் மனிதாளுள் அதமன். தா

மததை அனுஸரித்து நன்றாக (அதில) நிலைபெற்றவாகளும் தர்மத்தி
 னுடைய சுருக்கத்தையும் விரிவையும் அறிந்தவர்களுமான விதவான்
 களுடைய நிச்சயத்தை நீ அறியவில்லை. பாதத! கார்யாகாயங்களை
 நிச்சயிக்கவேண்டிய விஷயத்தில் (ஸந்தேகத்துக்கு உடன்பட்டு) நிச
 சயத்தை அறியாமலிருக்கிற மனிதன், நீ மதிமயக்கத்தை அடைந
 திருப்பதுபோலவே அவசனாபிருந்துகொண்டு புத்திமயக்கத்தை
 அடைகிறான். காயமோ அகாயமோ இவைகளை எவ்விதத்தினு
 லும் எளிதில்அறிவது இயலாது. எல்லாம் சாஸ்திரத்தினால் அறி
 யப்படுகிறது அதனையோ நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை. தாமங்களை
 அறிந்தவனான நீ அஜ்ஞானத்தினால் இப்பொழுது ஸதயத்தைக் காப
 பாற்றுக்கிரய பாதத! தாாமிகனை நீ பிராணிகளுடைய வதத்தை
 அறிகுறியில்லை. அப்பா! பிராணிகளுடைய வதத்தினால் தாமமானது
 வீணாகிவிடுகிறதென்பது எனனுடைய அபிப்பிராயம். பொய்யா
 னது சொல்லத்தக்கதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிம்ஸைசெய்யத்
 தக்கதன்று மனிதர்களில் சிறந்தவனே! அப்படிப்பட்ட நீ அரச
 ரும் தாமங்களை அறிந்தவருமான ஜயேஷ்டபிராதாவை ஸாமானய
 னான வேறு ஒருமனிதனபோல எவ்வாறு கொல்லலாம்? (பகை
 வரின) கௌரவத்தை நாசஞ்செய்பவனே! யுத்தஞ்செய்யாத
 வனும குருவாக இருப்பவனும் அவ்வாறே சததுருவாக இராதவ
 னும் புறங்காட்டிஒழிகிறவனும் சரணமடைகின்றவனும் கைகளைக்
 குவித்துக் கீழ்ப்படிந்தவனும் அவ்வாறே அஜாககிரதையாயிருப்பவ
 வனுமான மனிதனுடையவதமானது ஸாதுக்களால் புகழப்படுகிற
 தில்லை, அவைஅனைத்தும் உன்னுடைய குருவானயுதிஷ்டிரரிடத்தில்
 இருக்கின்றன பாதத! முற்காலத்தில் இந்தவிரதத்தை நீ குழந்தை
 போலச் செய்தாய். அதனால் (உண்டான) மூக்கத்தனமையினாலேயே
 அதாமத்துடன்சேர்ந்த இந்தக் காரியத்தைச்செய்ய முயல்கிறாய்.
 பாதத! ஸூக்ஷ்மமானதும் மீறக்கூடாத்துமான தாமங்களுடைய
 கதியை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் யாதுகாரணத்தினால் நீ
 உன்னுடைய குருவைக் கொல்லவ்ருப்பமுள்ளவனாக எதிர்த்து ஒடு
 கிறாய்? பாண்டவ! இந்தத் தாமரஹஸ்யத்தை உனக்குச் சொல்லு
 கிறேன். பரதார்களில் சிறந்தவனே! எதனை உனக்குப் பிஷ்மராவது
 அரசரான யுதிஷ்டிரராவது ஷ்ரத்தராவான விதுரராவது புகழ்பெற்ற
 வளான காரதாரியாவது குருதியாவது கீர்த்திமதியான தரௌபதியா
 வது உரைபடார்களோ அதனை உனக்கு உரைக்கப்போகிறேன். தனஞ்
 சய: இதனை உண்மையாக நீ தெரிந்துகொள் ஸதயத்தை உரைப்பது

நலம். ஸத்யத்தைவிட மேலானதுஇல்லை. அந்த ஸத்யம்தான்து உள்ளபடி அறியப்படுவது மிகக் கஷ்டமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எந்த இடத்தில் பொய் மெய்யின்பயனைத்தருமோ மெய் பொய்யின்பயனைத்தருமோ அந்த இடத்தில் மெய்யானது சொல்லத்தகாததாக இருக்கும், பொய்யானது சொல்லத்தக்கதாக இருக்கும். விவாககாலத்திலும் மாதைச் சேருங்காலத்திலும் பிராணபத்து நோந்த ஸமயத்திலும் எல்லாச் சொத்துக்களும் கொள்ளீபோகும் தருணத்திலும் பிராம்மணனுக்கு உபகாரஞ் செய்வேண்டிய விஷயத்திலும் பொய் சொல்லலாம். இந்த ஐந்துபொய்களும் பாதகத்துக்குக் காரணமாகாவென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் எல்லாப்பொருள்களும் களவுபோகூற தருணத்தில் பொய் சொல்லத்தக்கதாகஇருக்கும். அச்சமயத்தில் பொய் உண்மையாகும். ஸத்யமும் பொய்யாகும் எவனால் ஸத்யமானது நிச்சயிக்கப்பட வில்லையோ அப்படிப்பட்ட அறிவிலலாதவன் நாசஞ்செய்யப்படுகிறான் (மனிதன்) மெய்யையும் பொய்யையும் நன்றாக நிச்சயித்தபிறகே தாமங்களை அறிந்தவனாகிறான் மிகக்ஷக் கிரான புருஷன்கூட அறிவுள்ளவனாக இருப்பானாலில், கண்ணிலலாத ஒருபிராணியை வதம்செய்ததினால் பலாகனென்பவன் அடைந்தது போல மிகக்அதிகமானபுண்யத்தை அடைவான் எனனஆசசாயம்! பண்டிதனல்லாத ஒருமூடன் தாமத்தில் விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தும் நதிகளில் கௌசிகன்அடைந்ததுபோல மிகக்அதிகமான பாவத்தை அடைவான்' என்றுசுற்றினா.

அாஜ்னன், 'பகவானே! இதனை நானஅறியும்படி பலாகனுக்கும் கண்ணிலலாத பிராணிகக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் நதிகளுக்கும் கௌசிகனுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் உரைப்பீராக' என்றுவினவ, வாஸுதேவா, 'பாரத! பலாகனென்கிற ஒரு மிருகவேட்டையாடுகிறவன் இருந்தான். அவன் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் மனைவியையும் ஸ்ரீபபதற்காக மிருகங்களைக் கொன்றுகொண்டிருந்தான் மனப்பூர்வமாக (அவைகளைக்) கொல்ல வில்லை தன்னுடையதாமத்தில் நிலைதவறாதவனான அந்தப்பலாகன அஸுத்யஇல்லாதவனாக(கொண்டுவந்தமிருகங்களின்மாம்ஸங்களைத்) தினந்தோறும் நன்றாகப்பகிர்ந்து வயதுமுதிர்ந்தவர்களான தாய்தரையார்களையும் தன்னைஅழித்திருக்கின்ற மறறவார்களையும் போஷித்து வந்தான். அவன் ஒருஸமயத்தில் மிருகங்களை அடையவிரும்பிஒரிடத்திலாவது மிருகத்தைஅடையவில்லை. பிறகு, அவன் பெரியதும் மூக்

கையேகண்ணைக்கொண்டதுமான ஒருதுஷ்டமிருகத்தைக்கண்டான். முன்பு பார்த்திராததானாலும் அநதப்பிராணியானது அவனால் அப் பொழுது கொல்லப்பட்டது. பொட்டையான அந்தப்பிராணியானது கொல்லப்படவே ஆகாயத்தினின்று பூமாரியானது விழுந்தது. பிறகு, மிருகவேடனை அழைத்துக்கொண்டுபோவதற்காக அபஸரஸதிரீக ஞடைய கானங்களாலும் நான்குவிதவாதயகோஷங்களாலும் ஒலிக் கின்ற மனோஹரமான விமானமானது ஸவாக்கத்தினின்று புறப்பட்டு வந்தது. அர்ஜுன! அந்தப்பிராணியானது எல்லாப்பிராணிகளும் நாசமடைவதற்காகத் தவம்புரிந்து வரத்தைப்பெற்றது. பிரம்மதேவ ரால அது குருடாகச்செய்யப்பட்டது. எல்லாப்பிராணிகளையும் அழிப்பதில் நிச்சயமுள்ள அநதப்பிராணியைக் கொன்று பலாகன் ஸவர்க்கலோகத்தை அடைந்தான். இவ்வாறு, தாமமானது எளிதில் அறியமுடியாதது. தவஞ்செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் அநேகசாஸ் திரங்களைக் கற்றறிந்தவனுமான * கௌசிகன்என்கிற ஒருபிராம் மணன் இருந்தான். அவன் நதிகள்சேருமிடத்தில் கிராமத்துக்குச் சிறிது தூரத்தில் வலிததுவந்தான். 'நான் எப்பொழுதும் மெய்யே சொல்லவேண்டும்' என்று அவன் விரதங்கொண்டிருந்தான் தனஞ்சய! அப்பொழுது அவன் ஸதயவாதி என்று பிரவதித்திபெற திருந்தான். பிறகு, திருடாகளிமிருந்தபயந்து அப்பொழுது சிலா அந்தவனத்தில் வந்துபுகுந்தாகள். திருடர்கள் கோபங்கொண்டு அவ்விடத்திலும் முயற்சியோடு அவர்களைத் தேடினார்கள். பிறகு, அந்தத்திருடர்கள் ஸதயவாதியான கௌசிகனை வந்துஅடைந்து, 'பகவானே! ஜனங்கள் எந்தவழியினாலே சென்றார்கள்? எங்களால வினவப்பட்ட நீர் ஸதயமாகச்சொல்லும் அதனை நீர் அறிவீராகில எங்களுக்குச் சொல்லும்' என்று வினவினார்கள் ஸதயத்தினுடைய வகைகளை அறியாதவனான அநதக்கௌசிகன் அநதத்திருடர்களுக்கு மெய்யைச் சொல்லிவிட்டான் அநதக்கௌசிகன், 'திருடர்களே! ஜனங்கள் அநேகமரங்களாலும் கொடிகளாலும் புதர்களாலும் அடாந

*சாநதிபாவம் 109-வதுஅத்யாயம் பாகக. அங்கே, கௌசிகன்கதை வேறாக இருக்கிறது அங்கு, 'கவகைக்கரையிலுள்ள கோட்டானைப்போலக் கொலை செய்கிறவனும் மிகப்பெரியபுணயத்தை அடைவான்' என்று உள்ளது. 'கவ கைக்கரையில் ஒருகோட்டான ஸாபங்களுடைய அநேகமுட்டைகளை நாசஞ் செய்தது' என்றும், 'அதனால் அநேகஸாப்பங்களுண்டாகி உலகத்திற்குத் தீங்கு விளைக்காமற்போனதனால் அக்கொலை நன்மையாயிற்று' என்றும் பழையஉரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்' என்று அவர் களைப்பற்றித் திருடாகளிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, குருடர்களான அந்தத்திருடர்கள் அந்த ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி. தர்மஸூக்ஷ்மங்களில் உண்மையை அறியாதவனானகௌசிகன் பிறகு பெரியஅதாமமான கெட்ட வாக்கின் தோஷத்தினால் மிகவும்கஷ்டமான நரகத்தைஅடைந்தான். புராதனசாஸ்திரங்களை அறிந்தும் தாமங்களைநன்றாகத்தெரிநதுகொள் ளாதவனும் முதியவர்களிடத்து ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன், குருடன் குழிபிலிவழுவதுபோல விழுகிறான். அதில உனக்குக் குறிப்பிட்டிச்சொல்லத்தக்க லக்ஷணம் ஒன்றேஆகும். முழு தும்தெரிந்து அனுஷ்டிப்பது அஸாத்யமென்று இதில வயவஸதை ஏற்பட்டுள்ளது. முக்கியங்களான அநேக ஜனங்கள் ஸதயத்தைத் தாமமென்று சொல்லுகிறார்கள் பார்த்த! இதைப்பற்றி நான் அஸூ யைப்படவில்லை. இது எல்லாஇடத்திலும் விதிக்கப்படவில்லை. மற்ற அநேக ஜனங்களவேதத்தைஒதி உணர்வேண்டிமென்றுகூறுகின்றார்கள். நான் இதைப்பற்றியும் அஸூயைப்படவில்லை. அதில எல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தாமமென்பது நிச்சயம் ஹிம்ஸைசெய்யப்பட்டவர்களுடைய ஹிம்ஸையை நிவர்த்திப்பதின்பொருட்டுத் தாமசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தரிககிற சகதியுள்ளதாயிருப்பதனால் தாமம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தாமம் பிரஜைகளைத் தரிககிறது பிராணிக ளுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுத் தாமசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது (பிராணிகளின்) உறபத்தியுடனும் விருத்தியுடனும் கூடியிருத்தலாலேயே தாமமென்பது நிச்சயம். அநீதியினால் ஜயத்தைஅடைய எண்ணுகொண்டு தாமத்தைவினவுகிறமனிதர்கள் விஷயத்தில் சொல்லாமலிருத்தலால் விதிதலுண்டாகுமாகில் எவ வித்ததினாலும் சொல்லக்கூடாது. அவசியம் சொல்லத்தக்கவிஷயத் தில் சொல்லாமலிருப்பதால் ஸந்தேகத்தையும் பாராட்டுவார்கள் அநியாயமாக ஒருவனுடையதைக் கவரஎண்ணித் தாமத்தைவினவுகிறவர்கள்விஷயத்தில் மெய்சொல்வதைவிடப் பொய்சொல்வது நலமாகு மென்பது திண்ணம். பிராணபாயஸமயத்திலும் விவாகத்திலும் எல்லாஜாதிகடும் மஹாபயம் நோந்திருக்கும்ஸமயத்திலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அழிவுநோந்தஸமயத்திலும் பொய்யானது சொல் லத்தக்கதாகும். அந்தவிஷயங்களில் புத்திமான்கள் பொய்சொல்லு தலை அதர்மமாகஎண்ணுகிறார்களில்லை. ஸமாததன, எது பொய்

யாகாதோ அதனை எல்லாவிதத்தினாலும் சொல்லவேண்டும். திருடர் களோடுநோநதிருக்கின்றஸம்பந்தமானது சபதத்தினுங்கூட விடப்படவேண்டும் அநதவிஷயத்தில் மெய்சொல்லுவதைவிடப் பொய் சொல்லியாவது விலங்குதல நலமென்று (பெரியோர்களால்) ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஸத்யததுக்கு உடனபட்டு எவ்விதத்தினாலும் திருடர்களுக்குப் பொருளைக் கொடுத்தலாகாது. பாபிகளுக்குப் பொருள்கொடுக்கப்படுமாயினால், அது கொடுத்தவனையும் பீடிகுகும். ஆதலால், ஒருவன் தாமகாயத்தின்பொருட்டுப் பொய்சொல்லுதலால் பொய்யனாகான் பாதத' முறைப்படி (ஸத்யத்தினுடைய) லக்ஷணம் உனக்கு என்னால் உரைக்கப்பட்டது இதனை அறிந்து யுதிஷ்டிரா கொல்லப்படத்தக்கவரானால் சொல்' என்று கூறினா.

அாஜுனன், 'பேரறிவாளரும் மிக்க புகழுள்ளவரும் எங்கள் கேஷமத்தில் விருப்பமுள்ளவரும் சொல்வதுபோலவே, எங்களுக்கு நீ வாததையைச் சொன்னீர் கோவிந்தரே! நீ எமக்குத் தாய்க்கு ஒப்பானவர்; நீ தந்தைக்கும் ஒப்பானவர்; நீ உததம்மானாகதி, நீரே எவ்விதத்தினாலும் அடையத்தக்க பொருள். உமக்கு மூவுலகங்களிலும் ஒரிடத்திலாவது தெரியாதது இல்லை ஆதலால், நீ உததம்மான தாமம் அனைத்தையும் உள்ளபடி அறிகிறீர். தாமராஜரும் பாண்டிபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லத்தகாதவரென்று எண்ணுகிறேன். அதாமத்துடன் கூடின இநதக்கராயத்தில் வதம்செய்யாமல் பிரதிஜனையை ரக்ஷித்துக் கொள்வதற்குரியகராயத்தை உரைப்பீராக. இநதவிஷயத்திலேயே சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பப்பட்ட இநத வேறோ உண்மையைச் சொல்லும் தாசாஹரே! எனனுடையவிரதத்தை அறிந்திருக்கிறீர் கேசவரே! மனிதர்களுள் எவனொருவன் என்னைப்பாதது, 'பாதத' வேறு ஒருவனுக்குக் காண்டவததை நீ கொடுத்துவிடு' என்று சொல்லுவனோ, எவன் என்னைவிட அஸ்திரத்தில் வீரயத்தினாலாவது அதிகரித்தவனோ அவனை, பீமன், 'தூபாக' என்று தன்னை அழைத்தவனைக் கொல்லுவதுபோல நான் பலாதகாரமாகக் கொல்வேன். கேசவரே! ஆதலால், ராஜாவான யுதிஷ்டிரா உமக்கு எதிரில் என்னைப் பாதது 'விருஷணி வீரரிடத்தில் விலைக்கொடுத்துவிடு' என்று அடிக்கடி சொன்னாரன்றோ? அவரை நான் கொல்வேனெயாகில் நிச்சயமாக அரசருடைய வதத்தைநினைந்து, வீரயத்தை இழந்தவனும் மனநிலைமையை இழந்தவனுமான நான் பாவத்தினால் விடுபட்டவனானும் ஜீவலோகத்தில் சிறிதுகாலங்கூட இருக்கமாட்டேன். தாரமிகா

களுள் சிறந்தவரே ! மாதவரே ! எவ்வாறு என்னுடைய பிரதிஜைஞ யானது உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய புத்தியில் ஸத்யமாகத் தோன்றுமோ, எவ்வாறு யுதிஷ்டிரரும் நானும் உயிரோடிருப் போமோ, அவ்வாறான புத்தியைத் தருவதற்கு நீ தகுந்தவராக இருக்கிறீர்' என்று பிரார்த்தித்தான்.

வாஸுதேவா, 'வேந்தரான யுதிஷ்டிரா யுத்தத்தில் காணாலை கூாமையுள்ள பாணங்களுடைய ஸங்கங்களால் விசேஷமாக அடிக் கப்பட்டவராகவும் துன்பமுற்றவராகவும் களைதவராகவும் இருக்கிறார் வீர ! இவா எப்பொழுதும் போபுரிநதும் ஸூதபுத்திரனால் அம்புகளால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார். ஆதலால், நீ, துக்கதையுடைய இவரால் கோபத்துடன் தகாததான இரதவசனத்தை உரைக்கப்பட்டாய் 'கோபத்தையடையும்படி செய்யப்படாவிட்டால் இவன் யுத்தத்தில் காணனைக் கொல்லமாட்டான்' என்று அவர் இவ வண்ணம் உரைத்தார் பாரத ! பாண்டிருந்தனரான இரத யுதிஷ்டிரா, அரதப்பாவியானகாணன் உலகத்தில் மற்றவர்களால் ஸஹிக்கத்தகாதவனென்பதையும் அறிந்திருக்கிறார். ஆதலால், அதிககோபமுள்ளவரான அவரால் நீ எனக்குநேரில் கடுமையானவாதத்தைகளை உரைக்கப்பட்டாய். எப்பொழுதும் விடாமுயற்சியுள்ளவனும் (பகைவர்களால்) எப்பொழுதும் ஸஹிக்கமுடியாதவனுமான காணன்விஷயத்தில் 'இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் யுத்தநுபமானசூதாட்டமானது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது அவன்கொல்லப்பட்டால் கௌரவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டவர்களாவார்கள்' என்று அரச்சரான தாமபுத்திரருக்கு எண்ண மிருக்கிறது அர்ஜுன ! ஆதலால், தாமபுத்திரா வத்ததுக்கு உரிய வரல்லா, உன்னாலும் பிரதிஜைஞயானது பாதுகாக்கத்தக்கது. இவா உயிரோடிருந்துகொண்டே எதனால் மரித்தவராவாரோ அப்படிப்பட்டதும் உனக்குத்தகுந்ததுமான ஒருவிஷயத்தை என்னிடமிருந்து இப்பொழுது நீ தெரிந்துகொள் கௌரவத்துக்குத்தகுந்தவனான ஒரு மனிதன் எப்பொழுது கௌரவத்தைப்பெறுகிறானோ அப்பொழுது தான் அவன் ஜீவிலோகத்தில் பிழைத்திருப்பவனாகிறான், எப்பொழுது பெரிய அவமானத்தை அடைகிறானோ அப்பொழுது அவன் பிழைத்திருந்தாலும் மரித்தவன் என்றே சொல்லப்படுகிறான். இரத அரச்சா எப்பொழுதுமே உன்னாலும் பீமனாலும் அவ்வாறே நகுலஸஹதேவர்களாலும் உலகத்திலுள்ள முதியோர்களாலும் சூரர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவா இவருக்கு அவமானத்தைச் சிறிதுவெளிப்படுத்த வாயாக, பாரத ! பூஜ்யரான யுதிஷ்டிரரை 'நீ' என்று சொல், பாரத !

குருவானவா, 'நீ' என்று சொல்லப்பட்டாலே கொல்லப்பட்டவராகிறார். 'குந்தீபுத்திர' தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரிடத்தில் இவ்வாறு நடந்துகொள்க. குருஸரேஷ்ட! அதாமததுடன் கூடின இநதக்காரியத்தைச் செய் சுருதிகளுள் உததமமான இநதஸுருதியானது அதாவாவினாலும் அங்கிரவினாலும் கண்டறியப்படாதிருக்கிறதன்றோ? மேன்மையிலிருப்பமுள்ள மனிதர்கள் இதனைப் பொழுதும் ஆலோசியாமலே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் பிரபுவாகவும் குருவாகவும் இருப்பவா, 'நீ' என்று சொல்லப்படுவதாகில் அது அவருக்கு ஆயுதங்கள் விழாமலே நோந்த வதமாகும் தாமதங்களை அறிந்தவனான நீ தாமராஜர் விஷயத்தில் நான் சொல்லியதைச் சொல்வாயாக. பாண்டவ! இநதததாமராஜா உன்னிடத்திலிருந்து தகாததான அவமானத்தை நன்றாக அடைந்தவுடன், இவருடைய சரணங்களில் அபிவாதனை செயது, பிறகு, நன்மையை விளைவிக்கக்கூடியதும் ஸமாதானப் பேச்சுடன் கூடியதும் ஹிதமாயிருப்பதுமான சிறந்தவசனத்தைச் சொல் தாமமாகக்கத்தை அனுஸரித்தவரும் கற்றிருந்தவரும் அரசரும் பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரா ஒருகாலும் உன் விஷயத்தில் கோபத்தைப் பாராட்டமாட்டார். பாரதத! நீ பாவத்தை விளைவிக்கின்ற பொய்யினின்றும் பராசாவின்வதத்தினின்றும் விடுபட்டவனாகிப் பிறகு தையததுடன் காணனை நாசஞ்செய்வாயாக' என்று கூறினார்.

எழுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்ததற்காகத் தற்கொலைசெய்துகொள்ள முயன்ற அர்ஜுனனை மாதவரீதடுத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல, அவன் அங்கனமேசெய்து பின்பு பொறுக்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டினது)

ஐனாததனா இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட குந்தீபுத்திரனை அர்ஜுனன, பிறகு, அநத . நண்பருடைய வசனத்தைப் புகழ்ந்து, அதன்பிறகு தாமராஜரைப் பார்த்து இதற்குமுன் சொல்லப்படாத குருரமான வசனத்தைப் பலாத்காரமாகச் சொல்லத்தொடங்கினான் 'அரசனே! இப்பொழுது நீ பாரதத்தைச் சொல்லாதே நீ போகக்ளத்திலிருந்து ஒருகரோசதூரம் விலகி நிற்கிறாய். அநதபாபீமன எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள வீரர்களோடும் யுததம் செய்கிறானே அவனல்லனே எனனை நிரதிபாபதற்குத்தகுந்தவன்? வீரனான பீமன் ஸமயத்தில் பகைவர்களை மிகு துன்பமடையுமாபடிசெய்து

அரசாசனஞ் சிறந்தவீரர்களையும் கொன்று பிராதனாகளான ரதிகர்க்ளையும் முக்கியமான யானைகளையும் யுத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களையும் சூரர்களையும் கொன்றான் பீமன், வேறு ஒருவனும் செயயமுடியாதென்னும்படி மிகவும் செயற்கரிய காயத்தைச் செய்கிறான் அவ்வாறே, ரதத்தினின்று துள்ளிக் குதித்துக் கதாயுத்தத்தை உருவிக் கொண்டு யுத்தத்தில் யானைகளைக் கொல்லுகிறான் எவன் ஆயிரத்துக்குமேற்பட்ட யானைகளைக்கொன்று பெரியவழிமடநாதத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு காமபோஜனேசத்திலும் வனையுதேசத்திலும் மலைகளிலும் தோன்றினவைகளும் செந்நாயபோலப் பிரகாசிப்பவைகளுமான குதிரைகளையும் மஹாரதர்களையும் மலைபோன்ற இரண்டு தரதமுள்ள யானைகளையும் கொல்லத்தக்கவையான குஞ்சரங்களையும் கொன்று களைப்படையானோ அப்படிப்பட்ட பீமஸேனன தாத்தா ராஷ்டிராகுள முழுகிவிட்டான் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அநதபபீமன் என்னை நிர்திபதற்குத் தகுந்தவன் இந்நிரனுக்கு ஒப்பான பராக்ரமமுள்ள பீமன் சிறந்தகத்தியினால் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொல்லுகிறான், அவ்வாறே, சக்கரங்களாலும் வல்லினாலும் பகைவரைக் கொல்லுகிறான், இருகால்களாலும் பகைவர்களைத் துக்கத்து மீண்டும் இருகைகளாலும் கொல்லுகிறான். மஹாபலசாலியும் குபேரனுக்கும் அநதகனுக்கும் ஒப்பானவனும் பகைவர்களுடைய கீததிகளை வலியக் கவாகின்றவனுமான அநதபபீமஸேனன் (எனனை) நிர்துக்கத்தகுதியுள்ளவன் எப்பொழுதும் ஸுஹருததுக்களால் காகப்படுகின்ற நீ நிர்திபதற்குத் தகுதியுள்ளவனல்லே. எவன் பெரியமலைகளுக்கும் மேகங்களுக்கும் ஒப்பான களிங்கங்களையும் வங்கங்களையும் அங்கங்களையும் நிஷாதங்களையும் மாகதங்களையும் பறபல சததுருக்களின் கூட்டங்களையும் எப்பொழுதும் கொல்லுகிறானோ அவனல்லவோ நிரபராதியான என்னைப் பற்றிப் பேசுவதற்குத் தகுதியுள்ளவன்? மஹாபலசாலியான எநதபபீமன் யுத்தஸமயத்தில் (குதிரைகளுடன்) கூடினரத்தத்தில் ஏறிக் கொண்டு வல்லே உதறுகின்றவனாகவும் பாணங்களால் நிறைந்த கைப்பிடியுள்ளவனாகவும் பகைவாசனமீது மேகமானது நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவதுபோல அம்புத்திரைகளைத் தொட்டிவிடும்படி வாய்கூட்டங்களை அழிப்பவனான எநதப பீமஸேனன் எண்ணாறு யானைகளை மத்தகத்திரைகளும் துதிகைமுனைகளும் சிதறஅடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காண்பித்தானோ பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அநதபபீமன் என்னை நிர்திபதற்குத் தகுதியுள்ளவன். அரசனே! எநதப பீமனால்

இப்பொழுது யுத்தத்தில் கூட்டங்கூட்டமாக ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிக்கபலசாலிகளான அனேகஅரசர்களும் கொல்லப்பட்டார்களோ, பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அநதபபீமன் எனனை நிரதிபபதற்குத் தகுதியுள்ளவன். பலசாலிகளான திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களும் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களும் எவனால பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்டார்களோ சூரனும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துத்தடுக்க முடியாத வீரமுள்ளவனும் பகைவர்களைச் சிவப்பவனுவான அநதபபீமன் எனனை நிரதிபபதற்குத்தக்கவன் உக்கிரமான ரூபமுள்ள தூயோதனனுடைய அநதசசேனையை யுத்தத்தில் நன்றாகத் தடுக்கச் செய்வனும் வீரனும் பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனுமான எவன் ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டே ஸஹிக்கிருளே அநதபபீமனால் நான் நிரதிக்கப்பட்டதக்கவனாக இருக்கிறேன். உனனால ஒருபொழுதும் சொல்லப்பட்டதக்கவனல்லேன் எந்தஎந்தயுத்தத்தில் மஹாரதர்கள் உன்னுடையபடையை இப்பொழுது இஷ்டப்படி பிளக்கிறார்களோ அநத அநத யுத்தத்தில் மஹாதமாவான பீமன் சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களைத் திடமாக அடித்தான் அநதபபீமனால் நான் சொல்லப்பட்டதக்கவனாக இருக்கிறேன் நான் உன்னால் ஒருபொழுதும் சொல்லப்பட்டதக்கவனல்லன். குந்தீபுத்ர! இநதஸமயத்தில் குருரமாகச் சொல்லாதே, சொல்லாதே நீ எல்லா உலகத்தாராலும் இகழப்பட்டதக்கவனாவதுபோல எம்மைப்போன்றவன் உன்னால் நிரதிக்கப்பட்டதக்கவனான மன்னவ! இவ்வாறு என்னைச் சொல்லுகின்ற உன்னுடைய நாவானது இப்பொழுது ஏன் நூறுதுணுக்காகச் சிதறிப் போகாமலிருக்கிறது? ஆ! ஆ! நீ இப்பொழுது இங்கு இஷ்டப்படி சொல்லிய இநதவாததை மிக்க கொடுமையானது உத்தமர்களான க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியதாகப் பெரும்பான்மையாகச் சொல்லப்படும் பலமானது உன்னால் கொள்ளப்படவில்லை பாரத! நீ வலிமையற்றவன், கொடியன். நான் எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவனென்பதை நீயே அறிகிறாய் வேந்தே! நகுலனால் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் பட்டியானைகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் போர்புரிகின்ற வீரர்கள் விரைவாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். யுத்தத்தில் பிராணனில் ஆசையை விட இப்போர்புரிவதில் விருப்பமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனுமான அநதநகுலன் எனனை நிரதிபபதற்குத் தகுந்தவன் பகைப்படையை நொறுக்கிக்கொண்டு போர்புரிகின்ற ஸஹதேவனால் எவராலும் செய்யமுடியாத காரியம் செய்யப்பட்டது. இவ்விடத்தில் வந்த பலசாலியான அநதஸஹதேவன் ஒன்றும் சொல்லவில்லை, அவனாக

கும் உனக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப்பார். தருஷ்டதயும்னன், ஸாத்
யகி, த்ரௌபதிபுத்திராகள, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜஸ, சீகண்டி,
இவர்கள் இப்பொழுது யுத்தத்திலநன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
அவர்கள் என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுந்தவாகள. நீ தகுதியுள்ளவ
னல்லே. உன்முலமாகவே இந்தவைரம் நம்மால் அடையப்பட்டது.
அவ்வாறே, அதிகோரமான துயரமும் அடையப்பட்டது. சூதாட்
டத்தில அஜாக்கிரதையுள்ள உன்னால் அடிக்கடி இது செய்யபபட்
டது. அவவாறிருக்க, எந்தக்காரணத்தினால் இத்தருணத்தில நீ நிந்
திககிருய்? அரசனே! நீயே எப்பொழுதும் அஜாக்கிரதையுள்ள
வன்; நீயே மூடன்; பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் துஷ்டன்.
உன்னை அடைநது இந்த ராஜ்யம் போயவிட்டது. பாண்டவா
களும் மஹத்தான அடிமைத்தொழிலை அடைந்தார்கள். வீர! உன்
னாலேயே எங்களுக்கு வனவாஸதுக்கமானது உண்டிபண்ணபபட்
டது, ராஜ்யநாசமும் கோரமான அபிமனயுவினவதமும் உண்டி
பண்ணபபட்டன. உன்னை இவவாறு மிக்ககொடுந்தன்மையுள்ளவ
னென்று அறிந்திருந்தும் யாதுகாரணம்பற்றி இப்பொழுது என்னை
நிந்திக்கிருய்? அரசனே! உனக்கு லஜைஇருக்குமாகில வெடகமன்-
வாயாக. நன்றிமறந்தவனானீ பேசாமலிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றை
யும் பார். பீமன் நிதயம் யுத்தம்செய்கிறான், நிதயம் அடிக்கடி (பகை
வார்களுடைய) காவத்தைப்பிளக்கிறான் வேந்தனே! யுத்தத்தில்
தனக்குச் சக்தியிலலாத மனிதன் எப்பொழுதும் பொறுமையையே
பாராட்டவேண்டும். பிராம்மணேததமாகளுக்கு வாக்கிலபலமென்றும்
க்ஷத்திரியர்களுக்குக் கைகளிலபலமென்றும் பிராம்மணாகள சொல
லுகின்றார்கள் பாரத! நீ வாக்கில பலமுள்ளவனாக இருக்கிறாய்; நிஷ்டிர
கைவுமிருக்கிறாய். நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதை நீயே அறிந்திருக்
கிறாய். நான் மனைவிகளாலும் புத்திரர்களாலும் உயிரினாலும் தேகத்தி
னாலும் எப்பொழுதும் உனக்கு இஷ்டத்தைசெய்வதற்கு முயன்று
கொண்டிருக்கிறேன் இவவாறு இருக்கிற என்னை ஊசிகளபோன்ற
சொற்களால் துன்பஞ்செய்கிறாய் உன்னால் நாங்கள் ஒருஸுகத்தை
யும் அறிந்தோமில்லை த்ரௌபதியின் படுக்கையிலிருக்கிற நீ என்னை
அவமதியாதே உன்னிமித்தமாக மஹாரதாக்களைக் கொல்லுகிறேன்.
அஜாக்கிரதையுள்ள நீ எல்லோரிடத்திலும் அதிகஸந்தேகமுள்ளவ
னாக இருக்கிறாய் உன்னால் ஸுகத்தைச் சிறிதும் நான் அறியவில்லை.
நரதேவ! உனக்குப்பிரியத்தின்பொருட்டே ஸதயஸந்தரான பீஷ்மா
யுத்தத்தில் தாமே தம்வதோபாயத்தைச் சொன்னா யுத்தத்தில்

உனக்காகவே என்னால் நாற்புறத்திலும் காக்கப்பட்ட சிகண்டியினால் பீஷ்மா கொல்லப்பட்டார். எப்பொழுதும் உபகாரியாயிருந்த துரோணா ரதத்தினின்று பறறிஇழக்கப்பட்டு தருஷ்டதயும்னனால் கொல்லப்பட்டார் பரிவாரங்களுடன் கூடினவரும் மஹாதமாவுமான அரததுரோணபுத்திரரும் தடுக்கப்பட்டார் அவ்வாறிருந்தும், நீ கருரன்போற பேசுகிறாய். அரசனே! உனக்கு நானே பிரியத்தைச் செய்யாதவனாகிறேனாதலால் உனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வது கடினம். என்னைத்தவிர வேறுஎந்தமனிதன் அப்பிரியத்தைச் செய்யஆரம்பிப்பானோ அந்த மனிதன் ஸவாககத்திலும் இந்தப் பூமியிலும் (என்னால்) விடப்படமாட்டான். நீ சூதாடும்காய்களில் மிக்கப்பறறுள்ளவனாகினிட்டமையால் ராஜ்யவிஷயத்தில் நான் மகிழ்வதில்லை உன்னாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாபமானதும் இழிகுணங்களால் அடையப்படுவதுமான வியஸனத்தை யுத்தத்தில் எங்களால் தாண்டவிரும்புகிறாய் சூதுகாய்களில் தாமவிரோதமான பலதோஷங்கள் உண்டென்று ஸஹதேவன் சொல்லியவற்றை நீ செவிகொடுத்தாக கேட்கிறாய். இழிந்தவர்களால் பற்றப்பட்ட ஆரதசூதுகாய்களை விடுவதற்கு நீ விரும்பாமையால் கோரமான நரகத்தில் உன்னால் எல்லோரும் தள்ளப்பட்டோம். அரசனே! நீ சூதாடியாய். உன்னாலேயே ராஜ்யத்தை இழந்தோம். நமக்கு வியஸனம் உன்னால் உண்டாகியது. நீ கடுஞ்சொற்களாகிற கொறடாக்களால் எமமைத துன்பத்தையடையச்செய்யாதே. அரசனே! அலபுத்தியினால் மறுபடியும் என்னைக் கோபிக்கச்செய்கிறாய்' என்றான்.

ஸத்ரமான பிரதிஜனையுள்ள ஸவயஸாசி கருரமான இந்தச் சொற்களை யுதிஷ்டிரரைக் கேட்கச்செய்து பெருமூச்சைவிடிக் கொண்டு அவரைநோக்கி அனிஷ்டத்தைச்சொல்லி, அதன்பிறகு உறையிலிருந்து கத்தியை மேலேஉருவினான். வாஸுதேவர், அந்த ஆஜுனனைப்பார்த்து, '(ஆஜுன)' இதென்ன? மறுபடியும் நீ ஆகாயம்போன்றிறமுள்ள கத்தியை உறையிலிருந்து உருவுகிறாய்? மித்திர! உண்மையான மறுமொழியைச் சொல். உன்னுடைய காய் வித்தியின்பொருட்டு மீண்டும் ஒருவசனத்தை உரைக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னார் புருஷோத்தமரால் இவ்விதமாகக்கேட்கப்பட்டபார்த்தன் மிக்கதுயரமுற்றவனாக அவரைப்பார்த்து, 'மாதவரே! நான் குருவைப்பார்த்துக் கடுஞ்சொற்களை உரைத்தமையால் இந்த என் சரீரத்தை நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். தாமிகா களுள் சிறந்தவரான ஜனாரததனார் பார்த்தனுடைய இந்தவசனத்தைக்

கேட்டு, 'பார்த்த' உன்னுடையகுணங்களை இப்பொழுது விசேஷமாகச்சொல். அப்படிச்செய்வதனால் உருவமழிக்கப்பட்டவனாவாயென்பது நிச்சயம்' என்றுசொன்னார் கோவிந்தருடைய அவ்வாறான வசனத்தைக்கேட்டுப் பிறகு அாஜுனன் வில்லைக்கையில் எடுத்துத் தாாமிகாகளுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'அரசரே' என்னால் சொல்லப்படப்போகிற கெட்டவார்த்தையைக்கேளும்' என்று கூறலானான். 'நரதேவரே! பிளுகத்தை வில்லாகக்கொண்ட மஹாதேவரைத்தவிர என்னையொத்த வேறு ஒருவிலாளி இல்லை. நானே அநதமஹாதமாவினால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டால் கூடினத்திற்குள் சராசரங்களுடன்கூடின உலகத்தை நாசஞ்செயவேன். ராஜரே! என்னுல்லவோ நிகபாலகாகளையும் திசைகளையும் ஜயித்து எல்லாம் உமக்கு வசப்படுத்தப்பட்டன? என்னுடைய பராகரமத்தினால்அநத ராஜஸூயயாகமானது நிறைந்ததக்கிணைகளுள்ளதாக நிறைவேற்றப்பட்டது உமக்குத் திவ்யமானஸபையும் ஏற்படுத்திவைக்கப்பட்டது இந்த இரண்டிகைகளோ பாணங்களால்எல்லாபக்கத்திலும் கீறப்படடிருக்கின்றன இடக்கையில் நானேற்றப்பட்டதும் பாணங்களுடன் கூடியதுமான வில்லும்இருக்கிறது என்னுடையபாதங்களும் லக்ஷணத்தினால் சிறந்தவைகள் யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்ற என் போன்றவனை (சத்தருக்கள்) ஜயிக்கமாட்டார்கள் (என்னால்) வட நாடுவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், மேலநாட்டு வீரர்களும் அழிக்கப்பட்டார்கள்; கீழநாட்டு வீரர்களும் துரத்தப்பட்டார்கள், தென்னாட்டுவீரர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் ஸம்ஸ்பதகங்களில் சிறுபான்மையரே மிகுந்திருக்கின்றனர் என்னால் உலகமுழுவதிலும் பாதி கொல்லப்பட்டிவிட்டது பகைவார்களுடையபடையானது என்னால்கொல்லப்பட்டு அறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவயவங்களோடு பூமியில் ஊடித்துக்கொண்டு படுத்திருக்கிறது. அஸ்திரங்களைஅறியாதவர்களைஅஸ்திரங்களால் கொல்லுகிறதே இல்லை. அதனால், உலகங்களைச் சாம்பலாக்கச்செய்யவில்லை மாதவரே! இப்பொழுது இந்த அரசரான யுதிஷ்டிரா மிக்கஸுகியாக இருக்கட்டும். ஜயத்தைத்தரக்கூடிய பயங்கரமான ரத்ததின்மீதேறி ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்குச் சீக்கிரம் செல்லுகிறேன் யுத்தத்தில காண்பைப் பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்றான் பார்த்தன், தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து இவ்வாறு உரைத்துவிட்டு மறுபடியும், 'எனனாலேயாவது அநதக் காணனாலாவது ஸூதனுடைய மாதாவோ குந்தியோ இப்பொழுது புத்திரனிலலாதவளாகப் போகி

க ர் ண ப ர் வ ம்.

ரூள். நான் ஸததியமாகச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது யுததத்தில் கர்ணனைப் பாணங்களால் கொல்லாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்றப் போகிறதிலை' என்று கூறினன்.

ப்ருதாபுத்திரனுன அந்தக் கிரீடியானவன் தாமிர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து மறுபடியும் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சஸ்திரங்களைக் கழற்றிவைத்து விலலைக் கீழே வைத்து விரைவாக உறையில் கத்தியைப்போட்டுவிட்டு வெட்கத்தி தினால் தலைகுனிந்தவனாக இருக்கையையும் குவித்துக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக, என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். அதனை நீ ஸமயத்தில் அறிவீர். உமக்கு வந்தனம்' என்று கூறினான். பிறகு, ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸையுடையவனும் ப்ருதாபுத்திரனுமான கிரீடி எழுந்திருந்து இருகாலகையும் பிடித்துக்கொண்டு பகைவாகளைத் தாங்குகிறவரான அரசரை மனத்தெளிவை அடையச்செய்து நின்று கொண்டு, பரிதபிக்கின்ற அவரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறலானான். 'யுததத்தினின்று பீமனை விடுவிப்பதற்காகவும் எல்லாவிதத்திலும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் செல்லுகிறேன். மன்னரே! உமக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டே என்னுடையஉயிர் இருக்கிறதன்றோ? உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளும். இது வெருகாலம்கழித்து வரப்போகிறதன்று. அதிக சீக்கிரத்தில் இது நேரப்போகிறது. இதோ அவன் நேரிலவருகிறான் இவனைஎதிர்த்துச் செல்லுகிறேன். அரசரே! என்னால் காணாவது காணனால் நானாவது கொல்லப்பட்டு ராதையோ குருதியோ இன்று புத்திரனிலலாதவளாகப் போகிறார்கள. அப்படிப்பட்ட இரத விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்' என்று சொன்னான்.

எழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

(அர்ஜுனன் செய்த அவமானத்தினால் கானகம் செல்லக்கருதிய யுதிஷ்டிரரைக் கிருஷ்ணன் ஸமாதானஞ்செய்தது.)

பாண்டுபுத்திரரான தாமராஜா, பிராதாவான பலகுனனுடைய இந்தக் கொடியவாக்கியத்தைக் கேட்டு அரதப்படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்து துக்கத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவராகிப் பாததனைப் பாதத்துப் பிறகு கூறலானான். 'பாதத! மிக்ககொடிய

துயரமானது உங்களால் அடையப்பட்டமையால் என்னால் நல்ல காரியம் செய்யப்படவில்லை வீர! ஆதலால், குலத்துக்கு முடிவைச் செய்பவனும் அதமனும் பாபியும் பாபகதினால் கெடுக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாக மூடபுகதியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுகிறவனும் பெரியோர்களை அவமதிப்பவனும் க்ரூரனுமான என்னுடைய இந்தத்தலையை இப்பொழுது வெட்டு கொடியான என்னை நெடுங் காலமாக அனுஸரித்து உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிற்று? பாபியான நான் இப்பொழுதே காட்டுக்குப்போகிறேன் நீ என்னை விட்டுச் சுகமாயிரு மஹாதமாவான பீமஸேனன் தகுந்த அரசன். சகதியற்றவனான எனக்கு ராஜயகாயம் எதற்காக? கோபத்து டன்கூடின உன்னுடைய கடுமையான இரதச்சொறகளைப் பொறுப்ப தற்கு நான் சகதியற்றவன். வீர! பீமன் அரசனாக இருக்கட்டும். அவமதிக்கப்பட்ட என்னுடைய உயிர்வாழ்க்கையால் இப்பொழுது காயமில்லை' எனறா யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபத் துடன் அரதப்படுகையைவிட்டு உடனே எழுந்திருந்து பிறகு வனத் துக்குச்செல்வதற்கு விருப்பமுள்ளவரானா அவரை வாஸுதேவா வணங்கிக கூறலானா 'அரசரே! ஸத்யஸுரதனும் காண்டவத்தைப் பற ின பிரஸித்தமான பிரதிஜை எவ்விதமென்பது உமக்குத் தெரி யாதா? 'நீ இரதகாண்டவத்தை வேறு ஒருவனிடம் கொடு' என்று இவனைச் சொல்லுகிற மனிதன் உலகில இவனுக்குக் கொல்லத்தக்கவ னாகிறான். உம்மால் இவன் இவ்விதமானவசனத்தை உரைக்கப் பட்டான் அரசரே! ஆதலால், ஸத்யமான அரதப்பிரதிஜையைக் காப்பாற்றுகிறவனான பாரததலை என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி உமக்கு இந்த அவமானமானது செய்யப்பட்டது குருக்களுக்கு, அவமானமானது வதமென்று சொல்லப்படுகிறது வேந்தரே! மிகக் புஜபலமுள்ளவரே! ஆதலால், ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, நானும் பாரததனும் (ஆகிய நாங்கள்) இருவரும்செய்த இந்த அவமானத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும், மஹாராஜரே! நாங்களிருவரும் உமமைச் சரணமடைந்தோம் ராஜரே! வணங்கி வேண்டுகின்ற என்னுடைய (அகரமத்தைப்) பொறுப்பிராக இப் பொழுது பாபியானராதேயனுடைய ரகதத்தைப் பூமியானது பாளஞ் செய்பபோகிறது உம்மிடத்தில் ஸத்யமாகப் பிரதிஜை செய்கிறேன். இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அறிந்து கொள்ளும். எவனுடையவதத்தை நீர் விருமபுகிறீரோ அவனுடைய

உயிரி இப்பொழுது போனதே' என்று கூறினா இவ்விதமான மாதவருடையவசனத்தைக்கேட்டுத் தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, அப் பொழுது, வணங்கியிருக்கிற ஹருஷ்கேசரைப் பரபரப்புடன் எடுத்து நிறுத்தி, கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கிற அவரைப்பார்த்துமேலேசொல்வதற்கேற்ற பின்வருமாறான வாக்கியத்தை உரைக்கலானா. 'நீர் சொல்லியது சொன்னபடியேஆகும் என்னிடத்தில் இந்த அகரம மானது இருக்கிறது கோவிந்தரே! மாதவரே! நான் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டேன்; (ஆபத்தினின்று) கரைவறும்படியும் செய்யப் பட்டேன் அசுசுதரே! உம்மால் கோரமானவயஸனத்தினின்று நாம் இப்பொழுது விடுவிக் கப்பட்டுமாம். அறியாமையினால் மதிமயக்க முற்ற நாய்களிருவரும் இப்பொழுது உமமை ஓடமாக்கக்கொண்டு கோரமான துயாககடலினின்று கரை ஏறினோம் அசுசுதரே! உம் முடைய புத்தியாகிற ஓடநகை அடைந்தது நாய்கள் மந்திரிகளோடு துக்கமாகிற ஸமுத்திரத்தினின்று நனகு கரைஏறினோம், உம்மால் நாதனுள்ளவர்களோடும்' என்று கூறினா

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மனத்தேளிடையச்செய்து
கர்ணன்வந்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது)

பாரதன், கேசவருடைய வசனத்தினால் யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து இவ்வாறு மறுமொழிசொல்லிவிட்டு ஒருபாதகத்தைச் செயதவன் போலத் துயரமுற்றவனான பிறகு, வாஸுதேவா சிரித்துக் கொண்டு பாண்டவனைப்பார்த்து, 'பாரத! தாமதத்தில் நிலைபெற்ற வரும் தாமராஜனிடத்தினின்றுதோன்றியவருமான யுதிஷ்டிரரை நீ கூரியமுனையுள்ளகத்தியினால் கொன்றிருப்பாயாகில் இது எப்படிஆகுமோ? நீ, அரசரைப்பார்த்து, 'நீ' என்றுசொல்லிவிட்டுப் பிறகு இவ்வாறு மதிமயக்கத்தை அடைந்தாவிட்டாயே? பாரத! அரசரைக் கொன்றுவிட்டு மேல் என்னசெய்வாய்? தாமமானது இவ்விதம் அறிதற்கரிதாயிருக்கிறது, அறிவினாகளால் அறியவேமுடியாது நீ தாமத்தினிடத்தில் பயந்தவனாயிருப்பதினால் மூத்த தமயனுடையவத்தினால் கோரமுள்ளதும் பேரிருள் மயமாயிருப்பதுமான நாகத்தை நிக்ஷயமாக அடைவாய். நீ தாமவான்களுள் சிறந்தவரும் தாமதத்தில் நிலைபெற்றவரும் கௌரவர்களுள் சிறந்தவருமான அரசரைக் கருணைபுரியும்படி செய்துகொள்வாயாக இவ்விதத்தில் இது

செய்வது எனக்குச் சம்மதம். அரசரைப் பக்தியினால் அருள்புரியச் செய்து அவர் பிரீதியுள்ளவரானவுடன், ஸூதபுத்திரனுடைய தேரைக்குறித்து யுத்தம் செய்வதற்காக விரைந்து செல்வோம். (பகைவாக்குடைய) மானத்தை அழிப்பவனே! நீ இப்பொழுது யுத்தத்தில் கூாமையுள்ள அம்புகளால் காணனைக்கொன்று தர்ம புத்திரருக்கு அதிகப்பிரீதியை உண்டுபண்ணுவாயாக. மிக்க புஜபல முள்ளவனே! இதுதான் இரதஸமயத்துக்கு ஏற்றதென்பது என்னுடைய எண்ணம். இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உன்னுடைய கார்யம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகும்' என்று சொன்னார். மஹாராஜரே! பிறகு, ஆஜுனன் வெட்கினவனாகித் தாமராஜருடைய சரணங்களை அடைந்ததில்வணங்கினான். அவன், 'அரசரே! தாமதத்தினின்றும்புறநதவனான நான் சொல்லியதை நீர் பொறுத்துக்கொள்ளும், கிருபைசெய்யும்' என்று பரதஸுரேஷ்டரான தாமரநதனரைப்பார்த்து அடிக்கடி வேண்டினான். தாமதத்தினால் விளங்குபவரும் அரசரும் பூமிக்குநாதருமான யுதிஷ்டிர சரணங்களில் விழுந்து அழுகின்றவனும் பகைவாக்களை நாசஞ்செய்யவனும் பரதாக்குள்ள சிறந்தவனும் பராதாவுமான தனஞ்சயனைப் பார்த்து எடுத்து நிறுத்தி அன்புடன் நன்றாகத் தழுவிக்கொண்டு உரக்க அழுதார். மஹாராஜரே! மிக்க ஒளிபொருந்தியவர்களான பிராதாக்களிருவரும் நெடுநேரம் அழுது சுததியைச் செய்துகொண்டவார்களும் பிரீதியையுடையவாளுமாகாள். பிறகு, பாண்டிபுத்திரரானதாமராஜர் அந்தஆஜுனனை அன்புடன் தழுவிக்கொண்டு உச்சிமோந்து அதிகப்பிரீதியுள்ளவராகவும் அடிக்கடி ஆசசாயத்தை அடைந்தவராகவும் மஹாவில்லாளியான அந்தத்தனஞ்சயனைப் பார்த்து, 'மிகத்தோளவலியமைந்தவனே! மகிமைதங்கியவிலையுடையவனே! எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது யுத்தத்தில் முயல்கின்ற என்னுடைய கவசமும் தவஜமும் விலலும் சகதியும் குதிரைகளும் பாணங்களும் காணலால் பாணங்களால் அறுக்கப்பட்டன. பலகுன! அப்படிப்பட்டபாண யுத்தத்தில் அந்தக் காணனுடைய செய்கையைப்பார்த்துத் துக்கத்தினால் விசேஷமாக வாடுகிறேன் எனனுடைய உயிரில் எனக்கு விருப்பமில்லை. யுத்தத்தில் அந்த வீரனை நீ இப்பொழுது கொல்லாமற்போவாயாகில் பிராணனை விடவேபோகிறேன். எனக்குப் பிழைத்திருப்பதினால் யாது பயன்?' என்று சொன்னார் பரதநிற சிறந்தவரே! இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட விஜயன், 'அரசரே! பூமிக்கு நாதரே! நாஸுரேஷ்டரே! ஸதயத்தின்மீதும் அவ்வாறே உம்முடைய பாதத்தினமீதும் பீம

நகுல ஸஹதேவாகள்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். அரசரே! புருஷ ஸரேஷ்டரே! நான் இப்பொழுது மந்திரிகளுடன் கூடின இரதக் கர்ணனை யுத்தத்தில் கொலவேன் அல்லது, நானாவது கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுவேன். உணமையாக ஆயுதத்தைத் தொட்டுச் சபதம் செய்கிறேன்' என்று மறுமொழி உரைத்தான். அாஜுனன அரசரைப் பார்த்து இவ்விதமான வசனத்தை உரைத்து விட்டு, மாதவரைப்பார்த்து, 'கேசவரே! இப்பொழுது காண்பது யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. உமக்கு மங்க ளம் நீர் அநதத்துராதமாவான காணனுடைய வதத்தை தியா னம் செய்யும்' என்று சொன்னான். ராஜஸரேஷ்டரே! இவ வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட கேசவா பாரததனைப்பார்த்து, 'பரதா களுள் சிறந்தவனே! நீ என்னைநோக்கிச் சொல்லுகிறவியுததுக குரிய முயற்சியைச் செய்வதற்குச் சகதியுள்ளவனாக இருக்கிறாய். மஹாரதரீர சிறந்தவனே! நீ யுத்தத்தில் காண்பது எப்படி கொ லப்போகிறது' என்கிற இரத எண்ணமானது எனக்கு நித்தியமாகவே இருக்கிறது' என்று கூறினா அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட பாரததன், 'புரளவிடப்பட்டவைகளும் ஸாரதிகளால் பழக்கப் பட்டிருப்பவைகளுமான குதிரைகளை உத்தமமான ரதத்தில் மறுபடி யும் பூட்டக்கடவீர் இரண்டிரதிகாளுக்கும் நடக்கும் யுத்தத்தில் (அவன்) கொல்லப்படுவான். தேரில் இருக்கவேண்டிய எல்லா உப கரணங்களோடும் என்னுடைய தேரானது விரைவாகச் செல்லவேண் டும்' என்கிற வசனத்தைக் கூறினான். மஹாராஜரே! மஹாதமா வான பலகுன்ன இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட கேசவா தாருகனைப் பார்த்து, 'பரதாருள் சிறந்தவனும் எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் மேன்மைபெற்றவனுமான அாஜுனன சொல்லியவற்றையெல்லாம் செய்வாக' என்று கட்டளையிட்டனா. ராஜஸரேஷ்டரே! பிறகு, மாதவரால் கட்டளையிடப்பெற்ற தாருகன் சத்துருக்களைத் தவிரக்ச் செய்கின்றதும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டதுமான ரதத்தில் (குதி ரைகளைப்) பூட்டினான் லிதக்மாயிருப்பதாகவும மஹாதமாவான பாண்டவனிடத்தில் சொன்னான் யுத்தத்தினுடைய முடிவைச்செய கின்ற பதமநாபா மஹாதமாவான தாருகனால் பூட்டி ஓட்டப்பட்டு அருகில் வந்திருக்கிற தேரைப்பார்த்து, சிறந்தபுத்தியுள்ளவரான அவா மீண்டும் தாமநதனரை நோக்கிச் சொல்லலானா

'யுதிஷ்டிரரே! நீர் இரதப்பீடதஸுவை ஸமாதானம்செய்து, இப்பொழுது துராதமாவான காணனுடைய வதத்துக்கு அனுமதி

கொடுக்கக்கடவீர். பாண்டிருநதனரே! நாங்குநிருவரும், மஹாயுத தததில் நீர் காணனுடைய பாணங்களால் பீடக்கபட்டிருக்கிறீரென் பதைக கேட்டு உம்முடைய விருத்தாநதத்தை அறிவதற்காக இவ விடம் வந்தோம் அரசரே! பாக்கியத்தினால் துன்பமற்றவராயிருக்கிறீர் பாக்கியத்தினால் சத்துருவசத்தை அடையாமலிருக்கிறீர். பீப தஸுவை ஸமாதானம் செய்யும் தோஷமற்றவரே! ஜயத்தை அனுகரஹம் செய்யும்' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'பாத்த! பீபதஸுவே! இங்கே வா, இங்கேவா, பாண்டவ! என்னை ஆலிங்க னஞ்செய்துகொள் நான் உன்னை சொல்லத்தக்க * ஹிதமான வசனத்தை உரைக்கப்பட்டேன். அதனை நான் பொறுத்ததுகொண் டேன். நான் உனக்கு அனுமதிக்கொடுக்கிறேன் தனஞ்சய! கா ணனைக்கொல் பாத்த! நானசொல்லிய கடுஞ்சொற்களால் கோபங் கொள்ளாதே' என்றா அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, தனஞ்சயன் முடியிலைவணங்கி, அப்பொழுது தமையனருடைய இருசரணங் களையும் இருக்கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டான் பிறகு, யுதிஷ்டிர ராஜா, அவனைத்தாங்கி நிறுத்தி இறுகத் தழுவிக்கொண்டு, உச்சி மோந்து அவனைப்பாத்தது மறுபடியும் இந்நவசனத்தை உரைக்கண் னா 'தனஞ்சய! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! நான் உன்னை நன்கு கௌரவிக் கப்பட்டேன் சாஸ்வதமான மஹிமையையும் விஜயத் தையும் மீண்டும் அடைவாயாக' என்றா

அராஜுனன், 'நான் பாவசெய்கையைச் செய்வனும் பலத் தினால் காவங்கொண்டவனுமான ராதாபுத்திரனை இப்பொழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அவனைப் பரிவாரங்களுடன் அம்புகளால் நாசத்தை அடைவிக்கப்போகிறேன் திடமான விலைவாசை அம்புகளால் உம்மைப் பீடித்ததாகிய அசெய்கையின் கொடிய பலனைக் கர்ணன் இப்பொழுது அடையப்போகிறான் பூமிகு நாத்தரே? காணனைக்கொன்று இப்பொழுது நான் உம்மை வந்து அனுகப்போகிறேன் யுத்தத்தினால் உம்மை ஆராதிக்கிறேன் இவ வண்ணம்செய்வது ஸதயமென்று உமக்குச் சொல்லுகிறேன். அரசரே! காணனைக்கொல்லாமல் யுத்தத்தினின்றும் இப்பொழுது நான் திருமடப்போகிறதில்லை இது ஸதயமென்று உம்முடைய இரு சரணங்களையும் தொடுக்கிறேன்' என்று கூறினான் இவ்வாறு சொல்லு கின்ற கிரீடியைப்பார்த்து அப்பொழுது நல்லமனமுள்ள யுதிஷ்டிரா,

‘தேவதைகள் உனக்கு அக்ஷயமான கீர்த்தியையும் வாழ்நாளையும் மனோரதவிததியையும் எப்பொழுதும் ஜயததையும் வீர்யததையும் சத்துருநாசததையும் பெருக்கததையும் கொடுக்கட்டும். செல நான் விரும்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகட்டும் விரைவாகச்செல. இந்திரன் விருத்ரனைக்கொன்றதுபோல உன்னுடைய அபிவிருத்தி யின்பொருட்டு யுத்தத்தில் காணனைக கொலவாயாக’ என்று மிக்க பெரிதான வசனத்தைக் கூறினர்

எழுபத்தாறாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனோடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சுபநிமித்தங்கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை மிக உத்ஸாஹப்படுத்தியதும்)

அர்ஜுனன், தாமராஜரை மனததெளிவடையச் செய்து மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள சித்தத்ததுடன் எல்லாததேவதைகளையும் நன்றாகப் புஜித்துப் பிராம்மணர்களை ஸவஸ்திவசனங்களைச் சொல்லும்படி செய்து மிக்கமங்களகரமானதும் க்ஷேமத்துக்கு ஸாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமுமான ரதத்தின்மீது ஏறினான். அரசரும் பேரறிவாளரும் தாமததினால் பிரகாசிப்பவருமான யுதிஷ்டிரா, (யுத்த) ஸன்னததமான காணனுடைய ரதத்தைக் குறித்து (எதிராகப்போகிறவனான) அநதஅர்ஜுனனுக்கு உத்தமமான ஆசீர்வாதங்களைச் செய்து தாரா பாரதரே! வருகின்ற அநத மகாவிலலாளியைக்கண்டு(எல்லாப்) பிராணிகளும் மஹாதமாவான பாண்டவனால் காணனைக கொல்லப்பட்டவனாக எண்ணின. அரசரே! எல்லாத்திக்குக்களும் நாற்புறங்களிலும் மாசற்றவையாபின் ஜனநாதரே! * சாஷங்களும சதபதரங்களும கரௌஞ்சங்களும அப்பொழுது பாண்டிரததனை வலமாகச் சுற்றிவந்தன மன்னரே! † மங்களகரமான, ‘பும்’ என்கிற பெயருள்ள அநினகபக்ஷிகள் யுத்தவிஷ்டத்தில் அர்ஜுனனைவிரையச்செய்துகொண்டு மிக்கஸந்தோஷமுள்ளவைகவாகச சபதிகதன. ராஜரே! பயங்கரமான துக்கங்களும் துருகங்களும் துஸ்யேனங்களும் கொக்குகளும் காகைகளும் (மாமஸங்களை) பக்ஷிப்பதற்காக அவனுக்குமுன் சென்றன முக்கியமான நிமித்தங்கள் பகைவாபடைகளின் அழிவையும் அவவாறே காணனுடைய வதததையும் அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்தன. பிறகு, (யுத்தத்துக்கு) புறப்பட்டவனான பாரததனுக்கு

* பறவைகளினவகை. † ஒருசொல் விடப்பட்டது துக்குகினவகைகள்.

அதிகமான வேர்வை உண்டாயிற்று. 'இது எவ்விதமாகும்' என்று பெருங்கவலையும் உண்டாயிற்று பிறகு, ஸவயஸாசியைத் துக்க முற்றவனாக அறிந்து தேஜஸவியும் மது என்கிற அஸுரனைக் கொன்றவருமான அசுரதா வானர தவஜனுள் அவனை நன்றாகத் தூண்டினார். பிறகு, மதுஸூதனார் அப்பொழுது கவலையினால் கவரப்பட்டவனும் அவ்வாறு வருகின்றவனும் காண்டவததை விலலாகக்கொண்டவனுமான பாரததனைப்பார்த்துக் கூறலானார்.

'காண்டவததை விலலாகக் கொண்டவனே! யுத்தத்தில் உன்னால் விலலினால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களை ஜயிப்பவன் உன்னைத் தவிர வேறுமனிதன் இவவுலகில் இல்லை. இந்திரன்போன்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களான இந்த அனைக்கூராகள யுத்தத்திலுருளுன உன்னை எதிர்த்து உத்தமகதியை அடைந்துவிட்டார்கள். ஐயா! உன்னைப்போல ஸாமாததியமுள்ளவனல்லாத எந்தமனிதன்தான் துரோணரையும் பீஷ்மரையும் பகதததனையும் அவநதிதேசத்தரசர்களான விரதாதுவிரதாக்களையும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனையும் சுருதாயுவையும் அஸுருதாயுவையும் மஹாரதனுள்சதாயுவையும் எதிர்த்துக்ஷேமமுள்ளவனாவான்? அர்ஜுன! உன்னிடத்தில்திவ்யாஸ்திரங்களும் லாகவமும் பலமும் யுத்தங்களில் மதிமயக்கமின்மையும் விஜ்ஞானத்தினுடைய வணக்கமும் லக்ஷயததை அடிகுகிற சக்தியும் லக்ஷயங்களில் தவறாமல் அம்புகளைத் தாக்கும்படிசெய்கிற சக்தியும் தருநதஸன்னாஹமும் இருக்கின்றன. பாரதத! நீ தேவர்களுயும் கருதாவர்களையும் எல்லா அரக்கர்களையும்கொல்லுவாய். யுத்தத்தில் உனக்கு ஸமமாகப் போர்புரிகின்றமனிதன் பூமியிலுமில்லை யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களான எந்தச்சிலக்ஷத்திரியர்கள விற்பிழக்கின்றார்களோ அவர்களுள் உனக்கு ஸமமாக இருப்பவனை நான் காணவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை பாரதத! பிரம்மாவினால் பிரஜைகளும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. எதனால் நீ யுத்தம்செய்கிறாயோ அந்தக் காண்டவம் என்கிறபெரியவிலலும் அவராலேயே படைக்கப்பட்டது. ஆதலால், உனக்குநிகரானவன் இல்லை பாண்டவ! உனக்கு ஹிதமான வசனத்தை நான் அவஸ்யம் சொல்லவேண்டும். மிகக் பஜபலமுள்ளவனே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனான காணனை அவமதியாதே. கர்ணனோ பலசாலி; கொழுத்தவன்; அஸ்திரங்களில் தோசசியுள்ளவன்; மஹாரதன்; ஸாமாததன், ஆசசரியகரமாக யுத்தஞ்செய்பவன்; தேசகாலங்களை அறிந்தவன் பாண்டவ! இப்பொழுது பல வார்த்தையினால் யாது பயன்? சுருக்கமாகக் கேள், மகாரதனுள் கர்ணனை

உனக்கு ஸமானாகவாவது உன்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவனாகவாவது நினைக்கிறேன். மஹாயுத்தத்தில் அதிகமான முயற்சியைச் செய்து உன்னைக் காணன் கொல்லப்பட்டதற்காகவன் காணன் தேஜஸினால் நெருப்புக்கு ஒப்பானவன், வேகத்தினால் வாயுவுக்கு ஸமானன்; கோபத்தினால் யமனுக்கு நிகரானவன்; விம்மம்போன்ற தேகபலமுள்ளவன்; பலசாலி, எட்டு * ரதனி உயரமுள்ளவன், நீண்டகைகளையுடையவன்; அகன்றமாரைப் யுடையவன், எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், (நான் என்கிற) அபிமானமுள்ளவன், சூரன், சிறந்தவீரன், பாக்கஇனியவன், யுத்தவீரர்களுக்குரிய எல்லாக்குணங்களும் பொருந்தியவன், மித்திரர்களுக்கு அபயம்கொடுப்பவன், எப்பொழுதும் பாண்டவர்களைப் பகைப்பவன், திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் பற்றுதலுள்ளவன் உன்னைத்தவிர இரத்திரனுடனகூடின எல்லாத் தேவர்களாலும் ராதேயன் கொல்லப்படக்கூடியவனல்லென்பது என்னுடைய எண்ணம். ஆதலால், இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை நாசஞ்செய். முயற்சியுள்ள தேவர்களாலும் மாம்ஸமும் ரகதமும் மிகுந்திருப்பவர்களும் யுத்தஞ் செய்வதில் விருப்பமுற்றவர்களுமான எல்லாவீரர்களாலும் அந்த ரதிகன் ஜயிக்கப்படமுடியாதவன். கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் பாவமான நடையுள்ளவனும் கருநனும் பாண்டவர்களிடத்தில் எப்பொழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாண்டவர்களோடு விரோதத்தைப் பாராட்டுவதில் தன்பிரயோஜனத்தை விட்டவனுமான காணனை இப்பொழுது கொன்று நிச்சயமான காயவிரததியையுடையவனாகிவிடு. ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் தன்னை ஜயிக்கக்கூடிய எதிராவீரனற்றவனுமான அந்தஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது காலனுக்கு வசப்பட்டவனாகச் செய்வாயாக ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான அந்த ஸூதபுத்திரனைக்கொன்று தாமராஜருக்குப் பிரீதியை உண்டிபண்ணு. பாதத்! தேவாஸூரர்களாலும் தடுக்கமுடியாததான உன்னுடைய வீரயத்தை உளபடி நான் அறிவேன். துராதமாவான இரத்தஸூதபுத்திரன் கொழுப்பினால் எப்பொழுதும் பாண்டிபுத்திரர்களை அவமதிக்கிறான் ன்னோ? தனஞ்சய! பாபியான தூயோதனன் எவனால் தன்னை வீரனாக எண்ணுகிறானோ பாவங்களுக்கு மூலமான அந்த ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது வதஞ்செய்வாயாக. தனஞ்சய! கத்தியாகிற நாவையுடையதும் விலலாகிறவாயையுடையதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற

* ரதனி என்பது இருபத்தோங்குல நீளம்.

களையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்புள்ளதுமான கர்ணனாகிற ஆண்புலியைக் கொல, நீ வீர்யத்தோடும் பலத்தோடும் விளங்கும் படி வேண்டுகிறேன். சிங்கமானது யானையைக் கொலவதுபோல யுத்தத்தில் சூரனாகாணனை நாசஞ்செய, பார்த்த ! எவனுடைய வீரயத்தினால் காரதகராஷ்டிரன் உன்னுடையவீரயத்தை அவமதிக்கிறானோ அந்தசகூரியகுமாரனாகாணனை யுத்தத்தில் இப்பொழுது அழிப்பாயாக' என்று கூறினா.

எழுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர்முதலியோரின் மரணத்துக்குந் துரியோதனனுடைய அநீதிகளுக்கும் கர்ணனே காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது.)

பாரதரே ! பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவர், கர்ணனைக்கொலவதிலதிடமானரிச்சயத்தோடுவருகின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து, மீண்டும், 'ராஜனே! மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோரமான விநாசமானது தினந்தோறும் நடந்துவருகின்றது. (இவ்வாறானஇந்தயுத்தம்) இன்றைக்குப் பதினேழாவதுநாள உன்னைச்சேர்ந்தவாகளுடையபடையானது பெரிதாயிருந்து பகைவர்களோடு அன்யோன்யம் சண்டைசெய்து சிறிது மிகுதியுள்ளதாக இருக்கிறது. பார்த்த ! கௌரவர்கள் மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவாகளாயிருந்து யுத்த முனையில சததுருவான உன்னை எதிர்த்து நாசமடைநதார்கள் இரத அரசாகளும் ஸருஞ்சயர்களும் பாண்டவர்களும் (பகைவாகளால் எவ விதத்தினாலும்) அவமதிக்கமுடியாத உன்னைப் பின்பற்றிவந்து (சததுருவதத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள். உன்னால் காக்கப்பட்டவர்களும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்வவர்களுமான பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் மாதஸயர்களாலும் காரூசர்களாலும் சைத்யர்களாலும் மாகதர்களாலும்பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடன்கூடின தென்னாட்டுவீரர்களாலும் சததுருக்கூட்டங்களுக்கு நாசமானது உண்டிபண்ணப்பட்டது * அப்பா ! வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வானரக்கொடியையுடையவனுமான பாண்டவனைத் தவிர வேறுஎந்தமனிதன் யுத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிக்கச்சக்தி யுள்ளவன்? நீயோ தேவர்களுடனும் அஸுரர்களுடனும் மனிதர்

* 'ரணே,' 'யுத்தே' எனஹம் சொற்கள் விடப்பட்டன.

களுடனும்சோநத மூவுலகங்களையும் * யுத்தத்தில் ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன். அவவாறிருக்க, கௌரவஸேனையை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவனென்பதில் ஸந்தேகம்என்ன? புருஷஸரோஷ்டனே! இந்நதினுக்கு ஒப்பானவனாயிருந்தாலும் உன்னேததவிர வேறுஎந்தமனிதன் அரசனானபகதததனை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? பார்த்த! தோஷமற்றவனே? அவவாறே, உன்னுலகாகப்பபட்டிருக்கிற இந்தப்பெரும்படையை எல்லாஅரசர்களும் கண்களாலபாபபதற்கும் சக்தியுள்ளவர்களாகவிலை. பார்த்த! அவவாறே, உனனால் எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற தருஷ்டதயுமனனாலும் சிகண்டியினாலும் (முறையே) துரோணரும் பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டார்கள். பார்த்த! இந்நதினுக்கு ஒப்பான பராககிரமமுள்ளவர்களும் பரதா களுள்மஹாரதா களுமான பீஷ்மரையும் தரோணரையும் யுத்தரங்கத்தில் யுத்தத்தினால்ஜயிபபதற்கு எவன் சக்தியுள்ளவன்? புருஷஸரோஷ்டனே! வீரர்களும் அஸ்திரங்களில் தோச்சியுடையவர்களும் யுத்தத்தில் எல்லோரையும் திரும்பிவராமலிருக்கும்படி செய்கின்றவர்களும் அக்ஷௌஹிணீஸேனேக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கொடுநதன்மையுள்ளவர்களும் ஒன்றுசோநதிருப்பவர்களும் யுத்தத்தில்கெட்டமதங்கொண்டவா களுமான சநதனுபுத்திரரான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் காணனையும் கிருபரையும் துரோணபுத்திரரையும் ஸோமதததகுமாரனையும் கருதவாமாவையும் விறதராஜனான ஜயதரதனையும் மதரராஜனான சலயனையும் அரசனானதூயோதனனையும் உன்னேததவிர வேறுஎந்தமனிதன் இவவுலகத்தில் ஜயிக்கவல்லமையுள்ளவன்? குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நன்கு பிளக்கப்பட்டு, அனேகம் படைவரிசைகள் அழிந்தன. பறபலநாடுகளிலிருந்துவந்த பொருமையுள்ளவர்களும் உகரமானவாசனமான க்ஷத்திரியா களுடைய வரிசைகள் அழிந்தன பார்த்த! தாசமீயாக்கள வஸாதிகள் இவர்களின் கூட்டங்கள் நாசமடைந்தன பார்த்த! கீழ நாட்டுவீரர்கள் வாட்தானாகக் காவுகளானபோஜங்கள் மறமும்எல்லா அரசர்கள் இவர்களின் கொழுப்புள்ளகுதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் கூடின சேனையானது உன்னையும் பீமனையும் எதிர்த்து நாசமடைந்தது. சததுருக்களைத் தவிக்கச்செயபவனே! தூயோதனன் நிமித்தமாகக் கௌரவா களுடன் (கூடினவர்களும்) மிக்ககோபங் கொண்டவர்களும் பரபரப்புள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமாததிய முள்ளவர்களும் பலசாலிகளும் தண்டங்களைக் கையில்கொண்டவா

* 'ஸமரே' என்னும் சொல் விடப்பட்டது.

களும் உக்கிரர்களும் பயங்கரமான செய்கையையுடையவர்களு
மான இந்தத் துஷாரர்களும் யவனர்களும் கசாகளும் தாவாபி
ஸாரர்களும் தரதர்களும் சகாகளும் மாடர்களும் தங்கணர்களும்
ஆந்திரர்களும் குளிந்தர்களும் உக்கிரமான விககிரமமுள்ள கிரா
தர்களும் மிலேசசர்களும் மலைநாட்டார்களும் கடற்கரையினருகி
லிருக்கிற தேசவாஸிகளும் உன்னைத்தவிர வேறுஒருவனாலும் யுத்
தத்தில ஜயிக்கப்பட்டதற்காதவர்கள் அடங்காததும் அணிவகுக்கப்பட
டிருக்கிறதும் பெரிதுமான தூயோதனனுடைய படையைக் கண்டு
நீ (உன்ஸேனையு) ரக்ஷகளுகாமற் போவாயாகில எந்த மனிதன்
(கௌரவஸேனையை) எதிர்த்துச் செல்வான்? விபுவே! உன்னால்
காக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களும் கோபங் கொண்டவர்களுமான
பாண்டவவீரர்களால் ஸமுத்திரம்போல கொந்தளிக்கின்றதும் புழு
தியினால் நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கின்றதுமான அந்தக் கௌரவ
ஸேனை பிளந்து நாசம்பண்ணப்பட்டது. மஹாபலசாலியும் மகத்
தேசாதிபதியுமான ஜயதஸேனன் யுத்தத்தில் அபிமன்யுவினால்
கொல்லப்பட்டான் இன்றோடு ஏழுநாள்கள் சென்றன பிறகு,
பீமன், அந்த அரசனுடையஸேனையிலுள்ள பயங்கரமானசெய்கை
களுடன் கூடின பதினாயிரம் யானைகளைக் கதாயுத்தத்தினால் கொன்
றான. அவ்வாறே, நூற்றுக்கணக்கான மற்றயானைகளும் ரதங்களும்
பலத்தினால் அடிக்கப்பட்டன. பாண்டவ! பாரத! ஆதலால், இவ்வாறு
மஹாபயங்கரமாக நடந்துவருகிற யுத்தத்தில் பீமஸேனையும் உன்னை
யும் அணுகிக் கௌரவர்கள் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானை
களோடும் கூடினவர்களாக இவ்விடத்தினின்றும் மருதயுலோகத்தை
அடைந்தார்கள் குந்தீபுத்திர! ஐயா! பாண்டவர்களால் அந்தப்படை
முகமானது அவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டவே, பீஷ்மா உக்கிரமானசா
மாரிகளைப்பிரயோகித்தாரா உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான
அந்தப்பீஷ்மா சேதிதேசத்துவீரர்களையும் காசிதேசத்துவீரர்களையும்
பாஞ்சாலர்களையும் கருசாகளையும் மச்சதேசத்தார்களையும் கேகயாக்கள
யும் அம்புகளாலபூடி நாசஞ்செய்தாரா அவருடையவிலலினின்றும்
விடுபட்டவைகளும் பிறருடைய தேகங்களைப்போக்கின்றவைகளும்
ஸவ்ரணமயமான கட்டுக்கோண்டன் கூடியவைகளும் நேராகச் செல்ப
வைகளுமான பாணங்களால் ஆகாசமானது நிறைக்கப்பட்டதாயிற்று
அவா ஒவ்வொருக்கைக்குத்தினாலேயே, ஒன்றுசோந்திருப்பவர்களும்
மிகக் பலசாலிகளுமான லக்ஷம் மனிதர்களையும் யானைகளையும்
கொன்று ஆயிரம் ரதங்களையும் அழித்தன. அந்தப்பீஷ்மா குற்ற

முள்ள ஒன்பதுகதிகளைவிட்டு யுத்தத்தில பாணங்களைப் பிரயோகித்தா. அவவம்புகள் பததாவதுகதியுடன் சென்று குதிரைகளையும் யானைகளையும் தோகளையும் கொன்றன. உன்னுடைய படையைப் பததுநாள அழித்த பீஷ்மரால், ரதங்களுடைய நடுவிடங்கள் சூன்யமாகப்பட்டன, யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன அரசனே! பீஷ்மா, தெப்பமில்லாதவனாகமுழுக்குகின்ற மந்தனான தூயோதனனைக் கரைஏற்றிவிடவிருமபி, பததாவது நாளவந்தவுடனே, கோரமானபராகிரமத்தை வெளியிட்டு யுத்தத்தில நுத்திரருக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் ஸமமான தமதுருபத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு பாண்டவர்களுடைய படைகளிலிப்பிரவேசித்து அரசர்களையும் சைத்யங்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் கேகயர்களையும் வதஞ்செய்துகொண்டு ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியிருக்கிற பாண்டவஸேனையை நாசஞ்செய்தா. வெம்புகின்றசூரியனபோல அவவாறு யுத்தத்தில ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் யுத்தத்தில ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவருமான அந்நபபீஷ்மரை உத்தமமான ஆயுதங்களைக் கையில்கொண்டவர்களான ஆயிரம்கோடிகணக்கான காலாட்களும் ஸருஞ்சயாகளும் அவவாறே மறறஅரசர்களும் பாபபதற்குச் சுகதியற்றவர்களானாகள் பீஷ்மா அதிகமானஎல்லா முயற்சியுடனும் பாண்டவர்களை எதிர்த்துச்சென்றா. அந்நபபீஷ்மரோ யுத்தத்தில ஒருவராகவேயிருந்துக்கொண்டு பாண்டவர்களுயும் ஸருஞ்சயாகளையும் ஒடுப்படிசெய்து யுத்தத்தில நிகரிலலாத வீரத்தனமையை அடைந்தா பெரிதானவிரத்ததையுடையவரும் புருஷஸரேஷ்டருமான அந்நப பீஷ்மரைச் சிகண்டி உன்னால் காக்கப்பட்டவனாக எதிர்த்துப் படிந்தகணுக்களுடன் கூடின அம்புகளால் வதமசெய்தான பிதாமஹரான அப்படிப்பட்ட இந்நப பீஷ்மா, இந்நிரனை எதிர்த்து விருதரன வீழ்ந்ததுபோலப் புருஷஸரேஷ்டனான உன்னை எதிர்த்து விழுந்த சரதலபத்தில் பதித்திருக்கிறா மஹாரதரும் அந்நகனுகொப்பானவரும் உகரூபியுமான துரோணா பகைவாபடையை ஐந்துநாள அழித்து உடைக்கமுடியாத வயுஹத்தை ஏற்படுத்தி மஹாரதர்களைக் கீழே வீழ்த்தி யுத்தத்தில ஜயதரத்தைக் காப்பாற்றி * ராதரியுத்தத்தில பிரஜைகளை எதிர்த்தா வீரரும் பிரதாபசாலியுமான அந்நப பாரதவாஜா யுத்தவீரர்களை அம்புகளாலன்றித்து தருஷ்டதயின்னை எதிர்த்து உத்தமமானகதியை அடைந்தா, நீ யுத்தத்தில காணனமுதலானரதிகாக்களை இப்பொழுது

* உகர: எனலும் சொல்லப்பட்டது.

ததிக்காமற்போயிருப்பாயாகில துரோணர் யுத்தத்தில் நாசமடைந்திருக்கவேமாட்டார். உன்னாலன்றோ தார்த்தராஷ்டிரனுடைய சேனையுமாவதும் ததிக்கப்பட்டது? தனஞ்சய! அதனால், துரோணர் யுத்தத்தில் பார்ஷதனால் கொல்லப்பட்டார். பார்த்த! ஜயத்ரதனுடைய வதத்தைப்பற்றி உன்னால் செய்யப்பட்டதுபோன்ற காரியத்தை உன்னேததவிர மனிதனென்று சொல்பவன் எவன் யுத்தத்தில் செய்யச்சகதியுள்ளவன்? உன்னால் அதிக பலமுள்ள அஸ்திரதேஜஸினால் பெருஞ்சேனையைததித்துச் சூரர்களான அரசர்களையும் கொன்று அரசனான ஸைந்தவன் கொல்லப்பட்டான். அரசர்கள் விரிந்துராஜனுடைய வதத்தை ஆசசரியமென்று எண்ணுகிறார்கள். அநதச்செய்கை உன்னிடத்தினின்று (உண்டாயிற்றென்பது) ஆச்சாயமன்று. பார்த்த! நீ மஹாரதனன்றோ? பார்த்த! ஸ்ரீததிரிய ஜாதியானது யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்து ஒரேநாளில் நாசமடையுமாறால் அது தருநததென்று நான் எண்ணுவேன். இவ்வாறு என்னுடைய எண்ணம். பார்த்த! கோரமான அப்படிப்பட்ட இநதததார்யோதனனுடைய சேனையானது, யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக எல்லாச் சிறந்த பொருளும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதாயிற்று. அவ்வாறே, பீஷ்மதரோணர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். சிதற அதிக்கப்பட்ட சிறந்த யுத்தவீரர்களால் நிறைந்ததும் குதிரைகளும் தோகளும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டதுமான பாரதஸேனையானது சூரியனாலும் சந்திரனாலும் நக்ஷத்திரங்களாலும் விடிபட்டிருக்கின்ற ஆகாயம்போல விளங்குகிறது. பார்த்த! டயங்கரமான விகரமுள்ளவனே! இநதச்சேனையானது தேவராஜனுடைய பராக்ரமங்களால் பெரிதான அஸ-ராபடை அழிக்கப்பட்டதுபோல யுத்தத்தில் அழிக்கப்பட்டதன்றோ? அநதக் கௌரவவீரர்களுள் மாண்டவர்களோடு மிகுந்திருப்பவர்கள் தரோணபுத்ரா, கருதவாமா, காணன், சலயன், கிருபா ஆகிய ஐந்தாமஹாரதர்களே. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! அநத ஐந்தாமஹாரதர்களையும் நீ இப்பொழுது கொன்று பகைவார்களையிப்பெற்றவர்களைத் தீவுகளுடனும் பட்டணங்களுடனும் கூடின பூமியை அரசருக்கு அளிப்பாயாக. ஆகாசம், ஜலம், பாதாளம், பாவதங்கள், பெருங்காடிகள் இவைகளுடனும் கூடின பூமியை இப்பொழுது அளவுகடந்த விரயமுள்ளவரான யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடு. முறகாலத்தில் தைதயாக்களையும் தானவாக்களையும் விஷ்ணு கொன்றதுபோலக் (கௌரவாக்களைக்) கொன்று, அவர் இநதிரனுக்குப் பூமியை அளித்ததுபோல இநதப்பூமியை அரசரான

யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக. விஷ்ணுவினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டகாலத்தில் தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல உன்னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் பாஞ்சாலர்கள் இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும் ஆசார்யருமான துரோணரைக் கௌரவிகளின்ற உனக்கு அஸுவத் தாமாவினிடத்திலும் ஆசாயர் என்கிற கௌரவத்தினால் கிருபரிடத்திலும் கருணையிருந்தாலும், மிக்கமரியாதைக்குரியவர்களான உன் பந்துக்களையும் உன் தாய்வழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ க்ருதவர்மாவை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பாமலிருந்தாலும், மாதாவுக்கு ஸ்லோதரனும் மத்ரராஜனுமான சலயனை எதிர்த்து நீ தையுள்ளவனாகிக் கொல்லவிருப்பமற்றவனாயிருந்தாலும், உன்னுடைய இந்தக்காயங்களில் ஒருகார்யமும் நலலகாரியமாக இல்லை. நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். இந்தக்கார்யங்களில் ஒரு தோஷமும் இல்லை. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த! பாண்டவர்களைப்பற்றிப் பாபபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க அறபனுமான இந்தக்கர்ணனைக் கூாமையுள்ள பாணங்களால் இப்பொழுது வதனஞ் செய். தோஷமற்றவனே! தூயோதனன் இரவில புத்திராகருடனிருப்பவனான உன்தாயாரை (அரக்குமாளிகையில) எரிக்கும் விஷயத்திலும் சூதாட்டத்திலும் உங்களவிஷயத்தில் பிரவிதத்திதது (முதலிய) அந்த எல்லாக்காயங்களுக்கும் துராதமாவான கர்ணனே காரணமென்பது நிச்சயம். பாரத! துராதமாவான காணன் மிக்க கெட்டபுத்தியுள்ளவனான தூயோதனனை ஊக்கமூட்டுகிறான். யுத்தத்தில் பெருமைபேசிக்கொள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழுது கொல். அாஜுன! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரான தூயோதனன் உங்களவிஷயத்தில் செயத கொடியசெய்கைகளெல்லாவற்றிற்கும் இப்பொழுது தூப்புத்தியுள்ளவனான காணனை மூலம். தூயோதனன் எப்பொழுதும் காணனை ரக்ஷகனாக நீனைக்கிறானன்றோ? அதனால், என்னேக்கூடப் பராக்கிரமத்தினால் அடக்குவதற்கு விருப்பமுள்ளவனாயிருக்கிறான். காணன் எல்லாப்பாண்டவர்களையும் யுத்தத்தில் பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறுனென்று அரசர்களும் தூரியோதனனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதியாக இருக்கிறது. குந்தீபுத்திர! தூயோதனன் உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தவனாயிருந்தும் காணனைத் துணையாகக்கொண்டு உன்னோடு சண்டைசெய்ய விரும்புகிறான். கர்ணன், 'மஹாயுத்தத்தில்

ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற பாததாக்களையும் தாசார்ஹனானவாஸு தேவனையும் நான் ஜபிப்பேன்' என்று நிதயம் பிதறறுகிறான். பல குன! காணன் யுதத்ததில் துளளுகிறான் அவனை இப்பொழுது வதஞ்செய. சிறந்த பிரதாபசாலியான தூயோதனன காணனைஆதார மாகக்கொண்டு உங்களிடுங்களில் பாவமானசெய்கையை ஸடையில முனபு நிதயம் செயதுவந்தான் மேலும், தாதததாஷ்ட்ராகள பாததுககொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதாக்களான ஆறு சூராக ளால சூழப்பட்டவனும் சூரனும் பகைவாக்களால ஜயிக்கக்கூடாதவ னும் பெரிய அம்புகளால வீரர்களான துரோணா, அஸுவததாமா, கிருபா இவாக்களை நடுங்கச்செய்கிறவனும் சேனைகளை அழிக்கின்றவ னும் மஹாரதாக்களை நன்றாக அழிக்கின்றவனும் மனிதாக்களையும் குதி ரைகளையும் யானைகளையும் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்புகிறவனும் பாணங்களால பகைவாக்களுடையபடையை எதிர்த்துக்கொண்டு வரு கின்றவனும் ஸுபதராபுத்திரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யுத தத்திலபயந்து யானைகள் வீரர்களை இழந்தவைகளாகவும் மஹாரதா கள் ரதங்களை இழந்தவாக்களாகவும் திசைகளில் ஓடினார்கள. குதிரை களை உயிரை இழந்தவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதங்களையும் உயிரையும் இழந்தவாக்களாகவும் செய்கின்றவனும் காணையின்திமில் போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவாக்களுக்கும் விருஷணிகளுக் கும் கீததியை யுண்டிபண்ணுகின்றவனும் ஸுபதராதேவியின் புதல்வனுமான அபிமன்யுவினவிஷயத்தில் செயதது எனனுடைய அவயவங்களை எரிக்கிறது மித்திர! உன்னிடத்தில் ஸதயமாகச் சபதம் செய்கிறேன் மிக்க கொடியமனமுள்ள பிரபுவான காணன் அப்பொழுது இருந்ருபபானகில் கொல்லப்பட்டிருப்பான் யுதத்த தில் அபிமன்யுவினுடைய முன்னிலையில் காணன நிறக்கச்சகதியறவ னன்றோ? காணன ஸுபதராபுத்திரனுடையபாணங்களால பிளக க்பபட்டிம் பிரஜஞையறறும் ரதத்ததினால் நனைகபபட்டிம் பெரு மூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோபத்தினால் நன்றாக ஜவலித்துக்கொண் டிம் பாணங்களால பீடிக்கபபட்டிம் திரும்பி ஓடுபவனானன். பாரத! அந்தக்காணன் யுதத்ததில் ஆயுதவீழ்ச்சிகளால உண்டுபண்ணப பட்ட * களைப்பையுடையவனாகவும் உதஸாஹத்தை இழந்தவனாகவும் ஓடுவதில் ஊக்கமுள்ளவனாகவும் ததாயத்தை இழந்து மனத்தளாச்சி உடையனாகவும் நின்றான் பார்த்தத! அந்தக்காணன் அபிமன்யுவி னுடைய மஹாயுதத்ததில் தூயோதனனைப் போகக்களத்தில் கண்டு

அடிக்கடி வெட்கமடைந்தனாவதி அநத யுத்தகதத்தினின்றும் விலகிச் செல்லவில்லை. அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமன்யுவினுடைய வதோபாயத்தை வினவினான். துரோணருடைய கொடிய வசனத்தைக்கேட்டு, பிறகு, விலலை அறுத்தான். பிறகு, அந்தக்காணலால் அபிமன்யுவின் ஆயுதம் அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதர்களும், வஞ்சனையில் பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் உரத்த அட்டஹாஸத்துடன் கூடியவனுமான அந்தக்காணனும், அரசனான தூயோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால் (பரலோகத்துக்கு) அனுப்பினார்கள் காணன், ஸபையில் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (அவர்களுக்கு) முன்னிலையில் திரௌபதியைப்பாதது, 'கிருஷ்ணையே' பாண்டவர்கள் நசித்துவிட்டார்கள்; சாஸுவதமான நரகத்தை அடைந்தாவிட்டார்கள் பருத்தநிதம்பங்களை யுடையவளே! மெதுவாகப் பேசுகிறவளே! வேறு பாததாவை வரித்துக்கொள். தாவியா யிருக்கிற இப்படிப்பட்ட நீ திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிரவேசிப்பாயாக இமைமயிகள் கோணலாயிருக்கும் கண்களை யுடையவளே! உனக்குப் பதிகள் இல்லை. கிருஷ்ணையே! எவ்விதத்தினாலும் பாண்டவர்கள் உனக்கு (நாதர்கள்) ஆகப்போகிறதில்லை. பாஞ்சாலி! நீ அடிமையினமனைவி. மங்களகரியே! நீ ஸவயமே அடிமையாயுமிருக்கிறாய் இப்பொழுது தூயோதனராஜன் பூமியில் அரசனாக எண்ணப்பட்டான் எல்லா அரசர்களும் இவனுடைய யோகக்ஷேமத்தைப் பாரகின்றார்கள். கலயாணி! இப்பொழுது பார பாண்டவர்கள் தாத்தராஷ்டிரனுடைய தேஜவிலை, ஸமமாக உட்காந்துகொண்டு ஒருவரைஒருவா பாரகின்றார்கள் (ஆதலால்) இவர்கள் எள்ளுபதங்களேயென்பது வெளிப்படை; நரகத்திலும் அமிழ்த்தப்பட்டுவிட்டார்கள் வேலைக்காரர்களபோலக் கௌரவராஜனை ஸதோத்திரம் செயப்போகிறார்கள் என்று குருரமானவசனத்தை உரைத்தான் தனஞ்சய! பாபத்தில மனமுள்ளவனும் அவ்வாறே அதிக கெட்டபுத்தியையுடையவனும் பாவியுமான காணன் நீ பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாவமான வசனத்தை உரைத்தான். பொன்னால் சித்திரிக்கப்பட்டவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் இநதக்காணனுடைய உயிரை நாசஞ்செய்துகொண்டு இநதப்பாவியினுடைய அநத வாககியத்தைத் தணிக்கப்போகின்றன. யுத்தத்தில் இப்பொழுது உன்னால் விழுங்கப்பட்டிருக்கிற கர்ணனை, ஸவாககத்தினின்று கீழே இறங்குவதில்

முயற்சியுள்ளவனாக ஸ்வாககவாயிலே அடைநதிருக்கிற ஒருவனைப் போலக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும். கௌரவயுத்தவீரர்கள் இப்பொழுது உன்னுடையவீரத்தை யுத்தத்தில் பார்க்கட்டும் பார்த்த! ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, உன்னை மஹாரதனாக அறியட்டும். ஐயா! இப்பொழுது *காகங்களுடைய கூட்டங்களும் *வாய்ஸங்களும் கழுகுகளும் நரிகளும் ஸூதபுத்திரனுடைய அவயங்களை இழுக்கட்டும். இப்பொழுது உன்னால் யுத்தத்தில் அடித்துத்தள்ளப்பட்டவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான காணன் கௌரவர்களுக்குச் சோகததையும் பாண்டவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும் உண்டிபண்ணட்டும் விருதரனுடைய வதமானபிறகு, எல்லாத் தேவர்களும் இரதிரனைப் புகழ்ந்ததுபோல இப்பொழுது பாண்டவர்களோடு சோநது பாஞ்சாலாகள உன்னைப் புகழட்டும் பார்த்த! இப்பொழுது காணனை யுத்தத்தில் கொன்று உத்தமமான கீததியைப்பெற்றுச் சோகததையும் ஜவரத்தையும் விட்டவனும் பரதுக்களால் புகழப்பட்டவனும் ஆகக்கடவாய். பிரபுவான விஷ்ணு நரஸிம்மசரீரத்தை எடுத்தது திதிபுத்ரனும் மஹாஸூரனுமான ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றதுபோல நீயும் கோரமான மஹாசரீரத்தை எடுத்தது யுத்தத்தில் ராதாபுத்ரனைக் கொல் மிகத் தோளவலியமைந்தவனே! உன்னைச் சோநதவர்களைப் பயத்தினின்று காப்பாயாக. ஆ! ஆ! என்று அலறுபவனும் எளிமையுற்றவனும் வியஸித்தமுற்றவனும் உன்னுடைய அம்புகளால் பீடிகப்பட்டவனும் பூமியில் விழுகின்றவனுமான காணனை அரசாக்கள பார்த்துக்கட்டும். தன்னுடைய ரகத்திலே மூழ்கினவனும் பூமியில் விழுந்த கிடப்பவனும் புரட்டி அடித்துத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களை யுடையவனுமான காணனை இப்பொழுது பரதுக்கள பார்க்கட்டும் இப்பொழுது காணவதத்தினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் (அடிக்கப்பட்ட) § பெரிதான அநாதகவசமானது ஆகாயத்தினின்று சந்திரன் சிதறுவதுபோல ரத்தத்தின்மத்தியில் சிதறட்டும் மஹாவேகமுள்ளவைகளாக வந்துவிழுகின்ற அந்தக்காணனுடைய பாணங்கள் இப்பொழுது உன்னுடைய பாணங்களால் விரைவாக முனை அறுக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் சிதறட்டும் பரதாக்களுள் சிறந்தவனே! உன்னால் இப்பொழுது அந்தக்காணனுடைய விகரமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டபிறகு, எல்லா அரசர்களும், திரும்பி ஒழிகின்றவர்களும் உயிரை இழந்தவர்களுமாகத்

* காகபேதங்கள்

† வேறுபாடும்

‡ 'காணம்' எனவும் சொல்லப்பட்டது.

§ வேறுபாடும்.

மும். கர்ணன் அவ்வாறு காலஞ்சென்றபிறகு, எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள விலலாளிகளுள்ளும் அநதகர்ணனைச் சிறந்தவனென்று எண்ணுகின்ற கௌரவர்களும் திசைகளேநோக்கிச் செல்லாதிடம். தருத ராஷ்டிரகுமாரான அநதத்தூரியோதனனும் இப்பொழுது பயத்தினால் பெரும்படையை இழந்து பயத்தினால் மனநிலை தவறினவனாகித் தன் வீட்டைநோக்கி ஓட்டாதிடம். அவ்வாறே, ஜனங்களுக்குநாதனும் பூமிக்கு நாதனுமான தருதராஷ்டிரன், காணன் நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கேட்டி இப்பொழுது க்ஷணத்தில் பரஜனையை இழந்து பூமியில் விழட்டும் பாதத! எல்லா யுத்தவீரர்களும் இப்பொழுது உன்னுடைய பராக்ரமத்தை அறியட்டும் பாதத! பரதாக்குள சிறந்தவனே! ஸபையின்மத்தியில் உன்விஷயத்தில் தூயோதனன் உரைத்தகதிஞ்சொற்களையும் கெட்டஎண்ணமுள்ள அவன் உன்விஷயத்திலுசெய்த வேறுபாவுசெயல்களையும் உன்னுடைய சரங்குள இப்பொழுது நாசஞ்செய்யட்டும். பகைவர்களைத் தவிரக்கச்செய்யவனே! காஜிககின்றவனும் அளவற்றஆண்மையுள்ளவனுமான சிறந்த சததுருவை யுத்தத்தில்கொன்று கிருஷ்ணையினுடைய கலேசத்தைத் தணி. புருஷாக்குள சிறந்தவனே! இப்பொழுது எல்லாப் பகைத்திலும் உன்னுடையபாணங்களால் அடிக் கப்பட்ட காணன் உன்னை எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனாக எண்ணட்டும். பாதத! இப்பொழுது காணன் யுத்தத்தில் காண்டவத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் மேனியில் பாயர திருப்பவைகளுமான பாணங்களை முள்ளம்பன்றியானது முட்களைத் தரிப்பதுபோல ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் வீர! ஒருவனாக எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் தினந்தோறும் நாசஞ்செய்துகொண்டு பாஞ்சால ரதிகாக்குளைய கூட்டத்தில் காலன்போல ஸஞ்சரிககிற காணனை அடைந்து மஹாரதர்கள் எவ்வாறுஒழிவார்கள்? சினைகிதாக்கரிடத்து மிக்க அன்புள்ளவனே! எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து திரும்பாமலிருப்பார்களாகில், அவர்கள் யுத்தத்தில் அவ்வாறாக அஸ்திரங்களால் ஜவலிக்கின்றவரும் எல்லா விலலாளிகளுள்ளும் சூரராயிருப்பவரும் (சததுருக்களை) எரிககின்ற வரும் (வீரயத்தினால்) மிக்கமேனமைபெற்றவரும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்கத் தகாதவரும் சததுருவுமான அநதத்துரோணரைக்கூட மித்திரகாயத்துக்காக எதிர்த்து விரைவாகப்போபுரிந்து ஜயிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாவார்கள நெருப்பானது விடமுடிசுகளு

டைய உயிரைவாங்குவதுபோலச் சூரனானகாணன், எதிர்த்துவருகின்
றவாகளும் பலசாலிகளுமான அந்தப்பாஞ்சாலாகளுடைய உயிரகளை
அம்புகளால் வாங்கினான். இதோ பாஞ்சாலாகள ஓடுகிறார்கள்;
நிச்சயமாகப் போவீரர்களால் துரத்தியடிககப்படுகின்றார்கள பரதா
களில் சிறந்தவனே! காணனால் அவ்வாறு செய்யப்படுகுகிறவா
களைப் பா , பா. மிகப்பாருபலமுள்ளவனே! நன்றாகவிருத்தியடை
கின்றவாகளும் மித்திரனுக்காக உயிரை விடுகின்றவாகளுமான
அந்தச் சூரர்களை நெருப்புக்கொப்பான காணனுடைய அஸ்தி
ரத்தினின்று மீட்சியடையச்செய. எவனை அடித்துப் பெரிய
சேனையானது தன் ஆற்றலால் விளங்குகிறதோ அந்தக் காண்
னால் ரிஷிஸ்ரேஷ்டரான பாககவராமரிட தத்தினின்று அப்பொழுது
அடையப்பட்டதும் எல்லாச் சேனைகளையும் தவிக்கச்செய்கின்ற
தும் கோரருபமுள்ளதும் பயங்கரமானதுமான அஸ்திரத்தினு
டைய கொடிய உருவமானது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது பிரபு
வே! யுத்தத்தில் காணனுடைய விலலினின்று விடுபடுகின்ற இந்தப்
பாணங்கள் ஒளியினால் சததுரு ஜனங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு
ஸஞ்சரிககின்றன. ஐயா! மஹாதமாககளாலும் எவ்விதத்தினாலும்
தடுக்க முடியாததான காணனுடைய அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில்
அடைந்து இந்தப் பாஞ்சாலாகள சமூலுகின்றார்கள், வேகமாக
ஓடவும் ஓடுகின்றார்கள் காணனைஜயித்தவனும் உறுதியானகோப
முள்ளவனுமான இந்தப் பீமன நான்குபக்கத்திலும் ஸருஞ்சயாகளால்
சூழப்பட்டவனாகக் கூமையுள்ள பாணங்களால் பீடிககப்படுகிறான்.
பாரத! ம்ருதயுவானகாணன் உபேகைக்ஷபண்ணப்படுவனாகில், ரோக
மானது தேகத்தை அழிப்பதுபோலப் பாஞ்சாலாகளையும் ஸருஞ்சயா
களையும் பாண்டவர்களையும் எரிப்பான். யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில
ராதேயனை எதிர்த்துக்ஷேமமுள்ளவனாக வீட்டுக்குத் திரும்பிவரக்
கூடிய யுத்தவீரன் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவனையும் நான் காண
வில்லை பரதாகளுள் சிறந்தவனே! பாரத! அப்படிப்பட்ட கா
ணனைக் கூமையுள்ள பாணங்களால் நீ இப்பொழுது கொன்று
செய்யப்பட்ட பிரதிஜனையை நிறைவேற்றிக் கோத்தியை அடைவா
யாக. நீயல்லவோ அரசாருடன காணனை யுத்தத்தில் ஜயிக்கச்சுகதி
யுள்ளவன்? யுத்தஞ்செய்வாருள்ள சிறந்தவனே! வேறுஒருவனும்
யுத்தத்தில் ஜயிக்கச் சுகதியுள்ளவனாகான் இது ஸத்யமென்று
உனக்குச் சொல்லுகிறேன். பாரத! நரோத்தம! இந்தப் பெரிய
காயத்தைச்செய்து மஹாரதனான காணனைக்கொன்று கிருதாரத்த

சூகவும் கருதியபயனையடைந்தவனாகவும் ஸுகியாகவும் இருப்பாயாக' என்று சொன்னான்.

எழுபத்தேட்டாவது அதயாயம்

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனிடம் கர்ணனுடைய வதத்திற்குப்பின்

நேரக் கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதத்தைப்

பிரதிஜ্ঞை செய்வது)

பாரதரே! அந்த அர்ஜுனன் கேசவருடைய வசனத்தைக் கேட்டுக் கூடினதற்குள் சோகம் நீங்கி மிகமனக்களிப்புள்ளவனான பிறகு, நாண்கயிறறைததுடைத்து விரைவாகக் காண்டவ மென்கிறவில்லை உதறிக காணனுடைய நாசத்தினபொருட்டிக் கையில தரித்துக் கேசவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான். 'கோவிந்தரே! சென்றதையும் நிகழ்வதையும் வருவதையும் படைப்பவரான பக வான் பிரஸன்னராயிருக்கப்பெற்ற எனக்கு நாதரான உம்மால் ஜயம் நிச்சயமே மாதவரே! உமமைத் துணையாகக்கொண்ட நான் ஒன்று சோந்திருக்கின்ற மூவுலகங்களையும் பரலோகத்தை அடைவிப்பேன். மஹாயுத்தத்தில் காணனைக்கொலவதில் யாது ஸம்சயம்? ஜனாததன ரே! பாஞ்சாலாருடைய ஸேனையிலவதைப் பராக்கிறேன் காணன் யுத்தத்தில் பயமற்றவனபோல ஸஞ்சரிப்பதையும் பராக்கிறேன். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! இந்திரனால் பெரிய வஜ்ராயுதம் விடப்பட்டதுபோல நான்குபக்கத்திலும் ஜவலிக்கின்ற பராக்கவா ஸத்ரமானது காணனால் விடப்பட்டதையும் பராக்கிறேன். வாஸு தேவரே! இந்தக் காணனுடன் யுத்தத்தில் என்னால் செய்யப்படுவ தையன்றோ பூமியுள்ளவரையில் எல்லாப்பிராணிகளும் சொல்லப் போகின்றன, மாதவரே! இப்பொழுது காண்டவத்தினின்று விடப் படுகின்றவைகளும் பகைவரைக் கொல்லுகின்றவைகளும் என்னு டைய கையினால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் எனனுடைய விகாணமென்னும் அம்புகள் காணனை ம்ருதயுவை அடையும்படிசெய யப்போகின்றன அரசனான தருதராஷ்டிரன் எந்தப்புத்தியினாலராஜ யத்துக்குத் தகாதவனான தூயோதனனை ராஜ்யத்தில் அபிஷேகஞ் செய்வித்தாலே அந்தத் தனது புத்தியை இப்பொழுது இகழ்ந்து கொள்ளப்போகிறான் மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! தருதராஷ்டிரன் இப்பொழுது அரசாட்சியினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் ஐஸ்ரவாயத்தி னின்றும் ராஜ்யத்தினின்றும் பட்டணத்தினின்றும் அவவாறே புத்

திரர்களிடத்தினின்றும் விடுபடப்போகிறான். கோவிந்தரே ! எவன் நற்குணமுள்ளவனை விட்டுக் குணமில்லாதவனைத் தலைவனாகச் செய்கிறானோ அவன் சீக்கிரமாக நாசம் வரும்போது நெடுங்காலம் துக்கிக்கிறான் பகைவார்களுடைய கர்வத்தையழிப்பவரே ! ஜனாததனரே ! புஷ்பத்தைக்கண்டு பழத்திலே பேராவலுள்ள மூடனான ஒரு மனிதன் பெரிய மாந்தோப்பை வெட்டிப் பலாசவிருகங்களைத் தண்ணீர் வாரத்து வளர்ப்பதில் புத்தியைச்செலுத்திப் பின்பு பழத்தைக்கண்டு எவ்வாறு துக்கப்படுவனோ அவ்வாறே புஷ்பத்தைக்கண்டு பேராவலுற்ற திருதராஷ்டிரனுக்கு இரதப்பலத்தைக்கண்டு அதிகமான துககம் உண்டாகப்போகிறது. ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டால், பிரபுவான திருதராஷ்டிரன் இப்பொழுது ஆசையை இழந்தவனாவான். இப்பொழுது காணன் கொல்லப்படுவானாகில தூயோதனன் ராஜ்யத்தினின்றும் தன் உயிரினின்றும் ஆசையை இழந்தவனாவான். ஸத்யமாக உமக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது என்னால் பாணங்களால் காணன் துண்டு துண்டாகச் செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஜனேஸுவரனான திருதராஷ்டிரன் ஸமாதானத்தைப்பற்றிய உம்முடைய வாக்கியங்களை நினைக்கடும் கேசவரே ! இப்பொழுது அநதசச்சுரீ அம்புகளைச் சூதாட்டமாகவும் காண்டவத்தை பாசசிகையாகவும் எனரத்ததைக் காய்களை வைக்கும் பலகையாகவும் அறியட்டும். கோவிந்தரே ! இப்பொழுது நான் கூடையுள்ள பாணங்களால் காணனைக்கொன்று குந்தியின்புதலவரானயுதிஷ்டிரராஜருடைய திடமான தூக்கமில்லாமையைப் போக்கப்போகிறேன் இப்பொழுது அரசரான குந்தீபுத்திரர் என்னால் ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவுடனே, மிகக் மனக்களிப்புற்றவராகவும் பரீதியுள்ளவராகவும் நெடுங்காலம் ஸூகத்தை அடையப்போகிறார் கேசவரே ! இப்பொழுது காணனை உயிரினின்று நழுவுமாடிச் செய்யக்கூடியதும் (பகைவார்களால்) திருப்பியடிக் கழுடியாததும் ஒப்பற்றதுமான ஓர் அம்பை இரத யுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்போகிறேன். மதுஸூதனரே ! என்னைக் கொல்லும் விஷயத்தில் 'பலகுனை நான் கொல்லும் வரையில் என் இருகாலகூடியும் கழுவுவதில்லை' என்று விரதம் பூண்டவனும் துராதமாவும் பாவியுமான காணனுடைய விரதத்தைப் பொய்யாகச் செய்து படிந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தை ரத்ததினின்றும் கீழே தள்ளப்போகிறேன். எவன பூமியில் வேறு ஒரு மனிதனை யுத்தத்தில் ஸமாததனென்று ஒப்புக்கொள்கிறதில்லையோ அநதக் காணனுடைய இரதத்தை இப்பொழுது பூமி

குடிக்கப்போகிறது. ஸூத்ரபுத்திரனான காணன் தன்குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல (த்ரேளபதியை நோக்கி), 'கிருஷ்ணயே! நீ கணவாகளை இழந்தவளாயிருக்கிறாய்' என்று சொல்லிய வசனத்தை என்னுடைய கூடையுள்ள பாணங்கள் பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன. (என்னுடைய பாணங்கள்) கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பங்கள்போல அநதக்காணனுடைய உதிரத்தைக் குடிக்கப்போகின்றன. கைத்தேர்ச்சியுள்ள என்னுடைய விடப்பட்டவைகளும் மின்னலொளிபோன்ற ஒளிபொருந்தியவைகளும் காண்டவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளுமான நாராசங்கள் காணனுக்கு உததமமானகதியைக் கொடுக்கப்போகின்றன. ராதேயன் பாண்டவர்களை நிரத்தித்துக்கொண்டு பாஞ்சாலியைப்பற்றி ஸபையின் நடிவில சொல்லிய கடுஞ்சொற்களை (நினைத்து) இப்பொழுது தாபத்தை அடைவான் 'க்ருஷ்ணயே! இந்தப்பாண்டவர்கள் என்னுடையதர்கள், வீரயமில்லாதவர்கள்; ஆண்மையை இழந்தவர்கள், என் உங்களைப் பாண்டவர்களிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினின்று காக்கப்போகிறேன்' எனவும் சொன்னான். 'பாரத! நான் இப்பொழுது புகுதிராகளுடன் கூடினபாண்டவர்களனைவர்களையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று அவன் சொல்லியவசனத்தை என்னுடைய கூரியபாணங்கள் ஸூரியபுத்திரனும் ஸூத்ரபுத்திரனும் துராதமாவுமான அவனைக்கொன்று பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன. மதுஸூதனரே! எவனுடைய வீரயத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தூயோதனன் (அகங்காரத்தினால்) மிருத மனத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானோ அநதக்கர்ணனை இப்பொழுது நான் யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன் காணன் இப்பொழுது கொல்லப்படுவானாகில் அரசனுடன்கூடின தாரத்தராஷ்டிரர்கள் ஸம்மதத்தைக்கண்ட மிருகங்கள் பயப்படுவதுபோலப் பயந்து திசைகளை நோக்கி ஓடிவிடுவார்கள். இப்பொழுது புத்திரர்களோடும் நண்பர்களோடும் காணன் என்னுடைய யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டால் தூயோதனராஜன் பூரியைப் பாககமாட்டான். அதிகப்பொருமையுள்ளவனான தூயோதனன் இப்பொழுது, காணன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு என்னை யுத்தத்தில் எல்லாவிவ்லானிகளுள்ளும் சிறந்தவனாக எண்ணட்டும். தூயோதனன் புத்திரர்களோடும் பௌத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் ஸூத்ரபுத்திரர்களுடன்கூட மனோரதங்களை இழந்தவனும் பிதாவனுடைய ராஜயத்தில ஆசையற்றவனும் ஆதாரமில்லாதவனுமாவான். இப்பொழுது அரசரான தாமபுத்திரர் பகைவர்கள் கொல்லப்பெற்றவ

ராவார். இப்பொழுது தூயோதனன் விளங்குகின்றச் செலவததையும் ராஜ்யத்தையும் இழக்கப்போகிறான். மாதவரே! விகீர்த்தன குமாரனான காணனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பிறகு எந்தச் சேனையானது பிரவேசித்தது (அரசனை) *விடு விக்குமோ அந்தச் சேனையானது பயமடைந்துவிட்டது. தர்மராஜனுடைய புதல்வரான யுதிஷ்டிரரை நண்பர்களும் முன் அறியப்பட்டவர்களான பிராம்மணர்களும் இன்றுமுதல் அரசராக எண்ணி ஆனந்தமடையட்டும் இன்று சூரியகுமாரனான காணன் என்னுடைய கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுப் படகங்களுக்கெல்லாதேவதாஸ்தானபூஜையை (ஜனங்கள்) செய்யட்டும் கோவிந்தரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்லப்பட்டால் ஜனங்கள் நெடுநாளாகச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிற தேவதைகளுடைய ஆராதனத்தை விதிப்படி செய்யட்டும் ஹருஷீகேசரே! இப்பொழுது இந்தமனோரதமானது நிறைவேறினவுடன், மாதாவான சூரத்தேவியும் திரௌபதியும் விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொள்ளட்டும் மாதவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்லப்படுவானென குளிராத கண்ணை நீ பாரும்கூட; பாண்டவர்களுள் மூத்தவரான யுதிஷ்டிரரும் பூஜ்யனான விருகோத்தரனும் பாககட்டும். நான் பெரியோர்களை அபிவாதனஞ்செய்து இளையவர்களால் அபிவாதனஞ்செய்யப்பெற்று இருக்கையிலும் ஆலிங்கனம்செய்து பெரியகோத்தியை அடையப்போகிறேன் வாஸுதேவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், தேவர்கள் அராஜகனான புகழ்நதுகொண்டு ஸவாககத்தை அடையட்டும். தவததையே பொருளாகக்கொண்ட மஹரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகச் செலவட்டும் கிருஷ்ணரே! இரண்டிரதிகாளுக்கே நேர்ந்த தைவராதமென்னும் சண்டையில் ஸவயஸாசியான என்னுடைய கொல்லப்பட்ட காணனைப்போல இப்பொழுது மூவுலகங்களும் எனனுடைய ஆண்மையை அறிபட்டும், மாதவரே! இன்று நான் விலலாளிகளுக்கும் ரத்ததுக்கும் பாணங்களுக்கும் காண்டவமென்கிற விலலுக்கும் கடனைத்தீர்த்தவனாகப் போகிறேன். வாஸுதேவரே! இந்திரன் சம்பரணைக் கொன்றதுபோல யுத்தத்தில் காணனைக் கொன்று பதினமூன்று வருஷகாலமாகச் சோதனைகளைப்பட்டிருக்கிற பெருநதுககத்தை விலக்கப்போகிறேன். இன்று யுத்தத்தில் காணன் கொல்லப்பட்டால், யுத்தத்தில் மித்திரகாயத்தில் விருப்பமுற்ற

மஹாரதர்களான ஸோமகாகள் மேற்கொண்ட நற்காரியம் நிறைவேறினவர்களாக ஸந்தோஷமடையட்டும். மாதவரே! இப்பொழுது ஸாத்யகிக்குப் பிரீதியுண்டாகும் விதத்தை நான் அறியேன், நான் யுத்தத்தில் கர்ணனையும் வெற்றியினால் மேம்பட்டவர்களான அவனுடைய புத்திரர்களையும் கொன்று பீமனுகும் ஸாத்யகிகும் நகுல ஸஹதேவர்களுக்கும் வீரனான த்ருஷ்டதயுமன்னனுக்கும் சிகண்டிகுக்கும் பிரீதியைச் செய்யப்போகிறேன். விருஷணிகுலத்தில் உதித்தவரே! ஏகாந்தத்தில் தர்மராஜருக்கு (கர்ணவத) சபதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தபடி, காணனை மஹாயுத்தத்தில் கொன்று இப்பொழுது கடனூறியாகாமலிருக்கும் தன்மையை அடையப்போகிறேன். கோபமுள்ளவனும் கௌரவர்களோடு யுத்தஞ்செய்கின்றவனும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லுகின்றவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் (எல்லோரும்) இன்று பார்க்கட்டும் நான் இப்பொழுது சததுருக்களில் சிறந்தவனான ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லுகின்றேனென்று மறுபடியும் தற்புகழ்ச்சியை ௨ மக்கு முன்னிலையில் சொல்வேன். உலகத்தில் தனாவேதத்தில் எனக்கு நிகரானவன் எவன் இருக்கிறான்? பராக்கிரமத்திலாவது எனக்கு எவன் நிகராவன்? பொறுமையில் எனக்கு ஸமனானமனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? கருணையில் எனக்கு ஒப்பானமனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? சிறந்தவிலையுடையவனான நான் என்னுடைய தோள்வலிமையினால் தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒன்றுசேர்த்திருக்கின்ற எல்லாபிராணிகளையும் அவமானமடையும்படி செய்வேன் சிறந்த வீரர்களுடைய வல்லமையைக்காட்டிலும் எனனுடைய வல்லமையே மேலானதென்று தெரிந்தனாகொள்ளும் அப்படிப்பட்ட நான் ஒருவனாகவே எல்லாக் கௌரவர்களையும் பாஹுலிகர்களையும் விரைவாக எதிர்த்து, பனிக் காலங்கழிந்தபிறகு உலாந்த காடையடைந்த நெருப்பு எரிபதுபோலக் காண்டவத்தினால் (விடப்பட்டும்) பாணங்களுடைய ஜவாலையினால் பலாத்காரமாக விரைவில் எரிப்பேன். என்னுடைய இந்த இருகைகளும் அம்புகளால் கீறப்பட்டிருக்கின்றன. விலலும் யுத்தத்தில் பாணங்களுடன்கூடிய தாகவும் வளைக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கிறது. இந்த இருகால்களும் ரதரேகைகளுடனும் தவஜரேகைகளுடனும் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்ற என்னையோன்றவனை (வீரர்கள்) * ஜயிக்கமாட்டார்கள் என்றான்” என்கூறினான்.

* வேறுபாடம்

எழுபத்தோனபதாவது அத்தியாயம்

(தீவந்துவ யுத்தம்)

த்ருதராஷ்டிரன், “அப்பா! பாண்டவர்களுக்கும் ஸருஞ்சயர்களுக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நிலைகாண முடியாததும் மஹாபயங்கரமுமான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிரு தனஞ்சயனும் கர்ணனோடு யுத்தத்துக்காகச் சென்றபிறகு, அந்த யுத்தகளத்தில் அந்தயுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது?” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“பெரியதவஜங்களுள்ளவையும் நன்கு எதிர்த்தவையும் பேரிகளுடைய சபதங்களால் அழிக ஒலியுள்ளவையும் ரணகளத்தில் நிறைந்திருக்கின்றவையுமான அவர்களுடைய சேனைகள் மழைக்காலத்தில் காற்றினால் தாளப்பட்டு மேகங்களோலாக நாளித்தன பெரிய யானைகளாகிற மேகங்களால் சூழப்பட்டதும் அஸ்திரங்களாகிற ஜலத்தோடுகூடியதும் நான்குவித வாதங்களைய சபதங்களுடனும் சக்கரங்களுடைய துனியினின்று உண்டாகிறசத்தத்துடனும் தலதவனியுடனும்கூடியதும் தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுதங்களாகிற மின்னல்களுடன்கூடியதும் அம்புகளும் கத்திகளும் நாராசங்களும் மஹாஸ்திரங்களுமாகிற தாரைகளுடன்கூடியதும் பயங்கரமான வேகமுள்ளதும் இரகதவெள்ளத்தைப் பெருக்கச் செய்கின்றதும் நத்திகளால் நிரம்பியதும் கூத்திரியர்களுடைய உயிரை நரசஞ்செய்வதும் காலநகவறி உண்டானதும் குரூரமாயிருக்கின்றதுமான அந்தக்கெடுதலான மழையானது ஜனங்களுக்குக் கலக்கத்தை உண்டிபண்ணுகிறதாகியது அனேகரதிகாக்கள ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு ரதிகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனுக்கு) மரணத்தை உண்டிபண்ணினார்கள் அவ்வாறே, ஒரு ரதிகளை ஒரு ரதிகளையும் சிறந்த அனேக ரதிகளையும் நாசஞ்செய்தான ஒருரதிகளை ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடிகூடின ஒருரதிகளை யமனுக்கு வசப்பட்டவனாகச் செய்தான். ஒருவன் ஒருயானையினால் அனேக ரதிகளையும் குதிரைகளையும் ம்ருதயுவின் வசத்தை அடையச்செய்தான அவ்வாறே, பாராதன் ஸாரதிகளோடும் குதிரைகளோடுகூடின தோகளையும் யானைகளையும் எல்லாச் சததுருக்களையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாணஸமூகங்களால் ம்ருதயுவுக்கு வசப்படுத்திச் செய்தான் கிருபரும் சிகண்டியும் யுத்தத்துக்காக எதிர்த்தார்கள். ஸாத்யகியானவன் தூயோதனனே எதிர்த்தான், ஸருதஸரவஸ தரோணபுத்திர

ரோடி எதிர்த்தான் யுதாமன்யு சித்திரஸேனனோடி எதிர்த்தான் ரதிகனும் ஸருஞ்சயனுமான உத்தமௌஜஸ காணனுடையபுத்திர னான ஸுஷேணனை எதிர்த்தான் ஸஹதேவன் சூதாடியும் கார தாரதேசாதிபதியுமானசகுனியை ஒருசிலகமானது பெரியகானையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். யௌவனமுள்ள நகுலபுத்திரனான சதானீகன், யௌவனமுள்ள காணபுத்திரனான விருஷஸேனனைப் பாணஸமுகங்களால் அடித்தான். சூரனான காணபுத்திரனும் பாஞ் சாலீபுத்திரனான சதானீகனை அனேகபாணவாஷங்களால் அடித்தான். ரதிகாசனா சிறந்தவனும் ஆசசாயகரமாக யுத்தஞ்செய்பவனும் மாதரீபுத்திரனுமான நகுலன் கிருதவாமாவை எதிர்த்தான் பாஞ் சாலாகனாகுத தலைவனும் ஸேனாபதியுமான தருஷ்டதயும்னன ஸேனையுடன் கூடின காணனை எதிர்த்தான் பாரதரே ! துசசாஸ் னன், பரதகுலத்திலுதித்தவனும் வாயைத்திறந்திருக்கும் யமன போல விளங்குபவனும் கரூரனும் யுத்தத்தில் பயங்கரனும் சஸ்திர தாரிகளுள் சிறந்தவனும் ஸஹிகததகாதவேகமுள்ளவனுமான அந் தப பீமனை எதிர்த்தான் அவவாறே, வீரனான உத்தமௌஜஸ அநத யுத்தத்தில் பலாதகரமாகக் காணபுத்திரனைக் கொன்றான், அவ னுடைய தலையையும் அறுத்தான் அவனுடைய முடியானது ஒலி யினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்து கொண்டு பூமியில் விழுந்தது பூமியில்விழுந்த ஸுஸேஷண னுடைய தலையைக்கண்டு காணன அப்பொழுது துக்கமுற்றவனாகிப் பிறகு கோபத்தினால் அநத உத்தமௌஜஸினுடைய குதிரைகளையும் தேரையும் கொடியையும் நல்லதுனியுள்ளவைகளும் கூாமையுள்ள வைகளுமான பாணங்களால் அறுத்தான் அநதஉத்தமௌஜஸ கூா மையுள்ள அம்புகளாலும் பிரகாசிக்கின்ற கத்தியினாலும் கிருபரை அடித்து (அவருடைய) பின்பக்கத்தைதாக்கிக்கின்ற வீரர்களையும் கொ ண்று, பிறகு, சிகண்டியினுடைய ரத்ததினமீதேறினான். ரத்ததிவிருக் கிற சிகண்டியானவன் கிருடா ரத்தத்தை இழந்ததைக்கண்டு அவரை அம்புகளால் அடிக்கவிரும்பவில்லை துரோணபுத்திரா கிருபருடைய அநததேரைச் சூழ்ந்துகொண்டு சேற்றில் ஆழ்ந்த பசுவைப்போலக் கரையேற்றினா பொற்கவசமணிந்தவனும் வாயுவுக்குப் புத்திரனு மானபீமன கோடைக்காலத்தில் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன் போல (பரகாசித்துக்கொண்டு) கூாமையுள்ள அம்புகளால் உம்மு டைய குமாரர்களுடையபட்டையை அதுக்கமாகத் தவிக்கச் செய்தான்.

எண்பதாவது அத்தியாயம்

(பீமஸேனனுக்கும் வசோகனுக்கும் ஸம்வாதம்.)

பிறகு, கைகலந்த யுத்தத்தில், அனேகசத்துருக்களால் சூழப் பட்டஒருவனான பீமன், மஹாயுத்தத்தில் ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸாரதியே! இப்பொழுது நீ தாத்தராவ்ஷ்டிராகளுடைய சேனையைக்குறித்து (குதிரைகளை) நடத்து வேகத்தோடு குதிரைகளுடன் செல். இந்தத் தாத்தராவ்ஷ்டிரர்களை யமனிடத்தில் அனுப்புகிறேன்' என்று சொன்னான். பீமஸேனனால் இவ்வாறு தூண்டப்பட்ட அந்த ஸாரதி, கடிய வேகத்துடன், பீமன் அந்தச் சேனையை எதிராக விரும்பினவிடத்தில் உம்முடையபுத்திராகளுடைய சேனையைக்குறித்து விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, மற்றக்கொளரவர்கள் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் நான்குபக்கத்திலும் அவனை எதிர்த்தார்கள் அவர்கள், மிக்கவேகமுள்ள பீமனுடைய சிறந்த குதிரையைப் பாணஸமூகங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடித்தார்கள். பிறகு, மிக்கவலிமையுடைய பீமன் வருகின்ற அம்புகளை ஸவாணமயமான கட்டிகளுள்ள பாணங்களால் வெட்டினான். பொறு புங்கமுள்ள அந்தப்பாணங்கள் பீமனுடைய பாணங்களால் இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தன. அரசரே! பிறகு, சிறந்த அரசர்களுடைய மத்தியில் பீமனால்கொல்லப்படுகிற யானைகள் ரதங்கள் யெளவனமுள்ள குதிரைகள் இவற்றின் கோரமும் மிக்கபெரிதுமான சபதமானது அப்பொழுது வஜரத்தினால் பிளக்கப் பட்டமலைகளுடைய சபதம்போலத் தோன்றியது பீமனுடைய சிறந்தபாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்தச்சிறந்த அரசர்கள், புறவைகள் மலர்களுக்கும் மாததைநோக்கிவருவதுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கத்திலும் பீமனைநோக்கி எதிர்த்துவந்தார்கள் உம்முடைய சேனையானது எதிர்த்துச்செல்லுங்காலத்தில் முடிவற்ற வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமன், பிரளயகாலத்தில் காலதண்டத்தைக் கையிற கொண்டவனும் நாசஞ்செய்பவனும் எரிக்க எண்ணங்கொண்டவனும் பிராணிகளை அழிப்பவனுமான காலன்போல வேகத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஊழிக்காலத்தில் பிரஜைகளைக்கவாகின்றவனும் வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்றவனுமான காலனுடைய (வேகத்தை) பிராணிகள் தாங்கமாட்டாததுபோல யுத்தத்தில் அதிக வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமனுடைய அதிகவேகத்தைத் தாங்குவதற்கு உம்மைச்சோந்தவர்கள் வல்லமையுள்ளவர்கள் ஆகவில்லை. பாரதரே!

பிறகு, யுத்தத்தில் மகாதமாவான பீமனால் நன்றாக எரிக்கப்படுகின்ற பாரதசேனையானது, அவனால் துரத்தியடிக்கப்பட்டதாகவும் பயந்ததாகவும், பெரிய காற்றினால் மேகங்களுடைய கூட்டங்களாக சிதற அடிக்கப்படுவதுபோலத் திசைகளில் சிதற அடிக்கப்பட்டது. பிறகு, சிறந்த புத்தியுள்ளவனும் மிக வலிமையுள்ளவனுமான அந்நப பீமஸேனன் மறுபடியும் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸூத'! ஒன்றுசோநது வருகின்ற தோகையும் கொடிகளையும் நம்மைச் சோநதவைகளா, பிறருடையவைகளா என்று தெரிந்துகொள் யுத்தம்செய்கின்றவனான நான் ஒன்றையும் அறியவில்லை அஜாநாதையுள்ளவனான நான் எனனுடைய சேனையை (ஆயுதங்களால்) மூடாமலிருக்க வேண்டுமே சோகத்தை விட்டவாகளானசத்துருக்களை நான்குபக்கத்திலும் பார்த்துப் பெரியகோபமானது மறுபடியும் அதிகமாக என்னை வந்தடைகிறது. அரசரான யுதிஷ்டிரா துன்பத்தை அடைந்திருக்கிறார். அாஜுனன் வராமையால் அனேகதுக்கங்களை நீனக்கிறேன் தாம் ராஜா பகைவார்களுடைய மத்தியில் என்னை விட்டுவிட்டுச் சென்றதினாலுண்டான இந்நத துக்கத்தைத் தரிக்கிறேன். இவா உயிரோடிருக்கிறாரோ, இல்லையோ, நான் அறியேன் அாஜுனனையும் நான் அறியேன். அதனால், எனக்கு இப்பொழுது அதிகதுக்கம் உண்டாகிறது. அதிக பிரஸித்திபெற்ற அப்படிப்பட்டநான் அதிக பலமுள்ள பகைவாபடையை நாசஞ்செய்வேன். யுத்தத்தினமத்தியில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற இந்நதசேனையைக்கொன்று இப்பொழுது உன்னுடன் பரீதியடைந்தவனாகப்போகிறேன் ஸூத'! எந்தேரினுள்ள எல்லா அமப்புபெட்டிகளையும் பாணங்களையும் பார்த்துப் பாணங்களுள் அதிகமாயிருப்பவற்றின் வகை என்னவென்பதையும் தொகை என்னவென்பதையும் நன்குஅறிந்து சொல்வாயாக ஸாரதியே! பாணங்கள் எத்தனை ஆயிரங்களிருக்கின்றன? எத்தனைநூல்களிருக்கின்றன?இதனைவிரைவாகஎனக்குச்சொல்'என்றுசொன்னான்.

விசோகன், 'வீரரே' இப்பொழுது உமக்குக் காயவஸித்தியைத் தரக்கூடிய எல்லாவற்றையும்அறிந்து இவ்வண்ணம் கூறுவேன். கேகயர்கள், காம்போஜர்கள், ஸௌராஷ்டிரர்கள், பாஹலீகர்கள், மிலேசர்கள்,ஸும்மாகர்,பரதங்கனாகள், மதராகள், வங்காகள், மகதாகள், குளிந்தாகள், ஆனாததகாகள், ஆவாததகாகள், மலைநாட்டுவீரர்கள் ஆகியஇவாக்களெல்லாரும் சிறந்தஆயுதங்களைத்தரித்து உமமைநாற்பகங்களிலும் சூழ்ந்துசூழ்ந்து பிறகு லிமமநாதஞ்செய்தார்கள், வீரரே!

உம்முடைய இரத்தத்தேரில் கூாமையுள்ளவைகளும் நன்கு துவைந்த வைகளுமான பன்னீராயிரம்பலலங்கள் இருக்கின்றன. அறுப்தினாயிரம்பாணங்களிருக்கின்றன. அவ்வாறே பதினாயிரக்கணக்கான கூரங்களும் பலலங்களும் இருக்கின்றன வீரரே! குரதீபுத்திரரே! இரண்டாயிரம்நாராசங்களும் மூவாயிரம் பரதாங்களும் இருக்கின்றன. பாண்டிநாதனரே! ஆறுஎருதுகள் பூட்டிய வண்டிகள் சமக்கமுடியாத அவவளவு ஆயுதங்கள் மிகுந்திருக்கின்றன. கற்றறிந்தவரே! ஆயிரக்கணக்காக இவைகளைப் பிரயோகம்செய்யும். உமக்குக் கதாயுத பலமும் கத்தியின்பலமும் கைவனமையுமிருக்கின்றன. ராட்டிகளும் உலகக்கைகளும் சக்திகளும் எறிவனையங்களும் இருக்கின்றன. ஆயுதங்கள்குறைபடுமென்று நீர்பயப்படவேண்டாம்' என்று கூறினான். பீமஸேனன், 'விசோக' யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பகைவரை விடாதவன்; ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயித்தான்' என்று எல்லா உலகத்திலும் பிராணிகள் என்னுடைய பிரதிஜனையை நிச்சயமாக இன்றைக்கே நிறைவேற்றினதாகச் சொல்லட்டும். விரும்பப்பட்ட விஷயங்களுள் இது ஒன்றே (எனக்கு) வித்திக்கட்டும். தேவர்கள் என்னுடைய இந்த விருப்பத்தை பூரணமாக நிறைவேற்றட்டும் ஸூத! இப்பொழுது என்கையி விருப்பவைகளும் எல்லா அரசாங்களையும் கொல்லுகின்றவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் மூடப்பட்டதும் கோர ரூபமுள்ளதுமான யுத்தமானது சூரியனேமறைபபதும் ம்ருதயுஷ்ணலகத்திற்கொப்பானதும் ஆகப்போகிறது ஸூத! 'யுத்தத்தில்' பீமஸேனன் மூழ்கிப்போயவிட்டான், அல்லது ஒருவனாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களைவென்றான்' என இந்த விருத்தாந்தமானது அரசாக்குள பாலாவரையில் தெரிந்ததாகப்போகின்றது எல்லாக்கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் விழட்டும் ஜனங்கள் சிறுகுழந்தைகளவரையில் என்னேபடுகழட்டும். நானொருவனாகவே அவர்களனைவர்களையும் கீழேதள்ளப்போகிறேன். அவர்களனைவா களுமாவது என்னேக்கொல்லட்டும் உத்தமமான செய்கையை விரும்புகிறதேவர்கள் என்னுடைய இந்தவிருப்பத்தை ஸபலமாகச் செய்யட்டும் கேசவரை ஸாரதியாக்ககொண்ட ரதிகன யஜ்ஞத்தில் அழைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திரனைப்போல விரைவாக இவ்ருவருகிருன பிளக்கப்படுகின்ற இந்தப் பாரதஸேனையைப் பார இந்த அரசர்கள் யாதுகாரணத்தினால் ஒடுகிறார்கள்? சிறந்தபுத்தியுள்ளவ னும் புருஷர்களுள் உத்தமனுமான ஸவயஸாசி இந்தச் சேனையை

காணபாவம்.

விரைவாகப் பாணங்களினால் வ்யகதமாக மூடுகின்றான். விசோக! யுத தத்தில், த்வஜங்க்ளையும் ஒடுகின்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் பார் ஸாரதியே! பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் அடிக்கப்பட்டுச் சிகழிப்போயிருக்கின்ற தேர்க்ளையும் இந்த ரதிகர்க்ளையும் பார் வஜ்ராயுதத்திற்கு ஸமமான வேகமுள்ளவைகளும் ஸவர்ணமயமான இறகுக்கறைகளாலடர்ந்தவைகளுமான தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் கவரப்பட்டிருக்கின்றதும் அதிகமாகப் பீடிக்கப்படுகின்றதுமான இந்தக் கௌரவஸேனை யானது அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்படுகின்றது. இந்த ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களை அதிகமாகக் துகைத்துக்கொண்டு ஒடுகின்றன எல்லாக்கௌரவர்களும் மிக்க மயக்கங்கொண்டவர்களாக, தீயெரிவதைக்கண்டு பயந்த யானைகளைப்போல ஒடுகின்றார்கள் விசோக! யுதத்தில 'ஹா! ஹா!' என்று அலறும் பெரியயானைகள் பேரொலிகளை வெளி யிடுகின்றன' என்று கூறினான்

விசோகன், 'பீமஸேனரே! இச்சமயத்தில் காண்டவத்தி னுடைய அதிசூரமான இந்த தவணியை நீ கேட்கவில்லையா? கோபங்கெண்டிருக்கின்ற பாததலை இழுக்கப்பட்ட நாண்கயிறின் ஒலியினால் உம்முடைய இந்த இருகாதுகளும் செவிடாகாமலிருக்கின்றனவா? பாண்டிருந்தனரே! உம்முடைய எல்லாவிருப்பங்களும் நிறைவேறிவிட்டன. யானைப்படையில் இதோ வானரம் காணப்படுகிறது கறுத்தமேகத்தில் மின்னல் பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற நாண்கயிறைப் பாரும். இந்த வானரமானது தனஞ்சயனுடைய தவஜத்தின் நுனியிலேறி யுதத்தில பகைவார்களின் கூட்டங்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு நான்கு பக்கத்திலும் பாககின்றது நேரில் பாதது நானே இதனிடத்தினின்று பயமடைகிறேன் விசித்திரமான இந்தத்தனஞ்சயனுடைய கிரீடமானது அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றது கிரீடத்திலிருக்கும் சிறந்த இந்த ரத்தினமும் சூரியனுடைய காரநிபோன்ற காரநியையுடையதாக விளங்கின்றது. பயங்கரமானதும் வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் நல்ல ஒலியுள்ளதுமான தேவத்ததமென்னும் சங்கத்தைப் பக்கத்தில் பாரும் வீரரே! கடிவாளங்களைக் கையிற பிடித்தவரும் பகைவருடையபடைகளில் நுழைகிறவருமான ஜனாததனருடைய சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதும் நடுவில் வஜாபிழைத்ததும் முனையில கத்திகளோடு கூடியதும் அவ

ருடைய பக்கத்திலிருப்பதும் அவருடைய கீர்த்தியை விருத்தி செய்வதும் யாதவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவதுமான சக்கரத்தைப் பாடும். ஸரளவிருக்ஷங்களுக்கொப்பான பெரிய யானைகளுடைய துதிக்கைகள் கூடும்படியாக அழகுபட்டி இதோ விழுகின்றன. அநதக்கிரீடியினால் மறுபடியும் அம்புகளால் அறுக்கப் பட்ட யானைகள் மாவுத்தார்களோடு கூடியவைகளாக வஜ்ரங்களால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மலைகள் போலக் கீழே விழுந்தன. குந்தீநந்தன ரே! அவ்வாறே, மிக நெருங்கியதும் சந்திரனுடைய வாணம்போன்ற வர்ணமுடையதுமான அநத வாஸுதேவருடைய பாஞ்சஜன்யத்தையும் பாடும் மாபில மிக ஜவலிகின்ற நௌஸ்துப ரத்தினத்தையும் விஜயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வனமாலையையும் பாடும். ரதிகாளுள் சிறந்தவனும் சிறந்த ரதத்தையுடையவனுமான பாரததன் இந்நகர சததுருக்களின் சேனையை நிச்சயமாகத் துரத்திக்கொண்டு, வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வாஸுதேவரால் ஒட்டப்பட்டவைகளுமான சிறந்த குதிரைகளோடு வருகிறான். பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாடும் தேவராஜனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனான உம்முடைய இளையஸகோதரனாலே இந்நகர சேனைகள் கருடனுடைய காற்றினால் பெரியகாடுகள் விழுவதுபோலக் கீழே விழுகின்றன யுத்தத்தில் கிரீடியினால் பெரிய அம்புகளால் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சோநது நாசஞ்செய்யப்பட்ட இந்நகர நானூறு தோகளையும் எழுநூறு யானைகளையும் அனேகங்களான காலாட்களையும் குதிரைவீரர்களையும் ரதங்களையும் பாடும் பலவானான இந்நகர அராஜகனின் சித்திரமான கிரகம்போலக் கௌரவர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உம்முடைய பக்கத்தினோக்கி எதிரில் வருகிறான் விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப்பெற்றவராகிறீர் உம்முடைய பகைவர்கள் மாண்டார்கள் உம்முடைய பலமும் நீண்ட ஆயுளும் விருத்தியடையட்டும்' என்றான். பீமஸேனன, 'ஸாரதியே! நீ பிரியத்தைச் சொன்னதனால் மிக மனக்களிப்புற நான் உனக்குச் சிறந்த பதினான்கு கிராமங்களைக் கொடுக்கிறேன். விசோக! நீ எனக்கு அராஜகனான தெரிவித்தலால் உனக்கு நூறு தாவிர்களையும் இருபது ரதங்களையும் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

எண்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

(பார்த்தனுடைய பராக்கிரமமும், தூர்யோதனனால் ஏவப்பட்ட சகுனியைப் பீமன் தோல்வியுடையச் செய்ததும்)

யுத்தத்தில் ரதங்களுடைய சப்தத்தையும் விரிமநாதத்தையுங் கேட்டு அாஜுனன் கோவிந்தரைப் பார்த்து, 'குதிரைகளைச் சீக்கிரமாக நடத்தும்' என்று சொன்னான் கோவிந்தா, அாஜுனனுடைய வாரத்தையைக்கேட்டு, அவனைப்பார்த்து, 'பீமனிருக்குமிடத்திற்கு இதோ நான் அதிசீகரமாகச் செல்லுகிறேன்' என்று சொன்னா. சொல்லுகின்ற அந்த அாஜுனனைப் பணியையும் சங்கத்தையும் போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் பொன்னிலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் செய்யப்பட்ட கவசமபூண்டவைகளுமான குதிரைகள் ஜம்பனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தைக் கையில் பிடித்த இந்நிரை அக்காலத்தில் குதிரைகள் அந்தயுத்தத்தில் தாங்கியதுபோலத் தாங்கின கோபங்கொண்டவாகளும் ரதங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாட்கூட்டங்களுடனும் கூடியவாகளுமான புருஷஸுரேஷ்டர்கள் பாணங்களுடைய ஒலிகளினாலும் சக்கரங்களுடைய ஓரங்களிலுண்டாகின்ற சப்தங்களினாலும் குளபபடிச சத்தங்களினாலும் பூமியையும் திசைகளையும் நன்றாக ஒலியடையும்படி செய்துகொண்டு ஜயத்தைக்கருதி எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பெரியவரே! அவர்களுக்கும் பார்த்தனுக்கும் தேகங்களையும் உயிரையும் பாவதையும் நாசஞ்செய்கின்ற நல்லயுத்தமானது, (முற்காலத்தில்) மூவுலகங்களின் நிமித்தமாக ஜயசீலர்களுள் உத்தமரும் விளையாடுகின்றவருமான விஷ்ணுவுக்கு அஸ்ராகளோடு யுத்தம் நோந்ததுபோல நோந்தது. கிரீடதாரியான அாஜுனன் ஒருவனாக இருந்ததொன்றே அவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பறபலவிதமான அந்த ஆயுதத்தைத் துண்டாக்கி கூர்வங்களாலும் அர்த்த சந்திரபாணங்களாலும் கூாமையுள்ள பலலங்களாலும் அவர்களுடைய தலைகளையும் கைகளையும் குடைகளையும் சாமரங்களையும் கொடிகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் யானைகளையும் பலவாறாகத் துண்டாக்கினான். பலவாறு அழகுகப்பட்ட அவைகள் காற்றினால் முறித்துத் தள்ளப்பட்ட காடுகள் போலப் பூமியில் விழுந்தன. பொன்னிரிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளும் கொடித்துணிகளுடனும் கொடிகளுடனும் யுத்த வீரர்களுடனும் கூடினவையாகச் செய்யப்பட்டவைகளும் பொறுப்பு

கங்களுள்ள பாணங்களால் நிறைக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகளபோல விளங்கின. தனஞ்சயன் இந்நிரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்குச் சமமான உததம்பாணங்களால் யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் பிளந்து காணனைக்கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் முற்காலத்தில் பலன்என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்வதற்காக இந்நிரனசென்றதுபோல விரைவாகச் சென்றான் பிறகு, புருஷஸுரேஷ்டனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அந்த அாஜுனன், மகரமானது ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல ஸையத்தில் பிரவேசித்தான் அரசுரே ! ரதங்களோடும் காலாட்களோடும் கூடியவாகளும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் அதிகரித்தவாகளுமான உமமைச்சோரத வீரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாக அந்தப்பாண்டவனை விரைவாக எதிர்த்து அருகில் வந்தார்கள். பாரதனைக்குறித்து வருகின்ற அவர்களுடைய மிக பெரிதான சபதமானது கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தினது ஒலிபோலத் தோன்றியது அந்நமஹாரதர்களோ யுத்தத்தில் பிராணபயங்கைவிட்டு அந்தப்புருஷஸுரேஷ்டனைப் புலிகளபோல எதிர்த்துவந்தனர் அந்தஇடத்தில் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்ற அந்தக்களரவவீரர்களுடைய படையை, அாஜுனன், பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுபோலச் சிதறச் செய்தான் (பகைவர்களை) நன்றாக அடிப்பவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளுமான அந்தவீரர்கள் ஒன்றுசோரது ரதஸமூகங்களோடிகூடி அாஜுனனை எதிர்த்துக் கூாமையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார்கள். பிறகு, அாஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான தோகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் பாணங்களால் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான். யுத்தத்தில் பாரததனுடைய வில்லினின்று விடுபடுகின்ற பாணங்களால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தமஹாரதர்கள் பயம் உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கினார்கள். அாஜுனன் அவர்களுள் முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமான நானூறுவீரர்களைக் கூாமையுள்ளபாணங்களால் யமனுடைய வீட்டை அடையச் செய்தான் யுத்தத்தில் பறப்பவையானவர்களுள்ள கூாமையானபாணங்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தவீரர்கள் அாஜுனனை விட்டு விட்டுப் பததுத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள் ஸேன முகத்தில் ஓடுகின்ற அந்தவீரர்களுடைய பெரிய சபதமானது மலையை அடைந்து சிதறுகின்ற மேகஸமூகத்தினுடைய சபதம் போலத் தோன்றியது. உமங்கு மங்களம். ஐயா ! குந்திபுத்திரனான அாஜு

என் அநதஸேனையைப் பாணங்களால் நன்றாக அடித்துத் துரத்தி ஸூதபுத்திரனுடைய படைகளுள் திராக்சசென்றான். பகைவாக்களைத் திராத்தசுசெல்லுகின்ற அநதஅஜுனனுடைய பெரியசபதமானது முற்காலத்தில் ஸாப்பங்களுக்காகப் பறந்துவருகின்ற கருடனுடைய சபதம்போல உண்டாயிற்று. அஜுனனைப் பாப்பதில் மிகுந்தஆவலுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதசபதத்தைக்கேட்டு அதிகபிரீதியுள்ளவனான மஹாராஜரே! பரதாபசாலியான பீமஸேனன அஜுனனவருகின்றதைக் கேட்டமாத் திரத்திலேயே உயிரிலபறறைவிட்டு உமதுசேனையை அடித்தான். வாயுநினுடைய வீரத்திக்கு ஒப்பானவீரமுள்ளவனும் வேகத்தில் வாயுவுக்குச்சமமாக இருப்பவனும் சிறந்தபிரதாபமுள்ளவனும் வாயுவுக்குப்புத்திரனுமானபீமன வாயுவைப்போல ஸஞ்சரித்தான். ராஜஸரேஷ்டரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவ்நூல துன்புறுத்தப் படுகின்ற உம்முடைய சேனையானது ஸமுத்திரத்தில் உடைபட்ட மரக்கலம்போலக் கீழேஅழுந்தியது பீமன கைத்தோச்சியைக்காண் பித்துக்கொண்டு அப்பொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறவனாக உக்கிரமான பாணங்களால் அறுத்தான். பாரதரே! அநத யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்கள் யுகம் முடியுங்காலத்தில் காலனுடையபலம்போன்ற அதுமானுஷமான பீமனுடைய பலத்தைக்கண்டு விசேஷமாகப் பயமடைந்தார்கள் பாரதரே! பீமஸேனனால் அவ்வாறு பயங்கரமான பலமுள்ள வீரர்கள் அடிக்கப் பட்டதுகண்டு அரசனான துரியோதனன இந்த வசனத்தை உரைக்கலானான் பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! துரியோதனன யுத்தத்தில் மஹாவிலலாளிகளான எல்லாச்சேனைத்தலைவார்களையும் யுத்தவீரர்களையும் நோக்கி, 'பீமனைக்கொல்லுங்கள் அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவசேனை முழுவதும் கொல்லப்பட்டதென்று எண்ணுகிறேன்' என்று கட்டளையிட்டான் அரசர்கள் உமது புத்திரனுடைய அநதக்கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்டு பீமனைச் சரமாரிகளால் நாற்புறத்திலும் நன்றாக மூடினார்கள். ராஜேந்திரரே! வேந்தரே! அனேக யானைகளும் ஜயத்தில்விருப்பமுள்ள மனிதர்களும் ரத்தத்திலிருப்பவர்களும் விருகோதரனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மன்னரே! நாற்புறங்களிலும் அநதச சூரர்களால் சூழப்பட்டவனும் பரதவம்சத்தில் உதித்தவாக்களுள் சிறந்தவனுமான அநதசசூரன நஷ்டதிரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரன்போல விளங்கினான். மஹாராஜரே! வட்டமான ரேகையுடன்கூடின பூண்சந்திரன் விளங்குவதுபோல

யுத்தத்தில் பாகக இனிமையான அநதப்புருஷஸுரேஷ்டன், யுத்தத் தில் விஜயனோடு வேற்றுமையிலலாதவனாகவே விளங்கினான் கோபத் தினால் சிவந்தகண்களையுடையவாளுந் சூராகளுமான அநத அரகா கள அனைவரும் விருகோதரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ண முள்ளவாகளாக அவனமீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள பீமன் படிந்தகணுக்களுள்ள பாணங்களால் அநதப் பெருஞ்சேனையைப் பிளந்து ஒரு மீனானது ஜலத்தில் வலியினின்று வெளிப்படுவது போல யுத்தத்தினின்று வெளிப்பட்டான் பாரதரே! பீமன், திரும் பாதவைகளான பதினாயிரம் யானைகளையும் இரண்டிலகூத்ததிருந்து மனிதர்களையும் ஐயாயிரம் குதிரைகளையும் நூறுரதிகளையும் கொண்டு, இரத்தவெள்ளத்துடன் கூடிய நதியைப்பெருகியோடச் செய்தான். புருஷஸுரேஷ்டனான பீமன் இரத்தமாகிற ஜலத்துடன் கூடியதும் ரதங்களாகிற சுழல்களுள்ளதும் யானைகளாகிற பெருமீன களால் நாற்பக்கத்திலும் சூழப்பட்டதும் மனிதர்களாகிற மீன்களையும் குதிரைகளாகிற முதலைகளையுமுடையதும் மயிரங்களாகிற பாசிகளும் புலதரைகளுமுள்ளதும் அறுக்கப்பட்டகைகளாகிற சிறந்த ஸாபபங்களுடன் கூடியதும் அனேக ரதனங்களைக் கவாந்துகொண்டு போகின்றதும் தொடைகளாகிற முதலைகளையுடையதும் மாமஸங்க ளாகிற சேறறையுடையதும் தலைகளாகிற கற்களால் நன்றாகச் சூழப் பட்டதும் விறகளாகிற நாணல்களையுடையதும் அம்புகளாகிற*தெப் பங்களையுடையதும் கதாயுதங்களும் பரிகங்களும் கொடிகளுமுள்ள தும் குடைகளாகிற அன்னப்பறவைகளையுடையதும் தவஜங்களுடன் கூடியதும் உத்தமமான தலைப்பாசைகளாகிற நூரைகளுள்ளதும் ஆரங்களாகிற தாமரைமலாங்களுக்கு உத்பத்திஸ்தானமாயிருப்பதும் பூமியிலுண்டான புழுதிகளாகிற அலைகளுடையவரிசைகளையுடைய தும் சிறந்த வீரர்களுடைய செய்கைகளுடன் கூடியதும் யுத்தத்தில் மிகக் பயமுள்ளவர்களால் தாண்டமுடியாததும் யுத்தவீரர்களாகிற முதலைகளையுடையதும் யுத்தபூமியில் டம்னுடைய வாஸஸ்தானத் தைக் குறித்துச் செல்லுவதும் வைதரணிபோல உக்ரமாயிருப்ப தும் மனோதையமற்றவர்களால் எவ்விதத்தினாலும் தாண்டமுடி யாததும் அவ்வாறு கோரமாயிருப்பதும் தாண்ட முடியாத தும் பயபாடுகிறவாங்களுக்குப் பயத்தை விருத்தி பண்ணுகின்ற துமான ஒருநதியைக் கணப்பொழுதில் பெருக்கசெய்தான், ரதிகாங்களுள் சிறந்தவனான பாண்டிரந்தனன் சென்ற செறை விடங்

களிலெல்லாம் லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீரர்கள் எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் இவ்வாறு செய்யப்பட்ட செய்கையைக்கண்டு தூயோதனன் சகுனியைப்பார்த்து, 'மாமா! யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனைக கொல. இவன் ஜயிக்கப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெருமபடையானது ஜயிக்கப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன்' என்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, சிறந்த பிரதாபமுள்ள சகுனி பெருமபோருக்கு ஸன்னத்தாகிப் பிரதாபங்களால் சூழப்பட்ட சௌனரன் வீரனை அந்தச் சகுனி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ள அந்தப் பீமனை எதிர்த்துக் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுத்தான் கூாமையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன் அந்தச் சகுனியை நோக்கித் திரும்பினான் ராஜஸுரேஷ்டரே! சகுனி அந்நகரீமனுடைய இடவிலாபங்கத்திலும் நடுமாபிலும் தங்கக் கட்டுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். கோரநபமுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அவ்வம்புகள் மஹாதமாவான பாண்டவனுடைய கவசத்தையுடத்து அழுகின்ற பாரதரே! யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்நகரீமன் ரோஷத்தினால் ஸௌபலனைக் குறித்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! நல்ல கைபாடிக்முள்ளவனும் மஹாபலசாலியும் பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்வவனுமான சகுனி, வருகின்ற அந்தக் கோரமான பாணத்தை ஏழாகத்தூண்டாக்கினான் ஜனநகங்களுக்கு நாதரே! அது பூமியில் விழுந்தவுடன், பீமன் கோபங்கொண்டு சிரித்துக்கொண்டே ஒரு பலத்ததினால் சகுனியினுடையவிலைவெட்டினான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி அறுக்கப்பட்ட அந்த விலலை எறிந்துவிட்டு வேகத்துடன் வேறுவிலையும் பதினாறு பாணங்களுக்கும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அந்நகரீமனுக்குள்ளே இரண்டு பலலங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபலலங்களால் பீமனையும் அடித்து ஒரு பலத்ததினால் தலஜத்தையும் இரண்டு பலலங்களால் குடையையும் நான்கு பலலங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொறபிடியுள்ள உருக்கினாலாகிய சகதியைப் பிரயோகித்தான் பீமனுடைய கையினால் எறியப்பட்டதும் ஸாபபத்தினுடைய நாவைப்போல அசைவதுமான் அந்தச் சகதியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியினமீது விரைவாக விழுந்தது. ஜனநாதரே ! பிறகு அதிக கோபங்கொண்ட சகுனி பொன்னலங்காரமுள்ள அந்தச் சகதியைப் பிடித்தது அதனையே பீமஸேனன்மீது எறிந்தான் அந்தச்சகதியாயுதமானது மஹாதமாவான பாண்டவனுடைய இடக்கையைப் பிளந்து கொண்டு ஆகாயத்தினின்று நழுவினமின்னலபோல அப்பொழுது பூமியில் விழுந்தது மஹாராஜரே ! பிறகு, கௌரவாகள நான்குபக்கத்திலும் பெருங்கூச்சலிட்டனா, பீமனோ பலசாலிகளுடைய அந்த வலிமம நாதத்தைப் பொறுக்கவில்லை ராஜேந்திரரே ! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைவுடன் வேறுவிலலை எடுத்து நானேற்றி வலிமநாதத்தை வெளி இட்டு யுத்தத்தில் சகுனியினுடைய சேனையை ஒருமுகூதத்ததுக்குள்ளாக அம்புகளால் மூடினான் அரசரே ! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைபவனாகி அந்தச் சகுனியினுடைய நான்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்கொண்டு ஒரு பலத்ததினால் தவஜத்தையும் அறுத்தான் புருஷஸுரேஷ்டனான சகுனி சினத்தினால் கண்களசிவந்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரை விட்டு விலலை விரைவாக நானொலி செய்துகொண்டு (பூமியில்) நின்றான், அரசரே ! சகுனி நான்கு பக்கத்திலும் அம்புகளால் பலவாறு பீமனை அடித்தான். பிரதாபசாலியான பீமஸேனன் அதிககோபங்கொண்டவனாகித் திருப்பியடித்தது அவனுடைய விலலையும் துண்டாக்கிக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான் பலசாலியான சத்துருவினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவாகளை நாசஞ் செய்பவனுமான காரதாராஜன் அப்பொழுது குற்றையிருள்ளவனாகிக் கீழே விழுந்தான். அரசரே ! பிறகு, சகுனி தளாச்சியுற்றவனையிருக்கிறுன்னப்பதை அறிந்து உமமுடைய புத்திரன் யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பார்த்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனை ரத்ததுடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனான் பிரபுவே ! துன்பமுற்று மெயம்மறந்திருக்கிற சகுனியைக்கண்டு கௌரவாகள புறங்காட்டுபவர்களாகிப் பீமஸேனன் டத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் நடுக்கமுற்றுத் திசைகளை நோக்கி ஓடினார்கள். அரசரே ! சகுனியானவன் சிறந்தவிலலானியான பீமஸேனனால் ஜடிகப்பட்டு, உமமுடைய புத்திரனான துரியோதனன் அதிகபயத்தினால் மூடப்பட்டு மாதூலனைப்பற்றி அதிககவலையுள்ளவனாக வேகமுள்ள குதிரைகளோடு விலகிச் சென்றான் பாரதரே ! திருமபின் அரசனைக்கண்டு சேனைகள் தவறுதலாக யுத்தங்களை விட்டு நான்கு பக்கத்திலும் ஓடிவிட்டன புறங்காட்டி ஓடுகின்ற அந்த எல்லாக்கௌரவர்களையும் கண்டு பீமன் 'தூறுக

கணக்கான அனேகபாணங்களை இறைததுக்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் பீமனால பீடிககப்படுகின்ற வாகனும் புறங்காட்டி ஓடுகின்றவாகனமான அநதககௌரவாகள காணனை அடைந்து நான்குபக்கத்திலும் நின்றாகள, மஹாவீரயமுள்ள வனும் மஹாபலசாலியுமான அநதககாணன் (ஆபத்தாகிற்கடலில் அமிழ்கின்ற) அவாகளுக்கு ஒரு திட்டானன். * அரசரே! புருஷ ஸரேஷ்டரே! கெட்காலத்தில் உடைபட்ட கப்பல்களையுடைய மாலுமிகள ஒருதிட்டைஅடைந்து ஸுகம்பெறுவதுபோல உம்மைச சோநதவாகள காணனை அடைந்து ஸுகத்தைஅடைநதாகள அரசரே! அவாகள மனத்தில் ஸமாதானத்தைஅடைந்து நிலைபெற்று நின்று பரஸபரம் ஸநதோஷத்தைஅடைந்து மரணம்வரையில் திருமபுவதில்லை என்று எண்ணி யுத்தத்துக்காக ஒன்றுசோநதாகள” என்றான்

எண்பத்திரண்டாவது அத்தாயம்

(கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

* திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் ஸைன்யங்கள் முறியஅடிககப்பட்ட பிறகு, தூயோதனனாவதுசகுனி யாவது ஜயசீலாகளுள் சிறந்தவனான காணனாவது என்னைசசாநத யுத்தவீராகளாவது கிருபராவது கிருதவாமாவாவது துரோணபுத்திர ராவது துசசாஸனனாவது யுத்தத்தில் யாது கூறினா? பீமன் ஒருவ னாகவே யுத்தத்தில் என்னைசசோநத எல்லாவீராகளோடும் போபுரிந தமையால் நான் பாண்டிபுத்திரனான பீமஸேனனுடைய பராககிர மத்தை மிகக் ஆசராயகரமென்று எண்ணுகிறேன் ராதேயன் யுத்த வீராகளவிஷயத்தில் பிரதிஜனஞ்செய்தபடி (காயங்களைச்) செய தானா? ஸஞ்சய! பகைவாகளை அழிப்பவனான காணன் எல்லாக கௌரவாகளுக்கும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவன், கவசம்போன்ற வன், ஆகாரமாகஇருப்பவன், யிரோடிருக்கும் விருப்பத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவன், அளவுகடந்த வல்லமைபொருந்தின பீம ஸேனனால் அநதத்தனசேனை நாளஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு விற பீடித்தவாகளுள் மிகச்சிறந்தவனான காணன் யுத்தத்தில் யாது செய்தான்? ஜயிகமுடியாதவாகளான என்னுடையபுத்திராகளாவது மஹாரதாகளான அரசாகளாவது யாது செய்தனர்? ஸஞ்சய! இவை

* ஒருசொல் விடப்பட்டது.

அனைத்தையும் எனக்கு உரைப்பாயாக நீ ஸமாகதனாயிருக்கிறாய்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“மஹாராஜே! பிறப்பகலில், பிரதாபசாலியான ஸதிதபுத்திரன், பீமஸேனன் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எல்லாஸோமகா களையும் கொன்றான் பீமனும் அதிகபலமுள்ள கௌரவசேனையை நாசஞ்செய்தான் புத்திசாலியான பீமஸேனனால் சேனை துரத்தப்படு கின்றனக்ககண்டு, காணன் ஸாரதியைப்பாதது, ‘என்னேப்பாஞ்சாலா களிடம் போகச்செய’ என்று கூறினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் மதராஜனுமானசலயன் மஹாவேகமுள்ள வெண்மையான குதிரை களைச் சைதயாகளைக்குறித்தும் பாஞ்சாலாகளைக்குறித்தும் கஞ்சா களைக்குறித்தும் நடத்தினான் பகைவாக்குடைய படையை அழிப் பவனான சலயன் பெரியசேனையில் துழைந்து எங்கே எங்கே அநத ரதங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே அங்கே குதிரைகளை ஸந்தோ ஷ்த்துடன் நடத்தினான் பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மேகம்போன றதும் பலிகதோலால் நாற்புறங்களிலும் மூடப்பட்டதுமான அநத ரதத்தைக்கண்டு பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலார்களும் பயந்தார்கள் பிறகு, மஹாயுக்தத்தில் மேகத்தினது இடிமுழக்கம்போன்றதும் பிளக்கப்படுகின்றமலையினது சபதம்போன்றதுமான ரதத்தினுடைய சபதமானது தோன்றியது பிறகு, காணன் கூாமையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிட்டபட்டவைகளுமான அனேக அம்பு களால் நூறு நூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றான். அவ்வாறு யுத்தத்தில் காயத்தைச் செய்கின்றவனும் (பகைவார்களால்) ஜபிக்கப்பட்டாவனமான அநதக் காணனைப் பெரிய வில்லையுடையவர்களான பாண்டவர்களைச் சோநத மஹாரதர்கள் சூழ் நதுகொண்டார்கள் சிசுண்டியும் பீமனும் பாஷ்த்தனத்தருஷ்டதயும் னனும நகுலனும் ஸஹதேவனும் தரோபதீபுத்திரர்களும் ஸாதயகி யும் சரமாரிகளால் கொல்ல எண்ணிக்கொண்டவர்களாக அநதக் கா ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் யுத்தத்தில் சூரனும் நரசுரேஷ் டனுமான ஸாதயகியோ அப்பொழுது கூாமையுள்ள இருபது பாணங் களால் காணனைத் தோளபுட்டில் அடித்தான் யுத்தத்தில் காண னைச் சிசுண்டி இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் தருஷ்டதயும்னன் ஏழ்பாணங்களாலும் தரோபதீபுத்திரர்கள் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் ஸஹதேவன் ஏழ்பாணங்களாலும் நகுலன் நூறு பாணங்களாலும் அடித்தார்கள் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனாகப் படிநதகனுகளுள்ள ‘தொண்

ஹனுபாணங்களால் ராதேயனைத் தோளபூட்டில அடித்தான். பிறகு, 'மிக்க பலமுள்ளவனான காணன் அட்டஹாஸம்செய்து உத தம்மானவிலலை நானொலிஎழுப்பிக் கடாமையுள்ளபாணங்களை உறுதியாக இழுத்துவிட்டான் அவர்களை ஐவைநதுபாணங்களால் திருப்பியடித்தான். பரதாசுரன் சிறந்தவரே! ராதேயன் ஸாதயகியி னுடையவிலலையும் கொடியையும் அறுத்தது அவனையும் நடுமாபில ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு முப்பது பாணங்களால் பீமஸேனையும் அடித்தான் பெரியவரே! சததுருக களைத் தவிககசெய்கிறவனான காணன் ஒருபலவத்தினால் ஸஹ தேவனுடைய கொடியைத் துண்டாக்கினான் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் கொன்றான் பரதாசுரன் சிறந்தவரே! அவன் கண்களின் ஒமைகொட்டும் நேரத்துக்குள் தரெளபதி புத்திராகளையும் ரதங்களை இழந்தவார்களாகச் செய்தான். அது ஆச சரியமாயிருந்தது கணுக்கள் உட்படிந்தன அம்புகளால் அவர்கள் அனைவர்களையும் புறங்காட்டினவார்களாகச்செய்து சூரர்களான பாஞ் சாலார்களையும் மஹாரதார்களான சைத்யார்களையும் அடித்தான். பூரஜாநாதரே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அநதச சைத யர்களும் மாதஸ்யார்களும் காணன் ஒருவனையே எதிர்த்து விரை வாக வந்து அம்புத்திரள்களை எய்தாசன மஹாரதனை ஸூதபுத் திரன் அவர்களைக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் கொன்றான் அரசரே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அநதசசைத்யார்களும் மாதஸ்யா களும் வலிமத்தினிடம் பயந்தமிருகங்களபோலப் பயந்து யுத்தத்தில் ஒடினார்கள். பாரதரே! பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன் ஒருவ னாகவே யுத்தத்தில் சூரர்களைக் கொன்றதாகிய மிக்கஆச்சாயகரமான இநதசசெய்கையை நான் கண்டேன் மஹாராஜரே! அதிகமாக முயலுகின்றவாளுந் வல்லமையுடன் போர புரிகின்றவைகளும் விலலாளிகளுமான பாண்டவவீரர்களை யுத்தத்தில் பாணங்களால் தடித்தான். பாரதரே! அநத யுத்தத்தில் மஹாதமாவான காண னுடைய லாகவத்தினால் வல்லாததேவதைகளும் ஸித்தார்களும் சார ணாசுரனான ஸந்தோஷமடைந்தாக்கள் தூயோதனனைச் சோநத மஹாவிலலாளிகள், சிறந்த ரதிகாசுரன் சிறந்தவனும் விலலா னிகளுள் உததமனும் புருஷஸுரேஷ்டனுமான காணனைப் பூஜித்தா ர்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, காணன் வெயிறகாலத்தில் நெருப்பா னது எரிப்பதுபோலப் பசைவாசுரனுடைய படையை எரித்தான். காணனால் வதஞ் செய்யப்படுகின்ற அநதப் பாண்டவஸேன

வீரர்கள் மஹாரதனுள் கர்ணனைக்கண்டு யுத்தத்திலபயந்து ஆங்காங்கு ஒடினார்கள் அந்த மஹாயுத்தத்தில் காணனுடைய சிறந்த விலலினின்று விடுபட்ட கூாமையுள்ள அம்புகளால் வதன செய்பபடுகின்ற பாஞ்சாலாகளுடைய பெரிய அழகையொலி பானது தோன்றியது பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையானது அந்தச் சபதத்தினால் மிகப் பயமடைந்தது பகைவர்கள் அந்த ஸமயத்தில் காணன் ஒருவனையே யுத்தத்தில் போர்வீரனென்று எண்ணினார்கள். பகைவர்களை அழிப்பவனான காணன் மீண்டும் அந்தயுத்தத்தில் ஆச்சாயகரமான செய்கையைச் செய்தான் பாண்டவாகளுடையரும் இவனைப் பாப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஜலபிரவாகமானது சிறந்தமலையை அணுகி உடைக்கப் படுவதுபோல அந்தப்பாண்டவசேனையானது காணனை அடைந்து பிளக்கப்பட்டது அரசரே! மிகப் புஜபலமுள்ள காணனும் யுத்தத்தில் புகைதணிந்த தீப்போல ஜவலித்துக்கொண்டும் பாண்டவா களுடைய பெரும்படையை எரித்துக்கொண்டும் நின்றான் மஹா ராஜரே! வீரனானகாணன் வீரர்களுடைய கலைகளையும் குண்டலங் களுடன் கூடின காதுகளையும் கைகளையும் அம்புகளால் விரை வாக அறுத்தான் வேகரே! யுத்தவீரரிறத்ததை அனுஷ்டிக கின்ற காணன் யானை கந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட பிழிகளையுடைய கத்திகளையும் தவஜங்களையும் சகதிகளையும் குதிரைகளையும் யானை களையும் பறபலரதங்களையும் கொடிகளையும் விசிறிகளையும் அச்சக் களையும் துகத்தடிகளையும் பறபலசகரங்களையும் பலவாறு துண்டாக கினை பாரதரே! அந்தயுத்தத்தில் காணனால் கொல்லப்பட்ட யானை களாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கமுடியாமலிருக்கிறபோக்கள மானது மாம்ஸங்களாலும் இரத்தங்களாலும் சேறுள்ளதாயிற்று நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் மேடுபள்ளமாகவும் ஸமமாகவும் இருக்கின்ற (யுத்த ரங்கத்தில்) ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை கோரமான பாணந்தகார மும் காணனுடைய அஸ்திரமும் நிகுதியடையவே, தன்னைச்சோந்த யுத்தவீரர்களாவது பிறரைச்சோந்த யுத்தவீரர்களாவது பரஸபரம் அறியப்படவில்லை. மஹாராஜரே! காணனுடைய விலலினின்று விடுபட்டவைகளும் ஸவாணபூஷணங்களுடன் கூடியவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டவாகளுடைய மஹாரதர்கள் நன்றாக மூடப்பட்டார்கள். மஹாராஜரே! முயல்கின்றவா்களும் பாண்டவர்களைச் சோந்தவா்களுமான அந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் ராதேயனால்

அடிக்கடி முறியஅடிக்கப்பட்டார்கள். காட்டில் கோபங்கொண்ட சிங்கம் மிருகக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலப் பகைவர்களான சிறந்த பாஞ்சாலரதிகாளைத் துரத்தினான் சிறந்த பெரும்புகழை யுடையவனான காணனோ யுத்தத்தில் போரவீராகளைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு ஓடியானது பசுக்களுடைய கூட்டங்களைத் துரத்து வதுபோல அந்தச்சேனையைத் துரத்தினான். புறங்காட்டி ஒகிகின்ற பாண்டவசேனையைக் கண்டு மஹாவில்லாளிகளான கௌரவர்கள் பயங்கரமான ஒலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்தில் வந்தார்கள் ராஜஸுரேஷ்டரே! தாயோதனனோ அதிகஸந்தோஷத்துடனும் அதிகு-தஸாஹத்துடனும் நான்குபக்கத்திலும் பறபலவாதியங்களை முழங்கச்செய்தான். அந்தயுத்தத்தில் முறிய அடிக்கப்பட்டவர்களும் பெரியவில்லையுடையவர்களும் புருஷஸுரேஷ்டர்களும் சூரர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் அப்பொழுது மரணம்வரையில் திரும்புவதில்லை என்று எண்ணி (யுத்தத்திற் குத்) திரும்பினார்கள். மஹாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருந்தவனும் புருஷஸுரேஷ்டனுமான ராதேயன் யுத்தத்தில் திரும்பிவந்திருக்கின்றவர்களான அந்தச் சூர களைப் பல்வாறாக நாசஞ்செய்தான். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அந்தயுத்தத்தில் காணனால் கோபத்துடன் பாண்டவர்களால் இருபது பாஞ்சாலரதிகாளும்தான் தூறுகண்களுக்கு மேலான சைதாயாகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! பகைவர்களை வாடிகின்றவனும் காலன் அந்தகன் இவர்களுடைய சரீரம்போன்ற சரீரத்தையுடையவ னும்சூரனுமான ஸூதபுத்தியன் தோகளினநிவிடங்களையும் குதிரை களுடையமுதுகுகளையும் சூன்யமாகவும் யானைகளைப்பிடிக்காமனிதா களில்லாதவைகளாகவும் காலாட்களை ஒகிகின்றவர்களாகவும் செய்து, நடுப்பக்கில் சூரியன்போலப் பார்க்கமுடியாதவனாகப் பிரகாசித்தான். மஹாராஜரே! மஹாவில்லாளியும் பகைவாக்கூட்டங்களை அழிப்பவனு மான காணன் இவ்வாறு மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதிகாளை யும் யானைகளையும் கொன்று நின்றான் மஹாபலசாலியான காலன் பூதகணங்களைக் கொன்றுநிற்பதுபோல மஹாரதனான அந்தக்காணன் ஒருவனாகவே ஸோமங்களைக் கொன்றுநின்றான். கொல்லப்படுகின்ற வர்களாயிருந்தும், பாஞ்சாலர்கள் யுத்தமுனையில் காணனைவிட்டு வில காமலிருந்தமையால் அவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான வல்லமையை அந்த யுத்தத்தில் கண்டோம். அரசனும் துச்சாஸனனும் அவ்வாறே சரதவானுடைய குமாரரான கிருபரும் அஸ்வததாமாவும் கிருதவர் மாவும் மஹா பலசாலியான சகுனியும் தூறுதூறுகளும் ஆயிரம்

ஆயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றார்கள ராஜேந்திரரே ! உண்மையான பராகரமுள்ளவாகளும் ஸ்வேந்திராகளுமான காண புத்திரர்கள் இருவரும் கோபமுள்ளவாகளாகப் பாண்டவாளுடைய படையை இங்கும் அங்குமாகக் கொன்றார்கள். அரசமயத்தில் கருரமானதும் பெரியதுன்பத்தை உண்டிபண்ணுகின்றதுமான பெரிய யுத்தம் நடந்தது அவ்வாறே, சூரர்களான பாண்டவாளும திருஷ்டத யும்னனும் சிகண்டியும் மிகக் கோபங்கொண்டவாகளான தரௌபதீ புத்திராகளும் உம்முடைய சேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள் இவ்வாறு, பாண்டவாளுடைய படைக்கு ஆங்காங்கு இரதநாசமுண்ட டாயிற்று. மஹாபலசாலியான பீமனை அணுகி உமமைச சோரதவா களுக்கும் யுத்தத்தில் நாசமுண்டாயிற்று

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் விருப்பப்படி மாதவர் தேரைக் கர்ணனருநிற் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், கர்ணன் அர்ஜுன னைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதமுரைத்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்)

சுததுருவீராகளைக் கொல்வனென்றவனும் பீபதஸு என்கிற பெயர் பெற்றவனும் புருஷஸுரேஷ்டனுமான பலகுனன, தனித்தனி யாகக் கௌரவாளுடைய சேனையைக் கொன்று, மகாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய பரபரப்பைக்கண்டு, ரகதத்தையே ஜலமாகக் கொண்டதும், * மாம்ஸங்களாலும் ஊனீராலும் எலும்புகளாலும் சேறுள்ளதும், மனுஷ்யாளுடைய தலைகளாகிற கற்களுள்ளதும், யா னைகளாலும் சூதிரைகளாலுமமைந்த கரையுடன்கூடியதும், நன்றாகச் சிதறியிருக்கின்ற சூரர்களுடைய எனபுக்கூட்டத்தினால் வியா பிக்கப்பட்டதும், நாகக்கைகளாலும் கழுக்குகளாலும் எதிரொலியுள்ள தாகச் செய்யப்பட்டதும், குடைகளாகிற அன்னங்களோடும் தெப புத்தோடுங்கூடியதும், வீரர்களாகிற மரங்களை அடித்துக்கொண்டு போகின்றதும், ஹாரங்களாகிற தாமரைமடுக்களையுடையதும், சிறந்த தலைப்பாகைகளாகிற நுரைகளுள்ளதும், விறகளும் பாணங்களும் தவ ஜங்களுமுள்ளதும், மனிதர்களாகிற சிறியவர்களுடன்கூடியதும், கேட கங்களும் கவசங்களுமாகிற சுழலோடுங்கூடியதும், ரதங்களாகிற தெப பங்களால் நிரம்பியதும், ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்களால் ஸுஸ்ப

* இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.

மாகத் தாண்டக்கூடியதும் பயந்தவாகளாலவ்விதத்தினாலும் தாண்ட முடியாததுமான ஒரு நதியை உண்டிபண்ணி வாஸுதேவரைப் பார்த்து, இந்தவாக்கியத்தை உரைக்கலானான் 'கிருஷ்ண' யுத்தரங்கத் தில் ஸூதபுத்திரனுடைய கொடியானது இதோ காணப்படுகிறது. பீமஸேனன்முதலான இந்தவீரர்களும் மஹாரதனோடு போர்புரிகிறார்கள். ஜனாரதனரே! இதோ பாஞ்சாலர்கள் காண்கிறீர்கள் பயந்த ஒடுகின்றார்கள். இதோ தூயோதனராஜன் வெண்மையான குடை பிழக்கப் பட்டவனாகக் காண்கிறீர் முறிய அழிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களை ஒடுப்படிசெய்துகொண்டு அழிகமாகப் பிரகாசிக்கிறான் ஸூதபுத்திரனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற கிருபரும் கிருதவாமாவும் மஹாரதரான அரவத்தாமாவும் அரசனாக காப்பாற்றுகிறார்கள் நம்மால் கொல்லப்படாமற்போனால் அவர்கள் ஸோமகர்களுடன் போர்புரிவார்கள். மாதவரே! கடிவாளம்பிடிப்பதில் ஸமாததனும் தோடுவி லிருப்பவனுமான இந்தச்சலயன் காண்கிறீர் தோடுவிடத்திக் கொண்டு மிகவிளங்குகிறான் அந்த இடத்தில செல்லவேண்டு மென் கிறபுத்தி எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு என்னுடைய தேரினைநடத்தும் யுத்தத்தில் காண்கை கொல்லாமல் எவ்விதத்தினாலும் நான் திரும்பமாட்டேன். ஜனாரதனரே! காணன், நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, யுத்தத்தில் பார்த்தார்களே யும் மஹாரதர்களான ஸருஞ்சயர்களுடைய யுத்தங்கள்தில் மிச்சமில லாமல் நாசமடையச் செய்யவேண்டாம்' என்று கூறினான்

பிறகு, கேசவா, ஸவயஸாசியுடன் துவருவயுத்தஞ்செய்வதில் (விருப்பமுள்ளவனும்) மகிமைதங்கிய வில்லேக கையிறகொண்டவனு மான காணனை லக்ஷயம்வைத்து உமமுடைய சேனையைக்குறித்து வேகத்துடன் விரைவாகச்சென்றா அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் அந்தக்கேசவா எல்லா இடங்களிலுமிருக்கின்ற பாண்டவஸையங் களைச் சீக்கிரமாக யுத்தத்தில் மனத்தேறுதலடையும்படி செய்வதற் காக ரத்ததோடு விரைவாகச்சென்றா. பெரியவரே! பிறகு, இந்திர னுடைய அஸ்திரமானது பாவதங்களில் விழுந்தால் உண்டாகும் சப தம்போல அந்தப்பாண்டவனுடைய தேரொலியானது தோன்றி யது. ஸத்யமான பராகரமுள்ளவனும் அளவிடமுடியாத பல முள்ளவனுமான பாண்டவன் உமமுடையசேனையை வெல்லக் கருதிப் பெரிதான தேரொலியுடன் எதிர்த்துச்சென்றான் அவ வாறு வருகின்றவனும் வெண்மையான குதிரைகளுடையவனும் வாஸுதேவரை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அந்த அராஜு

னனைப் பார்த்து மஹாத்மாவான அவனுடையகொடியையுங் கண்டு, மதராஜன் கர்ணனைப்பார்த்து, 'காண்! யுத்தத்தில் எவனைப்பற்றி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அந்நாதிகள் இதோ பகைவர்களை அடித்துக்கொண்டு வருகிறான் இதோ குந்தீபுத்திரன் காண்டவமென்கிற வில்லைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றான். அவனை இப்பொழுது கொல்வாயாகில் அது நமக்கு நன்மையாகும். காண்! சந்திரபரதிமைகளையும் நக்ஷத்திர பரதிமைகளையும் அடையாளமாகக்கொண்டதும் கொடிகளோடும் கிண்கிணிகளோடும் கூடியதுமான அராஜுனனுடைய வில்லிலுள்ள இந்நாண்கயிருனது ஆகாயத்தில் மின்னலபோல இதோ பிரகாசிக்கிறது, பா. இதோ பார்த்தனுடைய கொடிநுனியில் நாற்புறங்களையும் பாககின்றதும் பாககிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் பயங்கரமுமான வானரம் காணப்படுகின்றது பிரபுவே! பாண்டவனுடைய ரதத்தில் குதிரைகளை ஓட்டுகின்ற வாஸுதேவருடைய சக்கரமும் கதையும் சங்கமும் சாங்கமென்கிற வில்லும் இதோ காணப்படுகின்றன ஸவயஸாசியினால் இழுத்துவிடப்படுகிற 'காண்டவம் இதோ ஒலிக்கிறது. கைத்தோச்சியுள்ள அராஜுனனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட கூரமையுள்ள இந்நதப்பாணங்கள் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றன (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடாதவர்களான மன்னாளுடைய அகன்றும் நீண்டும் சிவந்தமிருக்கின்ற கண்களுள்ளவைகளும் பூண்சந்திரனுகொப்பான முகங்களுள்ளவைகளுமான தலைகளால் இந்நதபூமியானது பரப்பப்படுகிறது பரிகங்கள் போன்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் திமிருள்ளவைகளுமான ரணசூராகளுடைய கைகள் ஆயுதங்களுடனே இதோ தள்ளப்படுகின்றன. குதிரைவீரர்களோடு தள்ளப்பட்டவைகளும் தள்ளப்படுகின்றவைகளுமான குதிரைகள் நுனிநாகுகுகளும் கண்களும் தெறித்துப்போனவைகளாக நாசமடைந்து பூமியில் படுக்கின்றன மலைச்சிகரங்கள் போன்றவைகளும் இம்மலையிலுண்டானவைகளுமான யானைகள் பார்த்தனால் மத்தகங்கள் நன்றாக வெட்டப்பட்டு இதோ மலைபோல விழுகின்றன. கொல்லப்பட்ட இந்நத அரசர்கள் கந்தாவங்கரம்போன்ற ரதங்களினின்று புண்யத்தின் முடிவில் ஸவாககவாவிகள் விமானத்திலிருந்து விழுவதுபோல விழுகின்றார்கள். ஸிம்மத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான பறப்பல மிருகக்கூட்டம் நாசஞ்செய்யப்படுவதுபோலக் கிரீடியினால்

அதிகமாகத் துன்பத்துக்கு உடன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஸைந்
யத்தைப் பார். காண! சிறந்த ரதிகாகளைக் கொன்றுகொண்டு உன்னை
எதிராகவிரும்பி அாஜுனன வருகிறான். ராதேய! *அந்த அாஜு
னனைக்குறித்து நீ தடையின்றிச் செலவாயாக அனேகசத்துருக்
களைக் கொல்லுகின்ற அாஜுனனிடத்திலிருந்து விரைவாக உண்
டானபயத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் இறத்ததாத்தராஷ்டிர சேனை
யானது பிளக்கப்படுகிறது. இறத்த தனஞ்சயனுடைய தேக
மானது மிகப் பரப்பையடைந்திருப்பதனால் இவன் உன்னிமித்த
மாக எல்லாச்சேனைகளையும் விட்டி விரைவுபடுகிறான் என்று நான்
நினைக்கிறேன் விருகோதரன் பீடக்கப்படுத தருணத்தில் கோபத்தி
னால் ஜவலிக்கின்ற பார்த்தன் உன்னை விட்டி வேறுவனோடும்
எதிர்த்துப் போபுரிய எண்ணங்கொண்டு நிறகமாட்டான். நிக
ரற்ற தேராளியும் பகைவாகளைத் தவிரக் செய்பவனுமான பாரத்
தன், தாமராஜா தேரினையிழுந்து மிகஅடித்துக் காயப்படுத்தப்
பட்டிருப்பதைக் கண்டும் சிகண்டியும் ஸாதயகியும் பார்த்தனான
தருஷ்டதயும்னனும் தரௌபதீருமாராகளும் யுதாமனயுவும்
உத்தமௌஜஸும் நகலஸஹதேவாகளும் உனக்கு வசப்பட்டிருப்
பதைக் கண்டிம குரோதத்தினால் கண்கள் சிவந்து கோபமுண்டு
எல்லா அாசாகளையும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ள
வனாகி விரைவாக உன்னை எதிர்த்து வருகிறான் அவன் சேனை
களைவிட்டிவிட்டி ஸம்சயமில்லாமல் நம்மைக்குறித்தே விரைந்து
எதிரில் வருகிறான் காண! நீ இவனை எதிர்த்துச்செல் (இவ்விஷ
யத்தில்) வேறு வில்லாளி இல்லையன்றோ? கடலைக் கரை தடுப்பது
போல யுத்தத்தில் கோபமுள்ள அாஜுனனைத் தடுக்கக்கூடிய வில்
லாளி உன்னேதவிர வேறுஒருவனை இவ்வுலகத்தில் நான் காண
வில்லை. இவனுக்குப் பக்கங்ஙிலும் பின்புறத்திலும் காவலை நான்
காணவில்லை இவன் ஒருவனாகவே உன்னைஎதிர்த்து வருகிறான்.
நீ பயன்பெறுதலைப் பார. பகைவரைத் தவிரக்கச்செய்கின்றவர்
களான இறந்த கிருஷ்ணாஜுனாகளை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போ
புரிவதற்கு நீ அல்லவோ வல்லமைபொருந்தியவன்? ராதாபுத்திர!
பொறுப்பு உன்னுடையதே தனஞ்சயனை எதிர்த்து முயற்சி
செய். நீ பீஷ்மரோடும் துரோணரோடும் அஸுவத்தாமாவோடும்
கிருபரோடும் ஸமானாயிருக்கிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸவய

* 'பாரத' என்னும் சொல் விடப்பட்டது.

ஸாசியை மஹாயுத்தத்தில் தடுப்பாயாக. காண! ஸாப்பம்மீஸால் (நாககினால் உதிகளை) நககிகொளருகிறவனும் காளீபோல்க கர்ஜிகின்றவனும் வனத்திலிருக்கின்ற புலிபோன்றவனுமான தனஞ்சயனை வதஞ்செய்வாயாக. மிககபலசாலிகளும் தூயோதனைனைச் சேர்ந்தவாகளுமான இந்த அரசாக்கள அாஜுன்னிடம் பயநது நடுக்க முற்றவாகளாகவும் யுத்தத்தில் விருப்பமில்லாதவாகளாகவும் யுத்தத்தினின்று ஒகிருகாள் ஸுதநந்தன! ஒகின்ற அநத வீரர்களுடைய பயத்தைப் போகக்கூடியமனிதன யுத்தத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவனுமில்லை புருஷஸுரேஷ்டனே! இந்தக் கௌரவாகளனைவரும் யுத்தத்தில் திட்டைப்போலிருக்கிற உன்னை அடைநது உன்னிடத்தின்று காவலை விரும்பினவாகளாக நிற்கின்றார்களா ராதேய! எவ்விதத்தினாலும் வெல்ல முடியாதவாகளான வைதேகாக்களும் அம்பஷ்டாக்களும் காம்போஜாக்களும் நகனஜித்துக்களும் காரநாராக்களும் எந்தத் தையத்தினால் யுகத்தில் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அநதத் தையத்தை உண்டிபண்ணிகொள. பிறகு, பாண்டவனை எதிர்த்துச்செல் மிகக் புஜபலமுள்ளவனே! பேராண்மையில் நிலைபெற்றவனாக இருநது, கிரீடியினால் 'மகிழ்விக்கப்படுகின்றவரும் விருஷணிகுலத்தி ஷுநித்தவருமான வாஸுதேவனையும் எதிர்த்துச்செல்' எனருன காணன, 'சலய' உன் நிலைமையில் நிற்குரூய இப்பொழுதுதான் நீ என்மனதுக்கு உகப்பாக இருப்பவன் மிகப்புஜபலமுள்ளவனே! அவ்வாறே தனஞ்சயனி'டத்தில் பயப்படாதவனாவும் தோற்றுகுரூய. சிஷைப்பெற்றிருக்கின்ற எனனுடைய இரண்டிகைளினபலத்தையும் இப்பொழுது பாரா எனனுடைய பயிற்சிவனமையையும் பாரா ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! நான் ஒருவனாகவே இப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய பெருமபடையைக் கொல்வேன, பிறகு, கிருஷ்ணாஜுனாகளையும் கொல்வேன உண்மையை உன்னிடத்தில் உரைக்கிறேன். அநத இரண்டு வீரர்களையும் யுத்தத்தில் கொல்லாமல் எவ்விதத்தினாலும் நான் திருமப்போகிறதில்லை அவர்களாலாவது அடக்கப்பட்டு நான் படுப்பேன. யுத்தத்தில் ஜயமானது நிலையற்றதன்றோ? நான் இப்பொழுது (அவர்களாக) கொன்றோ, அல்லது (அவர்களால்) நான் கொல்லப்பட்டோ கிருதாரத்தாகப்போகிறேன்' என்றுகூறினான். சலயன, 'காண! மஹாரதாக்கள், ரதிகாக்களுள் சிறந்தவீரனான இந்த அாஜுன்னை ஏகாகியாயிருந்தாலே ஜயிக்கமுடியாதவனென்றுசொல்லுகிறார்கள். கிருஷ்ணனால் நாற்புறத்திலும் காக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த

அர்ஜுனனை ஜபிக்க எவன் இவவுலகத்தில் ஸாமர்தியமுள்ளவன்?' என்று சொன்னான்.

காணன், 'இப்படிப்பட்ட உத்தமராதிகன் உலகத்தில் ஒருபொழுதும் இருந்ததில்லை. நாம் முழுதும் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட இந்தப்பாத்தனை எதிர்த்துப் போரிடரியப்போகிறேன். பெரும்போரில் எனதான்மையெப்பா. கௌரவராஜகுமாரான இந்ததோவீரன் வெண்மையானகுதிரைகளோடியுத்தபூமியில் ஸஞ்சரிக் கிருன். இப்பொழுது, அவனுக்கு என்னைக் கஷ்டத்தை அடைவிக்கப் போகிறான். கர்ணனாவது அவனுக்கு நாசத்தை உண்டிபண்ணுவதில் இந்தச் சமயத்தில் ஸமாததனுவான் ராஜகுமாரான இந்த அர்ஜுனனுடைய இரண்டிகைகளும் வோவையிலலாதவைகளும் நடுக்கமற்றவைகளும் தழும்புள்ளவைகளும் பெரியவைகளுமாயிருக்கின்றன திடமான ஆயுதங்களையுடையவனும் முயற்சியுள்ளவனும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவனுமான ஒருயுத்தவீரன் அர்ஜுனனுக்கு ஸமானனாக (உலகத்தில்) இல்லை இவன் கழுகுகளபூண்ட அனேகபாணங்களையும் எடுக்கிறான், அவைகளை ஒருபாணம் போல விரைவாக நாண் கழிற்றிற் பூட்டி எய்கிறான் அவைகள் ஒருகுரோசதூரம் சென்றும் வீணாகாமல் (லக்ஷ்யத்தில்) தாக்குகின்றன. பூமியில் எந்தயுத்தவீரன் இவனுக்கு நிகராயிருக்கிறான்? கிருஷ்ணனைத் துணையாக்கக்கொண்டவனும் பராக்ராமமுள்ளவனும் அதிரதனுமான அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் அக்கினியை மகிழ்வித்தான். அப்பொழுது மஹாத்மாவான கிருஷ்ணன் சககரத்தைப் பெற்றான். இடக்கையினாலும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவனும் நீண்டகைகளையுடையவனும் உதாரமனமுள்ளவனும் பாண்டுவின் புதல்வனுமான அர்ஜுனன் அகனியினிடத்தினின்று காண்டவம் என்கிறவிலேயும் வெண்மையான குதிரைகளாகட்டிய நல்லசத்தமுள்ள உக்கிரமான ரதத்தையும் திவ்யரூபமுள்ள அம்பரத தூணிகளையும் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சஸ்திரங்களையும் பெற்றான், இந்திரலோகத்தில் கணக்கிடமுடியாதவர்களான தைதயர்களையும் எல்லாக்காலகேயர்களையும் கொன்றான், அந்தத் தேவலோகத்தில் தேவதத்தமென்கிற சங்கத்தையும் பெற்றான் அந்த அர்ஜுனனைவிட மேலானமனிதன் பூமியில் எவன் இருக்கிறான்? சலய! மஹானுபாவனும் மஹாதேவரை அஸ்திரங்களாலும் நேரில்செய்த நல்லயுத்தத்தினாலும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்தவனும் அவரிடத்தினின்று மூவுலகங்களையும் கொலலும் திறமையுள்ளதும் மிக்ககோர்மாயிருப்பதுமான பாசுபத மஹாஸ்திரத்தைப் பெற்ற

வனும் யுத்தத்தில் லோகபாலாகளால் தனித்தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தும் எண்ணுதற்கரியவையான மஹாஸ்திரங்களைக் கொடுக்கப் பெற்றவனும் புருஷஸுரேஷ்டனும் காலகேயாகளுடன் ஒன்று சேர்ந்த அஸுரர்களை அஸ்திரங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாகக் கொன்றவனும் அவ்வாறே விராடனுடைய நகரத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற நம்மனைவரையும் ஒரேதேரினால் வென்று யுத்தமத்தியில் அந்தப்பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பி மஹாரதாக்களுடைய ஆடைகளையும் உரிந்தவனும் வீரயகதுடனும் குணங்களுடனும் கூடியவனும் கிருஷ்ணனை ஸஹாயகாக கொண்டவனும் அரசாக்களுள் சிறந்த வனுமான அாஜுனனை நான் யுத்தத்திற்கு அழைப்பதான இதனை எல்லாஉலகங்களிலும் மிக்கஸாஹஸமென்று நினைக்கிறேன் மஹாதமாவும் சங்கத்தையும் சக்கரத்தையும் கத்தியையும் கையில்கொண்டவரும் என்கும் வியாபித்திருப்பவரும் ஜயசீலரும் வஸுதேவருடைய புத்திரரும் சேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாஉலகங்களாலும் பதினாயிரம் வாஷங்களுட்கூடச் சொல்லமுடியாத குணங்களுள்ளவரும் முடிவற்ற வீரயமுள்ளவரும் நிகரில்லாதவரும் நாராயணருமான கேசவரால் காகப்பட்டிருக்கின்றான் ஒருரத்தில் சோந்நிருப்பவர்களான கிருஷ்ணாஜுனாகளைப் பார்த்தும் எனக்குப் பயமும் நடுக்கமும் உண்டாகவில்லை இந்த அாஜுனன் விலித்தையில் ராஜகுமாரர்களை மீறினவன் கேசவரும் சக்கரயுத்தத்தில் மறறவர்களை மீறினவா இமயமீலையும் தன்னிருபிட்டத்தை விட்டு அசைவுறும், வஸுதேவநதனராகவும் இப்படிப்பட்ட பாண்டிநதனாகவும் இருக்கிற கிருஷ்ணாஜுனாகள் அசையமாட்டாக்கள் இவ்விருவார்களும் சூராகள், பலசாலிகள், திடமான ஆயுதங்களுடையவாக்கள், மஹாரதாக்கள், நல்ல தேகமுள்ளவாக்கள் சோந்நிருக்கின்றவார்களும் புருஷஸுரேஷ்டாக்களுமான இவ்விருவீரர்களும் இருபிட்டத்தினின்று நழுவின தேவகுமாராக்கள் போல இருக்கின்றாக்கள் இவாக்கள் அகனிகூராகளோ! இந்திரபிருஹஸ்பதிகளோ! யமநதகாக்களோ! சந்நிரஸூரயாக்களோ! பகனுடைய அமசுபூதர்களான மித்திராவருணாக்களோ! அஸ்வனீதேவாக்களோ! மருதகணங்களோ! சோந்நிருக்கின்ற வஸுக்களோ! வீராகள் தனித்தனியாகவாவது சோந்நாவது யுத்தத்தினால் அசுத்தரையும் அாஜுனனையும் பலாதகாரமாக ஜயிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவாக்களாகாக்கள். சலய! அப்படிப்பட்ட இந்த அாஜுனனையும் வஸுதேவரையும் என்னேததவிர வேறுஎவன் எதிரப்பான்? எல்லா விருஷணி வீராக்களுடைய ஐஸ்ரவாயமும் வஸுதேவரிடத்தில் நிலை

பெற்றிருக்கின்றது. எல்லாப்பாண்டிபுத்திராகளுடைய ஜயமும் பார்த்தனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. புருஷஸுரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஒருரத்ததிலிருந்துகொண்டு என்னை ஒருவனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யப்போகின்றார்களா சலய! எனனுடைய பிறப்பானது மேனமை பெற்றது ஸந்தோஷிக்கிறேன். தாமதத்திற்கு இது ஸமயமன்று. எனனுடைய இந்த ரத்தத்தை விரைவாக நடத்து. இவ்விருவர்களையும் இவ்விதம் எதிர்த்துச் செல்லுகிறேன். இந்த முகூர்த்தத்தில் கொல்லப்பட்ட கிருஷ்ணாஜுனர்களுையாவது அல்லது அந்த இரண்டு சததுருக்களாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பா' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மஹாரதனான ஸூதபுத்திரன் விரைவாகப் பாண்டவனை எதிர்த்துச்சென்றான குருவீரர்களுள் சிறந்த மஹாரதர்களான கிருபா, போஜனான கருதவாமா, இளையஸஹோதரர்களுடன் கூடின காந்தாராதிபதியான சகுனி, குருவான துரோணருடைய குமாரா, உமமுடைய குமாரர்கள், அவ்வாறே காலாட்களுடைய கூட்டங்கள், யானைவீரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு எதிரிலவந்து உம்முடைய புத்திரனான தூயோதனன் அப்பொழுது அவர்களைப் புகழ்ந்து 'கிருஷ்ணாஜுனரிருவர்களையும் தகையுங்கள், எதிர்த்துச் செல்லுங்கள், எல்லாவிதத்தாலும் விரைவாகக் களைப்படையச் செய்யுங்கள் உங்களால் நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட இருவர்களுயும் எனனுடைய ஸேனாபதி எளிதில் கொல்லும்படி செய்யுங்கள்' என்று ஸம்பந்தில் வந்து உரைத்தான். சிறந்த வீரமுடையவர்களான அவர்கள், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, விரைவுள்ளவர்களாகவும் அாஜுனனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவர்களாகவும் அவனை நோக்கி நன்றாக எதிர்த்துச் சென்றார்கள். காணனுடைய கட்டளையை அனுஷ்டிக்கின்ற மஹாரதர்கள் அந்த அாஜுனனை யுத்தத்தில் அம்புகளால்ததார்கள் அதிகஜலத்தையுடைய மஹாஸமுத்திரமானது நதிகளையும் நதங்களையும் குடிப்பதுபோல அாஜுனன் யுத்தத்தில் அவர்களைக் குடித்துவிட்டான் அவன் உத்தமமான பாணங்களைத் தொடுக்கின்றவனாகவாவது அப்படியே விடுக்கின்றவனாகவாவது பகைவார்களால் காணப்படவில்லை தனஞ்சயனால் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளாலே பிளக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் உயிரை இழந்து விழுந்தனர். கிரணங்கள் போன்ற பாணங்களை யுடையவனும் அழகியமண்டலம் போன்ற காணடவத்தையுடைய

வனும் யுகத்தின் முடிவுக்காலத்திலுள்ள ஸூரியனுக்கு ஒப்பான தேஜஸ் உள்ளவனுமான விஜயனை, கண்ணோடியுள்ள ஜனங்கள் எவ்வாறு ஸூரியனைப்பார்க்கச்சக்தியற்றவாகனோ அவ்வாறு கொளரவாகள் ஏறிட்டுப் பாப்பதற்குச் சக்தியற்றவாகளானார்கள். பாரததன் மகாரதர்களால் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட உத்தமமான பாணங்களை உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பாணஹமுகங்களினால் துண்டாக்கினான். காண்டவத்தை விலலாக்கக்கொண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் விலலை வட்டமாக வீளைத்து இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் அந்த அம்புத்திரைகளை நாசஞ்செய்தான். அரசாக்களுட சிறந்தவரே! ஆனி ஆடி மாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் உகிரமான கிரணங்களுள்ளவனுமான ஸூரியன் நீப்பெருக்கை நாசம் செய்வதுபோல அர்ஜுனன் பாணஸமூகங்களை* நாசம்செய்து உம்முடையசேனையை எரித்தான் கிருபரும் அவ்வாறே போஜனம் உம்முடையபுத்திரனும் மகாரதரான துரோணபுத்திரரும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனை எதிர்த்து ஒடிவந்தார்களா மேகங்கள் மலையின்மீது நீர்த்தாரைகளைப்பெய்வதுபோலப் பாணங்களை இறைத்தார்களா அந்தப் பாண்டவன் (தன்னைக்) கொல்ல எண்ணங் கொண்டவாகளும் ஸமாததாக்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்தக்கௌரவவீரர்களாலே முயற்சியுடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்தஉத்தமமான பாணங்களை விரைவுடன் அம்புகளால் வெட்டி அந்தச்சத்தருக்களை மும்மூன்று பாணங்களால் பிளந்தான் வட்டமான காண்டவமாகிற பூணமண்டலத்தாடன்கூடியவனும் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனாகிறஸூரியன், அம்புகளாகிற உகிரமான கிரணங்களுடன் கூடியவனாக, ஆனி ஆடிமாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் அவ்வாறே நாற்புறத்திலுமுள்ள வட்டமான ரேகைபுடன்கூடிவனனுமான ஸூரியன் போல விளங்கினான் பிறகு, துரோணபுத்திரர் சிறந்த பத்துப்பாணங்களால் தனஞ்செய்யும் மூன்று பாணங்களால் அச்சத்தையும் நான்குபாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் பிளந்தார், பிறகு, வானரத்தினமீதும் அம்புகளையும் சிறந்தநாசங்களையும் இறைத்தார் பிறகு, தனஞ்செய்ய நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்துரோணபுத்திரருடையவிலையையும் ஸாரதியினுடைய தலையையும் மூன்றுபாணங்களால் அறுத்தான் நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் மூன்றுபாணங்களால்

* 'நீரவய' எனப்படுமூலம்; 'வாரியிறைத்து' என்றும் கொள்ளலாம்.

கொடியையும் துரோணபுத்திரருடையரத்ததிலிருந்து தள்ளினான். குணங்கள் நிரம்பியவரான அந்தத் துரோணபுத்திரர் கோபத்தாலநிறை தவராகி அளவிலலாத வஜரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டதும் தக்ஷகனுடைய உடலபோலப் பிரகாசிக்கின்றதுமான வே ரொரு விலலை அந்த அாஜுன்னைக்கொலுவதற்காகச் சிறந்தபெரிய ஸாப்பத்தைப்போலக் கையிலெடுத்தாரா அவா தம் ஆயுதத்தைப் பூமியில் எறிந்துவிட்டு விலலைநாணேற்றி ஜயிக்கப்பட்டாதவாகளும் புருஷ ஸரேஷ்டர்களுமான அவவிருவாகளையும் நன்குமதித்துக்கொண்டு உத்தமமான பாணங்களால் ஸம்பத்திலிருந்து அடித்தாரா மஹா ரதர்களும் யுத்தமுனையில் நிற்பவா்களுமான கிருபரும் உமமுடைய குமாரனும் கருதவாமாவும் அந்தக் கௌரவவீராகளும் யுத்தத்தில் பாண்டவஸரேஷ்டனை அனேக பாணங்களால் (அடித்துக் கொண்டு) ஸூரியனை மேகங்கள் சூழுவதுபோலச் சூழ்ந்தார்கள். ஆயிரம் கைகளையுடைய காரத்தவீராராஜுன்னுக்கு ஒப்பான பராக ரமமுள்ள பார்த்தன கிருபருடைய அம்புகளுடனகூடின விலலையும் குதிரைகளையும் தவஜங்களையும் ஸாரதியையும், முற்காலத்தில் வஜரபாணியான இந்நிரன பலியை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால் அடித்தான். பார்த்தனுடைய பாணங்களால் ஆயுதங்கள் (அடித்துத்) தள்ளப்பட்ட அந்தக் கிருபா மஹாயுத்தத்தில் தவஜம் நாசஞ்செய்யப்பட்ட பிறகு, கிரீடியினால் முனடி பீஷமா கட்டப் பட்டதுபோல ஆயிரம்பாணங்களால் கட்டப்பட்டாரா அர்ஜுன்ன காஜிக்கின்ற உமது குமாரனுடைய தவஜத்தை அம்புகளால் துண்டாக்கினான், விலலையும் அறுத்தான், கிருதவாமாவினுடைய மங்களகரமான குதிரைகளையும் கொன்றான், கொடியையும் துண்டாக்கினான் அந்த அாஜுன்ன விரைவுடன் உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் வீராகளையும் கொடிகளையும் யானை வீராகளையும் குதிரைவீராகளையும் தேராளிகளையும் அழித்தான். பிறகு, நான்கு பக்கங்களிலும் சிதறியிருக்கின்ற மிக்கபெரிதான உம்முடைய சேனை ஸூரியனுடைய தேஜஸினால் துன்புறுத்தப் படுவதுபோல அாஜுன்னனுடைய பிரதாபத்தினால் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டது. பிறகு, கேசவா துன்பமுற்றிருக்கிற சத்தருக களை அாஜுன்னனுடைய ரத்தத்தினால் விரைவாக வலமாகச் சுற்றி வந்தார். பிறகு, யுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவாகளான மற்ற வீரர்கள் விருத்திரனைக்கொன்ற இந்நிரனைப்போல விரைவுடன் செலவாகின்ற தனஞ்சயனை நல்ல குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவை

களும் மறு டிபும் உட்கொள்ள உதவி உறுததப்பட்டுவைகளுமான
தோகனோடு பிளந்த உதவி டிபுனாகா. பிறகு, மஹாபா
காளான சிகண்டிபும் உதவினமும் உதவினதேவர்களும் தனது
சயனைப் பிண்டொடாந்து உதவினதேவர்களை உதிர்த்து
ஒடித ததிததுக கூடையுள்ள பாண்டங்களால் பிளந்து மிகப்பயங்
கரமாகக் காஜித்ததாகாள் பிறகு, கோபங்கொண்டவாகளும் ஜயத
திலும் ஸவாககத்தைஅடைவதிலும் விருப்பமுள்ளவாகளுமான
கௌரவாகள், அஸுரர்களே தேவராஜனை ஹிம்ஸிதததுபோல
நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் நனகு தீட்டப்பட்டவைகளுமான
பாண்டங்களால் ஸருஞ்சயாகளோடு பரஸபரம் அடித்துக்கொண்டா
கள் பகைவாகளைத் தவிக்கச் செய்பவரே! யானைகளும் குதிரை
களும் விழுந்தன ரதிகார்களும் விழுந்ததாகாள். அவ்வாறே வீரா
கள் அனைவர்களும் நனருக விடப்பப்டிம் பாண்டங்களால் தனித்தனி
யாக ஒருவனையொருவா அடித்துக்கொண்டார்களே! அரச்சரே!
மஹாபலசாலிகளான சிறந்த யுத்தவீரர்களால் மகாயுத்தத்தில் பரஸ
பரம் (எய்யப்படுகின்ற) பாண்டங்களால் இருளானது உண்டிபண்ணப்
பட்டிருக்குந்தருணத்தில், நானகு திகக்குகளும் திககோணங்களும்
சூரியனுடைய ஒளியும் இருளால் மூடப்பட்டனவாயின

எண்பததுநான்காவது அத்தியாயம்

(ஸவதல யுத்தம்)

அரச்சரே! பாரதரே! மிகக் சிறப்பற்றவைகளான கௌரவா
களுடைய சேனையினால் எதிராகப்பட்டவனும் மூழ்குகின்றவனைப்
போலிருப்பவனும் குறித்திருந்தானுமான பீமனை மேலே தூக்கிவிடக்
கருதிய தனஞ்சயன், காரணனுடைய சேனையை அம்புகளால் அதிகமாக
அடித்துச் சத்தருவீரர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் பிறகு,
இந்த அஜுனனுடைய சரக்கூட்டங்கள் துண்டு துண்டாக ஆகாயத்
தை அடைந்து காணப்பட்டன. அவ்வாறே, மற்றப் பாண்டவவீரா
களும் உமமுடைய சேனையைக்கொன்றார்கள் மஹாபாகுபலமுள்ள
அருத்த தனஞ்சயன் பறவைக்கூட்டங்கள் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஆகாயத்
தைப் பாண்டங்களால் நிரப்பிக்கொண்டு கௌரவார்களுக்கு யமனானான்.
பிறகு, அவன் பலவங்களாலும் கூடாரபரங்களாலும் பளபளப்பான
நாராசங்களாலும் சரீரங்களை வெட்டினான், தலைகளையும் அறுத்தான்
சரீரங்கள் வெட்டப்பட்டவர்களும் கவசங்களை இழந்தவர்களும் தலை

களைஇழந்தவர்களும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளப்பட்டவர்களும் விழுகின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களால் (யுத்தபூமியானது) நன்றாக மூடப்பட்டது. தனஞ்சயனுடைய அம்புநூல் அழிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகார்களாலும் யானைகளாலும் நன்றாக வெட்டப்பட்டவர்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களும் அழிக்கப் பட்டவர்களும் அங்கங்களுடைய அங்கங்களுடைய அவயவங்களை யும் இழந்தவர்களும் உயிர்துறந்தவர்களும் உயிருடன் கூடியவா களுமான மனிதர்களாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று மனனரே! ரணபூமியானது வைதரணீரதிபோல எவ்விதத்தின லும் நாடமுடியாததும் அதிகமாக மேடுபள்ளமுள்ளதும் கோர ரூபத்துடனகூடியதும் மிகவும் பரக்கமுடியாததும் ஆயிற்று பூமியானது ஏரக்கால்களாலும், சக்கரங்களாலும், அச்சுக்களாலும், பலலங்களாலும் குதிரைகளை இழந்தவைகளும் குதிரைகளுடன் கூடியவைகளும் ஸாரதிகளுடன் கூடினவைகளும் ஸாரதிகள் கொல லப்பட்டவைகளுமான யுத்தவீரர்களுடைய தோகளாலும், பரப்பப் பட்டதாயிற்று பொற்கவரங்களணிந்தவர்களும் ஸனஞ்சயனுள்ளவா களும் பொன்மாலையைத் தரித்தவர்களுமான போரவீரர்களால் வீற்றி ருக்கப்பட்டவைகளும் கவசம் பூட்டப்பெற்றவைகளும் எப்பொழு தும் மதப்பெருகுள்ளவைகளும் பதரமென்கிற வகுப்பைச் சார்ந்த வைகளுமான யானைகள் கரூரர்களான யானைவீரர்களால் தூண்டப் பட்டவைகளாகக் கோபத்துடன் அாஜுனனை எதிர்த்துச்சென்றன. கிரீடியினால் அழிக்கப்பட்டநானூறு சிறந்ததோகள், தள்ளப்பட்டவை களும் பிராணிகளுடன்கூடியவைகளுமான பெரியமலையின் சிகரங் களபோல விழுந்தன தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் தள்ளப்பட்ட சிறந்தயானைகளால் பூமியானது மூடப்பட்டது அவனுடைய ரத மானது நான்குபக்கங்களிலும் மேகங்களபோல விளங்குகின்றவை களும் மதஜலத்தைப் பொழிகின்றவைகளுமான யானைகளை ஸூரியன் மேகங்களைப் பிளப்பதுபோல, எதிர்த்துத் தாக்கியது பலகுனனால் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் சஸ்திரங்களையும் யந்திரங் களையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரா களாலும் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் வழியானது மூடப்பட்டதாயிற்று நானொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட காண் டவமானது காஜிக்கின்ற மேகம் பேரிடிமுழக்கத்தை உண்டிபண்ணு வதுபோலப் பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டிபண்ணியது. பிறகு,

தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட சேனையானது ஸமுத திரததில் பெருங்காற்றினால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட பெருங் கப்பலபோலப் பிளக்கப்பட்டது. காண்வததினால் பிரயோகிக்கப் பட்டவைகளும் பறபல ரூபங்களுள்ளவைகளும் உயிரைவாங்குகின் றவைகளும் கொளளிக்கடடை தூமகேது வஜராயுதம் இவைகள் போன்றவைகளுமான பாணங்கள் உம துபடையை எரித்தன. பெரிய மலையின்மீதுள்ள மூங்கிறகாடானது இரவில் எரிந்தாற்போல உம் முடைய பெருஞ்சேனையானது பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அதிக மாகத் துடித்தது. கிரீடியினால் மிகஅடிக்கப்பட்டதும் பெரும்பாலும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் பாணங்களால் கொல்லப்பட்டும் சின்னபின் னம் செய்யப்பட்டிருப்பதுமான உமமுடைய அநதச் சேனையானது, நான்கு திகடுகளிலும் ஓடியது ஸவயஸாசியினால் நன்றாக எரிக் கப் பட்ட கௌரவாகள் *பெருங்காட்டில் காட்டுத்தீயினால் பயமுறுத்தப் பட்ட மிருகங்களுடைய கூட்டங்கள்போலச் சுழன்றாகள். அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்ற கௌரவர்களுடைய படையானது மிகக் தோளவலியமைந்த பீமஸேனனை யுத்தத்தில் விட்டுவிட்டு முழுதும் புறங்காட்டி ஓடியது பிறகு, கௌரவர்கள் தோளவியடை விக் கப்பட்ட தருணத்தில் ஜயிக்கப்படாதவனான அநதப் பீபதஸ் பீமஸேனனை அடைந்து ஒருமுகூததம் எதிரிலிருந்தான். பாரதமே! பலகுளீநக்ஷத்ரத்திலுதித்தவனான தனஞ்சயன் பீமஸேனனோடு சோந்து ஆலோசனைசெய்து அவனிடத்தில் யுதிஷ்டிரா சலயங்கள் நீங்கினவராகவும் துன்பமற்றவராகவும் இருக்கிறாரென்பதைச்சொல விப் அவனாலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவனாகி, பிறகு, ரதத்தின் ஒலியினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஒலியிடுமாடிசெய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்றான்.

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான தனஞ்சயன், துச்சாஸன னுக்கு இளையவர்களும் வீரர்களுமான உமமுடைய குமாரர்கள் பதி னமாகளால் சூழப்பட்டான். பாரதமே! நாணேற்றப்பட்ட விகளை யுடையவர்களும் நாததனம் செய்கின்றவர்கள் போன்றவர்களுமான அநத வீரர்கள், கொளளிகளால் யானையைத் துன்புறுத்தவதுபோல அவனைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினார்கள். மதுஸூதனா ரதத்தி னால் அவர்களை இடமாகச் சுற்றிச்சென்றா ஏனெனில், அவர், அவர்கள் கிரீடியினால் உடனே யமனிடம் அனுப்பப்பட்டுவிவார்

கொன்றே எண்ணினா அவ்வாறு திரும்பிப்போகின்றவன்போ
 லிருக்கின்ற அர்ஜுனனைப்பாத்தது * வேறு சில மூடாகள் உரக்கக்
 காலித்தாக்கள பாததன், அடிககடி காலிகின்ற அந்த வீராகளு
 டைய கொடிகளையும் குதிரைகளையும் விறகளையும் ஸாரதிகளையும்
 நாராசங்களாலும் பிறைநகணகளாலும் விரைவாக அறுத்தான்.
 பிறகு, வேறு பத்துப்பலங்களால் அவாகளுடைய தலைகளைத்
 தள்ளினான். கோபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவைகளும் நன்
 றுகக் கடிக்கப்பட்டிருக்கிற உதிகளையுடையவைகளும் பூமியில
 விழுந்திருப்பவைகளுமான அவாகளுடைய முகங்கள் ஆகாயத்தில
 நகடித்திரங்களுடைய கூட்டங்கள்போல விளங்கின. பகைவாக்களை
 கொல்லுகிறவனான அர்ஜுனன், பொன்னாலாகிய தோளவளைகளை
 அணிந்தவாகளான அந்தப் பத்துக்கொளரவவீரர்களையும் பொற
 புங்கமுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளுமான பத்துப்பாணங்
 களால் அடித்துவிட்டு வேறிடம் சென்றான்.

* 'தமாமெநு பூரணஹு உபிவா.' எனபது மூலம்
 'ததமெநு பூரணவநு ஸுபிரா.' எனபது நீலகண்ட வயாக
 யான புஸ்தக பாடம்

'திருதராஷ்டிரகுமாராகளில் பதினமரை அர்ஜுனன் கொன்றான்' என்று
 பொருளதரும்படியான நீலகண்டவயாகயானபாடமும் அதனைப்பின்பற்றிய
 இரண்டு இடங்களிலெழும்பியபாடங்களும் பொருதுமேற்கொண்டே நேரான
 பாடங்கொண்ட 'T R' இருபதுசாராயரவர்களும் அர்ஜுனன் அந்தப்பதின
 மரைகொன்றதற்காவே நிச்சயித்துக் குறிப்புஎழுதிருக்கிறாக்கள் இங்ஙனம்
 கொள்ளுதல், முன்பின்கதைத்தொடாச்சிக்கு விரோதமாகும் அர்ஜுனன்
 அப்படிக்கொன்றிருந்தால், பத்திற்குக் கா லினையலாகும் அது யுத்தமுறையும்
 அன்று ஸாவதாரண வாலுத்தேவன் தேரின் அவாகளுக்கு இடமாகச்செலு
 ததியது இவற்றைத் திருநாத்திரகொண்டேபோலும் மேலும், 'பொற்புங்க
 முள்ள பத்து பாணங்களால் அவாகளையே திரும்பவும் அடித்தான்' என்றால்,
 'தலைவற்றமுண்டாக்களை அடித்தான்' என்ற பொருத்தத்து, சுததவீரனான அர்ஜு
 னனுடையபெருமைக்கு ஒருபெருங்குறை தோன்றிற்றதும் இங்கே, ஸலோகங்
 களிலுள்ள சொல்லையையும் ஆராயத்தக்கது

திருதராஷ்டிரகுமாராகளில் பதினமரை அர்ஜுனன்கொன்றதாகப் பொ
 ருளதரும் பாடமே கொளவா சிலா அவா, 'ஸ்ரீமதாபாரதத்தில் எளிதிற்
 பொருளசெய்யமுடியாத பலவிதயங்ககா உள்ளன. எழுவகைப் பேதங்கள்
 முதலிய முறைகளைக்கொண்டு அவற்றிற்கு அத்தநிச்சயம் செய்யவேண்டும்.
 எழுவகைப்பேதங்காவான் —(1) வயதயாஸம் (2) பராதிஸோமயம் (3) கோ
 முதன் (4) பரஹஸம் (5) உக்ஷணம் (6) ஸுதரம் (7) ஸாது என்பன அவைக
 ளுள், வயதயாஸம், தேசவயதயாஸம், காலவயதயாஸம், புருஷவயதயாஸம்

எண்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குலயுக்தம்)

மஹா வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அந்தச் சிறந்த வானரத்வஜ்னை வீரர்களான தொண்ணூறு கௌரவரதிகர்கள் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்துச்சென்றார்கள். புருஷஸுரேஷ்டர்களான ஸம்சப்தகர்கள் பரலோகஸாதகமான கோரமான சப்தததைச் செய்து கொண்டு புருஷஸுரேஷ்டனான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் வாஸுதேவா, மஹாவேகமுள்ளவைகளும் ஸவாணமயமான பூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும், முத்தமயமான மேல் விரிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளுமான வெண்மையான குதிரைகளைக் காணனுடைய ரதத்தைநோக்கிச்செலுத்தினார் காணனுடைய ரதத்தை நோக்கிச்செல்பவனும் பகைவாகளை நாசஞ்செய்யவனுமான அந்தத் தனஞ்சயனைப்பார்த்து ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்கள் சரமாரிகளால் எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டு சென்றன அர்ஜுனன் விரைபவர்களும் ஸாரதிகளுடனும் விறகளுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடினவர்களுமான அந்தத்தொண்ணூறு ஸம்சப்தக வீரர்களையும் கூாமையுள்ள பாணங்களால் மிச்சமின்றிக்கொன்றான். கிரீடியினால் பறபலஉருவமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த ஸம்சப்தகர்கள், புண்யம்செய்தவர்கள் புண்யம் குறைந்தவுடன் ஸவாகத்தினின்றும் விமானங்கனிலிருந்து விழுவதுபோல விழுந்தார்கள். பிறகு, தோகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவர்கள் பயமற்றவர்களாகிக் கௌரவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனும் பரதஸுரேஷ்டனுமான பலகுனனை எதிர்த்தார்கள். முயற்சியுள்ளமனிதர்களுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியதும் பலத்தினால் அதிகரித்த சிறந்தயானைகளுள்ள துமான உமது புத்திரர்களுடைய அந்தப்பெரும் படையானது தனஞ்சயனை நன்றாகத்தடுத்தது மஹாவிலலாளிகளான கௌரவாசன குருநந்தனனான அர்ஜுனனைச் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் ராட்டிகளாலும் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் பாணங்களாலும் நன்றாக மூடினார்கள் பாண்டவன் என மூன்றுவகைப்படும் நேசுடயதயாஸமாவது, ஓரிடத்திலுடனத்தை மறநேரிடத்திலுடனத்தாகச் சொல்வது, காலவயதயாஸமாவது ஒருகாலத்தில் நடந்ததை வேறொருகாலத்தில் நடந்ததாகச் சொல்வது; புருஷவயதயாஸமாவது ஒருமனிதன்செய்ததை மறநேருமனிதன் செய்ததாகச் சொல்வது. இந்த வேறுபாடுபற்றிப் பிம்ஸேனபசெய்ததை அர்ஜுனன்செய்ததாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று ஸமாதானம்கூறுவா. இது மதவஸம்பிரதாயக்கொள்கை.

ஆகாயத்தில் நாற்புறத்திலும் பரப்பப்பட்டிருக்கிற அந்த அம்புமழையை ஸூரியன் கிரணங்களால் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோலப் பாணங்களால் நாசம் செய்தான். பிறகு, மிலேசசாகள மதங்கொண்ட ஆயிரததுமுந்நாறு யானைகளுடனகூட நின்றுகொண்டு உமது புத்திரனுடைய கட்டளைபிஞ்ஞல பாததனை விலாபபுறநிலை அடித்தார்கள. ரதத்திலிருந்திற் பாததனைக் காணிகளாலும் நாள்கங்களாலும் நாராசங்களாலும் தோமரங்களாலும் டாடிகளாலும் சுகதிகளாலும் சுப்பணங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் ஹிமலித்தார்கள. பிரபுவான பலகுணன, யானையினமீதுருப்பவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்றதுமான அந்த ஆயுதமழையைக் கூாமையுள்ள பலவங்களாலும் அரத்தசந்திரபாணங்களாலும் வெடடியபிறகு, கொடித்துணிகளுடனும் தவஜங்களுடனும் மாவுத்தாக்குடனும் கூடின அந்த எல்லா யானைகளையும் பறபல அடையாளங்களுள்ள உத்தமமான பாணங்களால் (இந்திரன்) வஜராயுதத்தினால் மலைகளைப் பிளப்பதுபோலப் பிளந்தான் அந்தப் பொனமலைகளை அணிந்த பெரிய யானைகள் ஸவாணமயமான கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டித் துன்பமடைந்து அகனியின் ஜவாலைகளுடனகூடின மலைகளைப்போல விழுந்தன அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண்டவத்தின் ஒலியும் சத்தமிடுகின்ற மனிதர்கள் மெதுவாகக்கூசுசலிடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் ஒலியும் தோன்றின மன்னரே! அடிக்கப்பட்ட அந்த யானைகளும் நான்கு பக்கத்திலும் ஒடின குதிரைகளும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளாகப் பத்துத்திக்குகளிலும் ஒடின மஹாராஜரே! ரதிகளாலும் அவ்வாறே குதிரைகளாலும்விடுபட்டிருக்கின்ற ரதங்கள் கந்தாவ நகரங்களப்போல ஆயிரம் ஆயிரமாகக் காணப்பட்டன. மஹாராஜரே! இவ்ருமங்கும் ஒடுகின்ற குதிரைவீரர்கள் பாததனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்பட்டவர்களாக அந்த அந்த இடத்திலேயே காணப்பட்டார்கள். பாததன் ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் யானைவீரர்களையும் யானைகளையும் ஜயித்ததினால் அந்த க்ஷணத்தில் பாண்டவனுடைய கைகளின் பலம் காணப்பட்டது, அரசரே! அந்தமனிதர்களும் யானைகளும் ரதிகளாகும் ஒன்றுசேராமலே யுத்தத்தை உத்தேசித்துத் திருமபினவாகளாகக் காஜித்துக்கொண்டு அாஜுனனை எதிர்த்தார்கள்.

• பரதார்களுள் சிறந்தவரே! மன்னரே! பிறகு, மூன்றங்கங்களூடனகூடின பெரும்படையினால் சூழப்பட்டிருக்கிற கிரீடியைக்

கண்டு பயங்கரஞானபீமஸேனன் கொல்லப்பட்டவாகளபோக மிருந திருக்கிற சிலரான உம்மைச்சோநத தேராளிகளை விட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனுடைய ரதத்தைக்குறித்து வேகத்துடன் சென்றான அப்பொழுது, பிராதாவான அாஜுனனைக்குறித்து வருகின்ற பீம னைக கண்டு, பெரும்பானமையாகக் கொல்லப்பட்டதும் துன்ப முற்றதுமான அச்சேனையானது அங்கிருந்து ஓடியது. மஹா பஸாலியான பீமன் களைப்படையாமல் மஹாயுத்தத்தில் கதையையக கையிலகொண்டு, அாஜுனனால கொல்லப்பட்டதுபோக மிருந திருக்கின்ற குதிரைகளைக் கொன்றான பாரதரே ! கௌரவா கள் அப்பொழுது கதையைக் கையிலகொண்ட பீமனைக்கண்டு, காலதண்டத்தைக் கையிறகொண்டு வந்திருக்கின்ற அநத அநதக் னென்றே எண்ணினார்கள். பீமன் காலராததிரிபோல அதிகஉக கிரமாயிருக்கிறதும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் புலிகளினறதும் கோட்டைமதிலகளையும் உப்பரிகைகளையும் நகரவாயிலகளையும் அவைகளைச்சாரநத வாயிலகளையும் பிளக்கின்ற தும் அதிகபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான கதாயுத்தத்தைக் குதிரை களை நாசஞ்செய்வதற்காக விரைவுடன் பிரயோகித்தான ஐயா ! அநதக்கதையானது அனைக்குதிரைகளையும் குதிரையினமீதேறி யிருக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றது. பாண்டவன் வெண்கல மயமாயும் உருக்குமயமாயுமிருக்கின்ற கலசங்கனையணிந்த மனிதா களையும் குதிரைகளையும் கதையினால் நாசஞ்செய்தான கொல லப்பட்ட அவைகள் வீரிட்டுக்கொண்டு வீழ்ந்தன இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் தலைகளும் எலும்புகளும் கால்களும் ஒடிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள், புலால் துன்னும் ஐந்துக்க ளுடைய கூட்டத்துக்கு ஆகாரமாக, பறகளால் பூமியைக்கொள்க கொண்டு படித்தன. இரத்தத்தினாலும் மாமஸத்தினாலும் ஊனீராலும் தருபதியைஅடைந்த கதையானது எலும்புகளைக்கூடப் பசுநிக றினறதாகக் காலராததிரிபோலப் பாகக்கமுடியாததாயிருந்தது. மிக்க கோபங்கொண்ட பீமன் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் அனைக் காலாட்களையும் கொன்று கதாபாணியாக அங்குமிங்கும் எதிர்த்து ஓடினான பாரதரே ! பிறகு, உமமைச்சோநதவாகள் கதையைக் கையிறகொண்ட பீமனைக்கண்டு காலதண்டத்தைக் கையிறகொண்டிருக்கிற யமன் என்று எண்ணினார்கள் மதங்கொண்டிருக்கிற யானைபோல மிக்ககோபங்கொண்ட அநதப் பாண்டிருந்தனன் முதலையானது கடலில் பிரவேசிப்பதுபோல யானைப்படையில பிரவேசித்த

தான. அதிககோபங்கொண்ட பீமன யானைப்படையில் நுழைந்து பெரிதான கதையைக் கையில் எடுத்து ஒருகூடினத்தில் அந்த யானைப்படையை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையச் செய்தான கவசங்களுடனும் மேலே ஏறியிருக்கிற வீரர்களுடனும் கொடிகளுடனும் விழுநின்ற மதயானைகளைச் சிறகுகளுள்ள மலைகளைப்போலக் கண்டோம் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ அந்த யானைப்படையைக்கொண்டு மீண்டும் தனது தேரில் ஏறி ஞாஜுன்னுக்குப் பின்புறத்தில் சென்றான் மஹாஞாஜே! பிறகு, பெரும்பான்மையாக ஆயுதங்களால்கூழப்பட்ட உம்முடையசேனையானது அப்பொழுது உதஸாஹத்தை ஒழிந்ததும் புறங்காட்டி ஒகிவநிலை நோக்கங்கொண்டதும் ஆயிற்று ஞாஜுன்ன தாமிநிபதாகவும் ஸ்நாயததை இழந்ததாகவும் நிற்கின்ற அந்தரசேனையைக் கண்டு பாணங்களாலும் சஸ்திர மழைகளாலும் மூடினான் யுகுகத்தில் காண்டவத்தைக் கில்லாக்கக்கொண்ட ஞாஜுன்னால் பாணஸமூகங்களால் நிறைசூட்டப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் உதங்களும் யானைகளும் கேஸர கூளோடு கூடிய கட்டப்பமலாகளபோல விளங்கின அரசரே! பிறகு, மனிதர்களான குதிரைகள் யானைகள் இவாசனின் பிராணனைக் கவாகின்ற கிரீடியினுடைய பாணங்களைக்கண்டு கௌரவர்கள் பெரிதான துன்பக் கூக்குரலை வெளியிட்டார்கள் அப்பொழுது, உம்முடைய சேனையானது கூக்குரலுள்ளதும் மிகதயமுற்றதும் ஒன்றின்மீதொன்று பதுங்குகின்றதுமாகக் கொள்ளிவட்டம்போலச் சுழன்றது பிறகு, கௌரவர்களுடைய மிக்கபெரிய சேனையானது ஞாஜுன்னுடைய பாணங்களால் அழிக்கப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில் பிளக்கப்பட்டாதரதமாவது குதிரைவீரனாவது குதிமையாவது யானையாவது இல்லை. அரசரே! பாணங்களால் உடைக்கப்பட்ட கவசங்களுள்ள அந்தச் சேனையானது நான்குபக்கத்திலும் எரிகின்றதுபோன்றதும் தனரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்டதும் அச்சந்தருவதும் நாசமடைந்ததுமாயிற்று பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்டதும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்படையானது பகைவர்களைத் தவிரக்கசெய்கிறவனான பலகுனனை எதிர்த்து யுத்தத்தை விடவில்லை பரதார்களுள் சிறந்தவரே! கொல்லப்படுகின்றவர்களாயிருந்தும், கௌரவர்கள் பார்த்தனை விட்டு விலகாமலிருந்ததாகிய அவர்களுடைய பராக்ரமத்தை, அந்தயுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக்கண்டோம். கௌரவர்களனைவரும் அந்த ஸவயஸாசியினுடைய அந்தப்பராக்ரமத்தைக்

கண்டு காணனுடைய உயிர்வாழ்வில் ஆசையற்றவர்களானார்கள். காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்ட பாரததனால் ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பாரததனுடைய பாணங்களுடைய தாக்குதலைப் பொறுக்கமுடியாததெனநெண்ணித் திரும்பிவிட்டார்கள். அம்புகளால் வதனெய்யப்படுகின்ற அந்தக்கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பாரதத்தைவிட்டுப் பயந்து திசைகளில் ஓடினார்கள்; காணனையும் அழைத்தார்கள். பாரதனை பாண்டவச்சீனையையும் யுதிஷ்டிரராஜரையும் ஸந்தோஷமடையச்செய்துள்ளென அனேக அம்புகளை இறைத்து அவர்களைத் துரத்தினான். மஹாராஜரே! உமமுடைய புத்திரர்கள் காணனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச் சென்றார்கள். ஆழந்த யுத்தக்கடலில் மூழ்குகின்ற அவர்களுக்குந் காணன் அப்பொழுது ஒரு திட்டானை மஹாராஜரே! கௌரவர்களே, காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அாஜனனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்தினால் விஷமில்லாத ஸாபங்கள்போல, (வீரயமற்றவர்களாகக்) காணனுடைய அருகிலேயே பதுங்கினார்கள் மன்னவரே! எல்லாப் பிராணிகளும் மிருத்யுன்னிடத்திலிருந்து நிகங்கி உலகங்களுக்கு முக்கியந்தியான தாமதத்தை அடிபடதுபோல, உமமுடையபுத்திரர்கள் மஹாதமாவான பாண்டவனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் சிறந்தவல்லவாயின காணனை அடித்துப் பதுங்கினார்கள் காணன், மனத்தில் பயமடைந்தவர்களும் இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்களும் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமான அவர்களை, 'பயப்படவேண்டாம்' என்று சொன்னான் பாரததனால் வலிமையினால் நன்றாக முறியடிக்கப்பட்ட உமமுடையச்சீனையெக்கண்டு காணன் பகைவர்களைக் கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் வில்லை நானொலிசெய்துகொண்டு நின்றான் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனான காணன் வேகமாகஓடி வுன்ற அந்தக்கௌரவர்களைக்கண்டு பெருமூச்சு விடுகுகொண்டு நன்றாக ஆலோசித்துப் பாரதத்தைக் கொல்லும்விஷயத்தில் மனத்தைச்செலுத்தினான். பிறகு, அதிரதபுத்திரனான காணன் மிக்க பெரிதானவில்லை நானொலியிடுமபடி செய்துகொண்டு, ஸவயஸாசி பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மீண்டும் பாஞ்சாலர்களைக் குறித்து ஓடினான் பிறகு, இரத்தமபோன்ற கண்களையுடையவர்களான அரசர்கள் பெரியமேகங்கள் மலையைமூழிவதுபோல ஒரு கூணத்தில் பாணங்களுடையகூட்டங்களால் காணனை மூடினார்கள். பெரியவரே! பிறகு, காணனால் வீடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான

பாணங்கள், சூரியன் இருளைக்கவாவதுபோலப் பாஞ்சாலாகளுடைய உயிரைக்கவாரதன். மஹாபுத்தியுள்ளவரே! மித்திரனவிஷயத்தில் பேரன்புள்ள ஸூதபுத்திரனாகும் அவனால் மித்திரனாகாகக் கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலாகளுக்கும் அப்பொழுது பெருமபோர நடந்தது.

எண்பத்தாருவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம் பீமனுக்கும் துச்சாஸனுக்கும்
எதிர்ப்பும், ஸம்வாதம்)

அரசரே! பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகட்டிய தேரையுடைய அாஜுனனால் கௌரவாகள் துரத்தப்படடிருக்கும் ஸமயத்தில் ஸூதபுத்திரனை காணன் பாஞ்சாலபுத்திரர்களைக் காற்று மேகக் கூட்டங்களை நாசம்செய்வதுபோலப் பெரிய அம்புகளால் நாசஞ் செய்தான் காணன் ஜனமேஜயனுடைய ரதத்தினின்று அஞ்சலிகங்களால் ஸூதனை விழுமபடிசெய்து குதிரைகளையும் கொன்றான். சாதனீகளையும் ஸூதஸோமனையும் பலலங்களால் அடித்து இரண்டு விறகளையும் வெட்டினான் ஸூதபுத்திரன் பிறகு யுத்தத்தில் தருஷ்டதயும்னனை ஆறுபாணங்களால் பிளந் த அவனுடைய திறமையுள்ள குதிரைகளையும் கொன்றான், ஸாதயகியினுடைய குதிரைகளையும் கொண்டு கேகயராஜனுடைய புத்திரனை விசோகனையும் கொன்றான். கேகயராஜருமாரஹம் ஸேனாபதியுமான மித்திரவாமா, தன் புத்திரன் கொல்லப்பட்டவே, அநதககாணனை எதிர்த்து ஒடினான்; அதிக உக்கிரமான வேகமுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக நடுங்கச் செய்துகொண்டு காணனுடைய புதலவனான ஸூதேவனையும் கொன்றான் காணன் அட்டஹாஸம்செய்து மூன்று ஆரத்த சந்திரபாணங்களால் அவனுடைய இருகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். அவன், கோடாலிகளால் வெட்டிமுறிக்கப்பட்ட ஸால் விருஷம்போல, உயிர்துறந்து தேரின்னன்று பூமியில் விழுந்தான். காணனுடைய குமாரனான ஸூஷேணன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ஸாதயகியை விரைவாகச்செல்லுகின்ற கூாமையுள்ள அம்புகளால் நன்குமூடி நாததனஞ்செய்கிறவன்போல (தோற்றி), ஸாதயகியினுடைய பாணங்களால் நேரில் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான். புத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன், குரோதத்தினால் மூடப்பட்ட மனதையுடையவனான காணன், சிலிகளுள் மிகச்சிறந்தவனான ஸாதயகி

யைக கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு, 'ஸாதயகியே! நீ மாண்டாய்' என்று உரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். சிகண்டியானவன், இந்தக் காணனுடைய அநதப்பாணத்தை மூன்று பாணங்களால் துண்டாக்கி மூன்று பாணங்களால் காணனையும் துன்பமடையச் செய்தான். *காணன் சிகண்டியினுடைய வில்லையும் கொடியையும் வெட்டி இரண்டு ஷூரங்களால் அவனையும் பிடித்தான். உக்கிரனும் மஹாதமாவுமான அநதக்காணன் சிகண்டியை ஆறுபாணங்களால் அடித்துத் திருஷ்டதயும்னனுடைய புத்திரனது தலையையும் அறுத்தான். பிறகு, நன்றாகத்தீட்டப்பட்ட ஷூரத்தினால் ஸுதஸோ மனையும் பிளந்தான். பிறகு, அநத யுத்தத்தில் கைகலந்த சனடை நடந்து திருஷ்டதயும்னனுடைய புத்திரனும் கொல்லப்பட்டவுடன், மாதவா அாஜுன்னைப்பார்த்து, 'பார்த்த! ராஜஸிம்மமே! நமது ஸேனையானது பாஞ்சால வீரர்களிலலாததாகச் செய்யப்படுகிறது. செல், காணனைக்கொல்' என்று கூறினா பிறகு, புருஷஸரேஷ்டனும் நல்லகைகளையுடையவனுமான அாஜுன்ன பயங்கரமான யுத்தத்தில் ரதபூதபதியினால் எதிர்த்துத் தாக்கப்பட்டிருக்கிற அவர்களைக் காக்க விரும்பினவனாக உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு விரைவாகக் காணனுடைய ரதத்தைக்குறித்துத் தனரத்ததோடு சென்றான். பார்த்தே! பிறகு, எவ்விதத்தினாலும் நடுக்கமடையச்செய்யமுடியாத வாகளான வேறு பாஞ்சாலரதிகாருடைய கூட்டங்கள் சோந்தன. விற்பிடித்தவீரர்களுள் சிறந்தவர்களான உத்தமரதிகாக்கள் ஆகாயத்தில் நஷ்டத்திரங்குளபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றார்கள் பிறகு, அாஜுன்ன, காண்டவத்தை உகரமாகமுழங்கும்படி நாணொலிசெய்து நாண்கயிறறைக் கையுறையில் நன்றாகமோதுமபடி செய்து பாணங்களால் இருளை உடனே உண்டிபண்ணி யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் தவஜங்களையும் நாசஞ்செய்தான். கிரீடியானவன், நாணேற்றப்பட்டு டட்டவடிவமுள்ள காண்டவத்தோடு விருத்தியடைகின்றவனாகப் பயங்கரமான முகூர்த்தத்தில் (சத்திருக்களை) எதிர்த்துச் சென்றபொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயத்தில் பரவிற்று, பறவைகள் மலைக்குகைகளையெக்கி விரைந்து சென்றன அவனை நிகரற்றவீரனான பீமஸேனன் பின்புறத்தில் பாதுகாத்துக்கொண்டு ரத்ததோடு பின்தொடர்ந்தான் பகைவர்களோடு போபுரிவதில் விருப்பமுள்ளவர்களான

* 'ஸுஜாத' என்பது மூலம், 'நற்பிறப்புள்ளவன்' என்பதுபொருள்.

அந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் காணனைக்குறித்து விரைவாகத் தேரில் சென்றார்கள அந்தச்சமயத்தில் அதிக மகிமைபொருந்திய ஸூத்தபுத்திரன் ஸோமகாகளை நாசஞ்செய்துகொண்டு யுத்தம் செய்தான். ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும் கொன்று பாணங்களால் திசைகளையும் மூடினான். உத்தமௌ ஜஸும் ஜனமேஜயனும் கோபங்கொண்டவாகளான யுதாமன்யுவும் சிகண்டியும் ஒன்றுசேர்ந்து பாஷதனுன திருஷ்டதயும்னனோடுகூட ஸிம்மநாதஞ்செய்பவர்களாகி அம்புகளால் காணனைப் பிளந்தார்கள். ஒன்றுசேர்ந்தவாகளும் விகாததனகுமாரனான காணனைக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்லுகின்றவர்களுமான அந்த ஐந்து பாஞ்சாலரதிகர்களும், இரத்திரிய விஷயங்கள் ஜிதேநதிரியனைத் தைரியத்தினிடமிருந்து நழுவச்செய்ய மாட்டாததுபோலக் காணனை அந்த ரதத்தினின்று நழுவச்செய்வதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகவில்லை. காணன் அவர்களுடைய விறகளையும் தவஜங்களையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் பாணங்களால் விரைவாக அறுத்து அந்தப்பாஞ்சாலர்களை அம்புகளால் எதிரில் அடித்தான், பிறகு, ஸிம்மம்போல உரக்கக் காஜித்தான் ('பாணங்களை' பிரயோகிக்கின்றவனும் அவர்களை எதிர்த்து அடிக்கின்றவனும் நான்கயிறுறையும் பாணங்களையும் கையில்கொண்டவனுமான அந்தக்காணனுடைய விலவின சத்தத்தினால் மலைகளுடனும் மரங்களுடனுங்கூடின பூமியானது அதிகமாகச் சிதறினதாகவே ஆகும்' என எண்ணி ஜனஸமூகமானது துயரமடைந்தது. நன்றாக நானேற்றப்பட்டதும் இரத்திரதனுஸுகு ஒப்பானதுமான விலவினால் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அந்தக் காணன் ஜவலிக்கின்ற கிரணஸமூகங்களையும் சுற்றியிருக்கிற வட்டமான ரேகையையுமுடைய சூரியனபோல யுத்தத்தில் விளங்கினான். காணன் சிகண்டியைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் உத்தமௌ ஜஸைக் கூமையுள்ள ஆறுபாணங்களாலும் யுதாமன்யுவை மூன்று பாணங்களாலும் ஸோமகையும் பாஷதனுடைய புத்திரனையும் மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான் பெரியவரே! மனத்தை அடக்கினவனால் இரத்திரியங்களின் விருப்பங்கள் வெல்லப்படுவது போல மஹாயுத்தத்தில் ஸூத்தபுத்திரனால் தோல்வியடைவிககப்பட்ட அந்த ஐந்து மஹாரதர்களும் உதஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகப் பகைவரை மகிழ்வப்பவராயினா, கப்பல உடைந்து கடலில் மூழ்குகின்ற வியாபாரிகளை ஓடங்களால் ஸமுத்திரத்தினின்று கரையேற்றி விடுவதுபோலக் காணனாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகுகின்ற அந்தத்

௩௮௬ , ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்.

தம்முடைய மானுலாகளை தரெளபதீபுத்திராகள நன்றாகச் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற ரதங்களால் மேலே தூக்கிவிட்டார்கள். 'பிறகு, சினிகளுள் உததமனா ஸாதயகி கூரிய அம்புகளால் காணனால பிர யோகிக்கப்பட்ட அனேக அம்புகளை அறுதது உருகமயமானகூரிய பாணங்களால் காணனையும் பிளநது உம்முடைய ஜயேஷ்டகுமாரனையும் எட்டுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, கிருபரும் போஜனும் அவ்வாறே உம்முடையகுமாரனும் கர்ணனும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் (ஸாதயகியை) அடித்தார்கள். யாதவர்களுள் சிறந்தவனான அந்தஸாதயகி திககுப்பாலர்களோடு அஸுரராஜன போபுரிநதது போல அநத நான்கு வீரர்களோடும் போபுரிநதான். இடி விழுத லின் ஒளிபோன்ற ஒளிபொருந்திய அநத ஸாதயகி நன்றாக நானேற றப்பட்டதும் சபதிககின்றதும் மிககலிபுள்ளதுமான விலலினால் சரதகாலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைநதிருக்கின்ற சூரியன் போல எவ்விதத்தினாலும் ஜபிக்கமுடியாதவனான, நன்கு கவசம் பூண்டவர்களும் பகைவர்களை வாட்டுபவர்களுமான பாஞ்சாலமஹா ரதார்கள யுத்தத்தில் ஒன்றுசோநது மீண்டும் ரதங்களில் வீற்றிருநது, தேவகணங்கள் சததுருக்களால் ஆபததுவினையககூடிய யுத்தத்தில் இநதிரனேககாததுபோல ஸாதயகியைக காததார்கள் பிறகு, அதிகபயங்கமானதும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் நாசம் செய்கின்றதுமான (அநத) யுத்தமானது, முறகாலத்தில் தேவா களுக்கு அஸுரர்களோடு உண்டானதுபோல உம்முடைய சததுருக களுக்கு உம்முடைய படைவீரர்களோடு உண்டாயிற்று. நானாவித சஸ்திரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் சுழன்றன, ஒன்றினால் ஒன்று அடிக்கப்பட்டித தமிமாறற்றமுறன, விசேஷமாகச் சததமிட்டன; துன்பத்தை அடைநதன; அப்படியே உயிராதுறநது கீழேவிழுநதன. அரச னுடைய இனைய ஸ்லோதாநன உம்முடையபுத்திரன் பயமில் லாதவனாக பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு அவ்விதநிலைமையை அடைநதிருக்கின்ற பீமனை எதிர்த்தான். விருகோதான் விரைவுடன் பெரிதான * ருருவை வரிமமம் எதிர்ப்பதுபோல அவனை எதிர்த்துவநதான் பிறகு, உயிரைப் பந்தயம்வைத்துப் போசகூதாடுகின்ற அவ்விருவாருக்கும் ஒருவாமேல ஒருவா கோபங்கொண்டவாரும அதிகப்பரப்பபுள்ளவாருமான சம் பரன இநதிரன இவ்விருவாருக்கும் யுத்தம் நடநததுபோல மிக

பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பெண்யானைக்கருகில் மதங் கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித்துக்கொள்வதுபோலக் கைகளால் திடமாக அடித்துப் பீடிக்கின்ற அவ்விருவார்களும் சரீரத்துக்குத் துன்பத்தை உண்டிபண்ணுகின்றவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அதிகமாக ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள். அப்பொழுது, ஸாரதிகளுடனகூடின சூரர்களான அவர்கள் இருவார்களும் ஒரேஸமயத்தில் ஒருவரையொருவர் பார்த்து, பீமன், 'ஸாரதியே' துச்சாஸனன பக்கத்திலுபோ' என்றும், துச்சாஸனன், 'விருகோதரனை நோக்கிச் செல்' என்றும் கூறினார்கள் பறபல ஆயுதங்களுடனும் குடைகளுடனும் கொடித்துணிகளுடனும் கூடியவைகளும் தவஜித்துடன் கூடியவைகளுமான அவா்களுடைய அந்த இரண்டிரதங்களும் ஸாரதிகளால் விரைவாக ஒட்டப்பட்டவைகளாக முற்காலத்தில் ஸவாககத்தில் இநதிரன் பலன் இவ்விருவர்களுடைய ரதங்களும் யுத்தத்தில் நெருங்கியதுபோல விரைவாக நன்றாகநெருங்கி எதிர்த்தன பீமன் (துச்சாஸனனைப் பார்த்து), 'துச்சாஸன' பாகயத்தால் இப்பொழுது ஊணப்பட்டவனாகிறாய் வட்டியுடன் முதலைக் கண்பொழுதில் கொடுக்கிறேன். தரௌபதியைத் தொடத்தினால் ஸபையில் உன் விஷயத்தில் என்னால் எந்தவிஷயம் வெகுகாலத்திற்குமுந்நி உரைக்கப்பட்டதோ, அதனை என்னிடத்தினின்று பெற்றுக்கொள்' என்றான் பிறகு, இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்டவனும் மஹாபலசாலியும் வீரனுமான அந்தத்துச்சாஸனன் (பீமனைப்பார்த்து), 'பீமஸேன' நான் எல்லாவற்றையும் நீனைத்துக்கொண்டேயிருக்கும்பொழுதே மறந்துபோகிறேன். நான் உரைப்பதைக்கேள். அரக்குமாளிகையில் நெடுங்கலாம் இராபகல்களாக அனுபவிக்கப்பட்ட துன்பத்துக்கு நானே காரணமென்று நீனைக்கிறேன். மேலும், நம்பிக்கையில்லாதவார்களும் வேட்டையாடுகின்றவார்களும் எல்லாஇடத்திலும் அவமதிக்கப்பட்டவார்களும் 'இரவும்பகலும் மஹாபயத்தை நீனைக்கின்றவார்களும் அவவாறே போகங்களினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விடுபட்டவா்களுமாக வ்விததீர்கள். காடுகளிலும் மலைச்சரதுகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் பாஞ்சாலராஜனுடைய பட்டணத்தில் நுழைந்தீர்கள். உங்களுள் பலருன்ன கிருஷ்ணையினால் வரிக்஑ப்பட்டமையால், நீங்கள் ஒருமாயையை அடைந்திருந்தீர்கள். மாதாவினுடைய செய்கைக்குத்தக்கபடி பாபிகளான உங்களனைவார்களாலும் ஒன்று சோந்து அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கெட்டகாரியம் செய்யப்பட

டது. ஒருவரிடத்தினின்று ஒருவா வெட்கமடையாதவர்களான உங்கள் ஐவர்களாலும் அநதபபாஞ்சாலி ஒருத்தி வரிக் கப்பட்டாள்; மனைவியா கவும் அடையப்பட்டாள். ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியினால் ஸபையில் தரௌபதியுடன் நீங்கள் அடிமையாக்கப்பட்டதை நீனைக் கிறேன்' என்று கூறினான் உமதுபுத்திரனால் இவ்வாறு சொல்லப் பட்ட பாண்டிவின புதல்வனான விருகோதரனோ கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனாகி உமதுகுமாரனுடைய விலலையும் கொடியையும் இரண்டுக்ஷுரங்களால் வெட்டினான். இவனுடைய நெற்றியையும் ஒருபாணத்தினால் பிளந்தான் ஸாரதியினுடைய தலையையும் உடலி னின்றும் கவாந்தான் அநதராஜகுமாரன் வேறுவிலலை எடுத்து விருகோதரனைப் பன்னிரண்டுபாணங்களால் பிளந்து தானே குதிரை களை நடத்திக்கொண்டு, நேராகச் செல்லும் அம்புகளை அவன்மீது மறுபடியும் பொழிந்தான்.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

(பீமன் அரசர்களுக்கேதிரில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைப் ,
பானம் பண்ணியது.)

ராஜபுத்திரனும் உக்கிரனுமான துச்சாஸனனால் வஞ்சனை யினால் பீடிக்கப்பட்ட அநதபபீமஸேனன், நன்கு கப்போபுரிந்தான். ராஜபுத்திரனும் கௌரவாகளுள் வீரனும் வலிமைமிகவனுமான துச்சாஸனன், ஜம்பாஸுரன் உதாரமான வீரமுள்ள இநதிரனை எதிர்த்துப் போபுரிந்ததுபோலப் பீமஸேனை எதிர்த்துப் போபுரி ந்தமையால், அநதபுத்தத்தில் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத கார யத்தைச் செய்தான் அவன் யுத்தத்தில் இரண்டுபாணங்களால் பீமஸே னனுடைய விலலையும் அறுத்து ஸாரதியையும் அடித்தான்; பிறகு, சிறந்த முபபதுபாணங்களால் சிறந்தகாட்டானையை அடிப்பது போலப் பீமஸேனை அடித்தான். அநதப் பீமனோ, அப்பொழுது பெருங்காரியத்தை முடிக்கவல்ல ஒருவிலலையெடுத்துக் கடியவேக முள்ள சிறந்தயானையை ஈடடிகளால் குத்துவதுபோல ஐம்பதுபாணங்களால் ராஜபுத்திரனை நடுமாபில் அடித்தான். அரசரே! பிறகு, பலவானான துச்சாஸனன், யுத்தத்தில் இநதப் பீமனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று, மறுபடியுமே தேரின ஏக்கலை வெட்டி எறிந்து, பீமஸேனை ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்தான். , மஹாத மாவான விருகோதரன், பிறகு, தேரினினு இறங்கிப் பூமியில்

நின்றகொண்டு கதையினால் அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பி, அந்தராஜபுத்திரனுடைய தேரினையும் நன்றாகப் பற்றி இழுத்தான். துசசாஸனன், அந்தரத்ததினின் துளளிக குதித்துக் கொடியவேருள்ள ஒருதோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். அளவிடமுடியாத சகதியுள்ள அந்தப் பீமவேனன், அந்தத்தோமரத்தினால் மாபிலடிககப்பட்டு அந்தத்துசசாஸனனைக் குறித்து அளத்தற்கரிய ஆற்றலமைந்த கதையைப் பிரயோகித்தான் பிறகு, பீமவேனன், உண்டுபண்ணப்பட்ட எல்லாத் துகள்களையும் கோபத்தினால் நினைத்தான் அந்தராஜபுத்திரனும் அவ்வாறு உக்கிரமான பீமனுடைய பிரதிஜைனையை நினைத்து நினைத்து வியஸனமடைந்தான். புருஷாகளுள் மிகச்சிறந்தவனும் சிறந்தபலமுள்ளவனுமான அந்த விருகோதரன் பதின்மூன்று வருஷகாலமாக நன்றாகச் சிறந்திகப்பட்டிருக்கிற ரோஷத்தை அதிகவேகத்தினால் வெளியிட்டு வஜராயுதத்தாகும் இடிக்கும் ஸமமானவேகத்துடன் கூடின கதாயுதத்தை எடுத்தது ரோஷத்தினால் பூமியில் அடித்து, பிறகு, (ராஜபுத்திரனை) நன்றாக அடித்தான். துசசாஸனன் அதிகமாக அடிகப்பட்டும் பிளக்கப் பட்டிருக்கிற சரீரத்துடன் பூமியில் விழுந்தான் ரணகளத்தில் ராஜபுத்திரனைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு சிவந்தகண்களையுடையவனும் மிருந்தவேகமுள்ளவனுமான பீமன் உமதுபுதரனான அந்தத்துசசாஸனைப் பார்த்து, 'நீ எம்மை அவமதித்துவிட்டு எதைத் தேடிக்கொண்டு மறுபடியும் இங்குவந்தாய்? அதனைச் சொல். அதிகமாக ஜவலிக்கின்றதும் நெடுநாளாகத் தேடப்பட்டுள்ளதும் மிகவும் பிரகாசிக்கின்றதுமான என்னுடைய அப்படிப்பட்ட ரோஷத்தை அதிகமாக விளங்கும்படிச் செயதுகொண்டு உன்னுடைய மாபாகிற பாத்திரத்தினின்று (ரகதமாகிற) சாராயத்தைக் குடிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, அவன் துசசாஸனைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு கருமானகாயத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தான். சிறந்தவேகமுள்ள அந்தத்துசசாஸனன் பலத்தினால் அவனை விலக்கித்தள்ளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான். பீமன் உம்முடைய புதரனான துசசாஸனனிடத்திலுள்ள பகைமையைக் காட்டிக்கொண்டு அவனைத் தொடர்ந்து ஓடினான். பலவானான பீமன் காட்டில் வியமமக் குட்டியானது ஒருமானை அடக்கடி தூரத்துவதுபோல மஹாபல சாலியான துசசாஸனை விரைவாகத் தூரத்திச் சிறந்த முயற்சியினால் அவனைப் பிடித்து அவனை மேலே தூக்கித் தூக்கி நிறுது அப்பொழுது பூமியில் விரைவாகத் தேயத்தான். பிறகு, வீரனான பீமன்

பளபளப்பான கத்தியை உறையினின்று வெளியில் உருவினான் பிறகு, விருகோதரன் அநதத்துசசாஸனனைக் கீழேதள்ளித் திசைகளை ஒலியிடும்படிசெய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்தினால் காஜித்தான். அஜமீடனுடைய வம்சத்திலுதித்தவரே ' அநத நாதத்தினால் பக்கத்திலிருந்தவர்கள் அனைவர்களும் மூர்ச்சையடைந்து கீழேவிழுந்தார்கள். அரசரே ' மரபாகுபலமுள்ளவனும் நீனைக்கத்தகாத செய்கைகளையுடையவனுமான பீமஸேனன் அநத ரணகளத்தில துசசாஸனனைப்பார்த்துத் தேவியினுடைய தலைமயிரைப் பிடித்ததையும் ரஜஸவலையிருந்த அநதத்தேவியின் துகிலுரிந்ததையும் நீனைத்துக் குற்றமற்றவனும் பாததாக்களால் அனாதரிக்கப்பட்டவனுமான அநத தரௌபதிகுக் கொடுக்கப்பட்ட துக்கங்களையும் நன்றாக நீனைத்து நெய்யினால் ஹோமம்செய்யப்பட்ட அக்னிபோலக் கோபத்தினால் ஜவலித்தான். அப்பொழுது, அவன் காணனையும் தூயோதனனையும் கிருபரையும் அஸுவத்தாமாவையும் கிருதவாமாவையும்பார்த்து, ' ஒ' போவீரர்களே ' இப்பொழுது பாவியான துசசாஸனனைக் கொல்லுகிறேன் இப்பொழுது எல்லாரும் ரக்ஷியுங்கள் ' என்றான்; 'தரோண புத்திரா கிருதவாமா இவர்களையும் கொல்லுகிறேன் ' என்றும் கூறினான் அதிகபலமும் வேகமுமுள்ள விருகோதரன் இவ்வாறுசொல்லி விட்டு (துசசாஸனனைக்) கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனாக விரைவாக அவனைஎதிர்த்து ஒடினான் நிகரற்ற வீரனான விருகோதரன் ஸிம்மமானது பெரியயானையைப் பாய்ந்து பிடிப்பது போல யுத்தத்தில அதிகமாகப்பாய்ந்து தூயோதனனுக்கும் காணனுக்கும்எதிரில் துசசாஸனனைப்பிடித்து, தீட்டப்பட்டதும் கூரிய நுனியையுடையதுமான கத்தியை மேலேஎடுத்தது, நடுங்குகின்ற துசசாஸனனைக் கழுத்தில காலால் மிதித்துக்கொண்டு, ' கெட்டஎண்ணமுள்ளவனே ' ஸந்தோஷமுள்ளவனாகக் காணனுடனும் தூயோதனனுடனும் சேர்ந்து (பாஞ்சாலியைப் பார்த்து) 'பசு' என்று எந்த வார்த்தையைச் சொன்னாயோ 'அதனையும் ராஜஸூயமாகத்தினுடைய அவபிருத்ததில பரிசுத்தமான தரௌபதியினுடைய கூந்தல்கள் எந்தக்கையினால் பற்றி இழக்கப்பட்டனவோ அதனையும் சொல். பீமஸேனன் உன்னை வினவுகிறான்' என்று கூறினான். துசசாஸனன் மிக்க பயங்கரமான அநதப் பீமனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு அவனைப்பார்த்து அப்பொழுது கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே காவத்தினால் பயங்கரமாக ஜவலித்துக்கொண்டு கண்களைப் புரட்டிவிழித்து அவ

வாறு கோபத்துடன் பீழ்னைநோக்கி, 'யானையின் துதிகைககு ஒப்
பானதீம் பருத்தகொங்கைகளை மர்த்திகுகின்றதும் ஆயிரம் பசுக்
களைக்கொடுத்ததும் கூத்ததிரியாகருக்கு நாசத்தை உண்டிபண்ணு
கிறதுமான கை இதுதான். பீம! கௌரவாகளுள் தலைவர்களும்
நீங்களும் ஸபையின்கண் வீற்றிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே என்னுடைய இரதக்கையினுலதான் திரௌபதியினுடைய
கூந்தல்கள் பறறி இழுக்கப்பட்டன' என்று இவ்விதமான வசனத்
தை யுத்தத்தில் உரைத்தான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற ராஜபுத்திர
னுடைய வசனத்தைக் கேட்டு அநதபபீமன் யுத்தத்தில் அவனுடைய
மாபை நன்றாக மிதித்துப் பலத்தினுல இருக்கையிலும் அவனைத்
துக்கிக்கொண்டு எல்லாப்போர்வீரர்களையும் பார்த்து உரக்க லிம்ம
நாதம் செய்துகொண்டு, 'இவன் இப்பொழுது இருக்கையிலும்
இழந்தவகைப்போகிறான். பலமுளவன் ரக்ஷிக்கடும்' என்று
சொன்னான். இவ்வாறு, கோபமுளவனும் மஹா பலசாலியும்
மஹாதமாவுமான பீமஸேனன் பலத்தினுல யுத்தவீரர்களை அவ
மதித்து, உயிரை இழக்கப்போகிற துச்சாஸனனுடைய கையைக்
ஒகையினுல ஒடித்தான் அநதப பீமன் வீரர்களுடைய மத்தியில் வஜரா
யுத்ததுக்கும் இடக்கும் ஒப்பான அநதநகையினுல துச்சாஸன
னைக் கொன்றான். பீமன், துக்கிகின்ற துச்சாஸனனைக் கழுத்தில்
மிதித்துக்கொண்டு அப்பொழுது காலனுகும் அநதகனுகும் ஸம
மானதும் மிக்க பயங்கரமாயிருப்பதும் சிறந்ததுமான உருவத்தைத்
தரித்து, மஹாரதனும் சத்தருக்களை அடக்கி ஆளபவனும் பூமியில்
வீழ்ந்திருப்பவனுமான அநத துச்சாஸனனுடைய மாபைப்
பிளந்து ராஜை எடுத்துப் பிறகு சிறிது உஷ்ணமாக இருக்கிற அவ
னுடைய ரகத்தைச் சுவைத்துச்சுவைத்து நாற்புறமும் பார்த்துக்
கொண்டே பானமசெய்தான். கோபமுளவனும் மிக்க ஸந்தோஷ
முள்ளவனுமான பீமன், 'இப்பொழுது இரதச்சத்தருவின் இரத்தத்தி
னுடைய சுவையானது தாய்ப்பால், அமிருதம், தேன, ரஸம், மது
பானம், யவகபானம், பால், தயிர, சிறந்தமோர, மனோஹரமானகருப்
பஞ்சாறு இவைகள் எல்லாவற்றையுமவிட அதிகருசியுள்ளனென்பது
என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லு
கின்றவனும் மறுபடியும் எழுந்திருந்தவனும் தோள்களைத் தட்டிக்
கொண்டு கூத்தாடுகின்றவனும் மிக்க மனக்களிப்புற்றவனுமான பீம
ஸேனனை எவர்கள் அப்பொழுது பார்த்தாலானோ அவர்களும் மிக்க
துன்பமுற்றாக கீழேவிழுந்தார்கள். எந்த மனிதர்கள் விழவில்லையோ

அவாகளின் கைகளிலிருந்து சஸ்திரம் கீழேவிழுந்தது. அந்த ரண களத்தில் அப்பொழுது மனிதர்கள் பயத்தினால் விகாரமான குரலு டன அலறினார்கள். கண்களை மூடிக் கொண்டு மூச்சுசெய்யும் அடைந்தார்கள். அந்த யுத்தங்கள்தில் துச்சாஸனனுடைய ரக்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிற பீமனை அணுகிப் பார்த்தவர்களேவரும், 'இவன் மனுஷ்யனல்லன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பயத்தினால் மூடப்பட்ட வாகளாக ஓடினார்கள்.

எண்பத்தேட்டாவது அத்தியாயம்.

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனன்தம் பியரையும் கொன்றதும், கர்ணன் அச்சமடையச் சல்யந்தேற்றியதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

பாரதரே ! அந்த விருகோதரன் அந்த துச்சாஸனனுடைய உதிரத்தைப் பானம்பண்ணி அவனுடைய இருகாலங்களையும் பிடித் துக் கூத்தாடிக் கொண்டு பின்வருமாறான வசனத்தை உரக்கச் சொல்லலானான் 'இதோ உன்னுடைய இரத்தத்தை ராக்ஷஸன் போல நன்கு உறிஞ்சப்போகிறேன் நீ மிக்க கோபங்கொண்டு மீண் டும் 'பசு, பசு' என்று இப்பொழுது சொல் எவர்கள் அப்பொழுது எங்களை நோக்கி, 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு கூத்தாடினா ர்களோ அவர்களைக் குறித்து நாம் மறுபடியும் 'பசு, பசு' என்று சொல் லிக்கொண்டு எதிராகக் கூத்தாடிகிறோம் புத்திரர்களுடன் கூடின திருதராஷ்டிரனுடைய தீமையினால் பிரமாணகோடியில் படுத்திருக் கும் ஸமயத்தில் காலகூட விஷத்தைப் புஜித்தது, கொடிய பாம்பு களால் கடிபட்டது, அரக்குமானிகையில் எரிக்கப்பட்டது, சூதாட் டத்தினால் அனேகதோஷங்களை அனுபவித்தது, காற்றிலும் நெருப் பிலும் பாணசாலைகளிலும் அரண்யத்திலும் வலித்தது, யுத்தத்தில் அமடிகளையும் அஸ்திரங்களையும் தறித்து ஆகிய இவ்விதமான துக் கங்களையே நாங்கள் எப்பொழுதும் அறிகிறோம் ஒரு ஸமயத்திலாவது ஸுகங்களை நாங்கள் அறியோம்' என்று கூறினான். மஹாராஜரே ! விருகோதரன் இப்படிப்பட்ட வசனத்தை உரக்கச் சொல்லி ஜயத் தை அடைந்து மறுபடியுமே உமது சேனையை எதிர்த்து ஓடினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைக்கையில் பிடித்தவனுமான பீமன் இரத்தத்தினால் கைகள் நனைந்தவனாக முடிவுசகாலத்தில் காலன்போல உமது புத்திரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப் பயமடையச் செய்து கொண்டு உமது சேனையைக்குறித்து இங்குமங்குமாக ஓடினான். பார

தரே! பிறகு, கோபத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற அவன் யுத்தமத்தியில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்ததனால் மிகக்கோரமான கௌரவாக்குடைய யுத்தகளமானது ஒருகூணத்திற்குள் சூன்யமா யிற்று. அரசரே! பலத்தினால் மேலான விம்மமானது புள்ளிமாணக் கொலவதுபோல மத்ததினால் மிகவான அந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான துச்சாஸனனைக்கொன்று விருப்பம்நிறைவேறிய வனானான். மகாராஜரே! பகைவாக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் இரத்தத்தினால் நனைந்தவனுமான பீமனைன் பூதகாலாசவிருகூஷம்போல இரத்தத்தினால் மிகக்கிவடப்பாக விளங்கினான் அரசரே! குருநியினால் நனைக்கப்பட்டவனும் கோரமான வேஷத்தாடன் கூடியவனும் குரோதமுள்ளவனுமான பீமன் (துச்சாஸனனைப்பாதது), 'பாப புத்தியுள்ளவனே! கொலேகார! இப்பொழுது சொல் கீழேவிழுந்திருக்கிறாய் துச்சாஸனன் விஷயத்தில் எவ்விதமான பிரதிஜை எம்மால் செய்யப்பட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவர்களாகிய எம்மால் அடையப்பட்டது இந்த இடத்திலேயே யஜ்ஞபசுவான தூய்யாதனைக்கொண்டு இரண்டாவதான மற்றொருபிரதிஜை யையும் அடையப்போகிறேன் நான் கௌரவாக்குக்கு முன்னிலையில் இவனுடையதலையைநொறுக்கி மீண்டும் சாந்தியை அடையப்போகிறேன். பதிகளை இழந்திருந்த அந்தப்பாஞ்சாலியானவள் பதிகளை அடைந்தவளானாள் பதிகளுள்ளவர்களாயிருந்த கௌரவஸ்திரீகள் பதிகளை இழந்தவர்களானார்கள் உலகத்திலுள்ள பறபலவிதமான ஆசையத்தைப் பாருங்கள் எவர்கள், எள்ளாருருந்தார்களோ அவர்கள் பதரானார்கள் ஜயவித்தியைப்பெற்றவர்களான அந்தச்சத்தருக்களே நாசத்தை அடைந்தார்களானால் ஜீவலோகத்தில் மிகக்கூசரியமானவிஷயம் எது இருக்கிறது?' என்றுகூறினான். மிக மனக்களிப்புற்றவனும் உதிரத்தினால் நனைந்தமுகமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியும் மஹாதமாவுமான பீமன் இவ்வளவுமாததிரம் வாதத்தை சொல்லிவிட்டு உரக்க விம்மந்ததைச் செய்தான்; விருத்திரனைக் கொன்று ஆயிரங்ஙண்ணான இரத்திரன் கூத்தாடியதுபோலக் கூத்தாடினான். கூத்தாடுகிறவனும் மிக வீரமுள்ளவனுமான பீமனைப் பிரஜைகளுடைய முடிவுக்காலத்தில் (ஸம்ஹரிககின்ற) காலனைப் போலக்கண்டு காணனை மஹாபயம் வந்தடைந்தது. உமது குமாரர்கள் ஜயத்தில் ஆசையற்றவர்களானார்கள் அரசரே! துச்சாஸனன கொல்லப்பட்டவுடன், மஹாரதர்களும் வீரர்களும் மஹாபலசாலிகளும் மஹாவீரமுள்ளவாக்குமான அந்த உமமுடையகுமாரர்கள்

மிக்ககோபமாகிறவிஷததைத் தரித்தவர்களாகப் பீமனை அம்புகளால் நன்றாக மூடினார்களா. அம்புரத்தாணிகளையுடையவர்களும் கவசம் பூண்டவர்களும் கத்தியுள்ளவர்களும் தண்டங்களைத் தரித்தவர்களும் விற்பிடித்தவா்களுமான அலம்பு, ஜலஸந்தன, வாத வேகன், ஸுவாச்சஸ, இவாகள ஒன்றுகூடினவாகளாகவும் பிராதாவினுடைய துயரத்தினால் பீடிககப்பட்டவாகளாகவும் மிகக புஜபலமுள்ள பீமஸேனனை விரைவாகப் பீடித்தார்கள நான்கு பககத்திலும் அநத மஹாரதா்களால் அம்புகளால் பீடிககப்படுகின்ற அநதப்பீமன் கோபத்தினால் கண்கள நன்குசிவநது கோபத துடன்கூடின காலனபோல விளங்கினான் அரசரே! பிறகு, பகைவா்களைத் தவிககசசெய்கிறவாகளும் துச்சாஸனனுடைய இளைய ஸகோதராகளுமான உம்முடைய ஒன்பது குமாராகளால் விருகோ தான் சூழப்பட்டான். பாரதரே! பிருதாபுதரானபீமன் ஸவாண் மயமான தோளவளைகளுடன்கூடின அநத ஒன்பதுவீரர்களையும் பொறபுகமுள்ளவைகளும் மிககவேகமுள்ளவைகளுமான ஒன்பது பலவங்களால் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் உமதுபுத்திரர்கள கொல்லப்பட்டவுடன், பீமனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் பீடிககப்பட்ட அநதச்சேனையானது ஸுத்தபுத்திரன் பாரததுக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே ஓடிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பிரஜை களிடத்தில யமனுடைய பராகரமத்தைப்போன்ற பீமனுடைய பராகரமத்தைக கண்டு காணனைப் பெரும்பயம் வந்தடைநது. அவனுடைய வடிவத்தையும் மனோபாவத்தையும் அறிந்தவனும் யுத தத்தில வல்லமைபொருந்தியவனுமான சலயன் அப்பொழுது காண் னைப்பாரதது ஸமயோசிதமாகவும் ஹிதமாகவுமிருக்கிற வசனத்தை உரைத்தான்.

‘ராதாந்தன்! நீ வியஸனமடையாதே இம்மாதிரி இருப்பது உன்னிடத்தில பொருந்தாது. இநதஅரசா்கள பீமஸேனனிடத்தி லிருநது உண்டான பயத்தினால் பீடிககப்பட்டவாகளாக ஓடுகின்றார் கள். தூயோதனனும் பிராதாவினது துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு மதிமயங்கியிருக்கிறான் மஹாபலசாலியான பீமனால் துச்சாஸன னுடைய உதிரமானது குடிக்கப்படுங்கால, தூயோதனன் மனநிலை தவறினவனாகவும் சோகத்தினால்விரைநதுஅறிவுபோகப்பட்டவனாக வும் இருக்கிறான். காண்! கிருபரைத் தலைவராக உடையவாகளும் கொல்லப்பட்டவாகளபோக மிருந்திருக்கின்றவாகளும் மஹாசுதா களுமான இநத (தூயோதனனுடைய) ஸஹோதரர்கள நான்குபக்

கத்திலும் சூழநதகொண்டு உன்னையே உபாவிக்கின்றார்கள். அஸ்த்
ரங்களிலநல்லதோச்சியுடையவர்களுட தனஞ்சயனை முதன்மையாகக்
கொண்டவாகளும் சூராகருமான பாண்டவாகள யுத்தத்தின்பொரு
ட்டி உன்னையே எதிர்பாத்ததுகொண்டு அணுகிவிட்டார்கள். புருஷ
ஸரேஷ்டனே! சிறந்த ஆண்மையில் நிலைபெற்றவனான அபபடிப
பட்டரீ கூத்ததிரியதாமததைமுன்னிட்டித தனஞ்சயனை எதிர்த்துச
செல தாத்ததராஷ்டிரனால் எல்லாப்பாரமும் உன்னிடத்தில வைக
கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! சக்திக்கும்
பலத்திற்கும் தக்கபடி அநதப்பாரத்தைச் சம்பபாயாக ஜயித்தால்
பெரிதானகீர்த்தி உண்டாகிறது, அபஜயமுண்டாகுமானால் ஸவாககம்
நிச்சயம். ராதாபுத்திர! நீ மதிமயக்கத்தை அடையவே, உன்னுடைய
குமாரனான விருஷ்ணேன மிகக்கோபங்கொண்டு பாண்டவர்களை
எதிர்த்து ஒடுகிறான்' என்றுசொன்னான காரணன, அளவுகடந்த
தேஜஸுள்ள சலயனுடைய இநதவாரத்தையைக்கேட்டு, மனத்தில
போருக்காக உறுதிக்கொண்டவாகளின் தன்மையை அடைந்து (யுத்தத்
திற்காக) நின்றான் பிறகு, கோபமுள்ளவனான விருஷ்ணேன
'எதிர்த்து வருகின்றவனும் சத்ததுருக்களை ஸஹிப்பவனும் அம்புகளை
இறைக்கின்றவனும் * கோரருபத்துடன் வாயைத்திறந்துகொண்டு
வருகின்ற யமனபோன்றவனுமான பீமனை எதிர்த்துச்சென்றான்.
நகுலன, யுத்தத்தில் நல்ல உதஸாஹமுள்ளவனும் சிறந்தவீரனும்
சத்தருஷமான அநதக்காணபுத்திரனைத் தூரத்திலிருந்தே அம்புகளால்
மிகத்துன்புறுத்திக்கொண்டு, ஜயசீலனான இநதிரன கொல்ல எண்ணங்
கொண்டு ஜம்பனை எதிர்த்ததுபோல எதிர்த்து விரைவாகச்சென்றான்.
பிறகு, நகுலன தையத்துடன் ஒருகூடரத்தினால் காணபுத்திர
னுடைய ஸபடிகத்தினாலுமஸவாணத்தினாலும் சித்திரவேலைசெய்யப்
பட்ட துவஜத்தையும் வெட்டி ஸவாணத்தினால் விசித்திரமாகக் கட்
டப்பட்டதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமான விலையும ஒருபலலத்
தால் துண்டாக்கினான் பிறகு, அநதக்காணபுத்திரன சீக்கிரமாக
வேறுவிலை எடுத்துக்கொண்டு பாண்டவனை எதிர்த்தடித்தான்.
அப்பொழுது, காணபுத்திரன அஸ்திரவிததையில் நல்லதோச்சியுள்ள
அநத நகுலனமீது திவ்யாஸ்திரங்களைப் பொழிந்தான். பிறகு,
கோபங்கொண்ட நகுலன் பெரியகொளளிகளபோன்ற பாணங்களால்
காணபுத்திரனை ஹிம்வதித்தான் அரசரே! அநதக்காணபுத்திரன
நகுலனுடைய எல்லா அஸ்திரங்களையும் உத்தமமான அஸ்திரங்களால்

* ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தடுத்தான் பரதாருளு சிறந்த வீரோ¹ அப்பொழுது, காண்புத்திர னுக்கும் பாண்டவனுக்கும் அநிகோரமான யுத்தம் நோதது வீரனு னகாண்புத்திரன் யுத்தரங்கத்தில் வஞ்சுதேசத்தில் தோன்றியவை களும் ஸஞ்சயமாயிருக்கின்றவைகளும் அதிக வெண்ணிற முள்ளவைகளும் ஸுவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆசசாயகாமாக இருப்பவைகளுமான நகுலனுடைய குதிரை களைக் கொன்றான் பிறகு, நகுலன் குதிரைகளைக் கொல்லப்பட்ட ரத்தத்தினின்று இறங்கி மயிலிபிரதிமைகளால் சித்திரிக்கப்பட்ட அழகிய கேடகத்தையும் ஆகாபகதிகு லுப்பான கதநியையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பிரகாரிகுகின்றவனாகப் பகிப்போல ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காயங்களைச் செய்யுந் தனமையுள்ள நகுலன் காண்புத்திரனைச் சாராத இரண்டாயிரம் வீரர்களை யடனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான் அவர்கள் சுதநியினால் வெட்டப்பட்டவர்களாக அரவமேதத்தில் *சமிதாவினால் கொல்லப் படுகிற பசுக்கள் போலக் கீழே விழுந்தார்கள் வெற்றியை விரும்பிய நகுலன் ஒருவனால் துரத்தப்பட்டவர்களும் †சிறந்த சந்தனமூகின அங்கங்களை யுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமாததர்களும் பறபல் தேசங்களில் தோன்றினவர்களும் (நமக்கு) ஸஹருத்தங்களும் ஸதய ஸந்தாருளுமான வீரர்கள் ஆங்கங்க ஐயிக்கப்பட்டார்கள் பூமியில் ஸஞ்சரிகுகின்ற நகுலனை ரதிகாருளுடைய கூட்டங்கள் நாற்புறத் திலும் பாணங்களால் எதிர்த்து அடித்தன அம்புகளால் அன புறுத்தப்படுகின்ற அந்த நகுலன் யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக் கொன்று கொண்டி ஸஞ்சரித்தான் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனும் மனிதர்களை யும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் ரதவீரர்களையும் கொல்லுகின்ற வனுமான அந்த நகுலனைக் காண்புத்திரனும் பதினெட்டுப்பாணங் களால் அடித்தான் அடிக்கப்பட்ட அந்த வீரன் கோபங்கொண் டான் பிறகு, பாணநிரங்கனன், நவீரனு னகாண்புத்திரனைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனாக யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஓடினான். ஸுத்த புத்திரன், மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரம்பாரம் நிறையுள்ள அந்த நகு லனுடைய கவசத்தைப் பாணங்களால் உடைத்தான் பிறகு, சத் துருவேகத்தை ஸஹிக்கிறவனு னகாண்புத்திரன், வெண்கலமயமா யிருப்பதும் நனருகத்தீட்டப்பட்டதும் நனகுதுவைந்ததும் பெரி தான் பாரதத்தை ஸஹிக்கின்றதும் பகைவாருளுடைய சரீரத்தைக் கவாகின்றதும் அதிககோரமானதும் ஸாபமப்போன்றதும் உலீறியி

* கொல்லுகிறவன்

† வேறுபாடும்.

னின்னு வெளியில் உருவப்பட்டதும் வீசப்படுகின்றதுமான அநத நகுலனுடைய சிறந்த கத்தியைத் தீட்டப்பட்ட நல்ல நுனி யுள்ள ஆறுபாணங்களால் விரைவாக அறுத்தான். மறுபடியும், கூாமையுள்ளபாணங்களால் பாதத்தை நடுமாபில் விரைவாக அதிக மாக அடித்தான். அவன் பீமஸேனனுடைய ரத்ததையும் நாடி மிக்ககோரமான சரமாரியையும் பொழிந்தான். பிறகு, நகுலன் விலலுமகத்தியும் அறுக்கப்பட்டவனும் ரத்ததை இழந்தவனும் பகைவார்களால் பீடிக்ஷப்பட்டவனும் காணபுத்திரனுடைய அஸ்திரங் களில் மூழ்கினவனுமாயிருப்பதை அறிந்து, உத்தமபுருஷர்களால் ஏவப் பட்டவாகளும் ஸாத்யகியை ஆரூமவஞ்சக கொண்டவாகளுமான சிறந்தஜநதுருபதராஜகுமாரர்களும் சததுருக்களுடைய வேகத்தை ஸஹிக்கிறவாகளான ஐந்து தரௌபதீபுத்திரர்களும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளையுடையவர்களும் மனக்களிப் புள்ளவர்களும் துள்ளுகின்றகுதிரைகளுடன் கூடியவர்களும் உம மைச்சோரந்த யானைகளையும் ரதங்களையும் மனிதர்களையும் குதிரை களைப் பூம் நாசஞ்செய்துகொண்டு, ஆயுதங்களுடன் கூடினவர்களும் மகி மையுடையவாளுமான பதினொரு ருத்திரர்களபோல ரதங்களோடு சீக்கிரமாகச் சென்றார்கள பிறகு, உமமுடைய ரதிகாளுளசிறந்த வாகளான கிருபா, கருதவாமா, அஸுவததாமா, தூயோதனன், சகுனி, சுகன, விருகன, கராதன், தேவாவருதன் இவர்கள் விரை வுள்ளவர்களாக யானைபோலவும் மேகம்போலவும் காஜிக்கின்ற ரதங் களோடும் விற்களோடும் அவர்களை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, உம்மைச்சோரந்த ரதிகுரேஷ்டர்கள் அநதப்பதினொருவீரர்களையும் வஜராயுதம்போன்ற பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டு தடுத்தார்கள் குணிரதர்கள் புதியமேகத்துக்கு ஸமமான நிறமுள்ளவைகளும் மலைகளின் சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் பயங்கரமான வேக முள்ளவைகளுமான யானைகளால் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

எண்பத்தோனபதாவது அதயாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

நன்கு பழக்கப்பட்டவைகளும் இமயமலையில்தோன்றியவைகளும் மிக்க மதங்கொண்டவைகளும் யுத்தம்பண்ணுவதில் விருப்ப முற்ற ஸமாததர்களால் ஏறப்படடிருப்பவைகளும் பொன்விரிப்புக் கள் மேலே விரிக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான யானைகள், ஆகாயத்தில் மின்னலுடன் கூடினமேகங்கள் விளங்குவதுபோல விளங்கின. குனி

நதனுடையபுத்திரன், பெரியவையும் உருக்கிறதெய்தவையுமான பத்துபாணங்களால் குதிரைகளோடும் ஸாரதியுடனும் கூடின கிரு பரை அடிகமாகத் துன்பமடையும்படியேயாகான. பிறகு, அவன கிரு பருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு யானையோடுகூடவே பூமியில் விழுந்தான். குணநிதபுத்திரனுடைய இனையஸஹோதரனே, சூரிய னுடைய கிரணங்களபோன்றவைகளும் உருக்குமயமாயிருப்பவை களுமான தோமரங்களால் போஜனுகிருதவாமாவின்னுடைய குதிரை களைக்கொன்றான் பிறகு, கிருதவாமாவின்னுடைய குதிரைகள் கொல லப்பட்டு கூடினதில் விழுந்தன பிறகு, எல்லா ஆயுதங்களுமுள்ள போவீரர்களோடும் கொடிகளோடுகூடின வேறு மூன்று பெரிய யானைகள் தரோணபுதரரால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பிரஜைந் தைய இழந்து உயிர்துறந்து, வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட பெருமலை களபோலப் பூமியில் விழுந்தன குணநிதராஜனுடைய இனைய ஸஹோதரனை அடித்துப்பிறந்திருப்பவன் உம்முடைய புத்திரனைச் சிறந்த பாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். உமது குமாரன கூா மையுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தையும் அந்த யானை யையும் அடித்தான் அந்தச் சிறந்தயானையானது மாரிக்காலத்தில் மஹேந்திரனுடைய வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட தாதுபாவதமானது ஜலத்தைக்கக்குவதுபோல நாதபுறங்களிலும் ரகதத்தை மிகுதியாகப் பெருக்கிக்கொண்டு ராஜபுத்திரனுடன் விழுந்தது. குணநிதபுத்திர னால் ஏவப்பட்ட வேறொருயானையானது ஸாரதியோடும் குதிரைக் ளோடும் ரத்ததுடனும் கூடின கராதனை மிக அடித்தது. பிறகு, அது கராதனுடைய பாணங்களால் எதிர்த்தடிக்கப்பட்டுத் தன்மீதுள்ள வீர னோடு வஜராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோல விழுந்தது பிற ரால் வெல்லமுடியாத வீரனான கராதராஜன யானையினமீதுருக் கின்ற மலைநாட்டில் தோன்றின வீரனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட வகைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் விறகளோடும் கொடிக ளோடும், பெருங்காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட பெரிய மரம் போலக் கீழே விழுந்தான். விருகன, யானையினமீதுருக்கின்றவனும் சிறந்த மலையில் வலிக்கின்றவனுமான வீரனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால் நன்றாகப்பிளந்தான். பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுடனும் ரத்ததுடனும் கூடின விருகனை நான்கு காலகளாலும் விரைவாகத் தாக்கியது சிறந்தயானையினால் தாக்கப்பட்டவனும் வீரமுள்ளவனு மான அந்த விருகன் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அத்தனைப் பிளந் தான். விருகனால் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானையானது

பப்ருஷினுடைய குமாருனோடி பூமியில் விழுந்தது. அப்பொழுது, குணிரந்தராஜனுடைய வேறுஒருகுமாரன் போர்புரிநதான். அந்தச் சூரனும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியினால் பாணங்களால் விரைவாக அடிக்கப்பட்டிக கீழே விழுந்தான் குணிரதபுத்திரன் கொம்புகளாலும் வாலினாலும் பின்சரீரத்தினாலும் எதிரிகளை வீழ்த்துகின்ற யானையினால் சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுததத்தில் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான், ரததையும் கலகலக்கச்செய்து வலிம்மநாதம் செய்தான் பிறகு, காஜிகுகின்ற அவனுடையதலையைக் காந்தாராதிபதியான சகுனி அறுத்தான். பிறகு, அநதககுணிரதாகள் சென்றுவிடவே, உம்மைசசோநத அநத மகாரதாக்கள் மிக மனக்களிப்புள்ளவாகளாக ஸமுத்திரத்தினின்று உண்டான சிறந்த சங்கங்களே ஊதினாகள், விறகளைக் கையில்கொண்டவாகளாக எதிர்த்தும் சென்றார்கள். கௌரவாக்களுக்குப் பாண்டவாக்களோடும் ஸருஞ்சயர்களோடும் பாணங்களாலும் கத்திகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள குதிரைகள் யானைகள் இவற்றின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மிக ஸங்குலமானதும் அதிகபயங்கரமாயிருப்பதுமான அபபடிப்பட்டயுததமானது திரும்பவும் நடந்தது. பிறகு, ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களும் ஒன்றினால் ஒன்று அடிக்கப்பட்டிக திககுக்களினின்று உண்டான உக்கிரமான காற்றுக்களால் மின்னலுடன்கூடின மேகங்கள் போலப் பூமியில் விழுந்தார்கள் பிறகு, சதானீகளுடிக் கப்பபட்ட பெரியயானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்களும் உம்முடைய காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் கருடனுடையகாற்றினால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டஸாபங்களோடும் பரவசமாகப் பூமியை அடைந்தது பொடிசெய்யப்பட்டன. பிறகு, அநத விநதனுடையகுமாரன் சிரித்துக் கொண்டு நகுலகுமாரனைக் கூாமையுள்ள அனேகபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபத்தினால் தாமரை மலர் போன்றமுகத்ததுடன்கூடின விநதபுத்திரனுடையதலையைக் கூர்ரத்தினால் அறுத்தான் பிறகு, காணபுத்திரன் சதானீகளை உருக்குமயமான மூன்று பாணங்களாலும் ஆஜுனனை மூன்று பாணங்களாலும் பீமனையும் நகுலனையும் மூன்றுபாணங்களாலும் ஏழுபாணங்களாலும் ஜனாததனைபபன்னிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்தான். மனிதஇயற்கைக்கு மேற்பட்டசெய்கையுள்ள காணபுத்திரனுடைய அநதசசெய்கையைக்கண்டு கௌரவாக்கள் களிப்படைந்தது (அவனைப்) புகழ்ந்தார்கள் தனஞ்சயனுடைய பராக்கிரமத்தை அநிநதவாக்கள், 'இவன்' அக்ஷினியிலேஹாமம்செய்யப்பட்டவன்' எனறே எண்ணினார்கள்.

தோண்ணூறுவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணபுத்திரனுன விருஷஸேனனைக் கொன்றது)

பிறகு, சததுருவீர்களை அழிப்பவனும் புருஷஸரோஷடனும் ஸுதிபுத்திரனுக்கெதிரிலிருந்தவனுமான அந்தக்கிரீடியானவன், அப் பொழுது மாதரியின் புத்திரனான நகுலன குதிரைகளை இழந்திருப் பதைக்கண்டு, ஜனங்களுடைய மததியில் அதிகமாக அடித்துக் காயம் பண்ணப்பட்ட கிருஷ்ணனையும் நன்றாகப்பாத்தது, யுத்தத்தில் விருஷ ஸேனனை நன்றாக எதிர்த்தான் பெரும்போரில் தனனேநோக்கி வருகின்றவனும் புருஷஸரோஷடனும் உக்கிரனும் ஆயிரம்பாணங் களைத் தரித்தவனும் மஹாரதனுமான அந்தக்கிரீடியை முற்காலத்தில் நமசி மஹேந்திரனை எதிர்த்ததுபோலக் காண்புத்திரன் எதிர்த்தான். சூரர்களும் ரதிகாக்களுள் மேன்மைபெற்றவாகளுமான அந்தமஹா ரதர்கள் இருவரும் அந்தயுத்தத்தில் பரஸ்பரம் நேரிலின்று அதிக மான பரப்பபுள்ளவாகளாக அப்பொழுது அநேக அம்புக்கூட்டங் களைப் பிரயோகித்தார்கள் பிறகு, மஹானுபாவனான காண்புத்திரன் யுத்தத்தில் விரைவாகப் பார்த்தனைக் கூாமையுள்ள ஓரம்பினால் அடித்து, வீரனான அந்தநமசி இந்திரனை அடித்துக் காஜித்ததுபோல உரக்கக் காஜித்தான் மறுபடியும், அந்தவிருஷஸேனனை உக்கிரமான பாணங்களால் இடக்கைத்தோளபட்டையில் அடித்தான் அவ்வாறே, கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் பார்த்த னைப் பத்துபாணங்களால் அடித்தான். அர்ஜுனன், காண்புத்திர னான விருஷஸேனனால் விடப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அம்புகளால் முத லில் அடிக்கப்பட்டமையால் சிறிதுகோபமுட்பட்டபி பிறகு அவ னைக் கொல்வதிற்பொருட்டு மனத்தைச்செலுத்தினான் பிறகு, மஹா பலசாலியான கிரீடியானவன் யுத்தத்தில் காண்புத்திரனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் நிச்சயமுள்ளவனாக யுத்தமுனையில் கோபத்தினால் புரு வத்தை முக்கோணவடிவமாக நெற்றியில் ஏறச்செய்து, பாணங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தான் யமனுகஞ்சுசததுருவான ருத்திரரை அடித்த அர்ஜுனன் அப்பொழுது சிறிதுசிவந்தகண்களையுடைய வனாகவும் உரக்கச்சிரிக்கின்றவனாகவும் கர்ணனையும் தூய்யாதனனையும் துரோணபுத்திரரையும் முதனமையாகக்கொண்டளலாக்கெளரவ வீரர்களையும் நோக்கி, 'காண' இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண் டிருக்கையிலேயே யுத்தத்தில் கூாமையுள்ள அம்புகளால் யுத் தத்தில் உக்கிரனான அந்தவிருஷஸேனனைப் பாலோகத்தை

அடைவிக்கப்போகிறேன். ஸஹாயமில்லாதவனும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனும் என்னுடைய குமாரனுமான அந் அபிமன்யு உங்கள் அனைவர்களாலும் கொல்லப்பட்டானென்று ஜனங்கள் ஒரு குறைவைச் சொல்லுகிறார்களன்றோ? ஆகையினால், நான் உங்களுக்கு முன்னிலையில் கொல்லப்போகிறேன் ரதங்களில் இருப்பவர்களே! இரதக் காணபுத்திரனைக் காப்பாற்றுவங்கள். நான் உக்கிரான (இரத) விருஷஸேனனைக் கொல்லப்போகிறேன். (காண!) அர்ஜுனனென்கிற நான் யுத்தமத்தியில் மிகக் மதிமயக்கமடைந்தவனான உன்னையும் பிறகு கொல்லப்போகிறேன். தூயோதனனை அடித்திருப்பதினால் கொழுப்புள்ளவனும் கலகத்தாக்குக காரணமானவனுமான அப்படிப்பட்ட உன்னை இப்பொழுது நான் யுத்தத்தில் வலிந்து கொல்லப்போகிறேன். எவனுடைய அநீதியினால் இரதப் பெரிதான அழிவு உண்டாயிற்றோ அந் அர்ஜுனன் இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு, விலைததுடைத்து யுத்தங்களத்தில் காணபுத்திரனை விருஷஸேனனை லட்சியம் வைத்து அவனைக் கொல்வதென்பொருட்கு யுத்தத்தில் நல்ல கூரியபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். கிரீடியானவன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பயமற்றவனாகப் பத்தபபாணங்களால் அவனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்துக் கூடாமையுள்ள நான்கு கூடாரங்களால் அவனுடைய விலையும் இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவனும் கைகளையும் தலையையும் இழந்தவனுமான அந் விருஷஸேனன் நன்றாகப் பூத்திருந்த மிகப்பெரிய ஒருஸாலவிருக்ஷமானது இடியினால் தாக்கப்பட்டு அறுந்து முறிந்து கீழே விழுவதுபோல ரதத்தினின்று பூமியில் விழுந்தான். சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்வனான காணன், தன் புத்திரன் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு விழுகிறதைக்கண்டு, புத்திரவத்ததினால் அதிகதாபத்தையடைந்து, கோபத்தினால் ரதத்தோடு கிரீடியினுடைய ரதத்தை விரைவாக அடித்தான்.*

அதிகபாட அத்தியாயம்

* கரை புரளுகின்ற கடல்போல வருகின்றவனும் காங்குகின்றவனும் மிகப் பெரிய சரீரதையுடையவனும் தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாதவனுமான அந் தக காணனைப்பார்த்துப் புருஷோத்தமரான தாசாஹா உரக்கச்சிரித்துக்

தொண்ணூற்றேராவது அத்தியாயம்

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர்காணவந்த தேவாஸுரர்கள் டிறையே அர்ஜுன கர்ணர்களின் கஷ்டகளைச் சார்ந்து இரண்டாகப்பிர்ந்ததும்)

விருஷஸேனன் கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்துக்கோபத்துடனும் பொறுமையுடனுவகடிகு ன காணன புகதிரசோகத்தினால் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் நீரை மிகச்சொரிநகான் தேஜஸவியான கர்ணன் கோபத்தினால் சிவநக கண்ணாடன், யுத்தத்தின்பொருட்டுத் தனஞ் சயனை அழைத்துக்கொண்டு ரகதகோடு அவனுக்கு எதிராகச் சென்றான ஸூரியனுக்கு ஸ்பபானவைகளும் புவித்தோலால மூடப்பட்டவைகளும் நெருங்கியிருக்கின்றவைகளுமான அந்த இரண்டு ரதங்களையும் அந்தயுத்தரங்கத்தில் உதித்துவருகின்ற இரண்டிஸூரியாகளைப்போலக் கண்டாகள வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவாகளும்(ரதத்தில்)வீற்றிருப்பவாகளும் பகைவர்களை அழிப்பவாகளும் மஹாதமாககளுமானபுருஷஸுரேஷ்டாகள ஆகாயத்தில் சந்திரஸூரியாகளபோல விளங்கினார்கள் * பெரியவரே! மூவுல கொண்டு அர்ஜுனன் உட்பார்த்துக் கூடலானா 'தளஞ்சய' நீ உறுதியாக இரு' எந்த ரத்ததோடு நீ போபுரியவேண்டுமோ, வெண்மையானகுதிரைகளையுடையதும் சலயனை ஸாரதியாகக்கொண்டதுமான அந்த ரதமானது இதோ வருகிறது டாண்டவ! பறபலகொழிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் கிண்கிணிகளுடைய ஸமூஹத்துடனும் மாலைகளுடனும் கூடியதும் வெண்மையான குதிரைகளால் ஆகாயத்தில் தாங்கப்படுகிற லீமானம் போலிருக்கிறதும் வெள்ளைக் குதிரைகள் டூட்டப்பட்டதும் ராதாபுத்திரனோடு கூடியதும் ஸனாஹத்துடனிருப்பதுமான இந்தக் காணாண்டைய ரத்ததையுடைய இந்நிரவிறபோலப் பிரகாசிக்கின்றதும் ஆகாயத்தைக் தோண்டித் துன்போலிருக்கின்றதும் மஹாதமாவான காணாண்டைய யானைக்கசைக்க கொடியையும் பார நீரத்தாரைகளைப் பொழிக்கின்றமேகம்போல சரதாரைகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்றவனும் தாத்தராவடிநகைக்குப் பிரியத்தை விரும்புகின்றவனும்மான காணனைப் பார இதோ மதரதேசாதிபதியான சலயராஜன் ரத்ததின் முகப்பில் இருந்துகொண்டு அளவிலாத பராகிரமமுள்ள இந்தக்காணாண்டைய குதிரைகளை நடத்துகிறான் பாண்டவ ! நாமுத்தமகளிலும்தோன்றியிருக்கின்ற துறதுபிகளுடையபேரொலியையும் பயங்கரமான சங்கவாததயித்தினைஞ்சையையும் பறபலவிமமநாதங்களுடைய கேள் அளவில் அடங்காத தேஜஸுள்ள காணாண்டை அடிக்கடி அசையும் படி செயப்படுகின்ற தனுஷ்டுடையதும் பெரியசத்தங்களை மறைப்பதுமான சபத்ததைக்கேள். பெரியகாட்டில் கோபங்கொண்ட விமமத்தைக்கண்டு, மிரு

* அதிகபாடமான அரைஸுலோகம் விடப்பட்டது.

கங்கனையும் ஜயிப்பதற்காக முயற்சியுள்ள இந்நிரையும் பலியையும் போல (யுத்த) ஸன்னததாகலான அவவிருவாகனையும்கண்டு எல்லாச் சேனகளும் ஆசாயத்தை அடைந்தன. எல்லாக்கூத்திரியர்களும் தே ரொலிகளாலும் நானொலியினாலும் தலதவனிகளாலும் அவவாறே பாணங்களுடைய சபதங்களாலும் சங்கநாதங்களாலும் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டு அந்த இரண்டுரதங்களையும் எதிர்த்துஒடினார்கள் காணனுடைய யானைக்கசைக கொடியையும் கிரீடியினுடைய வானரக்கொடியையும் கண்டு வீரர்களுக்கு ஆச சாயம் உண்டாயிற்று பாரதே ! (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்திருக்கின்ற அந்த இரண்டுரதங்களையுங்கண்டு அரசர்கள் விமமநாதங்களின சபதங்களையும் 'நல்லது, நல்லது' என்கிற மிகுதியான சொற்களையும் வெளியிட்டார்கள் அந்தயுத்தரங்கத்தில ஆயிரக்கணக்காயிருந்த யுத்தவீரர்கள் அவவிருவாளுடைய தவநதுவயுத்தத்தையும் கேடிக கைச்சத்தங்களையும் அவவாறே பெரியபாணங்களின சத்தத்தையும் உண்டுபண்ணினார்கள். கௌரவர்கள் அந்தயுத்தத்தில நான்குபக்கத்திலும் வாததியங்களை முழக்கினார்கள் ராதேயனுக்கு நாரபுறத்திலும் லக்ஷக்கணக்காகச் சங்கங்களை முழக்கினார்கள். அவவாறே, பாண்டவர்களெல்லாரும் தனஞ்சயனை ஸந்தோஷிக்க

கங்கன் சிதறிவிடுவதுபோலச் சைவ்யத்துடன் கூடிய மஹாரதர்களான இரதப் பாஞ்சாலர்களாகப் பிளக்கப்பட்டுநிற்கின்றார்கள் குந்திபுத்ர ! எல்லாமுயற்சியுடனும் ஸுயுத்தத்திற்கே நீ கொல்லவேண்டும் காணனுடையபாணங்களை வேறொரு மனிதன் லகிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவனாகான நீயோ, யுத்தத்தில தேவா களுடனும் அஸுரர்களுடனும் சந்தாவர்களுடனும் கூடினவையும் ஜங்கமஸதா வரங்களுடன கூடியவையுமான மூயுலசங்களையும் ஜயிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவன் நான் அவவிதமாகவே அறிந்திருக்கிறேன் பயங்கரமும் உகரஸவருபியும் மஹாத்மாவும் மூன்று கண்களையுடையவரும் (தாரிதிரியத்தை) நாசம் செய்பவரும் ஜடையுள்ளவருமான ராஸவரைப் பாடப்பதற்கே பிராணிகள் சகதியுள்ளவைகளல்ல அவவாறிருக்க, பிரபுவைஎதிர்த்துப் போபுரிவதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகார்களென்பதில் யாதுசந்தேகம் ? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மங்கள கரமாயிருப்பவரும் மங்களமும் சாஸ்வதமும் ஸாஸ்தாத மஹாதேவா யுத்தத்தில உன்னலஆராதிக்கப்பட்டார தேவர்களும் உனக்கு வரத்தைக் கொடுத்தார்கள் பாரத ! மகாபாகுபலமுள்ளவனே ! தேவதேவரான அந்தச் சூலபாணி யினுடைய அருகரஹத்தினுலே, இந்நிரன் நமுசியைக்கொன்றதுபோலக் காணனைக் கொல்லாயாக. பாரத ! எப்பொழுதும் உனக்கு நன்மை உண்டாகு யுத்தத்தில ஐயம் அடைவாயாக' என்று கூறினா அாஜுனன், 'மாதவரே ! மதுவென்கிற அஸுரனை அழித்தவரே ! எல்லா உலகங்களுக்கும் குருவான்

செய்துகொண்டு தூயநுகள் சங்கங்கள இவற்றின் கோஷத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் அதிகமாகச் சத்தமிடும்படி செய்தார்கள். காணா ஜனங்களுடைய யுத்தத்தில் வியம்மநாதங்களாலும் கைகளைக் கொட்டும் தவனிகளாலும் உரத்தவீரவாதங்களாலும் சூரர்களுடைய தோளத்தட்டும் ஒலிகளாலும் நான்குபக்கங்களும் நெருங்கினவாயின அரசரே ! புருஷஸுரேஷ்டர்களும் ரதங்களிலிருப்பவர்களும் ரதிகாளுள் சிறந்தவர்களும் பெரியவிறகளைப்பிடித்தவர்களும் பாணங்களோடும் சக்திகளோடும் நவஜங்களோடும் கூடியவர்களும் கவசத்தை அணிந்தவர்களும் கத்திகட்டிக்கொண்டவர்களும் வெள்ளைக்குதிரைகளை யுடையவர்களும் சங்கங்களால் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் சிறந்த அம்பரூததூணிகளையுடையவர்களும் நல்ல காட்சியுள்ளவர்களும் சிவந்த சந்தனத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவர்களும் மதுவகொண்ட இரண்டுகாளைகளானவர்களும் மின்னலபோன்ற விறகையும் தவஜங்களையுடையவர்களும் மிக்க ஆயுதங்களால் சண்டையிடுகின்றவர்களும் சாமரங்களுடனும் விசிறிகளுடனும் கூடியவர்களும் வெள்ளைக்குடைகளால் பிரகாசிப்பவர்களும் கிருஷ்ணனாலும் சலயனாலும் (நடத்தப்பட்ட) ரதங்களுடனகூடியவர்களும்

நீர் சந்தோஷமுள்ளவராயிருந்தால் எனக்கு ஜயம் நிச்சயமே இதில் ஸமசய மிலலை ஹருஷீக்சரே ! மகாரதரே ! எனதேரில் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளை ஓட்டும் பலகுன்ன யுத்தத்தில் காணனைக்கொல்லாமல் திரும்பமாட்டான் கோவிரதரே ! என்னுடைய பாணங்களாலே துண்டுதுண்டாகச் செய்யப்பட்டு உயிரை இழந்திருக்கின்ற காணனை இப்பொழுது பாரும அல்லது, காணலை அம்புகளால் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பாப்பீர் எந்த யுத்தத்தைப் பூமியுள்ளவரையில் ஜனங்கள் சொல்லப்போகிறார்களோ, மூவுலகங்களையும் மோகிக் கச்செய்கின்ற கோரமான அந்தயுத்தமானது இதோ வந்துவிட்டது' என்று சொன்னான் பாராததன், இகழ்த்தகாத காரியங்களைச் செய்கிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, அப்பொழுது இவ்வண்ணம் சொல்லிக்கொண்டு, ஒருயானையைப் பகையானை எதிர்ப்பதுபோல ரத்ததோடு விரைவாக (காணனை) எதிர்த்துச் சென்றான். பகைவர்களை அடக்குகிறவரே ! தேஜஸ்வியான பாராததன் மீண்டும் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, 'ஹருஷீக்சரே ! குதிரைகளை ஓட்டும். இந்த ஸமயம் சென்றுபோகிறது' என்றான் அப்பொழுது மகாத்மாவான அந்தப் பாண்டவனால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட அந்தவாஸுதேவா, அப்பொழுது பாண்டவனை 'ஜய' என்று சொல்லி வாழ்த்தி, மனோவேகமுள்ள குதிரைகளை ஓட்டினான் மனோவேகமுள்ள அந்தப் பாண்டுபுத்திரனுடைய ரதமானது ஒருகணத்தினுள் காணனுடைய ரத்தத்தில் முன்னிலையை அடைந்தது.

ஒத்த உருவதையுடையவாகளும் "மஹாரதாக்களும் * வலிமத்தின் தோள்போன்ற தோள்களையுடையவாகளும் நீண்ட கைகளை யுடையவாகளும் சிவந்த கண்களையுடையவாகளும் ஸவர்ணமாலையை அணிந்தவாகளும் அகன்றமாபையுடையவாகளும் மகாபலசாலிகளும் ஒருவரைஒருவா கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவாகளும் ஒருவரைஒருவா வெல்வதில் விருப்பமுற்றவாகளும் பசுக்கொட்டிலில் இரண்டிகளைகளபோல ஒருவரைஒருவா எதிர்த்து ஒடுகின்றவாகளும் மதப்பெருக்குள்ள யானைகளபோன்றவாகளும் மிகக் கோபங் கொண்ட இரண்டு மலைகளபோன்றவாகளும் ஸாபபத்தின குட்டிகளபோல பிரகாசிப்பவாகளும் யமனுக்கும் காலனுக்கும் அந்தக் குக்கும் ஒப்பானவாகளும் கோபங்கொண்ட இரத்திரனும் விருத்திரனும் போன்றவாகளும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஸமான ஒளிபொருந்தியவாகளும் யுகத்தை முடிப்பதற்காகத் தோன்றிய கோபமுள்ள இரண்டு மஹாகிரகங்களபோலிருப்பவாகளும் தேவகுமாரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவாகளும் ரூபத்தினால் தேவர்களுக்கு ஸமானமாயிருப்பவாகளும் தற்செயலாகவந்திருக்கிற ஸூரியனும் சந்திரனும் போன்றவாகளும் சிறந்த தேகபலமுள்ளவாகளும் யுத்தத்தில் காவங்கொண்டவாகளும் யுத்தத்தில் பறபல சஸ்திரங்களை ஏந்தியவாகளும் பாய்கின்ற புலிகள் போன்றவாகளும் புருஷஸரேஷ்டர்களான அவவிருவர்களை யுங்கண்டு உம்மைச்சோந்தவர்களுக்கு அதிகமான சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற புருஷஸரேஷ்டர்களான காண்தனஞ்சயாகளைக்கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வெற்றியில் ஸம்சயமுண்டாயிற்று. இருவர்களும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் தகுந்த உழைப்புள்ளவர்கள் இருவர்களும் கைகளின்சத்தத்தினால் ஆகாயத்தை ஒலியிடும்படி செய்வார்கள். இருவர்களும் பௌருஷத்தினாலும் பலத்தினாலும் பிரவித்தமான செய்கையையுடையவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் சம்பரனுக்கும் தேவராஜனுக்குமொப்பானவர்கள். இருவரும் காரத்தவோயாஜுன்னனுக்கு ஸமானாகள் இருவரும் தசரதகுமாரரான ராமருக்கு ஸமானாகள். இருவரும் விஷ்ணுவின் வீரயத்துக்கு ஸமான வீரமுள்ளவர்கள் இருவரும் யுத்தத்தில் ருத்திரருக்கு ஸமானாகள். அரசரே! இருவரும் வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையவர்கள்; சிறந்த ரதங்களால் ஸஞ்சரிப்பவர்கள். சலயன் கிருஷ்ணன் இரு

* இது மூலத்தில் இரண்டுமுறை வருகிறது.

வரும் மிகச்சிறந்த ஸாரதிகள். மகாராஜே! பிறகு, பிரகாசிக்
கின்ற அந்த இரண்டு மஹாரதர்களையும்கண்டு வித்தாக்கள் சாரணா
கள் இவர்களினகூட்டங்களுக்கு ஆச்சாயமுண்டாயிற்று பரதர்களில்
சிறந்தவரே! பிறகு, கௌரவர்கள் மஹாதமாவும் யுத்தத்தில் பிர
காசிப்பவனுமான காணனை விரைவாகச் சேனையுடன் சூழ்ந்துகொண்
டார்கள் அவ்வாறே, உதஸாஹமுள்ளவர்களான திருஷ்டதயும்
னனையுமுதன்மையாக்கக்கொண்ட பாண்டவர்களும் நகுலஸஹதேவா
களும் சேகிதானனும் மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான பரபதரகா
களும் பறபலதேசத்தில் தோன்றியவர்களும் சூரர்களும் நன்னடை
யுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் களிப்பவர்களுமான (மற்றுமுள்ள) வீரா
களையவரும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் உதஸாஹமுள்ளவர்களாக
வும் தன்னரசுயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவர்கள் காலாட்களோ
டும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் கூடியவர்களும்
சததுருக்களைக் கொல்லுகின்றவர்களும் (அாஜு-ன்னைப்) பாதுகாக்க
எண்ணங்கொண்டவர்களும் அவனுடையவிஜயத்திலும் காணனு
டையவத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள் அவ்வாறே,
தூயோதனனைத் தலைமையாக்கக்கொண்ட உமமைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்
லாரும் முயற்சியுடையவர்களும் ஸேனையை அடிப்பவர்களுமாயிருந்து
கொண்டு காணனை யுத்தத்தில் பாதுகாததார்கள். மன்னரே! கா
ணனை யுத்தத்தில் உமமைச்சேர்ந்தவர்களுக்குப் பந்தயப்பொருளான
அவ்வாறே, பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பாததன் அப்பொ
ழுது பந்தயப்பொருளான. அவ்விருவர்களுக்கும் அந்தப் போர்ச
சூதில் ஸபயர்களும் பாப்பவர்களும் ஏற்பட்டார்கள் அந்தப்போர்ச
சூதில் சூதாடுகின்ற இவர்களுக்கு வெற்றிதோலவிகள் நிச்சயமாக
இருந்தன. யுத்தமுனையிலிருக்கின்ற நம்மவர்களுக்கும் பாண்டவ
வீரர்களுக்கும் வெற்றிக்கோ தோலவிகளோ அந்தக் காணாஜு-னா
களால் (போர்)சூது ஆரம்பிக்கப்பட்டது மஹாராஜே! யுத்தத்தில்
புகழ்பெற்றவர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவாமற்றொருவரைக்
குறித்துக்கோபமுள்ளவர்களாகவும் அனயோனயம் வதஞ்செய்வதில்
விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் யுத்தத்தில் நின்றார்கள். பிரபுவே! இந்திர
விருத்திரர்களபோல அடிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களான அவ்விரு
வரும் இரண்டு கிரகங்களபோலப் பயங்கரமான ரூபத்தைத் தரித்த
வர்களாயிருந்தார்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! காணனுக்கும் அா
ஜு-ன்னனுக்குமுள்ள தாரதம்யவிஷயத்தில் விவாதமானது ஆகாயத்தில்
உண்டாயிற்று. பூதங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று கலகங்கள் உண்

டாயின. பெரியவனே! எல்லாபிராணிகளும் இரண்டாக வேறுபட்டு வெவ்வேறான வகுப்பை அடைந்தன காணாஜனாகள எதிர்த்திருக்குங்கால, தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தாவர்களும் பிசாசுகளும் உரகளகளும் ராக்களகளும் (பரஸபரம்) விரோதிக்ஷியை அடைந்தனா வேந்தரே! இந்தயுத்தத்தில் நக்கத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாயமானது காணனுடைய பக்கத்திலிருந்து பார்த்தனுககு * மாதாவான விசாலமானபூமியானது புத்திரனுககு ஜயத்தை விரும்பிறது. நரரேஷ்டரே! ஸமுத்திரங்களும் மலைகளும் நதிகளும் நிலத்திலுண்டானவைகளும் நீரிலுண்டானவைகளும் கிரீடியை அடைந்தன பகைவர்களைத் தவிக்கச்செயப்பவரே! அஸுரர்களும் ராக்களகளும் குறையகளகளும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகளின்ற பக்கங்களும் காணனிருக்கும்மீட்சோந்தன ரத்தங்களும் எல்லா நதிகளும் ஆகயாங்களை ஐந்தாமலையாகக் கொண்ட வேதங்களும் உபவேதங்களும் உபநிஷதங்களும் கிரீடியை அடுத்தன வாஸுகியும், சித்திரஸேனனும், தக்கனனும், உபதக்கனனும், பூமியிலும் ஆகயத்திலும் ஜலத்திலும் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வம்சத்துடன் கூடியவர்களுமான கத்தபுத்திரர்களும், விஷ்ணுள்ளவைகளும் நல்லவேகமுள்ளவைகளுமான மஹாநாகங்களும் அாஜனனே அடைந்தனா ஐராவத்தினுடைய வம்சத்தில்தோன்றிய யானைகளும் காமதேனுவினிடத்தினின்று உண்டான பசுக்களும் விசாலாநகரியிலுண்டான ஸாபங்களும் அாஜனனுடைய பக்கத்தை அடைந்தன பாபிகளான ஸாபங்கள காணனுடைய க்ஷியில் நின்றன. அரசரே! செந்நாய்கள், துஷ்டரிருக்கள, மங்களகரமான மிருகப்பக்சிகள், மங்களகரமான பசுக்கள், அவவாறே லிம்மங்கள, புலிகள் எல்லாம் பார்த்தனுடைய வெற்றியில் பற்றுதலுடன் அவனே அடைந்தன வஸுக்களும், மருதங்களும், ஸாதயர்களும், ருத்திரங்களகளும், அஸுவினீதேவதைகளும், அகனியும், ருத்திரரும், ஸோமனும், ஸாபங்களும், பத்துத்திசைகளும், நாயகளும், நரிகளும், பக்கங்களும் காணனே அடைந்தனா. மஹேந்திரனோடு கூடிய வஸுக்களும் அககினியுடன் கூடிய மருதங்களும் தனஞ்சயன்பக்கத்தில் நின்றார்கள் ஆதிதயவாக்கங்கள காணனே சசாரதரின் நன பகைவர்களைத் தவிக்கச்செயப்பவரே! பரதார்களில் சிறந்தவரே! பிதருக்களுடனும் ரிஷிகளுடனும் கூடிய தேவதைகளும், துமபுருவைத் தலைவனாகக் கொண்ட எல்லாக் கந்தாவர்களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அாஜனனிருக்கும்பக்கத்

* 'தாயபோல' என்பது வேறுபாடம்.

திவ் (ஒன்றுசோநதாகள) தேவரிஷிகள் பிரம்மரிஷிகள் இவர்களின் கூட்டங்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகின்றவரனைவரும் முனிவர்கூட்டங்களும் ப்ராலையார்களும் மங்களகரமான அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களும் சுதகாகளான அப்ஸரஸ்திரீகளும் தேவதூதர்களும் குஹ்யகாகளும் விரும்பத்தக்க புண்யகந்தங்களும் கிரீடியை அடைந்தனர். மனததிறகு அருவருப்பையுண்டிபண்ணதக்க கந்தங்களனைததும் காணனைஅடைந்தன. நாசமடையப்போகிறவாகளுக்கு விபரீதமான அனிஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன மரணகாலமானது அருகிலவந்திருக்கும் ஸமயத்தில் விபரீதஸவபாவத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதனை முடிவுக்காலத்தில் எவைகள் விரைவாக அடைகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட குறிகளெல்லாம் ஒன்றுசோநது ஸுதபுத்திரனான கர்ணனிடத்தில் பிரவேசித்தன. அரகாகளுட்சிறந்தவரே! புருஷஸரேஷ்டரே! அவவாரே பலம், ஒளி, வித்தி, மிகமனக்கிளாச்சி, ஸதயம், விக்ரமம், மனககளிப்பு, ஜயம், ஆனந்தம் இப்படிப்பட்ட நல்லரிமித்தங்கள் அந்த யுத்தஸமுத்திரத்தில் போர்ககளத்தில் அாஜுனனை அடைந்தன. பராம்மணர்களுடன் ரிஷிகள் கிரீடியை அடைந்ததாகள. மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணங்களுடனும் சாரணாகளுடனும்கூடின வித்தாகள இரண்டாகப்பிரிந்து புருஷஸரேஷ்டாகளான காணாஜுனாகளை அடித்தாகள. மஹாராஜரே! தேவாகளும் கந்தாவாகளும் ராக்ஷஸாகளும் ஆகாயத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் விசித்திரமான நல்லகுணமுள்ள விமானங்களிலேறிக் கொண்டு காணாஜுனாகளுடைய தவந்தவயுத்தத்தைக் குறித்து வந்தாகள பாரதரே! அப்பொழுது இவ்விதமாக எல்லாப்பிராணிகளும் இரண்டாகப்பிரிந்து ராதேயனுகும் அாஜுனனுகும் ஜயத்தை விரும்பிக்கொண்டிருக்கையில், ஆகாயமானது பதினாயிரம் விமானங்களால் நெருங்கியதாயிற்று செந்நாயகளாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களின்வரிசைகளாலும் மேகங்களாலும் வாயுவினாலும் வஹிக்கப்படுகின்ற மற்ற அறிவுள்ளவாகளும் கர்ணாஜுனாகளுடைய தவந்துவயுத்தத்தைப் பாக்களண்ணங்கொண்டு வந்தார்கள். மஹாராஜரே! தேவாகளும், அஸுராகளும், கந்தாவாகளும், நாகாகளும், யக்ஷாகளும், பக்ஷிகளும், மஹரிஷிகளும், தேவகணங்களும், ஸவதாபோஜனம்பண்ணுகின்ற பிதருக்களும், பறபலருபமுள்ள வஸ்திரங்களால் பிரகாசிக்கின்றவாகளும் தவத்தினாலும் வித்தையினாலும்ஒஹ்திகளாலும் வித்திபெற்றவாகளுமான மகான்களும், ஆகாயத்தில்விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாகள. பிரம்மதேவா, பிரம்ம

ரிஷிகளோடும் ஸருஷ்டிகாததாகளோடும்சோநது ஆகாயத்தில் தேஜோமயமான திவ்யவிமானத்தினமீதேறி வந்துநின்றார். மஹாபுத்தியுள்ளவரே ! பிறகு, யுத்தரங்கத்தில் அப்பொழுது காணனுகும் பாண்டவனுக்கும் நடக்கின்ற அந்த தவநதுவயுத்தத்தைப்பாக்கப் பிரஜாதிபதியானவா விரைவாகவந்தாரா அவ்விருவாகளுடைய மஹா பலத்தையும்பாத்ததுப பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரான ஈஸ்வரருக்கும் காணன்ஜயித்தது இந்தப் பூமிமுழுமையையும் அடைவதே, அல்லது, அராஜுன்னதான இதனை அடைவதே என்று ஸம்சயம் உண்டாயிற்று.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அதயாயம்.

(பிரஜாதிபதி இருவருக்கும் ஸமனுனவெற்றியை விரும்பியதும், இந்திரன் அராஜுன்னதுக்கே வெற்றியை விரும்பினதும், பிரம்மநந்திரர்கள் அங்ஙனமே அங்கீகரிக்கப் பூமார்பேய்ததும்)

அரசரே ! பிரஜாதிபதியோ, வந்திருக்கின்ற அந்தத் தேவர்களின் வகுப்பைக்கண்டு,பிறகு, ஸவயம்பு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் 'பொழுதே உரைக்கலானா 'இருவரும் அதிரதர்கள் , சூரர்கள்; இருவரும் உறுதியான பராகிரமமுடையவர்கள் , இருவரும் ஓத்தசெய்கையையுடையவர்கள் , இந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் ஒப்பானவர்கள் காணாஜுனாகளுக்கு எதிர்ப்பு நேரும்பொழுது விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்ததுபோல மகாகோரமான பெரும்போர் நடக்கப்போகிறது. ஆ ! ஆ ! கஷ்டம்' என்றாரா பிரஜாதிபதியானவா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டி, பிறகு, ஸவயம்புவைப் பார்த்து, 'புருஷஸுரேஷ்டர்களான காணன் அராஜுன்ன இருவருக்கும் விஜயம் ஸமமாக இருக்கட்டும். காணாஜுனாகளுடைய விவாதத்தினால் எல்லாஉலகமும் நசியாமலிருக்கட்டும். ஸவயம்புவே ! இவ்விருவாகளுக்கும் விஜயமானது ஸமமாக இருக்கட்டும் அந்த வாக்கியத்தைச் சொல்லும்' என்று சொன்னா மஹாராஜரே ! இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டவரும் ஷாட்குண்யபரிபூரணருமான மஹாப்ரம்மாவோ அவ்விருவருக்கும் ஜயமானது கிச்சயிக்கப்படாமலிருக்கவே, பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'இவர்கள்இருவரும் ஸமாததர்கள் ; இருவரும் அதிகபலத்தினால் மேம்பட்டவர்கள் மூவுலகங்களுக்கும் பயங்கரமானயுத்தம் இவர்களுக்கு உண்டாகப்போகிறது' என்று இவ்வாறுகூறினார்.பிறகு, அந்தச்சமயத்தில், ஆயிரம்கண்களையுடைய இந்திரன் பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'பார்த்தன நல்லமனமுள்ளவன்;

சிறந்த பலமுடையவன்; சூரன்; விசகையில்தோச்சியடைந்தவன்; தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டவன், மஹாகேஜையுடையவன்; தனாவேதத்தை முழுமையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான். எவனிடத்தினின்று இந்தத் தேவகாயம் ஸம்பந்திருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட) பார்த்தன் எல்லாக் குணங்களைமுமுடையவன். பாண்டவர்கள் வனவாஸமுதவியவைகளால் நித்தியம் அதிக்கமாகத் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். புருஷஸரேஷ்டனான அாஜுனன் தவமுள்ளவன்; போதுமான சிறமையுள்ளவன்; மிகமகிமைபினால் தெய்வத்தைக் கூட ஆலோசியாமல் மீறுவான். மீறினால், நிச்சயமாக உலகங்களுக்கு நாசம்உண்டாகும். கோபமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணாஜுனாக்களுக்கு ஒரிடத்தில இருப்பை நான் காணவில்லை. இவர்கள் உலகத்தைப் படைப்பவர்கள்; அதனால், புருஷோத்தமர்கள். இவர்கள் நரநாயணர்கள், புராதனர்கள், ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்கள், (ஒருவருடைய) கட்டளைக்கும் உட்பட்டவர்களல்லா, உலகத்தை அடக்கி ஆள்பவர்கள்; புருஷாக்களுள் சிறந்தவர்கள் இவ்விருவாக்குக்கும் ஒப்பவனான ஒருவன் தேவர்களிலாவது மனிதர்களிலாவது இல்லை. தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் சாரணர்களோடும் மூவுலகங்களும் எல்லாத் தேவகணங்களும் எல்லாப்பூதங்களும் (இவர்களை) அனுஸரிக்கத்தக்கவைகள் இவ்விருவருடைய பிரபாவத்தினாலும் உலகமனைத்தும் இருக்கிறது. புருஷஸரேஷ்டனும் ஸூரியகுமாரனும் சூரனுமானகாணன் இஷ்டப்படி புண்ணிய உலகங்களை அடையட்டும் கிருஷ்ணாஜுனாக்களுக்கு விஜயம் உண்டாகட்டும் காணன், வஸுக்கருடன ஸாலோகயத்தையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானமான ஸவாககத்தையும் அடையட்டும், துரோணருடனும் பீஷ்மருடனும் ஸவாககலோகத்தில் பூஜிக்கப்பட்டும். பிதாமஹரே! பார்த்தன் வனத்தில் நெடுங்காலமாகக் கிழைத்ததை அடைவிக்கப்பட்டானன்றோ? ஆதலால், தவத்தினால் மேன்மைபெற்ற இந்த அாஜுனன் யுத்தத்தில் ஜயத்தை அடையட்டும். பகவானுன் உம்மால், 'கிருஷ்ணர்ஜுனாக்களுக்கு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முந்தியே சொல்லப்பட்டிவிட்டது. பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம். பிதாமஹரே! சொல்லும்' என்று வேண்டினான். அந்த இந்திரனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப்பகவானுன் பிரபுவானவா அந்தக்கர்ணன் கிரீடிருவருக்கும் ஜயத்தை ஸம்மாச சொல்லவில்லை. பிதாமஹா மௌனமாக இருக்கவே, அந்த மௌனத்தினால், 'பாண்டவனுக்கு விஜயமும் காணனுக்கு வதமும் உண்டாகும்' என்று இந்திரன் ஆசையை

அடைந்தான். பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈஸ்வரரும் உலகங்களுக்கு நாதனான இரத்திரனைப்பார்த்து, 'மஹாதமாவான பாண்டவனுக்கே விஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும். பார்த்தன் மனோதைரியமுள்ளவன், சூரன்; விததையில் தோச்சியடைந்தவன், தவத்தைத் தன் மாகக்கொண்டவன்; அவன் ஜயம்பெறுக மிக்க தேஜஸுள்ள அாஜுனன் தனாவேதம் முழுமையையும் கற்றுணாநதிருக்கிறான். தெய்வத்தைக்கூட ஆலோசியாமல மகிமையினால் தாண்டிச்செல்வான். அவவாறு கடந்து செல்வானானால், உலகங்களுக்கும் அழிவு நிச்சயமாக உண்டாகும். குரோதமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணாஜுனாக்களுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நாம் அறியோம். புருஷஸரேஷ்டர்களான இவ்விருவார்களும் உலகத்தைப்படைத்து நிலைநிறுத்தினவர்கள். பகைவாக்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனும் ஸூரியபுத்திரனும் சூரனுமான இரதக்காணன் வேண்டியபடி புண்ணியஉலகங்களை அடையட்டும். நரஸவருபியான அாஜுனனிடத்தில் நிச்சயமாக ஜயம் உண்டாகட்டும்' என்று கூறினார்கள் தேவதேவர்களால் அவவாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இரத்திரன், பிரம்மருத்திராருடைய கட்டளையினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் அழைத்து, 'மஹிமைபொருந்திய பிரம்மதேவராலும் ஈசானராலும் உரைக்கப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள் கேட்டீர்களா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது உங்களுடைய ரோகமானது விலகட்டும் துகடத்தை விலக்கியவர்களாக மங்களத்தை அடைவீர்களாக' என்று கூறினான் பெரியவரே! அச்சரே! இவ்விதமான இரத்திரனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு எல்லாப்பிராணிகளும் அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்தன, புகழவும் புகழ்ந்தன. அப்பொழுது, புருஷஸரேஷ்டர்களான அவ்விருவாருக்கும் ஜயத்தை ஸம்மாகச் சொன்னார்களிலை. தேவர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக நல்ல வாஸனைபொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பறப்பவியுடைய தேவதூயங்களையும் வாசித்தார்கள். புருஷஸரேஷ்டர்களான அவ்விருவார்களிடமிருமிருந்திருந்த நிகரற்ற தவந்துவயுத்தத்தையும் பார்த்து எண்ணிக்கொண்டவர்கள் ஆச்சரியத்தினால் நன்குகமலாநத கண்களையுடையவர்களாக வேறுசெய்கைகளை அறியவில்லை.

தோணணுறறுமுனருவது அந்யாயம்.

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுன
னுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குத்
தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவம்சத்தில் உதித்தவரே! வெணமையான குதிரைகளுடன்
கூடினவையும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றவையும் (யுத்தத்துக்குத்) தக்க
வையும் பேரொலியுள்ளவையுமான இரண்டு ரதங்களினமீதும் இருக
கின்ற லோகவீரர்களான வாஸுதேவராஜனாகளும் காணசலயா
களும் தனித்தனி சங்கங்களை ஊதினாகள அநயோநயம் ஸபாத
தையுள்ளவர்களான அவவிருவருக்கும் உக்கிரமாயிருப்பதும் பயப
படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டிபண்ணுகிறதுமான யுத்தமானது
முற்காலத்தில் இரதிரனுகும் சம்பரனுகும் நடந்ததுபோல நடந
தது அவவிருவருடைய ரததிலுமிருக்கின்ற மாசற்ற இரண்டு
தவஜங்களும் உலகம் நாசமடையுங்காலத்தில் ஆகாயத்தில் உதித்த
ராகுகேதுக்களபோல விளங்கின. ஸாபம்போனறதும் உயானத
ரதனங்களாலிழைக்கப்பட்டதும் திடமானதும் இரதிரனுடைய
விற்போல பரகாசிக்கின்றதுமான காணனுடைய யானைகட்டிம் கச
சைக்கொடியானது விளங்குகின்றது பாரததனுடைய சிறந்தவானர
மானது வாயைத்திறந்திருக்கும் அந்தகனபோலக் கோரப்பறக
ளால (பாரப்பவர்களைப்) பயமடையும்படி செய்துகொண்டு ஒளிகளால
சூரியன்போலப் பார்க்கமுடியாததாக இருக்கிறது காணடவத்தை
விலலாக்கக்கொண்ட அர்ஜுனனுடைய தவஜமாகிய வானரமானது
யுத்தத்தில் வீருப்பமுற்றதாகத் தன இருப்பிடத்தைவிட்டு வேகத்
துடன் காணனுடைய தவஜத்தை நாடிவிட்டது அது மஹாவேகத்
துடன் கூடியதாக உயரக்கிளம்பிக் கருடன் ஸாபபத்தை அடிப்பது
போல நகங்களாலும் பறகளாலும் (காணனுடைய) கசசைக்கொடியை
எதிர்த்து அடித்தது பிறகு, கிண்கிணிகளை ஆபரணங்களாகக்
கொண்டதும் காலபாசத்துக்கு ஒப்பானதுமான அந்த யானைகட்டிம்
கசசையானது மிக்க கோபமுள்ளதாக அப்பொழுது அந்தக்குரங்கை
எதிர்த்துச் சென்றது. அப்பொழுது, அவவிருவர்களுக்கும் மிக்க
கோரமான தவநதுவயுத்தமாகிற சூதாட்டமானது ஏற்பட்டவுடன்,
முந்தியதும் மிகவும் முந்தியதுமான தவஜங்களிரண்டும் யுத்தஞ்செய
தன. குதிரைகள் ஒன்றோடொன்று போட்டியுடன் குதிரைகளை
நோக்கிக் கணைத்தன செந்தாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடைய

கண்ணபிரான சலய்னை கண்களாகிற பாணங்களால் அடித்தா அப படியே, சலயனும் கண்ணபிரானைத் தாது நனருகப்பாத்தான அநத யுத்தத்தில் வாஸுதேவா சலயனை கண்களாகிற பாணங்களால் ஜயித்தா. குந்தீபுத்திரனை தனஞ்சயனும் காணனை கண்ணால் ஜயித்தான பிறகு, ஸுதிபுத்திரன சலயனை அழைத்துப் புன சிரிப்புடன், 'சலய ! இப்பொழுது இநதயுத்தத்தில் பாததன எனனை ஒருஸமயம் கொலவானாகில் யுத்தத்தில் நீ எனனசெய்வாய் ? உணமையசசொல்' என்றுவினவினா சலயன், 'காண ! ஸுவேத வாகனன் யுத்தத்தில் உன்னை இப்பொழுது கொலவானாகில், மாதவன பாண்டவன் இருவரையும் நான் ஒருரத்தின் உதவியினாலேயே கொல்வேன்' என்று மொழிந்தான அாஜுனன், கோவிந்தரைப் பாதது இவ்விதமாகவே வினவினா கெசவா உரக்கச்சிரித்துக் கொண்டு அநதப் பாதனைப்பாத்தாதுச் சிறந்த இநதவசனத்தை உரைத்தா. 'தனஞ்சய ! ஸுரியன தானிருக்கும் இடத்தினின்று விழுந்தாலும் விழுவான், பூமியானது பலவாருகச் சிதறினாலும் சிதறும், அகனியானது குளிர்ச்சியை அடைந்தாலும் அடையும்; காணன் உன்னை (ஒருகாலும்) கொல்லான் இது எவ்விதத்தி னாலாவது ஸம்பவிக்ருமாகில் உலகத்துக்கு மாறாட்டம் நேரிடும். கா ணனையும் சலயனையும் யுத்தத்தில் நான் கைகளாலேயே அவ்வாறு கொன்றுவிடுவேன்' என்றா. இவ்வாறான வாஸுதேவருடைய வாதத்தையெக்கேட்டு வானரக்கொடியோனான அாஜுனன், உரக் கச்ச சிரித்துக்கொண்டு தக்கபடி காயங்களைச் செய்பவரான வாஸு தேவரைப்பாத்தது இவ்வாறு மறுமொழிகூறலானா

'ஜ்ஞாததனரே ! காணனும் சலயனும் எனக்கே போதாதவர்கள். கோவிந்தரே ! கொடித்துணிகளுடனும் தவஜத்துடனும் சலயனுட னும் ரத்தத்துடனும் குதிரைகளுடனும் (நல்ல) குடையுடனும் கவசத் துடனும் சகதிகளுடனும் பாணங்களுடனும் வில்லுடனும் இப்பொ ழுது யுத்தத்தில் பாணங்களால் காணன் பலவாறு அறுக்கப்பட்டதைப் பாக்கப்போகிறீர். ரத்தத்துடனும் குதிரைகளுடனும் சகதிகளுடனும் கவசத்துடனும் ஆயுதங்களுடனும் இப்பொழுதே நனருக் நொறுக் கப்பட்ட காணனை, அரணயத்தில் யானையினால் நொறுக்கப்பட்ட மரத் தைப்போல இப்பொழுது பாரும. மாதவரே ! இப்பொழுது காண னுடைய மனைவிகளுக்கு விதவைத்தன்மையானது வந்துவிட்டது. அநத ஸதிரீகளால் நிச்சயமாக சொப்பனங்களில் அனிஷ்டங்கள் காணப்படுவிட்டன. காணனுடைய ஸதிரீகளை இப்பொழுதே

விதைவகளாகப் பாககப்போகிறீர். இது நிசக்யம். மூடனும் நீண்ட ஆலோசனையிலலாதவனும் நம்மை அவவிதமாகப் பரிஹவிக்வின்ற வனும் அடிக்கடி அவமதிப்பவனுமான இநதக கர்ணன் ஸபையை அடைந்த கிருஷ்ணையைக்கண்டு முநதிசசெயத (செய்கையால உண்டான) கோபமானது எனக்குத் தணியவில்லை கோவிநதரே! மத யானையினால் ஒடித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கிற பூததமரத்தைப்போல என்னால் நன்றாக தவம்ஸஞ்செய்யப்பட்ட காணனை இப்பொழுது பார்க்கப்போகிறீர் மதுஸூதனரே! இப்பொழுது, மதுரமான அநத வாக்ருக்களைக் கேட்கப்போகிறீர். விருஷணீவம்சத்திலுதித்தவரே! பாககியத்தினால் விளங்குகிறீர். காணன் இவவிதமாகத் தள்ளப்பட்ட பிறகு, நீர் ஸந்தோஷமுள்ளவராக அபிமனயுவிந்தாயான ஸபதரையை இப்பொழுது ஸமாதானம் செய்யப்போகிறீர். ஜனாத தனரே! மிக மனக்களிப்புள்ளவராகப் பிதாவினுடைய ஸஹோதரியாகிய குந்தியையும் தேற்றப்போகிறீர். மாதவரே! இப்பொழுது, கண்ணீருள்ள முகத்துடன்கூடிய தரௌபதியையும் பாண்டிநதனான தாமராஜரையும் அமருதம்போன்ற வாக்ருக்களால் ஸமாதானஞ் செய்யப்போகிறீர்' என்று கூறினான்

தோண்ணுற்றநானகாவது அத்தாயம்

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்தோடக்கூழம், அஸ்வத்தாமா தூயோதனனுக்கு வறிதழரைத்ததும், அவன் அதைஅலங்கரியம் செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்.)

தேவர்களாலும் நாகர்களாலும் அஸுரர்களாலும் விததா களாலும் யக்ஷர்களாலும், கந்தாவர்கள் ராக்ஷஸர்கள் அபஸ்ரஸுகள் இவர்களுடையகூட்டங்களாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் ராஜரிஷிக ளாலும் கருடனாலும் அடையப்பட்ட ஆகாயமானது, ஆசசாயப்பட்ட தகக உருவமுள்ளதாக விளங்கியது. மனததுக்கு இனிமையான சபதங்களாலும் பலவகை வாததியங்களாலும் கானங்களாலும் ஸந்தோத்திரங்களாலும் நடனங்களாலும் நகைப்புகங்களாலும் அதிக மாகச் சததமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ஆசசாயகரமான ரூபத் துடன்கூடியதுமான அநதஆகாயத்தை எல்லாமனிதர்களும் ஆகாயத்திலிருப்பவர்களும் கண்டார்கள் பிறகு, கௌரவரீரர்களும் பாண்டவரீரர்களும் அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாக நான்குவிதவாததியகோஷங்களாலும் சங்கங்களுடைய சபதங்கள்

ஹும் ஷிம்மநாதங்களாலும் பூமியையும் திக்குக்களையும் அதிகமாக ஒலியிடும்படி செய்துகொண்டு சததத்தினாலேயே எல்லாச் சததுருக்களையும் கொன்றாகள. மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருக்கமுள்ளதும், பாணங்களும் கத்திகளும் சக்திகளும் ரிஷ்டிகளும் விழுவதினால் ஸவ்ரிகமுடியாததும், தையசாலிகளால் அடையப்படாதும், கொல்லப்பட்ட (பிராணிகளுடைய) தேகங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான யுத்தரங்கமானது அப்பொழுது ரகதமயமாக நான்குபக்கத்திலும் பிரகாசித்தது தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நடந்ததுபோலப் பாண்டவர்களுக்குக் கௌரவர்களோடு யுத்தம் நடந்தது நெருங்கிய மிக்க பயங்கரமான யுத்தம் அவ்வாறாக நடக்கவே, நன்றாகக் கவசம்பூண்டவர்களான தனஞ்சயனும் காணனும் கூாமையுள்ள நேராகச்செல்கின்ற பாணங்களால் திசைகளையும் ஒருவா மறறொருவருடையவேனையையும் மறைத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு, பாணங்களால் இருளானது உண்டிபண்ணப்பட்டிருக்கவே, உம்மைச்சோந்தவர்களும் பிறார்களும் ஒன்றையும் கிணவிலலை, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகச் சிறந்த ரதிகர்களான காணாஜுனாகளை ஆஸரயித்தார்கள். பிறகு, நான்குபக்கத்திலும் ஆசசாயமே தோன்றியது. பிறகு, அவ்விருவர்களும் கீழத்திசையினின்றும் மேற்றிசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு காற்றுககள் போலப் பரஸ்பரம் அஸ்திரத்தினால் அஸ்திரத்தை விலக்கிக்கொண்டு, பரவியிருக்கின்ற நெருங்கினிருளில் உதித்தசூரியசந்திரர்கள்போல மிகவிளங்கினார்கள் (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகிப்போகக்கூடாதென்று கட்டளைபிடிப்பட்டவர்களான சததுருவீரர்களும், அவ்வாறே உம்மைச்சாரந்தவர்களும் (முற்காலத்தில்) சம்பரணையும் இரதிரணையும் சூழ்ந்துகொண்டு தேவாஸுரர்கள் நின்றதுபோல அநதமஹாரதர்கள் இருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். ம்ருதங்கங்கள், பேரிகைகள், பணவங்கள், ஆனகங்கள் இவைகளுடைய சததங்களாலும் வாகனங்கள் சங்கங்கள் இவற்றின் சததங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட அநதயுத்தரங்கத்தில் (சததுருக்களால்) பொறுக்கமுடியாதவர்களும் புருஷஸரேஷ்டாக்குமான அவ்விருவீரர்களும் ஸூரியசந்திரர்கள்போல ஷிம்மநாதங்களோடு விளங்கினார்கள். பெரிய தனுமண்டலத்தின்மத்தியை அடைந்தவர்களும் நல்ல கார்த்தியையுடையவர்களும் கிரணங்கள்போன்ற ஆயிரம்பாணங்களை யுடையவாளுமான அவ்விருவர்களும் யுத்தத்தில் ஜங்கமஸ்தாவரங்

களுடன் கூடின உலகத்தைக் கொளுத்தஎண்ணங்கொண்டு யுகாந்த காலத்திலுதித்த இரண்டிருரியாகளபோல எவ்விதத்தினாலும்ஸஹிகக முடியாதவாகளாக விளங்கினாகள இருவர்களும் ஜயிக்கத்தகாதவா கள, இருவர்களும் பகைவாகளுக்கு யமன்போன்றவாகள், ஒருவரை ஒருவா கொலவதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் ஸமாததாகளுமான பாண் டவன் காணன் இருவரும்மஹாயுதத்ததில் பயமற்றவர்களாக மஜேந திரனும் ஜமபனுமபோல எதிர்த்தார்கள அரச்சே! பிறகு, பெரியவில லைத தரித்தவர்களும் மஹாரதாகளுமான அவ்விருவர்களும் மஹாஸ திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பயங்கரமான பாணங்களால் அபரிமிதமான மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொன் றார்கள, பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள. பிறகு, புருஷஸரேஷ் டார்களான காணாஜனாகளாலடிககப்பட்ட கௌரவ பாண்டவா களைச் சாராத வீரர்கள், யானைகளோடும் காலாட்களோடும் குதிரைக ளோடும் ரதங்களோடும், வனத்திலவலிககும் பிராணிகள் வமிமத தினால் ஹிம்லிககப்பட்டு ஒடுவதுபோலத் திகுக்குகளில் ஒடினாகள. பிறகு, மஹாயுதத்ததில் தூயோதனன், கிருதவாமா, சகுனி, கிருபா, குருபுத்திரரான அஸுவததாமா இந்த ஐந்து மஹாரதாகளும் தனஞ்ச யனையும் அச்சதரையும் சரீரததுக்குத் துன்பத்தைஉண்டிபண்ணுகிற பாணங்களால் அடித்தார்கள தனஞ்சயன, பகைவர்களையும் அவா களுடைய விறகளையும் அம்புத் தூணிகளையும் தவஜங்களையும் குதிரை களையும் ரதங்களையும் ஸார திகளையும் நான்குபககத்திலும் அம்புகளால் ஒரேஸமயத்தில் விரைவாக மிக அடித்து ஸூதபுத்திரனான காணனையும் உத்தமமான பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, படையைஏந்தியவர்களான தூறுரதிகார்கள விரைவுடன் அாஜுனனை எதிர்த்து ஒடிவந்தார்கள. தூறுயானைகளும் எதிர்த்து ஒடிவந்தன. குதிரைவீரர்களான சகாகளும் துஷாராகளும் யவனாகளும் கொல்ல வேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்டு காம்போஜதேசத்தில் தோன் றின சிறந்த குதிரைகளுடன் எதிர்த்தார்கள. தனஞ்சயன சிறந்த ஆயுதங்களையுடைய வீரர்களைக் கையிலிருக்கிற அம்புகளோடு கூசுரங்களால் அறுத்தான். அவா்களுடைய தலைகள் பூமியில் விழுந்தன குதிரைகளையும் யானைகளையும் போாபுரிகின்ற ரதி காகளையும் சததுருக்களுடைய கூட்டங்களையும் யுத்த பூமியில் நாசம்செய்தான் பிறகு, ஆகாயத்தில், 'நல்லது, நல்லது' என் கிற வாகுக்களுடன் தேவா்களுடைய தூயவாததிய கோஷங் கள மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களால் வெளியிடப்பட்டன. நல்லருபத்துட

னும் வாஸனையுடனாகியவையும் மங்களகரமாயிருப்பவையுமான உத்தமமான பூமாரிகளும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டு (க்கீழே) விழுந்தன அப்பொழுது, தேவர்களையும் மனிதர்களையும் ஸாக்ஷிகளாக வுடைய ஆச்சர்யகரமான அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு பிராணிகள் ஆச்சரியத்தை அடைந்தன ஒரேநிச்சயமுள்ளவர்களான உம்முடைய புத்திரனும் ஸுத்தபுத்திரனும் துன்பத்தையாவது ஆச்சரியத்தை யாவது அடையவில்லை

பிறகு, துரோணபுத்திரர் உமதுபுத்திரனுடையகையைத் தங்கையினால் உறுதியாகப்பிடித்து ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, 'துரியோதன! கிருபைபண்ணு தணிந்தவிடு பாண்டவர்களோடு விரோதம் வேண்டாம் யுத்தம் நிறுத்திக்கொடுத்து மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் பிரம்மதேவருக்கு ஒப்பானவருமானகுறும் அவ்வாறே பீஷ்மாமுதலான மகாரதர்களும் மாண்டார்கள். நானும் என்னுடைய மாதுலரான கிருபரும் கொல்லப்பட்டதகாதவர்கள் பாண்டவர்களோடு சோந்த நெடுங்காலம் ராஜ்யத்தை ஆளுவாயாக தனஞ்சயன் என்னால் தடுக்கப்பட்டானாகிலும் நிற்பான். ஜனாததனரும் விரோதத்தை விரும்பவில்லை யுதிஷ்டிரா எப்பொழுதும் பிராணிகளுடைய ஹிதத்தில பற்றுதலுள்ளவா பீமஸேனன் அவருக்கு வசப்பட்டவன். நகுலஸஹதேவர்களும் அவ்வாறே உன்னால் பாததங்களோடு ஸமாதானமானது செய்யப்படுமேயாகிலும், உன்னுடைய இச்சையினால் பிரஜைகள் மங்களத்தை அடைவனவாம் மிகுந்திருக்கிற அரசர்கள் நகரங்களை நோக்கிச் செல்லட்டும் போவீரர்கள் பணைமை நீங்கியவர்கள் ஆகட்டும். அரசே! என்னுடையவசனத்தைக் கேளாமற்போனால் நீ மனவருத்தத்தை அடைந்த நிச்சயமாகவே பணைவர்களால் யுத்தத்தில கொல்லப்படுவாய் கருணையுள்ளவரான தாமராஜர் வேண்டப்பட்டால், பிராயம்முதிராதபிதாவான திருதராஷ்டிரரையும் கீததியுள்ளவளான காந்தாரியையுமபாததுச் சாந்தியை அடைவார். பிரபுவான தாமநந்தனா உசிதப்படி ராஜ்யத்தையும் உனக்குக்கொடுக்க ஸம்மதிப்பார். கற்றறிந்தவரும் நல்லபுத்தியுள்ளவரும் வீரரும் எல்லாச்சாஸ்திரார்த்தங்களுடைய ததவத்தையும் அறிந்தவரும் தாமாதமாவுமான யுதிஷ்டிரா வைரத்தைப்பாராட்டமாட்டார், அவர் பந்துவினிடத்தில மீறிச்செல்லவில்லை. சண்டையில எண்ணங்கொள்ளாதவளான தரௌபதியும் தன்பந்துஜனங்களவிஷயத்தில ஆனந்தமடைவாள். புருஷ்ஸுரேஷ்டர்களும் பாண்டநந்தனாளுமான பீமராஜனாகளும் மாதரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும், வாஸுதேவர் புத்தி

சாலியான யுதிஷ்டிரர் இவ்விருவருடைய வசனத்தினது கௌரவத் தினாலும் (அவர்களுடைய) அபிப்பிராயத்தில நிற்பார்கள். துர்யோதன! (உனது) ஆன்மாவைக் காததுக்கொள். எல்லாவற்றிற்கும் ஆன் மா பாததிர்மன்றோ? உயிரோடிருப்பதில் முயற்சிசெய். உயிரோடிரு பபவன் மங்களங்களைப்பாக்கிறான். நீ உயிரோடிருப்பாயாகில் ராஜ்யமும் ஸம்பததும் மங்களமும் கிடைக்கும். குருவம்சத்திலுதித்தவ னே! மரித்தவனுக்கு ராஜ்யம்இல்லை;ஸுகம் ஏது? பாரத!சென்றதும் செலலுகின்றதுமான இந்தஉலகநடையைப்பா நீபாண்டவாகளோடு பகைமை நீங்குவாயாக குலத்தினதுமிசசத்தைப் பாதுகாப்பாயாக. குருவம்சத்திலுதித்தவனே! நான் அஹிதமான வசனத்தைச் சொல்லக்கூடியகாலம் ஸமபவிககவேண்டாம். மிக்கபுஜபலமுள்ள வனே! விருப்பத்தைச் சொல்லுகிறேன்; என்னுடைய வசனத்தை அவமதிக்காதே. இது அதிகதாமததுடன் கூடியது. அரசனாகும் குலத்திற்கும் இஃதன்றோ அதிகமான ஷேஷமத்தை உண்டிபண்ணக் கூடியது? காரதாரீபுத்திர! குலத்துக்கு ஸுகத்தைஉண்டிபண்ணு கிறவரான அநத்ததாமநநதனரைக குருவம்சத்தின் விருத்தியின்பொ ருட்டு அடைவாயாக புருஷாகளுள் சிறந்தவனே! காணனும்,வழியை விட்டு விலகாதவனும் வருங்காலத்து நன்மையுடன்கூடினவனுமான ஆர்ஜுனனே யுத்தத்தில் ஜயிக்கமாட்டானென்பது என்னுடைய நிச் சயமான எண்ணம் நரஸரேஷ்டனே! மங்களகரமான என்னுடைய இந்தவசனமானது உனக்கு இனியதாகட்டும்,ராஜேந்திரனே!இதற்கு நீ வேறுவிதமாக நடப்பாயாகில் மிக்கபெரிதான விநாசம் ஸம்பவிக்கும். இரத்திரனாலும் யமனாலும் வருணனாலும் ஸ்ரீமானான குபேரனாலும் செய்யமுடியாததும் கிரீடிஒருவனா செய்யப்பட்டதுமான இந தக் காரியத்தை உலகத்துடன்கூட நீ பாரத்திருக்கிறாய். தன்னிடத்திலுள்ளகுணங்களால் இந்தக் காணனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற்றவ னான தனஞ்சயன் என்னுடையவசனம் அனைத்தையும் மீறிநடக்க மாட்டான். ராஜேந்திர! எப்பொழுதும் அவன் உன்னை அனுஸ ரித்தே நடப்பான. கிருபைசெய். நீ சாந்நியைஅடைவாயாக எனக்கு எப்பொழுதும் உன்னிடத்தில் அபிமானம்அதிகம். அதனாலும் அதிகமான நேசத்தினாலும் உன்னைநோக்கிச் சொல்லுகிறேன். கர்ணனே யுத்தத்தினின்றும் தடுக்கப்போகிறேன கர்ணனிடத்தில் எனக்குஅதிகமான அன்பு இருக்கிறதன்றோ? கற்றறிந்தவர்கள், ஸ்வேனகம் இயற்கையாக உண்டாகக்கூடியதென்றும் அவ்வாறே நல்லவார்த்தையினால் தேடத்தக்கதென்றும் தனத்தினால் தேடத்தக்கதென்றும் பிரதாபத

தினூ நேரக்கூடியதென்றும் நான்குவிதமாகச் சொல்லுகின்றார்கள். அவையனைத்தும் உனக்குப் பாண்டவாகளிடத்திலிருக்கின்றன. வீரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அநதபபநதுக்கள ஸமாதானத்தினூ மீண்டும் ஹிதத்தை அடைவாகள. நீ மனமகிழ்நது (பாண்டவாசனோடு) நேசத்தைஅடைநதால, உன்னால் உலகத்துக்கு ஒப பறறதான நன்மையானது செய்யப்பட்டதாகும்' என்றா ஸனே கிதர் இவவண்ணமாக நன்மையான இநதவசனத்தை உரைக்கக் கேட்ட துரியோதனன ஆலோசித்துப் பெருமூச்சுவிட்டு மனவருந்த மடைநதவனாக உரைக்கலானான்.

'மித்திரரே! நீ சொல்லியது உண்மையே விஜனூபனம் செய்கின்ற என்னுடைய வசனத்தையும் கேளும். துஷ்டபுத்தியுள்ள இநதப் பீமன் புலிபோலப் பலாதகாரத்தால் துச்சாஸனனைக்கொன்று அட்டஹாஸஞ்செய்து பலவாதத்தையேச சொன்னான். அது என உள்ளத்திலிருக்கிறது. அது உமக்குந தெரியாததன்று. சாந்தி உமக்கு எதனால் உண்டாகும்? உககிரமான காற்றானது மேருவென கிற பெரியமலையை அடிககச சகதியுள்ளதாகாததுபோல, அாஜுனன் யுத்தத்தில காணனை அடிககச சகதியுள்ளவனாகான குநதீபுத்திரா களும் எனனிடத்தில் பலாதகாரமாகப் பலவாறான விரோதத்தை நனைத்து ஸமாதானத்தை அடையமாட்டார்கள குருபுத்திரரே! வீரரே! கர்ணனே, 'யுத்தத்தினின்று ஒழிநதுவ்' என்று சொல்வதற்கும் நீ தகுநதவரலலீர். இப்பொழுது, பலகுனன் அதிகஸரமத துடன் கூடியவனாயிருக்கிறான். இநதக்காணன் அாஜுனனைப் பலாதகாரமாகக் கொல்லப்போகிறான். பூமி புரண்டாலும் புரளும், மகரங் களுக்கு இருப்பிடமான ஸமுத்திரமானது வறட்சியடைநதாலும் அடையும்; பெரியமலைகள மஹாஸமுத்திரத்தில் மிதநதாலும் மிதக்கும், அாஜுனன் காணனை யுத்தத்தில் (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட்டான். ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காற்று, அதிஉககிரமான காரதியுள்ள அகனி இவைகளுக்கு எங்கும் இல்லாமை உண்டானாலும் உண்டாகும்; அாஜுனன் யுத்தத்தில் காணனை ஜயிக்கமாட்டான்' என்று கூறினான். உம்முடையகுமாரன் அநதக குருபுத்திரரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, அடிககடி அவரை ஸமாதானஞ்செய்து, பிறகு, தன்படைவீரர்களைப் பார்த்து, 'விரைவாகக் கொல்லுங்கள், இநதச சத்துருக்களைக் குறித்து எதிர்த்து ஓடுங்கள், குறைவற்றபல முள்ளவர்களான நீங்கள் ஏன் பேசாமலிருக்கிறீர்கள்?' என்றான்.

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்தியாயம்.

(பீமன், போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒத்திருந்தலைப்பொறுமல் கோபத் துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது.)

அரசரே ! புத்திராகளுடனகூடி நீர்செய்த துராலோசனையினால் ஏறபட்டயுத்தத்தில் சங்கங்கள் பேரிகளுடைய முழக்கமானது நிரம்பியிருக்கும்போது, வெண்மையானகுதிரைகளை யுடையவாகளும் புருஷஸரேஷ்டாகளுமான அநதச சூரியபுத்திரனான காணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்தாக்கள் நெருப்பைக் கக்குகின்றஸாபங்கள் போல முகங்களால் பெருமூச்சை விடுகின்றவாகளும் கீததிசாலிகளுமான அவவிருவீரர்களும் நெய்யினால் தேறாமஞ்செய்யப்பட்ட இரண்டு அகனிகளபோல யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஜவலித்தாக்கள். இமயமலையில் தோன்றியவைகளும் மதப்பெருக்குள்ளவைகளும் மிகநீண்ட தந்தங்களள்ளவைகளான இரண்டியானைகள் ஒரு பெணையானையின் கீழ்த்தமாகச் சண்டைசெய்வதுபோல, உக்கிரமான வீரமுள்ளவாகளும் வீரர்களான தனஞ்சயனும் காணனும் நன்கு எதிர்த்தாக்கள் பெரியமேகத்தோடு பெரியமேகம் எதிர்ப்பதுபோலவும் தற்செயலாக மலையோடு மலை எதிர்ப்பது போலவும் வில், நாண்கயிறு, தலம், தேருருளைமுனை இவைகளின் சத்தத்துடனகூடிய அவவிருவீரர்களும் அம்புமழையைப் பொழிந்துகொண்டு எதிர்த்தாக்கள் ஸாபங்கள்போன்ற பாணங்களுடனும் அஸ்திரங்களுடனும் சக்திகளுடனும் ரிஷ்டிகளுடனும் கதாயுதங்களுடனும் கத்திகளுடனும் கூடியவாகளும் கோபமாகிற காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட அலைகள்போன்ற மாலிகளையுடையவாகளுமான அவவிருவீரர்களும் இரண்டிமலைகள்போலவும் சதுரயுகங்களின்முடிவில் இரண்டிஸமுத திரங்கள்போலவும் விரைவாக எதிர்த்தாக்கள். முனை நன்றாகவளந் திருக்கின்ற மரங்களுடனும் கொடிகளுடனும் ஒஷ்திகளுடனும் கூடியவைகளும், பெருகியிருக்கின்ற பறபலவிதமான அருவிப்பெருக்குடன கூடியவைகளும், அசைகின்றவைகளான இரண்டிமலைகள் மிகக்கூலத்தினால் மோதுவதுபோல மஹாஸ்திரங்களால் அவவிருவீரர்களும் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டாக்கள் அம்புகளால் விசேஷமாக உடலிளக்கப்பட்ட குதிரைகளும் ஸாரதிகளுமுள்ளவாகளும் பொறுத்தற்கு மிகஅரிய அஸ்திரங்களால் எல்லாப்பக்கத்திலும் உடலிளக்கப்பட்டவாகளுமான அவவிரண்டு ரதிகாசுளுக்கும் முற்காலத்தில் இந்திரன் விரோசனன் இவவிருவாகளுக்கும் யுத்தம் நடந்தது போலப்பெரும்போரடந்தது. அதுகமான தாமரைமலாகளும் கருநெய்

தல்களும் மீன்களும் ஆமைகளும் நிரம்பியவைகளும் பகழிகளுடைய கூட்டங்களால் ஒலியுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான அதிக ஸமீபத்திலிருக்கின்ற இரண்டுபெரியமடிகளான காற்றினால் உயர எழுப்பப்பட்டிருங்குவதுபோல தவஜததுடன் கூடின அநத இரண்டு தோகளும் நெருங்கின மஹேந்திரனுடைய பராக் கிரமம்போன்ற பராக் கிரமமுள்ளவாகளும் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவாகளும் மஹா ரதாக்களுமான இருவரும், மகேந்திரன் விருத்திரன் இருவரும் போல மகேந்திரனுடைய வஜராயுத்ததுக்கு ஒப்பான பாணங்களால் அடித் துக்கொண்டதாக அாஜுனனுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தம் நோந்திரு க்கும் ஸமயத்தில் யானைகளும் காலாட்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் கூடியவைகளும், விசித்திரமான கவசங்களையும் ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவைகளுமான இரண்டு ஸேனைகளும் நடுக்கமுற்றன, ஆசசாயத்தினால் உரக்க வலிம்ம நாத்தன செய்தன, பூமியும் ஆகாயமும் நடுங்கின மதங்கொண்ட ஒரு பாணையானது மறொரு யானையை எதிர்ப்பதுபோலக் காணன் கொல்லவென்றிமென்கிற எண்ணத்தினால் அாஜுனனை எதிர்த்து வந்தபொழுது, வலிம்மநாதத்துடன் கூடியவாகளும் ஸந்தோஷ முள்ளவாகளுமான பாககவிருப்பமுள்ளவர்களால் வஸ்திரங்களைப் பிடித்திருக்கின்ற விரல்களுடன் கூடின கைகள் உயரத்தூக்கப் பட்டன அநதசமயத்தில் ஸோமகாகள பாததனைப் பாதது, 'அாஜுன' விரைவு பாராட்டுவாயாக செல காணனைப் பிள இவ னுடைய தலையையும் திருதராஷ்டிரகுமாரனான தூயோதன னுக்கு ராஜயத்திலிருக்கும் ஸரததையையும் வெட்டுவாயாக தாம தம் வேண்டாம்' என்று உரக்கக் கூச்சலிட்டாக அவ்வாறே, அந தச சேனையிலிருந்த நமமைச்சோந்த அனேக யுத்தவீரர்கள் காண னைப்பாத்தது, 'காண' செல, செல, அாஜுனனைக் கொல்வாயாக பிறகு, பாததாக்கள் மிக்க தைனயமுற்றவர்களாக வ்ளமபயின்றி மறுபடியும் காணகம் செல்லட்டிம்' என்று கூறினார்கள்

பிறகு, காணன் முதலில் பததுப்பாணங்களால் அாஜுனனை விரைவாக அடித்தான். பிறகு, கிரீடியானவன நன்றாகப் பிரயோகிக் கப்பட்ட பதினெட்டுப்பாணங்களால் அப்பொழுது அநதக்காணனை யும் அடித்தான். மறுபடியும், காணன் விரைவுடன் அநதப்பாததனைத் தாழைமடல்போன்ற பததுப்பாணங்களால் அடித்தான் பாததனும் அகதக்காணனைத் தீட்டப்பட்ட நுனியுள்ளவையும் கூரியவாயுள்ள வையுமான பததுப்பாணங்களால் கச்சையின் நடுவில் அடித்தான்

பாரதரே¹பிறகு, காணன், கோரமான யுத்தத்தில் வரம்புகடந்து (யுத்த வீரர்களை) நொறுக்கிக்கொண்டு முனையுள்ள ஒன்பது பாணங்களால் மதங்கொண்ட யானையைக் கச்சைகட்டுமிடத்தில் அடிப்பதுபோலப் பாரதனை அடித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்புடன் காயங்களைச் செய்பவனும் மகாபலசாலியுமான ஸூரபுத்திரன் யுத்தத்தில் வேறு இரண்டு கூட்டங்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட மஹேந்திரனை அடித்ததுபோல விரைவுடன் பலாத்காரமாக அடித்தான் பாண்டவன் அந்தக் காணனை உருக்குமயமான முனையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் அந்தப் பாரதனுடைய பாணங்கள் காலத்து தாள்போல அப்பொழுது அவனுடைய இரத்தத்தைப் பாணஞ்செய்தன. பாரதரே¹ காணனும், வாஸுதேவரையும் பாரதனையும் வதஸநரதங்களால் நிரப்பினான். அந்த ஸூரபுத்திரனும் அாஜுனனுமாகிய இருவர்களும், பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக் கொண்டார்கள அதிக ரோஷமுள்ளவாகளான அவ்விருவர்களும் பரஸ்பரம் துன்பமவிளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை நோக்கிக் கொண்டு அதிகபயங்கரமாக எதிர்த்தார்கள் பிறகு, தேவராஜகுமாரனான அாஜுனன், பகைவர்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருந்ததைக் காணன்மீது பிரயோகித்தான் யுத்தமுனையில் தனஞ்சயனிடத்தினின்று வெளியிட்ட அந்த உத்தமமாஸ்திரமானது அப்பொழுது நன்றாக ஜவலித்தது பிரதாபசாலியான அந்தக் காணன், ஆகனேயாஸ்திரம் எடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, யுத்தத்தில் அதைத் தணிப்பதற்காக, வாருணஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அதனால் நெருப்பை அவித்தான் பலசாலியான காணன் பாஜன்யாஸ்திரத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் இருளாழமூடப்பட்டவைகளாகச் செய்தான். பிறகு, நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் (அாஜுனன்) அந்தமேகஸமூகங்களை விலக்கித்தள்ளினான். பிறகு, சத்துருக்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருந்தவனும் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை நன்றாக நாசஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ளவனுமான அந்தத் தனஞ்சயன் அதிககோபமுள்ளவனாகிக் காண்டீவத்தினது நாண்கயிறை உருவிக் கொண்டு தேவராஜனுக்குப் பிரியமான வஜ்ராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். காண்டீவத்தினிடமிருந்து மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளான நாராசங்களும் நாளீகங்களும் வராஹக்ஷணங்களும் தோன்றின. கோரமாயிருப்பவைகளும் வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்த

ஆயுதங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன. பகலின்முடிவில் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்கள் கீழ்நோக்குகின்றவைகளாகி இரவில் விரைவாக மரத்தை அடைவதுபோலப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தில் பாய்ந்தன அவைகளை ஸுதபுத்திரனை காணன் பாணங்களால் ஏற்றுக்கொண்டான். யுத்தபூமியில், அவ்வாறு தன்னுடைய பாணஸமூகங்கள் தள்ளப்பட்டதைப்பொறுத்த தன்ஞ்சயன்மீது காணன் கோபத்தினால் கவரப்பட்ட மனதையுடையவனும் யமனுக்குஒப்பான செய்கையையுடையவனுமான சூரியன் உதித்தவுடன் க்ஷணத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசம் செய்வதுபோலக் கர்ணன் போரூரிகின்ற அநதப் பார்த்தனுடைய எல்லாப் பாணஸமூகங்களையும் நாசஞ்செய்தான். பிறகு, மிகப்பெரிய சண்டையில் ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜவலிகின்றவனும் கம்பீரஸ்வபாவமுள்ளவனுமான அநதபரீமன், கோபமுள்ளவனாகி கையைத் தன்கையினால் பிசைந்துகொண்டு ரோஷத்தினால் பொறுக்காதவனாகப் பார்த்தனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வாககியத்தை உரைக்கலானான், 'கிரீடியே! ஸுதபுத்திரன் உன்னை முன்கூறிய தாழைமடல் போன்ற பாணங்களால் எவ்வாறு அடிக் கலாம்? நீ காண்டவனவனத்தில் அக்னியின்பொருட்டு வாய்நிறைந்த ஆகாரத்தைக்கொடுத்தது (அதிலுள்ள) பிராணிகளை ஜயித்த அநதத்தையிரியத்தினால் ஸுதபுத்திரனைக் கொல. அல்லது, நான் கதையினால் இவனை நொறுக்கிவிடுகிறேன். காலத்தினால் பகவமானவனும் மிக்ககுரூரமான சொறகளையே உரைப்பவனுமான இநதக்காணன் பார்த்தனை எதிர்த்து உயிருடன் (மீண்டு) செல்லான' என்றான்

தொண்ணூற்றாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் போரில் மீதூசக் கீரு ட்ணன் அர்ஜுனனை உதீஸாகப்படுத்தியதும், அர்ஜுனன் தந்திறமையைக் காட்டியதும்.)

பிறகு, சக்ரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், திருப்பியடிக்கப் படுகின்ற அம்புகளைக்கண்டு, பார்த்தனைநோக்கி, 'கிரீடியே! இப்பொழுது நீ பார்த்தனைக்கொண்டிருக்கையிலேயே காணன் உன்னுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரகணங்களால் கவர்ந்துவிட்டான். ஒன்று சேர்ந்தவர்களும் காஜிகின்றவர்களுமான கௌரவர்களை நீ கண்டு (செய்யவேண்டியதை) அறிந்திருக்கிறாய். ஏன் மதிமயக்கமுற்றிருக்கிறாய்? எல்லாக்கௌரவர்களும் கர்ணனைமுன்னிட்டிகொண்டு, உன்னுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரங்களால் நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதாக

அறிகுறாகள கிரீடியே ! பாதத ! எந்தத்தையத்தினுல அப்படிப் பட்ட யுத்தத்தில் *நீ தாமஸனையும், அதிகோரருபிகளான தாமஸர்களை யும் கொழுப்பினுல அதிககாவங்கொண்டவனும் வீரமுள்ளவனுமான தம்போதபவன் எனகிற அஸுரனையும் யுத்தகளத்தில்கொன்றாயோ, யுத்தத்தில் அஸ்திரததைப் பிரயோகிப்பதில ஸமாத்தனான் நீ அந்தத் தைரியத்தினுல இப்பொழுது கர்ணனைக் கொலவாயாக. கத்திகளை ஓரத்தில் உடையதும் என்னுல கொடுக்கப்பட்டதுமான இரதஸுதர் சனத்தினுல இப்பொழுது இரதச்சத்தருவான காணனுடைய தலையை, சததுருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜரத்தினுல இந்திரன் அறுத்ததுபோல விரைவாக அறுப்பாயாக வீர ! வேடவேஷம்பூண்ட மஹாதமாவான சிவபசுவான் உன்னுல எந்தத்தையத்தினுல மகிழ் விகப்பட்டாரோ, அப்படிப்பட்ட நீ மீண்டும் அந்தத் தையத்தைக் கொண்டு, காணனை அவனைச் சோந்தவாகருடன் நாசஞ்செய்வாயாக. பிறகு, பட்டணங்களோடும் கிராமங்களோடும் கூடியதும், ஐஸவர் யத்தினுல நிறைந்ததும், பகைவாகூட்டங்கள் கொல்லப்பட்டதுமான கடலகூழ்ந்த பூமியை நீ அரசருக்குக் கொடு பாதத ! ஒடிபறற கீதத்திபையும் நீ அடைவாயாக பரதாருளுள் சிறந்த வீர ! வீரர்கள் அனைவரும் காணனை முன்னிட்டிகொண்டு சிறந்த உன்னுடைய அஸ்திரத்தை முறியடித்துக் காஜிகினுறாகள, நல்லமுயற்சியைச் செய். யுத்தத்தில் சிறந்த உதலாகமுள்ளவனான காணனையும் (பலத்தினுல) குறைவடையும்படி செய்யப்படுகிறவனான உன்னையும் பாததது, இரத ஸருஞ்சயாகளும் ஸோமகாகளும் இதோ ஓடுகிறார்கள்' என்று சொன்னா பீமனாலும் ஜனாத்தனராலும் நன்றாகத் தூண்டப்பட்ட அாஜுனன அப்பொழுது தன்னை சீனைத்து எல்லாவற்றையும் அறிந்து அவனிடத்திற் குவந்ததின் பிரயோஜனத்தையுமுணர்ந்து, கேசவரை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைக்கலானான் 'உலகம் க்ஷேமமடைவதற்காகவும் காணனைக் கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் உகரமான மஹாஸ்திரததைப் பிரயோகிக்கிறேன். அதற்கு நீரும் தேவர்களும் பிரம்ம தேவரும் சிவபெருமானும் பரம்மஜனானிகளனைவர்களும் எனக்கு அனுமதியளிக்க வேண்டும்' என்றான் அளவையீறிய வல்லமையுடையவனும் இடக்கையினாலும் அம்புகளைப் பிரயோகிக்குந் திறமையுள்ளவனுமான அந்தரபாண்டவன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பரம்ம தேவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து மனத்தினுல தியானித்து வெளிபிடித்தக்கதும் ஸாவோததமமானதும் ஸஹிக்கமுடியாததுமான பிரம்

* இரட்டித்தலால ஒருசொலவிடப்பட்டது.

மாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான் பிறகு, அதிக தேஜஸுள்ள அர்ஜுனன், காண்டவததினால் விடப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல உக்கிரமானவைகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அம்புகளால் திசைகளையும் எல்லாத் திகைகோணங்களையும் நன்றாக மூடினான். பரதாசுரன் சிறந்த அர்ஜுனனால் தூறுதூறாக விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான வாயுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் யுகம்முடியுங்காலத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் க்ஷணகதிறகுள் கர்ணனுடைய தேரினை நன்றாக மூடிவிட்டன அப்பொழுது, யுத்தமத்தியில் காணனால வேகத்துடன் ஆயிரமாயிரமாக விடப்பட்ட அந்தப் பாணக் கூட்டங்கள் குறைவற்றவைகளாகப் பர்ஜன்யனால் விடப்பட்ட நீர்த்தாரைகள்போலப் பாண்டவனை எதிர்த்தவந்து தாக்கின பிறகு, நிகரில்லாத பிரபாவமுள்ளவனும் பயங்கரமான பலத்துடன்கூடிய வனுமான அநதக்காணன், கிருஷ்ணனையும் கிரீடியையும் விருகோதரனையும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்து உரத்தநாதத்தோடு கோரமாகச் சப்தித்தான். பிறகு, பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட குருதிபுகதிரனான அநதக்கிரீடியானவன், பீமனையும் அவவாறே ஜனர்த்தனரையும் பார்த்து, மறுபடியும் பொருதவனாக, ஒரேஸமயத்தில் பதினெட்டுபாணங்களை விலவினின்று பொழிந்தான் அநத அர்ஜுனன், கொடியை ஒருபாணத்தினாலும் சலயனை நான்குபாணங்களாலும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு நன்றாகவிடப்பட்ட பத்துபாணங்களால் பொறகவசத்தை அணிந்திருக்கிற *சேஸ்பதியையும் அடித்தான். அநதராஜகுமாரன், தலையை இழந்தவனாகவும் கைகளை இழந்தவனாகவும் குதிரைகள் ஸாரதி விலகொடி இவைகளை இழந்தவனாகவும் கோடாலிகளால் வெட்டப்பட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருந்த தேரிலிருந்து கீழே விழுந்தான். கிரீடி மறுபடியும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் எட்டுபாணங்களாலும் இரண்டுபாணங்களாலும் நான்குபாணங்களாலும் பத்துபாணங்களாலும் அடித்து நானூறு யானைகளைச் சாயத்து ரதிகாக்கையும் எட்டுரதங்களையும் ஆயிரங்குதிரைகளையும் மறுபடியும் எண்ணுபிரம் குதிரைவீரர்களையும் வீரர்களானகாலாட்களையும் கொன்றான முக்கியங்களும் சூரர்களுள் சிறந்தவர்களும் உத்தமமானபாணங்களால் அதிகமாக அடிக்கப்படுகின்றவர்களும் பகைவாக்களைக் கொல

* 'ஸேஸுபதி' எனபது மூலம், 'ஸபாபதி' எனபது வேறுபாடும்,

லுகின்றவாக்குமான காண்ணையும் பாரதநீயும் கண்டு, சிறந்தவாக
 ளான எல்லாவீரர்களும் குதிரைகளை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு அங்
 கே நினராகுள பிறகு, காணன, பாணங்களால் காண்டவத்திலுள்ள
 நாண்கயிறறை ஒலிபுண்டாகும்படி அறுத்து அராஜுன்னை நன்றாகமுடி
 னுன ஸுதிதபுத்திரன் இந்த ஸ்ஷணக்தில் அவனை நூறு ஸ்ஷுதரகங்
 களால் நிரப்பினுன சட்டையுரித்த பம்புகுகொப்பானவைகளும் கூா
 மையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டு நன்குதீட்டப்பட்டவைகளும்
 பக்ஷிகளினிறகுளால் வேகமுள்ளவைகளுமான அறுபது பாணங்
 களால் வாஸுதேவரையும் பிளந்தான அசசமயத்தில், ஸோமகாக
 னும் விரைவுடன் ஓடினாகுள பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரயங்களைச்
 செய்பவனும் பெரியவிலையுடையவனுமான கிரீடி மிக்கதிடமான
 தும் தனக்கையினுல இழக்கப்படுவதைப் பொறுக்கக்கூடியதும் புதிது
 மான நாண்கயிறறைநிதது ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாகக் காண்டவத்
 தில பூட்டினுன ஸுதிதபுத்திரனான காணன யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக்
 கொல்லுகிறவனுன அந்தப்பாரததனுடைய நாண்கயிறு அற்றதையும்
 லாகவத்தினுல வேறுநாண்கயிறு புட்டினதையும் அநியவேயிலலை
 அரசரே ' உஃது ஆசசாயமாக இருந்தது காணனுடைய பாணங்
 களால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களை யுடையவனும மிக்கரோஷமுள
 ளவனுமான பாரததனும் அந்தநாண்கயிறறை விரைவாகப்பூட்டிக்
 காணனுடைய வில்லிலிருக்கின்ற நாண்கயிறறை அறுத்து யுத்தத்தில்
 உமமைச்சோந்த யுத்தவீரர்களை எதிர்த்தான பாரததனுடைய அஸ்தி
 ரத்தினுல இருள உண்டிபண்ணப்பட்டபொழுது, ஆகாயத்தில் பக்ஷிக
 ளுடைய கூட்டமானது ஸஞ்சாரஞ்செய்யவே இல்லலை பாரததன்
 அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு ஒரு நிமிஷத்திற்குள் பத்துபாணங்
 களால் சலயனைக் கவசத்தில் நன்றாக அடித்தான பிறகு, பாரத
 தன, காணனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்து மறுபடி
 யும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான. பாரததனுடைய வில்லி
 னின்று வேகத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் உக்கிரமான
 வேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்டவ
 னும் வீரேஷமாகப் பிளக்கப்பட்ட சரீரதையுடையவனும் இரத்தத்
 தினுல நீண்டகப்பட்ட அங்கங்களை யுடையவனுமான அந்தக் காணன,
 முடிவுசகாலத்தில் ருத்திராபோல எளங்கினுன பிறகு, காணன்
 மூன்று பாணங்களால் தேவராஜனுக்கொப்பான தனஞ்சயனைப் பிளந்
 தான கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனுன காணன, அசசதாமீது
 நெருப்புப்போன்றவைகளும் ஸாபப்போன்றவைகளுமான ஐந்து

அம்புகளைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான் அரசரே! நல்ல புங்கவக
 ஞ்ளாவைகளான அநதபாணங்கள் பொன்னால் விசித்திரமாயிருக்
 கிற புருஷோத்தமரான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய கவசத்தைப்பிளந்து
 பிறகு கீழே விழுந்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன அவை
 கள ஸநானஞ்செய்து காண்கூடம் வந்துசேர்ந்தன பிறகு, தனஞ்
 சயன் அநத ஐந்துபாணங்களையும் நன்குப பிரயோகிக்கப்பட்ட
 பத்துபல்லவங்களால் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கி
 ன்ன, அவைகள் கருடனுடைய மூக்கினால் துண்டாக்கப்பட்ட ஸாப
 பங்களபோலப் பூமியில்விழுந்தன பிறகு, அாஜுன்ன, குரோதத்தினால்
 உலர்ந்த காட்டை எரிககிற அகனிபோல மிக ஜவலித்தான் அளவு
 படாத தையமுள்ள அநத அாஜுன்ன காதுவரையில் இழுத்து
 விடப்பட்டவைகளும் சரீரங்களுக்கு நாசத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற
 வைகளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான் பாணங்களால் காண்கூடம் மாம
 ஸதானங்களில் அடித்தான் அவன் துக்கத்தினால் நிலைநிறின்று;
 தையத்தினால்மாத்ரம் நின்றான் பிறகு, மகாதமாவான் அாஜு
 னன் ஸூத்தபுத்திரனுடைய தேகத்தைத்தேடுகிறவனபோல அம்புகளை
 வெளிப்படுத்தினான் தங்கத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்களுடன்
 கூடியவைகளும் பெரியவைகளுமான அவவம்புகள் தூறுதூறுகப்
 பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, தனஞ்சயன் கோபித்துக்
 கொள்ளவே, பாணஸமூகங்களால் திககோணங்களும் திகதுக்களும்
 சூரியனுடைய ஒளிகளும் காணனுடைய ரதமும் குளிர்ந்தபனிபினால்
 மூடப்பட்டமலைபோல பாககத்தகாதனவாயின் பாரத்தனுடைய
 கையினால் நன்குவிடப்பட்ட பெரிய அம்புகளால் அடிக்கப்படுகின்ற
 சக்கரக்ஷாகளுடன் கூடிய காணனுடைய பின்புறத்தைக்காக்கின்ற
 வாகளும் முந்தச்செல்லுகின்றவாகளும் பயந்தலுடினாகள். பிறகு,
 பரதாக்களுளசிறந்தவீரனும் மகானுபாவனும்புத்தத்திலுப்பைவாக்களைக்
 கொல்லுகின்றவனுமான அாஜுன்ன, தூயோதனனால் தூண்டப்பட
 டவாகளும் மிக்கபெரும்வாயந்தவாகளும் ரதங்களையுடையவா
 களும் ஸாரமாயிருப்பவாளுமானவீரர்களை விசேஷித்து நாசஞ்செய்
 தான். ராஜரே! காண்டவத்தை விலலாக்ககொண்டவனும் கௌரவாக
 ஞ்ள சிறந்தவனும் நிகரற்றவீரனுமான அாஜுன்ன, இரண்டாயிரம்
 சிறந்த கௌரவவீரர்களை எல்லோரையுமே ரதங்களோடும் ஸாரதிக
 னோடும் க்ஷணத்திற்குள் நாசத்தை அடையச்செய்தான். பிறகு, உம்
 முடைய குமாரர்களும் மிகுதியிருக்கிற கௌரவர்களும் காண்கூ
 டமிவிட்டி ஒடினாகள் இவர்களைச் சித்திரிஷிமபடிசெய்து பாணங்

களால் காயப்படுத்தப்பட்டவாகளும் புலம்புகின்றவாகளுமான உமது புத்திரர்களை நன்றாகொறுக்கினான் எல்லாக்கொளரவர்களும் பார்த்த னுடைய பாணங்களால் விசேஷித்து அழிக்கப்பட்டும் மிக்க பரிதாப ததை அடைவிக்கப்பட்டும் நாசமடைந்தார்கள். பிறகு, சிறந்த வீரர்கள் காணனுடைய ரதத்தைத் தொடர்ந்து செல்லும் விஷயத்தில் துரியோதனனால் மறுபடியும் தூண்டப்பட்டார்கள். 'ஓ! ஷத்திரியர்களே! நீங்களனைவரும் சூரர்களுக்குள் சிறந்தவர்கள். ஷத்திரியதாமததில் நிலைபெற்றவர்கள் ஸம்பத்திலிருக்கும் காணனை விட்டுவிட்டு ஒடுவதென்பது உங்களுக்குத் தகுந்ததன்று' என்றான். உம்முடைய புத்திரனால் அவவாறு சொல்லப்பட்டும், பயத்தினால் நிறம் மாறியிருக்கின்ற அந்தக்கொளரவீரர்கள் நிறகவேயில்லை பிறகு, எல்லாரும் திசைகளைச் சூனயமாகப்பார்த்துத் திக்கோணங்களையும் திக குக்களையும் நோக்கி ஓடினார்கள் பாரதரே! பாரததனுடைய பாணங்களால் நன்கு வாட்டப்பட்டவனும் பயத்தினால் பிளக்கப்பட்டவனும் கொளரவர்களால் கைவிடப்பட்டவனுமான காணனை அந்தயுத்தத்தில் மனவருத்தத்தை அடையவில்லை பகைவனான அாஜுனனை எதிர்த்தே சென்றான்

தோண ணாற நேழாவது அதயாயம.

(கர்ணன் நாகாஸ்தரம் எய்ததும், ச்ருஷ்ணன் தேரை அழித்த
நாகாஸ்தரம் அர்ஜுனன்கிட்டத்தகக் கவர்ந்ததும்,
தேருள பூபிமல அழிந்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த்
தம் போரைந்றுத்த வேண்டினதும்)

நரேந்திரரே! எய்த அம்புகள் விழக்கூடிய தூரத்திலுநின்ற கொளரவர்கள் அங்கிருந்தும் விலகிச் சென்றார்கள் மின்னல்போற்பிர காசிப்பதும் நன்றாக விருத்தியடைந்ததுமான தனஞ்சயனுடைய அஸ்திரத்தை நான்குபக்கத்திலும் கண்டார்கள் பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பாரததனால் காணனுடைய வத்ததின்பொருட்டு விடப்பட்டதும் ஆகாயத்தை அடைந்ததும் அதிககோரமானதுமான பாரததனுடைய அந்தப்பாணத்தை ஸுத்தபுத்திரன் பாணங்களால் வீழ்வுகினான். விருத்தியடைகின்றதும் கொளரவர்களேளிக் கின்றதுமான அந்த அஸ்திரத்தைத் தங்கக்கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் அடித்தான காணனோ, துடமான நாண்கயிறுதுடன் கூடினதும் பயனற்றதாகாததுமான வல்லை நானொலியிடும்படிசெய்து பாண ஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தான அவன பரசுராமரிடத்தினின்றும்

அடையப்பட்டதும் 'மஹாமகிமைபொருநதியதும் பகைவர்களை
 நாசஞ்செய்கின்றதுமான அநாவணவேதோகதமான அஸ்திரத்தினால்
 எரிகுகின்ற அநத-அாஜு-ன்னுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தான்;
 அாஜு-ன்னையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். அர
 சரே! பிறகு, அநதஸமயத்தில் பாஸபாம் பாணங்களால் அடிப்ப
 வாகளான அாஜு-ன்னுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தத்தில் நரதங்களால்
 ஒன்றோடொன்று முட்டிகின்ற இரண்டியானைகளுக்கு நோவதுபோல்
 மிகப்பெரிதானசண்டை நோந்தது மனனரே! பிறகு, காணனும்
 பாததனும் சாமாரிபிஷ்டைய கூட்டங்களால் ஆகாயத்தை இடை
 வெளி பறந்தாக்கச்செய்துபொழுது, ரணங்கமானது அஸ்திரங்களு
 டைய கூட்டத்தினால் நன்றாகமுடப்பட்டதும் நெருங்கியதும்
 ஆயிற்று பிறகு, எல்லாக்கொளவர்களும் ஸோமகாகளும் பாண
 மயமான பெரியவலையைக்கொண்டாகா, அவர்கள் அப்பொழுது நெருங்
 கிய பாணந்தகாரத்தில் வேறு ஒருபிராணியையும் காணவில்லை.
 வேந்தரே! எப்பொழுதும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவர்களும்
 அனேகபாணங்களை நன்றாகவீடுக்கின்றவர்களுமான அநதவிலலாளி
 கள் இருவரும் யுத்தத்தில் பறபல திவ்யாஸ்திரங்களால் விசித்
 திரமான வழிகளைக் காண்பித்ததாகா யுத்தமத்தியில் இவ்வாறு
 போயுபுகின்றவர்களான அவவிருவருள, ஸூதபுத்திரன் ஒருஸம
 யத்தில் (அாஜு-ன்னைவிட) அதிகரித்தவனான, பருநாபுத்திரனான
 கிரீடி ஒருஸமயத்தில் வீரயத்தினாலும் அஸ்திரங்களாலும் மாயாபலத்
 தினாலும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான யுத்தத்தில் ஒரு
 வருக்கொருவா ஸமயத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்களான அவவிரு
 வருடைய கோரமானதும் பிறர்களால் ஸவ்ரீக்கமுடியாததுமான
 அநதயுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாயுத்தவீரர்களும் ஆச்சரயத்தையடைந்
 தார்கள். அரசரே! பிறகு, ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள் அநதக்
 காணனையும் பாததனையும் புகழ்ந்தார்கள். ஆகாயத்தில் எல்
 லாஇடத்திலும், 'ஓ! காண! நல்லது, ஓ! அாஜு-ன்! நல்லது'
 என்கின்றவாக்கானது கேட்கப்பட்டது அரசரே! அப்பொழுது
 அநதயுத்தத்தில் ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் மிதித்தலால்
 பூமியானது பிளக்கப்பட்டே, அதிலிருந்து காண்டவவனம் கொளுத்
 தப்பட்டதருணத்தில் விடுபட்டு அப்பொழுது கோபத்தினால் பூமி
 யில் நுழைந்ததும் அாஜு-ன்னால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்து
 டன்கூடியதாகப் பாதாளபரதேசத்தில் படுத்திருந்ததுமான அநத
 அஸவஸேனென்கிற நாகமானது காணாஜு-னர்களுடைய யுத்

தத்தைக்கண்டு, பிறகு வேகத்துடனும் மேல்நோக்கியகதியுடனும் மேலேவந்து, 'தூராதமாவான இருதப்பாத்தனிடத்தில் உண்டாயிருக்கின்ற வைரத்தைத் தீர்த்துகொள்வதற்கு இஃகன்றோ ஸமயம்' என்று நன்றுகண்ணி அம்புவடி வமாகிக் காணனுடைய தூணியில் துழைந்தது. பிறகு, யுகத்களமானது அப்பொழுது அஸ்திரங்களுடைய கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் புலற்றின் கிரணஸமூகங்கள் பரவினதுமாயிற்று. அப்பொழுது, அந்தக்காணன் பார்த்தான் இருவரும் அம்புத்தீரங்களுடைய மழைகளால் ஆகாயத்தை இடைவெளியற்றதாகச் செய்தார்கள பெரிய பாணஸமூகமமாயிருக்கின்ற அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாக்கொளரவாகளும் ஸோமங்களும் பயந்தார்கள் நெருங்கின பாணந்தகாரத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற வேறு ஒருவஸ்துவையும் காணவில்லை பிறகு, புருஷஸரேஷ்டர்களும் எல்லா உலகங்களுள்ளும் சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் உயிரைஇழக்கத் துணிந்தவாகளுமான அந்த வீரர்கள் இருவரும் யுத்தம்செய்து களைப்புற்றார்கள் இருவர்களும் உயரக்கிளம்பிப் பாக்கின்றவர்களாகவும், சந்தனஜலத்தினால் தீனக்கப்பட்டவர்களாகவும், சாமரங்களுடன் கூடியவைகளும் தேவலோகத்தில்தோன்றியவைகளும் ஆகாயத்தில் நிற்கின்றவைகளுமான அபஸ்ரஸங்களுடையகூட்டங்களால் (வீசப்பட்டவர்களாகவும்), இந்திரன் சூயன் இவர்களுடைய தாமரைமலர்போன்ற இருகைகளாலும் துடைக்கப்பட்ட முகங்களுள்ளவர்களாகவும் நுந்துகொண்டு, போப்புரிந்தார்கள். பிறகு, பார்த்தனால் அம்புகளால் அங்கமாகத்தவிக்கச்செய்யப்பட்டவனான காணன் பார்த்தான் மீற்தப்பொழுது பாணங்களால் வீசெஷமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்கையுடைய வீரனான அவன் அந்தப் பார்த்தனை ஒருகையுள்ளவனாகச்செய்வதில் மனவுறுதி செய்துகொண்டான் பிறகு, காணன் சத்திருக்களை நாசஞ்செய்கின்ற தும் நன்றுகச்சோத்துவைக்கப்பட்டதும் ஸாப்பமுகம்போன்ற முகமுள்ள தும் ஜவலிக்கின்ற தும் பயங்கரமாயிருப்பதும் நன்றுகப்படிந்த கணுக்களுள்ளதும் உக்கிரமாயிருப்பதும் தீட்டப்பட்டதும் பார்த்தனைக்கொல்வதற்கென்றே பலராளாகக்காப்பாற்றப்பட்டதும் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதும் சந்தனப்பொடியில் படுக்கவைக்கப் பட்டுள்ளதும் ஸவாணமயமான அம்புத் தூணியில் படுத்திருப்பதும் மிக்க தேஜஸுள்ள தும் உரகிரமானவேடிமுள்ள தும் ஐராவதத்தின் வம்சத்தில் தோன்றியதும் நன்றுகஜவலிக்கின்றதுமான ஓர் ஆம்பை யுத்தத்தில் ஸவயஸாசியனுடையதலையை அபஹ்ரிக் எண்ண

கொண்டவனாகக் காதிவரையில் இழுகதான் பிறகு, திக்குக்களும் ஆகாயமும் மிகஜவலிகதன நூற்றுநகணகதாகக் கோரமான குறைக் கொள்ளிநளும் விழுகதன. அநத நாகாஸ நிரமானது விலலிலபூட்டப் பட்டவுடனே, இநநிரனுடன்கூடின லோகபாலாகள் ஹாஹாகாரம் செய்காரகன அநதஸ்சிதபுதநிரன் அநதநாகாஸ நிரததைக கோபத்தினுல * கடைக்கண்பகநதை (ககுறிவைதது) பூட்டினுன். சிறநத அநதபாணமானது, யுததத்தில் கடைக்கண்பக்கத்தில் மிககநோக்க முள்ளதாயிருததிலே காணன அறியவில்லை அநதநாகம் யோகபலத தினுல பாணத்தில் பிரவேசிகததையும் அறியவில்லை ஆயிரம்கண்களை யுடையவனுனஇநநிரன,பாணத்தில்பிரவேசித்திருக்கிறஸாபததைக கண்டு, 'எனபிள்ளை மாண்டான்' என்று எண்ணித்தளாச்சியடைநத அங்கங்களை யுடையவனுன தாமரைமலரில் தோன்றியவரும் சிறநத மனோபாவதுடன்கூடியவரும் மனததையடக்கியவருமான பரம்மதேவா தேவராஜனைப்பாத்தது, 'நீ மனவருததமடையாதே, விஜய னுககே ஜயலக்ஷ்மி' எனறா பிறகு, மகாதமாவானசலயன், பாணத தைப பூட்டினவனும் உக்கிரஸவருபமுள்ளவனுமான அநதக்கர்ண னைப்பாத்தது, 'காண!' (அாஜுனனுடைய) கழுததை லக்ஷ்யம்வைதது உன்னுல இநதபாணம் பூட்டப்படவில்லை பகைவனைக்கொலலக கூடியபாணததை நனகு பாதத்துப பூட்டிவாயாக' எனறுகூறினுன். பிறகு, மனவுறுதியுள்ள ஸ்சிதபுதநிரன், குரோதத்தினுல கண்கள மிகச்சிவநது, மதநிரராஜனைப்பாத்தது, 'சலய! காணன இரண்டிதட வை பாணததைக குறிபாத்ததுபூட்டான். என்னப்போன்றவாகள கபட யுததம் செய்யமாட்டார்கள்' எனறான். பலவானுன காணன, இவவிதமாக இநதவாததையைச்சொல்லிவிட்டு அனேகவாஷ்கால மாகப் பூஜிக்கப்பட்ட அநதபாணததைப்பிரயததைதுடன பிரயோ கித்தான். 'அடே! பலகுன! நீ மாண்டாய்' என்று வைதுகொண்டு கடுமைபான வசனததையும் உரககஞ்சொன்னுன காணனுடைய கையினுல பிரயோகிக்கப்பட்ட தம் நெருப்புக்கும்ஸூரியனுக்கும் ஒப பாணதம் மிகக்கோரமான தம் நாணகயிறறினினதும் விடுபட்டதும் காணனுடையவில்லினினதும் விடுபட்ட துமான அநதபாணமானது ஆகாயததை அடைநது அநநரிஷ்டத்தில் ஜவலித்தது விருஷணி குலத்தில் சிறநத வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா (அவ்வாறு) வருகின்ற தும ஜவலிக்கின்றதும ஆகாயததை அடைந்திருக்கின்றதுமான அந தப,பாணததைககண்டு உடனே ருத்தநினுடையசக்கரததை அழுத்தி

* 'அபாககதேசே' என்பதும், 'அவாகமுகம்' என்பதும்மூலம்

ஐந்தாங்குலம் (பூமியில்) புகையும்படிசெய்கார். பிறகு, மது
ஸூத்ரனைப் புதிப்பதற்காக அங்குசத்தில் மிக்கபெரிதான சத்
கம் உண்டாபிற்று மதுஸூத்ரனை மாசுயத்தின்கதினால் அந்த
ரதமானது அவ்வாறு பூமியில் அடிமுசுதப்பட்டவுடனே, தேவவாக
குக்களும் சிவமயுத்தபங்களும் வம்மநாதங்களும் தோன்றின பிறகு,
அழகிய மொட்டுக்களுடனும் புஷ்பங்களுடனாகிய மரங்கள்
அடர்ந்த மலையின்சிகரத்தை உததமமான இரத்திரனுடையவஜ்ராயுதம்
அபஹரிப்பதுபோல அநதநாகாஸ்திரமானது அனேகரத்தினங்களால்
சித்திரிக்கப்பட்டகிரீடத்தை அர்ஜுனனுடையதலையினின்று பலாத
காரமாக அபஹரித்தது பிறகு, சிறந்தவேகமுள்ள அநதநாகாஸ்திர
மானது பொன்னுலசித்திரவேலைசெய்யப்பட்டுள்ள கிரீடத்தைப் பா
த்தனுடைய முடியினின்று அபஹரித்தது. பொன்னுலஇழைநகப்
பட்ட அநதக்கிரீடமானது நனருகஜவலித்துக்கொண்டு பூமியில் மிக
வும் பயங்கரமாகவிழுந்தது. பிறகு, ஸூதபுத்திரானைகாணன், அ
ர்ஜுனனுடைய தலைக்கு அலங்காரமாயிருந்ததும், ஸவாணத்தினாலும்
முததுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் சித்திரவேலைசெய
யப்பட்டதும், பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஸவாககத்திலும் ஜலத்திலும்
பிரவீததிபெற்றதும், சூரியன் சந்திரன் அசனி ஜ்யோதிமண்டலங்கள்
இவைகளுடைய காரதிபோன்றகாரதியையுடையதுமான கிரீடத்தை
எப்பொழுதும் இயற்கையான சிறந்தகோபத்தோடுகூடிய பாணத்தி
னால் அர்ஜுனனுடையதலையினின்று கவாநகான். பொன்னுலும்
முததுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட
எந்தக்கிரீடமானது, தவத்தினால் (பிரஸன்னரான) ஸவயம்புவான
பரம்மதேவரால் இரத்திரனுகாகப் பிரயத்தினத்தினால் தம்மாலேயே
செய்யப்பட்டதோ, மிக்கவிலைமதிக்கத்தக்க ரூபத்துடன்கூடியதும்
பகைவாசளுக்குப் பயத்தைபுண்டிபண்ணுகிறதுமான எந்தக்கிரீட
த்தை தேவராஜன் தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களைநாசஞ்செய்த
அர்ஜுனனுக்கு ஸந்தோஷத்தோடு தானே கொடுத்தானே, தேவதை
களுளசிறந்தவர்களும் பிராகம், பாசம், அசனி, தண்டம் இவைகளை
முறையே தரித்தவாளுமான ருத்திரராலும் வருணனாலும் இரத்திர
னாலும் நிதிகளைரக்ஷிக்கிற குபேரனாலும் எந்தக்கிரீடமானது பீடிப்ப
தற்கும் ஸாதத்யமாகாததோ அநதகவிரீடத்தைக் காணன் நாகாஸ்திர
த்தினால் பலாதகாரமாக அபஹரித்தான உததமமான அம்பினால்
அதிக்கமாக அடிக் கப்பட்டதும் விஷ்ணுள்ளநாகத்தினால் நனருகஜவலிக
கின்றதும் மிக்கஜவாலையுடன்கூடியதும் அழகியதுமான பாததனு

டைய உத்தமமானகிரீடமானது ஜவலிககின்றஸூரியன் அஸதகிரியி
 னினநீளிமூவதுபோல விழுந்தது உலகங்களில் அந்தச்சபதத்தைக்
 கேட்ட ஜனங்கள், 'காற்றினால் பூரி, ஆகாயம், ஸவாககம், ஜலம்இவை
 னள பலாதகாரமாகப்புரட்டப்பட்டன, அல்லது, சுழலும்படிசெய்யப
 பட்டன' என்றுகிசையிதகாக்கள திசைகளும் கலங்கின கரியநிறமுள்
 ளவனும் யெளவனமுள்ளவனுமான அந்தப்பாததன் கிரீடமில்லா
 மல் மூன்றுநகரங்ளுடன் மலைள்ளங்குலதுபோல விளங்கினான். *
 பிறகு, அாஜுனன் மனவருததமடையாதவனாக அப்பொழுது
 வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் தனதலைமயிரகளை நன்றாகத்தூக்கிக் கட
 டிக்கொண்டு, ஸம்பூரணமானகலைகளுடனகூடச் சிகரத்தைஅடைந
 திருக்கிறசந்திரனால் உதயபாவதம்'பரகாசிபபதுபோலபிரகாசித்தான்
 ராதேயனுடைய கையினால்பிரயோகிக்கப்பட்டதும் நெருப்புக்கும்
 சூரியனுக்குமொப்பானகாந்தியுள்ளதும் மகிமைபொருந்தியதும் அா
 ஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன்சூடியதுமான அந்த
 மஹாஸாபபமானது, அாஜுனனுடையகிரீடத்தை அபஹரிததுக்
 கொண்டு மேலே கிளம்பியது ஆகாயத்தில் கிளம்புகின்ற அந்த
 ஸாப்பத்தைக்கண்டு, புருஷஸரேஷ்டரான ஸ்ரீவாஸுதேவா பார்த

* இந்த சுவைவது உதயாயத்தில் சுவைவது ஸரலோகம் தொடங்கி-சு
 வல ஸரலோகம் வரையிட ராஜா ஸரலோகங்களின் ஸதானத்தில்,சிலபுலத
 கத்தில் வேறு கக-ஸரலோகங்களிருக்கின்றன அவற்றினப்பொருள் —

கறுத்த நிறமானவலம் யெளவனமுள்ளவனும் உயரந்த சிகரத்துடன்
 கூடனநீலபாவதமோனதவ ருமான அந்தப்பாததன், கிரீடமினநிலிளங்கினான்.
 பிறகு, அவன் அப்பொழுது மனவருததமடையாதவனாக வெள்ளைவஸ்திரத்தி
 னால் தனதலைமயிரகளை நன்றாகத் தூக்கிக்கொண்டு சிகரத்தை அடைந
 திருக்கிற சூரிய வடையகிரந்தினால் உதயபாவதமபோல நன்றாக விளங்கி
 னான் (வாயினால் அஸுரலோகம் என்கிறபுத்திரனைக்கொளிக்கொண்டு, துள
 ளிக்குதித்துக் காண்டவவனத்கண்டிலிருந்து அதை ரகூதித்ததினால்) மங்கள
 கரமான முகத்துடன்சூடியதும் (தன்னால்) உண்டுபண்ணப்பட்டபு பாண
 ருபதையடைந்திருப்பதுமான புத்திரவடிவமாயிருப்பதும் ஸூரியபுத்தரனால்
 பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான பெண்குறையானது, நன்றாகவெளிப்பட்டிருக்கின்ற
 தேஜஸினால் பலத்தினாலும் மிகப்பிரகாசிப்பவ றும்*குதிரைகளின் கமவாஸ்த
 துக்கு நேரான இடத்தை அடைந்திருக்கிற தலையுடன் கூடனவனுமான அாஜுன
 னைக்கண்டி அதிகிரியுபுத்திரனால் இந்திரவகுப்பு புஷணமாக இருந்ததும்
 நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டதும் சூரியகிரணங்களிப்போல நிரணங்களால் உலகத்
 தை நிரப்புமசன்மையுள்ளதானதுமான அாஜுனனுடையமுகத்ததைக் கவாந்தது

* கழுத்திருந்தஉயரத்தில் தலைவந்ததெனபது.

தனை நோக்கி, 'பாண்டு நந்தன்' உன்னைக் கொலவதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸூரபததைப்பாரா, பா' என்று சொன்னா மதுஸூதனரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட அாஜுன்ன, அவரைப்பார்த்து, 'கருடனுடைய வாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செயவதினபொருட்டு இப்பொழுது வருகின்ற இந்த ஸாபமானது யாது?' என்று உக்கிரமான வாக்கினால் வினவினான் வாஸுதேவா, 'விற்பிடித்துக் காண்டவவனத்தில் அகனியைத் திருபதியுடையும்படிசெய்த உனனால் (கொல்லாமல் விடப்படும்) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்ததும் தாயினால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேகத்துடனகூடியதும் ஒரே உருவம் என்றெண்ணித் தன்னுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான அந்த நாகமானது, அந்தவையாததை நீனை நுகுகொண்டு தனவிநாசத்தின்பொருட்டு சிசுசயமாக உன்ன வேண்டிகிறது பகைவாக்களைப் பொறுக்கிறவனே! ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்றதும் மிக ஜவலிக்கின்றதுமான எரிநகூத்திரமபோல எதிரில் வருகின்ற இந்த ஸாபபததைப் பா' என்று சொன்னா பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவானவன், ரோஷத்தினால் திருப்பிக் குறுக்காக மேலை கிளம்பி வருகின்ற நாகத்தைக் கூருள்ளவையும் நல்ல முனையுள்ளவையுமான ஆறு அந்தஸாபத்தைப் பா' என்றபிரயோகத்தினால் அந்தத்தனான அாஜுன்ன அதனை அடையாமையால் மத்த உடைய வசத்தைஅடையவில்லை பிறகு, காண்டையகைவின்று விட்டது உருப்புக்கும் நதியாய்க்கும் ஒப்பானதும் மிகச்சந்ததும் அாஜு, ரோஷ, கைரோராதம் பெரும்பாம்புமான அந்தடாண்மானது, விட்டபதைப் பொதுக்கொண்டு (காண்டனைத்) தாண்டிச்சென்றுவிட்டது ஸவர தத்தால் சித்திரிக்கப்பட்ட அாஜுன்னுடைய அந்தக்கித்ததை இழுத்தெடுக்கின்றது அதையும் எடுத்துவிட்டு மறுபடியும் அம்பத ஸ்ரீயை மோச்செடுக்கிறதாயிற்று அத்தனைக் காண்பாராததா அந்தஸாபம் காண்டாபதையகூடியது 'காண்ட' என்றால் அாஜுன்னுடைய தலையாண்ட அபசரிக்கப்பட்டமைமால் நா உன்னால் உயர்த்தக் கூற்றைத்தேட்டதால் நீ விட்டதத்தில் நன்றாகப்பார்த்து, என்ன ரைவாக பிரயோகம்செய உனக்கும் நாககம் சத்தவாயிருக்கின்ற அாஜுன்னுக் கொல்லினே' என்ற யுத்தத்தில் இவ்வாறு கொல்லியதைக்கேட்ட அதஸூததிரராககாரன், அந்தஸாபபததைப் பார்த்து, 'உகரபததுடனகூடிய ஸீயா' என்றுவிட்டு நாகமானது, 'காண்டாபாதத்தை எந்தாய சொல்லப்பட்டபடியா கைமுண்டிபாணப்பட்டவனோடும் நிரூபிதக்காய் - விராடம் எந்த அறிவாயாக விரைந்ததைத் திரிகின்ற இரேரேனே நேரின இவருக்கு நாகருகரபட்டாலும் இவன் யம

பாண்டங்களால் அறுதீதான அந்த நாகமானது உடலறுக்கப்பட்டதாகப் பூமியில் விழுந்தது அரசரே! பிறகு, அந்த ஸாபபமானது கிரீடியினால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுடன், ஸாவவியாபியும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீவாஸுஷேவா, அமிழ்ந்த ரதத்தை அந்தப் பூதலத்தினின்று தாமே இருகைகளாலும் மீண்டிம விரைவாக மேலே தூக்கினா அந்த முகூர்த்தத்தில், புருஷாகஞ்சிறந்த வீரனான காணன், குறுக்காகப்பாத்தது கொண்டு சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மயிலிறகுளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பத்துப் பாண்டங்களால் தன்னுசயர் அடித்தான பிறகு, அராஜனன், (காணன்மீது) நன்றாக இழுத்துவிட்டப்பட்டவைகளும் கூருள்ளவைகளுமான பன்னிரண்டு வராஹகாணங்களைப் பிரயோகித்து ஸாபபத்துக்கு ஸமமான வேகமுள்ள நாராசத்தைக் காதுவரையில் இழுத்துப் பிரயோகித்தான நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த உத்தமமான பாணமானது காணனுடைய விசித்திரமான கவசத்தைப் பிரிந்து பாணவாயுக்களை ஒட்டுகின்றதுபோல ரகதத்தைக்குடித்து ரகத்தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுடனகூடியதாகப் பூமியில் பிரவேசித்தது பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காயங்களைச் செய்வனான காணன்,

[illegible]

தடியினுலடிககப்பட்ட பெரிய ஸாபம்போஸ் அம்பு வீழ்ந்ததி
 னுல கோபம் மூட்டப்பட்டவனாக அப்பொழுது அதிக விஷமுள்ள
 ஸர்ப்பமானது கொடிய விஷத்தைக் கக்குவதுபோலக் கொடிய
 பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவன், ஜனூரத்தனரைப் பன்னி
 ரண்டு பாணங்களாலும் அவ்வாறே அாஜுனனைப் புதிய தொண்
 னூறு பாணங்களாலும் பிளந்து மறுபடியும் கோரமான பாணத்தி
 னுல பாண்டவனைப் பிளந்து ஸிமமநாதம்செய்து உரக்கச்சிரித்தான்
 இரதிரனுக்கு ஒப்பான வக்கிரமமுள்ள அாஜுனன், இரதக் காண
 னுடைய அந்த ஸந்தோஷத்தைப் பொறுக்கவில்லை மாமஸ்தானங்
 களைப்பிளக்கிறவனான அாஜுனன், பிறகு, இரதக் காணனுடைய மா
 மங்களை, இரதிரன் புத்தத்தில் பராக்கிரமத்தினால் பலனை அடித்தது
 போல நூறுகுகுமேறப்பட்ட அம்புகளால் அடித்தான் பிறகு, அா
 ஜுனன், யமனுடைய தண்டத்துக்கு ஒப்பான தொண்ணூறு பாணங்
 களை அப்பொழுது காணன்மீது பிரயோகித்தான் அந்தப் பாணங்
 களால் அடிக்கப்பட்ட சரீரத்துடன் கூடின அந்தக்காணன், வஜரத்தி
 னுல பிளக்கப்பட்ட மலைபோலத் துன்பமடைந்தான் உத்தமமான
 மணிகளாலும் உத்தமமான வஜங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்க
 கப்பட்ட அந்தக்காணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானது,
 தனஞ்சயனுல பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களாலடிககப்பட்டுப் பூமி
 யில் விழுந்தது உத்தமமான குண்டலங்களும் விழுந்தன அங்கிலை
 யுள்ளதும் சிறந்தசில்பிகளால் பிரயத்தினைத்தினால் செய்யப்பட்டதும்
 காரதியுள்ளதும் நெடுங்காலமாக இருக்கின்றதுமான காணனுடைய
 கவசத்தைப் பாண்டவன் நொடிகுள்ள பாணங்களால் பலவாறாக
 உடைத்தான் அந்த அாஜுனனுடைய பாணங்களால் குண்டலங்கள்
 அறுக்கப்பட்டவனும் தேகத்தில் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட
 வனுமான அந்தக்காணன், அப்பொழுது இப்பத்தத்தினால் சிவந்த அங்
 கங்கையும் காதுகளை யுமுடையவனாக ஆகாயத்தில் அங்காரகனுடன்
 கூடின திருவோணம்போல விளங்கினான் பிறகு, அந்த அாஜுனன்
 கோபங்கொண்டு, உவசத்தைத் தீவிரவனான அந்தக்காணனைக் கூாமை
 யுள்ள நான்குசிறந்த பாணங்களால் பிளந்தான் பகைவனுல மிக அடிக்
 கப்பட்ட அந்தக்காணன், ரோகியானவன் பித்தத்தினாலும் கபத்தினா
 லும் வாதத்தினாலும் ஜவரத்தினாலும் எவ்வாறு துன்பமடைவனோ
 அவ்வாறு துன்பமடைந்தான் அாஜுனன், உரைவுடன் பெரிதான
 தனுமண்டலத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் கூாமையுள்ளவை
 களும் சிறந்தபயிற்சியினாலும் பிரயத்தினைத்தினாலும் பலத்தினாலும்

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அனேகம் சிறந்தபாணங்களால் காணனை அடித்து மாமஸ்தானங்களையும் பிளந்தான். பாரததனால கடிய வேகமுள்ளவையும் கூரியதுனியுள்ளவையும் பறபலவிதமாயிருப்பவையுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்டகாணனை, கைரிகதாதுக்களால் சிவந்தும் தாமவரைகளில் சிவந்தஜலத்தைப்பெருக்குகின்றதுமான மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, அரஜுனன் நேராகப் போகின்றவைகளும் புதியவைகளும் பொறபுங்கமுள்ளவைகளும் மிக்க திடமானவைகளும் உருக்குமயமானவைகளும் யமனுடைய அக்னிமயமான தண்டம் போன்றவைகளுமான பாணங்களால் அக்னியினுடைய குமாரரான ஸுபரமமணயா கிரௌஞ்சபாவத்தைப் பிளந்ததுபோலக் காணனை நடுமாயில் பிளந்தான் பிரபுவே! பிறகு, நன்றாக அடிக்கப்பட்ட ஸூதபுத்திரன், அமபுத தூணியையும் இரதிரவில் வங்கு ஒப்பான அந்தவிலையும் எறிந்தவிட்டுப் பிறகு தடுமாற்றமுற்றவனாகி கையடித்தளந்தது ரதத்திலிருந்தபடியே மூச்சுசெயடைந்தான் உத்தமனும் ஆணமைவிரதத்தில் நிலைபெற்றவனுமான அரஜுனன், வியஸனத்தில் (அகப்படபிறக்கிற) அந்தக்காணனை அப்பொழுது கொல்வதற்கு விரும்பவில்லை. பிறகு, உபேந்திரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா அரஜுனன்பார்த்தது, 'பாண்டவ' ஏன் அஜாக்ரதையுடன் இருக்கிறாய்?' என்று மிகப்பரப்பபுடன் (பின்வருமாறு) கூறலானான் 'அப்பொழுதுமே கற்றறிந்தவர்கள் பலவீனர்களாயிருந்தாலும் பகைவாக்குடைய (ஸமயத்தை) கூடினேரவகூட எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள் விசேஷித்துப் பண்டிதன் வயஸன் காலங்களில் பகைவாக்களைக்கொன்று தாமதத்தையும் கீததியையும் அடைகிறான் ஆதலால், நிகரற்றவீரனும் அப்பொழுதும் உனக்கு ஸ்ரோத்ருமான காணனைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்வதற்கு விரைவுபடுவாயாக ஸமாததனான ஸூதபுத்திரன் உன்னை எதிர்த்துவருவான் இரதிரன் நடுசியைக்கொன்றதுபோல இவனைப்பிளந்துவிடு' என்றான் பிறகு, எல்லாக்களவாக்குள்ளும் உத்தமனான அரஜுனன், 'அது அவ்விதமே' என்று ஜனாத்தனரை விரைவாகப் பூஜித்து, முற்காலத்தில் சம்பரனைக்கொன்றவனான இரதிரன் பலியை அடித்ததுபோல உத்தமமான பாணங்களால் காணனை அடித்தான் பாரதரே! கிரீடியானவன் குதிரைகளோடும் ரதத்தோடும் கூடிய காணனை வதஸ்தந்தங்களால் நன்றாக நிரப்பினான். பொறகட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் முழுமுயற்சியினாலும் திசைகளையும் மூடினான். வதஸ்தந்தங்களால் நன்றாக நிறைக்கப்பட்டவனும் அக்னயு பருத்த

மாரபையுடையவனுமான அந்தக்காணன், நன்றாகப் பூத்திருக்கிற அசோகுடனும் பலாசுடனும் முள்ளிலிஷ்டனுக்கடியதும் சந்தனக் காட்டுடன் சோந்ததுமான மலைபோல விளங்கினான் அரசரே! காணன், யுத்தத்தில் சரீரத்திலிப்போடப்பட்ட அனேக பாணங்களால், மரங்களால் நாற்பக்கத்திலும் நிரைக்கப்பட்ட தாமவரை களுடனும் குரைக்களுடனுக்கடியதும் பிரகாசமான காணிகார மரங்களுடன்கூடியதுமான சிறந்த மலைபோல விளங்கினான் அம்புகூட்டங்களிப்ப பலவாறு பிரயோகிக்கின்றவனும் அம்புகூட்டங்களாகிற கிரணங்களுடன் கூடியவனுமான அந்தக் காணன், சிவந்திறமுள்ளவனும் சிவந்தகிரண்மண்டலத்துடன் கூடியவனும் அஸ்தமீகப்படுகிறவனுமான சூரியன்போல விளங்கினான். காணனுடைய கைகளினிடையினின்றும் விடப்பட்டவைகளும் மஹாஸாப பங்களபோலப் பிரகாசிப்பவைகளுமான பாணங்களை, அரஜுனனுடைய கைகளினின்றும் விடப்பட்டவைகளும் முனைசூரியவைகளுமான பாணங்கள் திசைகளை அடைந்து நாசஞ்செய்தன பிறகு, அந்தக்காணன், தையததை அடைந்து, கோபங்கொண்ட ஸாபங்களுக்கு ஒப்பான பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனாகப் பத்துப்பாணங்களால் அரஜுனனையும், கோபித்துக்கொண்ட ஸாபங்களுக்கொப்பான ஆறு பாணங்களால் கிருஷ்ணனையும் அடித்தான். பிறகு, மீக்கபுத்திசாலியான கிரீடியானவன், "ககிபமான மீரொலியுள்ளதும் ஸாபபத்தினுடைய விஷாகனிக்கு ஒப்பானதும் உருக்குமயமானதும் பயங்கரமான மஹாஸ்திரங்களால் சூழப்பட்டதுமான மகிமைபொருந்திய பாணத்தை மஹாயுத்தத்தில் பிரயோகிப்பதற்கு எண்ணங்கொண்டவனான அரசரே! காணனுக்கு அந்தவத்காலமானது நெருங்கி வரவே, காலமானது கண்ணுக்குப் புலப்படாத மூபத்துடன் கூடியதாகப் பிராமமணசாபத்தினால் (ஸம்பவீக்கக்கூடிய அனாதத்ததை எடுத்துக்) காட்டிக்கொண்டும் காணனுடையவத்ததைச் சொல்லிக்கொண்டும், 'பூமியானது சக்கரத்தை உட்கொள்ளுகிறது' என்று சொல்லிற்று நவீரே! அந்தவத்காலம் வந்தவுடனே, மஹாதமாவான் பாக்ராமா இவனுக்கு எந்த அஸ்திரத்தைக் கொடுத்திருந்தாரோ அந்தக்கோரமான அஸ்திரமும் தோன்றவில்லை பூமியும் இவனுடைய இடப்பக்கத்துச் சக்கரத்தை உட்கொண்டது நரேந்திரரே! பிறகு, பிராமமணசரேஷ்டருடைய சாபத்தினால் அப்பொழுது ரதமானது சுழன்றது பிராமமணோத்தமருடைய சாபத்தினால் முழுதும் நசிக்கின்ற அஸ்திரமும் நோந்திருக்கின்ற வத்ததைக்

கூறியது. பிறகு, அவனுடைய சக்கரமானது பூமியில் அமிழ்ந்துவிட்டது யுத்தத்தில் அங்கஸூரிதபுத்திரன் அதிகவளாச்சியுள்ளதும் மேடையுள்ளதும் நன்றாகப் புத்திருக்கின்றதுமான தெருவிருக்கிற பெருமரமானது பூமியில் அமிழ்ந்தாற்போல மனக்கலக்கமடைந்தான். ரதமானது அமிழ்வே, பிராம்மணசாபத்தினால் மயங்கின காணன், அந்த நாகாஸ்திரம்வீணைதையும் அந்த வயஸனங்களையும் பொருமல இருக்கையையும்? தறிகொண்டு தாமததை நிரந்தித்தான். 'தாமததைப் பிரதானமாகக்கொண்டவீனாக தாமம் எப்பொழுதுமே காககிறதென்றனரே தாமததை அறிந்தவாகள சொல்லுகிறார்களா? நாம் தாமததில் நித்தியம் பிரயத்தினமுள்ளவாகளாகவே இருக்கிறோம் சக்திக்குத் தக்கபடியும் சாஸ்திரத்தகுத்தக்கபடியும் தாமததை அனுஷ்டிப்பதற்கும் முயலுகிறோம். அந்தததாமமும் பகதாக்களை ஸ்மிமலிக்கின்றது; காப்பாற்றுகிறதில்லை தாமம் எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறதில்லையென்று எண்ணுகிறேன்' என்று நிந்தித்தான். இவ்வண்ணம் கூறுகின்ற வணும மிக்கத்தொற்றமுற்ற குதிரைகளுடனும் ஸாத்தியுடனும் கூடியவணும அாஜுனனுடைய பாணங்கள் விழுவதினால் நிலைதவறும்படி செயப்பாட்டவணும மாமஸ்தானங்களில் அடிபட்டுத் தளாச்சியுற்ற வணுமான அந்தக்காணன் அடிக்கடி தாமததை நிரந்தித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் அவன் மிக்கபயங்கரமான மூன்றுபாணங்களால் கிருஷ்ணனைக் கையில் அடித்தான், அவ்வாறே, பாதத்தின் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, அாஜுனன் தீவரவேகமுள்ளவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுத்தத்துக்கு ஒப்பானவைகளும் நேரமானவைகளும் அகனிபோன்றவைகளுமான பதினேழுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் பயங்கரமான வேகமுள்ள அந்தப்பாணங்கள் (அவீணை) பிளந்து பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, மனநடுக்கமுற்றகாணன் வல்லமையினால் (அஸ்திரவீஷ்யமான) செய்கைபை வெளியில் காட்டலானான் பிறகு, அந்தக்காணன் பலத்தினால் பருமல ஸாவதானத்துடன் பரமமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, அாஜுனனும அந்த பரமமாஸ்திரத்தைக்கண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரணம் செய்தான் பகைவாளனைத் தவிர்த்துச் செயப்பவனான அந்த அாஜுனன், காண்ம வந்தையும் நாணகயிறறையும் பாணங்களையும் அபிமந்திரணம்செய்து, இந்திரன் மழையைப்பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்தான் பிறகு, தேஜோமயமாகவும் மிக்கவீரம்முள்ளவைகளாகவும் இருக்கின்ற பாணங்கள் பாதத்தினுடைய ரத்ததினினு வெளிப்பட்டுக் காணனுடைய ரத்தத்துக்குஸம்பத்தில் தோன

றின. மஹாரதனான அநதககாணன் (எதிர்அஸ்திரததை) பரயோ
கிதது அவனுடைய அஸ்திரததைக கவாநதான். பிறகு, வந்ஷணி
வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா, அநத அஸ்திரமானது நாசஞ்செய்யப
படவே, (அாஜுனனைப்பாத்தது) 'பாத்த' வேறு அஸ்திரததைப
பிரயோகம்பண்ணு ராதேயன் பாணங்களை விழுங்குகிறான்' என்று
மொழிந்தார பிறகு, அாஜுனன் காணனைப் பாணங்களாலமுடி மிக்க
கடுமையான பரம்மாஸ்தரததை மந்திரிதது (விலலில்) பூட்டிப் பிர
யோகிக்கலானான் பிறகு, காணன் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டகூமையுள்ள
பாணங்களால் (பாத்தகனுடைய) நாண்கபிறறை அறுத்தான். காணன்,
(அாஜுனனபூட்டிய) இரண்டாவதுநாண்கயிறறையும் மூன்றாவதை
யும் நான்காவதையும் அவவாறே ஐந்தாவதையும் ஆறாவதையும்
ஏழாவதையும் எட்டாவதையும் ஒன்பதாவதையும் பத்தாவதையும்
அவவாறே பத்தேராவதையும் அறுத்தான் நூறுதடவை அம்பு
தொடுத்தது அாஜுனனுடைய நாண்கயிறறை அறுத்த அநதக
காணன், அாஜுனன் நூறு நாண்கயிறுகளைப்பூட்டியதையும் அறிய
வில்லை. பிறகு, பாண்டிரததன் வேறு ஒருநாண்கயிறறை விலலில்
பூட்டி அபிமந்திரணம்செய்து ஜவலிக்கின்ற ஸாபபங்களபோன்ற
பாணங்களைக் காணன்மீது இறைத்தான். காணன், அநதஅாஜுனனு
டைய நாண்கயிறு அறுந்ததையும் அவன்கவனத்தாடன வேறுநாண்
கயிறறைப்பூட்டியதையும்அவனுடையசுறுசுறுப்பினால் அறியவில்லை.
அது ஆசசாயமாயிருந்தது காணன் தன் வீரயததை அதிக
மாகக் காண்பித்துக்கொண்டு ஸவயஸாசியினுடைய அஸ்திரங்களை
அஸ்திரங்களாலத்திதது நாசஞ்செய்துகொண்டு அவனைவிட அதிக
மானகாரியததைச் செய்தான் பிறகு, காணன் தன்னுடையஅஸ்தி
ரங்களால் அாஜுனன் பிடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனைப்பாத்தது,
'அபயாஸம்செய், அஸ்திரததை நன்றாகக் கற்றறிந்துகொள், போ',
என்று மொழிந்தான் பிறகு, பகைவரைவாட்டுபவனான காணன்,
நெருப்புக்கொப்பானதும் கோரமாயிருப்பதும் ஸாபபங்களுடைய
விஷத்ததுக்குட்ப்பானதும் உருகுமயமானதும் தேவஸம்பந்தமுள்ள
துமான ஒருபாணத்தில் ரௌகராஸ்திரததை அபிமந்திரணம்
பண்ணி நன்றாக ஸந்தானம்செய்து கிரீடியின்மீது பிரயோகிக்க எண்
ணங்கொண்டவனான அாசரே! பிறகு, புரியானது ராதேய
னுடைய தேருருளையை அப்பொழுது கவாநதுகொண்டது. பிறகு,
அநதராதேயன், தேரினின்று விரைவாகக் கீழேஇறங்கி நல்லமுயற்சி
யுடன் சக்கரததை இருகைகளாலும் பிடித்து நன்றாக மேலே

தூக்குவதற்கு விருபுங்கொண்டான். சக்கரத்தை விழுங்கின பூமி யானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பாவதங்களுடனும் காடுகளுடனுங் கூடக காணனூல நான்குஅங்குலம் உயரத்தூக்கப்பட்டது. (பூமியி னூல) சக்கரம்விழுங்கப்பட்ட ராதேயனோ குரோதத்தினால் கண்ணீ ரைச் சொரிந்தான். ஆஜுனனைப்பார்த்துப் பரபரப்புடன் இந்தவச னத்தை உரைக்கலானான்.

‘ஓ ! ஓ ! பார்த்த ! பெரியவிலையுடையவனே ! ஒரு முகூர்த்த காலம் பொறுத்திரு அமிழ்ந்துபோயிருக்கிற இரதச்சக்கரத்தைப் பூமியிலிருந்து உயரத்தூக்குகிறேன். பார்த்த ! தெய்வவசத்தினால் என்னுடைய இரத ரத்தினது இடச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்திருப் பதைகண்டு அறபமனிதன் கொள்ளுகிற எண்ணத்தை விட்டுவிடு. அறபமனிதர்களால் செல்லப்பட்ட வழியை அடைவதற்கு நீ தகு தியுள்ளவனல்லே. குந்தீபுத்திர ! நீ பிரவித்திபெற்றவன். யுத்த கராயங்களில் (எல்லா வீரர்களுையுங்காட்டிலும்) சிறந்தவன், பாண்டவ ! (எவ்விதத்தினாலும்) மிக்கசிறப்புற்றகராயத்தையே நீ செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவன் ஆஜுன ! நல்ல விரதத்தில நீலபெற்றவர்களான சூரர்கள், தீலமயிரவிழந்திருக்கிறவன்மீதும் புறங்காட்டிஒடினவன் மீதும் பிரம்மணன்மீதும்கைகளைக்குவித்தவன்மீதும்சரணமடைந் தவன்மீதும் ஆயுதத்தைக்கீழேவைத்தவன்மீதும் யாசிப்பவன்மீதும் பாணங்களை இழந்திருப்பவன்மீதும் கவசம் நழுவினவன்மீதும் நழுவிடும் ஒடிந்தாமிருக்கிற ஆயுதங்கையுடையவன்மீதும் சஸ்தி ரங்களைப் பிரயோகிக்கமாட்டார்கள் பாண்டவ ! நீயோ உலகத்தில் சிறந்த சூரன், நன்னடையுள்ளவன் ; யுத்ததாமங்களை அறிந்தவன்; ஆதலால், ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொறுத்துக்கொள் நீ திவ்யாஸ்திரங் களைஅறிந்தவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன் ; யுத்தத்தில் கார்த்தவீர்யாஜுனனுக்கு ஒப்பானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே ! அமிழ்ந்திருக்கின்ற இந்தச் சக்கரத்தை உயரத்தூக்குகிறவரையில பொறுத்துக்கொள். ரதகதி்லிருக்கிற நீ, ரதமில்லாமல் பூமியிலிருக் கிற என்னைக் கொலவது தகுதியன்று பாண்டிரந்தன் ! வாஸுதேவ ரிடத்தினின்றாவது உன்னிடத்தினின்றாவது நான் பயப்படவில்லை. நீ ஷத்திரியபுத்திரனன்றோ? மஹா குலத்தை விருத்திபண்ணுகிறவ னன்றோ? பாண்டவ ! ஆதலால், இந்நிலைமையிலிருக்கும் நான் உன்னேநோக்கி (இரதவசனத்தைச்) சொல்லுகிறேன். ஒருமுகூர்த்த காலம் பொறுத்துக்கொள்’ என்றுகூறினான்.

தொண்ணூற்றேட்டாவது அத்தாயம்.

(அறங்கூறிய கர்ணனது கீச்செயல்களை மாதவர் அர்ஜுனனுக்கு அறிவுறுத்தியதும், கர்ணனடிகளால் அர்ஜுனன் சிறிது களைக்கக் கர்ணன் ஓறங்கித் தேருளையைத் தூக்கியதும், மாதவர் ஏவ லால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்)

பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவா (ராதேயனைப்பார்த்து), 'ஏ! ராதாபுதர! பாகயத்தினுலே இப்பொழுது தர்மத்தை நினைக்கி ருய. எப்பொழுதுமே பாண்டவர்கள் தாமதத்தில் கட்டுப்பட்டவா கள் ஆதலால், இவர்களுக்கு அநதததாமம் விருத்தியைக்கொடுக்கி றது. (இவர்களுக்கு)விரோதிகளான அநதககௌரவர்கள் தாமததை விட்டு விலகினவர்கள் அககாரணத்தினுல, கௌரவர்கள் விராசத தை அடைநதாகள் நீசர்கள், பெரும்பான்மையாக வயஸனத்தில் மூழ்கித் தெய்வத்தை நிரதிககினராகள்; தங்களுடையபாவத்தை நிரதிககிந்திலை காண! நீயும் தூயோதனனும் துசசாஸனனும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியும் சோநது, ஒற்றையாடையை உடுத்திருநத தரௌபதியை ஸபையின்கண் (பலாதகாரமாகக்) கொண்டுவந்தீர்களே, அப்பொழுது, உனக்குத் தாமமானது யாது காரணத்தினுல ருசிக்கவில்லை? எப்பொழுது சூதாட்டத்தை அறி யாதவரான யுதிஷ்டிரராஜரை ஸபையில் அழைத்துவநது அவரைத் தோலவியடையச் செய்தீர்களோ, அப்பொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கேசென்றிருநது? காண! வனவாஸநதிரநது பதின்மூன்றாவது வாஷமும் சென்றபின்னும், ராஜ்யத்தை நீ கொடுக்கமறுத்ததொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கேபோயவிட்டது? அரசனான தூயோதனன் உன்னுடைய ஸம்மதத்தினமேல பீமஸேனை ஸாபநங்களாலும் விஷங்கலநத போஜனங்களாலும் கொல்லமுயன்றானனரே, அப பொழுது, உனக்குத் தாமம் எங்கே போயவிட்டது? வாரணுவத்தில அரசகுமாரன்கையில் தூங்கிக்கொண்டிருநதொழுது பாரததர்களை நீங்கள் கொல்வதற்கு எண்ணங்கொண்டீர்களே, அப்பொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கே போயவிட்டது? காண! ரஜஸவலையும் துச சாஸனனுடையவசத்தில் இருபவவருமான கிருஷ்ணையைப்பார்த்து ஸபையில் உரசகசசிரிததாயன்றே, அப்பொழுது உன்னுடையதாம மானது எங்கே சென்றது? ராதாநதன்! முறகாலத்தில் அயோகயா களால் பீடிக்கப்பட்டவரும் குற்றமற்றவருமான தரௌபதியை நீயும் பககத்திலநின்று பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடையதர் மம் எங்கேசென்றுவிட்டது? ராதேய! யானைபோலச் செல்பவ

ளான திருஷ்ணையைப்பார்த்தது, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள் நாச மடைந்துவிட்டார்கள்; சாஸுவதமான நாகத்தை அடைந்தார்கள். வேறுபர்த்தாவை வரித்துக்கொள்' என்று நீ சொல்லிக்கொண்டு பக்கத்திலிருந்து பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடைய தாமமானது எங்கே சென்றுவிட்டது? காண! எப்பொழுது நீ ராஜ்யத்தில் பேராசையுள்ளவனாக சகுனியை அடித்துப் பாண்டவர்களைச் சூதாடி வதற்காக மீண்டும் அழைத்தாயோ, அப்பொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கே போய்விட்டது? அனேக மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் பாலனான அபிமனயுவைச் சூழ்ந்துகொண்டு ரணகளத்தில் கொன்றார்களே, அப்பொழுது உன்னுடைய தாமம் எங்கே போயிற்று? இரத்ததாமமானது அந்தவிஷயங்களில் இல்லாமற்போமாகில் எல்லாவிதத்தினாலும் வீணே வாயவறட்சியை உண்டிபண்ணுகிற பேச்சினால் யாதுபயன்? ஸூத! இப்பொழுது, இரத்த யுத்தரங்கத்தில் தாமத்தைவிட்டு விலகாத காயங்களுடைய செய அப்படியிருந்தாலும், உயிரோடு நீ விடுபட்டாய் நான் புஷ்கரனால் பாசசிக்கைகளால் ஜயிக்கப்பட்டான், மீண்டும் வீரயத்தினால் கீததியையும் ராஜ்யத்தையும் அடைந்தான். அவ்வாறே, பேராசை இல்லாதவர்களான பாண்டவர்கள் எல்லாருடனும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகிக் கைவனமையினால் (ராஜ்யத்தை அடைய) வந்துவிட்டார்கள் அவர்கள் ஸோமகாகளோடிகூடி, யுத்தத்தில் அதிகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற பகைவர்களைக்கொன்று, ராஜ்யத்தை அடையப்போகிறார்கள். எப்பொழுதும் தாமத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷஸுரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களால் தாராத்ராஷ்டிரர்கள் அவ்வாறு வீரசுத்தை அடைந்தார்கள்' என்கூறினா.

பாரதரே! வாஸுதேவரால் அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட காணன், வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவனாகி யாதொரு மறு மொழியையும் உரைக்கவில்லை பாரதரே! மிக்கவேகமுள்ள பராக்கிரமத்துடன் கூடின காணன், கோபத்தினால் உட்கிகள் நன்குதுடிக்கவில்லை கையில் எடுத்துப் பார்த்தனே திராத்துப் போபுரிநதான் பிறகு, வாஸுதேவா புருஷஸுரேஷ்டனான பல்குணைப்பார்த்து, 'மஹாபலமுள்ளவனே! திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே பிளந்து (இவனைத்) தள்ளுவாயாக' என்று கூறினா. வாஸுதேவரால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட அராஜுனனோ அப்பொழுது கோபத்தை அடைந்தான். அவன் அதனை நினைத்துக் கோரமான கோபத்தை அடைந்தான். அரசரே! கரோதமுள்ளவனான அந்த அராஜுனனுடைய எல்லா இரத்திரியங்

களினின்றும் அப்பொழுது அகனிஜவால்கள வெளிப்பட்டன, அது ஆச்சாயமாயிருந்தது. பிறகு, காணன அதைக்கண்டு பரம்மாஸ்திரத் தினால் தனஞ்சயனைத்தாது (பாணங்களைப்) பொழிந்தான், ரத்த தைத் தூக்குவதில் மறுபடியும் முபற்சியைச்செய்தான். பாரதன் அவன்மீது பரம்மாஸ்திரத்தினாலேயே உண்டிபண்ணப்பட்ட சர மாரிகளைப் பொழிந்தான் பாண்டவன் அந்தக்காணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினாலேத்திடுதது அவனையும் நன்றாக அடித்தான். பிறகு, குந்தீபுத்திரன் அகனிக்ருபிரியமான வேறு அஸ்திரத்தை எடுத்துக் காணனைக்குறித்துப் பிரயோகித்தான் அது தேஜவினால் நன்றாக ஜவலித்தது பிறகு, காணன வாருணஸ்திரத்தினால் நெருப் பைத் தணித்தான்; மேகங்களுல் எல்லாத்சிசைகளையும் இருளடாந ததாகச்செய்தான். பாண்டிருந்தனனும் சிறந்தவீரமுள்ளவனுமான அாஜுனன் பரபரப்பில்லாதவனாக, ராதேயன் பாரத்துக்கொண்டிருக் கும்பொழுதே, வாயவயாஸ்திரத்தினால் (அந்தவாருணஸ்திரத்தினால் உண்டான்) மேகங்களை அப்பொழுது விலக்கித்தள்ளினான். பிறகு, ஸுதபுத்திரன் பாண்டிபுத்திரனைக் கொல்லும் எண்ணத்தினாலே அகனிபோலஜவலிக்கின்ற மகாகோரமான ஒருபாணத்தை எடுத்தான்! அரசரே! பிறகு, பூஜீக்கப்பட்டவிலில் அந்தப்பாணமானது சோக கப்படும்போது மலைகளுடனும் சிமுகாடுகளுடனும் காடுகளுடனுங் கூடின பூமியானது நடுக்கமுற்றது. பாரதரே! பரமகற்களுடன் கூடின காற்று வீசியது. திசைகளும் புழுதியினால் மூடப்பட்டன. ஆகாயத்தில் தேவாளுடைய 'ஆ! ஆ!' எனனும் ஒலியும் தோன்றியது. பெரியவரே! ஸுதபுத்திரனால் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட அந்தப்பாணத்தைக்கண்டு பாண்டவர்கள் மனத்தளாச்சியடைந்தவா களாகி அதிக வயஸனத்தை அடைந்தார்கள் காணனுடைய கையினால் நன்றாகவிடப்பட்டதும் இரதிரனுடைய வஜராயுத துக்கொப்பான தேஜஸுள்ளதும் கூரிய முனையுள்ளதுமான் அந்தப் பாணமானது தனஞ்சயனுடைய மாபையடைந்து புற றில் சிறந்த ஸாபமதுழைவதுபோல துழைந்துவிட்டது. மஹா பலசாலியும் பகைவார்களைத் துக்கைப்பவனுமான பீபதஸுவானவன், யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு நிலைதப்பிச் சூழன்று கையி லிருந்த காண்டீவத்தை நழுவவிட்டு, பூகம்பமுண்டாகுந் தரு ணத்தில் மலை அசைவதுபோல அசைந்தான். மஹாரதனை காணன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்றுப் பூமியில் அமுரதியிருக்கிற சக்கரத்தைத் தூக்கிவிடக்கருதி ரத்ததினின்றும் கீழே குதித்தது

இருஷைகளாலும் (சகீகரத்தை) நன்றாகப்பிடித்துத்தூக்கியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசத்தினால் முடியவில்லை. பிறகு, கிரீடதாரியான அாஜுனன் பிரஜைஞயை அடைநது, யமதண்டத் துக்கொப்பான அஞ்ஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணத்தை எடுத்தான். பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவரும் பாரததனைப்பார்த்து, 'காணன் ரதத்தில் ஏறுகிறதற்குள்ளேயே சததுருவான இநதக காணனுடைய தலையைப் பாணத்தால் பிள' எனமொழிந்தாரா. அநத அாஜுனன், பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அநத வசனத்தை, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று நன்றாகப்புகழ்நது, பிறகு, மிகஜவலிக்கின்ற ஓரம்பை எடுத்து, ரதசக்கரமானது அமிழநதிருக்கவே, மஹாரதத்தில் நிராமலனான சூரியனபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற கசசைக்கொடியை அடித்தான். கிரீடியானவன் பொன்னாலும் முததுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜரங்களாலும் இழைக்கப்பட்டதும் சிறப்பித்ததையில் சிறந்த சிலபியின் முயற்சியினால் உண்டிபண்ணப்பட்டதும் அழகிய உருவமுள்ளதும் தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டதும் உமது ஸைன்யத்தினுடைய ஜயத்துக்கு எப்பொழுதும் ஆதாரமாயிருந்ததும் பகைவர்களைப் பயமடையும்படி செய்வதும் புகழ்த்தக்க உருவமுள்ளதும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும் காரதியினால் அகனிகக்கும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானதும் மஹாரதனும் சூரியபுத்திரனுமான காணனுடைய காரதியினால் ஜவலிக்கின்றதுமான சிறந்த யானைகட்டும் கசசைவடிவமுள்ள அநத உத்தமமான கொடியை, நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் ஸவாணககட்டிக்களுள்ளதும் தோமனஞ்செய்யப்பட்ட அகனிபோல ஜவலிக்கின்றதுமான ஒரு கூரபரத்தினால் நாசமசெய்தான அநத தவஜத்துடனகூடவே கௌரவர்களுடைய கீததியும் காவமும் விருப்பமான எல்லாக காரியங்களும் மனமும் விழநதன். பெரிதான 'ஆ! ஆ!' என்கிற சத்தமும் தோன்றியது. பரதகுலத்திலுதித்தவனே! சுறுசுறுப்புடன் காயங்களைச் செய்பவனான் குருவீரனால் புத்தத்தில் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட தவஜத்தைக்கண்டு உம்மைச்சாராதவாகனவரும் அப்பொழுது ஸுத்தபுத்திரனை காணனுடைய ஜயத்தைப்பற்றி ஆசையை இழநதாகன. பிறகு, பாரததன் காணனுடைய வத்ததிற்பொருட்டு விரைவுள்ளவனாகி மகேந்திரனுடைய வஜராயுத்ததுக்கும் அகனிமினுடைய தண்டத்துக்கும் ஒப்பானதும் சூரியனுடைய உத்தமமான கிரணம்போன்றதும் மர்மங்களைப் பிளக்கின்றதும் ரகத்தினாலும் மாம்ஸத்தினாலும் பூசப்பட்டதும் அகனிகக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப

பானதும் பூஜிக்கத்தக்கதும் மனிதாக்கள் குதினங்கள் யானைகள் இவர்களின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மூன்று அரதனி அளவுள்ளதும் ஆறு சிறகுகளுள்ளதும் விரைவாகச் செல்லுநதிமையுள்ளதும் உக்கிரமான வேகத்துடன் கூடியதும் இரத்திரனுடைய வஜராயுதம் போன்ற வீரியமுள்ளதும் அதிகோரமாகப் பரவுகின்ற காலாகனி போன்றதும் பிளாகத்தகும் விஷணுசக்கரத்துக்கும் ஒப்பானதும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் பயத்தை உண்டிபண்ணுகின்றதும் அழிப்பதுமான அஞ்சலிகம் என்கிற ஒருபாணத்தை அமபரததூணியிலிருந்து எடுத்தான் எது தேவஸமுகங்களாலும் தடுக்கமுடியாததோ, எது எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதோ, மஹா பலமுள்ள எந்த மகாபாணமானது தேவர்களையும் அஸ்ரர்களையும் ஜயிக்குமோ, அப்படிப்பட்ட பாணத்தைப் பாரததன் மகிழ்ச்சியோடு எடுத்தான். துடைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த அம்பைப்பாரததுச் சராசரங்களுடன் கூடின உலகமனைத்தும் நடுக்கமுற்றது. எடுக்கப்பட்ட பெரிய போருக்கு ஏற்றதான பாணத்தைக்கண்டு, ரிஷிகள் உலகமனைத்தும் ஸௌகமியத்தை அடையவேண்டி க்ஷேமகாரியத்தைச் செய்தார்கள். பிறகு, காண்டவத்தை வில்லாக்கொண்ட அரஜுனன், எண்ண முடியாத மகிமையுடன்கூடின அந்தப்பாணத்தை வில்லில் பூட்டினான் சிறந்த மஹாஸ்திரத்தோடு சோதனாக காண்டவம் என்கிற வில்லை விரைவாக இழுத்து, 'மகிமை பொருந்திய அஸ்திரமந்திரத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மகிமைதங்கிய இந்தப் பாணமானது, சததுருவனுடைய சரீரத்தையும் உயிரையும்வாங்கும் தன்மையுள்ளது. எனனால் தவம் செய்யப்பட்டிருக்குமானாலும், குருக்களும் ஸந்தோஷமடையும்படி செய்யப்பட்டிருப்பார்களாலும், நல்ல ஆஹுதிகளுடன் ஹோமம் செய்யப்பட்டிருக்குமானாலும், சாஸ்திரங்கள் கற்கப்பட்டிருக்குமானாலும், இந்த ஸத்தியத்தினால் நன்றாகப் பூட்டப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப்பாணமானது மிகப் பலமுள்ள என் சததுருவான காணனைக் கொல்லட்டும்' என்று சொன்னான். தனஞ்சயன் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே காணனுடைய வத்தின பொருடிக் கோரமான அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். காணனைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனும் சூரியசந்திரர்களுக்கொப்பான பரபாவமுள்ளவனும் மனத்தை வசப்படுத்தினவனும் சுறுசுறுப்புடன் காரியங்களைச் செய்பவனும் பாண்டி நந்தனனுமான கிரீடியானவன் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவனாக, 'அதாவாகிரஸ மந்திரத்தினால் உச்சாடனம் செய்யப்பட்ட *கருதனைய

யானது எவ்வாறு சததுருவைக் கொலலுமோ அவ்வாறு நீ என் னுடைய சததுருவைக் கொல்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, தேவர் களுக்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அந்தப்பாணததைப் பிரயோகித்தான் பிறகு, பலசாலியான அர்ஜுனனலை விடப்பட்ட அந்தமஃபாணமானது, ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நன்றாக ஜவலிக் கச் செய்தது. அரசரே! பிறகு, மகாதமாவான அர்ஜுனன் காண்ட வததினின்று விடுபட்டிருக்கிற அந்தப்பாணத்தினால் அனேக ஸைன் யங்களை மிகுதியாக மயங்கச்செய்து ஸூதபுத்திரனான அந்தக்காண னுடைய அந்தச் சிறந்ததலையை அறுத்தான் மன்னரே! பிறகு, மகேந்திரனுடைய குமாரனான பாரததன், அப்பொழுது மகாஸ்திரத தினால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட அஞ்சலிகமெனகிற சிறந்த பாணத்தினால் பிறபகலில் காணனுடைய தலையை அறுத்தான். அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்ட தலையானது விரைவாகக் கீழே விழுந்தது. பிறகு, உடலும் பூமியில் விழுந்தது உதித்திருக்கின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான தேஜஸுள்ளதும் சரதகாலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன்போன்றதுமான அந்தக்காண னுடைய முடியானது, அஸ்தகிரியினின்று சிவந்த மண்டலத்துடன் கூடின ஸூரியன்விழுவதுபோல ஸேனாமுகத்தில் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, இவனுடைய தலையானது, எப்பொழுதும் ஸுகமாக வளாககப் பட்டதும் நல்ல அழகுள்ளதும் மிகக் ஸுகத்துடன் சோந்திருக்கின்ற நல்லவாஸனை பொருந்தியதுமான (அவனுடைய) தேகத்தை, மிகக் செலவமடிறைந்த வீட்டை அதில் வலிக்கும் பிரபு விடுவதுபோல அதிக பிரயாஸத்தினால் விட்டது பாணங்களால் விசேஷமாகப் பிளக் கப்பட்டதும் உயிரை இழந்ததும் வளரந்திருக்கின்றதும் ரகதம்பெரு கும்காயங்களுள்ளதும் நல்லகாரதியுடன்கூடியதுமான காணனுடைய அந்தச்சரீரமானது, வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப்பட்டவுடன் கைரிகதாது ரஸத்துடன் சோந்த அருவிப்பெருகுடன் கூடிய மலையினுடைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல விழுந்தது. கீழே தள்ளப்பட்டிருக் கின்ற காணனுடைய தேகத்தினின்று ஒரு தேஜஸானது ஆகாயத் தை (ப்ரகாசத்தினால்) வியாபித்துக்கொண்டு சூரியனை அடைந்தது. காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்த ஆச்சரியத்தை எல்லாயுத்த வீரர்களும் பார்த்தார்கள். பிறகு, பலகுனனலை காணன் சாயக்கப் பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் சங்கங்களை உரக்க ஊதுனார்கள். அவ்வாறே, கேசவரும் தனஞ்சயனும் மகிழ்ந்தவர்களான நகுல ஸஹ தேவர்களும் சங்கங்களை முழக்கினார்கள் கொல்லப்பட்டப பதித்தி

ருக்கின்ற காணனைக்கண்டு ஸோமகாகள ஸைய்யங்களுடன் லிம்ம
நாதங்களைச்செய்தார்கள்; மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகத் தூர்யங்களை
அடித்தார்கள்; வஸ்திரங்களையும் கைகளையும் வீசிளுார்கள். அரசரே!
யுத்தவீரர்கள் அதிகஸந்தோஷமுள்ளவாகளாகப் பாரதத்தை விருத்தி
அடையச்செய்ய வந்தார்கள். பெருங்காற்றினால் புரட்டித் தள்ளப்பட்ட
மலைபோலவும் யஜ்ஞத்தினுடைய முடிவில் அவிந்த அகனிபோலவும்
விபததுக்கு ஆளபட்டு அாஜுனனுடைய பாணங்களால் ரதத்தி
னின்று அறுததுப் பூமியில் தள்ளப்பட்டிருக்கிற காணனைக்கண்டு,
ஸேனைகளுடன் கூடின மறவீரர்கள் ஒருவரை ஒருவா கட்டிக்
கொண்டு கூத்தாடினார்கள். சததமிட்டுக்கொண்டு (அாஜுனனைப்
பற்றிப்) பேசினார்கள். வேந்தரே! அறுததுத்தள்ளப்பட்ட ஸூர்ய
புத்திரனான அந்தக்காணனுடைய முகமானது காம்பிலலாத தாமரை
மலாபோலவும், தலையானது அஸ்தமனத்தை அடைந்திருக்கின்ற
ஸூர்யனுடைய மண்டலம்போலவும் விளங்கின. அம்புகளால் நூற
புறத்திலும் நிறைக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங்களுடனுங்கூடியதும்
ரகதவெள்ளத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டதுமான
காணனுடைய தேகமானது, சூரியன் தன்னுடைய கிரணங்களால்
விளங்குவதுபோல விளங்கியது. காணனாகிற ஸூர்யன், பிரகாசிக
கின்ற பாணங்களாகிற கிரணங்களால் பகைவார்களுடைய ஸேனையை
நன்றாகத் தவிக்கச் செய்து பலசாலியான அாஜுனனாகிற காலத்தினால்
அஸ்தமனத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டான் அஸ்தமனத்தை
அடைகின்ற ஆதிதயன் ஒளியை எடுத்துக்கொண்டே போவது
போல, அந்தப்பாணமானது காணனுடைய உயிரை வாங்கிக்கொண்
டே சென்றது ஐயா! கடைசியான தினத்துடன் கூடின காண
னுடைய உயார்த சரீரத்திலுள்ள தலையானது, பகலுடைய கடைசிப்
பாகத்தில் அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வீழ்ந்தது.
சேனைகளுள் மேலமேல இத்தரஜனங்களைக்கொண்டு அந்தப்பாணமா
னது உயார்தசரீரத்துடன் கூடின காணனுடைய தலையை விரைவா
கக் கவார்த்து சூரனும் பூமியில் விழுந்தவனும் அம்புகளால் நான்கு
பக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டவனும் ரகதத்தினால் பூசப்பட்ட
மேனியையுடையவனும் பூமியில் படுத்திருப்பவனுமான காண
னைக்கண்ட மதராஜன், பிறகு, தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு
சென்றான். காணன் கொல்லப்படவே, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
வார்களும் யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களுமான கௌரவர்
கள், சரீரத்தினோடு ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அாஜுனனுடைய த்வ

ஜத்தை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தை விட்டு ஓடினார்கள். பரதாசுரனாசிறந்தவரே! அவனுடைய தலையானது, தற்செயலாக விழுந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய மண்டலம்போலப் பூமியை விளங்கச் செய்தது. போரில் மிகஅடிக்கப்பட்டதனால் தீர்க்கரித்திரையை அடைந்தவனும், 2 தடிகளைக் கடித்திருப்பவனும், ரகத்தினால் நிரம்பியவையும் பயமுற்றவையுமான கண்களையுடையவனும், சிறந்தரத்தின் பின்பக்கத்தில் புரள்கிடப்பவனுமான அநந்தராதேயனைப் பார்த்து ஸூரியன் ஒருமுகாததகாலம் கிரணங்கள் குறைந்தவனாயிருந்தான் கூராயவாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்பெறாததும் முக்கியங்களான யுத்தவீரர்கள்கொல்லப்பட்டதும் காவமடங்கினதும் ஸூரிய புத்திரனால் விடுபட்டதுமான கௌரவஸைன்யமானது, சந்திரனை இழந்த ஜயோதிராகிரஹங்களுடையகூட்டம்போல விளங்கவில்லை. ஆயிரங்கண்களையுடைய இரத்திரனுக்கு ஸமமான செய்கையையுடையவனான காணனுடைய ஆயிரம்இதழ்களுள்ள தாமரைமலருக்கு ஒப்பான முகத்தடன்கூடியதும் மங்களகரமாயிருப்பதுமான தலை யானது பகலின்முடிவில் சூரியன் கீழேவிழுவதுபோலப் பூமியில் விழுந்தது அகன்றமாயையுடையவனும் தாமரைமலர்போன்ற முகத்தடன்கூடியவனும் புடம்போட்ட தங்கம்போலப் பிரகாசிப்பவனும் பார்த்தனுடையபாணங்களால் நாற்பக்கத்திலும் தடிகக்கச்செய்யப்பட்டவனும் பூமியில்விழுநகவனும் புழுதியினால்மூடப்பட்டவனும் அழகுகடைந்திருப்பவனும் புத்திரனுமான காணனைச் சூரியன் அடிக்கடி பார்த்து, கண்ணித்திருக்கின்ற கிரணங்களுடன் கூடியவனாக மௌனமௌனத்தன் இருப்பிடம் சென்றான்

தோணணுற்றோனபதாவது அதயாயம

(காணவதந்தினால் ஶ்யோதனன் அக்கீர்க்கச் சல்யன் தேற்றியதும், போர்க்காவாணையும், தோற்றதலீயோர் கிரம்பிச்சேன்றதும்)

சூரனும், பூமியில் விழுந்தவனும், பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவனும், ரகத்தினால் புசப்பட்டமேனியையுடையவனும், தற்செயலாகப் பூமியை அடைந்திருக்கின்ற ஸூரியனைப் போலிருப்பவனுமான காணனைப் பார்த்த எண்ணங்கொண்டவர்கள் நன்றாகக் குழந்துகொண்டு நின்றார்கள் ராஜனே! யுத்தரங்கத்தில் அராஜனனமுதலானவர்கள் மிகுந்தஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் பயப்படுகிறவர்கள் பயந்தார்கள் பகைவர்கள் துயரமுற்றார்கள்,

பார்ப்பவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்த சிலர் சோகததை அடைந்தார்கள். சேனையானது, வந்தீவாறே இஷ்டப்படி சென்றுவிட்டது. நன்றாக அடிக்கப்பட்ட கவசதையும் ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடைய வனும் தனஞ்சயனால அழிக்கப்பட்டவனும் மகாரதனுமான காணனைப்பாத்தது கௌரவர்கள், வமிமத்தினால் விருஷபம் கொல்லப்பட்டபசுக்கூட்டம்போல ஓடினார்கள். அாஜுனனோடு அதிகமாகியுத்தம்செயதுவமிமத்தினால் கொல்லப்பட்ட யானைபோல (அாஜுனனால்) கொல்லப்பட்டு யுகத்தகளத்திலபுதிதருக்கிற காணனைக்கண்டு சலயன் தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரத்ததோடு சென்றான் சூரியகுமாரனான காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, சலயனுடனகூடினகௌரவர்கள் கீதத்தினால் ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அாஜுனனுடையகொடியை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டவர்களாகவே பார்த்துநிடமிருந்து உண்டானபயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள். சலயனோ, காணாஜுனாக னுடையயுத்தத்தில் நொறுக்கப்பட்ட தவஜங்களுடனகூடின சேனைகளைக்கண்டு, ஸருஞ்சயர்களாலும் லோமங்களாலும் பரிஹவிகப்பட்டவனாக அந்த ரகத்துடனே சீக்கிரமாக சென்றான் பீமனோ, தள்ளப்பட்ட தோகளுடனும் குதிகைகளுடனும் யானைகளுடனும் கூடியதும் கொல்லப்பட்ட ஸூகபுத்திரனோடு கூடியதுமான சேனையப்பார்த்து, அப்பொழுது பயங்கரமான ஸவரத்தினால் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்குமபடி செய்துகொண்டு உரக்கக் காஜித்தான காணன்கொல்லப்பட்டவுடன், பீமன் சைகளைத்தோள்களில் தட்டிக் கொண்டு கூததாடினான், தாரகதராஷ்டிரர்களைப் பயப்படுத்திப் செய்துகொண்டு துள்ளினான் அரசரே! எல்லாஸருஞ்சயர்களும் ஸோமகர்களும் அப்பொழுது சங்கங்களை ஊதினார்கள் (ஒருவரையொருவா) கட்டிக்கொண்டார்கள் ஸூகபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவே, அப்பொழுது கூத்தத்திரியர்கள் பரஸ்பரம் அதிகஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் தூயோதனன் கண்ணீரால்கிறைந்த நேத்திரங்களோடு கூடியவனும் தைன்யமுற்றவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகிறவனும் மிக்கதுன்பத்தை அடைந்தவனுமானான் அரசரே! மதரராஜனும் விசேஷமாக மனமயங்குமடைந்து அந்த அாஜுனனால் தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரத்ததோடு வேகத்துடன் தூயோதனனை அடித்து அவனைப் பார்த்து அதிகத்துக்கத்தினால் விரைவாகப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

‘ஒருவரைஒருவா அணுகிக் கொல்லப்பட்டபுதிதருக்கின்றவர்களும் மலைபினசிகரங்களுக்கு ஒப்பானவாளுமான மனிதர்களா

லும் சூதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நிறைந்ததும், யானைகளும் குதிரைகளும் மிகச்சிறந்தரதிகாக்களும் சிதறினதுமான உனதுசேனையானது யமனுடையராஜயததுக்குஸமானமாக இருக்கிறது. பாரத! காணாஜுனாக்களுக்குள் நடந்ததுபோன்றயுத்தம் (இதற்குமுன்) நடந்ததில் சோந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணாஜுனாக்களும் உன்னுடைய மற்ற எல்லாரசுத்துருக்களும் காணனால் கவரப்பட்டார்கள் தெய்வமன்றோ ஸ்வதந்தரமாயிருந்துகொண்டு பரவருத்திக்கின்றது? பாண்டவர் களை ரக்ஷிக்கின்றது? நம்மைக் கொல்லுகின்றது? உன்னுடைய காய வித்தியாகிற பிரயோசனத்தைத் தேடுகின்ற எல்லா வீரர்களும் பலாத்காரமாகப் பகைவாக்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் குபேரனாகும் யமனாகும் இந்திரனாகும் வருணனாகும் ஸமமான பிரபாவமுள்ளவார்களும் வீரயத்தோடும் சௌயத்தோடும் பராக்ரமத்தோடும் அப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற குணகணங்களோடும்கூடியவார்களும் பெருமபாலும் பிறரால் கொல்லப்பட முடியாதவர்களும் உன்னுடைய காயவித்தியிலேயே விருப்பமுள்ளவார்களான அரசர்கள், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைச் சோந்தவாக்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரத! ஆதலால், நீ துயரமடையவேண்டாம். இது தெய்வ ஸங்கலபம். காயவித்தியானது, மாறி மாறி உண்டாகிறது, (ஒருவனுக்கே) நிச்சயமாக உண்டாகாது' என்று கூறினால் மதரந்தனுடைய இந்த வசனத்தைக்கேட்கும் தன்னுடைய தீச்செயலில் மனத்திலை நினைத்தும், தூயோதனன கண்ணீராலநிறைந்த கண்களை யுடையவனாகவும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுபவனாகவும் மிக்க வருத்த மடைந்தான். "அரசரே! அதனை நினைத்ததனால் பேசாமலிருப்பவ

x அடிக்பாடம்.

திருதராஷ்டிரன், "அந்தப் பயங்கரமான தினத்தில் காணாஜுனா களுக்கு நடந்த யுத்தத்தில் எரிக் கப்பட்டதும் (யுத்தத்தைவிட்டு) ஒடினதும் பாண்டவர்களால் அதிகமாகப் படிக்கப்பட்டதுமான கொரவாக்கள் ஸருஞ்சயாக்கள் இவர்களின் படையினுடைய உருவமானது எவ்விதமாக இருந்தது?" என்று வினவ, ஸருஞ்சயன் சொல்லலானான்

"அரசரே! யுத்தத்தில் மஹிஷ்யாக்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் கோரமான பெரியநாசமானது ஏற்பட்ட விதத்தை நீ கவனத்துடன் கேளும மனனரே! காணன் கொல்லப்பட்டபுடன், பாரதனை விமமநாதத் தைச் செய்தபொழுதே உமமுடைய புத்திராக்களைப் பெருமபயம் வந்தடைந்தது. காணன் கொல்லப்பட்டிருக்கையில், ஒரு ஸமயத்திலாவது உமமுடைய யுத்தவீரர்களுக்கு, லைனயங்களை ஓண்டுசோப்பதற்காவது பராக்ரமத்தை விரைவாக வெளிப்படுத்தற்காவது புத்தியுண்டாகவில்லை. ஆழ்ந்ததும் கரை

னும் பலவீனனும் மிகக் துன்பமுற்றவனுமீன தூயோதனீப
பாரதது * ஆததாயனியானவன தீனமாக உரைக்கலானான். 'வீர'
கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உக்கிரமான மனிதர்களாலும் குதிரைகளா
லும் யானைகளாலும் நன்ருகிறைந்திருக்கின்ற இரதயுத்தபூமியைப்பார.
ஒருதடவைமுயன்றவைகளும் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டமேனியை
யுடையவைகளும் மலைகளபோலப் பிரகாசிப்பவைகளும் கீழே விழுந்
திருப்பவைகளும் அதிகமாகத் தடிக்கின்றவைகளும் உயிரைஇழந்த
வைகளும் அதிகமாகஅழிக்கப்பட்ட கவசங்களும் ஆயுதங்களு
முள்ள எல்லாப்போவீரர்களுடனாகூடியவைகளும் வஜரத்தினால்
தாளப்பட்டவைகளும் கற்கள் மிருகங்கள் மரங்கள்இவைகளுடைய
கூட்டங்களை யுடையவைகளுமான பாவதவமூகங்கள்போன்றவை
களும் நன்றாகஅழிக்கப்பட்டிருக்கிற மணிகளுடனும் மாவெட்டி
களுடனும் தோமரங்களுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடியவைகளும்
பொனமயமான மேல்விரிப்புக்களுடனகூடியவைகளும் ரகதவெள
ளத்தில மிதக்கின்றவைகளுமான யானைகளாலும் பாணங்களாலும்
விலக்கித் தாளப்பட்டவைகளும் விழுந்தனவற்றும் கததுகின்றவை
களும் தைனயமுற்றவைகளும் கததத்தைக் கடுக்குகின்றவைகளும்
பரிதாபப்படக்கூடிய கலைமைபிர்புப்பவைகளும் பயமடைந்தவை
களும் புரண்டிருக்கிற விழிகளை யுடையவைகளும் விழுந்திருக்கின்ற
வைகளுமான குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது துக்கிக்கப்பட்டத
விலலாதும் தெட்டம் ராதமாவ கட்டில் கப்பல உடைதிரைக்கையில் வியா
பாரிகளுக்கத் தட்டோர் நூதாரமாவ கா டிவிருல் கொல்லப்பட்ட
ட்டோர், (குபதஸுரத்திரத்தின் அழகைத் தெரவாக) கலரவய நுமபி
லாகா அரவீர! உ-த-த-த-த கொ ப- - - - - , மமத்தினால்
பீடக்கட- - - - - நிருக்ககட்டோ- - - - - நிருக்ககட்டோ அக்கமாகக் காயப்படுத்த
- - - - - வாகளும் ரகச பங்கொ டவாகளும் ராத லாதவாக ஹமான கொ
ரவலேஹராக உத- - - - - பி- - - - - ஹராக உயங்காலத்தில் ஸவயலாஷி
னால ஐயிக்கப்பட்ட (ராகா) கொம்பொடிந்த, வீருஷப்பகரபோலவும் விஷப
பட உடைந்த ஸபாங்கரபோலப் செ டேறும் ம னரே! உ-த-த-த-திர
கொல்லப்பட்டோர், உமருமைய தந்திராகா, தீர த ராகா சொ- - - - - ட
- - - - - க- - - - - பெ- - - - - ம அழிக்க- - - - - வாகளும் - - - - - னிய ட- - - - - ன்களா அழக
கப்பட்டவாக ஹமாகப் பயத்தில ஒடிஹாகா தீசெவமாக உருவியிருந்
த ய- - - - - திரங்களுடும் கவசங்களுடும் டியவாக்களும் பயத்தினால் ஓடு
கொளவாக ஹ மனஉறுதியை இழந்தவாக ஹ ஓடுவரை ஒருவா அழிக்கின்ற
வாக்களும் டாக்கிரைவாக ஹம் பயத்தினால் புகப்பட்டவாக்களும் 'எளவீயே

தக்க நிலைமையை அடைந்ததாயிற்று. ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் விலக்கித்தள்ளப்பட்டவைகளும் அவ்விதமாக அடித்துத் துக்கக்கப்பட்டவைகளும் குறையிராயிருப்பவைகளும் உயிரைஇழந்தவைகளுமான யானைகுதிரைகூட்டங்களால் பூமியானது மஹாவைதரணிபோல விளங்கியது. அறுக்கப்பட்டிருக்கிற வுதிரைகளின் பின்பாகத்துடனும் சரீரத்துடனும் கூடியவைகளும் அதிகநெருக்கமுற்றவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான யானைகளோடும், எதிரிலநிற்கின்ற பகைவார்களால் கொல்லப்பட்டவார்களும் கவசங்களும் ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் ஆயுதங்களும் சித்தினவார்களுமான சிறந்த ரதிகளோடும் சிறந்தயானைவீரர்களோடும் குதிரைவீரர்களோடும் காலாட்களோடும் கூடின பூமியானது, தணிந்திருக்கிற அகனிகளுடனகூடியதுபோலத் திருந்தது பாண்டங்களால் அடிக்கப்பட்டவார்களும் மகாபலசாலிகளும் ரோஷத்தோடு பாக்கின்றவார்களும் நார்புறங்களிலும் விழுந்திருப்பவர்களும் முழுதும் பரஜனஞ்சையிழந்தவார்களும் மீண்டும் தேயுதலடைகின்றவார்களுமான யுத்தவீரர்களால் பூமியானது, குடத்திலடங்கியிருப்பிற அகன்களால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. ரதவீர விழுந்திருக்கின்றவைகளும் மிக்க ஒளிபொருந்தியவைகளுமான ரதனங்களால் பூமியானது, இரவில் (நனருகப்) பிரகாசிக்கின்ற ஜயோதிமண்டலங்களால் ஆகாயமவிளங்குவதுபோல விளங்க

[illegible]

கியது. காணாஜனாகளுடையகைகளாலவிடப்பட்ட பாணங்கள் யானைகளையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்து பிராணவாயுகளை விரைவாக ஓட்டி மஹாஸாபங்கள் புறறிவதுழைவதுபோல நேரில் சாய்ந்து பூமியில் பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன் காணன் இவர்களின் யுத்தமாகத்தலை பூமியானது, கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற மனிதர்களாலும் யுத்தத்தில் பாணங்களால்பிளக்கப்பட்டவைகளும் ரகத்ததி லை நன்றாகப்பூசப்பட்டவைகளுமான மரித்தயானைகளாலும் நடக்க முடியாததும் உடசெல்லுதற்கும் அரியதும் ஆகியது பெரியபாணங் களால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவையும், நன்றாகஏறப்பித்தப்பட்டவையும், யானைகளையும் போவீரர்களையும் குதிரைகளையும் சிறந்தஆயுதங்களையும் தவஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமவர்கள் சித்தின்வையும், கட்டுக்கள மிகச்சித்தின்வையும், சக்கரங்களும் அச்சக்களும் துக்களும் தரிவேணுக்களும் அறுக்கப்பட்டவையும், பூட்டாமவர்களை இழந்தவையும், துயரத்தைஉண்டிபண்ணுகின்றவையும், மாறாகத் திருப்பப்பட்டிருக்கிற ஏக்கால்களுடனகூடியவையும், விசேஷமாக ரதகுபதிகளாடிந்தவையும் ரதனங்களாலும் கனத்ததினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களாலும் தேருறுபுக்களாலும் மூடப்பட்டிருக்கிறபூமியானது, சாதகாலத்திய மேகங்களால் ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேகமுள்ளகுதிரைகளால் நன்றாக இழக்கப்படுகின்றவையும் தேராள்கள் கொல்லப்பட்டவையும்

மாட்டான எல்லாட்டைகளுக்கும் பிளக்கத்தில் குதிரைகளை மொள்ள ஓட்டு. பதத்தஞ்செய்கின்ற கொலத்தையாக கொல்லப்போகிறேன் ஸம்சய மில்லை பெருங்கடலானது கரையைக்கடந்து செல்லமாட்டாததுபோல அா ஜனன் என்னை உற்பத்திவதற்கு உலலமையுடனவருகாள் இப்பொழுது, கோலந்தன என எழின் அாஜனனென காடியான பிருகோதரன்என அவ வாநே மகுதியிருக்கிற மறந்தசத்தருக்களையும் கொல்லப்போகிறேன் கா ணாவெய்யத்தலை கடஞ்சியாகாமையை அடியப்போகிறேன்' எனமுனி ஞானகளுக்கும் மோமக்களுக்கும் தஞ்சுத குறூஜனெனய அந்த வாததை யைக்கேட்டு, ஸாரதியானவன் எவாணமயமாந கடிவாணமூண்ட குதிரை களா மெதுவாக நடத்தஞ் பெரியலிட்ட ரதங்காடும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் உடுபட்டிருக்கிற உடமைச்சொந்த இருபதையாயிரம் காலாட்களா பதத்தனைபொருட்டு னனத்தாகாகவே ின்றாகாள் அவா களை மிக்க கொடமுள்ள மமனெனும் பாரவதஞ் திருவடதயுமனும் சது ரங்கஸையோடு சூழ்ந்துகொண்டு பாணங் கால கொளறாகா அவர்கள் டாாவதஞ்உடனகூடிய பிமலேனென யுத்தத்தில் எந்தாததுப போடபிறந்தா கள். மறந்தாகா அந்த யுத்தத்தில் பாரத்தன திருவடதயுமன இவர்களு

நன்கு அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின் மீதும் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் குதிரைவீரர்களின்மீதும் விரைவாகச் சென்றுகொண்டு பலவாறாகச் சுழன்றன. பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கூடினவைகளும், கூாமையுள்ளவைகளுமான சூலங்களும் முதலாகக் கரங்களுடன்கூடின உலகைகளும் சித்திரமானகததிகளும் *பளபளப்பானுறைகளும் தங்கப்பட்டதால கட்டப்பட்டயானைகளும் பொன்னுலாவங்களிகப்பட்ட விறகளும் ஸவாணத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டகட்டுகளுடன்கூடின பாணங்களும் துவையப்பட்டரிஷ்டிகளும் தங்கத்தினால் அதிகம்பிரகாசிக்கின்ற ராட்டிகளும் தடிகளும் வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களும் சங்கங்களும் அறுக்கப்பட்டும் இறைநுட்பபட்டிமிருப்பனவும் காரதியைஇழந்தனவுமான மாலைகளும் கம்பளவிரிப்புகளும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் தலைப்பாகைகளும் கிரீடங்களின்வரிசைகளும் வெண்மைநிறமுள்ள மகுடங்களும் நான்குபக்கத்திலும் சித்திரிக்கக்கின்ற சாமரங்களும் சிறந்த ஆபரணங்களுள் முக்கியமான பதக்கங்களும் ஹாரங்களும் கலைஅணிகளும் சிறந்ததோளவளைகளும் பொற்கொடிகளுடன்கூடின பொன்மயமான கண்டாபரணங்களும் வைரத்துடனும் பொன்னுடனும் சோந்திருக்கிற உத்தமமான மணிகளும் பறபலவித மங்களரசமானரதனங்களும் ஸுகத்திறகேற்ற

டைய பெயர்களை எடுத்தவரையாகச் அப்பொழுது, பீமன் எதிரில் நிற்கின்ற அந்த வீரர்கோடு யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டான் அவன் ரத்தத்தினின்றும் விரைவாகச் சீழே இறங்கிக் கதாயுத்தத்தைக் கையிறகொண்டு யுத்தமசெய்தான் புட்பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவன் தாமதத்தில் பறந்துவருவானும் சூரியில் புதலவையுமான பிரகோதர ரதத்திலிருந்துகொண்டு பூமியில் இருக்கிற அந்த வீரர்களை எதிர்த்துப் போரிடியபீமன் தங்கத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் மூடப்பட்ட பெரிதான கதையை எடுக்கிறதொன்று தண்டத்தைக் கையிறகொண்ட யம போல உமமைச்சோரீதவாகனைவரையும் கொன்றான். காலாடகராகச் சங்கந்தகுப்பியியமான உயிரில் பறமையிட்டி, நெருப்பை போகச் விட்டவகா ஒடுவதுபோல யுத்தத்தில் பீமன் எதிர்த்து ஓடினாகா கோபுர ராவாகளும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதிகொண்டவாளுமான அந்தப் பதாதிகா, யமனைக்கண்டு பிராணிகளாகக்கா நாமடைவதுபோலப் பீமனே னனை எதிர்த்து உடனே நசித்ததாகா மலையாலசாலியான பீமன் கதையைக் கையில் ஏந்திக் கழுகுபோல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு உமமைச்சோரந்த இருபத்தை யாயிரம் கோவீரர்களை நொறுக்கிஞன் ஸதயபராக்கிரமமுள்ளவனும் மகாபல

* இது இரண்டு முறை வருகிறது

(வீரர்களுடைய) சரீரங்களும் சந்திரனுக்கொப்பான முகத்துடன் கூடின தலைகளும் விளங்கின. மனத்துக்கு இன்பமான வீரர்களுடையதேகங்களையும் போகங்களையும்) சதரம் சாமரம் கிரீடம் முதலான) விருதுகளையும் ஸுகங்களையும்விட்டு மகிமை பொருந்திய ஸவதர்மத்தில நிலைபெற்றுக்கொல்லப்பட்டிக் கீர்த்தியினால் சிறந்த உலகங்களை அடைந்தார்கள். தூர்யோதன! திரும்பு. அரசனே! கௌரவத்தை அழிப்பவனே! போர்வீரர்கள் பாசறைகளைநோக்கிச் செல்வட்டும். நீயும் செல். பிரபுவே! இதோ ஸூரியனும் மேறறிசையில இறங்குகிறான். நரேந்திரனே! இந்தக்கார்யத்திலோ நீயே காரணமாக இருக்கிறாய்' என்றான். அரசரே! சலயன் இவ்வளவுமட்டிலும் சொல்லித் தூயோதனனையும் திரும்பும்படிசெய்து ஓய்ந்தான். யுத்தத்தில மிக்கபற்றுள்ள புத்தியையுடையவனும் 'ஆ! காண! ஆ! காண!' என்று புலம்புகின்றவனுமான அந்தத்தூயோதனனைத் துரோணபுத்திரரைமுதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்களெல்லோரும் தேறுதல அடையும்படிசெய்தபிறகு, திவ்யமாகஇருப்பதும் யசவீனிலஜவலிகின்றதுமான அாஜுனனுடைய ரதத்தையும் தவஜதையும் பார்த்துக் கொண்டே (தத்தம்இருப்பிடம்) சென்றாகள ராஜரே! மிகப்பிரகாசிக் கின்றபயங்கரமான முகூர்த்தத்தில, மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் சரீரங்களிலிருந்து உண்டான சிவந்தரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்டிருப்பதும் சிவந்தவஸ்திரங்களாலும் மாலிகளாலும் ஸவாணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினாலும் பிரகாசிக்கின்றவனும் எல்லோருக

சாலியுமான பீமன், அந்தக் காலாட்களுடைய படையைக்கொண்டு தருஷ்டதயும்னனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த யுத்தத்தில நின்றான் சிறந்த வீரய முள்ளவனுன தனஞ்சயன தோப்படையை எதிர்த்தான் மாதரீபுத்திராகளும் மஹாரதனுன ஸாதயகியும் ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாகத் தூயோதனனுடைய படையைக் கொன்றகொண்டு டேகத்தோடு எகுனியை எதிர்த்தார்கள அவர்கள் கூடையுள்ள அம்புகளால் அவனையை அனேககுதிரைவீரர்களைக் கொன்று விரைவாகப் பாகவாகசீரானேயாக எதிர்த்துலும் ஞாக்கள் அந்தச் சமயத்தில பெரும்போர் நடந்தது பிரபுவே! தனஞ்சயன், மூலலகங்குலிலும் பிரவீரத்திபெற்ற கானம்வெம் கிதவிலை அசையப்பட்டிசெய்துகொண்டு, உடற்படையதோபட்டையை எதிர்த்தான் தருஷ்டனை ஸாரதியாகவுடையதும் வெள்ளைக் குதிரைகளுடைய கூடியதும் வறநின்றதுமான ரததையும் யுத்தமசெய்கிற வீரனுன அாஜுனனையும்கண்டு உமமைச்சோந்தவாகள பயத்தினால் விரைவாக ஓடி ஞாக்கள் ரதக்கிரீடமுந்தவாகளும் அம்புகளால் டிக் கப்பபட்ட இருபத்தை யாயிரம்காலாட்களும் மரணமடைந்தாகள புருஷஸுரேஷ்டம பரஞ்சாலா களுன மஹாரதனும் பெரியமனமுள்ளவனும் பெரிய விலைத்தரித்தவனும் தேஜ

கும் இனியவளுமான யுவதியைப்போலிருப்பதும், ரகத்ததினால் நன்றாக மூடப்பட்ட உருவமுள்ளதுமான யுத்தபூமியைக்கண்டு, பாச்சிகைக்காய்களால (வென்று) நாட்டைவிட்டு ஓட்டப்பட்ட அரசர்கள் போலக் கௌரவர்கள் நிறகவேஇல்லை. மன்னரே ! அவர்கள் கர்ணனுடையவதத்தினால் மிக்கதுன்பமடைநதவர்களாகவும் 'ஆ ! கர்ண ! ஆ ! கர்ண !' என்று சொல்பவர்களாகவும் சிவநதசூரியனைப்பார்த்துக் கொண்டு சேனைகள்நதுகியிருக்கும் இடங்களைநோக்கி விரைவாகச் சென்றார்கள். காண்டவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளும் தங்கமயமான சுட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லிலதீட்டப்பட்டவைகளும் ரகத்ததினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுள்ளவைகளுமான அம்புகளால நிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன்சூழின காணன் கொல்லப்பட்டும், பிரகாசிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன்போல விளங்கினான். அநதத்தேவஸரேஷ்டர்களும், 'புத்திரனிடத்தில் தயையுள்ள

ஸவியும் பகைவாருடையகூட்டத்தைத் தவிக்கச்செய்பவனும் பாஞ்சாலராஜனுடையபுதலவனுமான திருஷ்டதயுமன்ன, அவர்களைக்கொன்று பீமஸேனை முன்னிட்டுக்கொண்டு விளம்பமினிதி எதிரில் காணப்பட்டான புறவுக்கு ஸம்மானநிதமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் * கோவிதாரமரத்தைக் கொடியாக்கக்கொண்டவனுமான தருஷ்டதயுமனை யுத்தத்திலகண்டு உம்மைச்சோநதவர்கள் பயத்தினால் ஓடினார்கள். நீர்த்தியுள்ளவார்களும் ஸாதயகியுடன் கூடியவாருமான மாதீபுத்திரர்கள், சீக்கிரமாக அஸ்திரங்களைஎய்கின்ற காந்தாரராஜனான சகுனியைக் காலதாமதமின்றி எதிர்ப்பவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் பெரியவரே ! சேகிதானனும் சிகண்டியும் தரௌபதீபுத்திரர்களும் உமமுடைய மிக்கபெரிதானசேனையைக்கொன்று சங்கங்களை அவ்வாறு ஊதினார்கள் அவர்களைவார்களும் புறங்காட்டிஓடுகின்ற உம்மைச்சோநதவர்களைப் பார்த்து, கோபமுள்ளவிருஷ்பங்களை எவ்வாறு விருஷ்பங்களை ஜயித்துத் துரத்துமோ அவ்வாறு எதிர்த்துத் துரத்தினார்கள் அரசரே ! பலமுள்ளவனும் இடக்கையாலும் அம்புகளைப்பிரயோகிப்பவனுமான பாண்டவன், உமது ஸையத்தைச்சோநத அநதமிச்சசேனையைக்கண்டு ஸன்னததனுகரின்றான் ; குரோத்ததையும் அடைந்தான் வீரயசாலியானதன்ஞ்சயன் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற காண்டவமென்கிறவிலலை அசைத்துக்கொண்டு ரதிகாருடைய படையை எதிர்த்தான் பிரகு, அவர்களின்மீது பாணஸமூகங்களை விரைவாக இறைத்தான் இருளால மூடப்பட்டவே, ஒன்றமே காணப்படவில்லை மகாராஜரே ! உலகம் இருளாலமூடப்பட்டப பூமிமுழுவதும் ஒரேபுழுதிஅடாநதிருக்கவே, உம்மைச்சோநத எல்லாயுத்தவீரர்களும் மிக்கபயத்தினால் ஓடினார்கள். ஜனநாதரே ! ஸேனையானது நன்கு முறியஅடக்கப்பட்டவே, எதிரிலவருகின்ற

* காட்டாததி அல்லது குராமம்.

வனுன ஸூர்யபகவான் ரகதஜலதத்ரினாலனைக்கப்பட்டிருக்கிற கர்ணனுடையதேகத்தை ரகதம்போலச் சிவந்தநிறமுள்ள *கரீக்ரங்களாலதொட்டி ஸ்நானம்செய்வதற்காக அப்பொழுது மேற்கு ஸமுத்திரத்தை அடைந்தானே' என்றுஎண்ணித் தத்தம்இருப்பிடத்தைக்குறித்துப் புறப்பட்டார்கள். ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமிருந்த எல்லாஜனஸமுகமும், ஆசசர்யகரமானதும் பிராணிகளுக்குப்பயத்தைஉண்டிபண்ணுகிறதுமான சிறந்தகுருவீரர்களான கர்ணாஜனர்களுடைய யுத்தத்தைக்கண்டு, அதனையே நன்குசிந்தித்துக்கொண்டு ஸுகமாகச்சென்றார்கள். காணனுடைய பாணங்களால் நன்றாக நிறைக்கப்பட்டவாகளும் பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்வவாகளுமான கிருஷ்ணாஜனாகள் இருவரும், இருளை நாசமடையும்படி செய்து கொண்டு உதித்திருக்கின்றவர்களும் கிரணஸமுகங்களுள்ளவர்களும் மாசுதறவர்களுமான ஸூர்யசுந்திரர்கள்போல விளங்கினார்கள்.

சத்துருக்களை உம்முடையபுத்திரனுன குருராஜன நன்றுகள்திரித்து அருகில சென்றான பாதாக்குள சிறந்தவரே ! பிறகு, தூயோதனன, முற்காலத்தில பல்யானவன தேவர்களைச் சண்டைக்கு அழைத்ததுபோல எல்லாப்பாண்டவர்களையும் போருக்குஅழைத்தான். பறபலசஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் அடிகடடி வெருட்டுகின்றவாகளுமான அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து எதிரில் காஜித்துக்கொண்டு அருகில வேகமாகவந்தார்கள். பிறகு, கோபங் கொண்ட தூயோதனனும் பரபரப்பிலலாதவனாக யுத்தத்தில் கூரியபாணங்களால் அவர்களை தூறுதூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான். அந்தப் பாண்டவவீரர்களுடைய ஸேனையானது நாற்புறங்களிலும் போர்புரிந்தது. அப்பொழுது, ஒருவனாக இருந்துகொண்டு, ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாப் பாண்டவர்களையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்ததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புத்திரனுடைய பெளருஷத்தைக் கண்டோம். பிறகு, மஹாபலசாலியான அந்தத் தூயோதனன தன்சேனை அதிகதுக்கத்தை அடைந்திருக்கிறதைக் கண்டான் ராஜேந்திரரே ! பிறகு, புத்திரிச்சயத்தையுடையவனுன உம்முடைய புத்திரன, அந்தயுத்தவீரர்களை நிலைபெறச்செய்து ஸந்தோஷிக்கச்செய்து கொண்டு இந்தவசனத்தை உரைக்கலானான் 'பயத்தினால் பீடிகப்பட்டவர்களாக நீங்கள் செல்லக்கூடிய இடத்தை நான் காணவில்லை. எங்கே சென்றாலும் பாண்டவனிடத்திலிருந்து உங்களுக்கு விடுதல் உண்டாகுமா ? நீங்கள் ஓடுவதனால் யாது பயன் ? இவர்களுடையஸேனையோ ஸவலப்பிரகுகிறது. கிருஷ்ணாஜனாகள் நன்றாக காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் இப்பொழுது எல்லோரையும் கொல்லப்போகிறேன். ஜயம் நிச்சயமாகவன்றோ உண்டாகும் ? சித்தினவர்களும் ஓடுகின்றவர்களும் பாபத்தைச்செய்கின்றவர்களுமான உ

அந்த ஆம்புத்திரர்களை விலக்கிவிட்டு மஹாபலசாலிகளும் நண்பர்களால சூழப்பட்டவர்களும் நிகரற்ற பராகரமமுள்ளவர்களும் ஸுகிகளும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவர்களுமான அவவிருவர்களும், சிந்திக்கத்தகாத மகிமையுடன்கூடிய விஷ்ணுவும் இந்திரனும் ஸபையில் விளங்குவதுபோல விளங்கினார்கள். அப்பொழுது, மகாயுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொன்று தேவர்களோடும் கந்தாவர்களோடும் மனுஷ்யர்களோடும் சாரணர்களோடும் கூடின மஹரீஷிகளாலும் யக்ஷர்களாலும் மகோரக்களாலும், 'உத்தமமான ஜயம் மேலமேலும் உண்டாகுக' என்று சொல்லிப் பூஜிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, தக்கபடி அவர்களுக்குப் பிரதிமர்யாதையெது நிகரில்லாதசெய்கைகளால் புகழப்படுகின்றவர்களும் ஸுஹருத்துக்களால் சூழப்பட்டவர்களுமாகிப் பலனளன்கிற அஸூரனைக் கொன்று கேசவரும் தேவராஜனும் ஸந்தோஷித்தது போல ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

களைப் பாண்டவர்கள் பின்தொடர்ந்து கொல்லப்போகிறார்கள் நமக்கு யுத்தத்தில் வதம் நன்மையைப்பயக்கக்கூடியதன்றோ? ஸ்ரீததிரியதாமததோடு யுத்தம் செய்கிறவர்களுக்கு யுத்தத்திலநேருகின்ற மரணமானது ஸுக்கரமானது மாண்டவனா துக்கத்தைஅறிகிறதில்லை; மரித்தும், மோக்ஷத்தை அடைகிறான். வந்திருக்கிறஸ்ரீததிரியர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் கேளுங்கள் பிராணிகளுடைய உயிரைவாங்குகிற யமன், சூரனையும் பயப்படுகிறவனையும் கொல்லுகிறானுதலால், ஸ்ரீததிரியவிரதத்தையுடையவனான என்னையோனற எந்த விவேகிதான் யுத்தம்செய்யமாட்டான்? சினமுள்ளவனும் பகைவனான பீமஸேனனுடையவசத்தை அடையப்போகிறீர்கள் பாட்டன்மாமர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்த தாமதத்தை நீங்கள் விடுவது தகுதியன்று ஸ்ரீததிரியனுக்கு ஓடுவதைவிட அதிகப்பாமான அதாமமில்லை யுத்தமென்னும்தாமதத்தைக் காட்டிலும் மிகச்சிறந்ததும் இல்லை (இது) ஸவாககத்திற்கு வழி கௌரவர்களே! ஓ! யுத்தவீரர்களே! நீங்கள், தாமதமின்றிக் கொல்லப்பட்டு இரத்தநீர் வித்ததிலேயே மேலான உலகங்களை அடையுங்கள்' என்று கூறினன உம்முடைய புத்திரனுனவன் இவ்வாறு சொல்லும்போது, அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட (உமது) போரவீரர்கள் அந்தவாக்கியத்தைக் கவனியாமலே எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள் அதிகப்பயமடைந்தவனும் மிகமனமயக்கமுற்றவனும் மதராஜனுமான சஸ்யன், உம்முடைய புத்திரனுன தூயோதனனால் தடுத்துத் திருப்பப்படுகின்ற ஸையத்தைக்கண்டு, அப்பொழுது, அவனைப்பார்த்து இந்தவாக்கியத்தை உரைத்தான்

நூலுவது அத்தியாயம். 6

(கிருஷ்ணர்ஜனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் சேன்றது)

பாணங்களால் கவசமஅனுககப்பட்டவனும் இரத்
மாபுநனைக்கப்பட்டவனுமான ராதேயனை, உயிர்போயிருந்தும், காரதி
யானது விடவேயில்லை. புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்குடிகரான
வனும் பாலசூரியனுக்கு ஒப்பான காரதியுள்ளவனுமான அநதசகூரனை
எல்லாபிராணிகளும் உயிரோடிருப்பவனைப்போலவே எண்ணின.
மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருந்தும், அவனைக்
கண்டு நான்குபக்கத்திலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், விரிமத்தைக்கண்டு
மற்றம்ருகங்கள் நடுங்குவதுபோல நடுக்கமுற்றராகள். புருஷஸரேஷ்
டனான காணன், கொல்லப்பட்டிருந்தும், பேசுகிறவன்போலக்
காணப்பட்டான். உயிரைஇழந்திருந்தும், மஹாதமாவான காண
னுக்கு ஒருவிதமான விகாரமும் உண்டாகவில்லை. அரசரே! அழ
கான வேஷத்தைத்தரித்ததும் அழகியதலையும் கழுத்துமுள்ளதுமான
அந்த ஸூதபுத்திரனுடைய முகமானது பூணசந்திரனுக்கு ஒப்
பான காரதியுடனகூடியதாக இருந்தது சிறந்த பொன்போன்ற
வனும் ஜவலிக்கின்ற அகனிபோன்றவனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான
அநதக்காணன், பாரததனுடைய பாணங்களாகிற ஜலத்தினால் தணிந்
தான். ஜவலிக்கின்ற நெருப்பானது எவ்வாறு ஜலத்தை அடைந்து
தணியுமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில் காணனாகிற நெருப்பானது, பாரதத்
னாகிறமேகத்தினால் தணிக்கப்பட்டது. அநதக்காணன் நல்லயுத்
தத்தினால் ஜவலிக்கின்றகீததியைத் தனக்குப் பூமியில் தேடிவைத்து
விட்டுப் புத்திரர்களோடுகூடப் பாரததனுடைய தேஜஸினால் யுத்தத்
தில் தணிந்தான். அரசரே! பறபலஆபரணங்களையணிந்தவனும்
புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்கு ஒப்பான ஒளிபொருந்தினவனும்
ஸூரியகுமாரனுமான காணன், எல்லாப்பாண்டவர்களையும் பாருசா
லர்களையும் அஸ்திரதேஜஸினால் நன்றாகத் தவிர்த்துச் செய்து சரமாரி
களைப்பொழிந்து பகைவாசேனையைத் தபிக்கச்செய்து சிறந்தஒளி
பொருந்தினவனான சூரியனமேயில் விளங்கிக்கொண்டு, எல்லோரை
யும் வாட்டி, துளிர்ந்தமரம்போல அடித்து வீழ்த்தப்பட்டான்.
எவன், 'கொடுக்கக்கடவேன்' எனறே எப்பொழுதும் ஸாதுக்களுக்
குக் கொடுத்தானோ, யாசிக்கப்பட்டால் 'இல்லை' என்று சொன்னதில்
லையோ, அநதஸதபுருஷனான காணன்* தவிர்த்த யுத்தத்தில் கொல்லப்

* இரண்டிதேராளிகள் ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பது.

பட்டான். மன்னரே! மஹாதமாவான எவனுடைய தனமானது முழுதும் பராம்மணதீனமாக ஆயிற்றே, எவனுக்குத் தன்னுயிரும் பராம்மணவிஷயத்தில் கொடுக்கத்தகாததாகவிலையோ, கொடுப்பவர்களுள் பிரியமும் விருமபினவற்றைக் கொடுப்பவனுமான அநதக் காணன், பாததனுடைய அஸ்திரத்தினால் மிச்சமின்றி எரிக் கப்பட்டு உத்தமகதியை அடைந்தான் எவனே ஆதாரமாகக் கொண்டு உம்முடைய புத்திரன் வைரத்தை உண்டிபண்ணினானே அநதக்காணன், உமது புத்திரர்களுடைய ஜயத்திலிருந்த ஆசையையும் ஸுகத்தையும் கவசத்தையும் பறித்துக்கொண்டு ஸவாககம்சென்றான காணன் கொல்லப்படவே, நதிகளும் பெருகியோடவிலலை, சூயனும் கலங்கி னவனாக அஸ்தமனத்தை அடைந்தான் வெண்ணிறமுள்ள கிரகமும் ஜவலிக்கின்ற சூரியனுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடையதாயிற்று. யமனுடைய அநதப் புத்திரனும் வகரமாக உதித்தான். பிறகு, ஆகாயம் நடுங்கியது பூமியானது காஜித்தது கருமமாகவும் கோரமாகவும் காற்றுக்கள் வீசின. திசைகள் ஜவலிக்கின்றவைகளும் புகையுள்ளவை களுமாயின மஹாஸமுத்திரங்கள் காஜித்தன; கலங்கின பெரிய வரே! கானகங்களுடன்கூடப் பெருமலைகளும் நடுங்கின. பூதகணங் களும் அதிகமாகத் துன்பமடைந்தன பிரஜைகளுக்கு நாதரே! பரு ஹஸபத்யானவா போஷிணிநக்ஷத்திரத்தைத் தழித்துக்கொண்டு சந திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் ஸமமாயினா காணன்கொல்லப்பட்ட வுடன், திசைகள் பிராணிஸஞ்சாரமற்றவையாயின. சந்திரனுட னும் சூரியனுடனுங்கூடின் ஆகாயமும் பூமியும் அசைவுற்றன நெருப்புஜவாலைகளுடன்கூடின் குறைக்கொளியும் விழுந்தது. ராக்ஷஸர்கள் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவர்களானாக அாஜுனன், சந்திரனுடைய பிரகாசம்போன்ற பிரகாசமுள்ள முகத்துடன்கூடிய காணனுடைய தலையைப் பாணத்தால் அறுத்தபொழுது, ஆகா யத்தில் தேவர்களால் உண்டிபண்ணப்பட்ட 'ஆ! ஆ!' எனனும் சபதமானது உடனே தோன்றியது. வேந்தரே! அாஜுனன், தேவர்களாலும் கந்தாவர்களாலும் மனிதர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சததுருவான காணனை யுத்தத்தில் வதஞ்செய்து, முற்காலத்தில் விருதரனைக்கொன்று இநதிரன் விளங்கினதுபோலச் சிறந்த காரதியினால் விளங்கினான். மஹேந்திரனுடைய வீரயத்துக்கு ஒப்பான வீரயத்துடன்கூடியவர்களும் புருஷஸரேஷ்டர்களும் யாதவர்களுக் கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டிபண்ணுகிறவர்களு மான அநதக்கிருஷ்ணாஜுனரிருவரும் கொடித்துணிகளுடன்கூடிய

தும் பயங்கரமான சததத்துடன்கூடிய கொடியுள்ளதும் சங்குபோலவும் ஸ்படிகம்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய வாகனத்துக்குட்பானதும் ஸவர்ணத்தினாலும் முததுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் பவளங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்ற வேகத்துடன்கூடியதுமான தேருடன், இரண்டு சூரியாகள்போலவும் ஜ்வலிக்கின்ற இரண்டு அக்னிகளபோலவும் ஸமமானசோகைகபெற்றிருக்கின்ற விஷ்ணுமஹேந்திராகளபோலவும் இருந்துகொண்டிருத்தநகரத்தில் பயமற்றவர்களாக விளங்கினார்கள் பிறகு, வானரதவஜ்ரனை அந்தஅர்ஜுனனும் கருடதவஜ்ரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், விலநாண்கயிறு கையுறை சககரங்களினடேமி இவைகளுடைய ஒலிகளால் சததுருக்களைப் பலாதகாரமாக ஒளியைஇழந்தவர்களாக்கி அவர்களைப் பாணஸமூகங்களால் அழித்து அவர்களுடைய உளளங்களைத் தவிககச்செய்து மிக்கஒலியுள்ள சிறந்தசங்கங்களை உரக்கஊதினார்கள். மனிதர்களுள் சிறந்தவர்களான கிருஷ்ணாஜுனர்கள் பொன்னலங்காரங்களால் நிரம்பினவையும் பேரொலியுள்ளவையும் பனிபோல வெண்ணிறமுள்ளவையுமான சிறந்த இரண்டுசங்கங்களைக் கைகளாலபிடித்து மூவுலகங்களிலும் வெற்றியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு ஊதினார்கள். பாஞ்சஜன்யம், தேவதத்தம் என்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய ஒலியும், பூமியையும் ஆகாயத்தையும் திக்குகளையும் நிரப்பிற்று ராஜஸரேஷ்டரே! சூரர்களான மாதவா அர்ஜுனன் இருவருடையசங்கநாதத்தினாலும் கௌரவாகளனைவரும் விசேஷமாக நடுக்கமுற்றார்கள் அவ்விருவரும் சங்கத்தினுடைய ஒலியினால் காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் குகைகளையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் உமதுபுத்திரனுடைய ஸேனையை மிக்க பயமடையும்படிசெய்துகொண்டும் யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷப்படுத்தவந்தகாகச செனராகள பாரதரே! பிறகு, ஊதப்படுகின்ற சங்கங்களின்ஒலியைக் கேட்டவுடனே, கௌரவாகள மதரீதேசாதிபதியான சலயனையும் பாரதாசனங்கு அரசனான தூயோதனையும் விட்டுவிட்டு வேகத்துடன் ஒடினிட்டார்கள். பிறகு, மேககூட்டம்போலச் சததம்மிகின்றவையும் சரத்காலத்தில் ஈன நிலை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய காரந்திபோன்ற காரதியுள்ளவையுமான தனஞ்சயன காணனஇவர்களின் ரதங்களினால் ஆச்சாயமடைந்தவர்களாகி, அப்பொழுது மஹாயுத்தத்தில் அதிகமாக விளங்குகின்ற அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துகொண்டு செனராகள. உத்திரருக்கிற இரண்டு சூரியாகள்போன்ற அரத்த தனஞ்சயனையும் கேச

வரையும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடினார்கள்.

நூற்றோராவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியதும், அவர் கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்.)

ஸூர்யகுமாரனான காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாக எல்லாத்திக்குக்களையும் பார்த்துக்கொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினார்கள். ஸ்ரீராமரால் ராவணன்கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு ராக்ஷஸர்கள் பயந்தோடினதுபோல உம்மைச சேர்ந்தவர்கள் பயத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகத் திசைகளில் ஓடினார்கள். மன்னரே! பாரதரே! பிறகு, அதிகமாகப் பயந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் உம்முடையபுத்திரனால் நாற்புறத்திலும் தடுக்கப்பட்டவர்களாகப் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பாரதரே! பிறகு, உமது புத்திரன், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைஅறிந்து, சலயனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் யுத்தத்தைநிறுத்தினான். பாரதரே! கருதவாமா, யுத்தத்தில உம்மைச்சோந்தவர்களால் விரைவாகச் சூழப்பட்டவனாக மிகுதியிருக்கின்ற நாராயணர்களோடு ஸேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தை நோக்கியே விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, சூரரான அஸ்ரவத தாமா, பாண்டவர்களுடைய ஜயத்தைக்கண்டு அடக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பாசறையையே நோக்கிச்சென்றா அரசரே! பாரதரே! சரதவாணுடையகுமாரரான கிருபா, பெரியதும் மேகம்போன்றதுமான யானைப்படைபுடன சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் குறித்தே விரைவாகச் சென்றா. அரசரே! சகுனி, ஆயிரம் காந்தாரர்களால் சூழப்பட்டிரு சென்றான். ஸுசாமாவும், பயத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவனாகப் பா ந்துக்கொண்டே சென்றான். அந்தத் துர்யோதனனும் எல்லாச் சொத்துகளும் சுவரப்பட்டவனாகவும் துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டவனாகவும் பா ந்தவர்களுடைய (நாசத்தினால்) சோகத்தை அடைந்தவனாகவும் அடக்கடி' அந்தக் கூட்டங்களை' நினைத்துக்கொண்டு சென்றான். பத்திரகர்களும் தமமுனைசலயனே, சவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரத்ததுடன் பத்துநூற்றுக்கணையும் பார்த்துக்கொண்டு பாசறையைக் குறித்தே சென்றான் பிறகு, பாத்தகுலத்திற்பிறந்த வீரர்களுள் இன்னும் முற்ற அநேகமஹாரதர்கள், பயந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் மனம் தளர்ந்தவர்களாகவும் திசைகளில் ஓடினார்கள். கீழேதள்ளப்பட்டிருக்

கிற கர்ணனைக்கண்டு, கௌரவர்களெல்லாரும், கண்ணீர்நிறைந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் நடுக்கமுற்றவர்களாகவும் துடிக்கின்றவர்களாகவும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வேகமாக ஓடினார்கள். கௌரவர்களுள் உததமரே ! சிலமகாராதாகள் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தார்கள். சிலர் காணனைப் புகழ்ந்தார்கள் கௌரவர்கள் யுத்தத்தில பயந்தவர்களாக வேகத்துடன் சென்றார்கள். அந்நமஹாயுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுள் யுத்தத்தில மனத்தைச் செலுத்திப் புருஷன் ஒருவனுமில்லை, மகாராஜரே ! காணன்கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள், உயிர்களிலும் ராஜ்யங்களிலும் மனைவிகளிடங்களிலும் பொருள்களிலும் ஆசையை இழந்தவர்களானார்கள் பிரபுவே ! துக்கத்தோடும் சோகத்தோடுங்கூடின உம்முடைய குமாரன், பெரியமுயற்சியினால் அவர்களை ஒன்றுசேர்த்ததைத் தவிர, தந்தம் இடங்களில் தங்கும்படிச் செய்வதற்கு மனத்தைச் செலுத்தினான் அரசரே ! தீனாகளான மகாராதாகள், அவனுடைய ஆஜனஞ்செய்த தலையினால் ஏற்றுக்கொண்டு, மனத்தில துக்கமுள்ளவர்களாகப் பயத்துடன் வாஸஸ்தானங்களில் அமர்ந்தார்கள். அவர்கள், யுத்தத்தில நடந்த ஸூதபுத்திரனுடைய கோரமானவதத்தையும் யுத்தத்தில அர்ஜுனனுடைய ஜயத்தையும் அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு அவரு வலித்தார்கள் மஹாவில்லாஸ்களும் சததுருக்களைத் தவிரக்கச்செய்கின்றவர்களும் மஹாரதாக்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களும் சததுருவை ஜயித்து மிக்கஸந்தோஷமுள்ள மனமுடையவர்களாக வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, அவ்விடத்தில் ஸந்தோஷத்துடன் இருக்கின்ற யுதிஷ்டிரரை எல்லாப்பாருசாலர்களும் அடைந்து விதிப்படி விருத்தியடையுமபடி செய்தார்கள் மஹாகீர்த்திசாலியான அர்ஜுனனோ, ரத்தத்தினின்று விரைவாக இறங்கி ஸந்தோஷமுள்ளவனாகத் தாமராஜருடைய இரண்டு காலகளையும் பிடித்துக்கொண்டான். மஹாராஜரே ! சிறந்த பிரதாபமுள்ள தாமபுத்திரா, பரதஸரேஷ்டனான அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி அவனைக் கட்டிக்கொண்டு உச்சிமோரத்து தடவிக் கொடுத்தார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாண்டிபுத்திரனான வருகோதரனும் மஹாராஜரை அபிவாதனம்பண்ணிப் பல்குனைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவுடனே, தருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் (மற்றப) பாண்டவர திகார்களும் அரசரை (மங்களவசனங்களால்) விருத்தியடையச்செய்தார்கள், மஹாராஜரே ! பிறகு, ஸூதரத்தனன்கொல்லப்பட்டவுடனே, வாஸுதேவரும் ஸாதவதகுலத்தில்தான் நின்ற ஸாத்யகியும் அரசரை (உதஸாஹத்தை) விருத்தியடையும்படி

செய்தார்கள். வாஸுதேவரும், குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, நேசத்தினால் இரதவசனத்தை உரைத்தாரா 'அரசரே' ரதிகாக ள்ள சிறந்தரதிகனும் ஸுராயபுத்திரனுமான காணன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, ராஜஸமூகங்களுடன்கூடின எல்லாக் கௌரவர்களும் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். இந்திரனுடன்கூடின மூவுலகங்களும் முழுமுமையும் போபுரிநதாலும் காணன் ஜயிக்கப்பட்டத்காதவன். அவ்வாறிருந்தும், உமமுடையகோபத்தால் அழிக்கப்பட்டான்' என றா. இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட தாமராஜா, ஜனாததனரைப்பார்த்து, 'கோவிந்தரே' உம்முடைய அனுகிரஹத்தினால் மிகக் புகழுள்ளவ னான காணன் கொல்லப்பட்டான், பாண்டவர்களும் ஜயத்தை அடைந் தார்கள், பகைவர்களும் நாசம்செய்யப்பட்டார்கள். நீ யுத்தத்தில் எவ்விடத்திலிருந்தும் உண்டாகிற பயத்தினின்று ரக்ஷிப்பதற்கு வல மையுள்ளவரன்றோ? நீ இவ்வுலகத்திற்கு ரக்ஷகா, எப்பொழு துமே பாண்டவர்களுக்கு ரக்ஷகா, உமமை அடுத்தது இந்திரனும் தேவ லோகத்தில் நிதயமாக ஆனந்தத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறான். நீ உலகத்திற்கு ரக்ஷகராயிருப்பதுபோலவே பாண்டிபுத்திரர்களுக் கும் ரக்ஷகராயிருக்கிறீர் பிரபுவே! எவர்களுக்கு உம்மிடத்தில் பகதி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு ஜயமுண்டாவது ஆசாய மன்று கோவிந்தரே! ஜனாததனரே! முற்காலத்தில் தேவா கள், உம்மாலும் இந்திரனாலும் எவ்வாறு ரக்ஷகருள்ளவர்களானா களோ அவ்வாறே ரக்ஷகரான உம்மால் யுத்தத்தில் நாங்கள் ரக்ஷ கருள்ளவர்களாகிறோம் மாதவரே! இன்று ஸுகமாகத் தூங்கப் போகிறேன். நான் இரவில் நித்திரையைப் பெறுவேன். உம்மு டைய அனுகிரஹத்தினால் இன்று என்னுடைய பயம் போய்விட் டது. ஸம்சயமிலலை' என்று மறுமொழியுரைத்தாரா. யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட கேசவா, பாண்டவரைப்பார்த்து, 'அரச ரே! சூரர்களான பீமஸேனனமுதலான ஸஹோதரர்களும் அவ்வா றே இந்திரனுடைய வீரயம்போன்ற வீரயமுள்ள பாஷதனை முதன் மையாகக்கொண்ட ஸம்பந்திகளுமுள்ள உமக்கு ஸந்தோஷமுண் டாவதற்குக் காரணமான இக்காரியத்தில் நாம் நிமித்தமாததிரமே, எப்பொழுதுமே என்னிடத்தினின்று பிரியத்தையும் ஹிதத்தையும் அடைவதற்கு நீ தகுதியுள்ளவா. நரஸரேஷ்டரே! நீ இரத வச னத்தினால் என்னுடைய பிரீதிக்குவியைமாக இருக்கிறீரன்றோ?' என்று கூறினா. இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அரசரும் புருஷஸரேஷ டருமான தாமராஜரோ, ஸவாண, நதாலல வகரிக்கப்பட்டவைகளும் தந

தத்தின நிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும்* கறுத்தவாலுள்ளவை
களுமான குதிரைகளபூட்டின தமது ரதத்தின்மேல ஏறிகொண்டு,
தமது ஸேனையினுல சூழப்பட்டு, பலருடைய வருத்தாந்தங்களைப்
பார்ப்பதற்காக யுத்தகளத்தைக்குறித்துச் சென்றா. வீரரே!
அந்த மாதவா பாண்டவர்இருவரும் பேசிக்கொண்டே சென்றார்கள்.
அந்த யுதிஷ்டிரா, காண்டவகுதினில விடப்பட்ட பாணங்களால் நார
புறங்களிலும் நனரூப பீடிகப்பட்டவனும் யுத்தாங்கத்தில் படுத
திருப்பவனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான காணனைககண்டா,யுதிஷ்டிர
ராஜா, புத்திரனோடுகூடக்கொல்லப்பட்டிருக்கும் காணனைககண்டு,
புருஷஸரேஷ்டார்களான மாதவரும் அாஜுனனுமாகிய இருவரையும்
புகழ்ந்தா. 'மதுஸூதனரே' பூமிமுழுமைக்கும் இப்பொழுது நான்
அரசனானேன். கோவிந்தரே! பாகயததினிலே நீர் ஜயசீலராக இருக
கிறீர் சததுருவானவன பாகயததால் கீழே தள்ளப்பட்டான்' என்று
கூறினா. வேந்தரே! கௌரவாருட சிறந்தவரும் தாமராஜருமான
யுதிஷ்டிரா, இவ்வாறு ஜனாத்தனரையும் அாஜுனனையும் பலபட
புகழ்ந்தா. குருவம்சத்தைத் தாங்குபவரான யுதிஷ்டிரா, பாரதத
னுடைய அம்புசளால் புத்திரனோடுகூடக் கொல்லப்பட்டிருக்கி
காணனைககண்டு, தம்மை மறுபடியும் பிறந்தவரைப்போலெண்ணி
னா. மஹாரதார்களான மன்னாருள், குந்தீபுத்திரரும் குருஸரேஷ்டரு
மான யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷத்துடன் வந்தடைந்து விருத்தி
யடையுமபடி செயதார்கள. அரசரே! உம்முடைய துராலோச
னையினாலுண்டானதும் மிகப்பெரிதும் மயிககூச்சத்தை உண்டு
பண்ணக்கூடியதுமான இந்த அழிவானது இவ்வாறு நோந்துவிட
டது நீர் துரத்ருஷ்டத்தால் துயரப்படுகிறீர்" என்று சொன்னா.

பூமிகுப பத்யும் இந்தக் குருகுலத்திலுதித்தவனும் அரசனு
மான திருதராஷ்டிரன், இந்த அபபரியமான வாதத்தையைக் கேட்டு
அசைவற்று உத்தமமான ஆஸனத்துலிருந்து பூமியில வீழ்ந
தான் அவ்வாறே, ஸத்யமான விரீதத்தையுடையவரும் திவ்ய
திருஷ்டியுள்ளவளுமான காரதாரீதேவ்யும் கீழே விழுந்தாள்.
பிறகு, விதுரரும் ஸஞ்சயனுமாகிய இவ்விருவருமே பூமியை
ரக்ஷிக்கிற அரசனான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக் களைதெளிவித்தார்
கள்.அவ்வாறே,கௌரவஸதுர்களும காரதாரியைக் களைதெளிவித்தார்
கள். அரசரே! பாரதரே! அவ்விருவார்களாலும் தேறுதலடையும்
படி செய்யப்பட்ட அந்தத் திருதராஷ்டிரராஜன் தெய்வத்தையும்
வரக்கூடியதையும் சிறந்தவையென்று நினைத்தான்; பேசாமலுமிருந்

தான், ராஜஸுரேஷ்டமே! மகாதமாவான் கர்ணன் கொலலப்பட்ட வுடன், ஸஞ்சயன் அரசனுக்கு இவ்வண்ணம் நடந்தவிருத்தார் தததை உரைத்து மீண்டும் பாசறை சென்றான். அரசரே! அந்த ஸஞ்சயன், கொலலப்பட்ட சலயனையும் ராஜாவான் தூர்யோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரக்கணக்கான அனேக ஸைனிகர்களையும், அவ்வாறே ஸௌபதிகத்தில் தரோணபுத்திரரால் கொலலப்பட்ட குதிரைகளுடனும் மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும் கூடியதும் கொலலப்பட்டதுமான பாண்டவஸேனையையும், நாற்புறத்திலும் கொலலப்பட்டிருக்கிற எல்லாப்போவீரர்களையும் யுத்தத்தில்கண்டு, சோகத்தினால் பீடிகப்பட்டவனாகவும் பயத்தினால் சோவடைந்தவனாகவும் ஹஸ்திபுட்டணத்தைக்குறித்துச் சென்றான். பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மிகுதியான இரதயானைகளும் குதிரைகளும் கொலலப்படவே, பறபல தேசங்களில் தோன்றினவர்களும் யுத்தத்தில் கொலலப்பட்டவர்களுமான பாண்டவஸேனாவீரர்களும் கௌரவஸேனாவீரர்களும் அற்று அநதக குருக்ஷேத்திரம் முழுதுமே சூன்யமாயிற்று. ஸஞ்சயன், தூர்யோதனனுடைய யுத்தவிருத்தாரதம் நடந்தது முழுமையையும் நடந்தபடியும் முறைப்படியும் சொன்னான்.

மஹாதமாவான் தனஞ்சயனுக்கும் காணனுக்கும் நடந்த இவ்விதமான மஹாயுத்தத்தை எவன் படிப்பதோ, எவன் நாள்தோறும் கேட்பதோ அவன் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்ட யாகததுக்குரிய பலனை அடைவான். ஷாடகுண்யங்களால் நிறைந்தவரும் சாப்வதமாக இருப்பவரும் வாயுவினாலும் சந்திரனாலும் சூரியனாலும் வகிக்கப் படுபவருமான விஷ்ணுவே யாகருபமாக இருக்கிறார். ஆதலால், அஸுனியை இல்லாதவனாக இதனைப் படிப்பவனும் கேட்பவனுமான மனிதன் எல்லா உலகங்களையும் ஜயிப்பான் ; ஸுகியும் ஆவான் " என்று கூறினார்.

பதினேழாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

கர்ண பர்வம் முற்றிற்று.

